

למבט פנינים לזוהר בזוהר הרקיע

לימוד זוהר היומי

ספר הזוהר המחולק ל-354 ימות השנה

ובו: "ספר הזוהר" - "זוהר חדש" - "תקוני זוהר"

❖ זוהר היומי לחודש תשרי ❖

שבט תשס"ט - עיד"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

"חברה מזכיי הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס

ב"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
MIFAL OILUMI L'HATZULAS HADAS

Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצווה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם את כל ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים

ולכל אחד ואחד מישראל – לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

hazohar.com@gmail.com

לקבלת הספרים בחינם: הרב אברהם ווייס

בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין

רחוב נחל לכיש 24/8 - רמת בית שמש ארץ ישראל

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

011-972-548-436-784

דרך הבעש"ט האמיתי

הבנל עם טוב זיע"א
צוה לאנשי, שקודם
כל תפילה [שחרית,
מנחה, וערבית], ילמדו
מאמר זוהר ותיקונים.
(ליקוטי תורה משערוביל,
הדרכה ו')

מציל ממיגפה

לימוד זוהר הקדוש
מציל את האדם
ומשפחתו ממיגפה
ושערורות. (אמרי פנחס
שער ו אות עג)

מבטל כל מיני פורעניות

כבר ידוע לכבודם
מעלת לימוד זוהר
הקדוש אשר הוא
מבטל כל מיני
פורעניות וגזרות
קשות ורעות ומותא
וחרבא וביזה מעלמא.
(רבני ירושלים תרפ"א)

מה שגורמים אלו שלא רוצים לעסוק בחכמת הקבלה

קול אומר קדא,
"מה אקרא כל
הבשר חציר", הכל
הם כבהמות
שאוכלות חציר.
"וכל חסדו כציון
השדה", כל חסד
שעושים לעצמם
עושים.
ואפילו כל אלו
שעוסקים בתורה,
כל חסד שעושים
לעצמם עושים.

באותו זמן ויזכור
כי בשר המה רוח
הולך ולא ישוב
לעולם, זה הוא רוח
המשיח.

אוי להם מי שגורמים שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה, ולא רוצים לעסוק בחכמת הקבלה, שגורמים שמסתלקת נביעת החכמה שהיא י' ממנה, ונשארת ב' ביעשה.

אוי להם שגורמים עניות וחרב וביזה והרד ואבדו בעולם.

זהו הרוח שמסתלק, הוא רוח המשיח, כמו שנאמר, והוא רוח הקודש, והוא רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה'. (תיקוני זוהר, תיקון ל')

מכון "זוהר הקדוש השנתי" – ללימוד כל ספר "זוהר הקדוש" במעגל השנה – שעל ידי 'מפעל עולמי ללימוד ספר זוהר הקדוש' מטרת המפעל: כמו שכתוב בזוה"ק (רע"מ ח"ג קכד ג): ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר זוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי ויתקיים בהון ה' בודד ינחנו ואין עמו אל נכר. **ע"ד ו'קדיש מ'ן ש"מ"א ו'חיה כ"י ל"א תשכ"ח מפי' זרע"ו**

עזרי מעם ה' עשה שמים וארץ

לחמם שכינים לזהרם לזהרם בזהר הרקיע

ספר הזוהר

השלם והמנוקד

על המושה המשי תורה

מהתנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א

על ידי באי בשערי זוהר הקדוש לבגם
ולטיל בפדרם זוהר, ותקנים מה שאמר
אלהו לבר יוחאי בספר הזוהר: "ותגליא
לתתאי בסוף יומיא, ובגניניה וקראתם דרור
בארץ לכל ישביה וגו', ושבתם איש אל
אחותו" וגו'.

ספר הזוהר הקדוש הזה סדר מחדש ומחלק לקטעים. כדי ללמד את הזוהר
מדי יום ביומו. וכל שנה ושנה ישלים את כל ספר הזוהר הקדוש.

כל נפש מישראל למגדול ועד קטן מחיב ללמוד ספר הזוהר דבר יום ביומו. ולסיום
את כל ספר הזוהר הקדוש בכל שנה ושנה. חק ולא יעבר. לתקון הגאולה
האמתית. ובשעה אחת יזכה להיות בן עולם הבא. (ת"ד רבני ירושלים תרפ"א – כסא מלך)

כל הזכויות של הזוהר הקדוש המנוקד השלם, שמורות להמחבר
התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א, ומצוה גדולה לכל אחד
מישראל להדפיסו ולהפיצו בהנם ולחלקם לכל אחד ואחד
מישראל לזכות את הרבים, ועל ידי זה יזכה להיות "בן עולם
הבא", ולהיות במחיצת הרשב"י זיע"א. וכל המזכה את הרבים אין
קץ לשכרו, וזוכה לבגים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות,
ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את
הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי למוד "הזוהר
הקדוש" בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

בונה עולמות

לימוד זוהר בניסא
בעלמא בונה
עולמות, וכל שכן
אם יזכה ללמוד
ולהבין פירוש מאמר
אחד, יעשה בו תיקון
למעלה בשעה אחת,
מה שלא יעשה
בלימוד הפשט שנה
תמימה כו'. (כסא מלך
לתיקוני, תיקון מג אות ט)

לימוד זוהר

שעה אחת יותר
מלימוד פשט
בשנה תמימה

לימודו כל השנה אינו
לכום אם אינו מעטרו
ביום אחד בלימוד
הקבלה, כי שקול
הוא כנגד כולם. (שם)

בן עולם הבא

אם קובע עת לה'
שעה אחת בכל לילה,
או מובטח לו שהוא
בן עולם הבא מבני
היכלא דמלכא ויהיה
מרואי פני המלך
היושבים ראשונה
במלכותא דרקינא.
(שם)

מרום על כל לימוד

לימוד ספר זוהר
מרום על כל לימוד,
בשגם לא ידע מאי
קאמר, ואף שימעה
בקריאתו. והוא
תיקון גדול לנשמה.
(מורה באצבע להחיד"א
זיע"א, אות מד)

מביא השק לכל מיני לימודים

על ידי לימוד זוהר
נעשה חשק לכל
מיני לימודים של
התורה הקדושה.
(שיחות הר"ן אות קח)

אשרי הזוכה

אשרי הזוכה להיות
עמלו בתורה, הן
בנגלה, הן בנסתר
בספר זוהר הקדוש
והתיקונים, וכדאי
הוא רשב"י התנא
האלקי זיע"א לפסוד
את כל העולם כולו
מן הדין ולקרב את
הגאולה.
(נאום יצחק ירוחם בהגאון
החסיד מוה"ר"ד משה
יהושע לייב זצ"ל דיסקין)

ל' עמי שומע ל' בדור הרע הזה שהמינות גובר. היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר
הזוהר ותיקונים להגות בה. והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו. ויתקיים. (נוצר חסד מס' אבות פ"ד)

בס"ד

הוד והדר פעלם וצדקתם עומדת לעד
כדאי רבי שמעון לסמוך עליו
כל הרוצה ליטול חלק במפעל הזוהר הקדוש היומי
נא להתקשר: +972-548-436-784
או באי-מעיל: hazohar.com@gmail.com

A partner of the worldwide Zohar Hakadosh -
Is, in essence, a partner of Rabbi Shimon Bar Yochai himself. As known

לזכות לזרע של קיימא זיווג הגון ברכה והצלחה מרובה לפרנסה טובה בשפע,
לעשירות, לבריאות, לגידול צאצאים
לתורה ולחופה ולמעשים טובים.

לעילוי נשמת אבי מורי.....ב"ר.....ז"ל
יום השנהלחודששנת

לעילוי נשמת אמי מורתי.....ב"ר.....ז"ל
יום השנה.....

לעילוי נשמת זקניב"ר.....ז"ל
יום השנה.....

לעילוי נשמת זקינתיב"ר.....ז"ל
יום השנהלחודששנת

על ידי שתעזור לפרסם את ספר הזוהר בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע,
נוכה לשמחה וששון ליהודים בביאת משיח בן דוד בב"א.

והוא ימליץ טוב בעדינו אדונינו בר יוחאי

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים מספר זה או כל הספר בכל מדינה
ומדינה כדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם

To merit much blessing and success, finding a shidduch, abundant
parnassah, wealth, children, good health, true torah study, the raising of our
offspring to torah chupah and maasim tovim with peace of mind, and success in
settling in eretz yisrael.

הספר נדפס לזכות הרבים ונחלק בחינם לכל דורש ומבקש

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאר"ז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למוידנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחות. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

מורי ורבותי! כבר היה מספיק

עד מתי? בואו נתעורר?

- ❖ מאנשים שהתפוצצו ממכוניות תופת רח"ל.
- ❖ מאנשים שהתפוצצו בעקבות מתאבדים רח"ל.
- ❖ מאנשים שקיבלו חול'י הידוע רח"ל.
- ❖ מאנשים שנעלמו עקבותיהם תחת הריסות בנין רח"ל.
- ❖ מאנשים שהשאירו יתומים ואלמנות רח"ל.
- ❖ מאנשים שנפטרו לעולמם רח"ל.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים פיזית רח"ל.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים נפשית רח"ל.
- ❖ מאנשים שאבדו פרנסתם רח"ל.
- ❖ מאנשים שהסתככו במשפטים קשים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמתייגעים ואין להם ילדים רח"ל.
- ❖ מאנשים שילדיהם אינם גדלים כפי רצון ההורים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמתייגעים בשידוכים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמסתובבים עם חובות לאלפים ורבבות רח"ל.
- ❖ מאנשים שבתיהם נשברו רח"ל.

העט לא יוכל לתאר את הכאב ואת הזעקה האילמת מלב כואב של כל אלו הנזכרו לעיל

אבל רבותי! בואו נחשוב, במה יכולים האנשים הסובלים לעזור לעצמם, ומה יכולים אחרים לעשות בעדם לפדותם ממצבם הקשה.

– יש לנו עצה קלה בשבילכם –

למדו כל יום ויום ספר "זוהר הקדוש" אנשים מעידים שהם רואים בחוש ישועות בכל העניינים ספר "זוהר הקדוש" מחולק בחנם

* * *

לימוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערורות.
(אמרי פנחס שער ו אות עג)
כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזרות קשות ורעות ומתנא וחרבא וביזה מעלמא.
(רבני ירושלים תרפ"א)

אלו שלא עוסקים בלימוד הזוהר, אוי להם שגורמים עניות וחרב וביזה והרג ואבדן בעולם רח"ל, וגורמים שמסתלק רוח המשיח. (תיקוני זוהר)
על ידי זה שתעזור לפרסם את ספר הזוהר הזה בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע, יזכו לשמחה וששון ליהודים בביאת משיח בן דוד בב"א.

למדו והפיצו – גליוני "ספר זהר הקדוש" פרוק ומנסה לכל מיני סגילות רפואות וישועות

כ"י לא תשנ"ח מפ"י ורע"ו

ספר זוהר השלם והמגדד
יוצא לאור במנוחשיית על ידי:

מכון "זוהר הקדוש היומי"
לדמוד כל ספר "זוהר הקדוש" במעגל השנה שעל ידי:

מפעל הזוהר העולמי. תלמידים וחסידים של התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א. לפרסם בחנם תורת הנסתר. ועל ידי זה יתקיים מה שהבטיח הרשב"י: "בדא יפקון מן גלותא".

מטרת המפעל, כמו שכתוב בזוהר הקדוש (רע"ב ח"ג קכ"ו): ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי ויתקיים בהון ה' בדר יתנו ואין עמו אל נכר.

כל הזכויות של הזוהר הקדוש המגדד השלם, שמורות להמחבר התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א, ומצוה גדולה לכל אחד ממשאל להדפיסו ולהפיצו בחנם ולהלקם לכל אחד ואחד מישאל לזכות את הרבים, ועל ידי זה יזכה להיות "בן עולם הבא", ולהיות במחיצת הרשב"י זיע"א. וכל המזכה את הרבים יזכה לבנים צדיקים.

תפילה קודם למוד הזוהר
(קפלה מהאריזל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדוה ובהשתחויה, שקרבנתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אוזיך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך כריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינותינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדושתם, יעמוד לנו לכל נפש בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

הכשתח אלהינו הנביא וכו' לטוב, לרבן שמעון בר יוחאי זיע"א
ובמה בני נשא לתת ותפרטון מהאי המרא דילה. בד ותגלי לתתא בדרא בתראה בפוח יומא, ובגנייה וקראתם דרוך בארץ וכו' (תקני זוהר כג)

ע"ר וקדיש מ'ן ש'מ"א נ'ח"ת

זכור השאלה שישאלו אותך בבית היו של מעלה, "צפית לישועה?"
מה עשית לקרב את הגאולה ולהביא את מלך המשיח? שעל זה אנו מתפללים בכל יום "כי לישועתך קנינו כל היום" !!!

הקב"ה מתרעם על האדם כשאינו מחכה למלכותו, כדאיאת בפסיקתא (כמאמר גילי) שאמר הקב"ה לצדיקים לא יפה עשיתם שחיבתם לתורתו ולא הכיתם למלכותו, הרי אפילו שמצדיקים המחבבים את התורה דורשים מהם על הצפייה לישועה. (צפית לישועה מהחפץ חיים ז"ל, פרק ג)

הנאי חבורא דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי

אחיותו יוטיא וכו' יורה ונשבתם איש אל אחיותו

הקדמה לספרי ”הזוהר היומי”

ישמחו החסידים ויגילו ה'לומדים בעזרת השי"ת ובזכות התנא האלוקי רבן שמעון בר יוחאי זי"ע הרינו נותנים לפניכם היום ברכה הספר הקדוש ”זוהר היומי” החדש [בהוצאה שניה], עם הוספות של זוהר חדש ותיקוני זוהר. סידרנו אותם ללימוד יומי, זאת אומרת, שכל יום ויום קוראים 11 עמודים ובשנה אחת גומרים אי"ה כל ”ספר הזוהר על התורה”, ”זוהר חדש”, ו”תיקוני זוהר”. וסידרנו אותם ל-12 כרכים, מחולק ליי"ב חדשי השנה, כך שבכל חודש לומדים וגומרים כרך שלם.

עוד הוספנו ג' מפתחות, ואלו הן:

מפתח א': ”סדר הלימוד היומי”, שיכולים למצוא את הדף שבכל יום ויום, באיזה עמוד הוא נמצא, מאיפה מתחילים ואיפה גומרים.

מפתח ב': ”מפתח פרשיות הזוהר, ותיקונים של תיקוני זוהר”, דהיינו הסדרים והפרשיות של ספר הזוהר על חמישה חומשי תורה וזוהר חדש, ושבעין תיקונים של תיקוני זוהר.

מפתח ג': ”מפתח דפי הזוהר הישנים”, כדי שיוכלו למצוא כל הדפים לפי דפוס הזוהר מווילנא, ושנדפסו אחר כך.

בט"ו מנחם אב תשס"ח לפ"ק העבר עלינו לטובה השלמנו בס"ד את סדר לימוד היומי על הזוהר הקדוש ונדפסו בי"ב חלקים, ונתפרסם מחודש אלול תשס"ח עד היום בכל העולם.

ובשבעה חודשים הראשונים מאז שגמרנו את הלימוד היומי של הזוהר, הגענו בס"ד קרוב לחצי מיליון אנשים שלומדים ומעיינים בזוהר הקדוש מידי יום ביומו.

עוד הכנסנו במהדורה הקודמת של י"ב חלקי הזוהר היומי, הספר ”אור הזוהר” (הוצאה ב'), שבו מלוקט קרוב ל-500 ספרים שמדברים על גודל מעלת לימוד ואמירת הזוהר לכל אחד ואחד, מאמרים הרבה שנמצאים בספרים שונים המדברים בגודל מעלת לימוד ואמירת הזוהר, מסודר בסדר נאה כל עניין ועניין.

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותיקונים במעגל השנה

ובמהדורה המפוארת הנוכחית של י”ב חלקי הזוהר היומי אנו מוסיפים גם את ספר ”אור הזוהר החדש והשלם” (הוצאה ד’), שיצא לאור בשנה זו, דברים חדשים נוראים ונפלאים, גם הוא מחולק לי”ב חלקים, ושאלות ותשובות על אמירת ולימוד הזוהר הקדוש, שהוא קובץ גדול מתלמוד בבלי ירושלמי, מדרשים, זוהר הקדוש, תיקונים, ראשונים ואחרונים, ספרי בעל שם טוב הקדוש ותלמידיו, ספרי מוסר, ספרי קבלה, ”כללים יסודיים ועיקריים בעניין אמירת ולימוד הזוהר והתיקונים לכל אחד ואחד מישראל אפילו כשאין מבינים כלום, ובפרט לילדים קטנים”..

נודה את ה’ בכל לבב ובתוך רבים נהללנו אשר הגיענו עד הלום לברך על המוגמר שהחינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה להדפיס את י”ב חלקי ספרי הזוהר הקדוש, זוהר חדש, ותיקוני זוהר, ”אור הזוהר”, ”קרא לשמש ויזרח אור הזוהר” שיצא לאור לקראת ”ברכת החמה” דהאי שתא, וספר ”אמירת הזוהר כהלכתה”, כדי לעורר אודות לימוד תורת הסוד.

זכות רבינו הקדוש רבי שמעון בן יוחאי יגן בעדינו, שטרחנו לקבץ מאורותיו להפיצן בישראל, לחזק הלימוד בהן. צקון לחשינו, כשם שזכינו להוציא לאור ספרים הנ”ל, כן נזכה להוציא לאור שאר החלקים מספר זה, אמון כן יהי רצון.

וכאן אנו מעתיקים קצת התעוררות מגדולי ישראל הראשונים והאחרונים מדברים שכתבו על לימוד ואמירת ספר הזוהר הקדוש ותיקונים אפילו כשאין מבינים כלום.

מרגלית יקרה, אוצר קדוש ונעלה העניק השם יתברך ברוב חסדו לעמנו עם סגולה, והוא ספר הזוהר הקדוש, שנתחבר בקדושה עליונה על ידי התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע”א. ובזכות הקריאה והלימוד בספר הזוהר הקדוש מובטח לנו שנזכה ונגאל ברחמים ללא צרות וייסורים רחמנא ליצלן. דבר זה מבואר בספר הזוהר הקדוש עצמו, מפי קודשו של משה רבנו עליו השלום ”הרעיא מהימנא”, אשר היה נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריו במעמד מלא הוד, ומגלה להם סתרי תורה.

וכך אומר משה רבנו ע”ה לרשב”י זיע”א בזה”ק פרשת נשא, ”בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי”.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ביאור הדברים: בזכות החיבור שלך ספר הזוהר הקדוש יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות וייסורים וללא צער חבלי משיח!

ואף משמים הסכימו על כך! בספר תיקוני הזוהר מבואר שבשעה שאלהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריא קדישא שעמו ולמד עמהם סתרי תורה בעניין תיקוני נשמות, יצאה בת קול משמים ואמרה להם "כמה רב כוחו וקדושתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם", ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון, "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כד יתגלו לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגינה, "וקראתם דרור בארץ".

ביאור הדברים: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החיבור שלך כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסוק "וקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאולה השלימה.

וכאור לעינים ביאורו של השל"ה הקדוש, שכתב על כך, "הנה מבואר מכאן שחיבור הזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים ובזכות העוסקים יבוא משיח כי אז תמלא הארץ דעה בסיבתו אשר זה תהיה סיבה קרובה לביאתו וזה שאמר ובגינה "ושבתם איש אל אחוזתו וכו' כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהוצרך הקב"ה לקדשם בדם הפסח ובדם המילה כן הגאולה העתידה לא יהיה הגאולה עד שייזכו לתוספת הקדושה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קירוב הגאולה ברחמים, מסוגל הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש לבטל כל גזירות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן.

רבינו הקדוש הרמח"ל, רבנו משה חיים לוצטו זצוק"ל זיע"א בעל ה"מסילת ישרים" ועוד, תיקן בישיבתו סדר לימוד מיוחד של גירסא בספר הזוהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה כתקנה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון, " זאת העצה היעוצה לכל קהילות קודש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו כי רב הדבר ועצום מאוד...

... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גוים כי אני אלמלא נתיישר חיילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום אבל כבוד תורתכם יקח את

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

העצה הזאת ויהיה לו לזכות כי אין כמוה לטובה לכל ישראל וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

ומי לנו גדול כהרמח"ל זיע"א אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזירות מעם ישראל אלא את העצה הזו, לימוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכוח הקדושה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל כל גזירות ולקרב הגאולה ברחמים.

עד כמה היה חביב לימוד תורת הסוד על תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו, יש ללמוד ממה שהרה"ק מוהרי"א מזידיטשוב זיע"א העיד בעצמו ואמר: שלמד ושנה הפרי עץ חיים מאה פעמים ואחד.

האמת היא, שדי בדברים שהבאנו עד עתה לעורר את הלבבות לקריאה ולימוד בספר הזהר הקדוש, וכי ימצא חלילה יהודי אשר לא רוצה לפעול על מנת לקרב גאולת ישראל ברחמים ולבטל כל גזירות קשות רח"ל. אלא, שלצערינו הרב, כלל גדול ונורא הוא, שכפי קדושתו ומעלתו של הדבר כך יש יצר הרע שמנסה להתנגד לכך בכל כוחו. דבר זה בולט וזועק לשמים בפרט בנושא הקריאה והלימוד בספר הזהר הקדוש. היצר הרע שיודע בוודאות שע"י הקריאה והלימוד בספר הזהר הקדוש, הוא נדחה מן העולם ומתבטלת ממשלתו לעד וכל מציאות העולם משתנה ומתקרבת בצעדי ענק לקראת הגאולה השלימה ברחמים, משקיע מאמצים מיוחדים להחדיר דעות שטות והבל הפך האמת ממש, ואף לא בוחל כדרכו בשקרים ובהפחדות, והעיקר שמטרתו תושג ותאבד טובה מישראל חלילה וחס. כדרכו של היצר הוא פונה לכל אדם בשפתו שלו וכביכול מתוך דאגה עמוקה ואהבה:

לאחד - שאיננו מבין את לשון הזהר, טוען כנגדו מה התועלת בקריאתך הרי אינך מבין כלום.

לשני - שעוסק כל יומו בלימוד ש"ס ופוסקים, טוען: הרי אינך מקובל, כשתסיים ללמוד את כל הש"ס והפוסקים אז תמצא זמן גם ללמוד בספר הזהר, כעת זה ביטול תורה.

לשלישי - שעדין רחוק מקיום המצוות, טוען, מה לך ולספר הזהר הקדוש הזה? זה, לא בשבילך כלל!

”זוהר הַיּוֹמִי” - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזּוֹהַר וְתַקּוּנִים בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

לרביעי - המחפש כל טענה להתחמק מקיום חובותיו, טוען, אסור לקרוא בספר הזוהר! ומי שיעיז, ישתגע. השמר נפשך והתרחק מזה הספר.

בראשונה נבאר כי אף גירסא בעלמא - קריאה ללא הבנה כלל בספר הזוהר הקדוש מעלתה גדולה ונשגבה ופועלת רבות ונצורות.

ונביא משל למה הדבר דומה - לרופא הנותן תרופה לאדם הנזקק לה אף על פי שאדם זה אינו מבין כלום בחכמת הרפואה, מכיוון שלקח תרופה מרופא מומחה שבקי ויודע בחכמת הרפואה התרופה מועילה לו והוא בסייעתא דשמיא מתרפא וקם מחוליו, נכון גם הדבר לגבי הקריאה בספר הזוהר, אפילו שהקורא לא מבין כלל את אשר הוא מוציא מפיו, הקדושה העליונה הטמונה במילים של ספר הזוהר הקדוש פועלת בקורא אותם את פעולתה וזוכה לכל המעלות שנאמרו לגבי העוסק בספר הזוהר הקדוש. (גורי הארי ז"ל, החיד"א, פלא יועץ, דגל מחנה אפרים, רבי חיים פלאג'י, שו"ת ישכיל עבדי, שו"ת פרחי כהונה, ועוד.) כמו כן, גם תלמידי חכמים ובני ישיבות העוסקים כל זמנם בלימוד התורה, צריכים להקדיש בכל יום זמן לקריאת מס' דפים בספר הזוהר, שזכות הקריאה הזאת, מלבד כל מעלותיה לכלל ישראל, תועיל להם ביותר שיזכו להבין את לימודם ולזכרו, וכן להתעלות רוחנית גדולה, כנראה בחוש.

מֵרֵן רַבִּינוּ יוֹסֵף חַיִּים זִיע"א בַּעַל הַבֵּן אִישׁ חַי מְבַאֵר אֶת מֵאֵמֶר הַגְּמָרָא "כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה מִבְּפָנִים תּוֹרָתוֹ מְכַרְזָת עֲלָיו מִבַּחוּץ" שְׁכָל הָעוֹסֵק בַּחֶלֶק הַפְּנִימִי שֶׁל הַתּוֹרָה זוֹכֵה וּמְאִירוֹת עֵינָיו בַּחֶלֶק הַנִּגְלָה שֶׁל הַתּוֹרָה. וְאֵף מֵרֵן הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל רַבִּי בֶּן צִיּוֹן אַבָּא שְׂאוּל זְצוּק"ל זִיע"א הִיָּה מוֹרָה לְתַלְמִידָיו בַּעֲדוּם בַּחוּרִים צַעִירִים לְקַרְא בְּכָל יוֹם מַס' דְּפִים בַּסֵּפֶר הַזּוֹהַר, שׁוּזָה יַעֲזוֹר לְפַתּוּחַ אֶת הַלֵּב לְתוֹרָה וּלְזַכֵּךְ הַנֶּפֶשׁ. וְהוֹסִיף עוֹד וְאָמַר, כִּי סֵפֶר הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ מֵלֵא וְגָדוֹשׁ בְּמוֹסַר וּמְלֵהִיב בְּיִתְרָה לְעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְזֶהוּ סֵפֶר הַמוֹסַר הַטוֹב בְּיִתְרָה. אֲנַחְנוּ רְאִינוּ בַּעֲיֵנָנוּ מַעֲשֵׂה רַב מְאֹד מְגִדּוּלֵי יִשְׂרָאֵל מִמֶּשׁ, אֲשֶׁר הִיָּה מִיָּקָר אֶת זְמַנּוֹ מִכָּל יָקָר וְדוּאָג וּמִיָּצַר עַל כָּל רֵגַע שֶׁל בִּיטוּל תּוֹרָה חֲלִילָה, שֶׁהוֹרָה לְתַלְמִידָיו בַּעֲדוּם צַעִירִים לְיָמִים לְקַבּוֹעַ זְמַן בְּכָל יוֹם לְקַרְיָאָה בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ. נִיתֵן לְהַאֲרִיךְ עַל כֵּךְ בַּעֲדוּ עוֹבְדוֹת רַבּוֹת, אֵךְ דִּי בַכֵּךְ לְמַבִּין.

ולאותו אח יקר שעדין לא זכה לקיים את כל מצוות ה' בכל דקדוקיהם, גם הוא צריך להשתדל ולקרוא בכל יום בספר הזוהר הקדוש, שעל ידי הקריאה תזדכך נפשו ותטהר מכל זוהמה ויימשך בעבותות אהבה לעבודת ה' יתברך

כּוּדַע בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים וּמְגוּרֵי הָאֵר"י ז"ל. וּבֵאִשֶׁר לְטַעֲנָה הַרְבִּיעִית - הַמְשַׁמֶּשֶׁת מִפְּלֵט לְאוֹתָם שֶׁלֹּא בּוֹדְקִים כִּלְל בְּמָה מְדוּבֵר, אִם אוֹזְנָם כְּרוּיָה לְשִׁמוּעַ, נִיתֵן לְהַסְבִּיר וּלְבַאֵר לָהֶם כִּי דַעָה זֶה הִיא הַהִיפֵךְ הַגְּמוּר לְאִמְתָּה, וּבֵאִה לְהַרְחִיקָם חֲלִילָה מִהַטּוֹבָה הַגְּדוּלָה שִׁיכּוּלִים לְזִכּוֹת בַּהּ! סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ - הוּא הַמְרַפֵּא לְנֶפֶשׁ הַגְּדוּל בִּיּוֹתֵר שְׁקִיִּים! בְּכַח הַקְּרִיאָה בּו לְטַהַר וּלְקַדֵּשׁ אֶת נֶפֶשׁ הָאָדָם וּלְרַפְּאֵה מְכַל חוּלֵי וּמְכַל מִידוֹת רַעוֹת וְתַאֲוֹת רַעוֹת רַח"ל עַד שֶׁהִיא מְאִירָה וּמְזַהֶרֶה בְּאוֹר קְדוּשׁ וְעֵלְיוֹן. וְכֹל הָאִזְהָרָה אוֹדוֹת לְיִמּוּד הַקְּבֵלָה וְהַהֲגַבְלוֹת עַל כֵּךְ לֹא נֹאמְרוּ כִּלְל וְעִיקַר עַל לְיִמּוּד פֶּשֶׁט הַזֹּהַר וּמוֹסְרָיו וְעַל הַקְּרִיאָה בּו. אֵלֹא נֹאמְרוּ עַל לְיִמּוּד בְּכַתְבֵי הָאֵר"י ז"ל, בְּשַׁעַר הַכּוּוֹנוֹת, שַׁעַר הַגְּלָגוּלִים, עֵץ חַיִּים וְכו', אִשֶׁר לְלִימּוּדָם נִצְרָךְ הַכְּנָה גְּדוּלָה וְאִזְהָרוֹת גְּדוּלוֹת. וְלִכֵּן אֵין בְּכַךְ כֹּל חֲשֵׁשׁ, וְתוֹכֵל לְצַמּוּחַ מְכַךְ רַק טוֹבָה וּבְרַכָּה לְאָדָם עֲצֻמוֹ וּלְכִלְל יִשְׂרָאֵל.

מְמַעֲלוֹת הָעוֹסֵק בְּסֵפֶר הַזֹּהַר בְּקִצְרָה:

- ◆ מְקַרְבַּ גְּאוּלֵת יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים
- ◆ מְבַטֵּל גְּזִירוֹת קִשּׁוֹת
- ◆ זוֹכֵה לְטַהַר וּלְקַדֵּשׁ אֶת נִשְׁמַתּוֹ שֶׁתֹּאִיר וְתִזְהֵר בְּאוֹר נִפְלָא וּמְזַכְכֵּה מְכַל סִיג וּפְגָם עַד שֶׁמְרַפְּאֵה לְגַמְרֵי.
- ◆ מְרַחֵק מִעֲצֻמוֹ כֹּל הַמְקַטְרָגִים וַיִּצֵר הָרַע.
- ◆ יִשְׁמַר מִמְקָרִים רַעִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
- ◆ יִנְצֵל מִתַּאֲוֹת רַעוֹת וּמִמִּידוֹת רַעוֹת.
- ◆ הָרִי הוּא כְּהוֹגָה וּמְפַרֵשׁ אֶת הַשֵּׁם שִׁישׁ בְּכוּחוֹ לְעִשׂוֹת נִסִּים.
- ◆ יִזְכֶּה לְחִזּוֹת בְּנוֹעַם ה'.
- ◆ נִיִּצֵּל מִטְּמֻמּוֹת הַלֵּב וְהוֹפֵךְ לֵב הָאֲבֵן לְלֵב מְאִיר וּמְבִין.
- ◆ זוֹכֵה לְהַבִּין אֶת לְיִמּוּדוֹ וּמִתְקִיִּים בִּידוֹ.
- ◆ לְיִמּוּד בְּסֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ לְעַ"נ נְפֻטְרִים מְסוּגֵל בִּיּוֹתֵר לְתַקֵּן נִשְׁמַתָּם וְלְהַעֲלוֹתָהּ לְמִקּוּמָה הַעֲלִיּוֹן וְלְהַצִּילָה מְכַל דֵּינִים.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

◆ ”כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק” שבזכות שלומדים בספרו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע”א, ניוושע בכל הנצרך לנו.

◆ תיבת ”ורפאתיו” עולה בגימ’ (703) כמנין שמעון בר יוחאי (703) כי בזכותו נמשכת רפואה לאדם

◆ ועל ידי זה יושפע שפע רב בכל העולמות, ראשי תיבות רשב”י שהעוסק בתורתו יזכה בסייעתא דשמיא לשפע רב רוחני וגשמי.

השנה הזו ”תשס”ט” בגימטריא ”רבי שמעון בן יוחאי” עם הד’ תיבות.

רבי שמעון בר יוחאי זיע”א ימליץ טוב בעד הלומדים מתורתו, כמו שכתוב בספר חסידים [סימן רכ”ד]: כל האומר דבר שמועה מפיהם הם מתפללים עליו שם וממליצים טוב עליו.

וזאת למודעי, שספרים האלו מותר ומצווה לכל אחד להדפיס כמה שרוצה באיזה שפה ולשון שרוצה, וכל המזכה את הרבים זכותו עומדת לעד וזוכה לבנים צדיקים. ובגודל כוח זכות הרבים של העוזרים והמסייעים למפעל הקדוש הזה, יזכו לראות מיוצאי חלציהם רב תענוג ונחת דקדושה, עד אשר נזכה בקרוב שיערה השם עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר לבבנו לעבוד ליוצרנו בכל כוחנו ובכל נפשנו ובכל מאודנו, ויקויים הבטחת הרעיא מהימנא ”בְּהַאי סְפֵר הַזֶּה־ר, יִפְקֹן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי” בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן. המוציאים לאור

כָּל נַפְשׁ מִיִּשְׂרָאֵל לְמַגְדֹּל וְעַד קֶטֶן מְחִיב לְלַמֵּד סֵפֶר הַזֶּה־ר דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. וְלִסְיָם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֶּה־ר הַקְדוֹשׁ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. חֵק וְלֹא יַעֲבֹר. לְתַקּוֹן הַגְּאוּלְיָה הָאֲמִתִּית. וּבְשָׁעָה אַחַת יִזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא. (רַבֵּנִי יְרוּשָׁלַיִם תַּרְפ”א)

כָּל הַזְכוּיּוֹת שֶׁל הַזֶּה־ר הַקְדוֹשׁ הַמְנַקֵּד הַשָּׁלֵם

שְׁמוֹרוֹת לְהַמְחַבֵּר הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי זִיע”א

וּמְצוּה גְּדוּלָה לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהַדְפִּיּוֹ וּלְהַפִּיּוֹ בְּחֵן וּלְחַלְקֵם לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּיּוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְהִיּוֹת ”בֶּן עוֹלָם הַבָּא”, וְלִהְיוֹת בְּמַחִיצַת הַרְשָׁבִי זִיע”א. וְכָל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּיּוֹת אֵין קִיץ לְשַׁכְרוֹ, וְזוֹכֶה לְבָנִים צַדִּיקִים, וְאֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ.

וְנָא לְפָרְסֵם בְּבִתֵּי כְּנָסִיּוֹת וּבְבִתֵּי מְדַרְשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת, וּלְכָל הַחֲבָרִים וַיְדִידִים,

לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּיּוֹת לְהִיּוֹת ”בֶּן עוֹלָם הַבָּא” עַל יְדֵי לְמוּד ”הַזֶּה־ר הַקְדוֹשׁ”

בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא ”תּוֹרָה לְשִׁמְחָה” !

בְּהַאי סֵפֶר הַזֶּה־ר, יִפְקֹן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי - [דף 7]

כללים יסודיים ועיקריים בענין אמירת ולימוד הזוהר והתיקונים לכל אחד ואחד מישראל אפילו כשאין מבינים כלום, ובפרט לילדים קטנים מלוקט מתוך הספר "אור הזוהר החדש והשלם" שמופיע בסוף כל כרך

ה. נפש חיים: לימוד הזוהר הקדוש נורא ונשגב מאוד הגם דלא ידע מאי קאמר

כתבו ז"ל כי לימוד הזוהר הקדוש נורא ונשגב מאוד הגם דלא ידע מאי קאמר, ולזה מועיל מאוד לתקן הנפש. (נפש חיים מערכת הז' אות ד', משם הגדולים להחיד"א)

ו. דגל מחנה אפרים: לשון הזוהר הקדוש הוא מסוגל לנשמה, אף שאינו מבין כלל מה שאומר

על דרך דאיתא שלשון הזוהר הקדוש הוא מסוגל לנשמה, אף שאינו מבין כלל מה שאומר, כמשל הנכנס לחנות של בושם, אף על פי שלא לקח כלום, מכל מקום ריח טוב קלט עמו.

(הרה"ק ר' משה חיים אפרים מסדילקוב בעל דגל מחנה אפרים בליקוטים דיבור המתחיל ישקני)

ז. אמר הבעש"ט ז"ל: אמירת הזוהר מסוגל לנשמה

אמר הבעש"ט ז"ל, בג' דברים הכלל היפך ממה שאמרו אחד המרבה ואחד כו' ובלבד שיכוין, אלא אחד המכוין כו' ובלבד שירבה, אמירת הזוהר מסוגל לנשמה. (ספר נתיב רש"י, בשם "מורי", ה"ה הרה"צ ר' הלל מפאריטש)

ח. בשם אדמו"ר הזקן (בעל התניא) נשמתו בגני מרומים: ספר הזוהר הלשון מסוגל לנשמה אף על פי דלא ידע מאי קאמר

שמעתי ממהר"ם הלוי יפה שאמר בשם אדמו"ר הזקן (בעל התניא) נשמתו בגני מרומים סגולה למחשבות זרות בעת התפילה הוא ג' דרכים וכו', וכן ספר הזוהר הלשון מסוגל לנשמה אף על פי דלא ידע מאי קאמר, (ספר מגדל עז, מאמרי דא"ח מאדמו"ר יחב"ד, ע' תכ"ו)

א. פלא יועץ: לימוד הזוהר הקדוש מטהר ומקדש הנפש - לימוד זוהר הקדוש אפילו באין מבין כלל, חשוב ומקובל ומרוצה לפני ה'

לימוד ספר הזוהר נשגב מאוד לטהר ולקדש הנפש, ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא... בלימוד זוהר הקדוש אפילו באין מבין כלל, חשוב ומקובל ומרוצה לפני ה' וכו'. (פלא יועץ אות ז', זוהר)

ב. סידור האריז"ל: אף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים

לימוד בספרי קבלה, ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים, כי הם מסוגלים לטהר הנשמה. (סידור כוונות האריז"ל מהמקובל האלוקי מוהר"ר יעקב קאפיל של רבי יעקב קאפיל איש ליפשיץ זצוק"ל אשר היה מגיד מישרים בבית המדרש מעזריטש, גדול לפני תקופת הבעש"ט - לפני 300 שנה. כולל ביאורים על כל חלקי התפילה. בסדר כוונות הלימוד)

ג. אור צדיקים: לשון של הזוהר מזכך הנשמה

מי שלא זכה להבין הזוהר, אף על פי כן ילמוד, כי הלשון של הזוהר מזכך הנשמה. (אור צדיקים להר"מ פאפריש, סימן א' ס"ק ט"ז)

ד. החיד"א: לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו, והוא תיקון גדול לנשמה

לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו, והוא תיקון גדול לנשמה. (עבודת הקודש להחיד"א, מורה באצבע סי' מ"ד)

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותיקונים במעגל השנה

ג. הגה"ק מקאמארנא: מי שלא ראה אור הזוהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה - ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה - אפילו אמירה בעלמא מן השפתיים סגולה ותיקון הנפש מאוד - ובפרט ספר התיקונים שהם תיקוני הנפש ממש מכל פגם וסיג וחולאת

על כן בני ואחיי תרגילו עצמכם ללימוד בדברי הזוהר והתיקונים בשקידה, ומי שלא ראה אור הזוהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה, ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה, אפילו אמירה בעלמא מן השפתיים סגולה ותיקון הנפש מאוד, ובפרט ספר התיקונים שהם תיקוני הנפש ממש מכל פגם וסיג וחולאת. (הקדמת ספר עצי עדן מקאמארנא ז"ל)

ד. הגה"ק מקאמארנא: אם דורי היה שומע בקולי, היה לומד כבר מגיל תשע ספר הזוהר

"אם דורי היה שומע בקולי, היה לומד כבר מגיל תשע ספר הזוהר, וכך היה רוכש יראת שמים במקום חכמה חיצונית". (הרה"ק רבי יצחק אייזיק מקומרנא, ספר "נוצר חסד")

טו. הבעש"ט: קודם כל תפלה ילמדו מאמרי זוהר

הבעש"ט צוה לאנשיו שקודם כל תפלה ילמדו מאמרי זוהר. (ר' יצחק בר ישעיה עטיה, דורש טוב, ענין זוהר)

טז. אור צדיקים: הלשון של הזוהר מזכך הנשמה

ומי שלא זכה להבין הזוהר אף על פי כן ילמדו כי הלשון של הזוהר מזכך הנשמה. (אור צדיקים ודרך סעודה, סימן א' סעיף ט"ז)

ט. שמענו בפירוש מפי אדמו"ר הזקן (בעל התניא) בליאזני: מועיל קריאת דברי הזוהר הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר

וכמו ששמענו בפירוש מפי אדמו"ר הזקן (בעל התניא) בליאזני, שיש בחינת טמטום המוח וכו', ולזה מועיל קריאת דברי הזוהר הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר. (חנה אריאל, להר"א מהומיל, שמות ע' ס"ד)

י. הלשון של הזוהר מסוגל לשכינתא ולנשמתא לקרוא בו יותר מכל עסק התורה

יעסוק בספר הזוהר אף על גב דלא ידע ולא מבין מאי קאמר, מכל מקום הלשון של הזוהר מסוגל לשכינתא ולנשמתא לקרוא בו יותר מכל עסק התורה. (תיקון ליל הוש"ה)

יא. בשם הקדוש ר' אהרן מזיטאמיר: שזוהר הקדוש צריך לאומרו בלא ביאור, כי התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך

בענין לימוד זוהר הקדוש אמר בשם הקדוש ר' אהרן מזיטאמיר שזוהר הקדוש צריך לאומרו בלא ביאור, כי התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך, רק מי שרוצה ללמוד עם ביאור יעיין מקודם בהביאור, והזוהר יאמר כסדר בלי ביאור. (שאריית ישראל שער ההתקשרות שער הא' דרוש ה' מאמר ב')

יב. מהרצ"א מדינוב: לשון הזוהר מסוגל לזכך הנשמה גם למי שלא יודע כלום

מקובל בידינו שגם מי שלא יודע כלום, לשון הזוהר מסוגל לזכך הנשמה. (מהרצ"א בהגותיו לספר סור מרע, דפוס מונקטש אות ט')

"זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

כב. רבי חיים הכהן: הלשון מסוגלת לזכך הנשמה ולהאירה בזוהר נפלא

מי שלא זכה להבין, אפילו הכי, יקרא הלשון מפני כי הלשון מסוגלת לזכך הנשמה ולהאירה בזוהר נפלא. (רבי חיים הכהן, הנהגות טובות, אות מה')

כג. מהרצ"א מדינוב: מקובל בידינו: שגם מי שלא ידע כלום אף על פי כן לשון הזוהר מסוגל לזכך הנפש

אמת שמקובל בידינו שגם מי שלא ידע כלום אף על פי כן לשון הזוהר מסוגל לזכך הנפש. (ר' צבי אלימלך שפירא מדינוב, מהרצ"א, הוספות מהרצ"א, אות ט')

כד. הגה"ק מקאמארנא: כל אות ואות של ספר הזוהר וכתבי מר"ן של הרב חיים ויטאל... הם תיקונים גדולים לנשמה לתקן כל הגלגולים

כל אות ואות של ספר הזוהר וכתבי מר"ן של הרב חיים ויטאל... הם תיקונים גדולים לנשמה לתקן כל הגלגולים. (ר' יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

כה. הגה"ק מקאמארנא: בדור הזה שהמינות גובר צריכין ללמוד עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר והתיקונים

ולו עמי שומע לי בדור הזה שהמינות גובר היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר והתיקונים להגות בהם והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו ויתקיים. (ר' יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ').

כו. החזון איש: לשון הזוהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי הז"ל

לשון הזוהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי הז"ל. (מעשה איש, למרן הגה"ק בעל החזון איש זצ"ל)

זו. הגה"ק מאלעסק: לימוד הזוהר הוא שלימות גדול אל הנפש - הלשון של הזוהר לבד מסוגל מאוד

לימוד הזוהר הוא שלימות גדול אל הנפש ואף על פי שאינו מבין. הלשון של הזוהר לבד מסוגל מאוד. (רבי חנוך הניך מאלסק, סדר הלימוד, אות ב')

יח. שארית ישראל: התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך

התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך. (הרב משה ישראל בר אליהו, שארית ישראל שער ההתקשרות, שער א' דרוש ה' מאמר ב')

יט. רביה"ק רבי נחמן מברסלב: לימוד הזוהר מסוגל מאוד מאוד - על ידי לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה - הלשון הקדוש של הזוהר מעורר מאוד לעבודת השם יתברך

ידוע שלימוד הזוהר מסוגל מאוד מאוד ודע שעל ידי לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה, והלשון הקדוש של הזוהר מעורר מאוד לעבודת השם יתברך. (רבי נחמן מברסלב, שיחות הר"ן, ק"ח)

כ. סידור קול יעקב: דברי הזוהר ותיקונים מסוגלים לטהר הנשמה

לימוד בספר קבלה ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים כי הם מסוגלים לטהר הנשמה. (רבי יעקב קאפיל, סידור קול יעקב, בסדר כוונת הלימוד)

כא. האדמו"ר הזקן זיע"א פוסק: בעל עסק גדול יהיה רוב לימודו בזוהר

מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רוב לימודו בזוהר אף שאינו מבין, כי מה איכפת ליה שאינו מבין אפילו הכי הוא סגולה. (רבי שניאור זלמן מלאדי, אדמו"ר הזקן (בעל התניא), מאמרי האדמו"ר הזקן הקצרים 1 דף תקע"א)

זוהר ה'יומי' - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

לב. על ידי הזוהר הקדוש יצאו מן הגלות

ובגלל שעתידים ישראל לטעום מאילן החיים שהוא ספר הזוהר הקדוש, יצאו על ידו מן הגלות. (ר' שמעון בר יוחאי, הזוהר, נשא אות צ')

לג. הגר"א ז"ל והזוהר הקדוש: העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם.

הגר"א ז"ל והזוהר הקדוש: העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם. (פירוש הגר"א על משלי ה' י"ח)

לד. הגר"א ז"ל: פנימיות התורה הם חיים לנפש

פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. (אבן שלמה פרק ח' אות כ"ו)

לה. הגר"א ז"ל: עיקר הגאולה בלימוד הקבלה

הגאולה לא תהיה רק על ידי לימוד התורה ועיקר הגאולה בלימוד הקבלה. (אבן שלמה פרק י"א אות ג')

לו. הגר"א ז"ל: העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם.

העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם. (פירוש הגר"א על משלי ה' י"ח)

לז. הגר"א ז"ל: ללמוד ספר הזוהר

והשיב ללמוד ספר הזוהר ושערי אורה כדי להבין קצת הכינים בזוהר הקדוש רק בלי הפירוש כי הוא מבלבל ומסיע לענין אחר. (אבן שלמה פרק י"א אות ג')

לח. אדמו"ר הזקן: הזוהר סגולה אף שאינו מבין

ובנידון שאר הלימוד יהיה בזה האופן מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רוב לימודו בזוהר הקדוש אף שאינו מבין כי מזה איכפת ליה שאינו מבין אפילו הכי הוא סגולה. (מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים דף תקע"א)

כז. הבן איש חי: קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן

מזמן אשר הציץ זרח אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התיקונים וספר הזוהר קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן, והגם דאין לאל ידם להשיג ולהבין סוד אמרות טהורות שבספרים הקדושים האלה אף על פי כן שותים בצמא את דבריהם ומתלהבין בקריאתן מאוד מאוד. (רבנו יוסף חיים, הבן איש חי, בהקדמת התיקונים בניהו)

כת. החפץ חיים זצ"ל פוסק: על לימוד ספר הזוהר אין שום הגבלה - ילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפילו לבחורים

וכן אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוך זצ"ל משם רבו החפץ חיים זצ"ל שעל לימוד ספר הזוהר אין שום הגבלה כי רובו מדרש והיה החפץ חיים מעורר לכולם שילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפילו לבחורים. (ר' יוסף בן שלמה מפוז'ין, הוספות בנין יוסף)

כט. הרב יצחק כדורי זצ"ל: אני קורא לכל אחד, להקדיש כל יום זמן ללימוד הקבלה

"אני קורא לכל אחד, להקדיש כל יום זמן ללימוד הקבלה, מפני שבזה תלוי ניקוי נשמתכם". (הרב יצחק כדורי)

ל. כסא אליהו: בזכות לימוד הזוהר הקדוש יבוא הגואל

בזכות לימוד הזוהר הקדוש יבוא הגואל. (רבי אליהו בן סולימן מאני, כסא אליהו, שער ד')

לא. רבני ירושלים תרפ"א לפ"ק: לימוד הזוהר הקדוש מבטל כל מיני פורעניות וגזירות קשות ורעות

כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזירות קשות ורעות. (רבני ירושלים, שנת תרפ"א)

"זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

מה. רבי יוסף זונדל מסלאנט: ללמוד בכל יום זוהר

ללמוד בכל יום זוהר ושערי אורה. (הנהגות צדיקים - הנהגות פרטיות מרבי יוסף זונדל מסלאנט על פי הגר"א)

מו. רבי נחמן מטולטשין: ללמוד זוהר הקדוש

ללמוד ... זוהר הקדוש. (הנהגות צדיקים - סדר עבודת היום מרבי נחמן מטולטשין)

מז. רבי אליהו מני: בי"ת ראשי תיבות: י'רבה ת'למודו ב'זוהר

בי"ת ראשי תיבות: י'רבה ת'למודו ב'זוהר. (הנהגות צדיקים - תקונים ואזהרות מרבי אליהו מני)

מח. שומר אמונים: ספר התיקונים, כי הוא תיקון גדול לנפש

ללמוד כל אחד מחברתינו בהתמדה ספר התיקונים, כי הוא תיקון גדול לנפש (אגרות שומרי אמונים אגרת ה')

מט. שומר אמונים: לומר תקוני זוהר בכל יום מסוגל מאוד לנפש - לא להתרשל מזה חלילה - אין לשער גודל ועוצם הטובה הנצמח מזה וימתקו הדינים

ואני מצווה לכל אחד מהאברכים לומר איזה דפים תקוני זוהר בכל יום המסוגל מאוד לנפש, ולא להתרשל מזה חלילה, כי אין לשער גודל ועוצם הטובה הנצמח מזה וימתקו הדינים. (שם אגרת ט"ו)

נ. לומר בכל יום כמה דפים תיקוני זוהר וימתקו הדינים

ותראה לומר בכל יום אם אפשר קודם התפלה יותר טוב כמה דפים תיקוני זוהר וימתקו הדינים בעזרת ה'. (שם כ"ז)

לט. הגה"ק מקארלין: קודם התפלה ללמוד איזה ענין בזוהר

קודם התפלה למעט בדבור כל מה דאפשר וללמוד איזה ענין בזוהר או תיקונים או זוהר חדש. (הנהגות צדיקים - סדר היום מרבי אהרן מקארלין)

מ. ערוגת הבושם: דף זוהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילי בישא

דף זוהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילי בישא והשמר פן ישיאך לבבך לחדול מזה (הנהגות צדיקים - הנהגות ישרות מרבי משה גרינוואלד מחוסט בעל ערוגת הבושם)

מא. רבי מרדכי מטשערנאביל: ללמוד זוהר בכל יום

לקבוע עתים לתורה דהיינו ללמוד בכל יום ... זוהר, ושלחן ערוך ... וקריאת שמע של האריז"ל (כמבואר בשערי ציון) ולילך במקוה לטבול ט' פעמים בכדי לקבל עליו קדושה וטהרה מן המקוה העליונה והבן. (הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

מב. רבי מרדכי מטשערנאביל: זוהר הוא חלק מהתיקון על חטאת נעורים

לשוב באמת על חטאת נעורים... להיות ניעור כל ליל ששי וללמוד באותו לילה... זוהר, תיקונים... ולקרות קריאת שמע של האר"י ז"ל בכל לילה הנדפס בשערי ציון ... (הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

מג. רבי מרדכי מטשערנאביל: אחר התפלה ילמוד זוהר

אחר התפלה יקבע עתים לתורה דהיינו ... וזוהר. (הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

מד. מהרצ"א מדינוב: קבלנו על עצמנו בלי נדר שלא לימוד הזוהר

קבלנו על עצמנו בלי נדר שלא לבטל שיעורין כסדרן בתורת ה', דהיינו ... זוהר או שאר קבלה, זה בכל יום עדכ"ש. (הנהגות צדיקים - הנהגות ואזהרות מרבי צבי אלימלך מדינוב)

זוהר היומי" - לימוד כל ספר זוהר ותקונים במעגל השנה

וכפי הרשימות אשר קבלנו לא נגמר רק לערך שש מאות סיומים על כן אנחנו רבני וגאוני ארץ הקדושה מבקשים מכל בר ישראל אשר ידו משגת ללמוד עוד פעם בכדי לגמור האלף סיומים בכ"ה אלול הבעל"ט כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד סיום זוהר אחד לעילוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה וישראל ישכון לבטח ונראה וקראתם דרוור בארץ.

נח. כסא מלך: אם אינם לומדים קבלה גורם אורך גלותא ומעכבים הגאולה

ובתיקון ל' בספר כסא מלך וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה ועונשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם אורך גלותא כי הם מעכבים הגאולה רח"ל כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה כלמוד חודש ימים בפשטי התורה כי גדול כחה לקרב הגאולה.

נו. כסא מלך: מובטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא

ובתיקון מ"ג שם בכסא מלך כי לימוד הזוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפילו פירוש מאמר אחד יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה ומובטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.

נז. כסא אליהו: עכשיו בעיקבא דמשיחא נשמות נמוכים וגם התגברות החיצונים רח"ל אי אפשר לטהר נשמתם רק בסמים יקרים, היינו בזוהר הקדוש, כי לשון הזוהר מסוגל לזה אפילו בפטפוט לחוד ואפילו בליגלוג - ובזה יהיה נשמר מכל רע מיצר

נא. ללמוד זוהר הקדוש כולו בכל השנה - מחלקים הדפים כפי הימים של כל השנה

גם דע כי יש נוהגים ללמוד זוהר הקדוש כולו בכל השנה שמחלקים הדפים כפי הימים של כל השנה ואשריהם ואשרי חלקם. (כסא אליהו שער ד')

נב. לחלק הזוהר על פי דפים ולרשום כל חלק על פתקא אחד, ויחלקו הפתקאות לאנשי עירם החרדים על דבר ה', ללמוד כל אחד חלק הרשום בכל יום

גם אלה החכמים ראשי ומנהיגי כל עיר ועיר וכל פלך ופלך שיישימו לב לחלק דפי הזוהר הקדוש ג' חלקים לכמה חלקים ולרשום כל חלק על פתקא אחד ויחלקו הפתקאות לאנשי עירם החרדים על דבר ה' ללמוד כל אחד חלק הרשום בכל יום ובזה יוכלו לעשות שיגמרו בין כולם כל הזוהר הקדוש בכל יום ויום וכבר נודע כי בזכות לימוד הזוהר הקדוש יבא הגואל בב"א כ"ר. (כסא אליהו שער ד')

נג. רבני ירושלים תרפ"א לפ"ק: תקון לגאולה האמתית - מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא - לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא וביזה מעלמא - מבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים

לגמור האלף סיומים בכ"ה אלול הבעל"ט כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד סיום זוהר אחד לעילוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים ויפר עצת אויבינו.

נד. רבני ירושלים תרפ"א לפ"ק: לגמור הזוהר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים

כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא וביזה מעלמא. והשנה שעברה כבר עוררנו עם ישראל במודעות "תקון לגאולה האמתית" מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא אשר היא נעתקה למטה לשקוד על לימוד הזוהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים.

**עוה"ב מבני היכלא דמלכא ויהי' מרואי
פני המלך היושבים ראשונה במלכותא
דרקיעא**

ומי שיכול לקנות לו רב שילמדהו קבלה או חבר
או מתוך הספרים ומתשל, גורם אורך גלותא כו',
כי לימוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל
שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פי' מאמר אחד יעשה
בו תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה
בלימוד הפשט שנה תמימה כו'. ואין צורך להאריך
בראיות לזה המפורשים מפי גבורות הקדוש עליון
האריז"ל.

גם מאמר זה מורה באצבע כל דברי רב זלה"ה
למדקדק בו, כי קים לן תורה מגינה ומצלה אפילו
בעידנא דלא עסיק בה, ואיך אמר טב לי' דלא יוליף
כלל, אלא ודאי לימודו כל השנה אינו כלום אם אין
מעטרו ביום אחד בלימוד הקבלה, כי שקול הוא
כנגד כולם.

וז"ש וגרים דלא ישתדלון בהון, דוק מינה הא
אם ישתדלון בהון כל אחד כפי יכולתו אפילו יום
לשנה, תורתו כולה עושה פירות למעלה, וכל שכן
אם קובע עת לה' שעה אחד בכל לילה אז מובטח
לו שהוא בן עוה"ב מבני היכלא דמלכא ויהי' מרואי
פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.
ודי בהערה זו למי שחננו ה' בינה והשכל. (כסא מלך
לתיקוני זוהר תיקון מ"ג אות ס')

**ס. זכירה לחיים: רבי שמעון והחברים
יגיננו עליו**

על ידי לימוד בספר הזוהר זכות רבי שמעון
והחברים שלו יגיננו עליו. (זכירה לחיים דף יד ע"ד).

**סא. אברהם במחזה: זכות רבי שמעון בן
יוחאי בפרטות יגן עליו גם לעולם הבא**

ועוד שזכות רבי שמעון בן יוחאי בפרטות יגן
עליו גם לעולם הבא. (ספר אברהם במחזה דרוש ט"ז)

**סב. רבי משה בסולה: לימוד הזוהר הקדוש
סגולה ליראת שמים**

ולמוד הזוהר הקדוש סגולה ליראת שמים.
(הקדמת רבי משה בסולה לספר התקונים)

הרע וממקרים רעים בעולם הזה ובעולם הבא

ועכשיו בעיקבא דמשיחא נשמות נמוכים וגם
התגברות החיצונים רח"ל אי אפשר לטהר נשמתם רק
בסמים יקרים, היינו בזהר הקדוש, כי לשון הזוהר
מסוגל לזה אפילו בפטפוט לחוד ואפילו בליגלוג ובה
יהיה נשמר מכל רע מיצר הרע וממקרים רעים בעולם
הזה החומרי וגם בעולם הבא הרוחני כנודע מזוהר
הקדוש פרשת פנחס (דף רי"ט) בוצינא קדישא דנהיר
חכמתיה בכל דרין דהוו אבתריה עד ביאת הגואל אור
תורה שיש זכות אם מחזיקים סתרי תורה בבית אף
אם לא מבינים אותם.

(כסא אליהו שער ד' אות י"ח)

**נח. רבינו חיים וויטאל: כמה גדול החיוב
המוטל על הלומדים החרדים לדבר ה'
ללימוד קבלה, ועונשם כמה גדול אם אינם
לומדים, כי יעשה בשעה אחת בלימוד
הקבלה מה שלא יעשה בלימוד חודש ימים
בפשטי התורה**

זה המאמר הביאו מוה"ר חיים ויטאל ז"ל
בהקדמתו לספר עין חיים, להודיע כמה גדול החיוב
המוטל על הלומדים החרדים לדבר ה' ללימוד קבלה,
ועונשם כמה גדול אם אינם לומדים, כי יעשה בשעה
אחת בלימוד הקבלה מה שלא יעשה בלימוד חודש
ימים בפשטי התורה. (כסא מלך לתיקוני זוהר שם)

**נט. כסא מלך: מי שיכול לקנות לו רב
שילמדהו קבלה או חבר או מתוך הספרים
ומתשל, גורם אורך גלותא כו', כי לימוד
הזוהר בגירסא בעלמא בונה עולמות -
לימודו כל השנה אינו כלום אם אין מעטרו
ביום אחד בלימוד הקבלה, כי שקול הוא
כנגד כולם - אם ישתדל בה כל אחד כפי
יכולתו אפילו יום לשנה, תורתו כולה עושה
פירות למעלה, וכל שכן אם קובע עת לה'
שעה אחד בכל לילה אז מובטח לו שהוא בן**

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עא. הרה"ק רבי פנחס מקוריץ: מביא את האדם לאמונה

הלימוד בזהר מביא את האדם לאמונה. (אמרי פנחס שער ט אות ג)

עב. הרה"ק רבי פנחס מקוריץ: רפואה לרגלים

והוא רפואה לרגלים ולהוצאת קוץ. (אמרי פנחס שער ט אות ג)

עג. הרה"ק רבי פנחס מקוריץ: מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערורות

לימוד הזהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערורות. (שם שער ו אות עג)

עד. אור החמה: והספר הזה עתיד להתפרסם בימי מלכא משיחא. והנה כל אותם שיזכו אליו יזכו לגאולה בעזרת השם, ובה' בטחנו שנהי' בכלל הזוכים

וזהו עצמו היתה עיקר כוונת רבי שמעון בן יוחאי בחיבור ספר הזהר, להיות השכינה בגלות באפס שפע באין תומך ואין עוזר, ורצה לייחדה ... שזה גורם לייחוד קודשא בריך הוא ושכינתו על ידי הסוד שהוא ר"ז דהיינו או"ר, וגם על ידי חיבור זה הוא ביטול הקליפות וקלות הגלות והשבתת קטרוגם שהם לוחמות בכל עת ובכל שעה נגד ה' ונגד שכינתו ונגד בני' שהם ישראל הנתונים בגלות בין האומות הנקראים חיון, חיון בישין ודובין דאכלין ענא שהם ישראל, ועסק התורה נקרא הקלע והחרב והרומח, והם בחינת הסודות להצילם מרעתם בחיבור זה כו', והספר הזה עתיד להתפרסם בימי מלכא משיחא. והנה כל אותם שיזכו אליו יזכו לגאולה בעזרת השם, ובה' בטחנו שנהי' בכלל הזוכים, אכידה"ר. (הקדמה השניה לספר אור החמה)

סג. האריז"ל: העסק בספר הזהר סגולה להשגה

העסק בספר הזהר סגולה להשגה. (האריז"ל בשער רוח הקודש דף יא ע"ב)

סד. שארית ישראל: העסק בזהר הקדוש בתדירות סגולה להביא את האדם להתקשרות לאין סוף ב"ה

העסק בזהר הקדוש בתדירות סגולה להביא את האדם להתקשרות לאין סוף ב"ה. (שארית ישראל שער ההתקשרות שער א' דרוש ה מאמר ב)

סה. שבחי האריז"ל: תיקון גדול לבעל תשובה

הלימוד בזהר הוא תיקון גדול לבעל תשובה. (שבחי האריז"ל).

סו. החיד"א: תיקון גדול לנשמה

הלימוד בזהר הוא תיקון גדול לנשמה. (מורה באצבע אות מד).

סז. בעל התניא: הזהר מסיר טמטום הלב

לימוד בזהר הקדוש מסיר טמטום הלב. (מאה שערים לבעל התניא)

סח. זוה"ק ובעל התניא: לעתיד לבוא לא ישב בבושה

הלומד בספר זוהר הקדוש בעולם הזה, אז לעתיד לבוא לא ישב בבושה. (זוהר פרשת וישב דף קפה ע"א בכללות, ובפרטות בלקוטי תורה לבעל התניא פרשת צו).

סט. רבי אברהם מסלונים: סיוע רב להבנת נגלות התורה

לימוד סתרי התורה הוא סיוע רב להבנת נגלות התורה. (רבי אברהם מסלונים בספר תורת אבות)

ע. הרמ"ז: מביא את האדם לאהבת הבורא

הלימוד בזהר מביא את האדם לאהבת הבורא. (הרמ"ז בהגהותיו לספר הכוונות)

מודעה חדשה

כבר ידעו לכבודם מעלת לימוד הוזהר הכרוש אשר הוא מבבל כל מצע פורענות גזירות משות ורעות ומתנא ותרמא ובהא מעלמא והשנה שנתה כבר עוררת עם ישראל במדעה. תמן למאולה האחרית ממעם רבנים הגאונים מארי דארעא סריסאי אשר היא נקדמה למשה לשטרד קד ליסוד הוזהר למבד בארץ ובחוצה לארץ אלה סומים. וכפי הדימויות אשר סבלנו לא נגבר רק ערך שש מאות סומים. עכ אנתנו רבנו גאונים ארץ המדושה מבכשים מכל בר ישראל אשר ידו משנת למבד עוד פעם בבדי נבדו האלה סומים בכדי אלו הבעלש כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברה של אשתכר סום וזהר אחד לעילוי מול עם ישראל ולכפל כל הדמים אותם עליונים ותחתונים וישר עצת אויבנו וכללל מחשבותם ולא תעשינה ידוהם תושהו וישראל ישכן לבמה ונראה כנפשת צוק אכירי. -- יודשלת תיו בשיא חדרש אייר שנת תפארי לפ"ט

קדם הלימוד יאמר

הרי אנתנו לסומים בספר הוזהר המדרש לעיני שכינת ענתו ולהרים סין מול ישראל ולמתנם פי כל הצדים אנתנו עליונים ותחתונים ולהעמיד העפדה לישנה ואמר די לצוהנתו וישראל ישכון לבמה אכן כיר

סכסום אני לכל המדבר
לעלה ומקש סאכאי בכל
עקם והאמר למבד הקדוש
יגד וכסרי העו, חסות תעמי
הקדוש רבאי ויעיא חזק
יגן עליו לכות ליאת כנאלת
ישראל ברחים נבאי סמי
הנביא גם כי יגדו ביום עת
אקבם, ובעלת הם פת שני
חרי"א בא שישייה בשורשנה
לפי.
חבני יעקב מארי ס"ה
ראש חרבים
ויקין סרידס

לר העלת נדעיות הלימוד
הקדוש של הוזהר הקדוש
התקנים כבר כתבתי בה שנה
שגברת השיית סריסאי יתן
התעשרת השנה סלעילא בלב
עמי ישראל ונפת ליאת כישוק
קריבה כעויות לב תפוש המבנה
תקי יוסף חיים
ואנענפעקד
רב ואכיר
לקולת האשכנזים
בשוק יודשלת תפארי

לב כל יראי די תוסבי שני ישבת
על התעשרות הקדושה של הלימוד
בספר הוזהר הקדוש והעלה אשר כתיב
וכתול וזה סוכה וקרישה הוא התישקות
הוא של כשרת כל ספר הוזהר אלה פעמים
על חבורת הקדוש המעושה מחלופים בני
ועילא כפומים אנתנו כעויל: לארי הקדוש
הכלא שפעת סריסאי אמת הדיקא על כל כרות
אור הוזהר יגלה הוזהר הוזהר לזקק לנו את
כפומי הדישוקה הנפאלת תפומית ודיעבד
על כפומי אמת והדילנו נהיל יעקב אבינו
העלה את נפשות כלל עם קדוש לתשבה
עילא המבטיה נשאל לזיון נבאי
ליאת ארוב כעויל סחשו זקדא
תפארי שפתיק ויחשו
תקי אנדרלם יצחק הבהן קוק
עמד עבודת הקדוש על ארבת הקדוש
ראש רבני ארץ ישראל
רב ואכיר
פעתיק ויודשלת תפארי

יכרי וסאן סחרי ג. ר. דיסמן
שלישי.
עמי עילוי יודשלת עיקר תיו.
כבד אפרו חכילי ונתלמד
ותיה היא שקולה סכר כל המשה
אשרי הדיקא ליתח עילוי כחורת
תן כבולת תן כנבאר, בספר ודיק
וחתקוב.
הוא הא רשבי תנא
האליק ויעיא לסחור את כל העולם
כל סן חרין לקרב את הנפאלת
ועיטו תחתנת כנאלת כנאלת אור
ח, וסלאח הארץ דיק את ח' כבא
כארץ וישראל נשן בול תפומת
עלימים כנאלת וקריש א"ל.
נאם יצחק ויהם
כחסין החסיר סחרי
משה יודשלת יודא ליב
גלי דיסמן

תקון לגאולה האמתית

ממעם הרבנים הגאונים מארי דארעא קדישא

ידעו לכל כי ספר הוזהר של רמב"ם האלה, אור העולמות הנלוותים והתחתונים תפארי עליו זה האיש מדיקס הארץ סוכו סלכות ובסריא אפרי וילדת אמת סוכו ששען וילד הא לא תלד, (מס' יר' ע"ג) הוא עשרת ראשית המעורר, הרשבי דיקא אשר תהיה בקיט לאלי אלוים ודיכ רבנה עלמות ועבורת בין שריים המפנים והשכלים והיא הקדוש מקום נהרי אש אבולה אש עד קול ומסח ויק לזני תכילה וסח כל ונתנה מה שלמות הדיקים ומרס על עלא.
פוק זה מה שכתב רמב"ם ודיא אלה, ליסוד הוזהר סחשו על כל לסוד אפירד ולא ידע מאי קאמר, יריב בסא סלך, וסירש על חוקי מ"ט) אשר ליסוד הוזהר בנירסא בנה עלמות עליונים, עד יאמר אלוהי רל לרבי לשמעון כחאי ספר הוזהר יתפרסמן סן נלוחא כר אנהליא כררא כתרמא.
עד תר קדי: עכ למה משה רבינו לרבי שמעון, ומסכילים יאשרי סחור חקיק, מאי חכרא דיןך ויהוה ספי הוזהר כעילוי לא סרין סמן (ירל כי הלובר בספר הוזהר לא יסבל תבלי משה) ובסן ירישאל עוררין למפעם סילטא ודיי הא ורא ספר, חוזהר יעקן כיה סלולתא ברה"ב.
עד בקדמת חתקוקים, ומסכילים יאשרי כוזהר חוקיקי ודי ומסכילים יאשרי ר"ל לשמעון ותרמא יודו כר אנהבש למעני הא חכרא "ויהוה אמתות לוחן זאלירנו עשוק ולכל כפסחן דמיתת לאורחא נטינו ולכל סלובטיא, כנבכטיא ומכרת שכל חלות על סולא יודב רש לכל שוק קדישין וכל חתין וכל בניין לעלה לון רזן כשרין כל שם כדכתיב, ויהוה יחב לעשר כשרון לעלה לון רזן כשרין ולא אחייבה רש לעלה לון קדי ויהי דרא חלמא סמיטא.
סחור סן האכיר כי הנפאלת תלויה בלימוד תורה, וסחור כמבט מה נועם כעולם כשול ליסוד הוזהר וקח אותו מדברי חכם מנהל הסקול האלה רבי חיים ויטאל חלמיש חרוב הארץ דיקא חכור, כחוקים שני הקדושה, חיל אפי מעני כעול חיל כשול חיים ויטאל סן ליא חרוב וסן ויטאל חלמיש כעול חרובי סן שלשים למח תכש כתי וסכרי סחורם וסדחוריה סחורם כי עבר קדי בלה קין ואכור לא טישטו תרופת לא עלתה לסולתה, אין סודו לבטייה ולא עלתה ארבת לבמה, ולהרין כל סקישט, אוי לז כי פנת הוזהר וס בס אלה ערב וכלו כל חקיקים

דיום דוקימן

מבנתה לספר הזוהר

זוהר חדש - ותיקוני זוהר

25.....	הזוהר הקדוש - הקדמת הזוהר
876.....	הזוהר הקדוש - ספר שמות
1772	הזוהר הקדוש - ספר ויקרא
2142	הזוהר הקדוש - ספר במדבר
2651	הזוהר הקדוש - ספר דברים
2791	הזוהר הקדוש - זוהר חדש
3442	הזוהר הקדוש - תיקוני זוהר

מבנתה ברשימת הזוהר וזוהר חדש

ותיקונים של תיקוני זוהר

25.....	הזוהר הקדוש - הקדמת הזוהר
25	הקדמת הזוהר הקדוש
71.....	הזוהר הקדוש - ספר בראשית
71	זוהר פרשת בראשית
239	זוהר פרשת נח
295	זוהר פרשת לך לך
388	זוהר פרשת וירא
456	זוהר פרשת חיי שרה

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

494	זוהר פרשת תולדות
530	זוהר פרשת ויצא
590	זוהר פרשת וישלח
630	זוהר פרשת וישב
672	זוהר פרשת מקץ
729	זוהר פרשת ויגש
749	זוהר פרשת ויחי

876..... הזוהר הקדוש - ספר שמות

876	זוהר פרשת שמות
936	זוהר פרשת וארא
968	זוהר פרשת בא
1025	זוהר פרשת בשלח
1099	זוהר פרשת יתרו
1200	זוהר פרשת משפטים
1295	זוהר פרשת תרומה
1481	זוהר פרשת תצוה
1505	זוהר פרשת כי תשא
1525	זוהר פרשת ויקהל
1602	זוהר פרשת פקודי

1772..... הזוהר הקדוש - ספר ויקרא

1772	זוהר פרשת ויקרא
1847	זוהר פרשת צו
1878	זוהר פרשת שמיני
1898	זוהר פרשת תזריע
1929	זוהר פרשת מצורע
1940	זוהר פרשת אחרי מות
2030	זוהר פרשת קדושים
2055	זוהר פרשת אמור
2114	זוהר פרשת בהר
2130	זוהר פרשת בחקותי

2142..... הזוהר הקדוש - ספר במדבר

2142	זוהר פרשת במדבר
2154	זוהר פרשת נשא
2240	זוהר פרשת בהעלותך

2269	זוהר פרשת שלח לך
2347	זוהר פרשת קרח
2358	זוהר פרשת חקת
2372	זוהר פרשת בלק
2474	זוהר פרשת פנחס
2649	זוהר פרשת מטות

2651 הזוהר הקדוש - ספר דברים

2651	זוהר פרשת דברים
2651	זוהר פרשת ואתחנן
2688	זוהר פרשת עקב
2700	זוהר פרשת שופטים
2704	זוהר פרשת כי תצא
2736	זוהר פרשת וילך
2745	זוהר פרשת האזינו
2750	האדרא זוטא קדישא

2791 הזוהר הקדוש - זוהר חדש

2791	זוהר חדש פרשת בראשית
2902	זוהר חדש פרשת נח
2941	זוהר חדש פרשת לך לך
2954	זוהר חדש פרשת וירא
2955	זוהר חדש פרשת תולדות
2958	זוהר חדש פרשת ויצא
2966	זוהר חדש פרשת וישב
2971	זוהר חדש פרשת בשלח
2977	זוהר חדש פרשת יתרו
3037	זוהר חדש פרשת תרומה
3048	זוהר חדש פרשת כי תשא
3062	זוהר חדש פרשת צו
3063	זוהר חדש פרשת אחרי
3080	זוהר חדש פרשת בהר
3082	זוהר חדש פרשת נשא
3082	זוהר חדש פרשת חקת
3100	זוהר חדש פרשת בלק
3118	זוהר חדש פרשת מטות

3119	זוהר חדש פרשת ואתחנן
3130	זוהר חדש פרשת כי תצא
3135	זוהר חדש פרשת כי תבא
3140	זוהר חדש שיר השירים
3217	זוהר חדש מדרש רות
3322	מדרש הנעלם על איכה
3336	תקונים מזהר חדש
3337	תיקוני זוהר חדש ספרא תנינא
3372	תיקוני זוהר חדש תקונא קדמאה
3423	זוהר חדש - זה שייך לפרשת נח
3424	זוהר חדש תקונים
3436	זוהר חדש - עוד לפרשת וירא אליו
3442	הזוהר הקדוש - תיקוני זוהר
3442	תקוני הזוהר - הקדמת תקוני הזוהר
3486	הקדמה אחרת לתקוני הזוהר
3488	תקונא קדמאה
3489	[ודא תקונא תנינא]
3489	[תקונא תליתאה] תקונא תנינא
3490	ודא תקונא תליתאה כגונא דא
3490	תקונא רביעאה
3491	תקונא חמישאה
3496	תקונא שתיתאה
3505	תקונא שביעאה
3505	תקונא תמינאה
3506	תקונא תשיעאה
3506	תקונא עשיראה
3511	תקונא חד סר
3512	תקונא תריסר
3514	תקונא תליסר
3521	תקונא ארביסר
3523	תקונא חמיסר
3524	תקונא שיתסר
3525	תקונא שיבסר
3525	תקונא תמני סרי
3543	תקונא תשסרי

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

3574	תקונא עשרין, וחד ועשרין
3634	תקונא עשרין ותרין
3650	תקונא עשרין ותלת
3650	תקונא עשרין וארבע
3653	תקונא עשרין וחמשה
3656	תקונא עשרין ושית
3660	תקונא עשרין ותמניא
3661	תקונא עשרין ותשע
3662	תקונא תלתין
3668	תקונא תלתין וחד
3671	תקונא תלתין ותרין
3672	תקונא תלתין ותלת
3673	תקונא תלתין וארבע
3674	תקונא תלתין וחמשה
3674	תקונא תלתין ושתא
3675	תקונא שבע ותלתין
3677	תקונא תמניא ותלתין
3679	תקונא תשע ותלתין
3681	תקונא ארבעין
3684	תקונא חד וארבעין
3685	תקונא ארבעין ותרין
3687	תקונא ארבעין ותלת
3687	תקונא ארבעין וארבע
3688	תקונא ארבעין וחמשה
3689	תקונא שית וארבעין
3689	תקונא שבע וארבעין
3694	תקונא תמניא וארבעין
3695	תקונא תשע וארבעין
3697	תקונא חמשים
3698	תקונא חד וחמשים
3699	תקונא תרין וחמשים
3700	תקונא חמשים ותלת
3702	תקונא חמשים וארבע
3702	תקונא חמשים וחמש
3706	תקונא חמשים ושתא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

3711	תקונא שבע וחמשין
3713	תקונא תמניא וחמשין
3715	תקונא תשעה וחמשין
3716	תקונא שתין
3718	תקונא חד ושתין
3719	תקונא שתין ותרין
3720	תקונא שתין ותלת
3721	תקונא שתין וארבע
3724	תקונא שתין וחמש
3725	תקונא שתין ושתא
3729	תקונא שתין ושבע
3731	תקונא תמניא ושתין
3732	תקונא שתין ותשעה
3788	תקונא שבעין
3838	תקונא תניינא [מהדורה תנינא]
3840	תקונא תליתאה [מהדורה תנינא]
3844	תקונא רביעאה [מהדורה תנינא]
3844	(זהו תיקון כ"ה)
3845	תקונא חמישאה [מהדורה תנינא]
3851	תקונא שיתאה [מהדורה תנינא]
3859	תקונא שביעאה [מהדורה תנינא]
3860	תקונא תמוינאה [מהדורה תנינא]
3860	תקונא תשיעאה [מהדורה תנינא]
3861	תקונא עשיראה [מהדורה תנינא]
3861	(זהו תיקון ל')
3863	תקונא אחת עשרה [מהדורה תנינא]
3863	(זהו תיקון ל"א)

מִנְבֵּתָהּ ”זֶהָר הַיּוֹמִי” לְהַזְדַּשׁ תְּשַׁרְיָהּ

1.....	סדר הלימוד ליום א תשרי [יום 1 בשנה]
34.....	סדר הלימוד ליום ב תשרי [יום 2 בשנה]
44.....	סדר הלימוד ליום ג תשרי [יום 3 בשנה]
56.....	סדר הלימוד ליום ד תשרי [יום 4 בשנה]
66.....	סדר הלימוד ליום ה תשרי [יום 5 בשנה]
77.....	סדר הלימוד ליום ו תשרי [יום 6 בשנה]
87.....	סדר הלימוד ליום ז תשרי [יום 7 בשנה]
97.....	סדר הלימוד ליום ח תשרי [יום 8 בשנה]
107.....	סדר הלימוד ליום ט תשרי [יום 9 בשנה]
118.....	סדר הלימוד ליום י תשרי [יום 10 בשנה]
128.....	סדר הלימוד ליום יא תשרי [יום 11 בשנה]
138.....	סדר הלימוד ליום יב תשרי [יום 12 בשנה]
148.....	סדר הלימוד ליום יג תשרי [יום 13 בשנה]
159.....	סדר הלימוד ליום יד תשרי [יום 14 בשנה]
169.....	סדר הלימוד ליום טו תשרי [יום 15 בשנה]
179.....	סדר הלימוד ליום טז תשרי [יום 16 בשנה]

190.....	סדר הלימוד ליום יז תשרי [יום 17 בשנה]
200.....	סדר הלימוד ליום יח תשרי [יום 18 בשנה]
210.....	סדר הלימוד ליום יט תשרי [יום 19 בשנה]
220.....	סדר הלימוד ליום כ תשרי [יום 20 בשנה]
231.....	סדר הלימוד ליום כא תשרי [יום 21 בשנה]
241.....	סדר הלימוד ליום כב תשרי [יום 22 בשנה]
251.....	סדר הלימוד ליום כג תשרי [יום 23 בשנה]
262.....	סדר הלימוד ליום כד תשרי [יום 24 בשנה]
272.....	סדר הלימוד ליום כה תשרי [יום 25 בשנה]
282.....	סדר הלימוד ליום כו תשרי [יום 26 בשנה]
292.....	סדר הלימוד ליום כז תשרי [יום 27 בשנה]
303.....	סדר הלימוד ליום כח תשרי [יום 28 בשנה]
313.....	סדר הלימוד ליום כט תשרי [יום 29 בשנה]
323.....	סדר הלימוד ליום ל תשרי [יום 30 בשנה]

הזוהר הקדוש - הקדמת הזוהר

הקדמת הזוהר הקדוש

[זוהר חלק א' - דף א ע"א]

רבי חזקיה (דף א ע"א) פתח, פתיב, (שיר השירים ב) (פנחס רלג, ופ' תשא קפט) כשולשנה בין החוחים. מאן שולשנה, דא כנסת ישראל. (בגין דאית שושנה ואית שושנה), מה שולשנה דאיהי בין החוחים אית בה סומק וחור, אוף כנסת ישראל אית בה דין ורחמי. מה שולשנה אית בה תליסר עלין, אוף כנסת ישראל אית בה תליסר מכילן דרחמי דסחרין לה מפל סטרהא. אוף אלהים דהכא (נשא דף קלא ב, וקלח, וקמו) (שמות קפו א) משעתא דאדכר אפיק תליסר תיבין לסחרא לכנסת ישראל ולנטרא לה.

ולבתר אדכר זמנא אחרא. אמאי אדכר זמנא אחרא. בגין לאפקא חמש עלין תקיפין דסחרין לשולשנה. (פנחס רלג וצ"ע בקו א), ואנון חמש אקרון ישועות. ואנון חמש [חמשין] תרעין. ועל רזא דא פתיב (תהלים קטז) (תרומה קס"ט) כוס ישועות אשא דא כוס של ברכה. כוס של ברכה אצטריד למהוי על חמש אצבען ולא יתיר. כגוונא דשולשנה דיתבא על חמש עלין תקיפין דוגמא דחמש אצבען. ושולשנה דא איהי (תרומה קלא) כוס של ברכה. מאלהים תנינא עד אלהים תליתאה חמש תיבין. מכאן ולהלאה אור דאתברי ואתגניז ואתפליל בברית ההוא דעאל בשולשנה (ס"א דא) ואפיק בה זרעא. ודא אקרי עץ עושה (סב ב) פרי אשר זרעו בו. וההוא זרע קיימא באות ברית ממש. וכמה דדיוקנא דברית אודרע בארבעין ותרין וזוגין ההוא (נ"א דההוא) זרעא, כף אודרע שמה גליפא מפרש בארבעין ותרין אתון דעובדא דבראשית.

[זוהר חלק א' - דף א ע"ב]

בראשית, רבי שמעון פתח (שיר השירים ב) (צו א, לט ע"ב, ויקרא ד ב, לקמן ה) הנצנים נראו בארץ. הנצנים, דא עובדא דבראשית, נראו בארץ אימתי, ביום השלישי, דכתיב ותוצא הארץ כדן נראו בארץ. עת הזמיר הגיע, דא יום רביעי דהוה ביה זמיר עריצים, מארת חסר. וקול התור, דא יום חמישי, דכתיב ישרצו המים וגו' למעבד תולדות. נשמע, דא יום ששי דכתיב נעשה אדם. דהוה עתיד למקדם עשיה לשמיעה, דכתיב (דף א ע"ב) הכא נעשה אדם, וכתיב התם נעשה

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וּנְשַׁמְעוּ. בְּאַרְצֵנוּ, דַּא יוֹם שְׁבַת דְּאִיהוּ דּוּגְמַת אֶרֶץ הַחַיִּים. (שהוא עולם הבא. עולם הנשמות עולם הנחמות). (נ"א דבר אחר) הַנְּצַנִּים אֵלֶּין אַנוּן אַבְהוֹן דְּעָאלוּ בְּמַחְשְׁבָה וְעָאלוּ בְּעֵלְמָא דְאִתִּי וְאַתְגְּנוּזוּ תַּמָּן. וּמַתַּמָּן נִפְקוּ בְּגִיזוּ וְאַטְמִירוּ גּוּ (נ"א בהו) נְבִיאֵי קְשׁוּט. אֲתִילִיד יוֹסֵף וְאַטְמִירוּ בֵּיהּ, עָאל יוֹסֵף בְּאַרְעָא קְדִישָׁא וְנָצִיב לוֹן תַּמָּן, וּכְדִין נִרְאוּ בְּאַרְץ וְאַתְגְּלוּ תַּמָּן. וְאִמְתִּי אֲתַחְזוּן, בְּשַׁעְתָּא דְאַתְגְּלִי קָשַׁת בְּעֵלְמָא. דְּהָא בְּשַׁעְתָּא דְקָשַׁת אֲתַחְזִי כְּדִין אֲתַגְּלִין אַנוּן, וּבִהֵיא שַׁעְתָּא עַת הַזְמִיר הַגִּיעַ עַדן לְקַצֵּץ חֵיבִין מְעֵלְמָא. אֲמַאי אֲשַׁתְּזִיבוּ, בְּגִין דְּהַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאַרְץ, וְאַלְמָלָא דְנִרְאוּ לֹא אֲשַׁתְּאָרוּן בְּעֵלְמָא, וְעֵלְמָא לֹא אֲתַקֵּים.

וּמָאן מְקִים עֵלְמָא וְגָרִים לְאַבְהוֹן דְאַתְגְּלִין, קַל יְנוּקֵי דְלַעָאן בְּאוּרִיתָא, וּבְגִין אַנוּן רַבִּין דְּעֵלְמָא, עֵלְמָא אֲשַׁתְּזִיב. לְקַבְּלִיהוֹן, (שיר השירים א) תּוֹרֵי זֶהָב נַעֲשֶׂה לָךְ, אֵלֶּין אַנוּן יְנוּקֵי רַבִּין עוֹלָמִין דְכַתִּיב, (שמות כ"ה) וְעִשִׂיתָ שָׁנִים כְּרוֹבִים זֶהָב.

בְּרֵאשִׁית רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח (ישעיה מ) שְׂאוּ (דף ל' א) מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בְּרָא אֵלֶּה. שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם לְאֵן אֲתֵר, לְאֲתֵר דְכָל עֵינִין תְּלִיאַן לֵיהּ. וּמָאן אִיהוּ, פֶּתַח עֵינִים. וְתַמָּן תִּנְדַּעוּן דְּהָאֵי סְתִים עֲתִיקָא דְקִימָא לְשַׁאֲלָה. בְּרָא אֵלֶּה. וּמָאן אִיהוּ. מ"י. (שמות ק"מ א) דְאַקְרִי מְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם לְעֵילָא. דְכָלָא קִימָא בְּרִשׁוּתֵיהּ. וְעַל דְקִימָא לְשַׁאֲלָה וְאִיהוּ בְּאַרְח סְתִים וְלֹא אֲתַגְּלִיא, אַקְרִי מ"י, דְּהָא לְעֵילָא לִית תַּמָּן שַׁאֲלָה. וְהָאֵי קַצֵּה הַשָּׁמַיִם אַקְרִי מ"י.

וְאִית אַחְרָא לְתַתָּא וְאַקְרִי מ"ה. מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי, אֵלָא קְדַמָּא סְתִימָא דְאַקְרִי מ"י קִימָא (תרומה קל"ח א, ויקהל ר"א, בהעלותך קמ"ח ב, ולהלן ט' א, י"ו, קס"ז א, שמות קנ"ז) לְשַׁאֲלָה, כִּיּוֹן דְשַׁאֲלַ בְּרַשׁ וּמְפַשְׁפֵּשׁ לְאַסְתַּכְּלָא וּלְמַנְדַּע מְדַרְגָּא לְדַרְגָּא עַד סוּף כָּל דְרָגִין, כִּיּוֹן דְמַטִּי תַּמָּן, מ"ה. מַה יַדְעַת, מַה אֲסַתְּכַלְתָּא, מַה פִּשְׁפִּשְׁתָּא, הָא כָּלָא סְתִים כְּדַקְדַּמִּיתָא.

וְעַל רְזָא דְנָא כְּתִיב, (איכה ב) מַה אַעֲיַדְךָ מַה אֲדַמָּה לָךְ. כַּד אֲתַחְרִיב בֵּי מְקַדְשָׁא נִפְקַ קָלָא וְאַמַר מַה אַעֲיַדְךָ (נ"א ומה [מה] אדמה לך, בההוא מ"ה אעידך) בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, [וְהָא] אֲסַהֲיַדַת בְּךָ מִיּוֹמִין קְדַמָּאִין דְכַתִּיב, (דברים ל) הַעֲדַתִּי בְּכֶם הַיּוֹם אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ. וּמַה אֲדַמָּה לָךְ בְּהֵוָה גּוֹנָא מְמַשׁ עֲטָרִית לָךְ בְּעֲטָרִין קְדִישִׁין עֲבָדִית לָךְ שְׁלֹטְנוּ עַל עֵלְמָא דְכַתִּיב, (איכה ב) הַזֹּאת הָעִיר שִׁיאֲמָרוּ כְּלִילַת יַפִּי וְגו' קְרִינָא לָךְ (תהלים קכ"ב) יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחָבְרָה לָהּ. (איכה ב) מַה אֲשׁוּה לָךְ. כְּגוֹוִנָא דְאַנְתָּ יִתְבָּה, הַכִּי הוּא כְּבִיכּוֹל לְעֵילָא. כְּגוֹוִנָא דְלֹא עָאלִין הַשְׁתָּא בְּךָ עֲמָא קְדִישָׁא בְּסַדְרִין קְדִישִׁין, הַכִּי אוּמִינָא לָךְ דְלֹא אִיעוּל אֲנָא לְעֵילָא עַד דִּיעֲלוּן בְּךָ אַכְלוּסְךָ לְתַתָּא. וְדֹא אִיהוּ נַחְמָה דִּילָךְ הוּאִיל דְדַרְגָּא דֹא אֲשׁוּה לָךְ בְּכָלָא. וְהַשְׁתָּא דְאַנְתָּ הַכָּא גְדוּל כַּיָּם שְׁבַרְךָ. וְאִי תִימָא דְלִית לָךְ קִימָא וְאַסוּתָא, מ"י (שמות

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רל"ז ב) ירפא לך, ודאי ההוא דרגא סתימאה עלאה דכלא קיימא ביה ירפא לך ויוקים לך.

מ"י קצה השמים לעילא, מ"ה ועד קצה השמים לתתא (קצה השמים לתתא). ודא ירית יעקב דאיהו מברית מן הקצה אל הקצה, מן הקצה קדמאה דאיהו מ"י, אל הקצה בתראה דאיהו מ"ה, בגין דקאים באמצעיתא. ועל דא מי ברא אלה.

אמר רבי שמעון, אלעזר בני פסוק מילך ויתגלי סתימא דרזא עלאה דבני עלמא לא ידעין. שתיק ל ש אים ר עא שעתא)

אמר לי רבי מלה סתימא הוה קמי קודשא בריך הוא, וגלי במתיבתא עלאה ודא הוא. בשעתא דסתימא דכל סתימין בעא לאתגליא, עבד ברישא נקוד"ה (להלן ט"ו א, משפטים ק"ה א, ט' ב, שמות רכ"ז ב, רכ"ח א) חדא, ודא סליק למהוי מחשבה. צייר בה כל ציורין. חקק בה כל גליפין.

ואגליף גו בוצינא קדישא סתימא גליפו דחד ציורא סתימאה קדש קדישין בניינא עמיקא דנפק מגו מחשבה ואקרי מ"י שירותא (נ"א ראשיתא) לבנינא. קיימא ולא קיימא. עמיק וסתים בשמא. לא אקרי אלא מ"י. בעא לאתגליא ולא אתקרי בשמא (דא) ואתלבש בלבוש יקר דנהיר וברא אלה, וסליק אל"ה בשמא. אתחברון אתוון אלין באלין ואשתלים בשמא אלהים. ועד לא ברא אלה לא סליק בשמא אלהים. ואנון דחבו בעגלא (נ"א בעלמא). על רזא דנא אמרו (שמות לכ) אלה אלהיך ישראל.

וכמה דאשתתף מ"י באלה, הכי הוא שמא דאשתתף תדיר. וברזא דא אתקיים עלמא. ופרח אליהו ולא חמינא ליה. ומניה ידענא מלה (דא) דאוקימנא (וקאימנא) על רזא וסתר דילה. אתא רבי אלעזר וכלהו חברייה ואשתתחו קמיה. בכו ואמרו אלמלא לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא די.

אמר רבי שמעון על דא שמיא וחיליהון במ"ה אתבריאו, דכתיב (תהלים שם) פי אראה שמיה מעשה אצבעותיך וגו' וכתיב, (תהלים שם) מ"ה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים, על השמים איהו לסלקא בשמא. בגין דברא נהורא לנהוריה ואתלבש דא בדא וסליק בשמא עלאה. ועל דא בראשית ברא אלהים, דא אלהים עלאה, דהא מ"ה לא הוי הכי ולא אתבני.

אלא בשעתא דאתמשכן אתוון אלין (מאילין) אל"ה מלעילא לתתא. ואמא אוזיפת אל פני האדון יי, ודא אקרי אדון פמא דאת אמר, (יהושע ג) הנה ארון הברית אדון כל הארץ. פדין נפקת ה' ואעילת י', ואתקשיטת במאני דכורא לקבליהון דכל דכר בישראל.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואתוון אחרנין משכן לון ישראל מעילא לגבי אתר דא (תהלים מב) אלה אזכרה. אדכרנא בפומאי ושפיכנא דמעאי (ברעות נפשי בגין לאמשכא אתוון אלין) וכדין אדדמ מעילא עד בית אלהים, למהוי אלהים כגוונא דיליה. ובמאי, (תהלים מב) בקול רנה ותודה המון חוגג.

אמר רבי אלעזר שתיקא דילי בנא מקדשא לעילא ובנא מקדשא לתתא. ובודאי מלה בסלע משתוקא בתרין. מלה בסלע מה דאמרנא ואתערנא ביה, משתוקא בשתים מה דשתיקנא דאברו ואיבנו תרין עלמין כחדא.

[זוהר חלק א' - דף ב ע"ב]

אמר רבי שמעון מפאן ולהלאה שלימו דקרא, דכתיב, (ישעיה מ) המוציא במספר צבאם, תרין דרגין אנון דאיצטריך למהוי רשים כל חד מינייהו. חד דא דאתמר מ"ה. וחד מ"י. דא עלאה ודא תתאה. דא עלאה רשים ואמר (שמות קסח ב, וקלח ב) המוציא במספר צבאם, המוציא ההוא דאשתמודע ולית פוותיה. כגוונא דא המוציא לחם מן הארץ. המוציא ההוא דאשתמודע דא דרגא תתאה, וכלא חד. במספר שתין רבוא אנון דקיימין כחדא, ואפיקו חילין לזינייהו דלית לון חשבנא. (נ"א כגוונא דא) לכלם, בין אנון שתין, בין כל חילין דילהון, בשם יקרא. מאי בשם יקרא. אי תימא דקרא לון בשמהתהון, לאו הכי הוא, דאם פן בשמו מבעי ליה. אלא בזמנא דדרגא דא לא סליק בשמא (לעילא) ואקרי מ"י, לא אוליד ולא אפיק טמירין לזיניה אף על גב דכלהו הוו טמירין ביה. פיון דברא אל"ה ואסתלק בשמיה ואקרי אלהים, כדין בחילא דשמא דא אפיק לון בשלימו, ודא הוא בשם יקרא, בההוא שם דיליה קרא ואפיק כל זינא וזינא לאתקיימא בשלימותיה. כגוונא דא (שמות לא) ראה קראתי בשם. אדכרנא שמי לאתקיימא בצלאל על קיום אשלמותיה. (ישעיה מ) מרוב אונים, מאי מרוב אונים, דא (פקודי רל"א ב) ריש דרגין, דסליקו ביה כל רעותין ואסתלקו ביה (דף ב ע"ב) בארץ סתים. ואמיץ כח דא רוא דעלמא עלאה דאסתלק בשם אלהים כדקאמרן. איש לא נעדר מאנון שתין רבוא דאפיק בחילא דשמא. ובגין דאיש לא נעדר, בכל אתר דמיתו ישראל ואתענשו בחובייהו אתמנון ולא אעדר מאנון (קנ"ז א, שמות כ"ב א) שתין רבוא אפילו חד. בגין למהוי כללא דיוקנא חדא. כמה דאיש לא נעדר לעילא, אוף הכי לא נעדר לתתא.

בראשית, רב המנונא סבא אמר, אשכחן אתוון בהפוכא. בי"ת בקדמיתא ולבתר. ב' בקדמיתא היינו בראשית. ברא לבתר. אל"ף בקדמיתא ולבתר. אל"ף בקדמיתא היינו אלהים. את לבתר. אלא כד בעא קודשא בריך הוא למעבד עלמא, כל אתוון הוו סתימין, ותרין אלפין שנין עד דלא ברא עלמא הוה מסתכל קודשא בריך הוא ואשתעשע בהו.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כד בעא למברי עלמא, אתו (מקץ ר"ד א', ויגש ר"ה ב) כל אתון קמיה מסופא ארישייהו. שריאת את למיעל ברישא, אמרה, רבון עלמין ניחא קמך למברי בי עלמא, דאנא חותמא דגושפנא דילך אמ"ת, ואת אתקריאת אמ"ת, יאות למלכא (אמת) למשרי באות אמ"ת ולמברי בי עלמא. אמר לה קודשא בריך הוא, יאות אנת וזכאה אנת, אלא לית אנת כדאי למברי בך עלמא, הואיל ואת זמינא למהוי רשים על מצחין דגוברין מהימנין דקיימו אורייתא מאל"ף ועד תי"ו, וברשימו דילך ימותון. ועוד דאנת חותמא דמות. הואיל ואת כף, לית אנת כדאי למברי בך עלמא. מיד נפקת.

עאלת את ש' קמיה, אמרה קמיה, רבון עלמין, ניחא קמך למברי בי עלמא, דבי אתקרי שמוך שד"י, ויאות למברי עלמא בשמא קדישא. אמר לה, יאות אנת, וטב אנת וקשוט אנת, אבל הואיל ואתון דזינפא נטלין לך למהוי עמהון, לא בעינא למברי בך עלמא, דבגין דלא יתקיים שקרא, אלא אי יטלון לך

מכאן מאן דבעי למימר שקרא (ויקהל רט"ו ב) יטול יסודא דקשוט בקדמיתא ולבתר יוקים ליה שקרא, דהא את את קשוט איהו, את קשוט דאבהתן דאתיחדו בה. (פקודי רס"ד א', תרומה קמ"ח ב) אתון דאתחזיאו על סטרא בישא אנון ובגין לאתקיימא נטלי את בגווייהו והוי קשר. פיון דחמאת הכי נפקת מקמיה.

עאלת את צ' אמרה קמיה, רבון עלמא ניחא קמך למברי בי עלמא דאנא (ס"א דבי) בי חתימין צדיקים, ואת דאתקריאת צדיק, בי רשים דכתיב, (תהלים יא) פי צדיק יי צדקות אהב, ובי יאות למברי עלמא. אמר לה צדי, צדיק אנת, וצדיק אנת אתקריאת, אבל אנת צריך למהוי טמירא, לית אנת צריך לאתגליא כל כף בגין דלא למיהב פתחון פה לעלמא. מאי טעמא איהי, אתיא י' דשמא דברית קדישא ורכיב עלה (ואתאחד) (ואתאחד) בהדה. ורזא דא כד ברא קודשא בריך הוא לאדם הראשון דו פרצופין בראו. ובגין כף אנפוי דיו"ד מתדר לאחורא כגוונא דא ולא אתהדרו אנפין באנפין כגוונא דא, אסתפל לעילא כגוונא דא, אסתפלת לתתא כגוונא דא, אמר לה קודשא בריך הוא (תוב) (תו), דאנא זמין לנסרא לך ולמעבד לך אפין באפין אבל באתרא אחרא תסתלק. נפקת מקמיה ואזלת.

עאלת את פ' אמרה קמיה, רבון עלמין ניחא קמך למברי בי עלמא דהא פורקנא דאנת זמין למעבד בעלמא בי רשים, ודא הוא פדות. ובי יאות למברי עלמא. אמר לה יאות אנת, אבל בך אתרשים פשע בטמירו, כגוונא דחיויא דמחי ואעיל רישיה בין גופיה, הכי מאן דחב כפייה רישיה ואפיק ידוי. וכן עון, אף על גב דאמרה דאית ביה עונה, אמר לה קודשא בריך הוא, לא איברי בך עלמא. נפקת מקמיה.

[זוהר חלק א' - דף ג ע"א]

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיו בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

עֲלֹת אֶת ס' אִמְרָה קַמִּיָּה, רַבּוֹן (דף ג ע"א) עֲלֵמִין, נִיחָא קַמְךָ לְמַבְרִי בִּי עֲלֵמָא,
דְּאִית בִּי סְמִיכָא לְנַפְלִין דְּכְתִיב, (תהלים קמה) סוּמְךָ יִי לְכָל הַנוֹפְלִים. אֲמַר לָהּ, עַל
דָּא אַנְתָּ צְרִיךְ לְאַתְרָךְ וְלֹא תַזוּז מִצִּיָּה, אִי אַתְּ נִפְיֵק מֵאַתְרָךְ מַה תְּהֵא עֲלֵייהוּ (ו'
ע"א) דְּאִנּוּן נַפְלִין הוּאִיל וְאִנּוּן סְמִיכִין עֲלֵךְ. מִיַּד נִפְקַת מִקַּמִּיָּה.

עֲלֹת אֶת נ' אִמְרָה קַמִּיָּה, רַבּוֹן עֲלֵמָא, נִיחָא קַמְךָ לְמַבְרִי בִּי עֲלֵמָא, דְּבִי כְּתִיב
נּוֹרָא תְהִלּוֹת וְתִהְלֵה דְּצִדִּיקִים נְאוּה תְהִלָּה. אֲמַר לָהּ, נוֹיִן תּוֹב לְאַתְרָךְ, דְּהָא בְּגִינְךָ
תַּבַּת סְמִיךְ לְאַתְרָה וְהוּי סְמִיךְ עֲלֵהּ. מִיַּד תַּבַּת לְאַתְרָה וְנִפְקַת מִקַּמִּיָּה.

עֲלֹת אֶת מ' אִמְרָה קַמִּיָּה רַבּוֹן עֲלֵמָא, נִיחָא קַמְךָ לְמַבְרִי בִּי עֲלֵמָא, דְּבִי
אֶתְקַרִּיאת מְלַךְ. אֲמַר לָהּ הֲכִי הוּא וְדָאִי, אֲבַל לָא אַבְרִי בְּךָ עֲלֵמָא בְּגִין דְּעֲלֵמָא
אֶצְטְרִיךְ לְמְלַךְ תּוֹב לְאַתְרָךְ, אַנְתָּ וְו דְּהָא לָא יֵאוּת לְעֲלֵמָא לְמִיָּקָם בְּלֹא מְלַךְ.

בְּהֵיא שְׁעָתָא נַחְתָּא מִן קַדְמוּהִי אֶת מַעַל כּוֹרְסִי יְקָרִיָּה אֲזַדְעוּזַת וְאִמְרָה קַמִּיָּה,
רַבּוֹן עֲלֵמָא, נִיחָא קַמְךָ לְמַבְרִי בִּי עֲלֵמָא דְּאִנָּא כְּבוֹדְךָ. וְכַד נַחְתַּת מַעַל כּוֹרְסִי
יְקָרִיָּה אֲזַדְעוּזַת מֵאַתָּן (ח ב') אֶלְךָ עֲלֵמִין וְאֲזַדְעוּזַת כּוֹרְסִיָּא וְכִלְהוּ עֲלֵמִין אֲזַדְעוּזַת
לְמַנְפַּל. אֲמַר לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כ"ף כ"ף, מַה אַתְּ עֵבִיד הֲכָא, דְּלֹא אַבְרִי בְּךָ
עֲלֵמָא. תּוֹב לְאַתְרָךְ דְּהָא בְּךָ כְּלִיָּה (ישעיה י) כְּלֵה וְנַחְרָצָה אֲשַׁתְּמַע, תּוֹב לְכּוֹרְסִיָּךְ
וְהוּי תַּמּוּן. בְּהֵיא שְׁעָתָא נִפְקַת מִקַּמִּיָּה וְתַבַּת לְדוּכְתָהּ.

עֲלֹת אֶת י' אִמְרָה קַמִּיָּה, רַבּוֹן עֲלֵמָא, נִיחָא קַמְךָ לְמַבְרִי בִּי עֲלֵמָא דְּאִנָּא
שִׁירוּתָא דְּשִׁמָּא קַדִּישָׁא וְיֵאוּת לָךְ לְמַבְרִי בִּי עֲלֵמָא. אֲמַר לָהּ, דִּי לָךְ דְּאִנְתָּ חֲקִיק
בִּי, וְאַנְתָּ רְשִׁים בִּי, וְכֹל רְעוּתָא דִּילִי בְּךָ סְלִיק, לִית אַנְתָּ יֵאוּת לְאַתְעַקְרָא מִן שְׁמִי.

עֲלֹת אֶת ט' (תרומה קנ"ב ע"א) אִמְרָה קַמִּיָּה רַבּוֹן עֲלֵמָא נִיחָא קַמְךָ לְמַבְרִי בִּי
עֲלֵמָא דְּאִנְתָּ בִּי אֶתְקַרִּיאת טוֹב וְיִשָּׁר. אֲמַר לָהּ לָא אַבְרִי בְּךָ עֲלֵמָא דְּהָא טוֹבְךָ סְתִים
בְּגוּוּךָ, וְצַפּוֹן בְּגוּוּךָ, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב, (תהלים לא) מַה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צַפְנַת לִירְאִיךָ
הוּאִיל וְגִנִּיז בְּגוּוּךָ לִית בֵּיה חוּלְקָא לְעֲלֵמָא דָּא דְּאִנָּא בְּעִי לְמַבְרִי, אֶלֹא בְּעֲלֵמָא
(שמות קנ"ב א) דְּאִתִּי. וְתוּ דְּעַל דְּטוֹבְךָ גִּנִּיז בְּגוּוּךָ יִטְבַּעוֹן תְּרַעִי דְּהִיכְלָא. הֲדָא הוּא
דְּכְתִיב, (איכה ב) טַבְעוּ בְּאַרְץ שְׁעָרֶיהָ. וְתוּ דְּלְקַבְלָךְ וְכַד תַּתְחַבְּרוֹן כְּחֵדָא הָא, וְעַל
דָּא אַתְוּוֹן אֵלִין לָא רְשִׁמִין בְּשַׁבְטִין קַדִּישִׁין.

מִיַּד נִפְקַת מִקַּמִּיָּה. עֲלֹת אֶת ז' אִמְרָה קַמִּיָּה רַבּוֹן עֲלֵמָא, נִיחָא קַמְךָ לְמַבְרִי בִּי
עֲלֵמָא, דְּבִי נְטָרִין בְּנִיךְ שַׁבַּת דְּכְתִיב, (שמות כ) זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ. אֲמַר
לָהּ לָא אַבְרִי בְּךָ עֲלֵמָא דְּאִנְתָּ אִית בְּךָ קַרְבָּא וְחַרְבָּא דְּשַׁנְנָא וְרוּמְחָא דְּקַרְבָּא כְּגוּוּנָא
דְּנוּן. מִיַּד נִפְקַת מִקַּמִּיָּה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עאלת את ו' אמרה קמיה רבון עלמא, גיחא קמך למברי בי עלמא, דאנא את משמך. אמר לה ואו אנת ו די לכוון דאתון אתוון דשמי דאתון ברנא דשמי וחקיקין וגליפין בשמי ולא אברי בכו עלמא.

עאלת את ד' ואת אמרו אוף הכי, אמר אוף לון די לכוון למהוי דא עם דא דהא מסכנין לא יתבטלון מן עלמא וצריכין לגמול עמהון טיבו. דל'ת איהו מסכנא, גימ'ל גמול לה טיבו, לא תתפרשון דא מן דא ודי לכוון למיזן דא לדין.

עאלת את ב' אמרה ליה, רבון עלמא, גיחא קמך למברי בי עלמא, דבי מברכאן לך לעילא ותתא. אמר לה קודשא בריך הוא, הא ודאי בך אברי עלמא ואת תהא שירותא למברי עלמא.

[זוהר חלק א' - דף ג ע"ב]

קיימא את א' לא עאלת. אמר לה קודשא בריך הוא אל"ף אל"ף למה לית אנת עאלת קמאי פשאר כל אתוון. אמרה קמיה רבון עלמא בגין דחמינא דכל אתוון נפקו מן קמך בלא תועלתא מה אנא אעביד תמן. ותו דהא (דף ג ע"ב) יהיבתא לאת בי"ת נבזבזא רברבא דא, ולא יאות למלכא עלאה לאעברא נבזבזא דיהב לעבדו ולמיהב לאחרא. אמר לה קודשא בריך הוא אל"ף אל"ף אף על גב דאת בי"ת בה אברי עלמא, את תהא ריש לכל אתוון, לית בי יחודא אלא בך. בך ישרון כל חושבנין וכל עובדי דעלמא, וכל יחודא לא הוי אלא באת אל"ף.

ועבד קודשא בריך הוא אתוון עלאין רברבן, ואתוון תתאין זעירין. ובגין כך בי"ת בי"ת בראשית ברא. אל"ף אל"ף אלהים את. אתוון מלעילא ואתוון מתתא, וכלהו כחדא הוו מעלמא עלאה ומעלמא תתאה.

בראשית רבי יודאי אמר מאי בראשית, בחכמ"ה, דא חכמ"ה, דעלמא קיימא עלה, לעאלא גו רזין סתימין עלאין. (בראשית מ ע"ב) והכא אגליפו שית סטרין רברבין עלאין דמנהון נפיק כלא, דמנהון אתעבידו שית מקורין ונחלין, לעאלא גו ימא רבא. והינו ברא שית מהכא אתבריאן. מאן ברא לון, תהא דלא אדכר תהא סתים דלא ידיע.

רבי חייא ורבי יוסי הוו אזלי בארחה, כד מטו לחד בי חקל, אמר ליה רבי חייא לרבי יוסי הא דאמריתו ברא שית ודאי הכי הוא, בגין דשית יומין עלאין גבי אורייתא ולא יתיר. אחרנין סתימין אנון.

אבל חמינן גו סטרי בראשית דאמר הכי. גליפי (גליפו) אגליף תהא סתימא קדישא גו מעוי דחד טמירו דנקיט (דנקיד) בנקודה דנעין. תהא גליפי (גליפו) אגליף וטמיר ביה כמאן דגניז כלא תחות מפתחא חדא, ותהא מפתחא גניז כלא

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

בְּהִיכְלָא חֲדָא, וְאִף עַל גַּב דְּכֻלָּא גְּנִיז בְּהִהוּא הִיכְלָא, עֲקָרָא דְּכֻלָּא בְּהִהוּא מִפְתָּחָא הוּי. הַהוּא מִפְתָּחָא סְגִיר וּפְתַח.

בְּהִהוּא הִיכְלָא אֵית בֵּיה גְּנִיזִין סְתִימִין סְגִיָּאִין אֵלִין עַל אֵלִין. בְּהִהוּא הִיכְלָא אֵית תְּרַעִין עוֹבְד סְתִימוֹ וְאֲנֹן חֲמִשִּׁין. אֲגְלִיפוֹ לְאַרְבַּע סְטָרִין וְהוּוֹ אַרְבַּעִין (ס”י ותשע). חַד תְּרַעָא לִית לִיה סְטָרָא, לָא יִדְיַע אִי הוּא לְעִילָא, אִי הוּא לְתַתָּא (ס”י אִיהוּ לְעִילָא אִיהִי לְתַתָּא). וּבְגִין כֹּךְ הַהוּא תְּרַעָא סְתִים.

גוֹ אֲנֹן תְּרַעִין אֵית מְנַעוּלָא חֲדָא, וְחַד אֲתַר דְּקִיק לְעֹלָא הַהוּא מִפְתָּחָא בֵּיה, וְלָא אֲתַרְשִׁים אֱלָא בְּרַשִׁימוֹ דְּמִפְתָּחָא, לָא יִדְעִין בֵּיה אֱלָא הַהוּא מִפְתָּחָא (ס”י דפּתחא) בְּלַחֲדוּי. וְעַל רוּא דְנָא בְּרַאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים.

בְּרַאשִׁית דָּא מִפְתָּחָא דְּכֻלָּא סְתִים בֵּיה, וְהוּא סְגִיר וּפְתַח, וְשִׁית תְּרַעִין כְּלִילִין בֵּיה. בְּהִהוּא מִפְתָּחָא דְּסְגִיר וּפְתַח. כַּד סְגִיר אֲנֹן תְּרַעִין וְכְלִיל לֹון בְּגִיָּיה (נ”א וְכֹלָה בְּגִיָּיה) כַּדִּין וְדָאִי כְּתִיב בְּרַאשִׁית מְלָה גְּלִיָּא בְּכֹלֵל מְלָה סְתִימָאָה. וּבְכֹל אֲתַר בְּרָא מְלָא סְתִימָאָה אִיהוּ. סְגִיר וְלָא פְתַח.

אֲמַר רַבִּי יוֹסִי וְדָאִי הִכִּי הוּא, וְשִׁמְעָנָא לְבוּצִינָא קְדִישָׁא דְּאֲמַר הִכִּי, דְּמְלָה סְתִימָאָה אִיהוּ בְּרָא סְגִיר וְלָא פְתַח. וּבְעוּד דְּהוּוֹ סְגִיר בְּמְלָה דְּבְרָא, עֲלָמָא לָא הוּי וְלָא אֲתַקִּיִים, וְהוּוֹ חֲפִי עַל כְּלָא תַה”ו, וְכַד שְׁלֵטָא הָאִי תַה”ו, עֲלָמָא לָא הוּוֹ, וְלָא אֲתַקִּיִים.

אִימְתִי הַהוּא מִפְתָּחָא פְתַח תְּרַעִין וְאֲזַדְמִן לְשִׁמוּשָׁא וְלְמַעְבַּד תּוֹלְדִין כַּד אֲתָא אֲבֵרָהֶם דְּכְתִיב אֱלֹה תּוֹלְדוֹת הַשְּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם וְתַנִּינָן בְּאֲבֵרָהֶם. וּמַה דְּהוּוֹ כְּלָא סְתִים בְּמִלַּת בְּרָא, אֲתַהֲדְרוּ אֲתוּוֹן לְשִׁמוּשָׁא, וְנִפְק עֲמוּנְדָא דְּעֵבַד תּוֹלְדִין, אֲבֵר יְסוּדָא קְדִישָׁא דְּעֲלָמָא קִימָא עֲלִיהָ.

כַּד הָאִי אֲבֵר אֲתַרְשִׁים בְּמִלַּת בְּרָא כַּדִּין רְשִׁים סְתִימָאָה עִילָאָה (נ”א קְדִישָׁא לְגִלָּאָה) רְשִׁימוֹ אֲחִירָא לְשִׁמְיָה וְלִיקְרִיָּה. וְדָא אִיהוּ מ”י. וּבְרָא אֱלֹה וְגַם כֵּן שְׁמָא קְדִישָׁא דְּאֲתַבְּרָכָא דְּאִיהוּ מ”ה אֲתַרְשִׁים. וְאִפִּיק מִן בְּרָא אֲבֵר. וְהוּא רְשִׁים בְּאֱלֹה מְסִטְרָא דָּא וְאֲבֵר מְסִטְרָא דָּא. סְתִימָאָה קְדִישָׁא. אֱלֹה קִימָא. אֲבֵר קִימָא. כַּד אֲשַׁתְּלִים דָּא אֲשַׁתְּלִים דָּא. גְּלִיף לְהָאִי אֲבֵר גְּלִיף לְהָאִי אֱלֹה.

[זוהר חלק א' - דף ד ע"א]

אֲתַעְרוּ אֲתוּוֹן לְאֲשַׁלְמָא לְהָאִי סְטָרָא וְלְהָאִי סְטָרָא, כַּדִּין אִפִּיק מ”ם. נְטִיל חַד לְהָאִי סְטָרָא וְחַד לְהָאִי סְטָרָא, אֲשַׁתְּלִים שְׁמָא קְדִישָׁא וְאֲתַעְבִּיד אֱלֹהִים גַּם כֵּן שְׁמָא (דף ד ע"א) דְּאֲבֵרָהֶם. כַּד אֲשַׁתְּלִים דָּא אֲשַׁתְּלִים דָּא.

ויש אומרים דנטל קודשא בריך הוא מי ושדי באלה ואתעביד אלהים. ונטל קודשא בריך הוא מה ושדי באבר ואתעביד אברהם. (ומלת מ”י רומז לחמשים שערי בינה ואית בה יו”ד אות קדמאה דשמא קדישא. ומלת מ”ה רומז למנינא דשמא קדישא, ואית ביה אות תניינא דשמא קדישא יהוה. כמא דאת אמר, (תהלים קמד) אשרי העם שככה לו וגו’ (איוב כו) תולה ארץ על בלי מ”ה. וכדין אתקיימו תרין עלמין. ביו”ד עלמא דאתי, ובה”א עלמא דא. כלומר במ”י ברא עולם הבא ובמ”ה ברא עולם הוה. ודין הוא רמוז עילא ותתא).

וכדין עביד תולדות ונפק שמא שלים מה דלא הוה קדם דנא, הדא הוא דכתיב אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, פלהו הוו תליין עד דאתברי שמייה דאברהם. פון דאשתלים שמא דא דאברהם, שמא קדישא אשתלים. הדא הוא דכתיב ביום עשות יי אלהים ארץ ושמים.

אשתטח רבי חייא בארעא ונשק לעפרא, ובכה ואמר עפרא עפרא כמה את קשי קדל, כמה את בחציפו. דכל מחמדי עינא יתבלון בך, כל עמודי נהורין דעלמא תיכול ותידוק. כמה את חציפא, בוצינא קדישא דהוה נהיר עלמא, שליטא רברבא ממנא דזכותיה מקיים עלמא אתבלי בך. רבי שמעון נהירו דבוצינא נהירו דעלמין אנת בלי בעפרא ואנת קיים ונהג עלמא. אשתומם רגעא חדא, ואמר עפרא עפרא לא תתגאי דלא יתמסרון בך עמודין דעלמא דהא רבי שמעון לא אתבלי בך.

קם רבי חייא והוה בכי. אזל ורבי יוסי עמיה. מההוא יומא אתעני ארבעין יומין למחמי לרבי שמעון. אמרו ליה לית אנת רשאי למחמי ליה. בכה ואתעני ארבעין יומין אחרינין. אחזיאו ליה בחזווא לרבי שמעון ורבי אלעזר בריה, דהוו לעאן במלה דא דאמר רבי יוסי, והוו פמה אלפין צייתין למלוליה. אדהכי חמא פמה גדפין רברבין עלאין וסליקו עלייהו רבי שמעון ורבי אלעזר בריה וסליקו למתיבתא דרקיעא, וכל אלין גדפין הוו מחכאן להו. חמא דמתהדרן ומתחדשן בזיוון ונהירו יתיר מנהורא דזיוא דשמשא.

פתח רבי שמעון ואמר ייעול רבי חייא וליחמי בכמה דזמין קודשא בריך הוא לחדתא אנפי צדיקייא לזמנא דאתי. זכאה איהו מאן דעאל הכא בלא כסופא, וזכאה מאן דקאים בהווא עלמא פעמודא תקיף בכלא. וחמא דהוה עאל, והוה קם רבי אלעזר ושאר עמודין דיתבין תמן. והוא הוה כסיף ואשמיט גרמיה ועאל ויתיב לרגלוי דרבי שמעון.

קלא נפק ואמר מאיך עינך. לא תזקוף רישך, ולא תסתפל. מאיך עינך וחמא נהורא דהוה נהיר למרחוק. קלא אהדר כמלקדמין ואמר עלאין טמירין סתימין פקיחי עינא אנון דמשטטין בכל עלמא אסתפלו וחמו. תתאין (נ”א תנאין) דמיכין סתימין בחוריכון אתערו.

זוהר ה'יומי' - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא וטעמין מרירא למתקא עד לא ייתון הכא.
מאן מנכון דמחכאן בכל יומא לנהורא דנהיר בשעתא דמלכא פקיד (ויקהל קצ"ו
ע"א) לאילתא ואתיקר ואתקרי מלכא מכל מלכין דעלמא. מאן דלא מצפה דא בכל
יומא בההוא עלמא, לית ליה חולקא הכא.

[זוהר חלק א' - דף ד ע"ב]

אדהכי חמא כמה מן חברייא סחרניה כל אנון עמודין דקיימין. וחמא דסליקו לון
למתיבתא דרקיעא. אלין סלקין ואלין נחתין, ועילא דכולהו חמא מארי דגדפי
דהוה אתי והוא אומי אומאה דשמע מאחורי פרגודא דמלכא מפקד בכל יומא
ודכיר לאילתא די שכבת לעפרא, ובעט בעיטין בההוא שעתא בתלת (שמות מ"ב)
מאה ותשעין רקיעין, וכלהו מרתתין וועין (דף ד ע"ב) קמיה. ואוריד דמעין על דא,
ונפלי אנון דמעין רתיחין כאשא לגו ימא רבא, ומאנון דמעין קאים ההוא ממנא
דימא ואתקיים וקדיש שמייה דמלכא קדישא וקביל עליה למבלע כל מימיו
דבראשית וכנוש להו לגויה בשעתא דיתכנשון כל עממא על עמא קדישא,
וינגבון מיא, ויעברון בנגיבו.

אדהכי שמע קלא דאמר פנון אתר, פנון אתר דהא מלכא משיחא אתי למתיבתא
דרבי שמעון בגין דכל צדיקייא דתמן רישי מתיבתא ואנון מתיבתי דתמן רשימין
אנון. וכל אנון חברין די בכל מתיבתא סלקי (סלקין) ממתבתא דהכא למתיבתא
דרקיעא. ומשיח אתי בכל אנון מתיבתי וחתים אורייתא מפומייהו דרבנן. ובההיא
שעתא אתי משיח מתעטר מן (נ"א רישי) ריחי מתיבתי בעטרין עלאין.

בההוא שעתא קמו כל אנון חברייא וקם רבי שמעון והוה סליק נהוריה עד רום
רקיע, אמר ליה רבי זכאה אנת דאורייתך סלקא בתלת מאה ושבעין נהורין, וכל
נהורא ונהורא אתפרשת לשית מאה ותליסר טעמין סלקין ואסתחין בנהרי
אפרסמונא דכיא. וקודשא בריך הוא איהו חתים אורייתא ממתבתך וממתיבתא
דחזקיה מלך יהודה ומגו מתיבתא דאחיה השילוני. ואנא לא אתינא למחתם
ממתבתך, אלא) מארי דגדפין אתי הכא, דהא ידענא דלא ייעול גו מתיבתי
אחריתי אלא במתיבתך.

סדר הלימוד ליום ב תשרי [יום 2 בשנה]

בההיא שעתא סח ליה רבי שמעון ההוא אומאה דאומי מארי דגדפין. פדין
אודעזע משיח וארים קליה ואודעזעו רקיעין ואודעזע ימא רבא ואודעזע לוייתן
וחשיב עלמא לאתהפכא. אדהכי חמא לרבי חייא לרגלוי דרבי שמעון. אמר מאן
יהיב הכא בר נש לביש מדא דההוא עלמא. אמר (ליה) רבי שמעון דא איהו רבי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

חייא נהירו דבוצינא דאורייתא. אמר ליה יתפנש הוא ובנוי וליהוון ממתבתא דילך. אמר רבי שמעון זמנא יתייהב ליה. יהבו ליה זמנא ונפק מתמן מזדעזע וזלגן עינוי דמעין. אזדעזע רבי חייא ובכה ואמר זכאה חולקהון דצדיקייא בההוא עלמא, וזכאה חולקיה דבר יוחאי דזכה לכה. עליה פתיב, (משלי ח) להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא.

בראשית רבי שמעון פתח (ישעיה נא) ואשים דברי בפיה. כמה אית ליה לבר נש לאשתדלא באורייתא יממא וליליא, בגין דקודשא בריך הוא ציית לקלהון דאנון דמתעסקי באורייתא, ובכל מלה דאתחדש באורייתא על ידא דההוא דאשתדל באורייתא, עביד רקיעא חדא.

תנן בההיא שעטא דמלה דאורייתא אתחדשת מפומיה דבר נש, ההיא מלה סלקא ואתעתדת קמיה דקודשא בריך הוא. וקודשא בריך הוא נטיל לההיא מלה ונשיק לה ועטר לה בשבעין עטרין גליפין ומחקקון. ומלה דחכמתא דאתחדשא, סלקא ויתבא על רישא דצדיק חי עלמין. וטסא מתמן ושטא בשבעין אלף עלמין וסליקת לגבי עתיק יומין. וכל מלין דעתיק יומין מלין דחכמתא אנון ברזין סתימין עלאין.

וההיא מלה סתימא דחכמתא דאתחדשת הכא פד סלקא אתחברת באנון מלין (דרזין) דעתיק יומין וסלקא ונחתא בהדיהו ועאלת בתמניסר עלמין גניזין (ישעיה סד) דעין לא ראתה אלהים זולתך. נפקי מתמן ושטאן ואתיין מליאן ושלמין ואתעתדו קמי עתיק יומין.

[זוהר חלק א' - דף ה ע"א]

בההיא שעטא ארח עתיק יומין בהאי מלה וניחא קמיה מכלא. נטיל לההיא מלה ואעטר לה (שמות י"ד) בתלת מאה ושבעין אלף עטרין. ההיא מלה טסת וסלקא ונחתא ואתעבידא רקיעא חדא. וכן כל מלה ומלה דחכמתא (ס"א אתעבדין) (ס"א רקיעין) קיימין בקיומא שלים קמי עתיק יומין. והוא קרי לון שמים חדשים, שמים מחודשים, סתימין דרזין דחכמתא עלאה. וכל אנון שאר מלין דאורייתא דמתחדשין קיימין קמי (דף ה ע"א) קודשא בריך הוא וסלקין ואתעבידו ארצות החיים. ונחתין ומתעטרין לגבי ארץ חד, ואתחדש ואתעביד פלא ארץ חדשה מההיא מלה דאתחדש באורייתא.

ועל דא פתיב, (ישעיה סו) כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה עומדים לפני וגו'. עשיתי לא פתיב אלא עושה, דעביד תדיר מאנון חדושין ורזין דאורייתא. ועל דא פתיב, (ישעיה נא) ואשים דברי בפיה ובצל ידי כפיתיה לבטע שמים וליסוד ארץ. השמים לא פתיב אלא שמים.

אמר רבי אלעזר מהו ובצל ידי כפיתיה. אמר ליה בשעתא דאתמסר אורייתא למשה, אתו כמה רבוא דמלאכי עלאין לאוקדא ליה בשלהובא דפומהון, עד דחפא עליה קודשא בריך הוא. והשתא דהאי מלה סלקא ואתעטרת וקיימא קמי קודשא בריך הוא, איהו חפי על ההיא מלה וכסי על ההוא בר נש דלא ישתמודע לגבייהו אלא קודשא בריך הוא. ולא יקנאון לגביה עד דאתעביד מההיא מלה שמים חדשים וארץ חדשה הדיא הוא דכתיב ובצל ידי כפיתיה לנטוע שמים וליסוד ארץ. מכאן דכל מלה דסתים מעינא סלקא לתועלתא עלאה הדיא הוא דכתיב, (ישעיה נא) ובצל ידי כפיתיה. ואמאי אתחפי ואתכסי מעינא, בגין לתועלתא עלאה. הדיא הוא דכתיב לנטוע שמים וליסוד ארץ כמה דאתמר.

ולאמר לציון עמי אתה. ולאמר לאנון תרעין ומלין דמצויינין אלין על אלין עמי אתה. אל תקרי (בתיקון יח דף לה ב) עמי אתה, אלא עמי אתה למהוי שותפא עמי, מה אנא במלולא דיילי עבדית שמים וארץ כמה דאת אמר, (תהלים לג) בדבר יי שמים נעשו, אוף הכי את. זכאין אנון דמשתדלי באורייתא. ואי תימא דמלה דכל בר נש דלא ידע עביד דא.

תא חזי, ההוא דלאו ארחיה (יתרו פ"ו א) ברזין דאורייתא וחדש מלין דלא ידע על בורייהון כדקא יאות, ההיא מלה סלקא ונפיק לגבי ההיא מלה (משלי טז) איש תהפוכות לשון שקר, מגו נוקבא דתהומא רבא ודליג חמש מאה פרסי לקבלא לההיא מלה ונטיל לה ואזיל בההיא מלה לגו נוקביה ועביד בה רקיעא דשוא דאקרי תהו. וטס בההוא רקיעא ההוא איש תהפוכות שיתא אלפי פרסי בזמנא חדא. כיון דהאי רקיעא דשוא קאים נפקת מיך (פקודי ער"ה) אשת זנונים ואתקיף בההוא רקיעא דשוא (נ"א היא) (נ"א ואיש תהפוכות) ואשתתפת ביה ומתמן נפקת וקטלת כמה אלפין ורבוון, בגין דכד קיימת בההוא רקיעא אית לה רשו ויכלתא למהוי טס כל עלמא ברגעא חדא.

ועל דא פתיב, (ישעיה ה) הוי מושכי העון בחבלי השוא. העון דא דכורא. וכעבות העגלה חטאה. מאן חטאה, דא נוקבא דאקרי חטאה. איהו משיך ההוא דאקרי עון באנון חבלי השוא. ולבתר פעבות העגלה חטאה, לההיא נוקבא דאקרי חטאה, דתמן אתתקפת למהוי טס לקטלא בני נשא. ועל דא (משלי ז) פי רבים חללים הפילה, מאן הפילה, דא ההיא חטאה דקטלית בני נשא. מאן גרים דא, תלמיד חכם דלא מטי להוראה ומורה, רחמנא לשזבן.

אמר רבי שמעון לחבריא במטותא מנייכו דלא תפקון מפומייכו מלה דאורייתא דלא (יתרו פ"ז א) ידעתון ולא שמעתון מאילנא רברבא כדקא יאות, בגין דלא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תהוון גרמין להווא חטאה לקטלא אכלוסין דבר נש למגנא. פתחו פלהון ואמרו
רחמנא לשזבון, רחמנא לשזבון.

תא חזי, באורייתא ברא קודשא בריך הוא עלמא, והא אוקמוה דכתיב, (משלי ח)
ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשועים יום יום ואיהו אסתפל בה זמנא ותרין ותלתא
וארבע זמנין, ולבתר אמר לון, ולבתר עביד בה עבידתא. לאולפא לבני נשא דלא
ייתון למטעי בה. כמא דאת אמר, (איוב כח) אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה ויאמר
לאדם. ולקביל ארבע זמנין אנון דכתיב, אז ראה, ויספרה, הכינה, וגם חקרה, ברא
קודשא בריך הוא מה דברא. ועד לא אפיק עבידתיה, אעיל ארבע תבין בקדמיתא
דכתיב בראשית ברא אלהים את, הא ארבע. ולבתר השמים. אנון לקביל ארבע
זמנין דאסתפל קודשא בריך הוא באורייתא עד לא יפיק עבידתיה לאומנותיה.

[זוהר חלק א' - דף ה ע"ב]

רבי אלעזר הוה אזיל למחמי לרבי יוסי ברבי שמעון בן לקוניא חמוי (דף ה ע"ב)
ורבי אבא בהדיה, והוה טעין חד גברא אבתרייהו. אמר רבי אבא נפתח פתחין
דאורייתא דהא שעתיא ועדנא הוא לאתתקנא בארחן.

פתח רבי אלעזר ואמר (ויקרא יט) את שבתותי תשמורו. תא חזי, בשית יומין ברא
קודשא בריך הוא עלמא. וכל יומא ויומא גלי עבידתיה ויהב חיליה בהווא יומא.
אימתי גלי עבידתיה ויהב חיליה. ביומא רביעאה. בגין דאנון תלת יומין קדמאין
פולחו הוו סתימין ולא אתגלו, כיון דאתא יומא רביעאה אפיק עבידתא וחילא
דכולהו. דהא אשא ומיא ורוחא אף על גב דאנון תלת יסודין עלאין, פלהו תליין,
ולא אתגלי עבידתא דלהון, עד דארעא גלי לון, כדין אתידע אומנותא דכל חד
מזייהו.

ואי תימא הא ביומא תליתאה הוה דכתיב תדשא הארץ דשא וכתוב ותוצא
הארץ (דשא). אלא האי אף על גב דכתיב ביומא תליתאה, רביעאה הוה ואתכליל
ביומא תליתאה למהוי חד בלא פירודא. ולבתר יומא רביעאה אתגלי עבידתיה
לאפקא אומנא לאומנותיה דכל חד וחד. בגין דיומא רביעאה איהו רגלא רביעאה
דפרסיא עלאה.

וכל עבידתיהו דכלהו בין יומין קדמאין ובין יומין בתראין הוו תליין ביומא
דשבתא הדא הוא דכתיב (בראשית ב) ויכל אלהים ביום השביעי, דא שבת, ודא הוא
רגלא רביעאה דפרסיא. ואי תימא אי הכי, מהו את שבתותי תשמורו תרין. אלא
שבת (תרומה קל"ה ב) דמעלי שבתא ושבתא דיומא ממש לית לון פירודא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר (להו) שהוא טייעא דהוה טעין בתרייהו, ומהו ומקדשי תיראו. אמר ליה דא קדושא דשבת. אמר ליה ומהו קדושא דשבת. אמר ליה דא קדושא דאתמשכא (עליה) מלעילא. אמר ליה אי הכי עבידת לשבת דלאו איהו קדש, אלא קדושא דשריא עלוי מלעילא.

אמר רבי אבא והכי הוא (ישעיה נח) וקראת לשבת עונג לקדוש יי מכובד, אדכר שבת לחוד וקדוש ה' לחוד. אמר ליה אי הכי מאן קדוש ה'. אמר ליה קדושא דנחתא מלעילא ושריא עליה. אמר ליה אי קדושא דאתמשכא מלעילא אקרי מכובד אתחזי דשבת לאו איהו מכובד וכתוב וכבדתו.

אמר רבי אלעזר לרבי אבא אנח להאי גברא דמלה (חדתא) דחכמתא אית ביה דאנן לא ידענא בה. אמרו ליה אימא אנת. פתח ואמר, (ויקרא יט) את שבתותי. את לאסגאה תחום שבת דאיהו תרין אלפין אמין לכל סטרא (ויקהל ר"ז א). ובגין כך אסגי את. שבתותי (נ"א דא) שבת עלאה ושבת תתאה דאנון תרין פלילן כחדא וסתמין כחדא.

אשתאר שבת (יתרו צ"ב א' בר"מ) אחרא דלא אדכר והוה בכסופא. אמרה קמיה מארי דעלמא מיומא דעבדת לי שבת אתקרינא ויומא לאו איהו בלא ליליא. אמר לה ברתי שבת אנת ושבת קרינא לך, אבל הא אנא מעטר לך בעטרא עלאה יתיר. אעבר פרוזא ואמר מקדשי תיראו.

ודא שבת דמעלי שבתא דאיהי יראה, ושריא בה יראה. ומאן איהו. דקודשא בריך הוא אכליל ואמר אני ה'. ואנא שמענא מאבא דאמר הכי. ודייק את לאסגאה תחום שבת. שבתותי דא עגולא (רכ"ט א', תצוה ק"פ א', ויקהל ר"ה א) ורבווע דלגו, ואנון תרין. ולקביל אנון תרין אית תרי קדושתי דאית לנו לאדפרא, חד ויכלו, וחד קדוש.

ויכלו אית ביה תלתין וחמש תיבין. ובקדושה (ובקידושא) דאנון מקדשין תלתין וחמש תיבין. וסליק בלא לשבעין שמהן דקודשא בריך הוא וכנסת ישראל אתעטר בהו. ובגין דעגולא ורבוועא דא אנון שבתותי, פלילן תרווייהו בשמור דכתיב תשמורו. דהא שבת עלאה הכא לא אתכליל בשמור אלא בזכור, דהא מלפא עלאה בזכור אסתיים. ועל דא אקרי מלפא דשלמא דיליה, ושלמא דיליה זכור איהו. ועל דא לית מחלוקת לעילא.

[זוהר חלק א' - דף ו' ע"א]

בגין דתרין שלומות לתתא חד יעק"ב וחד יוס"ף. ובגין כך פתיב תרי זמני (ישעיה נז) שלום שלום לרחוק ולקרוב. לרחוק דא יעקב, (דף ו' ע"א) ולקרוב דא יוסף.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לרחוק כמא דאת אמר, (ירמיה לא) מרחוק יי נראה לי (שמות ב) ותתצב אחותו מרחוק. ולקרוב כמא דאת אמר, (דברים לב) חדשים מקרוב באו. מרחוק דא נקודה עלאה דקיימא בהיכליה.

ועל דא פתיב תשמורו אתכליל בשמור. (ואתחנן ר"ס) ומקדשי תיראו דא נקודה דקיימא באמצעייתא דאית לדחלא מנה יתיר מכלא דענשיה מיתה. והיינו דכתיב, (שמות לא) מחלליה מות יומת. מאן מחלליה. מאן דעאל לגו חלל דעגולא ורבוועא לאתר דההוא דנקודה (נקודה) שריא (ביה) ופגים ביה מות יומת. ועל דא פתיב תיראו. ויהיא נקודה אקרי אני, ועלה שריא ההוא דסתים עלאה דלא אתגליא והיינו יי וכלא חד.

נחתו רבי אלעזר ורבי אבא ונשקוהו. אמרו ומה כל חכמתא דא אית תחות ידך ואת טעין אבתרין. אמרו ליה מאן אנת. אמר לון לא תשאלון מאן אנא, אלא אנא ואתון ניזל ונתעסק באורייתא וכל חד יימא מלין דחכמתא לאנהרא אורחא. אמרו ליה מאן יהב לך למיזל הכא ולמהוי (ולמהוי) טעון (טעין) בחמרי, אמר לון יו"ד עבד קרבא בתרין אתון בכ"ף וסמ"ך לאתקשרא בהדאי (נ"א כחדא). כ"ף לא בעא לאסתלקא ולאתקשרא בתר (נ"א באתר) דלא יכלא למהוי רגעא חדא אלא ביה. סמ"ך לא בעא לאסתלקא בגין לסעדא לאנון דנפלין דהא בלי סמ"ך לא יכלין למהוי.

יו"ד אתא לגבאי יחידאה נשיק לי וגפיף לי בכה עמי ואמר לי ברי מה אעביד לך, אבל הא אנא אסתלק ואנא אתמלי מפמה טבין ואתון טמירין עלאין יקירין, בתר כן איתי לגבך ואנא אהוי סעיד לך ואתן לך אחסנתא דתרין אתון עלאין יתיר מאלין דאסתלקו דאנון י"ש יו"ד עלאה ושי"ן עלאה למהוי לך אוצרין מלייא מכל. ובגין כך ברי זיל והוי טעין חמרי. ועל דא אנא אזיל בכך.

חדו רבי אלעזר ורבי אבא ובכו ואמרו זיל רכיב ואנון נטעין אבתרך. אמר לון ולא אמרית לכון דפיקודא דמלכא איהו עד דיייתי ההוא דטען (דטעין) חמרי. אמרו ליה הא שמך לא אמרת לן, אתר בית מותבך מאי הוא. אמר לון אתר בית מותבי איהו טב ועיילא לגבאי, ואיהו (ריש תיקון כ"א דף נ"ב ע"א ובראשית ל"ו ע"ב) מגדל חד דפרח באוירא רב ויקירא. ואנון דדיירין ביה בהאי מגדלא, קודשא בריך הוא וחד מסכנא. ודא הוא אתר בית מותבי וגלינא (נ"א ועלינא) מתמן ואנא טעין חמרי. אשגחו רבי אבא ורבי אלעזר ביה ואטעים לון מלוי דהוו מתיקין כמנא ודובשא. אמרו ליה שמא דאבוך אי תימא ננשיק עפרא דרגלך. אמר לון ואמאי, לאו אורח דיילי בכך לאתגאה באורייתא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אבל אבא דילי הוה דיוריה בימא רבא ואיהו הוה חד נונא דהוה (תקונים נ"ב, ובראשית לו ע"ב) אסחר ימא רבא מסטרא דא לסטרא דא, והוה רב ויקרא ועתיק יומין, עד דהוה בלע כל שאר נונין דימא, ולבתר אפיק לון חייין וקיימין מליין מכל טבין דעלמא. ושטט ימא ברגעא חדא בתוקפיה, ואפיק לי כגירא בידי דגבר תקיף, וטמיר לי בההוא אתר דאמרית לכו. והוא תב לאתריה ואגניז בההוא ימא.

אשגח רבי אלעזר במלוי. אמר ליה אנת הוא ברין דבוצינא קדישא, אנת הוא ברין דרב המנונא סבא, אנת הוא ברין דנהירו דאורייתא ואנת טעין אבתרן. ככו כחדא ונשקוהו ואזלו. אמרו ליה אי ניחא קמי מארנא לאודעא לן שמייה.

פתח ואמר (שמואל ב כג) ובניהו בן יהודע. האי קרא אוקמוה ושפיר איהו. אבל האי קרא לאחזאה רזין עלאין דאורייתא הוא דאתא. ובניהו בן יהודע, על רזא דחכמתא קא אתא מלה סתימא איהו, ושמא גרים. בן איש חי (ויצא קס"ד א) דא צדיק חי עלמין.

[זהר חלק א' - דף ו' ע"ב]

רב פעלים, מארי דכל עובדין וכל חילין עלאין, בגין דכלהו נפקין מניה. יי צבאות איהו, אות הוא בכל חיילין דידיה רשים הוא ורב מפלא. רב פעלים איהו מקבצאל האי אילנא רב ויקרא, רב מפלא. מאן אתר נפק, מאן דרגא אתא, אהדר קרא ואמר מקבצאל דרגא עלאה סתימאה (דף ו' ע"ב) דעין לא ראתה וגו' דרגא דכולא ביה, וכניש בגויה מגו נהורא עלאה, ומניה נפיק פלא. ואיהו היכלא קדישא סתימא דכל דרגין כנישין וסתימין בגויה. ובגופא דהאי היכלא (אילנא) קיימין, כל עלמין וכל חילין קדישין מניה אתזנו וקיימי על קיימיהון.

הוא הפה את שני אריאל מואב. תרין מקדשין הוו קיימין בגיניה ואתזנו מניה מקדש ראשון ומקדש שני, פיון דאיהו אסתלק, נגידו דהוה נגיד מלעילא אתמנע, כביכול הוא הפה לון וחרב לון ושצי לון. ופרסיא קדישא נפלת הדא הוא דכתיב (יחזקאל א) ואני בתוך הגולה. ההוא דרגא דאקרי אני, הוא בתוך הגולה. אמאי. על נהר פבר. על נהר דנגיד ונפיק דפסיק מימוי ומבועוי ולא אנגיד פד בקדמיתא (כדבקדמיתא).

הדא הוא דכתיב, (איוב יד) ונהר יחרב ויבש. יחרב בבית ראשון ויבש בבית שני. ובגין כך הוא הפה את שני אריאל, מואב. (ס"א דהא בקדמיתא) מואב דהוה מאב דבשמיא ואתחרבו ואשתצאו בגיניה, וכל נהורין דהוה נהירין לישראל פלהו אתחשכו.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ותו הוא ירד והכה את הארי. בזמנין קדמאין פד האי נהר הוה משיך מימיו לתתא, הוה קיימין ישראל בשלימו, דדבחין דבחין וקרבינין לכפרא על נפשייהו, וכדין הוה נחית מלעילא דיוקנא דחד אריה והוה חמאן ליה על גבי מדבחא רביץ על טרפיה, אכיל קרבינין כגבר תקיף. וכל פלבין הוה מתטמרין מקמיה ולא נפקי לבר.

פיון דגרמו חובין איהו נחית לגו דרגין דלתתא וקטיל לההוא אריה, דלא בעא למיהב ליה טרפיה כדבדקדמיתא, כפיכול קטיל ליה. הוא הכה את הארי ודאי. לתוך הבור לעינהא דסטרא אחרא בישא. פיון דחמאת הכי ההוא סטרא אחרא אתתקפת (בר"מ פ' בהר קי"א) ושדרת לחד פלבא למיכל קרבינין. ומה שמייה דההוא ארי"ה אוריאל דאנפוי אנפי אריה. ומה שמייה דההוא פלבא בלאדן שמייה. דלאו איהו בכלל אדם, אלא פלבא ואנפי פלבא.

ביום השלג ביומא דגרמו חובין ודינא אתדן לעילא מעם בי דינא עלאה. ועל דא פתיב לא תירא לביתה משלג דא דינא עלאה. אמאי בגין דכל ביתה לבוש שנים ויכיל למיסבל אשא תקיפא. עד כאן רזא דקרא.

מה פתיב בתריה (שמואל ב כג) והוא הכה את איש מצרי איש מראה. הכא רזא דקרא אתא לאודעא, די בכל זמנא דישאל חבו איהו אסתלק ומנע מנייהו כל טבין וכל נהורין דהוה נהירין לון. הוא הכה את איש מצרי דא נהורא דההוא נהורא דהוה נהיר לון לישראל. ומאן איהו משה. דכתיב, (שמות ב) ותאמרנה איש מצרי הצילנו וגו'. ותמן אתיליד ותמן אתרבי ותמן אסתליק לנהורא עלאה.

איש מראה כמה דאת אמר (במדבר יב) ומראה ולא בחידות. איש כמא דאת אמר, (דברים לג) איש האלהים. כפיכול בעלה דההוא מראה כבוד ה'. דזכה לאנהגא דרגא דא בכל רעותיה בארעא (כ"א ב) מה דלא זכי בר נש אחרא.

וביד המצרי חנית. דא מטה האלהים דהוא אתמסר בידיה כמא דאת אמר, (שמות יז) ומטה האלהים בידי. ודא איהו מטה דאתברי ערב שבת בין השמשות וחוקק ביה שמא קדישא גליפא קדישא ובהאי חב בפסלע כמא דאת אמר, (במדבר כ) ויך את הסלע במטהו פעמים. אמר ליה קודשא בריך הוא, משה לא יתבית לך מטה דיילי להאי, חייך לא יתא בידך מכאן ולהלאה.

מיד (כ"ה ב') וירד אליו בשבט בדינא קשיא (שמואל ב כג) ויגזול את החנית מיד המצרי. דמההיא שעתא אתמנע מניה ולא הוה בידיה לעלמין. ויהרגהו בחניתו. על ההוא חובא דמחא בההוא מטה, מת ולא עאל לארעא קדישא ואתמנע נהורא דא מישראל. (שמואל ב כג) מן השלשים (ק"ה ב) הכי נכבד, אלין שלשים שנה עלאין דאיהו נטיל מנהון ואנגיד לתתא, ומנייהו איהו הוה נטיל ואתקרב.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

[זוהר חלק א' - דף ז ע"א]

וְאֵל הַשְּׁלֵשָׁה לֹא בָּא, אֲנֹנִי הוּוּ אֲתִיָּאן לְגַבְיָהּ וַיְהִי לִי בְרַעוּתָא דְלִבָּא, וְאִיהוּ לֹא הוּוּ אֲתִי לְגַבְיָהּ. וְאִף עַל גַּב דְּלֹא עָאֵל בְּמַנְיָנָא וְחוֹשְׁבָנָא (דְּחוֹשְׁבָנָא) דְּלִהוּן, (שְׁמוּאֵל ב' כג) וַיִּשְׁמַעְהוּ דְּדוּד אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ. דְּלֹא אֲתַפְּרֵשׁ מְלוּחָא דְּלִבְיָהּ (דף ז ע"א) לְעַלְמִין. לִית פִּירוּדָא לְהוּן לְעַלְמִין. דְּדוּד שָׁם לִי לִבְיָהּ וְאִיהוּ לָאוּ לְדוּד. בְּגִין דְּתוֹשְׁבָחַן וְשִׁירִין וְרַחֲמִין דְּסִיְהָרָא עֲבִיד לְשַׁמְשָׁא, אִיהִי מְשִׁיכַת לִי לְגַבְיָהּ לְמַהוּי דְּיֹרִיָּה בְּהַדְתָּ. וְדָא אִיהוּ וַיִּשְׁמַעְהוּ דְּדוּד אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ.

נִפְלוּ רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבֵּי אַבָּא קַמִּיהּ. אֲדַהֲכִי וְהֲכִי לֹא חֲמוּ לִי. קָמוּ וְאֲסַתְּפְלוּ לְכָל סֹטְרִין וְלֹא חֲמוּ לִי. יִתְבוּ וּבְכוּ וְלֹא יִכִּילוּ לְמַלְלָא דָּא לְדָא. לְבַתַּר שְׁעֵתָא אָמַר רַבֵּי אַבָּא וְדָאֵי הָא דְּתַנְיָנָן דְּבַכָּל אַרְחָא דְּצַדִּיקֵיָּא אֲזֻלִּין וּמִלִּי דְּאֹרִייתָא בִּינֵייהוּ, דְּאֲנֹנִי זָכָאִין דְּהָהוּא עֲלָמָא אֲתִיָּאן לְגַבְיָהּ. וְדָאֵי דָּא הוּוּ רַב הַמְנוּנָא סְבָא דְּאֲתָא לְגַבְיָן מִהָהוּא עֲלָמָא לְגַלְאָה לָן מְלִין אֲלִין, וְעַד לֹא נִשְׁתַּמּוּדַע בֵּיהּ אֲזֻל לִי וְאֲתַפְּסִי מִיָּנָן. קָמוּ וְהוּוּ בְּעוּ לְמַטְעֵן לְחַמְרֵי וְלֹא אֲזֻלוּ, בְּעוּ לְמַטְעֵן וְלֹא אֲזֻלוּ. דְּחִילוּ וְאֲנַחוּ לֹון לְחַמְרֵי. וְעַד יוֹמָא הוּוּ קָרָאן לְהָהוּא אֲתַר, דְּדוּד דְּחַמְרֵי.

פִּתַּח רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר (ל"א ב', מ"ו א', י"ח א) וְאָמַר (תהלים לא) מָה רַב טוֹבָךָ אֲשֶׁר צִפְנַתָּ לִירְאִיךָ וְגו' כַּמָּה הוּוּ טָבָא עֲלָאָה וַיִּקְרָא דְּזַמִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ לְמַעַבְדַּ גַּבֵּי בְּנֵי נִשְׂאָ לְאֲנֹנִי זָכָאִין עֲלָאִין דְּחִלִּי חֲטָאָה דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאֹרִייתָא כַּד עֲאֲלִין לְהָהוּא עֲלָמָא. טוֹבָךָ לֹא פְתִיב אֲלָא רַב טוֹבָךָ. וּמָאן אִיהוּ (תהלים קמה) זְכַר רַב טוֹבָךָ יִבְעִיעוּ. וְדָא אִיהוּ עֲנוּגָא דְּחִיין דְּנִגְדִין מִעֲלָמָא דְּאֲתִי לְגַבֵּי חֵי עֲלָמִין דְּאִיהוּ זְכַר רַב טוֹבָךָ. וְדָאֵי אִיהוּ (ישעיה ס"ג) וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְגו'.

תוּ מָה רַב טוֹבָךָ, הֲכָא אַגְלִיף רְזָא דְּחַכְמָתָא וְכָל רְזִין אֲתַפְּלִילוּ הֲכָא, מ"ה, כַּמָּה דְּאֲתַמַּר. רַב דָּא אֵילְנָא ר"ב וְתַקִּיף. בְּגִין דְּאִית אֵילְנָא אַחְרָא זוּטָא מְנִיָּה, וְדָא הוּוּ רַב וְאֲעִיל לִי בְרוּם רְקִיעִין. טוֹבָךָ דָּא אֹור דְּאֲתַבְּרִי בְּיוֹמָא קַדְמָאָה. אֲשֶׁר צִפְנַתָּ לִירְאִיךָ בְּגִין דְּגַנְיָו לִי לְצַדִּיקֵיָּא בְּהָהוּא עֲלָמָא.

פְּעֻלַת דָּא גַן עֵדֶן עֲלָאָה. דְּכַתִּיב, (שמות טו) מִכּוֹן לְשַׁבְּתָךָ פְּעֻלַת יי, וְדָא הוּוּ פְּעֻלַת לְחוֹסִים בְּךָ. (בראשית מו ע"ב) נִגְדַּד בְּנֵי אָדָם דָּא גַן עֵדֶן דְּלִתְתָּא לְגוּ מְתִיבְתָּא דְּרַקִּיעָא בְּהָהוּא גַן עֵדֶן דְּלְעִילָא. וּפְרַחֵי וְאֲסַתְּחִיין בְּטַלֵּי נְהַרֵּי אֲפֶרְסִמוּנָא דְּכִיָּא וְנַחְתֵּי וְשָׂרָאן (ושריין) לְתַתָּא. וְלְזַמְנִין אֲתַחְזוּן נִגְדַּד בְּנֵי אָדָם לְמַעַבְדַּ לֹון נִסִּין כַּמְלָאכִין עֲלָאִין, כַּגּוּוּנָא דְּחֹזִינָא הַשְׁתָּא נְהַרֵּי דְּבוּצִינָא עֲלָאָה וְלֹא זְכִינָא לְאֲסַתְּפְלָא וְלְמַנְדַּע רְזִין דְּחַכְמָתָא יִתִּיר.

פִּתַּח רַבֵּי אַבָּא וְאָמַר (שופטים יג) וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל אֲשֶׁתּוֹ מוֹת נְמוֹת פִּי אֱלֹהִים רְאִינוּ, אִף עַל גַּב דְּמְנוּחַ לֹא הוּוּ יַדַּע מַאי עֲבִידְתִּיָּה, אָמַר הוּוּאִיל וְכַתִּיב, (שמות לג)

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כי לא יראני האדם וחי, ודאי אנו חזינן ובגין כך מות נמות. ואנו חמינן וזכינן לנהורא דא דהוה אזיל בהדן ונתקיים (ואתקיימנא) בעלמא. דהא קודשא בריך הוא שדריה לגבן לאודעא לן רזין דחכמתא דגלי, זכאה חולקנא.

אזלו, מטו לחד טורא והוה נטי שמשא. שרו ענפין דאילנא דטורא לאקשא דא בדא ואמרי שירתא. עד דהוה אזלי, שמעו חד קלא תקיפא דהוה אמר בני אלהין קדישין אנון דאתבדרו ביני חייא דהאי עלמא, אנון בוציני בני מתיבתא, אתכנשו לדוכתייהו לאשתעשעא במאריכון באורייתא. דחילו אלין וקאימו בדוכתייהו ויתבי. אדהכי נפיק קלא כמלקדמין ואמר טנרין תקיפין פטישין רמאין הא מארי דגוונין מרקמא בצירין קאים על אצטוונא, עולו ואתכנשו.

בההיא שעתא שמעו קל ענפי דאילנין רב ותקיף והוה אמרי (תהלים כט) קול יי שובר ארזים. נפלו על אנפיהו רבי אלעזר ורבי אבא ודחילו סגיא נפל עליהו, קאמו בבהילו ואזלו ולא שמעו מידי. נפקו מן טורא ואזלו.

[זוהר חלק א' - דף ז ע"ב]

כד מטו לבי רבי יוסי ברבי שמעון בן לקוניא חמו לרבי שמעון בן יוחאי תמן. חדו (דף ז ע"ב) חדי (חדא), רבי שמעון אמר לון ודאי ארחא דנסין ואתין עלאין קא עברתון, דאנא דמיכנא השתא וחמינא לכו ולבניהו בן יהודע דקא משדר לכו תרין עטרין על ידא דחד סבא לאעטרא לכו. ודאי בארחא דא קודשא בריך הוא הוה. תו דחמינא אנפייכו משניין. אמר רבי יוסי יאות אמרתון דחכם עדיף מנביא.

אתא רבי אלעזר ושווי רישי בין ברפוי דאבוי וסח (ליה) עובדא. דחיל רבי שמעון ובכה אמר (חבוקק ג) יי שמעתי שמעך יראתי. האי קרא חבוקק אמר (אמרו) בשעתא דחמא מיתתיה ואתקיים על ידא דאלישע. אמאי אקרי חבוקק. בגין דכתיב, (מלכים ב ד) למועד הזה כעת חיה את חובקת בן. ודא בריה (ברה) דשונמית הוה. ותרין (בשלה מ"ה ע"א) חבוקין הוה, חד דאימיה וחד דאלישע. דכתיב, (מלכים ב ד) וישם פיו על פיו.

אשפחנא בספרא דשלמה מלכא, שמא גליפא דשבעין ותרין שמחן אגליף עלוי בתבין. בגין דאתוון דאלפא ביתא דאגליף ביה אבוי בקדמיתא כד מית פרחו מניה. והשתא דאלישע חבק ליה אגליף ביה כל אנון (בשלה נ"א ע"ב) אתוון דשבעין ותרין שמחן. ואתוון דאילין שבעין ותרין שמחן גליפן אנון מאתן ושיתסר אתוון. וכלהו אתוון אגליף ברוחיה (נ"א בדיבורא) אלישע, בגין לקיימא ליה באתוון דשבעין ותרין שמחן. וקרא ליה חבוקק. שמא דאשלים לכל סטרין. אשלים לחבוקין כדאתמר. ואשלים לרזא דמאתן ושיתסר (פקודי רמ"ו ע"ב) אתוון דשמא קדישא. בתבין

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אתקיים לאהדרא רוחיה, ובאתון אתקיים כל גופיה על קיומיה. ועל דא אקרי חבוק.

ואיהו אמר (חבוק ג) ”שמעתי שמעך יראתי, שמענא מה דהוה לי דאטעימנא מההוא עלמא ודחילנא. שרא למתבע רחמין על נפשיה ואמר (נשא קל”ח ע”ב) ה’ פעלך דעבדת לי בקרב שנים יהון חיייהו. כמו חיי. וכל מאן דאתקשר באנון שנים קדמוניות חייך אתקשרו ביה. בקרב שנים תודיע לההוא דרגא דלית (בה) חייך כלל.

בכה רבי שמעון ואמר אוף אנא ממה דשמענא דחילנא לקודשא בריך הוא. זקיף ידוי על רישיה ואמר ומה רב המנונא סבא נהירו דאורייתא זכיתון אתון למחמי אפין באפין ולא זכינא ביה. נפל על אנפוי וחמא ליה מעקר טורין מנהיר שרגין בהיכלא דמלכא משיחא. אמר ליה רבי בההוא עלמא תהון שבבין מארי אוילפנין קמי קודשא בריך הוא. מההוא יומא הוה קרי לרבי אלעזר בריה ולרבי אבא (ט’ א) פני”אל כמא דאת אמר, (בראשית לב) כי ראיתי אלהים פנים אל פנים.

בראשית רבי חייא פתח (תהלים קיא) ראשית (י”א ב) חכמה יראת יי שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד. ראשית חכמה, האי קרא הכי מפעי ליה, סוף חכמה יראת ה’, בגין דיראת ה’ סוף חכמה איהי. (נ”א אלא איהי ראשית) לעאלא לגו דרגא דחכמתא עלאה הודא הוא דכתיב, (תהלים קיח) פתחו לי שערי צדק. זה השער לה’ ודאי, דאי לא ייעול בהאי תרעא לא ייעול לעלמין. למלכא עלאה דאיהי (דאיהו) עלאה וטמיר וגניז ועביד ליה תרעין אלין על אלין ולסוף כל תרעין עבד תרעא חד בכמה מנעולין בכמה פתחין בכמה היכלין אלין על אלין. אמר כל מאן דבעי למיעל לגבאי תרעא דא יהא קדמאה לגבאי, מאן דיעול בהאי תרעא יעול. אוף הכי תרעא קדמאה לחכמה עלאה יראת ה’ איהי. ודא איהי ראשית

[זוהר חלק א’ - דף ח ע”א]

ב, תרין אנון דמתחברין כחדא, ואנון תרין נקודין, חד גניזא וטמירא וחד קיימא באתגליא. ובגין דלית להו פירודא אקרון ראשית. חד ולא תרין. מאן דנטיל האי נטיל האי. וכלא חד דהא הוא (שמיה) ושמיה חד דכתיב, (תהלים פג) וידעו כי אתה שמך יי לבדך. אמאי אקרי יראת ה’, בגין דאיהו אילנא דטוב ורע, זכי בר נש הא טוב ואי לא זכי הא (הוא) רע. (דף ח ע”א) ועל דא שרי בהאי אתר יראה. ודא תרעא לעאלא לכל טובא דעלמא. שכל טוב אלין תרין תרעין דאנון כחדא.

סדר הלימוד ליום ג תשרי [יום 3 בשנה]

רבי יוסי אמר שכל טוב דא אילנא דחיי דאיהו שכל טוב בלא רע כלל. ועל דלא שריא ביה רע איהו שכל טוב בלא רע. לכל עושיהם, אלין חסדי דוד (ויחי

בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי - [דף 44]

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

רי"ט ע"א) הנאמנים תמכין אורייתא. ואנון דתמכין אורייתא כפיכול אנון עבדין. כל אנון דלעאן באורייתא לית בהו עשיה בעוד דלעאן בה. אנון דתמכין לון אית בהו עשיה. ובחילא דא כתיב תהלתו עומדת לעד וקיימא כורסייא על קיימיה כדקא יאות.

רבי שמעון הוה יתיב ולעי באורייתא בליליא (אמור צ"ח א) דכלה אתתברת בבעלה. דתנינן כל אנון חבריא דבני היכלא דכלה אצטריכו בההיא ליליא דכלה אודמנת למהוי ליומא אחרא גו חופה בבעלה למהוי עמה כל ההוא ליליא, ולמחדי עמה בתקונהא דאיהי אתתקנת למלעי באורייתא מתורה לנביאים ומנביאים לכתובים ובמדרשות דקראי וברזי דחכמתא. בגין דאלין אנון תיקונין דילה ותכשיטהא. ואיהי ועולמתהא עאלת וקיימת על רישיהון ואתתקנת בהו וחדת בהו כל ההוא ליליא. וליומא אחרא לא עאלת לחופה אלא בהדייהו. ואלין אקרון בני חופתא. וכיון דעאלת לחופתא קודשא בריך הוא שאיל עלייהו ומברך לון ומעטר לון בעטרהא דכלה. זכאה חולקהון.

והוה רבי שמעון וכלהו חברייא (בהדיה) מרננין ברנה דאורייתא ומחדשן מלין דאורייתא כל חד וחד מנייהו. והוה חדי רבי שמעון וכל שאר חברייא. אמר לון רבי שמעון, בני זכאה חולקכון בגין דלמחר לא תיעול פלה לחופה אלא בהדייכו. בגין דכלהו דמתקנין תקונהא בהאי ליליא וחדאן בה פלהו יהון רשימין וכתיבין בספרא דדכרניא וקודשא בריך הוא מברך לון בשבעין ברכאן ועטרין דעלמא עלאה.

פתח רבי שמעון ואמר (תהלים יט) (תרומה קל"ו ב) השמים מספרים כבוד אל וגו' קרא דא הא אוקימנא ליה. אבל בזמנא דא דכלה אתערא למיעל לחופה ביומא דמחר אתתקנת ואתנהירת בקישוטהא בהדי חברייא דחדאן עמה כל ההיא ליליא ואיהי חדאת עמהון. וביומא דמחר כמה אוכלוסין (כמה) חיילין ומשריין מתכנשין בהדה. ואיהי וכלהו מחפאן לכל חד וחד דתקיננו לה בהאי ליליא. כיון דמתחברן כחדא ואיהי חמאת לבעלה מה כתיב השמים מספרים כבוד אל. השמים דא חתן דעאל לחופה. מספרים, מנהרין כזוהרא דספיר, דנהיר וזהיר מסייפי עלמא ועד סייפי עלמא.

כבוד אל, דא כבוד פלה דאקרי אל, דכתיב, (תהלים ז) אל זועם בכל יום. בכל יומי שתא אקרי אל, והשתא דהא עאלת לחופה אקרי כבוד, ואקרי אל. יקר על יקר. נהירו על נהירו. ושלטנו על שלטנו. כדן בההיא שעתא דשמים עאל לחופה ואתי ונהיר לה, כל אנון חברייא דאתקיננו לה פלהו אתפרשי (אתפרשו) בשמחה תמן הדא הוא דכתיב, (תהלים יט) ומעשה ידיו מגיד תרקייע. מעשה ידיו, אלין אנון

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מֵאֲרֵי קִיּוּמָא דְבְרִית בְּהַדֵּי כְּלָה, וְאַנּוּן מֵאֲרֵי קִיּוּמָא דְבְרִית אֶקְרוּן מַעֲשֵׂה יָדָיו, כְּמָא דְאַתְּ אָמַר, (תהלים ז) וּמַעֲשֵׂה יָדָיו כּוֹנְנֵהוּ דָּא בְרִית קִיּוּמָא דְחַתִּים בְּבִשְׂרָא דְבַר נֶשׁ.

רַב הַמְּנוּנָא סָבָא אָמַר הֵכִי (קהלת ה) אַל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לְחַטִּיא אֶת בִּשְׂרָךְ, דְּלֹא יִהְיֶה בְּרַ נֶשׁ פּוּמִיָּה לְמִיתֵי לְהַרְהוּרָא בִּישָׂא, וְיִהְיֶה גָרִים לְמַחֲטֵי לְהַחִיָּא בִּישׁוֹר קִדְשׁ דְּחַתִּים בֵּיהּ בְרִית קִדִּישָׂא. דְּאִילוּ עֵבִיד פֶּן מְשַׁכֵּין לִיהּ לְגִיְהֵנָם. וְהָהוּא דְמַמּוּנָה עַל גִּיְהֵנָם דּוּמָ'ה שְׁמִיָּה. וְכַמְּה רַבּוּא דְמַלְאֲכֵי חַבְלָה בְּהַדִּיָּה. וְקֹאִים עַל פְּתַחא דְגִיְהֵנָם, וְכָל אַנּוּן דְנִטְרוּ בְרִית קִדִּישָׂא בְּהַאי עֲלָמָא, לִית לִיהּ רִשׁוֹ לְמִקְרַב בְּהוּ.

[זוהר חלק א' - דף ח ע"ב]

דְּוֹד מְלַכָּא בִשְׁעָתָא דְאִירַע לִיהּ הָהוּא עוֹבְדָא דְחִיל. בְּהַחִיָּא שְׁעָתָא סְלִיק דּוּמָ'ה קִמִּי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְאָמַר לִיהּ מֵאֲרֵי דְעֲלָמָא (דף ח ע"ב) כְּתִיב בְּתוֹרָה (ויקרא כ) וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת אִשְׁתּוֹ אִישׁ. וְכְתִיב וְאֵל אִשְׁתּוֹ עֲמִיתָךְ וְגו'. דְּוֹד דְקִלְקַל בְרִית בְּעֵרוּהּ מְהוּ. אָמַר לִיהּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְוֹד זְכָאָה הוּא, וּבְרִית קִדִּישָׂא עַל תְּקוּנָהּ קִיּוּמָא, דְהָא גְלִי קְדָמִי דְאֲזַדְמַנַּת לִיהּ בַּת שְׁבַע מִיּוּמָא דְאַתְבְּרִי עֲלָמָא.

אָמַר לִיהּ אִי קַמְךָ גְלִי קַמִּיָּה לֹא גְלִי. אָמַר לִיהּ וְתוּ בְּהַתִּירָא הוּוּ מַה דְהוּוּ. דְהָא כָּל אַנּוּן דְעָאֵלוּ לְקַרְבָּא לֹא עָאֵל חַד מְנַיְיְהוּ עַד דְאַפְטֵר בְּגִט לְאַנְתְּתִיָּה. אָמַר לִיהּ אִי הֵכִי הוּוּ לִיהּ לְאוֹרְכָא תְּלַת יָרְחֵי וְלֹא אוֹרִיךְ. אָמַר לִיהּ בְּמֵאֵי אוּקִים מְלָה בְּאַתֵּר דְחַיִּישִׁינָן דְהָיָא מְעוּבְרַת, וְגְלִי קְדָמִי דְאוֹרִיָּה לֹא קָרִיב בְּהּ לְעֲלָמִין דְהָא שְׁמֵי חַתִּים בְּגוּיָה לְסַהֲדוּתָא. כְּתִיב אוֹרִיָּה וְכְתִיב אוֹרִיָּהוּ שְׁמֵי חַתוּם בְּהַדִּיָּה (בהדייהו) דְלֹא שְׁמֵי בְּהּ לְעֲלָמִין. אָמַר לִיהּ, מֵאֲרֵי דְעֲלָמָא הָא מַה דְאַמְרִית אִי קַמְךָ גְלִי דְלֹא שְׁכִיב בְּהַדִּיָּה אוֹרִיָּה, קַמִּיָּה מִי גְלִי, הוּוּ לִיהּ לְאוֹרְכָא לְהַ תְּלַת יָרְחֵי. וְתוּ אִי יָדַע דְלֹא שְׁכִיב בְּהַדִּיָּה לְעֲלָמִין אֲמֵאֵי שְׁדַר לְהַ דְוֹד וּפְקִיד עֲלִיָּה לְשִׁמְשָׂא בְּאַנְתְּתִיָּה דְכְּתִיב, (שמואל ב יא) יָד לְבֵיתְךָ וְרַחֵץ רַגְלֶיךָ.

אָמַר לִיהּ וְדֵאֵי לֹא יָדַע, אֲבָל יִתִּיר מִתְּלַת יָרְחֵי אוֹרִיךְ דְהָא אַרְבַּע יָרְחֵי הוּוּ. דְהֵכִי תַנְיָנָן בְּחַמְשָׁה וְעֶשְׂרִים דְנִיסָן אַעְבַּר דְוֹד פְּרוּזָא בְּכָל יִשְׂרָאֵל, וְהוּוּ עִם יוֹאֵב בְּשִׁבְעָה יוּמִין דְסִיּוּן וְאֲזוּלוּ וְחַבְלוּ אַרְעָא דְבְנֵי עַמּוּן. סִיּוּן וְתַמּוּז וְאֵב וְאֵלּוּל אֲשַׁתְּהוּ שָׁם. וּבְאַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים בְּאֵלּוּל הוּוּ מַה דְהוּוּ מִבַּת שְׁבַע. וּבִיּוּמָא דְכַפּוּרֵי מְחַל לִיהּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, הָהוּא חוּבָה. וְאִית דְאַמְרֵי בּוֹ בְּאֲדַר אַעְבַּר פְּרוּזָא וְאַתְכַּנְשׁוּ בְּחַמִּיסַר דְאִיר, וּבְחַמִּיסַר בְּאֵלּוּל הוּוּ מַה דְהוּוּ מִבַּת שְׁבַע, וּבִיּוּמָא דְכַפּוּרָא אַתְבְּשׁוּ (שמואל ב יב) גַּם יִי הַעֲבִיר חֲטָאתְךָ לֹא תָמוּת. מֵאֵי לֹא תָמוּת, לֹא תָמוּת בִּידָא דְדוּמָה.

אָמַר דּוּמָה מֵאֲרֵי דְעֲלָמָא הָא מְלָה חֲדָא אִית לִי גְבִיָּה דְאִיְהוּ אַפְתַּח פּוּמִיָּה וְאָמַר (שמואל ב יב) חֵי יִי כִּי בֵּן מוֹת הָאִישׁ הַעוֹשֶׂה זֹאת וְאִיְהוּ דֵּן לְנַפְשִׁיהּ טְרוּנְיָא אִית לִי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עליה. אמר ליה, לית לך רשו דהא אודי לגבאי ואמר חטאתי לה' ואף על גב דלא חב. אבל במה דחטא באורייה עונשא פתבית עליה וקבל. מיד אהדר דומ"ה לאתריה בפחי נפש. ועל דא אמר דוד (תהלים צד) לולי (צ"ד א') יי עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי. לולי ה' עזרתה לי דהוה אפוטרופא דילי. כמעט שכנה וגו'. מהו כמעט, כחוטא דקיק פשיעורא דאית ביני ובין סטרא אחרא, כההוא שעורא הות דלא שכנה דומה נפשי.

ובגין כך בעי לאסתמרא בר נש דלא יימא מלה כדוד. בגין דלא יכיל למימר לדומה (קהלת ה) כי שגגה היא, כמה דהוה לדוד ונצח ליה קודשא בריה הוא בדינא. למה יקצוף האלהים על קולך על ההוא קול דאיהו אמר. וחבל את מעשה ידיך דא בשר קדש ברית קדישא דפגים ואתמשך בגיהנם על ידא דדומה. ובגין כך (תהלים יט) ומעשה ידיו מגיד הרקיע אלין אנון חברייא דאתחברו בכלה דא ומארי קיימא דילה. מגיד ורשים כל חד וחד. מאן הרקיע. דא איהו (ל"ד א) הרקיע דביה חמה ולבנה וככביא ומזלי, ודא איהו ספר (יתרו דף ע"א) זכרון. איהו מגיד ורשים להו וכתוב להו למהוי בני היכלא ולמעבד רעותהון תדיר. (תהלים יט) יום ליום יביע אומר, יומא קדישא מאנון יומין עלאין דמלכא משבחין לון לחברייה ואמרין ההיא מלה דאמר כל חד לחבריה. יומא ליומא יביע ההוא אומר ומשבח ליה. ולילה ללילה כל דרגא דאשלים (נ"א דשליט) בליליא משבח דא לדא ההוא דעת דכל חד מחבריה, ובשלימו (ס"א וברחימו) סגי אתעבידו לון חברין ורחימין.

[זוהר חלק א' - דף ט ע"א]

אין אומר ואין דברים בשאר מילין דעלמא. דלא אשתמעו קמי מלכא קדישא ולא בעי למשמע לון. אבל הני מילי בכל הארץ יצא קום. עבדי (דף ט ע"א) משיחא אנון מלין מדורי עלאי ומדורי תתאי (לעיל דף ה' ב'), מאלין אתעבידו רקיעין ומאלין ארץ מההיא תושבחתא. ואי תימא דאנון מלין באתר חד. משטטא בעלמא בקצה תבל מליהם. וכיון דאתעבידא (דאתאביד) רקיעין מנהון, מאן שריא בהון. הדר ואמר לשמש שם אהל בהם. ההוא שמשא קדישא שוי מדוריה ומשכניה בהו ואתעטר בהו.

כיון דשרי באנון רקיעין ואתעטר בהו, כדן והוא כחתן יוצא מחפתו. חדי ורהיט באנון רקיעין. נפק מנייהו ועאל ורהיט גו מגדלא חדא אחרא באתר אחרא. מקצה השמים מוצאו, ודאי מעלמא עלאה נפיק ואתיא (ואתא) דאיהו (לעיל א' ב) קצה השמים לעילא. ותקופתו (על קצותם), מאן תקופתו, דא קצה השמים לתתא דאיהי תקופת השנה דאסחרא לכל סייפין. ואתקשרת מן השמים עד רקיעא דא. ואין נסתר מחמתו דההיא תקופה דא ותקופה דשמשא דאסחר בכל סטרא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואין נסתר לית דאתכפסי מניה מפל דרגין עלאין דהוו פלהו מסחרן ואתיין לגביה וכל חד וחד לית מאן דיתכפסי מיניה. מחמתו בשעתא דאתחמם ותב (ותאיב) לגבייהו בתויבתא (בתיאובתא) שלים. כל שבחא דא וכל עלויא דא בגין אורייתא הוא דכתיב, (תהלים יט) תורת ה' תמימה. שית זמנין פתיב הכא ה', ושית קראי מן השמים מספרים עד תורת יי תמימה ועל רזא דא פתיב בראשית הא שית אתוון. ברא אלהים את השמים ואת הארץ, הא שית תבין. קראי אחרנין לקבל שית זמנין ה' שית קראי בגין שית אתוון דהכא. שית שמהן בגין שית תבין דהכא.

עד דהוו יתבי עאלו רבי אלעזר בריה ורבי אבא. אמר לון ודאי אנפי שכנתא אתיין, ועל (ו ב) דא פני"אל קרינא לכו, דהא חמיתון אנפי שכנתא אפין באפין. והשתא דקא ידעתון וגלי לכו קרא דובניהו בן יהודע, ודאי דמלה דעתיקא קדישא איהו וקרא דאבתריה. והוא דסתים מפלא אמרו.

והאי קרא איהו באתר אחרא כגוונא דא. פתח ואמר (דברי הימים א יא) והוא הכה את האיש המצרי איש מדה חמש באמה, וכלא רזא חדא איהו, מהאי (ס"א האי) מצרי, ההוא דאשתמודע, (שמות יא) גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי וגו' רב ויקרא כמה דגלי ההוא סבא.

והאי קרא במתיבתא עלאה אתמר. איש מדה כלא חד. (שמואל ב כג) איש מראה ואיש מדה כלא חד. בגין (לעיל ה' ע"ב) דאיהו שבת ותחומא דכתיב, (במדבר לה) ומדותם מחוץ לעיר, וכתיב, (ויקרא יט) לא תעשו עול במשפט במדה. ועל דא איש מדה איהו. ואיהו ממש איש מדה איהו ארפיה מסייפי עלמא ועד סייפי עלמא. אדם הראשון הכי הוה. ואי תימא הא פתיב חמש באמה. אנון חמש באמה מסייפי עלמא עד סייפי עלמא הוה. (דברי הימים א יא) וביד המצרי חנית כמא דאת אמר כמנור אורגים, דא מטה האלהים דהוה בידיה חקיק בשמא גליפא מפרש בנהירו דצרופי אתוון דהוה גליף בצלאל ומתיבתא דיליה דאקרי אורג דכתיב, (שמות לה) מלא אותם וגו' חרש וחשב ורוקם וגו'. והוא מטה הוה נהיר שמא גליפא בכל סטרין בנהירו דחכימין דהוו מגלפין שמא מפרש (פקודי ר"ס א) בארבעין ותרין גוונין. וקרא מפאן ולהלאה כמה דאמר זפאה חולקיה. תיבו יקרין תיבו ונחדש תקון דכלה בהאי ליליא. דכל מאן דאשתתף בהדה בהאי ליליא יהא נטיר עילא ותתא כל ההיא שתא ויפיק שתא בשלם. עלייהו פתיב (תהלים לה) חונה מלאך יי סביב ליראיו ויחלצם טעמו וראו כי טוב יי:

פתח רבי שמעון ואמר בראשית ברא אלהים. האי קרא אית לאסתפלא ביה. דכל מאן דאמר אית אלהא אחרא אשתצי מעלמין. כמה דאתמר (ירמיה י) כדנה תמרון

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

להום אלהא (אלהיא) די שמיא וארקא לא עבדו יאבדו מארעא ומן תחות שמיא אלה. בגין דלית אלהא אחרא בר קודשא בריך הוא בלחודוי.

[זוהר חלק א' - דף ט ע"ב]

והאי (דף ט ע"ב) קרא איהו תרגום בר ממלה דסוף קרא. אי תימא בגין דמלאכין קדישין לא נזקקין לתרגום (נ"ח ע"ה א) ולא אשתמודען ביה, מלה דא יאות היא למימר בלישנא קדישא בגין דישמעון מלאכין קדישין ויהון נזקקין לאודאה על דא. אלא ודאי בגין כף פתיב תרגום דלא נזקקין ביה מלאכין קדישין לא (ולא) יקנאון בבר נש לאבאשא ליה, בגין דבהאי קרא בכלא אנון מלאכין קדישין, דהא אנון אלהים אקרין ובכללא דאלהים הוה, ואנון לא עבדו שמיא וארקא. וארקא, וארעא מבעי ליה. אלא בגין (קכ"ו א) דארקא איהי חדא מאנון שבע ארעין דלתתא. ובההוא אתר אית בני בנוי דקין. לבתר דאתתרו מעל אפי ארעא (כ"ד ב) נחית לתמן ועביד תולדות ואשתבש תמן דלא ידע כלום. ואיהו ארעא כפילא דאתפול מחשוכא ונהורא.

ואית תמן תרין ממנן שליטין די שלטין דא בחשוכא ודא בנהורא. ותמן קטרוגא דא בדא. ושעתא דנחית לתמן קין, אשתתפו דא בדא ואשתלימו כחדא. וכלא חזי דאנון תולדות דקין. ועל דא אנון בתרין ראשין בתרין חיוון, בר דכד ההוא נהורא שליט נצח דיליה ונצח על אחרא. ועל דא אתפלילו די בחשוכא בנהורא והוה חד. אנון תרין ממנן עפריא וקסטימון. ודיוקנא דלהון כדיוקנא דמלאכין קדישין בשית גדיפין. חד דיוקנא כתור"א, וחד דיוקנא כנשר"א. וכד מתחברן אתעבידו דיוקנא דאדם.

כד אנון בחשוכא מתהפכין לדיוקנא דנחש בתרין ראשין ואזלין כחויא וטאסין גו תהומא ואסתחין בימא רבא. כד מטאן לשלשלאה דעז"א ועז"ל מרגזין לון ומתערי לון. ואנון מדלגין גו טורי חשוכן וחשבי דקודשא בריך הוא בעי למתבע לון דינא. ואלין תרין ממנן שאטין בימא רבא ופרחין מתמן ואזלין בליליא לגבי (י"ט ב, נ"ה ב) נעמה אמהון דשדין דטעו אבתרהא דחלין קדמאין וחשבין למקרב לגבה. ואיהי דליגת שתין אלפין פרסין ואתעבידת בכמה ציורין לגבי בני נשא בגין דיטעון בני נשא אבתרה.

ואלין תרין ממנן פרחין ומשטטן בכל עלמא ואהדרן לאתרייהו. ואנון מתערין לאנון בני בנוי דקין ברוחא דיצרין בישין למעבד תולדות. שמיא דשלטין תמן לאו כהני. ולא אולידת ארעא בחילא דלהון זרועא (שלח קע"ב א) וחצדא כהני. ולא אהדרן אלא בכמה שנין וזמנין. ואנון אלהא (אלהיא) די שמיא וארקא לא עבדו. יאבדו מארעא עילאה דתבל, דלא ישלטון בה ולא ישטטון בה ולא יהון גרמין

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לְבַנֵי נִשְׂא לְאִסְתָּאבָּא מִמְקַרְהָ לִילֵיא. וְעַל דָּא יֵאבְדוּ מֵאַרְעָא וּמִן תַּחֲתוֹת שְׁמֵיא דְאַתְעֵבִידוּ (לעיל דף ג' א) בְּשִׁמְא דְאַלְהָ כְּמָה (ב א) דְאַתְמַר. וְעַל דָּא הָאֵי קְרָא תְּרַגּוּם דְּלֹא יַחְשְׁבוּן מְלֹאכֵי עֲלָאֵי דְעַלְיָהוּ אֲמַרִין, וְלֹא יִקְטְרְגוּ לָן. וְעַל דָּא רְזָא דְאַלְהָ כְּמָה דְאַתְמַר אִיהוּ מְלֵה קַדִּישָׁא דְלֹא אֲתַחֲלַף בְּתְּרַגּוּם.

[זהר חלק א' - דף י ע"א]

אָמַר לִיהָ רַבֵּי אֶלְעָזָר, הָאֵי קְרָא דְכְּתִיב, (ירמיה י) מִי (שמות צ"ה ע"ב) לֹא יִרְאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לֶךָ יֵאָתֶה, מֵאֵי שְׂבַחָא אִיהוּ. אָמַר לִיהָ אֶלְעָזָר בְּרִי, הָאֵי קְרָא בְּכִמָּה דּוֹכְתֵי אֲתַמַּר, אֲבָל וְדָאֵי לָאוּ אִיהוּ (נ"א הכי) דְכְּתִיב, (ירמיה י) כִּי בְּכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם דְּהָא אֲתָא לְמַפְתַּח פּוּמָא דְחֵיבִין דְּחֻשְׁבִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא יִדַע הִרְהוּרִין וּמַחְשְׁבִין דִּילְהוֹן. וּבְגִין כֶּךָ אֵית לְאוּדְעָא שְׁטוּתָא דְלְהוֹן. דְּזִמְנָא חֲדָא אֲתָא פִּילוֹסוֹפָא חֲדָא דְאוּמוֹת הָעוֹלָם לְגַבְאֵי, אָמַר לִי אַתּוֹן אֲמַרִין דְאַלְהִיכוֹן שְׁלִיט בְּכָל רוּמֵי שְׁמֵיא. כְּלַהוֹן חֵיילִין וּמִשְׁרִיין לֹא אֲדַבְּקוּן וְלֹא יִדְעֵי אֲתַר דִּילְיָה. הָאֵי קְרָא לֹא אֲסַגֵּי יְקָרִיהָ כָּל כֶּךָ. דְכְּתִיב כִּי בְּכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאִין כְּמוּךָ. מֵאֵי שְׁיִקוּלָא דָּא לְבַנֵי נִשְׂא דֵי לִית (דף י ע"א) לֹון קִיּוּמָא.

וְתוּ דְאַתּוֹן אֲמַרִין (דברים לה) וְלֹא קָם נְבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמִשֶׁה, בְּיִשְׂרָאֵל לֹא קָם אֲבָל בְּאוּמוֹת הָעוֹלָם קָם. אוּף הָכֵי אֲנָא אֵימָא בְּכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם אִין כְּמוּהוּ, אֲבָל בְּחַכְמֵי יִשְׂרָאֵל אֵית. אֵי הָכֵי אֲלֵהָ דְאֵית בְּחַכְמֵי יִשְׂרָאֵל כְּוֹתִיהָ לָאוּ אִיהוּ עֲלָאָה שְׁלִיטָא. אֲסַתְּפַל בְּקָרָא וְתִשְׁכַּח דְּדִיִּיקְנָא כְּדָקָא יֵאוּת. אֲמִינָא לִיהָ וְדָאֵי שְׁפִיר קָא אֲמַרְתָּ.

מֵאִן מַחִיָּה מֵתִים אֶלָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחוּדוּי, אֲתָא אֲלֵיהוּ וְאֲלִישַׁע וְאַחִיו מִתִּיאָ. מֵאִן מוֹרִיד גְּשָׁמִים אֶלָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחוּדוּי אֲתָא אֲלֵיהוּ וּמִנַּע לֹון וּנְחִית לֹון בְּצַלוּתִיהָ. מֵאִן עֶבֶד שְׁמֵיא וְאַרְעָא אֶלָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחוּדוּי, אֲתָא אֲבַרְהָם אֲתַקְיָמוּ בְּקִיּוּמוּהֵי בְּגִינֵיהָ. מֵאִן מְנַהֵיג שְׁמֵשָׁא אֶלָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲתָא יְהוֹשֻׁעַ וְשָׁכִיף לִיהָ וּפְקִיד לִיהָ דִּיקוּם עַל קִיּוּמֵיהָ וְאַשְׁתַּכַּךְ וּכְתִיב, (יהושע י) וַיִּדּוּם הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּרַח עֲמָד. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גּוֹזֵר גּוֹזֵר דִּין אוּף הָכֵי מִשֶׁה גְּזִיר גְּזִיר דִּין וְאַתְקִימוּ. וְתוּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גּוֹזֵר גּוֹזֵר וְצַדִּיקָא דִּישְׂרָאֵל מְבַטְלִין לוֹ דְכְּתִיב, (שמואל ב כג) צַדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאֵת אֱלֹהִים. וְתוּ דְאִיהוּ פְּקִיד לֹון לְמַתְּףָּ בְּאוּרְחוּי מְמִשׁ לְאַתְדַּמָּא לִיהָ בְּכָלָא. אֲזַל הָהוּא פִּילוֹסוֹפָא וְאַתְגִּיר בְּכַפֵּר שְׁחָלִים וְקָרוּן לִיהָ יוּסֵי קְטִינָאָה. וְאוּלִיף אוּרִייתָא סְגִיא. וְאִיהוּ בֵּין חֲפִימִין וְזַכָּאִין דְּהָהוּא אֲתַר.

הַשְׁתָּא אֵית לְאַסְתְּפָּלָא בְּקָרָא וְהָא כְּתִיב, (ישעיה מ) כָּל הַגּוֹיִם כָּאִין נְגַדוּ. מֵאֵי רְבוּיָא הָכָא. אֶלָּא מִי לֹא יִרְאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם וְכִי מֶלֶךְ הַגּוֹיִם אִיהוּ וְלֹאוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. אֶלָּא בְּכָל אֲתַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעָא לְאַשְׁתַּבַּחָא בְּיִשְׂרָאֵל, וְלֹא אֲתַקְרֵי אֶלָּא עַל

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

ישראל בלחודווי. דכתיב, (שמות ה) אלהי ישראל אלהי העברים, וכתיב, (ישעיה מד) פה אמר יי מלך ישראל. מלך ישראל ודאי. אמרו אומות העולם פטרון אחרן אית לן בשמיא דהא מלכיכון לא שליט אלא עליכו בלחודיכון ועלנא לא שליט.

אתא קרא ואמר מי לא יראף מלך הגוים (נ"א מלכא עילאה לרדאה לון ולא לקאה לון ולמעבד בהון רעותיה. כי לך יאתה לדחלא מנך לעילא ותתא. כי בכל חכמי הגוים) אלין שליטין רברבן די ממנן עלייהו. ובכל מלכותם בההוא מלכו דלעילא. דהא ארבע מלכוון שליטין אית לעילא ושלטין ברעותיה על כל שאר עמין. ועם כל דא לית בהו די עביד אפלו מלה זעירא אלא כמה דפקיד לון דכתיב, (דניאל ד) וכמצביה עביד בחיל שמיא ודיירי ארעא. חכמי הגוים אנון ממנן ורברבן דלעילא דחכמתא דלהון מנייהו הוה. בכל מלכותם מלכותא דשליט כמה דאתמר. ודא הוא קרא כפשטיה.

אבל בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם. האי אשכחנא בספרי קדמאי, דאנון משריין וחיילין אף על גב דאתפקדן על מלין דעלמא ופקיד לכל חד למעבד עבידתא, מאן הוא (סתימא קדישא ולא כרעותיה) די עביד שום חד מנייהו פמוף. בגין דאנת רשים בעילויא, ואת רשים בעובדך מפלהו. ודא הוא מאין פמוף יי, מאן הוא סתימא קדישא די עביד ולהוי פמוף עילא ותתא. ויהא דמי לך (בכל) (בכולא), עובדא דמלכא קדישא שמים וארץ, אבל אנון (ישעיה מה) תהו וחמודיהם בל יועילו. בקודשא בריך הוא פתיב בראשית ברא אלהים וגו', במלכותם פתיב והארץ היתה תהו ובהו.

אמר רבי שמעון לחברייא בני הלולא דא, כל חד מנכון יקשט קשוטא חד לפלה. אמר לרבי אלעזר בריה. אלעזר הב נבזבזא חד לפלה דהא למחר אסתפל (קודשא בריך הוא) (נ"א בה) פד יעול לחופה באנון שירין ושבחין דייהבו לה בני היכלא לקיימא קמיה.

[זוהר חלק א' - דף י ע"ב]

פתח רבי אלעזר ואמר (שיר השירים ג) מי (קע"ו ב) זאת עולה מן המדבר וגו', מי זאת, פללא דתריין קדושין (קדישין) דתריין עלמין בחבורא חדא וקשורא חדא. עולה ממש למהוי קדש קדשין. דהא קדש קדשין מ"י. ואתחברא בזאת. בגין למהוי (זאת) עולה דאיהי קדש קדשין. מן המדבר דהא מן המדבר ירתא למהוי כלה ולמיעל לחפה. תו מן המדבר איהי עולה כמה דאת אמר, (שיר השירים ד) ומדברך נאווה בההוא מדבר (דף י ע"ב) דלחישו בשפון איהי עולה.

ותנינן מאי דכתיב, (שמואל א ד) האלהים האדירים האלה אלה הם האלהים המפיים את מצרים בכל מכה במדבר. וכי כל דעבד לון קודשא בריך הוא במדבר

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הוּה, וְהָא בִּישׁוּבָא הוּה. אֵלָא בְּמַדְבַּר, בְּדְבוּרָא, כְּמָא דְאֵת אָמַר, (שיר השירים ד) וּמְדַבְּרָךְ נְאוּה. וּכְתִיב, (תהלים עה) מִמְדַּבְּרֵי הָרִים. אוּף הָכִי עוֹלָה מִן הַמְדַּבְּרָ, מִן הַמְדַּבְּרֵי וְדָאִי. בְּהֵיא מְלָה דְפּוֹמָא אִיְהִי סְלָקָא וְאֵעֵלֵת בֵּין גְּדַפֵּי דְאָמָא, וּלְבַתֵּר בְּדְבוּרָא נְחָתָא וְשָׂרְיָא עַל רִישֵׁיהוּ דְעָמָא קְדִישָׁא.

הִיךְ סְלָקָא בְּדְבוּרָא. דְהָא בְּשִׁירוֹתָא כַּד בַּר נֶשׁ קָאִים בְּצַפְרָא אִית לִיה לְבָרְכָא לְמֵאֲרִיָה. בְּשַׁעְתָּא דְפָקַח עֵינׁוּי הִיךְ מְבַרְךְ. הָכִי הוּו עֲבַדִּי חֲסִידִי קְדַמָּאִי, נְטִלָא דְמִיָּא הוּו יְהִיבִי קְמִיָּהוּ, וּבְזִמְנָא דְאֵתְעֵרוּ בְּלִילְיָא אֲסַחֵן יְדִיָּהוּ. וְקִיָּמִי וְלַעֲאֵן בְּאוּרִיָּתָא וּמְבָרְכִי עַל קְרִיאָתָהּ (וכו'). תְּרַנְגוּלָא קְרִי וּכְדִין פְּלָגוֹת לִילְיָא מִמֶּשׁ, וּכְדִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (ס' ב) אֲשַׁתַּכַּח עִם צְדִיקִיָּא בְּגִנְתָּא דְעַדָּן, וְאֲסִיר לְבָרְכָא בִּידִין מְסוּאָבוֹת וּמְזַהְמוֹת. (ומברכין). וְכֵן כָּל שַׁעְתָּא.

בְּגִין דְבִשְׁעָתָא דְבַר נֶשׁ נְאִים, רוּחִיָּה פְּרַחָא מְנִיָּה. וּבִשְׁעָתָא דְרוּחִיָּה פְּרַחָא מְנִיָּה, רוּחָא מְסֻאָבָא זְמִין וְשָׂרְיָא עַל יְדוּי וּמְסֻאָב לֹון וְאֲסִיר לְבָרְכָא בְּהוּ בְּלָא נְטִילָה. וְאִי תִימָא אִי הָכִי הָא בִּימְמָא דְלָא נְאִים וְלָא פְּרַח רוּחִיָּה מְנִיָּה וְלָא שָׂרְיָא עֲלִיה רוּחָא מְסֻאָבָא וְכַד עָאֵל לְבֵית הַכְּסָא לָא יְבַרְךְ וְלָא יְקָרָא בְּתוֹרָה אֲפִלוּ מְלָה חֲדָא עַד דִּיסְחִי יְדוּי. וְאִי תִימָא בְּגִין דְמְלוּכְכִים אֲנֹון, לָאו הָכִי הוּא, בְּמָה אֲתִלְכְּכוּ. אֵלָא וּוִי לְבַנֵּי עֲלָמָא דְלָא מְשַׁגְּיַחִין וְלָא יְדַעִין בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיָּהוּן וְלָא יְדַעִי עַל מַה קְיָימָא עֲלָמָא. רוּחָא חֲדָא אִית בְּכָל בֵּית הַכְּסָא דְעֲלָמָא דְשָׂרְיָא תְּמֵן וְאֵתְהַנִּי מֵהוּוָא לְכְלוּכָא וְטַנּוּפָא וּמִיד שָׂרִי עַל אֲנֹון אֲצַבְעֵן דִּידוּי דְבַר נֶשׁ.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר כָּל מָאן דְחָדִי בְּאֲנֹון מוֹעֲדֵיָא וְלָא יְהִיב חוּלְקִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הֵהוּא רַע עֵין שְׁטֵן שׁוֹנָא אוּתוּ וְקָא מְקַטְרַג לִיה וְסְלִיק לִיה מְעֲלָמָא וְכַמְּה עָקוּ עַל עָקוּ מְסַבָּב לִיה. חוּלְקִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְמַחְדִּי לְמְסַכְנֵי כְּפּוּם מַה דִּיכִיל לְמַעְבַּד. בְּגִין דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּיוֹמֵיָא אֵלִין אֲתִי לְמַחְמִי לְאֲנֹון מְאֲנִין תְּבִירִין דִּילִיָּה, וְעָאֵל עֲלִיָּהוּ וְחָמִי דְלָא אִית לְהוֹן לְמַחְדִּי, וּבְכִי עֲלִיָּהוּ. סְלִיק לְעִילָא (ובעי) לְחַרְבָּא עֲלָמָא.

אֲתָאן בְּנֵי מְתִיבְתָא קְמִיָּה וְאָמְרִי רַבּוֹן עֲלָמָא, רַחוּם וְחַנוּן אֲתַקְרִיאָת יִתְגַּלְגְּלוֹן רַחֲמֶךָ עַל בְּנֶךָ. אָמַר לֹון וְכִי (בני) עֲלָמָא לָא (ידעין דלא) עֲבַדִּית לִיה אֵלָא עַל חֲסִידֵי דְכְּתִיב, (תהלים פט) אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה, וְעֲלָמָא עַל דָּא קְיָימָא. אָמְרִי קְמִיָּה מְלָאכִי עֲלָאִי, רַבּוֹן עֲלָמָא הָא פְּלַנְיָא דְאָכִיל וְרוּי וְיָכִיל לְמַעְבַּד טִיבוּ עִם מְסַכְנֵי וְלָא יְהִיב לֹון מִיָּדִי. אֲתִי הֵהוּא מְקַטְרַגָּא וְתַבַּע רְשׁוֹ וְרַדְף אֲבַתְרִיָּה דֵּהוּוָא בַּר נֶשׁ.

מָאן לֹן בְּעֲלָמָא גְדוֹל מְאֲבְרָהֶם דְעַבַּד טִיבוּ לְכָל בְּרִיָּין. בְּיוֹמָא דְעַבַּד מְשַׁתְּיָא, מַה פְּתִיב, (בראשית כא) וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל, וַיַּעַשׂ אֲבָרְהָם מִשְׁתָּה גְדוֹל בְּיוֹם הַגְּמַל אֵת יֶצְחָק. עַבַּד אֲבָרְהָם מְשַׁתְּיָא וְקָרָא לְכָל רַבְרְבֵי דְרָא לְהֵיא סְעוּדָתָא. וְתַנְיָן בְּכָל

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

סְעוּדַת דְּחֻדָּה, הוּא מְקַטְרָגָא אֲזִיל וְחָמִי אִי הוּא בְּרַ נֶשׁ אֲקָדִים טִיבוּ לְמַסְפְּנִי, וּמַסְפְּנִי בְּבֵיתָא, הוּא מְקַטְרָגָא אֲתַפְרֵשׁ מִהוּא בֵּיתָא וְלֹא עָאֵל תַּמּוֹן, וְאִי לָאוּ עָאֵל תַּמּוֹן. וְחָמִי עֲרְבוּבֵיָא דְּחֻדָּה בְּלֹא מַסְפְּנִי וּבְלֹא טִיבוּ דְּאֲקָדִים לְמַסְפְּנִי, סָלִיק לְעֵילָא וּמְקַטְרָגָא עֲלֵיהָ.

[זוהר חלק א' - דף יא ע"א]

אֲבֵרָהּ פִּיּוֹן דְּזַמִּין לְרַבְרַבִּי דְרָא, נַחַת מְקַטְרָגָא וְקַם עַל פְּתַחא פְּגוּוֹנָא דְּמַסְפְּנָא וְלֹא הוּא מָאֵן דְּאֲשַׁגַּח בֵּיתָא. אֲבֵרָהּ הוּא מְשַׁמֵּשׁ לְאַנּוֹן מְלַכִּין וְרַבְרַבִּין. שְׂרָה אוֹנִיקַת בְּנִין לְכַלְהוֹ, דְּלֹא הוּוּ מִהֶמְנִין כַּד אִיְהִי אוֹלִידַת אֱלָא אֲמַרוּ אֲסוּפִי הוּא וּמִן שׁוּקָא אִיתִיאוּ לֵיהָ. בְּגִין כַּךְ אֲתִיִּין בְּנֵיהוּ בְּהַדִּיְהוּ וְנִטְלַת לֹון שְׂרָה וְאוֹנִיקַת לֹון קַמִּיְהוּ. הֵדָא הוּא דְּכַתִּיב, (בראשית כא) מִי מִלֵּל (דף יא ע"א) לְאַבְרָהָם הַנִּיקָה בְּנִים שְׂרָה, בְּנִים וְדָאִי. וְהוּא מְקַטְרָגָא עַל פְּתַחא. אֲמַרָה (שרה) צְחוּק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים.

מִיֵּד סָלִיק הוּא מְקַטְרָגָא קַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאֲמַר לֵיהָ רַבּוֹן עֲלֵמָא אַתְּ אֲמַרְתְּ אֲבֵרָהּם אוֹהֲבִי, (הא אברהם) עֲבַד סְעוּדַתָּא וְלֹא יֵהֵב לְךָ מִיָּדִי, וְלֹאוּ לְמַסְפְּנִי, וְלֹא קָרִיב קְדָמָךְ אֲפִילוּ יוֹנָה חַד. וְתוּ אֲמַרְתְּ שְׂרָה דְּחֵיכִית בָּהּ. אֲמַר לֵיהָ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מָאֵן בְּעֲלָמָא כְּאַבְרָהָם. וְלֹא זֶן מִתַּמּוֹן, עַד דְּבַלְבַּל כָּל תְּהִיא חֻדָּה, וּפְקִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַקְרַב לְיִצְחָק קְרַבְנָא, וְאַתְגַּזֵּר עַל שְׂרָה דְּתַמּוֹת עַל צַעְרָא דְּבֵרָה. כָּל הוּא צַעְרָא גְרִים, דְּלֹא יֵהֵב מִיָּדִי לְמַסְפְּנִי.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאֲמַר מֵאִי דְּכַתִּיב, (ישעיה לח) וַיִּסַּב חֲזַקִּיהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל ה'. תָּא חֲזִי, כַּמָּה הוּא חִילָא תְּקִיפָא דְּאוּרִייתָא, וְכַמָּה הוּא עֲלָאָה עַל כָּלָא. דְּכָל מָאֵן דְּאֲשַׁתְּדַּל בְּאוּרִייתָא לֹא דְּחִיל מְעִילָאִי וּמִתְתַּאִי. וְלֹא דְּחִיל מִמְרַעִין בִּישִׁין דְּעֲלָמָא. בְּגִין דְּאִיהוּ אַחִיד בְּאֵילָנָא דְּחֵי וַיִּלִּיף מִיָּנָה בְּכָל יוֹמָא.

דְּהָא אוּרִייתָא תוֹלִיף לְבַר נֶשׁ לְמִיזַל בְּאַרְחָ קְשׁוּט. תוֹלִיף לֵיהָ עֵיטָא הֵיךְ יְתוּב קַמִּי מְאָרִיָּה לְבַטְלָא תְּהִיא גְזֵרָה. דְּאֲפִילוּ אֲתַגְזֵר עֲלֵיהָ דְּלֹא יִתְבַּטַּל הָאִי גְזֵרָה, מִיֵּד אֲתַבְּטַל וְאֲסַתְּלַק מִיָּנָה וְלֹא שְׂרִיא עֲלֵיהָ דְּבַר נֶשׁ בְּהָאִי עֲלָמָא. וּבְגִין כַּךְ בְּעֵי לֵיהָ לְבַר נֶשׁ לְאֲשַׁתְּדָּלָא בְּאוּרִייתָא יִמְמָא וְלִילִי וְלֹא יִתְעַדִּי מִיָּנָה הֵדָא הוּא דְּכַתִּיב (יהושע א) וְהִגִּיתְ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאִי אֲתַעַדִּי מִיָּנָה דְּאוּרִייתָא אוּ אֲתַפְרֵשׁ מִיָּנָה כְּאֵלוּ אֲתַפְרֵשׁ מְאִילָנָא דְּחֵי.

תָּא חֲזִי, עֵיטָא לְבַר נֶשׁ, כַּד אִיהוּ סָלִיק בְּלִילִיא עַל עֲרִסִיָּה בְּעֵי לְקַבְּלָא עֲלֵיהָ מְלַכוּתָא דְּלְעֵילָא בְּלָבָא שְׁלִים וְלֹאֲקַדְמָא לְמַמְסַר קַמִּיָּה פְּקֻדוֹנָא דְּנַפְשִׁיָּה (בראשית י"ט ע"ב) וּמִיֵּד אֲשַׁתְּזִיב מִכָּל מְרַעִין בִּישִׁין וּמִכָּל רוּחִין בִּישִׁין וְלֹא שְׁלַטִּין עֲלֵיהָ. וּבְצַפְרָא קָם מְעֲרִסִיָּה בְּעֵי לְבָרְכָא לְמְאָרִיָּה וְלְמִיעַל לְבֵיתִיָּה וְלְמַסְגַּד קַמִּי הִיכְלִיָּה

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בדחילו סגיא, ובתר פן יצלי צלותיה ויסב עיטא מאנון אבהן קדישין דכתיב, (תהלים ה) ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך.

הכי אוקמוה לא לבעי ליה לבר נש לעאלא לבי פנישתא אלא אי אמליך בקדמיתא באברהם יצחק ויעקב, בגין דאנון תקינו צלותא לקמי קודשא בריך הוא. הדיא הוא דכתיב ואני ברוב חסדך אבוא ביתך, דא אברהם. אשתחוה אל היכל קדשך, דא יצחק. ביראתך, דא יעקב. ובעי לאכללא לון ברישא, ובתר פן ייעול לבי פנישתא ויצלי צלותיה. כדין כתיב, (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר.

רבי פינחס הוה שכיח קמי דרבי רחומאי בכיה ימא דגנוסר. ובר נש רב וקשישא דיומין הוה ועינוי אסתלקו מלמחמי. אמר לרבי פינחס ודאי שמענא דיוחאי תברנא אית ליה מרגלית אבן טבא, ואסתפלית בנהורא דההיא מרגלית נפקא פנהירו דשמשא מנרתקה ונהרא כל עלמא. וההוא נהורא קאים משמיא לארעא ונהיר כל עלמא עד דיתב עתיק יומין ויתב על פרסיא פדקא יאות. וההוא נהורא פליל פלא בביתך. ומנהורא דאתפליל בביתך. נפק נהירו דקיק וזעיר ונפיק לבר ונהיר כל עלמא, זכאה חולקך. פוק ברי, פוק, זיל אבתריה דההיא מרגלית דנהיר עלמא, דהא שעתא קיימא לך.

נפק מקמיה וקאים למיעל בההיא ארבא ותרין גוברין בהדיה. חמא תרין צפרין דהוו אתיין וטסין על ימא, רמא לון קלא ואמר צפרין צפרין דאתון טאסין על ימא, חמיתון דוך דבר יוחאי תמן, אשתחי פורתא אמר, צפרין צפרין זילו ואתיבו לי. פרחו ואזילו, עאלו בימא ואזלי להון. עד דנפק, הא אנון צפרין אתיין ובפומא דחדא מנייהו פתקא חדא וכתיב בגווה דהא בר יוחאי נפק מן מערתא (הוא) ורבי אלעזר בריה. אזל לגביה ואשכח ליה משניא וגופיה מליא חלודין. בכה (דף יא ע"ב) בהדיה ואמר ווי דחמיתך בכך. אמר זכאה חולקי דחמית לי בכך דאלמלא לא חמיתא לי בכך לא הוינא בכך

השלמה מההשמטות (סימן כג)

תא חזי האי הר לישנא דתקיפו הוא. אינון הרים לעילא ואלין צדיקים דאחידן בכנסת ישראל ואקרון הר ציון הרים דסחרני ירושלים בגין דאינון מצויינין ואמרין האי להאי בסטרא דייחודא לשפוט את הר עשו דקטריגו מקטרגא מסטרא דשמאלא בההוא זמנא (עובדיה א') והיתה ליי המלוכה. בקדמיתא אקרי ממלכה בגין דינקא לתרין סטרין לימינא ולשמאלא. והשתא מלוכה אקרי בגין דינקא לימינא. הדיא הוא דכתיב (הושע ב') וארשתיה לי לעולם. ובגין דגלותא לאו לעולם הוא דהא יתבא בגלותא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תא חזי דסמיך ליה (זכריה י"ד) והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד בגין דעד השתא כד ישראל בגלותא שכינתא עמהון ומלכא בלא מטרוניתא לאו מלכא איהו. אבל ההוא זמנא והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד, כד אתדבקת שכינתא בצדיק כדין הוא יחודא דהכי אוליפנא ברזא דקרית שמע דבעי בר נש ליחודא למאריה ולקשרא קשרין דמהימנותא ברעותא דלבא.

וכד מטי לאחד אבעי ליה לכוונא בא' סתימא עתיקא (ס"א עמיקא) דכלא וח' תמניא דרגין עלאין מחכמה עלאה עד צדיק. וד' רבתא אתדבקותא דפנסת ישראל דאיהי חולקיה דדוד דאקרי עני ואביון כד אתדבקת לאינון דרגין דלעילא דרמיזין בא"ת. כדין איהי רבתא ועלמא כוליה יניק מינה ואינון שדים דאינון (שיר השירים ח') כמגדלות או הייתי בעיניו כמוצאת שלום.

תא חזי האי קרא על פנסת ישראל אתמר כד איהי בגלותא עם בנהא בין אומין דעלמא אקרי זעירא הדא הוא דכתיב (שם) אחות לנו קטנה ועד ישראל אתדברו באורייתא ואזלין בארץ קשוט כדין אתמלייא ושלום אתחבר בהו. אתיבת איהי ואמרת אני חומה ושדי כמגדלות.

בההוא זמנא דאתחבר עמי א"ז ושלום"ם. א' רזא דעתיקא קדישא דכלא, ז' שבע דרגין ושלום"ם דאקרי צדי"ק פיון דהני דרגין מתחברין כדין א"ז הייתי בעיניו כמוצאת שלום. ומאן עיינין. אינון ז' דרגין דאקרון עיני יי, פני יי, וכדין שלמא לעלמא ושרייתא טיבו דעתיקא באתר דדכר ונוקבא ובגין כך פקד משה באורייתא ואמר (דברים ו') שמע ישראל יי אלהינו יי אחד. לקשרא כוליהו קשרין דמהימנותא.

תא חזי, כל המאריך באחד מאריכין לו ימיו ושנותיו. מאי טעמא בגין דאיהו אתר דכל יומין ושנין דעלמא ביה תליין ברזא דאינון דרגין דרמיזין באחד ואינון עשרה וכלהו חד ואתערו ביה חברייתא ואמרו בדל"ת ושפיר. בגין דהאי אתרא דדל"ת היא ולית לה נהורא מדיליה. ובעי בר נש לארכא בה ולאמשכא לה ברכאן מאינון שית סטרין שית בגין עלאין על ידי דצדיק ואינון שית סטרין רמיזין בח' ברזא דתמנייא.

שית אלין ותריין לעילא חכמה ובינה אבא ואימא לאוספא ולאכללא להו לעילא, ולמיחב להו ברכאן מאבא ואימא עלאה. דהא לא שרייתא טיבו דעתיקא אלא באתר דשלים, באתר דאשתכח דכר ונוקבא. הדא הוא דכתיב (שיר השירים ג) צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה וגו' ביום חתונתו וגו'. ביום חתונתו דייקא. ועל דא אמרו ובלבד שלא יחטוף בחי"ת אלא בעי לאמשכא ברכאן מאתר עלאה דכולא. ולארכא באינון שית בנין. לבתר להאי בת דלית לה אחסנא בבית אבוה ואימא

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

אֵלָּא הָאֵי בְּרָא. וּמִכַּאֵן אוֹלִיפְנָא דְבְּרָא יְרִית לְאַבָּא וּלְאַימָא וּבְרִתָּא לָא, אֵלָּא דְאִית לָהּ מְזוּנֵי מִן בְּרָא אֵלָּא בְּעֵי לְאַרְכָּא בְּהָאֵי דְלִ"ת.

סדר הלימוד ליום ד תשרי [יום 4 בשנה]

וְתַמְן אֲמַרִי כְּמָה בְּעֵי בַר נֶשׁ לְאַרְכָּא בְּהַ, כְּשִׁיעוּרָא דִּימְלִיךְ יְתָה לְעִילָא וּלְתַתָּא וּלְאַרְבַּע זְוויין דְעִלְמָא, רְזָא דְשִׁית סְטְרִין עֲלָאִין דְכֻלְהוּ יְתַחְבְּרוּן עִמָּה וְלֹא יְתַפְּרְשׁוּן לְעִלְמִין. וְכַד בַּר נֶשׁ מְאַרְיךְ בְּהָאֵי כָּל אֵינּוֹן יוֹמִין וּשְׁנִין עֲלָאִין מוֹסְרִין בְּרַכָּאֵן עַל רִישִׁיהָ וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קְרִי לִיהָ (ישעיה מ"ט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר.

תָּא חֲזִי כְּלָלָא דְאוּרִייתָא בְּהָאֵי קְרָא רְמִיזִין וְכֻלְלָא דְכָל אֵינּוֹן אֲמִירִין דְאֶתְבְּרִי בְּהוֹן עֲלִמָּא בְּאַחַד רְמִיזִין הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (איוב כ"ג) וְהוּא בְּאַחַד וּמִי יִשְׁיַבְנוּ וּנְפֹשׁוּ אוֹתָהּ וַיַּעַשׂ. וּבְהוֹן אֶתְבְּרִי עֲלִמָּא וְעַל דָּא תְּנִינָן בְּעֶשְׂרֵה מְאַמְרוֹת גְּבֵרָא הַעוֹלָם וְכוּ' וְאוּקְיָמְנָא דְכּוּלְהוּ י' וְכֻלְהוּ פְּלִילִן בְּקְרָא קְדָמָאָה דְאוּרִייתָא: (עד כאן מההשמטות)

השלמה מההשמטות (סימן כד)

בְּרִאשִׁית רְזָא דְחַכְמָ"ת. בְּרָא. עֲלָאָה סְתִימָא דְלָא אֶתְיִידַע (כתר) אֱלֹהִי"ם בִּינָ"ה. אִ"ת כְּלָלָא דְחַס"ד וּגְבוּרָ"ה. הַשְּׁמַיִם תַּפְּאֵר"ת וְאִ"ת כְּלָלָא דְנִצְחָה וְהוֹ"ד. וְאִ"ו דְּוֹאֵת לְאַכְלָלָא צְדִיק. הָאֲרִץ כְּלָלָא דְכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲרִץ הַחַיִּים וּבִתְרָא פְּרֻטָּא דְאוּרִייתָא בְּרֻזָּא דְאֵינּוֹן יוֹמִין עֲלָאִין. בְּרִאשִׁית מְאַמֵּר הוּא לְקַבֵּל דְרָגָא דְחַכְמָ"ה וְאַקְרִי רֵאשִׁית.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר לְקַבֵּל דְרָגָא דְחַס"ד דְאִיהוּ לְיִמְיָנָא. דְהָא מִתְמַן גְּפִיק נְהוּרָא לְכֻלְהוּ עֲלִמִין בְּרֻזָּא דִּיּוֹם, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תהלים נ"ב) חֶסֶד אֵל כָּל הַיּוֹם וּלְקַבְּלִיהָ לְתַתָּא אַבְרָהָם דְאַחִיד בְּהָאֵי חוּלְקָא. וּבְגִין כֶּךָ פְּתִיב הֶכָּא יוֹם אֶחָד, וְהֶכָּא (יחזקאל לג) אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם וּבִיָּה פְּתִיב (ישעיה מ"א) מִי הָעִיר מְזוּרָח בְּרֻזָּא דְאוֹר דְנִפְיָק מְזוּרָח.

וְתָא חֲזִי לָא תְּשַׁכַּח בְּכֻלְהוּ ז' זְכָאִין דְאַחִידִן לְעִילָא בְּרֻזָּא דְשְׁמַהֲתָהוֹן בְּשִׁירוֹתָא אֵלֶּף אֵלָּא אַבְרָהָם וְאַהֲרֹן דְאַחִידִן בְּהָאֵי חַס"ד דְהָא כְּהֻנִּים מְסֻטְרָא דְחַס"ד אֲתוּ. וְאַף עַל גַּב דְאַחִיד אַהֲרֹן בְּהוּד, בְּחַס"ד נְמִי אַחִיד וּמִשָּׁה אַף עַל גַּב דְאַחִיד בְּנִצְחָה, בְּתַפְּאֵרַת נְמִי אַחִיד. לְאַחֲזָאָה דְכּוּלָּא חַד וְאַבְרָהָם רִישָׁא לְכֻלְהוּ זְכָאִין וּמְנִיָּה אֶתְפְּרְשׁוּ לְתַתָּא (רנ"ז ע"א) דְאִיהוּ לְיִמְיָנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאַקְרִי כְּהֵן הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תהלים ק"י) אַתָּה כְּהֵן לְעוֹלָם עַל דְבְּרַתִּי מִלְּפִי צְדִק. וְאַהֲרֹן בְּגִין דְאִיהוּ כְּהֵן אַחִיד בְּהָאֵי, אֲבָל דְרָגָא דִּילִיָּה הוֹ"ד אִיהוּ:

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מִבְּדִיל וְכוּ' לְקַבֵּל דְּרָגָא דְּגִבּוֹרָה דְּאַחִיד תַּמָּן יִצְחָק וּלְקַבְּלִיהָ תַּפְאֲרַת (ס"א לְקַבְּלִיהָ. תֵּא חוּזי) מִיָּא אוֹלִידוֹ אִשָּׁא בְּגִין כֶּף יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מִבְּדִיל. וּבְגִין כֶּף לְתַתָּא אֲבֵרָהּ הוֹלִיד אֶת יִצְחָק (וּבַהּוּא יוֹמָא) וּבִיּוֹמָא הַהוּא אֲתַבְּרִי גִיְהֵנָם דְּנַפְיָא מִהַהוּא אִשָּׁא תְּקִיפָא בְּהַהוּא מַחְלוֹקַת וּבְגִין כֶּף הַהוּא יוֹמָא, יוֹמָא דְּדִינָא:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקּוּוּ הַמַּיִם לְקַבֵּל דָּא דְּרָגָא דְּתַפְאֲרַת דְּאַקְרִי קוֹ הָאֲמֻצְעִי וּלְקַבְּלִיהָ דִּיעֻקֵּב דְּאִיהוּ תְּלִיתָאִי וְנָטִיל תְּרִין חוֹלְקִין בְּהַהוּא דְּאִשׁ וּמַיִם (דָּאֵשׁ הַשְּׁמַיִם) מִשְׁמַיִם וּלְקַבְּלִיהָ יוֹם תְּלִיתָאִי וְעַל דָּא דְּאַקְרִי יִעֻקֵּב (בְּרֵאשִׁית כ"ה) אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אֲהֵלִים. שְׁלִים בְּכוּלָּא. שְׁלִים בְּחֻסְדָּא. שְׁלִים בְּדִינָא. שְׁלִים בְּמִיָּא שְׁלִים בְּאִשָּׁא. יוֹשֵׁב אֲהֵלִים תְּרִין, חֲסִיד וּגְבוּרָה וְנָטִיל כָּלָא וְאֲתַעֲבִיד בִּידֵיהָ רַחֲמִין:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא עֵשֶׁב מְזֻרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי וְגו'. דְּרָגָא דְּצַדִּיק דְּאַקְרִי עֵץ הַחַיִּים וְאִיהוּ עוֹשֶׂה פְּרִי, דְּהָא לִית בְּכֻלְהוּ דִּיעֻבִיד פְּרִי בְּרֵ אִיהוּ. זֶרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ דִּיִּיקָא. וּלְקַבְּלִיהָ לְתַתָּא (בְּרֵאשִׁית מט) בֵּין פּוֹרַת יוֹסֵף בֵּין פּוֹרַת עֲלִי עֵין. וְאַקְרִי בְּרִית שְׁלָמָא. וּבְגִין כֶּף תְּרִי זְמַנִּי בְּהַאי יוֹמָא כִּי טוֹב, חַד לְקַבֵּל דְּרָגָא דְּתַפְאֲרַת וְחַד לְקַבֵּל דְּרָגָא דְּצַדִּיק דְּאִיהוּ יוֹמָא דְּשַׁבְּתָא דְּלַעֲיִלָּא וְעֵבִידְתָּא אַחְרָא לִית בֵּיהָ אֵלָא זְווג לְאַפְקָא פְּרִי נְשַׁמְתִּין לְעֵלְמָא, פְּרִי עוֹבְדוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הַכִּי נִמִּי לְתַתָּא דְּזוּוּגָא שְׂרִי בֵּיהָ מִשְׁבַּת לְשַׁבְּתָא.

תָּא חוּזי רְזָא עֵלְאָה דְּאוּרִיָּתָא, מֵאִי עֵץ פְּרִי עוֹשֶׂה פְּרִי, לְקַבֵּל יוֹמָא דְּשַׁבְּתָא אִיהוּ. וּמֵאִי טַעְמָא אֲתַכְּלִיל בְּיוֹם תְּלִיתָאִי, רְזָא עֵלְאָה אִיהוּ. בְּגִין דְּתַנִּינָן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֵּין יוֹחָאִי אוֹמֵר מֵאִי טַעְמָא כְּתִיב בְּאוּרִיָּתָא (דְּבָרִים כד) כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וְלֹא כִּי תִלְקַח אִשָּׁה לְאִישׁ בְּגִין דְּאֲרַחֲחִיהָ דְּבַר נֶשׁ לְאֵהָרָא וּלְמַתְבַּע אֲנָתוֹ. מִתַּל לְבַר נֶשׁ דְּאֲתַאבִּיד לִיהָ אֲבַדְתָּא מְאִרִי דְּאֲבַדְתָּא מְחֻזָּר לְמַתְבַּע אֲבִידְתָּא דִּילִיהָ, וְהֵאִי צַדִּיק אִישׁ אֲקָרִי. הֵדָּא הוּא דְּכְתִיב (בְּרֵאשִׁית מ"ג) וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְחָה כְּדָאוּקִימָנָא.

וּפְנִסַת יִשְׂרָאֵל דְּרַמִּיזָא בְּיוֹם רְבִיעָאִי בְּרְזָא דְּמֵאֲרַת חֲסֵר סַמְכָא רְבִיעָאִי מְלַכּוּתָא דְּדוּד. בְּגִין כֶּף אֶף עַל גַּב דְּאֲתַרִּיהָ דְּהֵאִי צַדִּיק יוֹמָא דְּשַׁבְּתָא אֲתַכְּלִיל וְאֲתַרְמִיז בְּיוֹמָא תְּלִיתָאִי לְמַהוּי סַמְיָךְ לְיוֹם רְבִיעָאִי וְאִיהוּ אֲנָתוֹ דִּילִיהָ בְּגִין כֶּף מְאֲרִיהָ דְּאֲבִידְתָּא מְחֻזָּר עַל אֲבַדְתּוֹ וּבְגִין כֶּף כְּתִיב לְתַתָּא (בְּרֵאשִׁית מ"ב) וְיוֹסֵף הוּא הַשְּׁלִיט עַל הָאָרֶץ.

אֲבַל בְּזַמְנָא דְּאִתִּי דְּאִיהוּ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים בְּיוֹם שְׁתִּיתָאִי דְּאִיהוּ אֲלַפָּא שְׁתִּיתָאִי כְּדִי יִתִּי מְשִׁיחָא, דִּיּוֹמָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲלַף שְׁנִין אֶף עַל גַּב דְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל חוֹלְקָא דִּידָהּ יוֹמָא רְבִיעָאִי, אֲזַלָּא וְאֲתַרְמִיזָא בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאִי לְמַהוּי סַמְיָכָא לְבַעֲלָהּ דְּאַקְרִי צַדִּיק יוֹמָא דְּשַׁבְּתָא לְתַקְנָא לִיהָ פְּתוּרָא וְהֵאִי דְּכְתִיב (יִרְמִיָּה ל"א) כִּי בְּרָא יְיָ

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

חֲדָשָׁה בְּאֶרֶץ נִקְבָּה תְּסוּבֵב גִּבֹר דָּא אִיהוּ בְּזִמְנָא דְּמִשְׁיחָא דְּאִיהִי בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה וּבִגִּין כֶּךָ כְּתִיב וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי. וּמֵאִי טַעְמָא אֲתוּסָף ה' מָה דְּלֵא הָוָה כֶּן בְּשָׂאָר יוֹמֵי. אֲבָל בְּכָל אֲתָרָא ה' דָּא כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל דְּאֲתִיָּא לְאַזְדְּוּגָא בְּבַעֲלָה יוֹמָא דְּשַׁבְּתָא, כִּד יִיְתִי לְבַעֲלָה (ס"א לה בעלה) לְאַקְמָא לָהּ מַעֲפָרָא. וּבִגִּין כֶּךָ כְּתִיב (ישעיה כ"ז) וּבָאוּ הָאוֹבְדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר. דָּא צְדִיק וּכְנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל.

דְּבַר אַחַר מֵאִי טַעְמָא אֲתַכְּלִיל בְּיוֹם תְּלִיתָאֵי רִזָּא דְּצְדִיק בְּגִין דְּתַלְתָּ דְּרַגִּין מִימִינָא וּתְלַתָּא מִשְׁמָאלָא וְאִיהוּ הָוָה אֲמַצְעִיתָא דְּגוּפָא לְאַשְׁקָאָה לְכוּלָּא בְּגִין לְמַנְגַד שְׁקִיּוּתֵיהָ לְיוֹם רְבִיעָאֵי דְּאִיהִי כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל דְּלִית לָהּ נְהוּרָא מְגַרְמָה, סְמִיךְ לְהֵאֵי צְדִיק. וְתָא חֲזִי הֵאֵי יוֹמָא דְּשַׁבְּתָא אֲסִיר לְמַעַבְד עֲבִידְתָּא בְּגִין כֶּךָ אֲתַכְּלִילוּ בֵּיהּ תְּרִין וַיֹּאמֶר, לְקַבַּל תְּרִין דְּרַגִּין וְהוּכְפַל בֵּיהּ כִּי טוֹב.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת לְקַבַּל דְּרַגָּא דְּצַדִּיק, מְלֻכוּת דְּלַעֲיָלָא דְּלִית לָהּ נְהוּרָא מְדִילָה אֵלָא מָה דְּאֲתִיָּהִיב לָהּ עַל יְדֵי דְּצְדִיק וּבִגִּין כֶּךָ דְּוֹד לְתַתָּא עֲנִי וְאֲבִיוֹן אַחִיד בַּהּ וְאַצְטְרִיךְ לְאוֹסְפָא לִיהּ יוֹמִין וְשַׁנִּין וְהֵא אֲוִקִימָנָא שְׁבַעִים שָׁנָה דִּיִּיקָא וְאַקְרִי יוֹם רְבִיעָאֵי:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם. לְקַבַּל דְּרַגָּא דְּנִצְחָא דְּאִיהוּ סְמִכָא יְמִינָא דְּאוּרִיָּתָא וּלְקַבְּלֵיהּ מְשָׁה לְתַתָּא סְמִיךְ לְעֵלְמָא בְּאוּרִיָּתָא הַדָּא הוּא דְּכְתִיב (ירמיה ל"ג) אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה וְגו':

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאֶרֶץ לְקַבַּל דְּרַגָּא דְּהוּ"ד דְּאַחִיד אַהֲרֹן וְאַקְרִי יוֹם שְׁתִּיתָאֵי. תָּא חֲזִי אַהֲרֹן לְתַתָּא אָף עַל גִּב דְּאֲתִי מַחֲסִ"ד אַחִיד לְתַתָּא בְּיוֹם שְׁתִּיתָאֵי דְּאַקְרִי הוּ"ד וְעֵבִיד קְרַבְנִין בְּאִינוֹן מִינֵי בְּעִירֵן דְּכִיִּין וְאַתְּבְּרִיאוּ בְּיוֹמָא דִּילֵיהּ (לקרבא) לְאַקְרָבָא כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל דְּאַתְרִמִּיזָא בֵּיהּ (בצד"ק) בְּצַדִּיק לְקַשְׂרָא דְּרַגִּין דְּמַהִימְנוּתָא וּלְנַחְתָּא רַחֲמֵי לְעֵלְמָא:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם. הֵאֵי אֲמִירָא לְקַבַּל דְּרַגָּא עֲלָאָה דְּכֻלָּא סְתִימָאָה דְּסְתִימִין. בְּעָא לְמַעַבְד יְקָרָא לְדִיּוֹקְנָא בְּרִזָּא דְּאָדָם וּבְכַלְהוּ דְּרַגִּין לְתַתָּא יְהִיב חֵילָא לְאַפְקָא כֹּל חַד כְּדָקָא חֲזִי לִיהּ וְעֵבִד אָדָם דְּשְׁלִיט בְּכֻלָּא בְּעֵלְאֵי וְתַתָּאֵי. וְתָא חֲזִי עַד לָא אֲשְׁלִימוּ אִינוֹן שְׁבַע דְּרַגִּין יוֹמִין עֲלָאִין לָא אֲשְׁתַּלִּים אָדָם לְעֵילָא. כִּיּוֹן דְּאֲשְׁתַּלִּים לְעֵילָא אָדָם עֲלָאָה, אֲשְׁתַּלִּים לְתַתָּא אָדָם תַּתָּאָה. וְכֻלְהוּ עֲלָמִין בְּשְׁלִימוּ. בְּגִין כֶּךָ שְׁלִטִּיה לְאָדָם תַּתָּאָה עַל כֹּל דְּאַתְּבְּרִי בְּעֵלְמָא בְּגִין דְּאָדָם עֲלָאָה שְׁלִיט עַל כֻּלָּא. וּבִגִּין כֶּךָ רְמוּז בְּהֵאֵי קָרָא שְׁבַע דְּרַגִּין. דְּאִית בֵּיהּ שְׁבַע דְּרַגִּין עֲלָאִין דְּאַקְרִי בְּהוּ אָדָם דְּלַעֲיָלָא וְאַשְׁתַּלִּים בְּהוּ. בְּגִין כֶּךָ נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ, לְמִיָּהֵב לִיהּ שְׁפַע מַהֲהוּא אֲתָרָא דְּאַקְרִי חֹסֵד.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תא חזי, מאן דהאי צולמא עליה, חסד אל לא אעדי מניה ויתבא על רישיה ואתחברת ביה שכינתא בסיפא (בסופא) דיומי בגין דהאי חס"ד יום ראשון ואיהו רישא דכל יומין דלעילא והאי צולמא דאתיא ליה מניה לא אסתלק עד דאשתלימו יומי בההוא דרגא דאקרי אחרית הימים והוא דרגא דצדק ואיהי שביעאה, שנת השמיטה בההוא דרגא אשלימו יומי דבר נש כד אשתלימו שבעין שנין לקבל שבע דרגין, עשרה לכל דרגא. הדיא הוא דכתיב (תהלים צ) ימי שנותינו בהם שבעים שנה. מאן בהם, באינון יומין ושנין דלעילא. ואם בגבורות שמנים.

תא חזי, בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא. רזא דאינון שב בדרגין (לדעתי צ"ל שבע דרגין) דבהון זכות וחובא ברזא דחס"ד וגבורה. דאי הכי לא תוה ליה לבר נש למהוי חי בר משבעין. אלא במזלא עלאה עתיקא דכלא תליין. בגין כף איהו מוסף על כל יומי דכל בר נש כרעותיה.

ותא חזי הכי אוליפנא בספרא דשלמה מלכא, דבליליא בתראה דחגא, אי יסתכל בר נש בצולמא דליה וחזי ליה שלים, לא אתגור עלוי מיתה. ומאי טעמא בהאי ליליא, בגין דז' יומין דחגא לקבל שבעא יומין עלאין אינון. דכל יומין ושנין דעלמא בהו תליין, ואינון רמיזין בקרא (דברי הימים א כט) דלף יי' הגדולה וגו' שירותא דלהון חס"ד וסיומא דלהון ממ"לכה, פנסת ישראל, אחרי"ת הימים. אשתכח שביעאה אחרית.

וכד אתיא האי ליליא דשביעי אתחזי אי אשתלימו יומי בהאי אחרית. ואי האי צולמא עלאה חזי עליה, חס"ד אל יתהדר עליה כדבקדמיתא ולא מסתפי מהאי דינא דצד"ק ואיהי בהדיה בשלימו בחדוותא ואהדרת ליה אנפין. ובגין כף אוהר לון קודשא בריך הוא לישראל לאשתובא מדינוי דהאי צד"ק, ולחפאה ספת שלמא עליהו ולמיתב בצלא דמהימנותא. הדיא הוא דכתיב (ויקרא כ"ג) בסכות תשבו שבעת ימים לאכללא להאי דרגא דלעילא ולאוספא ביה ברכה מים (ממין) עלאין, בגין דהאי יומא שביעאה איהו פנסת ישראל אנן מקיפין להאי מזבח עלאה באינון תרין למודים דאינון ערבי נחל ועבדין בה נסוף המים ויהיב צדי"ק באינון שתין דאינון מו' ימי בראשית כלא ברזא דחכמתא.

ולבתר (במדבר כ"ט) ביום השמיני עצרת תהיה לכם. עבדו פנישתא לאינון שבע יומין עלאין ועבדו יומא טבא, בגין דאשתזבתון מדינוי דההוא יומא שביעאה. בגין כף פתיב בצלמנו פדמותנו לקבל יומא תנינא גבורה, חולקיה דיצחק. כדין אית לבר נש למשוי להאי דמותנו ולאדתמי בעובדוי לאינון עלאין. וכל דא למה בגין דקודשא בריך הוא יהב בידי דבר נש, דאי בעי בר נש למדמי גרמיה לאינון דלעילא אשתלים בהו ולא מסתפי מהאי מדת דינא עלאה.

וירדו בדגת הים לקבל דרגא דנצ"ח דאחיד ביה משה דגת הים בהוא דרגא אתבריא ויהיב לון סתימא דסתימין חילא למשלט עליהו, אי דמי בר נש לעלאין, ואי לא דמי לעלאין ירדו. ונוני ימא שלטין בהו בבני נשא. ובגין כך אזהרת לון אורייתא דאתיהיבת על ידי דמשה (דברים ל') ובחרת בחיים.

תא חזי משה כד אתרמי לימא לא שלטו עליה נוני ימא ולא אסתפי מנייהו בגין דאיהו הוה זמין לקרבא לעילא ולא תדבקא בקודשא בריך הוא, ולבתר כד אתדבק שליט על נוני ימא. ורמו לאהרן אחוי דימחי ית ימא וימותון נוני ואיהו לא עביד הכי, בגין דההיא דרגא דיליה שליט עליהו וביה אתבריא ולא בעא קודשא בריך הוא דימחי איהו, בגין לאתהפכא להו לאויב. וכד בר נש אזיל בארחוי דקודשא בריך הוא פתיב עליה (ישעיה מ"ג) כי תעבור במים איתך אני וגו'. דהא וירדו בדגת הים ובעוף השמים לקבל דרגא דשמים. דבההוא דרגא שליט עליהו ודא תפאר"ת.

ואף על גב דבדרגא דנצ"ח אתעבידו כל נוני ימא ועופי, לא פתיב תמן אלא עוף כנף אבל השתא קרי להו עוף השמים בגין דבר נש לא שליט עליהו אלא מסטרא דשמים. ובבהמה שליט עליהו ברזא דהו"ד דיהיב ליה סיועא דהא בההוא יומא אתבריאו בעירן. ובכל הארץ שליט ברזא דצדי"ק דאקרי כ"ל ואיהו שליט על הארץ ארעא עלאה. הכי נמי בר נש לתתא שליט על ארעא תתאה בגין דכולא ביה. ובכל הרמש הרומש על הארץ שליט עליהו בר נש מסיועא דאתיהיב ליה מארץ החיים מלכות עלאה: (עד כאן מההשמטות)

פתח רבי שמעון בפקודי אורייתא. ואמר פקודי אורייתא דיהב קודשא בריך הוא לישראל פלהו באורייתא בארץ כלל פתיבי: בראשית ברא אלהים. הדא היא פקודא קדמא"ה דכלא. ואקרי פקודא דא יראת ה' דאקרי ראשית. דכתיב, (תהלים קיא) ראשית חכמה יראת יי. (משלי א) יראת יי ראשית דעת. בגין דמלה דא ראשית אקרי. ודא איהי תרעא לאעלא גו מהימנותא. ועל פקודא דא אתקיים כל עלמא.

יראה אתפרש לתלת סטרין. תרין מנייהו לית בהו עיקרא פדקא יאות, וחד עיקרא דיראה. אית בר נש דדחיל מקודשא בריך הוא בגין דייחון בנוהי ולא ימותון. או דחיל מעונשא דגופיה או דממוניה. ועל דא דחיל ליה תדיר. אשתכח יראה דאיהו דחיל לקודשא בריך הוא לא שוי לעקרא. אית בר נש דדחיל מן קודשא בריך הוא בגין דדחיל מעונשא דההוא עלמא ועונשא דגיהנם. תרין אלין לאו עיקרא דיראה אנון ושרשא דיליה.

ירא"ה דאיהי עקרא, למדחל בר נש למאריה בגין דאיהו רב ושליט עקרא ושרשא דכל עלמין וכלא קמיה פלא חשיבין. כמה דאתמר (דניאל ד) וכל דיירי ארעא פלא חשיבין. ולשוואה רעותיה בההוא אתר דאקרי (נ"א ב) יראה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בכה רבי שמעון ואמר ווי אי אימא ווי אי לא אימא. אי אימא ינדעון חייבין היך יפלחון למאריהון. אי לא אימא יאבדון חברייא מלה דא. באתר דיראה קדישא שרי, מלרע אית יראה רעה דלקי ומחי ומקטרג ואיהי רצועה לאלקאה חייביא. ומאן דדחיל בגין עונש דמלקיותא וקטרוגא כמה דאתמר. לא שריא עליה התיא יראת ה' דאיקרי יראת ה' לחיים. אלא מאן שריא עליה התיא יראה רעה. ואשתכח דשריא עליה התיא רצועה יראה רעה ולא יראת ה'.

ובגין כך אתר דאקרי יראת ה' ראשית דעת אקרי. ועל דא אתכליל הכא פקודא דא. ודא עקרא ויסודא לכל שאר פקודין דאורייתא. מאן דנטיר יראה (דא) נטיר כללא. לא נטיר יראה לא נטיר פקודי אורייתא, דהא דא תרעא דכללא. ובגין כך כתיב בראשית דאיהי יראה, ברא אלהים את השמים ואת הארץ. דמאן דעבר על דא עבר על פקודי דאורייתא. ועונשא דמאן דעבר על דא האי רצועה רעה אלקי ליה. והיינו והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים. הא אלן ארבע עונשין לאענשא בהון חייביא.

תהו דא חנק, דכתיב, (ישעיה לה) קו תהו (זכריה ב) חבל מדה. בהו דא סקילה, אבנין דמשוקעין גו תהומא רבא לעונשא דחייביא. וחשך דא שריפה, דכתיב, (דברים ה) ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך (דברים ד) וההר בוער באש עד לב השמים חשך כו'. ודא אשא תקיפא דעל רישיהון דחייביא שרי לאוקדא לון. ורוח דא הרג בסייף. רוח סערה חרבא משננא היא מלהטא ביה. כמא דאת אמר, (בראשית ג) ואת להט החרב המתהפכת ואקרי רוח. האי עונשא למאן דיעבר על פקודי אורייתא. וכתיב לבתר יראה, ראשית, דאיהי כללא דכללא. מכאן והלאה שאר פקודין דאורייתא.

פקודא תניינא דא איהי פקודא. דפקודא דיראה אתאחדת בה ולא נפקא מינה לעלמין. ואיהי אהב"ה. למרחם בר נש למאריה רחימו שלים. ומאן איהו רחימו שלים. דא אהבה רבה דכתיב, (בראשית יז) התהלך לפני והיה תמים שלים ברחימותא. ודא הוא דכתיב ויאמר אלהים יהי אור דא רחימו שלימותא דאקרי (פקודי רנ"ד ב) אהבה רבה. והכא איהו פקודא למרחם בר נש למאריה כדקא יאות.

[זוהר חלק א' - דף יב ע"א]

אמר רבי אלעזר, אבא, רחימתא בשלימו אנא שמענא ביה. אמר ליה אימא ברי קמי דרבי פינחס דהא איהו בהאי דרגא קאים. אמר רבי אלעזר אהבה רבה היינו אהבה שלימתא בשלימו דתרין סטרין, ואי לא אתכליל בתרין סטרין לאו (דף יב ע"א) איהו אהבה כדקא יאות בשלימו.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ועל דא תנינן בתרין סטרין אתפרש אהבה רחמו דקודשא בריך הוא. אית מאן דרחים ליה מגו דאית ליה עותרא, אורכא דיומין, בנין סחרניה, שליט על שנאוי, ארחוי מתתקנן ליה, ומגו כף רחים ליה. ואי להאי יהא בהפוכא ויהדר עליה קודשא בריך הוא גלגולא דדינא קשיא, יהא שניא ליה ולא ירחם ליה כלל. ובגין כף רחמו דא לאו איהו אהבה דאית ליה עקרא.

רחמו דאקרי שלים ההוא דהוי בתרין סטרין בין בדינא בין בטיבו. ותקונא דארחוי דרחים ליה למאריה כמה דתנינן אפלו הוא נטיל נשמתי מין. דא איהו רחמו שלים דהוי בתרין סטרין (יו ע"ב). ועל דא אור דמעשה בראשית נפק ולבתר אנגיו. כד אנגיו נפק דינא קשיא ואתכלילו תרין סטרין כחדא למחוי שלימו דא אהבה כדקא יאות.

נטליה רבי שמעון ונשקיה. אתא רבי פינחס ונשקיה וברכיה ואמר בודאי קודשא בריך הוא שדרני תכא. דא הוא (לעיל דף י"א ע"א) נהירו דקיק דאמרו לי דאתכליל בביתאי ולבתר נהיר כל עלמא. אמר רבי אלעזר ודאי לא איצטריך לאתנשי ירא'ה בכל פקודין, כל שכן בפקודא דא איצטריך יראה לאתדבקא בהאי. הין אתדבקא. אהבה איהי בסטרא חד טב כמה דאתמר דיהב עותרא וטב אורכא דחיי בני מזוני, כדן איצטריך לאתערא יראה ולמדחל דלא יגרום חובא. ועל דא כתיב, (משלי כח) אשרי אדם מפחד תמיד, בגין דהא כליל ירא'ה באהב'ה.

והכי איצטריך בסטרא אחרא דדינא קשיא לאתערא ביה יראה. כד חמי דדינא קשיא שריא עלוי, כדן יתער יראה וידחל למאריה כדקא יאות ולא יקשה לביה. ועל דא כתיב, (משלי כח) ומקשה לבו יפול ברעה. בההוא סטרא אחרא דאקרי רעה. אשתכח יראה דאתאחדת בתרין סטרין ואתכלילת מנייהו. ודא איהו אהבה שלימתא כדקא יאות.

פקודא תליתאה למנדע דאית אלהא רברבא ושליטאה בעלמא. ולייחדא ליה בכל יומא יחודא כדקא יאות באנון שית סטרין עלאין. ולמעבד לון יחודא חדא בשית תבין דשמע ישראל ולכוונא רעותא לעילא בהדיהו. ועל דא אחד איצטריך לארכא ליה (נ"א כשית) בשית תבין. ודא הוא דכתיב יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד. יתכנשון דרגין דתחות שמיא לאתאחדא ביה (יראה) למחוי בשלימו לשית סטרין כדקא יאות. ועם כל דא בההוא יחודא איצטריך לקשרא ביה יראה דאיצטריך לארכא בדל"ת דאחד. דדל"ת דאחד גדולה. והיינו דכתיב ותראה היבשה דתתחזי ותתקשר דל"ת דאיהו יבשה בההוא יחודא.

ולבתר דאתקשר תמן לעילא איצטריך לקשרא לה לתתא באכלוסהא בשית סטרין אחרנין דלתתא, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. דאית ביה שית תבין

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אחרנין דיחודא. כדין מה דהות יבשה אתעבידת ארץ למעבד פירין ואיבין ולנטעא אילנין. והיינו דכתיב ויקרא אלהים ליבשה ארץ בההוא יחודא דלתתא ארעא רעוא שלים כדקא יאות. ועל דא כי טוב, כי טוב תרי זמני. חד יחודא עלאה וחד יחודא תתאה. כיון דאתאחיד בתרין סטרין מכאן ולהלאה תדשא הארץ דשא. אתתקנת למעבד פירין ואיבין כדקא יאות.

[זוהר חלק א' - דף יב ע"ב]

פקודא רביעאה למנדע דה' הוא האלהים, כמא דאת אמר, (דברים ד) וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים. ולא תכללא שמא דאלהים בשמא דיי. למנדע דאנון חד ולית בהו פרוודא. והיינו רזא דכתיב יהי מארת ברקיע השמים להאיר על הארץ. למהוי תרין שמהן חד בלא פרוודא כלל. לאתכללא מארת חסר בשמא דשמים (נ"א דרשים) דאנון חד ולית בהו פרוודא. נהורא אוכמא בנהורא חיוורא לית בהו פרוודא וכלא חד. (דף יב ע"ב) ודא הוא עננא חיוורא דיממא ועננא דאשתא בליילא. (כמה דאמרו חברייא) מדת יום ומדת לילה. ולא תתקן דא בדא לאנהרא כמה דאתמר להאיר על הארץ.

ודא חובה דההוא נחש קדמאה חבר לתתא ואתפרש לעילא. ובגין כך גרם מה דגרם לעלמא. בגין דאצטריך לאפרשא לתתא ולחברא לעילא. ונהורא אוכמא אצטריך לאתאחדא לעילא בחבורא חדא. ולא תאחדא לבתר באכלוסהא ביחודהא ולאפרשא לה מסטרא בישא. ועם כל דא אצטריך למנדע דאלהים יי כלא חד בלא פרוודא. ה' הוא האלהים. וכד ינדע בר נש דכלא חד ולא ישוי פרוודא, אפילו ההיא סטרא אחרא יסתלק מעל עלמא ולא אתמשך לתתא.

והיינו רזא דכתיב והיו למאורות. הא קליפה בתר מוחא סלקא. מוחא אור. סטרא אחרא מות. אור בחבור דאתוון. מות בפירוודא. וכד האי אור אסתלק מתמן, מתחברא באתוון מות דפירוודא. מאלין אתוון שריאת חוה וגרמת בישא על עלמא. כמה דכתיב, (בראשית ג) ותרא האשה כי טוב אהדרת אתוון למפרע אשתאר מ"ו ואנון אזלו ונטלו אות תי"ו בהדייהו וגרמת מותא על עלמא כמה דכתיב ותרא. אמר רבי אלעזר, אבא, הא אוליפנא מ"ם אשתארת יחידאה, וא"ו דאיהו חיינ תדיר אתהפכת ואזלת (פנחס רל"ו ע"א) ונטלת תי"ו דכתיב ותקח ותתן ואשתלים תיבה דא ואתחברו אתוון. אמר ליה בריך אנת ברי והא אוקימנא מלה דא.

פקודא חמישאה כתיב, (בראשית מ"ו ע"ב) ישרצו המים שרץ נפש חיה. בהאי קרא אית תלת פקודין. חד למלעי באורייתא. וחד לאתעסקא בפריה ורבייה. וחד למגזר לתמנייא יומין ולאעברא מתמן ערלתא. למלעי באורייתא ולאשתדלא בה ולאפשא לה בכל יומא לתקנא נפשיה ורוחיה.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דכיון דבר נש אתעסק באורייתא (נח ס"ב ע"א) אתתקן (ש"כ ע"א) בנשמתא אחרא קדישא. דכתיב שרץ נפש חיה. נפש דההיא חיה קדישא. דכד בר נש לא אתעסק באורייתא לית ליה נפשא קדישא. קדושא דלעילא לא שריא עלוי. וכד אשתדל באורייתא, בההוא רחישו דרחיש בה זכי לההיא נפש חיה, ולמהדר כמלאכין קדישין. דכתיב, (תהלים קג) ברכו יי מלאכיו, אלין אנון דמתעסקין באורייתא דאקרון מלאכיו בארעא.

ודא הוא דכתיב ועוף יעופף על הארץ. האי בהאי עלמא. בההוא עלמא תנינן דזמין קודשא בריך הוא למעבד לון גדפין פנשרין ולאשטא בכל עלמא דכתיב, (ישעיה מ) וקני יי יחליפו כח יעלו אבר כנשרים. והינו דכתיב ועוף יעופף על הארץ דא אורייתא דאקרי מים ישרצון ויפקון רחשא דנפש חיה מאתר דההיא חיה ימשכון לה לתתא כמה דאתמר. ועל דא אמר דוד (וישב קי"ב ע"ב) (תהלים נא) לב טהור ברא לי אלהים, למלעי באורייתא, וכדין ורוח נכון חדש בקרבי.

פקודא שתיתאה לאתעסקא בפריה ורביה. דכל מאן דאתעסק בפריה ורביה, גרים (וישב קפ"ו ע"ב) לההוא נהר למהוי נביע תדיר ולא יפסקון מימיו. וימא אתמלייא בכל סטרין. (קנ"ב א) ונשמתין חדתין מתחדשן ונפקין מההוא אילנא. וחילין סגיאין אתרביאו לעילא בהדי אנון נשמתין. הדא הוא דכתיב, (בראשית א) ישרצו המים שרץ נפש חיה, דא ברית קיימא קדישא נהר דנגיד ונפיק, ומיא דיליה אתרביאו ורחשין רחשא ורבייא דנשמתיה לההיא חיה.

ובאנון נשמתין דעאלין בההיא חיה נפקי כמה עופי דפרחן וטאסן כל עלמא. וכד נשמתא נפקא להאי עלמא ההוא עופא דפרח ונפק בהדי האי נשמתא מההוא אילנא נפק עמיה. כמה נפקן בכל נשמתא ונשמתא. (קס"א ב, כ"א, מ"א ב) תרין, חד מימינא וחד משמאלא. אי זכי אנון נטרין ליה דכתיב, (תהלים צא) פי מלאכיו יצוה לה. ואי לא אנון מקטרגי עליה.

[זוהר חלק א' - דף יג ע"א]

אמר רבי פינחס (דף יג ע"א) תלתא אנון דקיימי אפוטרופסין עליה דבר נש כד זכי. דכתיב, (איוב לג) אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלה להגיד לאדם ישרו. אם יש עליו מלאך הא חד. מליץ תרי. אחד מני אלה להגיד לאדם ישרו הא תלת. אמר רבי שמעון, חמש, דכתיב יתיר, ויחננו ויאמר. ויחננו חד. ויאמר תרין. אמר ליה לאו הכי, אלא ויחננו דא קודשא בריך הוא בלחודוי, דהא לית רשו לאחרא אלא ליה.

אמר ליה שפיר קא אמרת. ומאן דאתמנע מפריה ורביה כביכול אזעיר דיוקנא דכליל כל דיוקנין. וגרים לההוא נהר דלא נגדין מימיו ופגים קיימא קדישא בכל

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

סטרין. ועליה פתיב, (ישעיה 10) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפושעים בי. בי ודאי דא לגופא. ונשמתי לא עייל לפרגודא (דמלכא) כלל ואטריד מההוא עלמא,

פקודא שביעאה למגזר לתמינא יומין ולאעברא זיהמא דערלתא, בגין דההיא חיה איהי דרגא תמינאה לכל דרגין, וההיא נפש דפרחא מינה אצטריכא לאתחזאה קמה לתמינא יומין כמה דאיהי (בראשית ל"ג א) דרגא תמינאה. וכדין אתחזי ודאי דאיהי נפש חיה. נפש דההיא חיה קדישא ולא מסטרא אחרא. ודא איהו ישרצו המים. בספרא דחנוך יתרשמון מיא דזרעא קדישא רשימו דנפש חיה. ודא רשימו דאת יו"ד דאתרשים בבשרא קדישא מפל שאר רשומין דעלמא.

ועוף יעופף על הארץ. דא אליהו דטאס כל עלמא בארבע טאסין למהוי תמן בההוא גזירו דקיימא קדישא. ואצטריך לתקנא ליה כורסייא ולאדכרא בפומיה דא (לך לך צ"ג ע"א) כרסייא דאליה"ו. ואי לאו לא שארי תמן. ויברא אלהים את התנינים הגדולים. תרין אלין ערלה ופריעה. גזירו דערלה ופריעה לבתר. ואנון דכר ונוקבא. ואת כל נפש החיה הרומשת, דא רשימו דא"ת קיימא קדישא דאיהי נפש חיה קדישא כדקאמרן. אשר שרצו המים מיין עלאין דאתמשכו לגבה דאת רשימו דא.

ובגין דא אתרשימו ישראל ברשימו קדישא ודכיו לתתא, כגוונא דאנון רשימין קדישין, לאשתמודעא בין סטר קדישא לסטרא אחרא דמסאבו. אוף ישראל רשימין לאשתמודעא בין (סטר) קדושא, לעמין עובדי פוכבים ומזלות דאתיין מסטרא אחרא דמסאבא כמה דאתמר. וכמה דרשים לון הכי רשים בעירי ועופי דלהון לבעירי ועופי דעמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות. זכאה חולקהון דישראל:

פקודא תמינאה למרחם גיורא (על) דעאל למגזר גרמיה (יתרו ע' ע"א) ולאעלא תחות גדפוי דשכינתא. ואיהי אעילא לון תחות גדפהא לאנון דמתפרשן מסטרא אחרא מסאבא ומתקרבין לגבה. דכתיב תוצא הארץ נפש חיה למינה. ואי תימא דהאי נפש חיה דכלילא בישראל לכלא היא אנדמנת. הדר ואמר למינה. כמה אכסדרין ואדרין דא לגו מן דא אית לה להאי ארץ דאיהי חיה תחות גדפהא.

[זוהר חלק א' - דף יג ע"ב]

גדפא ימינא אית לה תרין אכסדרין. ומהאי גדפא אתפרשן לתרין אומין (משפטים צ"ה ע"א) אחרנין דאנון קריבין ביחודא (נ"א ביחוסא) לישראל לאעלא לון לגו אכסדרין אלין. ותחות גדפא שמאלא אית תרין אכסדרין אחרנין ומתפרשן לתרין אומין אחרנין דאנון עמון ומואב. וכלהון אקרון נפש חיה. וכמה אדרין סתימין אחרנין והיכלין אחרנין בכל גדפא וגדפא. ומנייהו נפקו רוחין לאפרשא (שלח לך קס"ח ע"א) לכל אנון גיורין דמתגיירין. ואקרון נפש חיה, אבל למינה. וכלהו עאלין

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תחות גדפוי דשכינתא ולא יתיר. אבל נשמתא דישראל נפקא מגו גופא דההוא אילנא, ומתמן פרחין נשמתין לגו האי ארץ גו מעהא לגו. ורזא (מלאכי ג) פי תהיו אתם ארץ חפץ. ועל דא ישראל בן יקיר דהמו מעהא עליה ואקרוין (ישעיה מז) העמוסים מני בטן ולא מגדפין לבר. ותו (דף יג ע"ב) גיורין לית לון חולקא באילנא עלאה כל שפן בגופא דיליה. אבל חולקא דלהון בגדפין איהו ולא יתיר. וגיורא תחות גדפי שכינתא ולא יתיר (לך לך צ"ו ע"א) גירי הצדק אנון דתמן שראן ואתאחדן ולא לגו כמה דאתמר. ובגין כך תוצא הארץ נפש חיה למינה. ולמאן, בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה פלהו שאבין נפש מההיא חיה, אבל כל חד למינה כדקא חזי לה:

סדר הלימוד ליום ה תשרי [יום 5 בשנה]

פקודא תשיעאה למיחן למסכני ולמיהב לון טרפא. דכתיב נעשה אדם בצלמנו כדמותנו. נעשה אדם, משותפא כלל דכר ונוקבא. בצלמנו, עתירי. כדמותנו, מסכני. דהא מסטרא דדכורא עתירי, ומסטרא דנוקבא מסכני. כמה דאנון בשותפא חדא. וחס דא על דא, ויהיב דא לדא וגמיל ליה טיבו, הכי אצטריך בר נש לתתא למחוי עתירא ומסכנא בחבורא חדא, ולמיהב דא לדא ולגמלאה טובא דא לדא.

וירדו בדגת הים וגו' רזא דגן חמינן בספרא דשלמה מלפא, דכל מאן דחס על מסכני ברעותא דלבא, לא משתני דיוקניה לעלם מדיוקנא דאדם הראשון. וכיון דדיוקנא דאדם אתרשים ביה, שליט על כל ברין דעלמא בההוא דיוקנא. הדא הוא דכתיב, (בראשית ט) ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ וגו' פלהו זעין ודחלין מההוא דיוקנא דאתרשים ביה, בגין דדא הוא פקודא מעליא לאסתלקא בר נש בדיוקניה דאדם על כל שאר פקודין.

מנא לן מנבוכדנצר (חייבא). אף על גב דחלם ההוא חלמא, כל זמנא דהוה מיחן למסכני לא שרא עליה חלמיה. כיון דאטיל עינא בישא דלא למיחן למסכני, מה כתיב, (דניאל ד) עוד מלתא בפום מלפא וגו', מיד אשתני דיוקניה ואטריד מן בני נשא. ובגין כך נעשה אדם. כתיב הכא עשיה, וכתיב התם (רות ב) שם האיש אשר עשיתי עמו היום בועז.

פקודא עשיראה לאנחא תפלין ולאשלמא גרמיה בדיוקנא עלאה. דכתיב, (בראשית א) ויברא אלהים את האדם בצלמו. פתח ואמר (שיר השירים ז) ראשך עליך ככרמל האי קרא אוקימנא ואתמר. אבל ראשך עליך ככרמל, דא רישא עלאה תפלין דרישא, שמא דמלפא עלאה קדישא ידוד באתוון רשימין, כל את ואת פרשתא חדא, שמא קדישא גליפא בסדורא דאתוון כדקא יאות. ותנן (דברים כח) פי

"זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

שם ה' נקרא עליך ויראו ממך, אלין תפלין דרישא, דאנון שמא קדישא בסדורא דאתווי.

פרשתא קדמאה (שמות יג) קדש לי כל בכר. דא י דאיהי קדש. בוכרא דכל קודשין עלאין. פטר כל רחם, בההוא שביל דקיק דנחת מן יו"ד דאיהו אפתח רחמא (רחמה) למעבד פירין ואבין כדקא יאות. ואיהו קדש עלאה.

פרשתא תניינא (שמות יג) והיה כי יביאך. דא ה היכלא. דאתפתח רחמא (רחמה) דילה מגו יו"ד בחמשין פתחין אפסדראין ואדרין סתימין דביה. דההוא פטר דעביד יו"ד בהאי היכלא למשמע בה קלא די נפקא מגו שופר דא. בגין דשופר דא הוא סתים בכל סטרין, ואתא יו"ד ופתח ליה לאפקא מיניה קלא. וכיון דאפתח ליה תקע ליה ואפיק מיניה קלא לאפקא עבדין לחירו. ובתקיעו דשופרא דא נפקו ישראל ממצרים. וכך זמין זימנא אחרא לסוף יומיא. וכל פורקנא מהאי שופר אתיא. ובגין כך אית בה יציאת מצרים בפרשתא דא. דהא מהאי שופר אתי בחילא דיו"ד דפתח רחמא דילה ואפיק קליה לפורקנא דעבדין. ודא ה את תניינא דשמא קדישא.

[זוהר חלק א' - דף יד ע"א]

פרשתא תליתאה רזא דיחודא (דברים ו) דשמע ישראל. דא וא"ו דכליל כלא, וביה יחודא דכלא. וביה אתייחדן והוא נטיל כלא. פרשתא רביעאה (דברים ה) והיה אם שמוע, פלילו דתרין סטרין (דף יד ע"א) דאתאחדת בהו כנסת ישראל גבורה דלתתא. ודא ה בתראה דנטלא לון ואתפלילת מנהון. ותפלין אתוון דשמא קדישא אנון ממש. ועל דא ראשך עליך כפרמל אלין תפלין (בא מ"ג א', ואתחנן רס"ד א) דרישא. (שיר השירים ז) ודלת ראשך החיא תפלה של יד דאיהי מסכנא לגבי עילא אנה הכי שלימו אית לה כגוונא דלעילא. (שיר השירים ז) מלך אסור ברהטים קשיר איהו ואחיד באנון בתי לאתאחדא בההוא שמא קדישא כדקא יאות. ועל דא מאן דאתתקן בהו איהו הוי בצלם אלהים. מה אלהים אתיחדא ביה שמא קדישא, אף הוא אתיחד ביה שמא קדישא כדקא יאות. זכר ונקבה ברא אותם. תפלין דרישא ותפלה של יד וכלא חד.

פקודא חדסר לעשרא מעשרא דארעא. הכא אית תרין פקודין. חד לעשרא מעשרא דארעא. וחד בכורי דפירי אילנא. דכתיב (בראשית א) הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ. כתיב הכא הנה נתתי. וכתיב התם (במדבר יח) ולבני לוי הנה נתתי את כל מעשר בישראל. וכתיב, (ויקרא כז) וכל מעשר הארץ מורע הארץ מפרי העץ לה' הוא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

פקודא תריסר לאיתתאה בכורי דאילנא דכתיב, (בראשית א) ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זורע זרע. כל מאן דאתחזי לי, לכון אסירא למיכל. אתיר לון ויהב לון כל מעשרא דיליה ובכורין דאילנין. נתתי לכם, לכם ולא לדרין דבתריכון.

פקודא תליסר. למעבד פורקנא לבריה לקשרא ליה בחיין. דתריין ממנן נינהו חד דחיין וחד דמותא וקיימין עליה דבר נש, וכד יפרוק בר נש לבריה, מידא דההוא מותא פריק ליה, ולא יכיל לשלטאה עליה. ורזא דא וירא אלהים את כל אשר עשה בכלל. והנה טוב דא מלאך חיים. מאד דא מלאך המות. ועל דא ביההוא פורקנא אתקיים דא דחיים ואתחלש ההוא דמות. בפורקנא דא קני ליה חיים כמה דאתמר. וההוא סטרא בישא שבק ליה ולא אחיד ביה:

פקודא ארביסר לנטרא יומא דשבתא, דאיהו יומא דנייחא מפל עובדי בראשית. הכא כלילן תריין פקודין. חד נטרא דיום השבת. וחד לקדשא ההוא יומא בקדושיה. לנטרא יומא דשבתא כמה דאדפרנא ואתערנא עלייהו דאיהו יומא דנייחא לעלמין. וכל עבידן ביה אשתכללו ואתעבידו עד דאתקדש יומא. כיון דאתקדש יומא אשתאר בריאה דרוחין דלא אתברי לון גופא. וכי לא הוה ידע קודשא בריך הוא לאעפבא לקדשא יומא עד דיתברון גופין להני רוחין. אלא אילנא דדעת טוב ורע אתער ההוא סטרא אחרא דרע ובעא לאתתקפא בעלמא ואתפרשו כמה רוחין בכמה זיינין לאתתקפא בעלמא בגופין.

[זוהר חלק א' - דף יד ע"ב]

כיון דחמא קודשא בריך הוא כף, אתער מגו אילנא דחיי נשיבא דרוחא ובטש באילנא אחרא ואתער סטרא אחרא דטוב ואתקדש יומא. דהא בריאו דגופין ואתערו דרוחין בסטרא דטוב איהו בהאי ליליא, ולא בסטרא אחרא. ואלמלא אקדים סטרא אחרא בהאי ליליא עד דלא יקדים סטרא דטוב, לא יכיל עלמא למיקם קמיהו אפילו רגעא חדא. אבל אסוותא אקדים קודשא בריך הוא דדליג קמיה קדושא דיומא ואקדים קמי סטרא אחרא ואתקיים עלמא. ומה דחשיב סטרא אחרא לאתבני בעלמא לאתתקפא, אתבני בהאי ליליא סטרא דטוב ואתתקף ואתבנון גופין ורוחין קדישין בהאי ליליא מסטרא דטוב. ובגין כף עונתן דחפימין דידיעי דא משבת (דף יד ע"ב) לשבת.

דהא כדין חמאת דא סטרא אחרא דכמה דאיהי חשיבת למעבד, עבידי (עביד) סטרא דקדושה. אזלא ומשטטא בכמה חילין וסטריין דילה וחמאת כל אנון דקא משמשי ערסייהו בגלויא דגופיהון לנהורא דבוצינא, וכל אנון בגין דנפקין מתמן הוו נכפין דשרו עלייהו רוחין מההוא סטרא אחרא. ואנון רוחין ערטילאין דחייביא דאקרון מזיקין ושריאת בהו ליליית וקטילת לון.

כיון דאתקדש יומא ושלטא קדושה על עלמא, ההוא סטרא אחרא אזערת גרמה ואטמרת כל ליליא דשבתא ויומא דשבתא, בר מן אסימוין וכל פת דיליה דאזלי על שרגי בטמירו למחמי על גלויי דשמושא, ולבתר אטמרון גו נוקבא דתהומא רבא. כיון דנפק שבתא, כמה חיילין ומשריין פרחין ומשטטין בעלמא, ועל דא אתקן שיר של פגעים דלא ישלטון על עמא קדישא. לאן אתר משטטי בההוא ליליא. כד נפקי בבהילו וחשבין לשלטאה בעלמא על עמא קדישא וחמאן לון בצלותא ואמרין שירתא דא, ובשירותא מבדלי בצלותא ומבדלי על הכוס, פרחי מתמן ואזלי ומשטטי ומטאן לגו מדברא. רחמנא לשיזבן מנייהו ומסטרן (ומסטרא) בישא.

אמרו רבותינו ז"ל תלתא אנון גרמין בישא לגרמיהו. חד מאן דלייט גרמיה. תניינא מאן דזרק נהמא או פרוזין דאית בהו כזית. תליתאה מאן דאוקיד שרגא במפקא דשבתא עד לא מטו ישראל לקדושא דסדרא דגרים לנורא דגיהנם לאדלקא בהאי נורא עד לא מטא זמניהו. דחד דוכתא אית בגיהנם לאנון דקא מחללי שבתות, ואנון דענושין בגיהנם לייטין ליה לההוא דאוקיד שרגא עד לא מטא זמניה, ואמרי ליה (ישעיה כב) הנה יי מטלטלך טלטלה גבר וגו' (ישעיה כב) צנוף יצנפך צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים.

בגין דלאו יאות הוא לאדלקא נורא כד נפיק שבתא עד דמבדלי ישראל בצלותא ומבדלי על פסא. בגין דעד ההוא זמנא שבת הוא, וקדושה דשבת שליט עלנא. ובשעתא דמבדילין על פסא כל אנון חיילין וכל אנון משריין דאתמנן על יומי דחול, כל חד וחד יתיב לאתריה ופולחניה דאתמני עליה.

בגין דכד עאל שבתא ואתקדש יומא, קדש אתער ושלטי בעלמא, וחול אתעדי משולטנותא דיליה, עד שעתא דנפיק שבתא לא תייבין לאתרייהו. ואף על גב דנפיק שבתא לא תייבין לאתרייהו עד זמנא דאמרי ישראל ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לחול. כדן קדש אסתלק, ומשריין דאתמניאו על יומי דחול מתערין ותייבין לאתרייהו כל חד וחד על מטריה דאתפקד עליה. ועם כל דא לא שלטין עד דיהון גהורין מרזא דשרגא. וכלהון אקרון מאורי האש בגין (דמנהורא דנורא דנגדא) (נ"א דמרוזא דעמודא דנורא) ומיסודא דנורא אתיאן פלהו ושלטין על עלמא תתאה. וכל דא כד בר נש אדליק שרגא עד לא שלימו ישראל קדושא דסדרא.

אבל אי איהו ממתין עד דישלימו קדושא דסדרא, אנון חייבין דגיהנם מצדיקין עלייהו דינא דקודשא בריך הוא, ואנון מקיימי על ההוא בר נש כל ברכאן דקא אמרי צבורא (בראשית כו) ויתן לך האלהים מטל השמים (דברים כח) ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה וגו'. (תהלים מא) אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו יי. ביום

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רע מבעי ליה, מאי ביום רעה. יומא דשלטא ההיא רעה למיסב נשמתייה. אשרי משפיל אל דל דא הוא שכיב מרע לאסאה ליה מחובוי גבי קודשא בריך הוא. דבר אחר דא יומא דדינא שריא על עלמא אשתזיב מניה כמה דאתמר ביום רעה ימליטהו יי. יומא דאתמסר דינא לההוא רעה לשלטאה על עלמא (חסר)ח:

הזוהר הקדוש - ספר בראשית

זוהר פרשת בראשית

[זוהר חלק א' - דף טו ע"א]

(דף טו ע"א) (נ"א בראשית בחכמתא דמלכא גליף וכו') הוֹרְמְנוּתָא דְמַלְכָא, גְלִיף גְלוּפִי (נ"א גליפו) בְּטְהִירוֹ עֲלָאָהּ בּוֹצִינָא דְקַרְדִּינוּתָא, וְנַפְיָא גּוֹ סְתִים דְסְתִימוֹ מְרִישָא (נ"א מרזא) דְאִי"ן סו"ף קוּטְרָא (פירוש עשן) בְּגוּלְמָא, נְעִיץ בְּעֻזְקָא לָא חוּר וְלָא אוֹכֵם וְלָא סוּמְק וְלָא יְרוּק וְלָא גּוּן כְּלָל, כַּד (נ"א הדר) מְדִיד מְשִיחָא עֲבִיד גּוּנִין לְאַנְהָרָא, לְגוֹ בְּגוֹ בּוֹצִינָא נְפִיק (נ"א ונפיק) חַד נְבִיעוֹ דְמַנְיָה אֲצַטְבְּעוֹ גּוּנִין לְתַתָּא. סְתִים גּוֹ סְתִימִין דְרוּזָא דְאִי"ן סו"ף בְּקַע וְלָא בְּקַע אֹוִירָא דִילִיָּה לָא אֲתִידַע כְּלָל, עַד דְמַגּוֹ דְחִיקוֹ דְבְּקִיעוּתִיָּה נְהִיר (כ' א) נְקוּדָה חֲדָא סְתִימָא עֲלָאָהּ, בְּתַר הָהִיא נְקוּדָה לָא אֲתִידַע כְּלָל, וּבְגִין כַּךְ אֲקָרִי רֵאשִׁית מְאֵמֵר קַדְמָאָה דְכָלָא:

השלמה מההשמטות (סימן א)

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים "אֵת הַשָּׁמַיִם" וְ"אֵת הָאָרֶץ" רֵאשִׁי תִיבִין אַהוּ"ה דְבִיָּה אֲתַבְּרִיאוֹ שְׁמִיָּא וְאַרְעָא א"ה בִּיָּה אֲתַבְּרִיאוֹ שְׁמִיָּא וְ"ה בִּיָּה אֲתַבְּרִיאת (אתבריאו) אֲרַעָא וְכָל מָה דְאִית בֵּהּ וְהוּא יְהִיב תִּיאוּבָתָא בְּכָל אֵילָנִין וְעֶשְׂבִין דִּי בְּאַרְעָא וְהוּא מָה שְׁאֵמְרוּ אִין לָךְ כָּל עֶשֶׂב וְעֶשֶׂב מְלַמְטָה שְׁאִין מְמוּנָה עֲלִיו מְלַמְעֵלָה וְשׁוּמֵר אוֹתוֹ שְׁמַכָּה אוֹתוֹ וְאוּמֵר לוֹ גְּדֵל שְׁנַאֲמֵר (איוב ל"ח) הִידְעַת חוֹקוֹת שְׁמַיִם אִם תִּשְׁמִים מְשֻׁטְרוֹ בְּאַרְץ: (עד כאן מההשמטות):

(דניאל יב) וְהַמְשַׁפְּלִים יִזְהִירוּ כִּזְהַר הַרְקִיעַ וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּפּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד. זֶהֱר סְתִימָא דְסְתִימִין, בְּטֵשׁ אֹוִירָא דִילִיָּה (דמטי ולא מטי) (נ"א ואנהיר) בְּהֵאִי נְקוּדָה (ס"א נהורא) וְכַדִּין אֲתַפְּשֵׁט הָאִי רֵאשִׁית וְעֲבִיד לִיָּה הֵיכְלָא לִיקְרִיָּה וְלְתוֹשְׁבַחְתִּיָּה (יקרא לְהֵיכְלִיָּה וְלְתוֹשְׁבַחְתָּא). (נ"א וליקריה וְלְהֵיכְלִיָּה וְלְתוֹשְׁבַחְתִּיָּה). תַּמָּן זֶרַע זֶרַע דְקוּדְשָׁא לְאוּלְדָא לְתוֹעֲלָתָא דְעֲלָמָא, וְרוּזָא דָּא (ישעיה ו) זֶרַע קִדְשׁ מְצַבְתָּהּ. זֶהֱר דְזֶרַע זֶרַע לִיקְרִיָּה, כְּהֵאִי זֶרַע דְמָשִׁי דְאַרְגּוּן טֵב דְאַתְחַפִּי לְגוֹ וְעֲבִיד לִיָּה הֵיכְלָא דְאִיָּהוּ תוֹשְׁבַחְתָּא דִילִיָּה וְתוֹעֲלָתָא דְכָלָא. בְּהֵאִי רֵאשִׁית בְּרָא הָהוּא סְתִימָא דְלָא אֲתִידַע לְהֵיכְלָא דָּא. הֵיכְלָא דָּא אֲקָרִי אֱלֹהִים, וְרוּזָא דָּא בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים.

זֶהֱר דְמַנְיָה כְּלָהוּ מְאֵמְרוֹת אֲתַבְּרִיאוֹ בְּרוּזָא דְאַתַּפְּשׁוּתָא דְנְקוּדָה דְזֶהֱר סְתִים דָּא. אִי בְּהֵאִי כְּתִיב בְּרָא, לִית תְּוֹוָהָ דְכְּתִיב, (בראשית א) וַיְבָרָא אֱלֹהִים אֵת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, זֶהֱר רִזָּא דָּא בְּרֵאשִׁית קַדְמָאָה דְכָלָא שְׁמִיָּה אַהִיָּה שְׁמָא קַדִּישָׁא גְלִיפָא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בַּסְטְרוּי (נ"א נהיר ונ"א בגלפא נהיר) אֱלֹהִים. גְּלִיפֵא בְּעֵיטְרָא (נ"א בגלופא דעיטרא) אֲשֶׁר הִכְלָא טְמִיר וְגַנִּיז, שְׂרִיאוּתָא דְרִזָּא דְרֵאשִׁית. אֲשֶׁר רֵא"ש דְנַפִּיק מֵרֵאשִׁית.

[זוהר חלק א' - דף טו ע"ב]

וְכַד (דף טו ע"ב) אֲתַתְקֵן לְבַתֵּר נְקוּדָה וְהִכְלָא (בסדרא) (כסדרא) פְּחָדָא, פְּדִין בְּרֵאשִׁית פְּלִיל (ראשית) רֵאשִׁיתָא עֲלָאָה בְּחַכְמָתָא. לְבַתֵּר אֲתַחְלַף גְּוֹן הָהוּא הִכְלָא וְאֶקְרִי בֵּית. (נ"א ומיניה אתחדש היכלא) נְקוּדָה עֲלָאָה אֶקְרִי רֵא"ש. פְּלִיל דָּא בְּדָא בְּרִזָּא בְּרֵאשִׁית, כַּד אִיהוּ כְּלָא פְּחָדָא בְּכֻלָּא חָדָא עַד לָא הוּי יִשׁוּבָא בְּבֵיתָא, כִּיּוֹן דְאֲזַדְרַע לְתַקוּנָא דִישׁוּבָא פְּדִין אֶקְרִי אֱלֹהִים טְמִירָא סְתִימָא:

זַהֵר סְתִים וְגַנִּיז כַּד בְּנִין (ס"א עד דבנין) בְּגִינָה לְאוּלְדָא וּבֵיתָא קִימָא בְּפִשְׁטוֹ דְתַקוּנָא דְאֲנֹן זִרְע קִדְשׁ. וְעַד לָא אֲתַעֲבִידוּ רִזָּא חָדָא. קו"ל דְנַפִּיק בְּחַבְרָא חָדָא. בְּשַׁעְתָּא אֱלֹהִים, אֶלָּא כְּלָא בְּכֻלָּא בְּרֵאשִׁית, לְבַתֵּר דְאֲתַתְקֵן בְּשִׁמָּא (בלק ר"ב) דְאֱלֹהִים אֲפִיק אֲנֹן תּוּלְדִין מֵהָהוּא זִרְעָא דְאֲזַדְרַע בֵּיה. מֵאֵן הָהוּא זִרְעָא, אֲנֹן אֲתוּן גְּלִיפֵן רִזָּא דְאוּרִייתָא דְנַפְקוּ מֵהָהוּא נְקוּדָה.

הָהוּא נְקוּדָה זִרְע בְּגוּ הָהוּא הִכְלָא רִזָּא (נ"א זרעא) דְתַלְתָּא נְקוּדִין חֲלָ"ם, שׁוּר"ק, חִיר"ק. וְאֲתַכְּלִילוּ דָּא בְּדָא וְאֲתַעֲבִידוּ רִזָּא חָדָא. קו"ל דְנַפִּיק בְּחַבְרָא חָדָא. בְּשַׁעְתָּא דְנַפְקָא, נַפְקַת בַּת זִוּגִיָּה בְּהַדְיָה דְכְּלִיל כָּל אֲתוּן. דְכַתִּיב א"ת הַשְּׁמַיִם, קוּל וּבַת זִוּגוּ. הָאִי קוּל דְאִיהוּ שְׁמַיִם אִיהוּ אֱהִי"ה בְּתַרְאָה. זַהֵר דְכְּלִיל כָּל אֲתוּן וְגִוּוּנִין, כְּגִוּוּנָא (נ"א זרעא) דָּא.

עַד הֵכָא יְהוּה אֱלֹהֵינוּ יְהוּה, אֲלִין תְּלַתָּא דְרִגִין לְקַבֵּל רִזָּא דָּא עֲלָאָה בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. בְּרֵאשִׁית רִזָּא קְדַמָּאָה. בְּרָא רִזָּא סְתִימָא לְאֲתַפְשֵׁטָא מֵתַמֵּן כְּלָא. אֱלֹהִים רִזָּא לְקִימָא כְּלָא לְתַתָּא. אֵת הַשְּׁמַיִם, דְלָא לְאֲפְרָשָׁא לֹון דְכַר וְנוֹקְבָא כְּחָדָא.

א"ת כַּד נְטִיל אֲתוּן כְּלָהוֹן כְּלָלָא (פקודי רל"ד) דְכְּלָהוּ אֲתוּן אֲנֹן רִישָׁא וְסוּפָא. לְבַתֵּר אֲתוּסָפָה ה"א לְאֲתַחְבְּרָא כְּלָהוּ אֲתוּן בְּה"א וְאֲתַקְרִי אֲת"ה. וְעַל דָּא (נחמיה ט) וְאֲת"ה מְחִיָּה אֵת כְּלָם. (כ"ח א) אֵת רִזָּא אֲדַנִּי וְהִכִּי אֶקְרִי. הַשְּׁמַיִם דָּא יְהו"ה רִזָּא עֲלָאָה.

וְא"ת תַּקוּנָא דְכַר וְנוֹקְבָא. וְא"ת רִזָּא וְיְהו"ה, וְכֻלָּא חַד. הָאֶרֶץ דָּא אֱלֹהִים כְּגִוּוּנָא עֲלָאָה לְמַעַבְד פִּירִין וְאִיבִין. שְׁמָא דָּא כְּלִילָא בְּתַלְתָּא דְוֹכְתִי, וּמֵתַמֵּן אֲתַפְרֵשׁ שְׁמָא דָּא לְכַמָּה סְטְרִין. עַד הֵכָא רִזָּא דְסְטְרָא דְסְטְרִין דְגְּלִיד וּבְנִי וְקִיִּים בְּאַרְח סְתִים בְּסְטְרָא דְחַד קְרָא. מִכָּאֵן וְלְהֵלָּאָה

השלמה מההשמטות (סימן ב)

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מתניתין קטורי רמאי הורמני דבוריירי קריבו שמעו מאן מנכון דסליק ונחית מאן פנש רוחא בידיי יקום וינדע בשעתא דסליק ברעותא דרישא חיורא למעבד יקרא ליקריה סליק חד טהירו סתימו ברישא דכלא נשב בה ואפיק קומרין טהירין מתחברן פחדא פלא וסליקו ונחתו ואתעביד פלא חד והוא טהירו סתימו פד נשיב בה ואנהיר אקרי אהי"ה ההוא טהירו סלקא ונחתא וזריק זיקין נציצין ואנשיב בה (ואפיק בה) ואפיק חד חילא טמירא ואיקרי שמיה אשר אהי"ה בגליפו טמיר וסתים אינון קומרין טהירין דאתחברו מגו חד טינרא סתים נפקי (נפקו) בגלופא בחילא דההוא טהירו עלאה ואיקרי יהו"ה.

תו נשיב בה ואפיק זיקין נציצין זרקין לכל עיבר ואפיק חד חילא טמירא נציץ לכל סטר ואיקרי א"ל (חסד). תו ההוא טמירא טהירו סתים נשב בה וסלקא ונחתא וסליק באלף ומאתן קיטורין דנורא ואפיק חד חילא טמירא ואיקרי אלהים ודא גבורה. מהאי מתפשטן חילין טמירין להטין לכל סטר מנהון די מתקנן בתיקוני יאות ומנהון די מתקנן בתיקוני אחרא.

תו נשיב בה ואפיק חד חילא טמירא דאיתקרי יהו"ה מדת רחמים ואקרי שמים (תפארת), וקיימא בין תרין חילין דאיקרון צבאו"ת מהאי נפקן (נפקו) (נפרקו) כל חילין וכל משיריין עילאין כל חד וחד לזניה לקיימא ולהנהגא עלמין עליה פתיב (תהלים פ"ד) יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: (עד כאן מההשמטות) בראשית, ברא שית, מקצה השמים ועד קצה השמים, שית סטרין דמתפשטן מרזא עלאה באתפשטותא (נ"א משלש נקודות) דברא מגו נקודה קדמאה. ברא אתפשטותא דחד (נ"א מגו) נקודה דלעילא. והכא אגליף רזא שמא דארבעין ותריין אתוון: (דניאל יב) והמשפילים יזהירו, פגוונא דתנועי (נ"א דטעמי) דמנגני, ובנגונא דילהון אזלין אבתרייהו אתוון ונקודי, ומתנענען אבתרייהו פחיילין בתר מלכיהון. (תקונים כ"ד) גופא אתוון, ורוחא נקודי. כלהו נטלו במטלניהון בתר תנועי (נ"א טעמי) וקיימי בקיומיהו. פד נגונא דטעמי נטיל, נטלי אתוון ונקודי אבתרייהו. פד איהו פסיק אנון לא נטלין וקיימי בקיומיהו.

והמשפילים יזהירו, אתוון ונקודי. פזר נגונא דטעמי. הרקיע אתפשטותא דנגונא פגון אנון דמתפשטי בפשיטו ואזלו בנגונא. ומצדיקי הרבים אנון פסוקי דטעמי דפסקי במטלניהון דבגין כך אשתמע מלה. יזהירו אתוון ונקודי ונהרין פחדא במטלנין (במטלניהון) ברזא דסתימו במטלנותא (נ"א באנון) פאנון שביילין סתימין. מהאי אתפשט פלא. והמשפילים יזהירו פזר הרקיע אנון קיימין וסמכין דההוא אפריון. המשפילים אנון קיימין וסמכין עלאין דאנון מסתפלי בסכלתנו בכל מה דאצטריך ההוא (כט א) אפריון וסמכין (נ"א דביה) דיליה. סתרא דא פמא דאת

“זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר, (תהלים מא) אשרי משכיל אל דל. יזהירו, דאי לא יזהירו ולא נהרין לא יכלין לעיינא ולאסתפלגא בההוא אפריון בכל מה דאצטרין.

[זוהר חלק א' - דף טז ע"א]

בוהר הרקיע תהוא דקיימא (דף טז ע"א) על גבי אנון משפילים דכתיב ביה (יחזקאל א) ודמות על ראשי החיה רקיע פעין הקרח הנורא. זהר דההוא (דהוא) נהיר לאורייתא. זהר דנהיר לאנון ראשי דההיא חיה, ואנון ראשי אנון משפילים דנהרין תדיר ומסתפלגן לההוא רקיע לההוא נהירו דנפיק מתמן, ודא איהו נהירו דאורייתא דנהיר תדיר ולא פסיק.

השלמה מההשמטות (סימן ל)

ספר הבהיר אמר רבי ברכיה מאי דכתיב והארץ היתה תהו, מאי משמע היתה, שפבר היתה. ומאי תהו, דבר המתהא את בני אדם. ומאי בהו, דבר שיש בו ממש, דכתיב בהו, בו הוא. על שם מאי דכתיב (קהלת ז) גם את זה לעמת זה עשה האלהים. ברא בהו ושם מקומו בשלום. ברא תהו ושם מקומו ברע. בהו בשלום דכתיב (איוב כה) עושה שלום במרומי. מלמד שמכאל שר ימינו של הקדוש ברוך הוא, מים וברד. וגבריאל שר שמאלו, אש. ושר שלום ביניהם מכריע והיינו דכתיב עושה שלום במרומי. ומנלן דבהו שלום, דכתיב (ישעיה מה) עושה שלום ובורא רע, הא פיצד רע מתהו ושלום מבהו, ברא תהו ושם מקומו ברע, שנאמר עושה שלום ובורא רע. ברא בהו ושם מקומו בשלום שנאמר עושה שלום במרומי. ע"כ: (עד כאן מההשמטות)

והארץ היתה תהו ובהו וגו', היתה (ל"ט ב) דייקא מקדמת דנא, תלגא גו מייא. נפקא מנה זותמא בההוא חילא דתלגא במייא, ואקיש בה אשא תקיפא ותהו בה פסולת, ואתעדיאת ואתעבידת תה"ו מאתר (נ"א מדורא) דזותמא. קינא דפסולת. ובה"ו ברירו דאתבריר מגו פסולת ואתיישב בה חשך, רזא דאשא תקיפא. וההוא חשך דחפי (חפי) על גבי ההוא תה"ו על גבי ההוא פסולת ואתתקנת מיניה.

ורוח אלהים, רוח קודשא דנפיק מאלהים חיים ודא מרחפת על פני המים. בתר דהאי רוח נשיב אבריר דקיקו חד מגו ההוא פסולת פטיסא דזותמא. פד אבריר ואצניף ואצריף זמנא ותריין עד דישתאר ההוא זותמא דלית ביה זותמא כלל, פד האי תהו אבריר ואצריף נפק מיניה (מלכים א יט) רוח גדולה ותזק מפרק הרים ומשבר סלעים (צו ל' ע"א) ההוא דחמא אליהו. אבריר בהו ואצריף ונפק מניה רעש דכתיב, (מלכים א יט) ואחר הרוח רעש. ואבריר חשך ואכליל ברזא דיליה אש דכתיב ואחר הרעש אש. אבריר רוח ואתפליל ברזא דיליה (יתרו פ"א ב ותיקון ל"ח) קול דממה דקה.

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

תה"ו אֶתֶר דְּלִית בֵּיה גּוֹן וְלֹא דִיּוֹקְנָא וְלֹא אֶתְפְּלִיל בְּרוּא דְדִיּוֹקְנָא. הַשְּׂתָא אִיהוּ בְּדִיּוֹקְנָא כַּד מְסַתְּפֵלָן בֵּיה לִית לִיה דִּיּוֹקְנָא כָּלֵל. לְכֹלֵא אִית לְבוּשָׂא לְאַתְלַבְּשָׂא בַר הָאִי. (דאתחזי ביה וליתיה כלל ולא הוי).

בה"ו לְהָאִי אִית לִיה צִיּוּרָא וְדִיּוֹקְנָא אַבְנִין מְשַׁקְעִין גּוּ גְלִיפָא (נ"א קליפה) דְּתַהוּ נְפִיקֵי גּוּ גְלִיפָא דְּמְשַׁקְעֵן תַּמָּן. וּמִתַּמָּן מְשַׁכִּי תוּעֵלְתָא לְעֵלְמָא בְּצִיּוּרָא דְּלְבוּשָׂא, מְשַׁכִּי תוּעֵלְתָא מְעִילָא לְתַתָּא וְסִלְקָא מִתַּתָּא לְעִילָא. וְעַל דָּא נְקוּבִין וּמְפּוֹלְמִין, הַנִּי תַלְיִין בְּאִוּרָא. לְזַמְנִין תַּלְיִין בְּאִוּרָא דְּסִלְקֵי מִתַּמָּן לְעִילָא. לְזַמְנִין מִטְמָרִין בִּיּוֹמָא דְּעֵיבָא וּמְפִיקֵי מִיִּין מַגּוּ תַהוּמָא לְאַתְזָנָא תַה"ו מִתַּמָּן דְּהָא כְּדִין חֲדוּה וּשְׂטוּתָא (נ"א ושעתא) דְּקָא (נ"א דלא) אֶתְפֹּשֵׁט תַהוּ בְּעֵלְמָא.

חֲשֵׁךְ הוּא אִשָּׁא אוֹכְמָא תַקִּיף בְּגוֹן. אִשָּׁא סוּמְקָא תַקִּיף בְּחִיזוּ. אִשָּׁא יְרוּקָא תַקִּיף בְּצִיּוּר. (פקודי רמ"ג ותרומה קכ"ח) אִשָּׁא חִיּוּרָא גּוֹן דְּכָלִּיל כְּלָא. חֲשֵׁךְ תַקִּיף בְּכָל אִשִּׁין וְדָא אֶתְקִיף לְתַה"ו. חֲשֵׁךְ הוּא אִשָּׁא וְלֹא אִיהוּ אִשָּׁא חֲשׂוּכָא בַר כַּד אֶתְקִיף לְתַהוּ, וְרוּא דָּא (בראשית כז) וְתַכְהִינָה עֵינֵינוּ מִרְאוֹת וַיִּקְרָא אֶת עֵשׂוֹ וְגו'. חֲשֵׁךְ פְּנֵי רַע דְּאַסְבַּר אַנְפִּין לְרַע, וְכַדִּין אַקְרִי חֲשֵׁךְ דְּשָׂרֵי עֲלִיָּה לְאַתְקַפָּא לִיה. וְרוּא דָּא וְחֲשֵׁךְ עַל פְּנֵי תַהוּם.

רו"ח הוּא קוּל דְּשָׂאֲרֵי עַל בַּהוּ וְאַתְקִיף לִיה וְאַנְהִיג לִיה בְּכָל מַה דְּאַצְטְרִיף. וְרוּא דָּא (תהלים כט) קוּל יְיָ עַל הַמַּיִם. וְכֵן רוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. אַבְנִין מְשַׁקְעֵן גּוּ תַהוּמֵי דְּנְפִיקֵי מִיָּא מְנַהוּן. וְעַל דָּא אַקְרוּן פְּנֵי הַמַּיִם. רוּחַ אַנְהִיג וְאַתְקִיף לְאַנּוּן פְּנִים פְּנֵי תַהוּם, דָּא כְּמַה דְּאַצְטְרִיף לִיה וְדָא כְּמַה דְּאַצְטְרִיף לִיה. תַה"ו עֲלִיָּה שְׂרִיא שֵׁם שְׂד"י. בַּה"ו עֲלִיָּה שְׂרִיא שֵׁם צְבָאוֹת. חֲשֵׁךְ עֲלִיָּה שְׂרִיא שֵׁם אֱלֹהִים. רוּחַ עֲלִיָּה שְׂרִיא שֵׁם יְדוּ"ד.

רוּחַ חֲזַק מְפָרַק הָרִים לֹא בְרוּחַ יְיָ וְגו' שְׂמָא דָּא לֹא הוּי בֵּיה, דְּהָא שְׂד"י שְׂלֵטָא עֲלִיָּה בְּרוּא (דסתרא) דְּתַהוּ.

[זוהר חלק א' - דף טז ע"ב]

וְאַחַר הָרוּחַ רַעַשׁ לֹא בְרַעַשׁ יְיָ דְּהָא שֵׁם צְבָאוֹת שְׂלֵטָא בֵּיה בְּרוּא דְּבַהוּ. וְעַל דָּא אַקְרִי בַּהוּ רַעַשׁ דְּלֹא אִיהוּ בְּלֹא רַעַשׁ. וְאַחַר הָרַעַשׁ אִשׁ לֹא בָּאֵשׁ יְיָ דְּהָא שְׂמָא דְּאַלְהִים שְׂלֵטָא בֵּיה מְסֻטְרָא דְּחֲשֵׁךְ. וְאַחַר הָאֵשׁ קוּל דְּמַמָּה דְּקָה הֵכָא אֶשְׁתַּכַּח שֵׁם יְדוּ"ד. אַרְבַּע פְּרָקִין הֵכָא דְּאַנּוּן פְּרָקֵי גּוּפָא וְאַבְרִין יְדִיעֵן דְּאַנּוּן אַרְבַּעַה וְאַנּוּן תְּרִיסַר וְהֵכָא שְׂמָא גְלִיפָא

השלמה מההשמטות (סימן כו)

רבי בנימין לוי, מצאתי כתוב שם בן י"ב אותיות יה יה ויה ויה יה: תה"ו במספר קטן עם ג' אותיות גימטריא ש' ש"ד שד"י. בהו במספר קטן גימטריא צבאות כזה ב' ב"ה בהו. חשף במספר קטן עם הפולל גימטריא אלהים. רוח במספר קטן עם הפולל בגימטריא יהו"ה במספר קטן. רעש במספר קטן עם הפולל גימטריא בהו. קול דממה דקה במספר קטן עם הפולל יהו"ה וי"ב יותר כנגד שם י"ב הנמסר לאליהו במערה. וכן דקה במספר קטן עם השלשה אותיות גימטריא יב"ק גלעד"ן: (עד כאן מההשמטות) דתריסר אתון דאתמסר לאליהו במערה (מה שנדפס כאן בדפוס מנטובה קרימונה לובלין וכתוב אפריון וכו' עד סתימין דלא אתגליין, לפנינו הוא לקמן בדף כט ע"א ודף ל' ע"ב) (דף טז ע"ב), (בראשית א) ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. מהכא איהו שירותא לאשכחא גניזין היך אתברי עלמא בפרט. דעד הכא הוה בכלל. ובתר אתהדר כלל. למהוי כלל ופרט וכלל. עד הכא הוה פלא תלייא באורא מרזא דאין סוף, פיון דאתפשט חילא בהיכלא עלאה רזא דאלהים, פתיב ביה אמירה (דכתיב) ויאמר אלהים. דהא לעילא לא פתיב ביה אמירה בפרט. ואף על גב דבראשית מאמר הוא, אבל לא פתיב ביה ויאמר.

דא ויאמר איהו קיימא למשאל ולמנדע. ויאמר חילא דאתרם וארמותא בחשאי (ויחי רל"ד ב) מרזא דאין סוף ברזא (נ"א ברישא) דמחשבה. ויאמר אלהים השתא (לעיל ט"ז ע"ב) אוליד ההוא היכלא ממה דאתעדיאת מזרעא דקדש, ואוליד בחשאי. וההוא דאתילד (דאתייליד) אשתמע לבר. מאן דאוליד ליה אוליד בחשאי דלא אשתמע כלל, פיון דנפק מניה, מאן דנפק, אתעביד קול דאשתמע לבר.

יהי אור. כל מה דנפק ברזא דא נפק. (רל"ב) יהי על רזא דאבא ואמא דאיהו י"ה. ולבתר אתהדר לנקודה קדמאה, למהוי שירותא לאתפשטא למלה אחרא אור. ויהי אור, אור דכבר הוה. אור דא רזא סתימא אתפשטותא דאתפשט ואתבקע מרזא דסתרא דאור עלאה סתימא. בקע בקדמיתא ואפיק חד נקודה סתימא מרזא דיליה. דהא אין סוף בקע מאורא דיליה וגלי האי נקודה י. פיון דהאי י אתפשט, מה דאשתאר אשתכח אור מההוא רזא דההוא אור סתימאה.

כד אשתכח מניה נקודה קדמאה י, אתגלי לבתר עליה (נח ס"ה ע"א) מטי ולא מטי. פיון דאתפשט נפק ואיהו הוא אור דאשתאר מאור. והינו אור דכבר הוה, והא קיימא. נפק ואסתלק ואתגניז ואשתאר חד נקודה מניה למהוי מטי תדיר באורח גניזו בהיא נקודה מטי ולא מטי. נהיר ביה באורח נקודה קדמאה דנפק מניה. ובגין כך פלא אחיד דא בדא. נהיר בהאי ובהאי.

כד סליק פלא סלקין ואתאחדן ביה ואיהו מטי ואגניז באתר דאיין סוף וכלא חד אתעביד. ההוא נקודה דאור, אור איהו. ואתפשט ונהירו ביה שבע אתון

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דאלפא ביתא ולא אקרישו ולחים הוו. נפק חשף לבתר ונפקו ביה שבע אתוון אחרן דאלפא ביתא ולא אקרישו וקיימו לחים. נפק רקיע דאפריש מחלוקת דתרין סטרין ונפקו ביה תמניא אתוון אחרנין. כ”ב. דלגו שבע אתוון דהאי סטרא ושבע דהאי סטרא, ואתגליפו פלהו בההוא רקיע והוו קיימי לחים. אקריש ההוא רקיע ואקרישו אתוון ואגלימו ואתציירו בצייורייהו. ואגליף תמן אורייתא לאנהרא לבר.

סדר הלימוד ליום ו תשרי [יום 6 בשנה]

יהי אור דהוא אל גדול רזא דנפיק מאור קדמאה. ויהי רזא דחשף דאקרי אלהים אור דאתכליל שמאלא בימינא. וכדין מרזא דאל הוי אלהים, אתכליל ימינא בשמאלא (ל”א ע”א) ושמאלא בימינא

וירא אלהים את האור פי טוב דא עמודא דאמצעיתא פי טוב אנהיר עילא ותתא ולכל שאר סטרין ברזא ידו”ד שמא דאחיד לכל סטרין. ויבדל אלהים וגו’ אפריש מחלוקת למהוי כלא שלים.

השלמה מההשמטות (סימן ג)

פתיב (בראשית א) ויקרא אלהים לאור יום וכתיב וירא אלהים את האור פי טוב. תא חזי האי אור דלתתא כד נהיר מחילא דאתייהיב ליה מטוב דלעילא ובגין כד מנין ימות החמה שס”ה מ”ט שבועים, מנהון לקבל האי דרגא דצדיק דאיקרי טוב ואיהו שביעי, ויניק מניה האי שמשא דלתתא. שבעה שבועים שבעה זמנין לקבל שבעה שבועין ז’ זמנין דאיהו יניק מאימא עלאה דאקרי יובלא, ולקבלה שני יובל דלתתא אשתארו משס”ה כ”ב יומין לקבל כ”ב אתוון דאורייתא דעלמא תתאה אתקיים עלייהו.

דהא צדיק דלעילא תורה שבכתב איקרי וכד אשתלימו אינון שס”ה יומין תייבין תניינות לקבלא מהאי דרגא דטוב דהאי דרגא וכל אינון שבע דרגין עלאין תייבין תניינות לקבלא מאימא עלאה והאי דרגא דסיהרא דשלטא בליליא ינקא מהאי דרגא דאקרי שכינתא תתאה דינקא מההוא צדיק ובגין דההוא (צדיק) אמלי לה מהנהו תפנוקין עלאין וינקא מניה (איקרי) סיהרא.

דכמה דהאי סיהרא תתאה לית לה נהורא מגרמה אלא מאי דאתייהיב לה מן שמשא, הכי נמי ההוא דרגא דלעילא והאי דרגא איקרי ימא דחכמתא לעילא וקיימי תריסר שבטין עלאין קדישין תלתא לצפונא ותלתא לדרומא ותלתא למערבא ותלתא למדינחא, והאי ימא דחכמתא עלייהו.

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

וְלִקְבִלְיָהוּן לְתַתָּא י"ב שְׁבֻטִין קַיִימִין סַחְרָנִי מְדַבְחָא פְּהַאי גּוֹוֹנָא. וְלִקְבֵל הַאי דְרָגָא עֵבֶד שְׁלֵמָה יִמָּא לְתַתָּא עוֹמֵד עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר בְּקָר. וְהַאי יִמָּא לְעֵילָא אִיקְרִי י"ם מָאִי טַעְמָא אִיקְרִי ים אֶלָּא בְּגִין הֵהוּא דְרָגָא דְצַדִּיק דְאִמְלִי לְהַאי ים אִיקְרִי יוֹם דְכְּתִיב (בְּרַאשִׁית א') וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וּכְתִיב (תְּהִלִּים צ"ז) אוֹר זָרוּעַ לְצַדִּיק, וְהַאי נְהִיר בְּרוּזָא דְשְׁמָא קַדִּישָׁא דְבֵיהּ אִמְלִי לְהַאי ים דְאִיקְרִי ה"א תְּתָאָה (בְּתַרְאָה דְשְׁמָא קַדִּישָׁא). הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (קֹהֶלֶת א') כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם כֹּ"ל דָּא דְרָגָא דְצַדִּיק דְאִיקְרִי כָּל בְּגִין דְכָל תְּפִנוּקִין נְפִקִין מִנֵּיהּ הַנְּחָלִים אֶלִין חֲמֵשׁ דְרָגִין דְעַמִּיהּ הוֹלְכִים אֶל הַיָּם לְאִמְלִי (לְמַמְלִי) לָהּ וְהַאי דְרָגָא אִיקְרִי בֵּת שֶׁבַע וְכַד נְהִיר הַאי צַדִּיק לְהַאי דְרָגָא בְּרוּזָא דְשֶׁבַע שְׁבוּעִין שֶׁבַע זְמַנִּין שְׁמִשָּׂא תְּתָאָה נְהִיר בְּרוּזָא דְשֶׁבַע שְׁבוּעִין שֶׁבַע זְמַנִּין לְסִיְהָרָא.

בְּגִין כִּף שְׁנַת הַלְבָנָה שְׁנ"ה יוֹמִין, מ"ט שְׁבוּעִין מְנַהוּן לִקְבֵל הַאי דְרָגָא שְׁבִיעָאָה יִמָּא עֵילָאָה דְנִהָרָא מְצַדִּיק בְּמ"ט שְׁבוּעִין נְהוּרִין עֵלְאִין אֲשַׁתְּאָרוּ תְרִיסָר יוֹמִין לְחוּשְׁפֹן שְׁנ"ה לִקְבִלְיָהּ י"ב שְׁבֻטִין דְסַחְרָנִי הַאי יִמָּא לְמִיטָר מְטָרַת מְשַׁכְנָא בְּתִרִיסָר תְרַעִין עֵלְאִין דְאִית בִּירוּשָׁלַיִם עֵילָאָה (וּמְאוּרַחָא) וְאוּרְחָא דְאִינוּן תְרַעִין עֵלְאִין יִנְקִין אִינוּן שְׁבֻטִין מְאִימָא תְתָאָה כָּל חַד לְסַטְרִיהּ כְּדָקָא חֲזִי לֵיהּ הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (יְחֻזְקָאֵל מ"ח) שֶׁעַר יְהוּדָה אֶחָד וְעַל דָּא כְּתִיב (יְשַׁעִיָּה מ"ג) כָּל הַנְּקָרָא בְּשֵׁמִי דָּא דְרָגָא דְצַדִּיק דְנִהִיר בְּחֵילָא דְשֵׁמִי וְלְכַבּוּדִי בְּרַאשִׁיתוֹ לְאַנְהָרָא לְהוּוּא אֲתַר דְאִיקְרִי כְּבוּדִי בְּרַאשִׁיתוֹ, וְדָא יִמָּא דְחַכְמַתָּא דְאִיקְרִי כְּבוּד ה' דְאֲתַגְלִי בְּמִשְׁכְּנָא.

יְצַרְתִּיו דָּא רְזָא דִיּוֹם דְלִתְתָא דְאִיהוּ לִקְבֵל כֹּ"ל דְלְעֵילָא וְעַל דָּא כְּתִיב (יְשַׁעִיָּה מ"ה) יוֹצֵר אוֹר וְהַאי צַדִּיק דְלְעֵילָא לָא כְּתִיב בֵּיהּ יְצִירָה עַד דִּיתְגַּלִּי עֲבִידְתִּיהּ לְתַתָּא וְנִהִיר עֲלֵמָא תְתָאָה מִנֵּיהּ. אִף עֲשִׂיתִיו דָּא סִיְהָרָא לְתַתָּא הַדָּא הוּא דְכְּתִיב וּבּוֹרָא חֲשֵׁךְ כַּד אֲתַחֲבְרוּ כְּדִין עוֹשֶׂה שְׁלוֹם שְׁלָמָא לְעֲלָמָא, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (בְּרַאשִׁית א') וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד. כְּדִין יְחוּדָא לְעֵילָא יְחוּדָא לְתַתָּא שְׁלָמָא לְעֵילָא שְׁלָמָא לְתַתָּא.

כְּגוֹוֹנָא דָּא יוֹסֵף לְתַתָּא דְהָא אֶחָד בְּצַדִּיק דְלְעֵילָא, וְכַד אֲשַׁתְּלִים לְתַתָּא אוֹסִיף שְׁלָמָא בְּכֹלְהוּ עֲלָמִין וּבְכָל יוֹמִין עֵלְאִין. כְּתִיב הֵכָא (בְּרַאשִׁית ט"ל) וַיְהִי כְּדַבְּרָה אֶל יוֹסֵף יוֹם יוֹם וּכְתִיב הַתֵּם (תְּהִלִּים ס"ח) בְּרוּךְ יי יוֹם יוֹם יַעֲמוֹס לְנוּ בְּגִין דְלָא (כַּד לָא) שָׁמַע לָהּ לְאֲשַׁת פּוֹטִיפָר יוֹם יוֹם, כְּדִין יוֹמִין עֵלְאִין בְּשְׁלָמָא וּבְרַכְתָּא בְּכֹלְהוּ עֲלָמִין. (בְּרַאשִׁית א') וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאוֹרוֹת בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם תִּמְן תִּנִּינָן אָמַר רַבִּי יִצְחָק מָאִי דְכְּתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') כִּלְךָ יִפְהַ רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בְּךָ תָּא חֲזִי כְּשִׁפְרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת עוֹלָמוֹ עֲשָׂאוּ מְאוֹתוֹ הָאוֹר הַנְּאֻצֵּל לְמַעְלָה וּבְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם מְאוֹתוֹ רַקִּיעַ (הָאוֹר) הִרְאִישׁוֹן שְׁהַכִּינוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבְרָאוּ בְּתַחֲלִילָה וְאוֹתוֹ הִרְקִיעַ הוֹלִיד כָּל שְׂאָר הַשָּׁמַיִם (נ"א הִרְקִיעִים) שְׁנַתְהוּ מִמֶּנּוּ.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואמר רב יהודה אמר רב אותו הרקיע הוליד כל המאורות מאותו האור שמקבל (מלמעלה) למעלה ופשפרא הקדוש ברוך הוא אותו רקיע נטל הקדוש ברוך הוא את המאורות והניחם באותו רקיע הנקרא רקיע השמים, ואותו רקיע נתהווה מן השמים דאמר רבי יהודה אמר רב הרקיע העליון הוליד את השמים אשר תחתיו, והשמים הולידו האי רקיע ונקרא רקיע השמים ונטל הקדוש ברוך הוא הני מאורות ונתנם בו. הדיא הוא דכתיב (בראשית א') ויתן אותם אלהים ברקיע השמים.

אמר רבי יצחק עשה הקדוש ברוך הוא הני מאורות והניחם ביד (נ"א בזה) הרקיע להיות ממשלה על הארץ ולהשתמש בהם הפירות ושניהם נתנו אורם בשוה. אמרה הלבנה אין נאה להשתמש ולהתנהג בשני פתרים בשוה. מה עשה הקדוש ברוך הוא המעיט אותה והיינו הפפרה של שעיר ראש חודש שנאמר בו (במדבר כ"ח) חטאת ליי.

אמר רבי יעקב ובכמה אתר תנינן דא ולא אתיישבא בלבאי עניינא, פד אתא רב נחמן אתו ושילוהו, משמען אמר (נ"א כמשמעו). אמר רבי יהודה לרבי יעקב פלום אתה רוצה לעבור על דברי חביריך, אשתיק.

רבי יוסי ברבי שמעון בן לקוניא אתא למחמי לרבי אלעזר חתניה (שם ע"ד) נפקת ברתיה ושקלת ידוהי לנשקא להון, ואמר לה לכי ומעטי את עצמך מקמיה בעליך דאיהו קדישא. שמע רבי אלעזר. אמר, פען ידענא אנא מדכרנא מלה חד דאיהי מרגלא יקרא דאתמר על סיהרא פדתנינן דקודשא ברוך הוא אמר לסיהרא לכי ומעטי את עצמך דחשבה סיהרא דלא אתייהיב שולטנא לה, אמר ליה חמוהי, אנא כף שמענא וכף הוה מסודר בלבאי ובגין דלא אעבר על דעתוהי דחבראי שתקתי.

פתח רבי אלעזר ואמר (דברים ל"ג) אשריה ישראל מי כמוך עם נושע ביי מגן עורף ואשר חרב גאותך, אמר רבי אלעזר וכי גאותן של ישראל בחרב הוא, לאו הכי, דהא חרב לעשו אתייהיבת דכתיב (בראשית כ"ז) ועל חרבך תחיה אלא הכי שמענא מאבוי דאלין תלמידי חכמים דכד שמעין מלה ולא אתיישבא בלבהון ואינון מגיחי קרבא דין עם דין פאינון מגיחי קרבא בחרבא ובעיין לקטלא דין לדין עלה. ומלה דא דקא אמרי חברנא כף היא וכף גזרנא ברזא דמתניתין דילן.

דכד ברא קודשא ברוך הוא לשמשא ולסיהרא גזר על שמשא למהוי שולטנא דעשו ועל סיהרא למהוי בעלמא דין שולטנא דיעקב ומני עליהון תקיפין רברבין עד דיייתון תרין אומיאי אלין וההוא רברבא דאתמני על סיהרא בגין אומה דיעקב בעא מן קודשא ברוך הוא דיתייבה שולטנא לסיהרא בעלמא דין פלומר אומה דיעקב. אמר קודשא ברוך הוא, וכי מה אנא בעי אומה דיעקב (חסר כאן). אלא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בעלמא דאתי לשלטאה בהו על כל אומיאי אבל בעלמא דין לכי ומעטי את עצמד והשתעבדי בגלותא למזפי לך בעלמא דאתי.

וכד אתו אומה דיעקב ואתרעמו קמיה דקודשא בריך הוא, על דאתנטל מנהון שולטנא ואתייהיב לעשו. אמר לון קודשא בריך הוא, וכי מה אתון בעאן שולטנא בעלמא דין דהא אנא ערבנא לשלטאה לכו לעלמא דאתי על כל אומיאי ובגין כך הביאו כפרה עלי כלומר על אותה הבטחה שאני ערב לכו והביאו כפרה והתעסקו בתורה ועלי לתת לכם שכר טוב ועלי להשליט אתכם על כל העמים שעל מנת כן מעטתי את הירח בעולם אתא רבי יוסי ונשקיה ברישיה וקרא לברתיה ואמר לה קוטפיזא דנהוריתא ובוצינא דאתפרשא בטבוון אית גבך, זכאה אנת וזכאה חולקיך וזכאה חולקי דזכינא למחמי כך.

רבי יונתן אמר זכו ישראל דנהיר לון קודשא בריך הוא ולית אנן צריכים לבוצינא אחרא דכתיב (ישעיה ס') והיה לך יי לאור עולם. אמר רבי אבהו, פיון שנתחלף להו שולטנא אינון מונין חושבנא לסיהרא דבה מנהגת נוהג כצאן יוסף ומום אין כך דלא אשתכח בה גרעונה בגין מועדין וזמנין ע"כ: (עד כאן מההשמטות)

ויקרא אלהים וגו', מהו ויקרא, קרא וזמין לאפקא מהאי אור שלים דקימא באמצעיתא, חד נהירו דאיהו יסודא דעלמא דעליה קימין עלמין. ומההוא אור שלים עמודא דאמצעיתא אתפשט יסודא חי עלמין דאיהו יום מסטרא דימינא. ולחשך קרא לילה, קרא וזמין ואפיק מסטרא דחשך חד נוקבא סיהרא דשלטא בליילא ואקרי לילה רזא דאדנ"י אדון כל הארץ. עאל ימינא בההוא עמודא שלים דבאמצעיתא כליל ברזא דשמאלא, וסליק לעילא עד נקודה קדמאה ונטיל ואחיד (דף יז ע"א) תמן מלה (נ"א חילא) דתלת נקודין חל"ם שור"ק חיר"ק זרע קדש. דהא לית זרעא דאזרע בר ברזא דא, ואתחבר כלא בעמודא דאמצעיתא. ואפיק יסודא דעלמא, ובגין כך אקרי כל דאחיד לכלא בנהירו דתיאובתא.

שמאלא להיט בתוקפא וארה, בכולהו דרגין ארה ריחא. ומההוא להיטו דאשא אפיק תהיא נוקבא סיהרא. וההוא להיטו הוה חשך בגין דהוה מחשך. ותרין סטרין אלין אפיקו תרין דרגין אלין חד דכר וחד נוקבא. יסודא אחיד בעמודא דאמצעיתא מההוא תוספת נהורא דהוה ביה, דכיון דההוא עמודא דאמצעיתא אשתלים ועביד שלם לכל סטרין, כדין אתוסף ביה נהירו מעילא ומכל סטרין בחדוה דכלא ביה. ומההוא תוספת דחדוה נפיק יסודא דעלמין ואקרי מוסף. מהכא נפקין כל חיילין לתתא ורוחין ונשמתין קדישין ברזא ידו"ד צבאו"ת, אל אלהי הרוחות.

לילה אדון כל הארץ, מסטרא דשמאלא מההוא חשך. ובגין דההוא חשך תיאובתיה לאתכללא בימינא וחלש תוקפיה, אתפשט מגיה האי לילה. כד שארי

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

להתפשטא האי לילה עד לא אסתיים, ההוא חשך עאל ואתפליל בימינא וימינא אחיד ליה, ואשתאר בגריעו האי לילה. וכמה דחשך תיאובתיה לאתפללא באור הכי לילה תיאובתיה לאתפללא ביום. חשך גרע נהוריה, ובגין כך אפיק דרגא בגריעו ולא בנהירו. חשך לא נהיר אלא כד אתפליל באור. לילה דנפק מניה לא נהיר אלא כד אתפליל ביום. גריעו דלילה לא אשתלים אלא במוסף. מה דאתוסף הכא גרע הכא.

במוסף הוה ביה רזא דנקודה עלאה ורזא דעמודא דאמצעיתא בכל סטרין, ובגין כך אתוסף ביה תרין אתוון. בליליא גריעו ביה אלין תרין. כדין קרא פתיב ויקרא וגרע מניה (ו"ו) (ו"י) וכתיב קרא לילה. הכא רזא דשמא דשבעין ותרין אתוון גליפא דכתרא עלאה:

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים וגו', הכא בפרט רזא לאפרשא (בין) (תרומה קמ"ט ע"ב) מיין עלאין לתתאי (לתתאין) ברזא דשמאלא. (נ"א ואתברי) הכא מחלוקת ברזא דשמאלא. דעד הכא רזא דימינא הוא, והכא הוא רזא דשמאלא, ובגין כך אסגיאו מחלוקת (נ"א בין) בגין דא לימינא. ימינא איהו שלימא דכלא, ובגין כך בימינא פתיב פלא דהא ביה תלייא כל שלימו. כד אתער שמאלא אתער מחלוקת. ובהווא מחלוקת אתתקף אשא דרוגזא ונפיק מניה מהווא מחלוקת גיהנם. וגיהנם בשמאלא אתער ואתדבק.

חכמתא דמשה בהא אסתפל ובעובדא דבראשית אשגח. בעובדא דבראשית הוה מחלוקת שמאלא בימינא, ובהווא מחלוקת דאתער ביה שמאלא נפק ביה גיהנם ואתדבק ביה. עמודא דאמצעיתא דאיהו יום תליתאי עאל בינייהו ואפריש מחלוקת ואסכים לתרין סטרין. וגיהנם נחית לתתא. ושמאלא אתפליל בימינא והוה שלמא בכלא.

כגוונא דא מחלוקת קרח באהרן שמאלא בימינא. אסתפל משה בעובדא דבראשית. אמר לי אתחזי לאפרשא מחלוקת בין ימינא לשמאלא. אשתדל לאסכמא בינייהו. ולא בעי שמאלא ואתקף קרח בתוקפיה. אמר ודאי גיהנם בתוקפא דמחלוקת שמאלא אצטריך לאתדבקא (ס"א לעילא ולא תכללא בימינא) הוא לא בעי לאתדבקא לעילא ולא תכללא בימינא, ודאי יחות לתתא בתוקפא דרוגזא דיליה.

ועל דא לא בעי קרח לאסכמא האי מחלוקת בינא דמשה בגין דלא הוה (ל"ג ע"א) לשם שמים ולא חייש ליקרא דלעילא ואפחיש עובדא דבראשית. פיון דחמא משה דהוה מפחיש עובדא דבראשית ואתדחא איהו לבר, כדין ויחר למשה מאד.

[זוהר חלק א' - דף יז ע"ב]

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ויחר למשה על דאפחישו ליה דלא אסכים ההוא מחלוקת. מאד על דאפחישו עובדא דבראשית. ובכלא אפחיש (דף יז ע"ב) קרח בעילא ובתתא. דכתיב, (במדבר כו) בהצותם על יי, הא תתא ועילא. ועל דא אתדבק כמה (במה) דאתחזי ליה.

מחלוקת דאתתקן פגוונא דלעילא וסליק ולא נחית ואתקיים בארץ מישר, דא מחלוקת דשמאי והלל. וקודשא בריך הוא אפריש בינייהו ואסכים לון. ודא הוה מחלוקת לשם שמים. ושמים אפריש מחלוקת. ועל דא אתקיים (עלמא). ודא הוה פגוונא דעובדא דבראשית. וקרח בעובדא דבראשית אפחיש בכלא. ופלוגתא דשמים הוה. ובעא לאפחישא מלי דאורייתא. ודאי באתדבקוהא דגיהנם הוה. ועל דא אתדבק בהדיה.

ורוא דא בספרא דאדם. חשך פד אתער אתער בתוקפיה וברא ביה גיהנם ואתדבק בהדיה בההוא מחלוקת. פיון דשכיך רוגזא ותוקפא, אתער מחלוקת פגוונא אחרא, מחלוקת דרחימו. ותרין מחלוקת הוה. חד שירותא וחד סיומא. ודא איהו ארחהון דצדיקייא שירותא דלהון בקשיו וסופא דלהון בנייחא. קרח הוה שירותא דמחלוקת פפום רוגזא ותוקפא ואתדבק בגיהנם. שמאי סופא דמחלוקת פד רוגזא בנייחא אצטריך לאתערא מחלוקת דרחימו ולאספמא על ידא דשמים.

ורוא דא יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל, דא מחלוקת קדמאה אתערו דרוגזא ותוקפא בעא לאפרשא ואתער גיהנם עד דרוגזא ותוקפא אצטנן. וכדין ויעש אלהים את הרקיע וגו' אתער מחלוקת דרחימו וחביבו וקיומא דעלמא. וברזא דא מחלוקת שמאי והלל. דתורה שבעל פה עאלת ברחימו גבי תורה שבכתב והוה בקיומא שלים.

הבדלה איהו ודאי בשמאלא. פתיב הכא הבדלה, ויהי מבדיל וכתוב ויבדל, וכתוב התם (במדבר טו) המעט מכם פי הבדיל וגו', וכתוב (דברים ו) בעת ההיא הבדיל יי את שבט הלוי. דהא ודאי לית הבדלה אלא בשני באתר שמאלא. ואי תימא הבדלה בשני איהו ודאי אמאי הבדלה בלוי דאיהו תליתאה. הבדלה בשמעון אצטריך דאיהו שני. אלא, אף על גב דלוי איהו תליתאה. לדעתא דיעקב שני הוה. ולעולם בשני הוה, וכלא בארץ מישר בארץ שלים פדקא יאות.

הבדלה במוצאי שבת בין אנון דשליטין ביומי חול לשבת. וכד נפיק שבת סלקא מגיהנם חד סטרא מעינא בישא (ס"א ססירא ממנא בישא) דבעא לשלטאה בשעתא דאמרין ישראל (תהלים ז) ומעשה ידינו כוננה עלינו ונפיק מההוא דרגא דאקרי שמאלא (נ"א שאולה) ובעי לאתערבא בזרעא דישראל ולשלטאה עליהו ישראל.

וישראל עבדי עובדא בהדס ובין ואמרי הבדלה, ואתפרש מנייהו, ומאיך הוה סטרא ועאל לדוכתיה בשאול אתר דקרח וסיעתיה תמן דכתיב, (במדבר יט) וירדו הם

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

וכל אשר להם חיים שאולה. ואנון לא נחתי תמן עד דעבדי ישראל הבדלה מנהון דכתיב, (במדבר יט) הבדלו מתוך העדה וגו’.

וילעולם הבדלה בשני דאיהו שמאלא בשירותא ותוקפא ורוגזא דאתער שמאלא במחלוקת עד לא שכיף בנייחא ואתברי ביה גיהנם. (יח ב) פדין אתבריאו כל אנון מלאכים דקטרגי למאריהון לעילא ואכיל לון נורא ואתוקדו. וכן כל שאר אנון דמתבטלי ולית לון קיומא ואתאכלו בנורא. פגוונא דא קרח לתתא. וכלא פגוונא דא.

יהי רקיע אתפשט פשיטו דא מן דא. א”ל קטפא ימינא א”ל גדול אתפשט פשיטו מן גו מייא לאשתלמא שמא דא א”ל ולא תכללא בהווא פשיטו דא בדא, ואתפשט מאל אלהים הי”ם אלין אתפשטו ואתהפכו למהוי מיין תתאין ימ”ה ההוא פשיטו דאתפשט בשני, מיין עלאין הי”ם זה הי”ם גדול. הי”ם מיין עלאין, הפוכא דאלין אתוון ימ”ה מיין תתאין. כיון דאתתקנו אתעבידו כלא כללא חדא ואתפשט שמא דא בכמה דוכתי.

[זוהר חלק א’ - דף יח ע”א]

מיין עלאין דכורין. ומיין תתאין נוקבי. בקדמיתא הוו מים במים, עד דאתפרשו לאשתמודעא מיין עלאין ותתאין, דא אלהים (נ”א מיין עלאין). ודא אדנ”י (נ”א מיין תתאין). ודא ה’ עילאה וה’ תתאה. מה פתיב ויעש אלהים את הרקיע. אתפשטותא דא נטל שמא דא אלהים מיין עלאין. ומיין (דף יח ע”א) תתאין אדנ”י. ועם כל דא כיון דאשתלימו מיין דכורין במיין נוקבין, שמא דאלהים אתפשט בכלא.

ואף על גב דאפריש בין מיין עלאין לתתאין, מחלוקת לא אתבטל עד יום תליתאי ואספיים מחלוקת ואתישב כלא בדוכתיה פדקא יאות. ובגין מחלוקת דא אף על פי דאיהו קיומא דעלמא לא פתיב פי טוב בשני, דלא אשתלים עובדא. מיין עלאין ומיין תתאין הוו כחדא ולא הוו תולדין בעלמא עד דאתפרשו ואשתמודעו. ובגין כך עבדו תולדין.

ועם כל דא אף על גב דהבדלה הוי בשני ומחלוקת ביה הוה, יום תליתאי אספיים בכלא דהוא שמא דאיגלף בגליפוי (ס”א יהוה) הוה לאסתפמא מיין עלאין ומיין תתאין ה’ עילאה, ה’ תתאה, ו’ בינייהו. לאשלמא בתרין סטרין. וסימנא דא מי הירדן מיין עלאין קמו נד אחד. מיין תתאין נחתו לימא. וישראל אזלי באמצעיתא.

חמש רקיעין פתיבי הכא וחי העולמים אזיל בהו ואנהיג בהו וכלהו פלילין דא בדא. ואלמלא האי מחלוקת דאסתכס על ידי דאמצעיתא לא אתפלילו ולא אשתיירו (נ”א אתיירו). חמש מאה שנין אנון דאילנא דחיי דביק בהו למעבד אבין

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ותולדין לעלמא וכל מימוי דבראשית דנגדין ואתמשכן מבראשית אתפלגו תחותוי על ידיה. ודוד מלכא נקיט כלא ואיהו פליג לבתר דכתיב, (שמואל ב 1) ויחלק לכל העם לכל המון וגו' וכתיב, (תהלים קד) תתן להם ילקוטון וכתיב, (משלי לא) ותקם בעוד לילה ותתן טרף וגו'.

בשעתא דאתער מחלוקת בתוקפא דשמאלא, אסגי ואתקף הורפילא דטיפסא ונפקו מתמן טסירין ואקרשו מיד בלא לחותא כלל והווי דכר ונוקבא. ומנהון אתפרשו ויינין בישין לזנייהו, והכא תקיפו דרוח מסאבא בכל אנון תוקפין טסירין. ואנון רזא דערלה. אלין אתקפו בזיינין תקיפין, חד אפע'ה וחד נח'ש ותרואויהו חד. אפע'ה אוליד (ס"א לשבעין) לשבעא שנין בחבורא חדא, אתהדר כלא לשבע שנין דנחש.

הכא איהו רזא דגיהנם דאקרי בשבע שמהן. יצר הרע בשבע שמהן אקרי. ובכמה דרגין אתפשט מסאבו מהכא לעלמא וכלא מרזא דשמאלא, טב וביש ואיהו ישובא דעלמא. הכא שמא גליפא דתמני סרי אתוון ממנא על גשמי רצון נדבה וברכה ישובא דעלמא:

(ר"ת יהו"ה) ו'יאמר אלקים יקווי ה'מים וגו' בארץ קו למהוי בארץ מישר. דהא מרזא דההיא נקודה קדמאה נפק כלא בסתימו. עד דמטי ואתכניש להיכלא עלאה ומתמן נפיק בקו מישר לשאר דרגין. עד דמטי לההוא אתר חד דכניש כלא בכלל דכר ונוקבא. ומאן איהו חי עלמין.

המים דנפקי מלעיל מאת ה' עלאה. מתחת השמים ו' זעירא. ועל דא ו'ו' חד שמים וחד מתחת השמים. כדין ותראה היבשה דא ה' תתאה. דא אתגלי. וכל שאר אתפסי. ומגו האי בתראה אשתמע בסוכלתנו ההוא דאתפסי.

אל מקום אחד בגין דהכא הוא קשורא דיחודא דעלמא עלאה יהו"ה אחד ושמו אחד (תרומה קלד ע"א) תרין יחודין חד דעלמא עלאה לאתיחדא בדרגוי, וחד דעלמא תתאה לאתיחדא בדרגוי. קשורא דיחודא דעלמא עלאה עד הכא איהו. חי עלמין תמן אתבסיס ואתקשר עלמא עלאה ביחודא דיליה. ובגין כך אקרי מקום אחד. כל דרגין וכל שייפין מתכנישין תמן והווי כלהו ביה חד בלא פירודא כלל. ולית דרגא דאתיחדן תמן ביחודא חד אלא האי, וביה אתפסיין כלהו בארץ סתים בתיאובתא חד. עד הכא בדרגא דא אתיחד עלמא דאתגלייא בעלמא דאתפסייא.

[זוהר חלק א' - דף יח ע"ב]

עלמא דאתגלייא אתיחד אוף הכי לתתא, ועלמא דאתגלייא איהו עלמא דתתא'ה. (ישעיה 1) ואראה את יי (שמות כד) ויראו את אלהי ישראל (במדבר יד)

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וכבוד יי נראה (במדבר יז) וירא כבוד יי (יחזקאל א) כמראה הקשת וגו' פן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד יי. ודא איהו רזא ותראה היבשה. (יחזקאל א) כמראה הקשת זה חי עלמין. וזהו את קשתי נתתי בענן דא מלכות. נתתי מן יומא דאתברי עלמא. ביומא (דף יח ע"ב) דעיבא דאתחזי קשת (דאתער שמאלא לאתקפא). מראה דמות כבוד ה' אתער שמאלא לאתקפא. נפקת רחל ותקש בלדתה. מיכאל ל בסטרא דא, רפאל בסטרא דא, גבריאל בסטרא דא. ואנון גוונין דאתחזיין בהווא דמות חוור וסומק וירוק.

פן מראה הנגה סביב. נהירו דאתכסייא בגלגולא דחיוז דעינא. הוא מראה דמות כבוד יי. גוונין דאתיחדא יחודא תתאה לפום יחודא דאתיחד יחודא דלעילא. יי אלהינו יי. גוונין סתימין דלא אתחזון ואתקשרן אל מקום אחד יחודא חדא בעלאה. גוונין בקשת לתתא לאתיחדא בהו. חוור סומק וירוק פגוונין סתימין. ואנון יחודא אחרא רזא ושמו אחד. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד יחודא דלתתא. יחודא עלאה (דברים ו) שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד. דא לקביל דא. יקוו מדידו דקו ומשחתא. הכא שית תיבין. והכא שית תיבין.

משחתא בוצינא דקרדינותא דכתיב, (ישעיה מ) מי מדד בשעלו מים. ודא איהו יקוו המים. הכא שעורא דיוצר עלמין (בראשית כג ע"א) יו"ד ה"א וא"ו ה"א, קדו"ש קדו"ש קדו"ש דא איהו יקוו המים. יי צבאות. דא איהו אל מקום אחד ברזא דשמא דא. מלא כל הארץ כבודו. דא ותראה היבשה. רזא גליפא שמא דיחודא כוז"ו במוכס"ז כוז"ו.

תדשא הארץ דשא עשב וגו' השתא אפיקת חילא באנון מיין דאתכנשו לאתר חד ונגדין בגויה גו טמירו סתימאה. ונפקין בגויה טמירין עלאין וחיילין קדישין. די כל אנון בני מהימנותא מתקנן לון בתקונא דמהימנותא בההיא פולחנא דמאריהון.

ורזא דא (תהלים קד) מצמיח חציר לבהמה וגו' דא בהמה דרביעאה על אלף טורין ומגדלין לה בכל יומא ההוא חציר. וחציר דא אנון מלאכין שליטין לפום שעתא דאתבריאו בשני וקיימין למיכלא דהאי בהמה. בגין דאית אשא אכלא אשא.

ועשב לעבודת האדם עשב דא אלין אופנין וחיות וכרובים. דכלהו מתקנן גו תקונייהו וקיימין לאתתקנא בשעתא דבני נשא אתיין לפולחנא דמאריהון בקרבניהון ובצלותא דדא איהו עבודת האדם. ועשב דא אודמן ואתעתד לעבודת האדם לאתתקנא בתקוניה פדקא יאות. וכד אנון מתתקנן בההיא עבודת האדם, לבתר מנייהו נפקי מזוני וטרפין לעלמא דכתיב (תהלים קד) להוציא לחם מן הארץ. ודא איהו עשב מזריע זרע, דהא חציר לא מזריע זרע איהו אלא אודמן למיכלא דאשא קדישא. ועשב לתקונא דעלמא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וכל דא להוציא לחם מן הארץ. כל תקונין דבני נשא דקא מתקנא להאי עשב ארץ. דפולחנא דלהון למאריהון לספקא על ידיהון מההיא ארץ טרפי ומזוני להאי עלמא ולא תברכא בני נשא מברכן דלעיל (דלעילא). עץ פרי עושה פרי. דרגא על דרגא דכר ונוקבא. (בראשית לג ע"א) כמה דעץ פרי אפיק חילא דעץ עושה פרי, אוף הכא אפיק איהו. ומאן איהו אלין אנון פרובים ותמרות. מאי תמרות. אלין אנון דסלקי בתנא דקרפנא, ומתתקני בהדיה ואקמן (נ"א ואקרון) תמרות עשן. וכלהו קיימין בתקונייהו לעבודת האדם, מה דלא קיימא פן חציר דהא אתעתד למיכל דכתיב, (איוב מ) הנה נא בהמות אשר עשיתי עמך חציר כבקר יאכל. עץ פרי עושה פרי דיוקנא דכר ונוקבא. ודמות פניהם פני אדם. אלין לאו אנון כאנון פרובים. אלין אפי רברבן בדיקנא חתימא. פרובים אפי זוטרי פרובין. פני אדם כל (דין) דיוקנין פלילן בהו. בגין דאנון אפין רברבין ומצטיירין בהו ציורין גליפין פגלופי שמא מפרש בארבע סטרי דעלמא מזרח מערב צפון ודרום.

מיכא"ל רשים רשימו לצד דרום. וכל אנפין מסתכלין לגביה. פני אדם פני ארי"ה פני שו"ר פני נש"ר. אדם איהו דכר ונוקבא, ולא אקרי אדם בר הנגי ומניה אצטיירין ציורין דרכב אלהים רבותים דכתיב, (תהלים סח) רכב אלהים רבותים אלפי שונאן.

[זוהר חלק א' - דף יט ע"א]

שנאן כללא דכלהו ציורין שו"ר נש"ר ארי"ה. ו' דא איהו אדם (דף יט ע"א) פשיטו דאתפליל כחדא (עקב רעד ע"א) ברזא דכר ונוקבא, וכלהו אלפין ורברבן פלהו. נפקי מהני רזא שנאן. ומהני דיוקנין מתפרשין כל חד וחד בסטרייהו כמה דאתחזי לון.

ואלין אנון דקא משלבן חד בחד וכליל חד בחד למהוי כל חד וחד פלילן בחבריה, שו"ר נש"ר ארי"ה אדם אתנהגן (כא מג ע"ב) ברזא דארבע שמחן גליפאן סלקין לאתנהגא ולאסתכלא.

סליק לאתנהגא ולאסתכלא שור לאנפי אדם. סליק שמא חד מתעטרא מחקקא ברזא דתרין גוונין ואיהו א"ל. פדין אתהדר לאחורא וכורסיה חקיק וגליף ליה. ואתרשים לאתנהגא ברזא דשמא דא.

סליק לאתנהגא ולאסתכלא (יתרו פ ע"ב, תצא רפא ע"ב) נשר לאנפי אדם. סליק שמא אחרא מתעטרא מחקקא ברזא דתרין אנפין גוונין לאתנהגא ולאסתלקא בסליקו בעטורא דלעילא ואיהו גדול. פדין אתהדר לאחורא וכורסיה חקיק וגליף ליה ואתרשים לאתנהגא ברזא דשמא דא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

סליק לאתנהגא ולאסתפלא אריה לאנפי אדם. סליק שמא אחרא מתעטרא מתחקקא ברזא דתרין אנפין גוונין לאתתקפא ולאתישרא בתוקפא ואיהו גבור. כדין אתהדר לאחורא וכורסיה חקיק וגליף ליה ואתרשים לאתנהגא ברזא דשמא דא.

אד”ם אסתפל בכלהו וכלהו סלקין ומסתפלין ביה. כדין כלהו אצטיירו בגלופייהו בציורא דא ברזא דשמא חד דאקרי נורא. וכדין פתיב עלייהו (יחזקאל א) ודמות פניהם פני אדם, כלהו כלילן בהאי דיוקנא. והאי דיוקנא כליל לון.

ועל רזא דא אקרי קודשא בריך הוא (נחמיה ט) האל הגדול הגבור והנורא. דהא שמהן אלין גליפין אנון לעיל (לעילא) ברזא דרתיכא עלאה, כלילא בארבע אתון ידו”ד דאיהו שמא דכליל כלא. דיוקנין אלין מחקקן גליפן בכורסייא. וכורסייא גליפא מרקמא בהו חד לימינא וחד לשמאלא וחד לקמא וחד לאחורא רשימא בארבע סטרין דעלמא.

סדר הלימוד ליום ז תשרי [יום 7 בשנה]

כרסייא כד סלקא רשימא בארבע דיוקנין אלין, אלין ארבע שמהן עלאין נטלין להאי כרסייא, וכרסייא אתכליל בהו עד דנקטא ולקטא נפשין וענוגין דכסופין. כיון דנקטא ולקטא אנון ענוגין וכסופין, נחתא מלייא, כאילנא דמלייא ענפין לכל סטר ומלי אבין (איבין). כיון דנחתא (דנחתא) נפקי אלין ארבע דיוקנין מצטיירין בציורייהו גליפן מנהרין נציצין מלהטין. ואנון זרעין זרעא על עלמא, כדין אתקרי, עשב מזריע זרע, עשב דאנון זרעין זרעא על עלמא.

[זוהר חלק א' - דף יט ע"ב]

נפקא (כיון) דיוקנא דאדם דכליל כל דיוקנין. כדין פתיב עץ פרי עושה פרי למינו. אשר זרעו בו על הארץ. לא אפיק זרעא אלא לתועלתא. על הארץ אשר זרעו בו דייקא. מכאן דלית רשו לבר נש לאפקא זרעא מניה לבטלא. חציר (נ"א דשא) (רזא) דהכא לאו איהו מזריע זרע. ובגין כך אתבטל ולא קיימא בקיומא (י"ט ב, מ"א) כהני אחרנין, דלית ליה דיוקנא לאצטיירא ולא תגלפא בדיוקנא וציורא כלל. אלא אתחזון ולא אתחזון. כל אנון דלא אצטיירו בציורא ודיוקנא לית לון קיומא. קיימי לפום שעתא ואתאכילו באשא דאכלא אשא ומהדרין כמדלקדמין וכן בכל יומא. (ויחי רט"ו) בר נש לתתא אית ליה דיוקנא וציורא, ולא איהו בקיומא כגוונא דהני דלעילא. ציורא ודיוקנא דלעיל (דלעלא). מצטיירין בציוריהון כמה דהויין בלא מלבושא אחרא לאצטיירא. ובגין כך אנון בקיומא תדיר. ציורא דאדם לתתא מצטיירין בציורייהו במלבושא ולא כגוונא (בגוונא) אחרא, ובגין כך קיימין

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בְּקִיּוּמָא זְמַן וְעֵדֵן. וּבְכָל לַיְלָא וְלַיְלָא מִתְפַּשֵּׁט רוּחָא מֵהַאי מְלַבוּשָׁא וְסַלְקָא (לעלא). וְהָהוּא אָשָׁא דְאֶכְלָא אֶכִּיל לֵיהּ. וּבִתְרָא אֲתַהֲדַר כְּמַלְקָדְמִין וּמְצַטְיִירִין בְּלַבוּשֵׁייהוּ. וּבְגִין כְּךָ לִית לֹון קִיּוּמָא כְּאֲנֹן דִּיּוֹקְנִין דְּלַעִיל. וְעַל דָּא פְתִיב, (איכה ג) חֲדָשִׁים לְבַקְרִים. בְּנֵי נֶשָׂא דְאֲנֹן חֲדָשִׁים בְּכָל יוּמָא וְיוּמָא. (דף יט ע"ב) מַאי טַעְמָא, רַבָּה אֲמוּנָתָךְ, רַבָּה אִיהוּ וְלֹא זַעֲרָא.

רַבָּה אֲמוּנָתָךְ וְדַאי רַבָּה דִּיכְלָא לְנִטְלָא כָּל בְּנֵי עֲלָמָא וְלֹא אֶכְלָלָא לֹון בְּגוּוּהָ עֲלָאָה וְתַתָּאָה. אֲתַר רַב וְסַגִּי אִיהוּ דְכָלִּיל כְּלָא וְלֹא אֲתַמְלִיָּא יִתִּיר. וְרַזָּא דָּא (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינְנֹו מֵלֵא וְגו' אֲזִלִּי לְגַבִּי יָמָא וְיָמָא נְטִיל לֹון וְאֶכִּיל לֹון בְּגוּוּיָהּ וְלֹא אֲתַמְלִיָּא. וּבִתְרָא אֲפִיק לֹון כְּמַלְקָדְמִין וְאֲזִלִּי. וּבְגִין דָּא רַבָּה אֲמוּנָתָךְ.

בְּיוּמָא דָּא פְתִיב כִּי טוֹב כִּי טוֹב תְּרִי זְמַנִּי. בְּגִין דִּיּוּמָא דָּא אֲחִיד לְתַרִּין סְטְרִין וְאֲפִרִישׁ מִחֲלוּקָתָא. אֲמַר לְהַאי סְטְרָא כִּי טוֹב וְלְהַאי סְטְרָא כִּי טוֹב וְאֲסַפִּים בִּינֵייהוּ. וּבְגִין כְּךָ אִית בֵּיהּ תְּרִין זְמַנִּין וְיֹאמַר וְיֹאמַר. הֵכָּא רְזָא דְשָׁמָא דְאַרְבַּע אֲתוּוֹן גְּלִיפָא מִחֻקָּא סְלִיק לְתַרִּיסַר אֲתוּוֹן בְּאַרְבַּע דִּיּוֹקְנִין בְּאַרְבַּע סְטְרִין רְשִׁים עַל כּוֹרְסֵיָּא קַדִּישָׁא:

וְיֹאמַר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹורוֹת וְכו'. מְאֹרַת חֶסֶד. דְּאֲתַבְרִי אֲסַפְרָה לְרַבִּי. דְּבִתְרָא דְאֲתַגְנִיז נְהִירוֹ אֹור קַדְמָאָה. אֲתַבְרִי קְלִיפָה לְמוּחָא, וְהָיָא קְלִיפָה אֲתַפְשֵׁט וְאֲפִיק קְלִיפָה אַחְרָא. כִּיּוֹן דְנִפְקַת סַלְקָא וְנִחְתָּא מִטַּת לְגַבִּי אֲנִפִי זוּטְרִי, בְּעַאת לְאֲתַדְבַּקָּא בְּהוּ וְלֹא צַטְיִירָא בְּגוּוּיָהּ וְלֹא בְּעַאת לְאַפְרָשָׁא מְנִיָּהּ, אֲפִרִישׁ לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִתְמַן וְנִחִית לָהּ לְתַתָּא, כַּד בְּרָא אָדָם בְּגִין לְאֲתַקְנָא הָאִי בְּהַאי עֲלָמָא.

כִּיּוֹן דְחָמַת לְחוּהָ דְקָא מִתְדַבְּקָא בְּסְטְרוֹי דְאָדָם דְשִׁפְרוּ דְלַעִילָא וְחָמַת דִּיּוֹקְנָא שְׁלִים, פְּרַחָא מִתְמַן, וּבְעַאת כְּמַלְקָדְמִין לְאֲתַדְבַּקָּא בְּאַנְפוּי זוּטְרִי. אֲנֹון נְטְרִי תְרַעִין דְלַעִיל לֹא שְׁבָקוּ לָהּ. נִזְנֵף קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהּ וְאֲטִיל לָהּ בְּשִׁפּוּלִי יָמָא. וְיִתְבַּת תְּמַן עַד דְחָטָא אָדָם וְאַנְתַּתִּיהָ. כַּדִּין אֲפִיק לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשִׁפּוּלִי יָמָא, וְשִׁלְטָא עַל כָּל אֲנֹון רַבִּי אֲפִי זוּטְרָא דְבְנֵי נֶשָׂא דְאֲתַחְזוֹן לְאַעֲנֵשָׁא בְּחוּבֵי דְאַבוּהוֹן. וְאִיהִי אֲזִלָּא מְשִׁטָּא בְּעֲלָמָא. קְרִיבַת לְתַרְעִי גֹון עֵדֵן דְאַרְעָא וְחָמַת כְּרוּבִים נְטְרִי תְרַעִי דְגֹון עֵדֵן וְיִתְבָּא תְּמַן לְגַבִּי הוּא לְהַט הַחֲרֵב בְּגִין דְהָיָא נְפַקַת מְסִטְרָא דְהָהוּא לְהַט.

בְּשַׁעֲתָא דְהָהוּא לְהַט אֲתַהֲפֵף עֲרַקַת וּמְשִׁטָּט בְּעֲלָמָא וְאַשְׁתַּכַּחַת רַבִּי דְאֲתַחְזוֹן לְאַתְעֵנְשָׁא וְחִיִּיכַת בְּהוּ וְקִטִּילַת לֹון. וְדָא אִיהוּ (פקודי רמח ע"ב) בְּגִרְיָעוּ דְסִיְהָרָא דְאֲזַעֲרִית נְהוּרָא וְדָא מְאֹרַת כַּד אֲתִילִיד קִין לֹא יְכָלָא לְאֲתַדְבַּקָּא בֵּיהּ. לְבִתְרָא אֲתַקְרִיבַת בְּהִדְיָה וְאוּלִידַת רוּחִין וְטִיסִין.

אָדָם מְאָה וְתַלְתִּין שְׁנִין שְׁמִשׁ בְּרוּחִין נוֹקְבִין, עַד דְאַתַּת נַעֲמָה וּמַגּוּ שְׁפִירוּ דִּילָהּ טַעוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים בְּתַרְהָ עֲזָ"א וְעֲזָ"ל וְאוּלִידַת מְנִיָּהּ. וּמִנְהָ אֲתַפְשֵׁטוּ רוּחִין בִּישִׁין

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וּשְׁדִין בְּעֶלְמָא, דְּאִיהִי אֲזֻלַּת וּמְשׁוּטְטַת בְּלִילְיָא (נ"א בלילית) וְאֲזֻלַּת בְּעֶלְמָא וְחַיִּיכַת (נ"א וחייכן) בְּבִנְיָ נֶשָׂא וְעַבְדֵי לֹון דְּאוּשְׁדִין קָרִי. וּבְכָל אַתְר דְּאַשְׁכַּחן בְּנֵי נֶשָׂא נִימִין יְחִידָאִין בְּבִיתָא שְׁרֵן עֲלֵיהוּ וְאַחֲדִין לֹון וּמִתְדַבְּקֵן בְּהוּ וְנִטְלֵי מִנֵּיהוּ תְּאוּבָתָא וְאוּלִידֵן מִנֵּיהוּ. וְתוּ (יא ע"א) פְּגָעִין בֵּיהּ בְּמַרְעִין וְלֹא יָדַע. וְכָל דָּא בְּגָרִיעוּ דְּסִיְהָרָא.

מְאֵרַת כַּד אֲתַתְקַנַּת סִיְהָרָא, אֲתַתְפְּכֵן אֲתוּוֹן (תהלים יח) אֲמַרַת יִי צְרוּפָה. מְגֵן הוּא לְכָל חַחוּסִים בּוּ. מְגֵן הוּא עַל כָּל אַנּוּן רוּחִין בִּישִׁין וְקִסְטִירִין דְּמְשׁוּטְטֵי בְּעֶלְמָא בְּגָרִיעוּ דִּילָהּ לְכָל אַנּוּן דְּאַחֲדִין בֵּיהּ בְּהִימְנוּתִיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

שְׁלֵמָה מְלָכָה כַּד נַחֲתִית לְעַמְקָא דְּאַגּוּזָא דְּכַתִּיב, (שיר השירים ו) אֵל גִּנַּת אֲגוּז יִרְדְּתִי, נִטְלֵ קְלִיפָה דְּאַגּוּזָא וְאַסְתַּכְּל בְּכָל אַנּוּן קְלִיפִין וְיָדַע (נ"א ואסתכל דכל אנון לא נבראו אלא מעינוגא) דְּכָל אַנּוּן עֲנוּגִין דְּהִנְהוּ רוּחִין קְלִיפִין דְּאַגּוּזָא לָאו אִיהוּ אֵלָא לְאַתְדַבְּקָא בְּבִנְיָ נֶשָׂא (נ"א ולאסטאה) וְלֹאסְתָּאב לֹון דְּכַתִּיב, (קהלת ב) וְתַעֲנוּגוֹת בְּנֵי אָדָם שְׂדֵה וְשָׂדוֹת.

[זוהר חלק א' - דף כ ע"א]

תוּ תַעֲנוּגֵי בְּנֵי אָדָם דְּמִתְעַנְגִי בְּשִׁינְתָא דְּלִילְיָא, נִפְקָא מִנֵּיהוּ שְׂדֵה וְשָׂדוֹת. וְכֹלָא אֲצַטְרִיךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַבְרִי בְּעֶלְמָא וְלֹאסְתָּאב עֲלֵמָא בְּהוּ. וְכֹלָא מִחָא לְגוּ וְכַמְהָ קְלִיפִין חִפִּיא לְמוּחָא. וְכָל עֲלֵמָא כְּהִיא גּוּוּנָא עֵילָא וְתַתָּא מְרִישׁ רִזָּא דְּנִקּוּדָה עֲלָאָה עַד סוּפָא דְּכָל דְּרָגִין. כְּלָהוּ (דף כ ע"א) אִיהוּ דָּא לְבוּשָׁא לְדָא, וְדָא לְדָא. דָּא מוּחָא לְגוּ מוּחָא וְקְלִיפָה (ס"א מוחא) רוּחָא. דָּא לְגוּ מִן דָּא. וְדָא לְגוּ מִן דָּא. עַד דְּאַשְׁתַּכַּח דְּהִיא קְלִיפָה לְהִיא וְהִיא לְהִיא.

נִקּוּדָה קְדַמָּאָה הוּא נְהִירוּ פְּנִימָאָה דְּלִית לֵיהּ שְׁעוּרָא לְמַנְדַּע זְכִיכוּ וְדְקִיקוּ וְנִקְיוּ דִּילֵיהּ. עַד דְּאַתְפֹּשֵׁט פְּשִׁטוּ. וְהִיא פְּשִׁטוּ דְּהִיא נִקּוּדָה אֲתַעֲבִיד חַד הִיכְלָא לְאַתְלַבְּשָׁא הִיא נִקּוּדָה נְהִירוּ דְּלֹא יָדִיעַ לְסִגְיָאוּ זְכוּכָא דִּילֵיהּ.

הִיכְלָא דְּאִיהוּ לְבוּשָׁא לְהִיא נִקּוּדָה סְתִימָא אִיהִי נְהִירוּ דְּלִית לֵיהּ שְׁעוּרָא. וְעַם כָּל דָּא לָאו דְּקִיק וְזְכִיף אִיהוּ כְּהִיא נִקּוּדָה קְדַמָּאָה טְמִיר וְגִנְיִ. הִיא הִיכְלָא אֲתַפֹּשֵׁט פְּשִׁטוּ אֹור קְדַמָּאָה. וְהִיא פְּשִׁטוּ אִיהוּ לְבוּשָׁא לְהִיא הִיכְלָא דְּקִיק וְזְכִיף פְּנִימָאָה יְתִיר.

מִכָּאן וְלְהֵלָאָה אֲתַפֹּשֵׁט דָּא בְּדָא וְאַתְלַבֵּשׁ דָּא בְּדָא. עַד דְּאַשְׁתַּכַּח דָּא לְבוּשָׁא לְדָא וְדָא לְדָא. דָּא מוּחָא וְדָא קְלִיפָה. וְאַף עַל גַּב דְּדָא לְבוּשָׁא. אֲתַעֲבִיד אִיהוּ מוּחָא לְדְרָגָא אַחְרָא. וְכֹלָא כְּגוּוּנָא דָּא אֲתַעֲבִיד חִכִּי לְתַתָּא. עַד כִּי בְּצֻלָם דָּא אִיהוּ בַר נֶשׂ בְּהִיא עֲלֵמָא מוּחָא וְקְלִיפָה רוּחָא וְגוּפָא. וְכֹלָא אִיהוּ תְּקוּנָא דְּעֶלְמָא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כד הות סיהרא בשמשא בדבקותא חדא, הות סיהרא בנהירו. כיון דאתפרשא מן שמשא ואתפקדת על (כל) חילהא, אזעירת גרמה, אזעירת נהורא. ואתברון קליפין על קליפין לגניזו דמוחא. וכלא תקונא דמוחא. ועל דא יהי מארת חסר (כתיב). וכל דא לתקונא דעלמא. ודא הוא דכתיב להאיר על הארץ:

ויעש אלהים את שני המאורות הגדולים ויעש רבויא ותקונא דכלא פדקא יאות. את שני המאורות הגדולים בקדמיתא בחבורא חדא. רזא דא שמא שלים פחדא יהו"ה אלהים אף על גב דלא איהו באתגליא אלא בארז סתים. הגדולים דאתבריא (נ"א דאתרביאו) בשמא דא פדא לאתקרי בהו שמא דכלא. מצפץ מצפץ אלין שמתן עלאין דתליסר מפילן דרחמי. הגדולים, אלין אתרביאו וסלקין לעילא. בגין דאנון עלאין מרזא עלאה וסלקין לתועלתא דעלמא דאתקיימא בהון עלמין. כגוונא דא שני המאורות תרווייהו פחדא סליקו ברבותא חדא.

לא אתיישב סיהרא לגבי שמשא. דא אכסיף מקמי דא. סיהרא אמרה (שיר השירים א) איכה תרעה. שמשא אמרה (שם) איכה תרביץ בצהרים. שרגא זעירא איכדין צהיר בצהרים. (שם) שלמה אהיה כעוטיה איכדין בכסופא. פדין אזעירת גרמה למהוי רישא לתתאי. דכתיב צאי לך בעקבי הצאן. אמר לה קודשא בריך הוא, זילי ואזעירי גרמך.

ומתמן לית לה נהורא בר משמשא. דבקדמיתא הוו יתבי פחדא בשקולא. לבתר אזעירת גרמה בכל אנון דרגין דילה, אף על גב דאיהי רישא עלייהו. דהא לית אתתא ברבויא בר בבעלה פחדא. את המאור הגדול יהו"ה. ואת המאור הקטן אלהים סוף כל דרגין סופא דמחשבה. בקדמיתא אתרשים איהו לעילא באתון דשמא קדישא, את רביעאה דילה. ולבתר אזעירת גרמה לאתקרי בשמא דאלהים.

ועם כל דא סלקא לכל סטרין לעיל באת ה' בחבורא דאתון דשמא קדישא. לבתר אתפשטו דרגין מסטרא דא ומסטרא דא. דרגין דאתפשטו מסטרא דלעיל (דלעלא) אקרון ממשלת היום. דרגין דאתפשטו מסטרא דתתא (דלתתא) אקרון ממשלת הלילה. ואת הפוכבים שאר חילין (חיילין) ומשיריין דלית לון חושבנא דכלהו תליין בהווא רקיע השמים חי העולמים. דכתיב ויתן אותם אלהים ברקיע השמים. להאיר על הארץ. דא ארץ עלאה לתתא פדוגמא דא חי העולמים. ודא להאיר על הארץ דא ארץ תתאה פדוגמא דלעיל.

[זוהר חלק א' - דף כ ע"ב]

מלכותא דדוד. אתתקן ביומא דא (ודא הוא) רגלא וסמכא רביעאה דכורסייא, אתתקנו אתון ואתיישרו על דוכתייהו. ועם כל דא, עד יום שתיתאה דאתתקן דיוקנא דאדם תקונא פדקא יאות לא אתיישב בדוכתיה. וכדין אתתקן פורסייא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עֲלֵאָהּ וְכוּרְסִיָּא תְּתָאָהּ. וְעֲלָמִין פְּלֵהוּ אֲתֵי־שְׁבוּ בְּדוּכְתִיָּהּ. וְאַתּוּן פְּלֵהוּ אֲתַתְקֵנָן (דף כ ע"ב) עַל גְּלַגְלוֹי בְּפִשְׁטוֹ דְּטוּפְסִירָא דְקוּטְרָא.

יּוֹמָא רְבִיעָאָה אִיהוּ יּוֹמָא מְאִיס מְבוּנִים כְּמָא דְאַתְ אָמַר (תהלים קיח) אֲבָן מְאִסוּ הַבוּנִים. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (שיר השירים א) בְּנִי אָמִי נְחָרוּ בִּי. דְּהָא נְהוּרָא דָּא אֲזַעֲרִית גְּרָמָה וְנְהִירוּ דִּילֵהּ. וְקִלְפִין אֲתַקְנוּ עַל דְּוִכְתִּיָּהּ. כָּל אַנּוּן נְהוּרִין דְּנְהָרָן פְּלֵהוּ תְּלִין בְּהַאי רְקִיעַ הַשְּׁמַיִם לְאַתְקֵנָא בְּהוּ כּוּרְסִיָּא דְדוּד.

אַלִּין נְהוּרִין מְצִירִין צִירָא דְלִתְתָּא לְאַתְקֵנָא צִירָא דְכָלְהוּ דְאַנּוּן בְּכָלְלָא דְאַדָּם צִירָא פְּנִימָאָה. דְּכָל צִירָא פְּנִימָאָה אֲקָרִי הַכִּי. וּמַהֲכָא כָּל צִירָא דְאַתְכְּלִיל בְּאַתְפִּשְׁטוֹ דָּא אֲקָרִי אָדָּם. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (יחזקאל לה) אָדָּם אַתְּם. אַתְּם קְרוּיִן אָדָּם וְלֹא שָׂאָר עִמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת.

וְכָל רוּחָא אֲקָרִי אָדָּם. רוּחָא דְסֵטֵר קְדִישָׁא גּוּפָא דִילֵיהּ לְבוּשָׁא (דאדם) אִיהוּ. וְעַל דָּא פְּתִיב, (איוב י') (יתרו סוף עה, וריש עו) עוֹר וּבָשָׂר תִּלְבִּישְׁנִי וְגו' בְּשָׂרָא דְאַדָּם לְבוּשָׁא אִיהוּ. וּבְכָל אֲתֵר פְּתִיב בְּשָׂר אָדָּם, אָדָּם לָגוּ. בְּשָׂר לְבוּשָׁא דְאַדָּם גּוּפָא דִילֵיהּ. טְסִירִין דְלִתְתָּא דְאַתְהֵתֵךְ בְּהֵתוּכָא דְרוּחָא דָּא. אֲצִטְיִירוּ מְנִיָּה צִירִין דְאַתְלַבְּשֵׁן בְּלְבוּשָׁא אַחְרָא. כְּגוֹן צִירָא דְבַעֲרִי דְכִיִּין (דברים יד) שׁוֹר שֶׁהַ כְּשֵׁבִים וְשֶׁהַ עֲזִים אֵיל וְצִבִי וְיַחְמוֹר וְגו' אַנּוּן דְבַעֲרִין לְאַתְכְּלִיל בְּלְבוּשָׁא דְאַדָּם תְּהוּא רוּחָא פְּנִימָאָה דְאַנּוּן סְטִרִין (ס"א צִירִין), סְלִיק בְּהֵוּא שְׂמָא דְאַתְקָרִי בְּהַ גּוּפָא דִילֵיהּ לְבוּשָׁא דְהֵוּא שְׂמָא בְּשָׂר שׁוֹר. שׁוֹר אִיהוּ פְּנִימָאָה דְהֵוּא גּוּפָא. בְּשָׂר דִילֵיהּ לְבוּשָׁא. וְכֵן פְּלֵהוּ.

כְּגוּוּנָא דָּא בְּסֵטֵרָא אַחְרָא מְסַאָבָא, רוּחָא דְאַתְפִּשְׁט בְּשָׂאָר עִמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת נְפָקָא מְסֵטֵרָא דְמְסַאָבוּ לָאו אִיהוּ אָדָּם. וּבְגִין כֵּךְ לָא סְלִיק בְּשְׂמָא דָּא. שְׂמָא דְהֵוּא רוּחָא טְמָא לָא סְלִיק בְּשְׂמָא דְאַדָּם וְלִית בֵּיהּ חוּלְקָא. גּוּפָא דִילֵיהּ לְבוּשָׁא דְהֵוּא טְמָא בְּשָׂר טְמָא יְטָמָא לָגוּ בְּשָׂר לְבוּשָׁא דִילֵיהּ, בְּגִין כֵּךְ בְּעוֹד דְשָׂרִי תְּהוּא רוּחָא בְּהֵוּא גּוּפָא אֲתַקְרִי טְמָא. נְפָק רוּחָא מֵהֵוּא לְבוּשָׁא לָאו אֲקָרִי טְמָא וְלָא סְלִיק תְּהוּא לְבוּשָׁא בְּשְׂמָא.

טְסִירִין לִתְתָּא דְאַתְהֵתֵךְ בְּהֵתוּכָא דְרוּחָא דָּא. אֲצִטְיִירִין מְנִיָּה צִירִין דְאַתְלַבְּשֵׁן בְּלְבוּשָׁא אַחְרָא כְּגוֹן צִירִי בַעֲרִי מְסַאָבִי. וְאוּרִיָּתָא פְּתַח בְּהוּ (ויקרא יא) וְזֶה לָכֶם הַטְּמָא. כְּגוֹן חֲזִיר וְעוֹפִי וּבַעֲרִי דְהֵוּא סְטֵרָא רוּחָא סְלִיק בְּהֵוּא שְׂמָא גּוּפָא לְבוּשָׁא דִילֵיהּ. וּגּוּפָא בְּשָׂר חֲזִיר אֲקָרִי. חֲזִיר לָגוּ בְּשָׂרָא לְבוּשָׁא דִילֵיהּ. וּבְגִין כֵּךְ אֲלִין תְּרִין סְטִרִין מֵתְפָּרְשׁוּן. אֲלִין אֲתַכְּלִילוּ בְּרֹזָא דְאַדָּם. וְאַלִּין אֲתַכְּלִילוּ בְּרֹזָא דְטְמָא. כָּל זִנָּא אֲזִיל לְזִינְיָה וְאַתְהֵדֵר לְזִינְיָה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

נהורין עלאין דקא מנהרין נהרין בהוא רקיע השמים וכו' לאצטיירא לתתא ציורין פדקא חזי. דכתיב ויתן אותם אלהים ברקיע השמים וגו'. ולמשול ביום ובלילה. שלטנו דתריין נהורין דא איהו שלטנו פדקא חזי.

מאור גדול שלטנו ביממא. מאור קטן שלטנו בליליא. ורזא דא מהכא שלטנותא דדכורא ביממא למנאה (נ"א למלאה) ביתיה דאצטריף ולאעלא ביה טרפא ומזונא. פיון דעאל ליליא ונוקבא נקיט פלא לית שולטנו דביתא בר בנוקבא, דהא פדין שלטנו דילה (ולא דדכורא) דכתיב, (משלי לא) ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה. היא ולא הוא. ממשלת היום דדכורא. ממשלת הלילה דנוקבא. (מאור גדול דא הוא שמשא ואית ביה תריין עשר פתחין. אית ביה תרי עשר שעתי. ושמשא שליט על יומא. מאור קטן אית ביה תרי עשר פתחין ודא סיהרא ושלטא על ליליא. וליליא אית ביה תריסר שעתי. ועל דא ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד. שמשא ותריסר פתחין אתעבידן י"ג מכילן דרחמי. ליל סיהרא ותריסר פתחין ואתעבידו י"ג ואתעבידו שמשא וסיהרא חד. ויום ולילה אחד. הדא הוא דכתיב ויהי ערב ויהי בקר יום אחד ורזא דא לעילא). ואת הפוכבים. פיון דנוקבא פקידת ביתא ואתכניסת לבעלה לית שולטנו לביתא אלא לעולמתן דאשתארן בביתא לאתקנא כל תקוני ביתא. ובתר אתהדר ביתא לשלטנו דדכורא ביממא פלא פדקא חזי:

[זוהר חלק א' - דף כא ע"א]

ויעש אלהים את שני המאורות. דא מאור ודא מאור. בגין כך אנון נהורין דסלקי לעילא אקרון מאורי אור. ואנון נהורין דנחתו לתתא אקרון מאורי אש דאנון דרגין לתתא ושלטי כל יומי דחול. ועל דא פד נפיק שבתא מברכין על שרגא דהא אתיהיב לון רשו לשלטאה. אצבען דבר נש אנון סתרא דדרגין ורזין דלעילא, ואית בהו פנימאין ואחורים. אחורים אנון לבר ואנון רמו לטופרין דאצבען. ובגין כך אית (דף כא ע"א) רשו לאסתכלא בטופרין במוצאי שבת דהא נהרין מההוא שרגא ונהרין מההוא אש לשלטאה.

אלין אתחזיון, אצבען לגו לא אית רשו לאתחזיין בההוא שרגא דהא מלעילא נהרין ואקרון פנים פנימאין. ורזא דא וראית את אחורי ופני לא יראו. דלא יסתכל בר נש במוצאי שבת באצבען לגו בשעתא דאמר בורא מאורי האש. (שבת ל"ג) וראית את אחורי אלין פנים דלבר דאתרמיזו בטופרין. (שם) ופני לא יראו אלין אצבען לגו. אלין שלטי בשבתא ואלין שלטי בחול.

וביומא דשבתא קודשא בריך הוא שליט בלחודוי באנון פנים פנימאין על פורסי (ה) יקריה וכלהו אתכלילן ביה ושלטנותא דיליה איהו. ובגין כך אחסין נייחא לכל עלמין. וירתין ירותא דיומא דא עמא קדישא דאקרון עמא חד בארעא. מאורי אור

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מסטרא דימינא דאיהו אור קדמא דהוה ביומא קדמא. דביומא דשבתא נהרין אנון מאורי אור בלחודייהו ושלטין. ומנייהו נהרין פלהו לתתא.

וכד נפיק שבתא גניזין (אנון) מאורי אור דלא אתגליין. ומאורי האש שלטין כל חד וחד על דוכתייהו. אימתי שלטין במוצאי שבת עד מעלי יומא דשבתא. ועל דא אצטריכו לאתנהרא מההוא שרגא במוצאי שבת.

והחיות רצוא ושוב. דלא יכיל עינא למשלט בהו בגין דאנון רצוא ושוב. חיות דאתגליין אנון דההוא אופן קאים בגווייהו, ומאן איהו דא מטטרון דאיהו רב ויקיר משאר אלין (נ"א חיילין), ועלאה חמש מאה פרסי. חיות דמטטרון אנון (רביעאן) תחות תרין אתוון עלאין דאתכסיין. י"ה אתוון שליטין על ו"ה. אלין רתיכא לאלין. וההוא טמירא לכל טמירין דלא אתידע פלל שליט על פלא ורכיב על פלא. חיות דאתגליין אנון לתתא תחות אלין עלאין דמטטרון, ואתנהרין מנייהו, ונטלין בגינייהו.

חיות עלאין פלהו פליין (בראשית לג ע"ב) ברקיע השמים. ועלייהו פתיב יהי מארת ברקיע השמים והיו למאורות ברקיע השמים. פלהו תליין בההוא רקיע השמים. רקיע שעל גבי החיות דא ההוא דכתיב, (יחזקאל א) ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח דא ההוא קדמון (נ"א ה' קדמאה).

דהא מתמן ולהלאה לית מאן דיכיל לאסתכלא ולמנדע. מאי טעמא משום דאיהו סתים במחשבה. ומחשבה דקודשא בריך הוא טמירא סתימא עלאה. מחשבה דבר נש בכל עלמא (ס"א לא יכיל) לאתדבקא ולמנדע לה. מלין דתליין במחשבה עלאה לית מאן דיכיל לאתדבקא לון. מחשבה (עלאה) ממש על אחת כמה וכמה. לגו מן מחשבה מאן איהו דעביד רעיוני. דהא לית סוכלתנו למשאל כל שפן למנדע.

איין סו"ף לית ביה רשומא פלל ולא תליא שאלתא ביה ולא רעיונא לאסתכלותא דמחשבה פלל. מגו סתימא דסתימא, מריש נחיתו דאין סוף, נהיר נהירו דקיק ולא ידיע. סתים בסתימו (נ"א ברשימו) כחודא דמחטא. רוא סתימא דמחשבה לא ידיע עד דאתפשט נהירו מניה. באתר דאית ביה רשימין דאתוון פלהו. מתמן נפקו.

בריש פלא. א רישא וסופא דכל דרגין. רשימו דאתרשים ביה דרגין פלהו. ולא אקרי אלא אחד. לאחזאה דאף על גב דאית ביה דיוקנין סגיאין לאו איהו אלא חד. ודאי איהו את דעלאין ותתאין תליין ביה. ראשיתא דאל"ף טמירו דרוא דמחשבה עלאה. וההוא אתפשטו דההוא רקיע עלאה פלא סתים בההוא רישא. בגין דכד נפיק א' מהאי רקיע בדיוקנא דרוא דרישא דמחשבה נפקא. בההוא אמצעיתא

זֹהַר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר וְתַקּוּנֵי בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

דְּאֵלֶּף שֵׁית דְּרָגִין כְּלִילָן בֵּיה רְזָא דְכֻלְּהוּ חַיִּית טְמִירִין עֲלָאִין (ס"א דסליקון) (ס"א דתליין) מַגּוּ מַחְשָׁבָה.

חַד נְהִירוּ דְנְהִיר וְאִתְגַּנִּיז. דְּהָא נְהִירוּ דְאֵת (ט) דְּבְרָאשִׁית (ס"א ב' דבראשית). חוּם הַיּוֹם דְּהוּא אֲבָרְהָם יְתִיב פְּתַח הָאֵהָל דְּאִיְהִי פְתַחַּא מִתְתָּא לְעֵילָא. וְחוּם הַיּוֹם נְהִיר עַל הַהוּא פְתַחַּא וְנְהִירָא מִתְמָן.

תְּנִינָא נְהִירוּ דְאֵזִיל לְאִתְחַשְׁכָּא לְעַת פְּנוֹת עָרְב. רְזָא דְצְלוֹתָא דִּיצְחָק לְאִתְקַנָּא הָאִי דְרָגָא דְכְּתִיב, (בראשית כד) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשָׂדֵה לְפָנוֹת עָרְב. אִסְתַּפְלוּתָא דְעָרְב וְחִשׁוּכָן כְּלָהוּ לְגַבִּיָּה. בְּהָאִי פְנוֹת עָרְב וְאִסְתַּכַּל נ"א אִסְתַּחֲן יַעֲקֹב בְּהַהוּא מִמְנָא דְעֵשׂו.

[זוהר חלק א' - דף כא ע"ב]

תְּלִיתָא נְהִירוּ דְכְּלִיל תְּרִין (דף כא ע"ב) אֵלִין. נְהִירוּ דְנְהִיר בְּאִסּוּוֹתָא. רְזָא דְכְּתִיב בְּיַעֲקֹב (בראשית לז) וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ וְגו'. וְדָאִי כַּד אִתְכְּלִיל בְּהַהוּא פְנוֹת עָרְב. מִכָּאֵן וְלַהֲלָאָה וְהוּא צוֹלַע עַל יָרְכוּ. דָּא אִיְהוּ נִצַּח יִשְׂרָאֵל. עַל יָרְכוּ יָרְכוּ כְּתִיב וְלֹא יָרְכוּ, דָּא דְרָגָא רְבִיעָאָה. דְּלֹא (קעא א) אִתְנַבִּי בַר נֶשׁ מִתְמָן עַד דְּאֵתָא שְׁמוּאֵל, וְעֵלִיָּה כְּתִיב, (שמואל א טו) וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל וְגו', כְּדִין אִתְקַן דְּהוּא חֲלָשָׁא מִכַּד אִסְתַּכַּן יַעֲקֹב אֲבִינוּ בְּמִמְנָא דְעֵשׂו. (תקונים כ"ה) וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוּ כַּד אִתָּא לְגַבִּי דִיעֲקֹב נִטְל תּוֹקְפָא מִהַהוּא פְנוֹת עָרְב בְּדִינָא תְּקִיפָא. וַיַּעֲקֹב הוּא אִתְכְּלִיל בֵּיה וְלֹא יָכִיל לֵיה. וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכוֹל לוֹ וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוּ. נִטְל תּוֹקְפָא דְדִינָא מִתְמָן. בְּגִין (קמו א, קסו א, קעא א) דִּירְכָא אִיְהוּ לְבַר מְגוּפָא. דִּיעֲקֹב גּוּפָא הוּא, וְגוּפִיָּה הוּא כְּלִיל בְּרְזָא דְתְּרִין דְּרָגִין בְּרְזָא דְאִקְרִי אָדָם. כִּיּוֹן דְנִטְל תּוֹקְפָא לְבַר מְגוּפָא, מִיַּד וְתַקַּע כַּף יָרְךָ יַעֲקֹב.

וְלֹא אִתְנַבִּי בַר נֶשׁ מִתְמָן עַד דְּאֵתָא שְׁמוּאֵל. וְעַל דָּא נִצַּח יִשְׂרָאֵל כְּתִיב בֵּיה כִּי לֹא אָדָם הוּא. יְהוֹשֻׁעַ אִתְנַבִּי מִהוּדוּ שֶׁל מֹשֶׁה דְכְּתִיב (במדבר כז) וְנָתַתָּ מִהוּדָה עָלָיו. הוּד. וְדָא דְרָגָא חֲמִישָׁאָה. נִצַּח יָרְכָא שְׁמַאֲלָא דִיעֲקֹב. וּבְגִין כַּף אִתָּא דוּד וְכְלִיל לֵיה בְּיַמִּינָא דְכְּתִיב, (תהלים יו) נְעִימוֹת בְּיַמִּינָהּ נִצַּח. יַמִּינָהּ לָא כְּתִיב אֵלָא בְּיַמִּינָהּ. מֵאִי טַעְמָא אִתְחַלַּשׁ יָרְכָא דִיעֲקֹב, בְּגִין דְּאִתְקַרַב בֵּיה סֵטֵר מְסַאָבָא וְנִקִּיט תּוֹקְפָא מִנִּיה וְאִתְעַכַּב עַד שְׁמוּאֵל, וְעַל דָּא (שמות קיא ע"א) אִתָּא לְאִדְפָּרָא דְדָא אִיְהוּ יָרְכָא דִישְׂרָאֵל דְכְּתִיב וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל. וְעַל דָּא כָּל מִילוּי הוּוּ בְּדִינָא בְּשִׁירוּתָא וּבְסוּפָא.

וְתוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּלִיל לֵיה לְבַתֵּר בְּהוּד. אִימְתִי לְבַתֵּר דְּמִשַׁח מְלַכִּין. וְעַל דָּא שְׁקִיל אִיְהוּ (תרומה קמח ע"א) כְּמִשָּׁה וְאִתְרַן. מֵה מִשָּׁה וְאִתְרַן בְּתְרִין סְטְרִין דְּלְעֵילָא, אִף הוּא לְתַתָּא כְּגוּוּנָא דְאֲנוּן תְּרִין סְטְרִי. וּמֵאֵן אֲנוּן. נִצַּח וְהוּד. כְּגוּוּנָא דְמִשָּׁה וְאִתְרַן דְּלְעֵילָא. וְכֻלְּהוּ דְרָגִין אֲחִידִין דָּא בְּדָא דְכְּתִיב, (תהלים צט) מִשָּׁה וְאִתְרַן בְּכַהֲנֵי וְשְׁמוּאֵל בְּקוּרְאֵי שְׁמוּ. דְּהָא שֵׁית סְטְרִין אִתְכְּלִילוּ וְאֲחִידִין דָּא בְּדָא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כמה דאלין אחידן משה ואהרן ושמואל, אוף הכי אחידן (ס"א דא בדא) יעקב משה ויוסף. יעקב מאריה דביתא. מית יעקב נטל משה ביתא ומני לה בחייו. יוסף על ידי דיעקב ומשה הוה צדיק. (ותרווייהו לא שמשו ביתא אלא ביוסף בגין דהוה צהק).

יעקב ביוסף נטל ביתא דכתיב, (בראשית לו) אלה תולדות יעקב יוסף. משה לא שמש בה עד דנטל ליה ליוסף. כד נפקת שכינתא מן גלותא לא יכיל לאזדווגא בה אלא ביוסף דכתיב, (שמות יג) ויקח משה את עצמות יוסף עמו. אמאי כתיב עמו. אלא גופא לא אזדווג בנוקבא עד דאזדווג בהדי ברית. ועל דא משה נטל ליה ליוסף עמיה. כיון דהוה עמיה שמש בנוקבא כדקא יאות. ובגין כך יעקב משה ויוסף כחדא אזלי.

יעקב מית וגופיה אעלו ליה בארעא קדישא. יוסף מית גופיה לא אתקבר בארעא קדישא אלא גרמוי. משה (מית) לא האי ולא האי. אמאי. אלא יעקב בעלה קדמאה דמטרוניתא הוה. מית יעקב אזדווגא ביה במשה. ובעוד דהוה משה בהאי עלמא מני לה כדקא יאות ואיהו הוה בעלה תניינא. יעקב אעילו ליה לארעא קדישא גופיה שלים בגין דאיהו גופא. יוסף גרמוי ולא גופיה בגין דגרמין אנון חיילין ומשריין דלעילא וכלהו נפקי מההוא צדיק. וצדיק צבאות אקרי. מאי טעמא, בגין דכל צבאות ומשריין עלאין מניה נפקין. ועל דא גרמוי דאנון צבאות אעלו בארעא.

משה הוה לבר ולא עאל תמן לא גופיה ולא גרמוי אלא אעלת שכינתא בארעא. בתר דמית משה ואתהדרת לבעלה קדמאה ודאי איהו יעקב. מכאן נוקבא דאתנסיבת בתרין, בההוא עלמא אהדרת לקדמאה. משה הוה לבר כיון דבעלה קדמאה הוה בארעא.

[זוהר חלק א' - דף כב ע"א]

משה זכה בחייו מה דלא זכה ביה יעקב. יעקב שמש בה בההוא עלמא, משה בהאי עלמא. ואי תימא דגריעו דמשה הוה. לאו הכי. אלא כד נפקי ישראל ממצרים מסטרא דיובלא הוה. וכל אנון שתין רברבן מעלמא עלאה הוו. (דף כב ע"א) ובההוא דיוקנא אזלו במדברא וחד מנהון לא עאלו בארעא. אלא בנייהון תולדין דלהון כדקא חזי דאנון תקונא דסיהרא. וכל עובדי ארעא תקונא דסיהרא הוה.

משה שמש בסיהרא בעוד דאיהו בגופא ומני לה לרעותיה. כד אתפטר מהאי עלמא סליק בסליקו עלאה ברוחא קדישא ואתהדר ברוחא ליובלא עלאה ותמן אתדבקו באנון שיתין רבוא דהוו דיליה. מה דלא הוה פן ליעקב דהוה אתהדר ברוחא לגו שמטה מה דלא הוה פן בחייו (בגין) כיון דביתא אחרא הוה ליה.

וארעא קדישא בתקונא (דעלמא נ”א דלתתא) אתתקנת בחילא דלעילא. ועל דא לא אתחזון למהוי פלהו כחדא. אנון דעלמא עלאה הוו בלחודייהו פלהו ברוחא. ואנון דעלמא תתאה הוו בלחודייהו פלהו בגופא. ולא אתחזון למהוי אלין ואלין גו סיהרא. אלא אלין גו סיהרא. ואלין לבר. לנהרא אלין מגו אלין. וכלהו דעאלו בארעא דיוקנא דקדמאי הוו. ולא הוו בסליקו עלאה פוטייהו. בגין דלא יהא דרא ולא הוה מקדמת דנא כאנון קדמאי דאתחזיא להון זיו יקרא דמאריהון אפין באפין.

יעקב שמש בנשוי בגופא. לבתר אתדבק רוחא ברוחא. משה אתפרש מאתתיה ושמש כד איהו בגופא בההוא רוחא קדישא. לבתר אתדבק רוחא ברוחא עלאה טמירא דלעילא. וכל דרגין הוו מתדבקן פלהו כחדא. רוחא דמשה דיובלא איהו גופיה דשמטה. רוחא דיעקב לאתדבקה בשמטה, גופיה דנשוי הוה בהאי עלמא. כל אנון גהורין עלאין בדיוקנא דלהון לתתא בארעא (נ”א בדיוקנא דלהון לתתא מנהון בדיוקנא דלהון לתתא בארעא) וכלהו תליין ברקיע השמים. הכא רזא דתרין שמהן כלילן כחדא ושכלולא דלהון תלתא ואתהדרן לחד דא לקבל דא. ואיהו שמה גליפא מחקא כלילן בהאי ברזא דמהימנותא:

ויאמר אלהים נעשה אדם (תהלים כה) סוד יי ליראיו וגו’ פתח ההוא סבא דסבין ואמר, שמעון שמעון מאן הוא דאמר ויאמר אלהים נעשה אדם. (ויאמר אלהים) מאי ניהו הכא האי אלהים. אדהכי פרח ההוא סבא דסבין ולא חמא ליה. וכמה דשמע רבי שמעון דהוה קרי ליה שמעון ולא רבי שמעון, אמר לחברוי ודאי האי הוא קודשא בריך הוא דאתמר ביה (דניאל ז) ועתיק יומין יתיב. הא כען איהו שענתא למפתח בהאי רזא. דודאי הכא אית רזא דלא אתיהיב רשו לאתגליא. וכען משמע דרשותא אתיהיב לאתגליא.

פתח ואמר למלכא דהוה ליה כמה בניינן למבני. והוה ליה אומנא. וההוא אומנא לא הוה עבד מדעם אלא מרשו דמלכא כמא דאת אמר, (משלי ח) ואהיה אצלו אמון. מלכא ודאי איהו חכמה עלאה לעילא. ועמודא דאמצעייתא (איהו) מלכא לתתא. אלהים אומנא לעילא ודא אימא עלאה. אלהים אומנא לתתא ודא שכנתא (תקונים ע”ב דף צ”ז א) דלתתא.

ואתתא לית לה רשו למעבד מדעם בלא רשות בעלה. וכל בניינן דהוו בארץ אצילותא הוה אמר אב”א באמירה לגבי אמ”א יהא כדין וכדין, ומיד הוה. כמא דאת אמר ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. ויאמר הוה אמר לאלהים, יהי אור. מארי דבניינא איהו אומר ואומנא עביד מיד. והכי כל בניינן בארץ אצילותא הוה אמר יהי רקיע, יהי מארת, וכלא אתעביד מיד. כד מטא לעלמא דפרודא דאיהו עולם הנבדלים, אמר אומנא למארי בניינא נעשה אדם בצלמנו כדמותנו. אמר

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מארי בניינא ודאי טב הוא למעבד ליה. אבל עתיד הוא למחטי קמך בגין דאיהו פסיל הדא הוא דכתיב, (משלי י) בן חכם ישמח אב ובן פסיל תוגת אמו.

[זוהר חלק א' - דף כב ע"ב]

איהי אמרה בתר דחוביה תליא באמ"א ולא באב"א אנה בעינא למברי ליה בדיוקנא דילי. הדא הוא דכתיב ויברא אלהים את האדם בצלמו ולא בעא לאשתתפא ביה אב"א. בזמנא דחב מה פתיב (דף כב ע"ב) (ישעיה ג) ובפשעכם שלחה אמכם. אמר מלפא לאמ"א ולא אמרית לך דעתיד הוא למחטי. בההוא זמנא תריף ליה ותריף אמא עמיה. ובגין דא פתיב, (משלי י) בן חכם ישמח אב ובן פסיל תוגת אמו. בן חכם, דא אדם דאיהו בארץ אצילות. ובן פסיל, דא אדם דבריאה.

סדר הלימוד ליום ח תשרי [יום 8 בשנה]

קמו פלהו חברייא ואמרו רבי רבי, וכי אית פירודא בין אב"א ואמ"א דמסטרא דאב"א איהו בארץ אצילות ומסטרא דאימ"א בבריאה. אמר לון חברייא חברייא לאו הכי הוא, דהא אדם דאצילותא דכר ונוקבא הוה מסטרא דאבא ואמ"א. ודא איהו ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. יהי אור מסטרא דאבא, ויהי אור מסטרא דאמ"א. ודא איהו אדם דו פרצופין.

אבל להאי לית ביה צלם ודמות. אלא אמא עלאה הוה ליה חד כנו"י דסליק לחושבן אלהים. וההוא כנו"י איהו אור וחשך. ובגין ההוא חשך דהוה בההוא כנו"י, אמר אבא דעתיד למחטי לאדם דאצילות (נ"א דבריאה) דאיהו אור לבוש עלאה (נ"א עליון).

והאי איהו אור דברא קודשא בריך הוא ביום ראשון דגנזו לצדיקייא. וההוא חשך דאתברי ביומא קדמאה לרשיעייא כמא דאת אמר, (שמואל א ב) ורשעים בחשך ידמו, ובגין ההוא חשך דהוה עתיד למחטי לההוא אור, לא בעא אבא לאשתתפא ביה. ובגין דא אמר נעשה אדם בצלמנו ההוא אור. כדמותנו ההוא חשך דאיהו לבושא לאור. כגוונא דגופא דאיהו לבושא לנשמתא הדא הוא דכתיב, (איוב י) עור ובשר תלבישני. חדו פלהו ואמרו זכאה חולקנא דזכינא למשמע מלין דלא אשתמעו עד כען.

פתח עוד רבי שמעון ואמר (דברים לב) ראו עתה פי אני אני הוא ואין אלהים עמדי וגו'. אמר חברייא שמעו מלין עתיקין דבעינא לגלאה בתר דאתיהיב רשו עלאה למימר. מאי ניהו דאמר ראו עתה פי אני אני הוא. אלא דא הוא עילת על כל עלאין. ההוא דאתקרי עלת העלות עלת מאלין עלות. דלא יעביד חד מאלין

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עלות שום עובדא עד דנטיל רשות מההוא דעליה. כמה דאוקימנא לעילא בנעשה אדם.

נעשה ודאי. על תרין אתמר. דאמר דא לההוא דלעילא מיניה נעשה. ולא עביד מדעם אלא ברשו ואמירה מההוא דלעילא מיניה. וההוא דלעילא מיניה לא עביד מדעם עד דנטיל עצה מחבריה. אבל ההוא דאתקרי עלת על כל עלות דלית לעילא מיניה ולא לתתא שוה ליה. כמא דאת אמר, (ישעיה מ) ואל מי תדמינוי ואשוה יאמר קדוש. אמר ראו עתה פי אני אני הוא ואין אלהים עמדי, דנטיל עצה מיניה. כגוונא דההוא דאמר ויאמר אלהים נעשה אדם.

קמו פלהו חברייה ואמרו רבי הב לנא רשו למללא בהאי אתר. אמרו והא לא אוקמת לעילא דעלות העלות אמר לכת"ר נעשה אדם. אמר לון הווי שמעין אונדייכו מה דפומכון ממללן. והא לא אמרית לכו השתא דאית דאתקרי עלת העלות ולא איהו ההוא דאתקרי עלת על כל עלות. דלעלת על כל עלות לית ליה תניינא דנטיל עצה מיניה דאיהו יחיד קדם פלא ולית ליה שותפא.

ובגין דא אמר ראו עתה פי אני אני הוא ואין אלהים עמדי דנטיל עצה מיניה, דלא אית ליה תניינא ולא שותפא ולא חושבנא. דאית אחד בשתוף כגון דכר ונוקבא ואתמר בהון (ישעיה נא) פי אחד קראתיו אבל איהו חד בלא חושבן ולא שתוף. ובגין דא אמר ואין אלהים עמדי. קמו פלהו ואשתטחו קמיה ואמרו זכאה בר נש דמאריה אסתפם עמיה לגלאה רזין טמירין דלא הווי מתגליין למלאכייא קדישייא.

[זוהר חלק א' - דף כג ע"א]

אמר לון חברייה, אית לן לאשלמא קרא, דכמה רזין טמירין אית בהאי קרא. (דברים לב) אני אמית ואחיה וגו' אני אמית ואחיה בספירן. אחיה מסטרא דימינא חיי. ומסטרא דשמאלא מותא. ואי לא אסתפמן תרוייהו בעמודא דאמצעיתא לא אתקיים דינא. דאנון במותב תלתא כחדא. ולזמנין (דף כג ע"א) אסתפמו תלתא למעבד דינא, וייתי י"ד (ימינא) דאיהי פשוטה לקבל שבין דאיהו ידו"ד יו"ד ה"א וא"ו ה"א. ודא שכנתא אתקרי יד ימין מסטרא דחס"ד. יד שמאל מסטרא דגבורה. יד ידו"ד מסטרא דעמודא דאמצעיתא. פד בר נש תב בתיובתא האי יד שזיב ליה מן דינא. אבל פד דן עלת על כל העלות אתמר ביה ואין מידי מציל.

ועוד תלת זמנין אתמר בהאי קרא אני אני אני. דאית בהון א' א' א' י' י' י'. דאתרמיזו ביו"ד ה"י וא"ו ה"י, יו"ד ה"א וא"ו ה"א. ואית בהון ג' ווין ו' ו' ו' ו' ואחיה ואני ואין דאתרמיזו באלין שמיהן. ועם כל דא דהאי קרא הא אוקמוהו חברייה לגבי אלהים אחרים. כמא דאת אמר ראו עתה פי אני אני הוא, דא קודשא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ברוך הוא ושכינתיה דאתמר בהו אני וה'. ואין אלהים עמדי דא סמאל ונח"ש. אני אמית ואחיה, אני אמית בשכינתי למאן דאיהו חייב. ואני אחיה בה למאן דאיהו זכאי. ואין מידי מציל דא י"ד ידו"ד דאיהו יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א ואיהו כו"ז במוכס"ז כו"ז וכלא קשוט. אבל מה דאתמר לעילא עלת עלאה דאיהו עלת על כל העלות. והאי רזא לא אתמסר לכל חפימא ונביאה (נ"א אבל מה דאתמר לעילא על עלאה דאיהו על העלות האי רזא לא אתמסר אלא לכל חכימא ונביאה).

תא חזי כמה עלות אנון סתימין דאנון מתלבשין ואנון מורכבין בספירן, וספירן מרכבה לגבייהו, דאנון טמירין ממחשבתא דבני נשא, ועלייהו אתמר (קהלת ה) כי גבוה מעל גבוה שומר וגו'. נהורין מצוחצחין אלין על אלין. ואלין דמקבלין אנון חשוכין מאחרנין דעלייהו דמקבלין מנייהו. ועלת (על כל) העלות לית נהורא קיימא קמיה דכל נהורין מתחשכן קמיה.

השלמה מההשמטות (סימן ל"ג)

זיין מאי עבידתיה, כמנין ימי השבוע. ללמדך שכל יום יש לו כח. ומאי עבידתיה הכא ללמדך שכל שיש חכמה גדולה באוון לאין תכלית, כך יש הכח ההוא בכל האברים, ומאי אברים, שבע שיש באדם. דכתיב כי בצלם אלהים עשה את האדם. ע"כ: (עד כאן מההשמטות)

רעיא מהימנא השלמה מההשמטות (סימן ד)

אמר ליה בוצינא קדישא בתר דאמר (בראשית א) נעשה אדם בצלמנו כדמותנו מאי ניהו דאמר לבתר ויברא אלהים את האדם בצלמו, אמר ליה מה דאוקמוה על דא מארי מתניתין דמנהון אמרו (הוא) נברא ומנהון (אמרו) לא נברא וקודשא בריך הוא ברא ליה, דכתיב (בראשית א) ויברא אלהים את האדם בצלמו. אמר ליה אי הכי איהו לא יהיב חלקא ביד חד מנייהו ולא אתעביד בדיוקנא דילהון אלא באיקונין דמלכא בצלמו כדמותו דאיהו צלם ודמות תבניתו. אמר הכי אשתמודע. אמר חס ושלום. אלא אנא אימא דאתברי בכלא ואשליטיה על כלא. דאי הוה יהיב כל חד חולקיה בזמנא דהוה פעסיה עליה כל חד הוה נטיל חולקיה מיניה, כי במה נחשב הוא. אלא קודשא בריך הוא ברא ליה כל חד בדיוקניה, דא מלכות קדישא דאיהי תמונת כל, דבה אסתכל קודשא בריך הוא וברא עלמא וכל בריין דברא בעלמא וכלל בה עלאין ותתאין בלא פירודא כלל וכלל בה עשר ספירן וכל שמהן וכנויין והויין ועלת כל כלא דאיהו אדון על כלא ולית אלהא בר מיניה ולא אשתכח בכל עלאין ותתאין פחות מיניה. בגין דאיהו קשר דכלהו שלימו דכלהו לקיימא ביה ומלכותו בכל משלה. ובגין דלא אשתכח עלת על כלא בעלאין ותתאין פחות מיניה

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אפילו בחד מנייהו (אתקריאת) אתקריבת אמונת ישראל. ומסטרטא דעלת על פלא אתמר בה (דברים ד') כי לא ראיתם כל תמונה. אבל מסטרטא דשאר עמין אתמר בהו (בה) (במדבר י"ב) ותמונת יי ביט. אתא בוצינא קדישא ושאר חברייא ואשתטחו קמיה ואמרו כען לית מאן דיכיל למיטל מיניה חולקיה דלא יהיב ליה חד מעלמא אלא בורא עלמין עלת על פלא, וביה תלייא עונשיה או אגריה ולא במלאך ושרף ולא בשום בריה דעלמא ובגין דא אוקמוה רבנן דמתניתין המשתף שם שמים ודבר אחר נעקר מן העולם. ע"כ: (עד כאן מההשמטות)

דבר אחר נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, הא אוקמוה חברייא על מלאכי השרת דאנון אמרי האי קרא. אמר להו בטר דהו ידעין מה דהו ומה דעתיד למהוי ואנון הו ידעין דעתיד למחטי אמאי בעו למעבד ליה. ולא עוד אלא דענא ועזאל הו מקטרגי עליה בזמנא דאמר שכינתא לקודשא בריה הוא נעשה אדם, אמרו מה אדם ותדעהו. מה את בעי למברי אדם, ותדעהו דעתיד למחטי קמך באתתא דיליה דאיהי חשף. דאור (מ"י דף כ"ח) איהו דכורא וחשף נוקבא שמאלא חשף דבריאה. בהווא זמנא שכינתא אמרת לון בהאי דאתון מקטרגין אתון עתידים למנפל. כדכתיב ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טובות הנה וגו' (חשקו בהון) וטעו בהון ואפיל לון שכינתא מקדושה דלהון. אמרו חברייא רבי רבי, אדהכי (נ"א אי הכי) ענא ועזאל לא הו משקרין במלוליהו. דודאי בנוקבא עתיד אדם למחטי. אמר להו הכי אמרה שכינתא אתון אנדמנתון לקטרגא קדמי יתיר מחילא דמרומא, אי אתון הויתון שפירין מאדם בעובדייכו יאות לכו לקטרגא עליה. אבל איהו עתיד למחטי באתתא חדא, אתון בנשין סגיאין. חפתיכון יתיר מבני נשא כמה דכתיב ויראו בני האלהים את בנות האדם וגו', את בת האדם לא נאמר, אלא את בנות האדם. ולא עוד אלא אם אדם חב הא אקדים ליה תשובה לאהדרא למאריה לאתקנא במה דחב. אמרו ליה חברייא (רבי רבי) אי הכי אמאי כולי האי. אמר רבי שמעון לחברייא אי לא דהו הכי דברא קודשא בריה הוא יצרא טבא ובישא דאנון אור וחשף לא הוה זכו וחובה לאדם דבריאה. אלא (בגין) דאתברי מתרווייהו, ובגין דא (דברים ל) ראה נתתי לפניך היום את החיים וגו'. אמרו ליה כולי האי אמאי. ולא הוה שפיר דלא אתברי דלא למיחב ולגרמא כל מה דגרים לעילא ולא הוה ליה לא עונש ולא שכר.

[זוהר חלק א' - דף כג ע"ב]

אמר לון מן הדין הוה ליה למברייה פך. בגין דאורייתא בגיניה אתבריאת דכתיב בה עונשא לרשיעייא ואגרא לצדיקייא ולא הוה אגרא לצדיקייא ועונשא לרשיעייא אלא בגין אדם דבריאה (ישעיה מה) לא תהו בראה לשבת יצרה. אמרו ודאי כען שמענא מה דלא שמענא עד השתא, דודאי לא ברא קודשא בריה הוא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מִלְתָּא דְלָאוּ אִיהוּ צָרִיךְ. וְלֹא עוֹד אֵלָא אֹרִייתָא דְבְרִיאָה (דף כג ע"ב) אִיהוּ לְבוּשָׁא דְשְׁכִינְתָּא. וְאִי אָדָם לֹא הוּוּ עֵתִיד לְמַבְרִי (למחטי) הוּוּ שְׁכִינְתָּא בְּלֹא כְסוּיָא כְּגוּוֹנָא דְעָנִי. וּבְגִין דָּא כָּל מָאן דְחָב כְּאֵלוּ אִפְשִׁיט לְשְׁכִינְתָּא מְלְבוּשָׁהָ. וְהֵא אִיהוּ עוֹנָשָׁא דְאָדָם.

וְכָל מָאן דְמַקְיִים פְּקוּדִין דְאֹרִייתָא כְּאֵלוּ הוּוּ לְבִישׁ לְשְׁכִינְתָּא בְּלְבוּשָׁהָ. וּבְגִין דָּא אֹקְמוּהָ בְּכְסוּיָא דְצִיצִית (ותפלין) (שמות כב) כִּי הִיא כְסוּתוֹ לְבִדָּה הִיא שְׁמֵלְתוֹ לְעוֹרוֹ בְּמָה יִשְׁכַּב בְּגָלוּתָא וְהֵא אֹקְמוּהָ. תָּא חֲזִי, חֲשָׁךְ אִיהוּ אוֹכְמוֹ דְאֹרִייתָא אוֹר חִירוֹ דְאֹרִייתָא.

השלמה מההשמטות (סימן ה)

חֲוורוֹ דְאֹרִייתָא וְכַד אִיהוּ אוֹר מִתְלַבֵּשׁ בְּחֲשָׁךְ אֲתַמַּר בְּאֹרִייתָא (שיר השירים א) שְׁחוּרָה אָנִי וְנֹאווָה וְכַד אֲסַתְלַק מִתַּמָּן אוֹר דְאִיהוּ חֲוורוֹ אָמְרָה אֵל תְּרֹאוּנִי שְׁאֲנִי שְׁחַרְחוּרַת וְאֹרִייתָא כְּגוּוֹנָא דְבֵת עֵינָא דְאִיהִי אוֹכְמָא וְשְׁפִירָא בְּאוֹר דְנִהִיר בָּהּ וּבְגִין דָּא בֵת עֵינָא וְאוֹר דְנִהִיר בָּהּ אָמְרָה (תהלים כז) יִי אֹרִי וְיִשְׁעֵי מִמִּי אִירָא אוֹרִי אוֹר יִי דְאִיהִי בֵת עֵין וְתֵרִין גּוּבִין אִית לִיה אוֹר מְלָגָאוּ וְחֲשָׁךְ מְלָבַר לְמַהוּי שְׁלֵטָאָה בְּהוּ עַל כָּל קְלוּסִין (קליפין) הִדָּא הוּוּ דְכְתִיב (תהלים ק"ג) וּמְלָכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. בְּלְבוּשָׁא דְאוֹר אִיהִי שְׁלִיטַת עַל כָּל אֵינוֹן דְאֲתַמַּר בְּהוֹן (שמות י') וְלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִיָּה אוֹר בְּמוֹשְׁבוֹתָם וּבְלְבוּשָׁא אוֹכְמָא שְׁלִיטַת עַל חֵיבִיָּא דְאֲתַמַּר בְּהוֹן (שמואל א' ב') וְרִשְׁעִים בְּחֲשָׁךְ יִדְמוּ.

וְעוֹד אוֹר אִיהוּ מְסֻטְרָא דִימִינָא דְאִיהוּ אוֹר יוֹם קְדַמָּאָה דְאֲתַמַּר בֵּיה (בראשית א') יְהִי אוֹר דָּא אֲבִרְהֵם וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם. חֲשָׁךְ מְסֻטְרָא דְשְׁמֵאלָא דְאֲתַמַּר בֵּיה בִּיצְחָק (בראשית כ"ז) וְתַכְהִינֵן עֵינָיו מְרֹאוֹת וְלַחֲשָׁךְ קָרָא לֵילָה יַעֲקֹב דְאֲתַלְבֵּשׁ מִתְרוּיָהוּ בְּאוֹר דִימִינָא וּבְחֲשָׁךְ דְשְׁמֵאלָא וּבְתֵרוּיָהוּ עֵמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא אִיהוּ עֵמוּד. (שמות י"ג) עֵמוּד הָעֵנָן יוֹמָם וְעֵמוּד הָאֵשׁ לַיְלָה לַפְּנֵי הָעָם. עֵנָן מְסֻטְרָא דִילִיָּה מִיָּא, חֲשָׁךְ מְסֻטְרָא דִילִיָּה אֲשָׁא עֵמוּד אִיהוּ שְׁלוֹם בִּינִיָּהוּ. הִדָּא הוּוּ דְכְתִיב (איוב כ"ה) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו וְכַד אִיהוּ בְּאֲמַצְעִיתָא (שמות יד) וְלֹא קָרַב זֶה אֶל זֶה כָּל הַלַּיְלָה, לֹא קָרַיב מִיָּא לְאֲשָׁא וְלֹא אֲשָׁא לְמִיָּא דְאִיהוּ אֲפִרִישׁ בִּינִיָּהוּ. וְדָא אִיהוּ מַחְלוּקַת בֵּית הַלֵּל וּבֵית שְׁמַאי שְׁהִיא לְשֵׁם שְׁמַיִם וְלִקְבִלִיָּהוּ תֵרִין אֲמוּרָאי דְרַקִיעָא מִיכָאֵל וּגְבִרְיָאֵל וְשֵׁר שְׁלוֹם מְכַרְיַע בִּינִיָּהוּ דְאִיהוּ נוֹרִיא"ל, אוֹרִיאֵל אֲתַקְרִי מְסֻטְרָא דִימִינָא נוֹרִיאֵל מְסֻטְרָא דְשְׁמֵאלָא וְאִיהוּ אָדָם דְלִתְתָא מְטֻטְרוּן שְׁמִיה שְׁלִיט עַל כָּל מְאָרִי מִתְנִיתִין הִדָּא הוּוּ דְכְתִיב (בראשית א') וַיִּרְדּוּ בְדָגַת הַיָּם אֵלַיִן תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים דְמִתְרַבִּין בִּימָא דְאֹרִייתָא דִירְתִי מִתַּמָּן נֶפֶשׁ חַיָּה.

ובעוף השמים אליו מארי דזכוון דבזכותהון פרחין לעילא וירתינ מתמן רוחא דאיהו עוף יעופף בגדפין בפקודין דעשה. ובבהמה אליו עמי הארץ דאתמר בהון (במדבר י"ד) אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם. (עד כאן מההשמטות) (ואי צלותא לאו איהי שלימא כמה מלאכי חבלה רדפין אבתרה כמה דאת אמרו, (איכה א) כל רודפיה השיגוה וגו'. ובגין דא מצלין (תהלים עח) והוא רחום יכפר עון דא סמאל דאיהו נחש. ולא ישחית דא משחית. והרבה להשיב אפו דא אף. ולא יעיר כל חמתו דא חמה. בגין דלא ירדפון בתר צלותא. וכמה מלאכי חבלה תליין מנייהו. שבעה ממנן אנון ותליין מנייהו שבעין. ובכל רקיעא ורקיעא אנון מקטרגין ותליין מנייהו עשרה אלף רבוא. ואי צלותא סלקא שלימא בעטופא דמצוה ותפלין על רישא ודרועא' אתמר בהו (דברים כח) וראו כל עמי הארץ כי שם ידו' ד נקרא עליך ויראו ממך. שם יי אוקמוה דאיהי תפלין דרישא. ומאן דחזי שם ידו' ד על רישא' בצלותא דאיהי (ידו' ד) אדנ"י מיד כלהון ברחין. הדא הוא דכתיב' (תהלים צא) יפול מצדך אלף וגו'.

השלמה מההשמטות (המשך)

כך נהורא איהו (תהלים ל"ג) רננו צדיקים ביי ודא דרגא דצדיק חי עלמין ומתמן רנה וביה פורקנא הדא הוא דכתיב (ירמיה כ"ג) צמח צדיק ודאי דאיהו עשירא' וצדיק נטיל משמאלא ועמודא דאמצעיתא מימינא הדא הוא דכתיב (דברים ל"ג) מימינו אש דת למו.

תא חזי כל אתוון אינון מסטרא דאתוון דאורייתא דכלילן בשכינתא וצדיק איהו נטיל לשמאלא קץ חי דאיהו יצחק בהפוך חי עלמין קשיר בשמאלא ושכינתא תתאה מסטרא דשמאלא אתמר בה והארץ היתה מסטרא דימינא תוהו ובהו בו הוא מסטרא דעמודא דאמצעיתא וחשף על פני תהום דא שכינתא תתאה ומאן גרים ליה (לה) האי אלא קודשא בריך הוא קודם דברא עלמא הוה סתים יהו' ה לבתר אתפשטת ה' לתתא ואתמר בה והארץ היתה תוהו ובהו ורזא דמלה אלה "תולדות השמים" והארץ בהבראם בה' בראם הרי לך דהוה לבושהא תוהו.

ובגין דא פי לא המטיר יי אלהים עד לא הוה נחית נביעו עלה בגין דאדם אין דהוה בעלה לעילא סתים באין עד דאתפשט ה' מן יהו' דאיהו בינה דאיהו מקורא דנביעו דאיהי נקודה סתימא ומתמן והשקה את כל פני האדמה וקודם דנחתת הוה קודשא בריך הוא בונה עולמות ומחריבן, בגין דא הוה נביעו נחית בהוהא זמנא הוא שירותא מחסד הדא הוא דכתיב (תהלים פ"ט) אמרתי עולם חסד יבנה ובגין דא לא תוהו בראה לשבת יצרה ואתמר בה לא טוב היות האדם לבדו דלא תוהו בראה.

ובזמנא דהוה תוהו אמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני וגו' קץ דיצחק דאתמר ביה פי אותך ראיתי צדיק לפני דאי אנת הוית בעי רחמי עליהו לא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אתחרבו ואיהו הוה אמר ליה ברמוז בגין דיבעי רחמי עליהו ולא ימות משיח דאיהו מסטרא דשמאלא.

אמר ליה והא בונה עולמות ומחריבן קודם דאתברי עלמא הוה אלא מגיד מראשית אחרית דקודשא בריך הוא הוה במחשבתיה כל דרין דהוה בונה ואתחריבו קודם דאתבריו חזא דהו עבדין עובדין דיתחריבו וכיון דברא חשב כאילו חריב לון ודא ממלל עד סוף יומין דאלין תולדין בישין והו גרמין דנהר יחרב ויבש יחרב בבית ראשון ויבש בבית שני נביעו דיליה בתרין עלמין שכינתא עלאה ושכינתא תתאה ולנח אתגלייא מה דהוה ומה דעתיד למתוי ולא בעא רחמי עליהו עד דאתא משה ובעא רחמי דעתידין הוה ישראל דלא יפקון אלא חד מעיר ושנים ממשפחה מסטרא דגבורה דהוי דייגין ויתחור עלמא לתהו.

ובגין דבעא משה רחמין עליהו שמאל דוחה ולא יפקון ביה ישראל וימין מקרבא דאיהי מינא מטי כלפי חסד ומשה בגין דיהב גרמיה עליהו יחב תוקפא לדרגיה דאיהו עמודא דאמצעיתא דאיהי אורייתא דאתיהיבת בימינא הדא הוא דכתיב (דברים ל"א) מימינו אש דת למו ובגין דא פורקנא ביה תלייא הדא הוא דכתיב (בראשית מ"ט) לא יסור שבט מיהודה עד כי יבא שילה דאיהו משה בחושבנא.

יסוד צדיק ביה סו"ד תהא שמאל דוחה אף על גב דאוקימנא ביה (בראשית מו) כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה ששים ושש בגין דאתקשר בשמאלא וימין מקרבת בגין דתליא מניה עמודא דאמצעיתא דס"ו אינון ששים מסכתות ושיתא סדרי משנה דאתיהיבו מגבורה דאיהי שמאלא ששים גבורים אתקריאו דנטלן מגבורה דתמן אורייתא דבעל פה דאיהי שכינתא תתאה כללא דס' מסכתות ושיתא סדרי משנה דתורה שפכתב לפומא לא גלי בגין דעתידה שמאל דאיהי פומא לאדחייא.

ובגין כף איהו סתים הכי פורקנא בלבא ופומא דאיהו גלייא לא אתגלי פורקנא ובגין דכלא תלייא בימינא אמר הנביא (ישעיה נ"א) וזרוע יי על מי נגלתה על מי ודאי דאתמר ביה (איכה ב) מי ירפא לך הדא הוא דכתיב (איכה ב) מ"ה אעידך מ"ה אדמה לך (שמות ג) ואמרו לי מה שמו במ"ה ייתי זמנא ובמ"ה אסוותא הדא הוא דכתיב (איכה ב) מה אשׁוה לך ואנחמך וגו' מי ירפא לך, דמשה איהו מה שמו וביה תהא נחמתך ובגין דא כפל קודשא בריך הוא שמיה משה חד על פורקנא קדמאה וחד על בתרייתא ובגין דא (שמות יד) אז ישיר משה אז שר לא נאמר אלא אז ישיר.

עשיראה בתפלה ודא שכינתא עלה אתמר (תהלים י"ז) תפלה לדוד שמעה יי צדק ודוד ברוח קודשא אמר באחרית יומין דגלותא, אמר על ישראל (תהלים י"ז) בחנת

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לבי פקדת לילה. ולית לילה אלא גלות ואיוב מה דאמר כולא הוא משל על ישראל דאמר (איוב ז) כלה ענן וילך, ושטן בעא לקטרגא ליה ואמר קודשא בריך הוא (איוב לה) איוב לא בדעת ידבר אוף ביעקב בגין דחזא ברוחא דקודשא דוחקא דגלותא (עד כאן מההשמטות)

ויעקב בגין דחמא ברוחא דקודשא דוחקא דגלותא בתראה בסוף יומיא (אמר (בראשית כח) ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ובא ליליא דגלותא ואמר) (בראשית לב) ויירא יעקב מאד ויצר לו. ופליג עמא קדישא בגלותא לג' סטרין. כמא דאת אמר, (בראשית לג) וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשונה ברישא בגלותא דאדום, ואת לאה וילדיה אחרונים. ואת רחל ואת יוסף אחרונים. ובגין דחמא בתר פן עניותא וצערא דלהון אמר (בראשית כח) ושבתי בשלום אל בית אבי ואמר ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש.

ודוד בגין גלותא אמר (שמואל ב ז) רעב ועיף וצמא במדבר, בגין דחמא שכונתא חרבה יבשה הוה נטיל צערא בגינהא. לבתר דחמא דהדרין ישראל (בתשובה) בחדוה, תקין עשר מיני נגונים. ובסוף פלהו אמר (תהלים קב) תפלה לעני כי יעטוף (נ"א תקין י' מיני תילים, ובסוף כלהו תפלה לדוד הט"ה יי אונך ענני. חדא דכלהו צלותין דבגיניהו מתעטפין קדם מלכא. ולא הוו עאלין עד דייעול צלותא דעני אמר תפלה לעני כי יעטוף) והיא צלותא דעטיף כל צלותין קדמהא עד דייעול צלותא דיליה. בגין דא אקדים עני לכלהו.

מאן צלותא דעני. דא צלותא דערבית דאיהי רשות בפני עצמה בלא בעלה. ובגין דאיהי בלא בעלה איהי ענייה יבשה (ברשות כל אינש) וצדיק עני יבש דא זרעא דיעקב דאיהו ברשות כל אומין דעלמא ודמיא לצלותא דערבית דאיהי ליליא דגלותא.

וצלותא דשבת איהי צדקה לעני פמה דאוקמוה מארי מתניתין שמש בשבת צדקה לעניים (דעניים מתנחמי בארח דשמשא (בשבתא) דשבתא). ובגין דא צריך בר נש למהוי איהו כעני לתרעא דמלכא בצלותא דעמידה בכל שית יומין דחול בגין שכונתא. ומתעטף לה בעטופא דמצוה דציצית כעני. ויהא בתפילין פאביון לגבי תרעא דאיהו אדנ". דהכי סליק לחושבין היכ"ל. ודא איהו אדנ"י שפתי תפתח.

וכד אפתח פומיה בצלותא דערבית נשרא קא נחית ביומין דחולא לקבלא בגדפהא צלותא דליליא. ודא נוריא"ל אתקרי אוריא"ל מסטרא דחס"ד, ונוריא"ל מסטרא דגבורה דאיהו נור דליק, דאתמר ביה (דניאל ז) נהר דינור וגו'.

ובצלותא דשחרית אריה נחית לקבלא צלותא בדרועוי וגדפוי דארבע גדפין (ס"א אית) לכל חיה דא מיכאל. ובצלותא דמנחה שור נחית לקבלא (נ"א צלותא) בקרנוי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וגדפוי ודא גבריאל. ובשבת נחית קודשא בריך הוא בג' אבהן לקבלא בת יחידא דיליה בהון. ודא רזא דשבת ש' ב"ת יחידא דיליה. בהווא זמנא חיוון עלאין דאתקריאו בשמא דיי פתחין ואמרין (תהלים כד) שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם.

[זוהר חלק א' - דף כד ע"א]

בהווא זמנא מתפתחין שבועה היכלין. היכל קדמאה היכלא דאתבה. תניינא היכלא דיראה. תליתאה היכלא דרחמי. (תקונים כב). רביעאה היכלא דנבואה דאספקלריאה דנהרא. (דף כד ע"א) חמישאה היכלא דנבואה דאספקלריאה דלא נהרא. שתיתאה היכלא דצדק. שביעאה היכלא דדיין.

ועלייהו אתמר בראשית ברא שי"ת. אלהים היכלא שביעאה. והכי אנון ז' היכלין לתתא ולקבלייהו שבועה קלין דהבו ליי. וי"ח אזפרות דביה, דבהון שט קודשא בריך הוא בי"ח עלמין (תהלים סח) ברכב אלהים רבותים אלפי שנאן דאנון י"ח רבוון עלמין וכמה נטורי תרעין אית להיכלין דמקבלין צלותין, וכל צלותא לא תיעול אלא במדה במשקל. ולית מאן דקאים קמי תרעא דצלותא. ועליה אתמר (תהלים קכז) לא יבושו פי ידברו את אויבים בשער. דאיהי תרעא דמלכא. בגין דצלותא איהי מצוה ודא שכינתא ואורייתא דא קודשא בריך הוא. לא צריך הפסקה בינייהו. וצריך לסלקא תורה ומצוה ברחימו ודחילו.

דכל פקודין דעשה ולא תעשה כלהו תליין מן שם ידו"ד. כמה דאוקימנא רזא דא שמ"י עם י"ה שס"ה מצות לא תעשה. וזה זכרי עם ו"ה רמ"ח מצות עשה. והא הכא שס"ה ורמ"ח. ואנון רמ"ח תיבין בקריאת שמע ואתייבבו מרחימו (דאת י) ודחילו דאת ה'. ובגין דא תקינו הפסוק בראשית באהבה ואנון פלילין באברהם דאתמר ביה זרע אברהם אוהבי.

השלמה מההשמטות (סימן ו)

זרע אברהם אוהבי. לית מאן דקאים קמיה תרעא דצלותא ועליה אתמר (תהלים קכ"ז) לא יבושו פי ידברו את אויבים בשער דאיהו תרעא דמלכא בגין דצלותא איהי מצוה ודא שכינתא ואורייתא דא קודשא בריך הוא ולא צריך הפסקה בינייהו וצריך לסלקא תורה ומצוה בדחילו ורחימו דכל פקודין דעשה ולא תעשה כלהו תליין מן שם יהו"ה כמה דאוקימנא רזא דא שמ"י עם י"ה שס"ה מצות לא תעשה וזה זכרי עם ו"ה רמ"ח מצות עשה והא הכא רמ"ח ושס"ה ואינון רמ"ח תיבין בקריאת שמע ואתייבבו מרחימו ודחילו דאות ה' ובגין דא תקינו הפסוק בעמו ישראל באהבה ואינון פלילין באברהם דאתמר ביה (ישעיה מ"א) זרע אברהם אוהבי.

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

תְּפִילֵּין אֵינּוֹן עוֹז דְּאִתְיִיְהִיבוּ מִיִּרְאָה דְּאִיהוּ לְשִׁמְאֵלָא וְדָא פְּחַד יִצְחָק דְּתַמָּן כָּל מְקַטְרָגִין סְלָקִין לְמַתְבַּע כָּל דִּינִין וּבְגִין דָּא (ישעיה סב) וּבְזוּרְעַ עוֹזוֹ, דָּא תְּפִילֵּין י"ה בִּירְאָה ו'ה בְּאֶהְבָּה הֵדָא הוּא דְכָתִיב (תהילים ל"א) אֶהְבּוּ אֶת יי כָּל חֲסִידֵי תָא חַזִּי (ס"א ת"ת) יְהו"ה כָּלִיל כָּלָא וּבְגִין דָּא אֶתְמַר בִּיעֶקֶב (בראשית כט) וְהִנֵּה יְהו"ה נֹצֵב עָלָיו דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא לְבִתְרָ דְאַתְקַם. (כתוב בדפוס עד בדיוקנא דמאהה ודאי) דְכַד צְלוֹתָא דִילִיָּה סְלָקָא לְעִילָא פְּרוּזָא נְפִיק מְרַקִיעִין וְיִימָא הָבוּ יְקָרָא לְדִיוֹקְנָא דְמַלְכָא וְלִית תְּרַעָא דְקָאִים קָמִיָּה הָאִי צְלוֹתָא, (תהילים נ"א) אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח לְאַפְקָא מְזוֹנָא לְבָנִין קְדִישִׁין דְּבַהָאִי הִכְלָא תַמָּן מְזוֹנָא.

בְּנֵי חַיִּי וּמְזוֹנֵי מְסֻטְרָא דְעֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא דְאִיהוּ (שמות ה) בְּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל וְאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים דְנִפְיָק מִחַיִּים דְלְעִילָא וְאִיהוּ אֵילָנָא דְמְזוֹן לְכוֹלָא בֵּיהּ וּבְנִין דְשְׁכִינָה אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, חַיִּים דִּילָה אֹרִייתָא, מְזוֹנָא דִילָה צְלוֹתָא דְחֻשְׁבָּא לְקַרְבָּנָא. וּבְגִלוֹתָא אֶתְמַר לְגַבֵּי יִשְׂרָאֵל (בראשית לז) הִבֵּה לִי בָנִים וְשְׁכִינְתָא אִיהִי קַרְבָּנָא לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְמַקְבֵּל לָהּ בִּימִינָא וְשִׁמְאֵלָא וּגּוּפָא וְיַחֲוּדָא דִילִיָּה עֲמָה בְּצַדִּיק דְאִיהוּ אוֹת תְּפִילֵּין וְשַׁבַּת וְיָמִים טוֹבִים.

וְאִית לְמִשְׁאֵל לָמָּה מְצִלָּן לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּכַמָּה דְרָגִין, זְמַנִּין מְצִלִּין לִיָּה בְּסַפִּירָה יְדִיעָא וּבְמַדָּה יְדִיעָא לְזַמְנִין צְלוֹתָא לִימִינָא הֵדָא הוּא דְאַתְמַר הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדִירִים. לְזַמְנִין לְשִׁמְאֵלָא, הֵדָא הוּא דְאַתְמַר הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יְצִפִּין, לְזַמְנִין דְאַבָּא וְאִימָא לִימִינָא וְלְשִׁמְאֵלָא אֵינּוֹן לְזַמְנִין לְעֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא לְזַמְנִין לְצַדִּיק כָּל צְלוֹתָא סְלָקָא לְדְרָגָא יְדִיעָא אֵלָא וְדָאִי יְהו"ה אִיהוּ בְּכָל סַפִּירָה וּסַפִּירָה וְצְלוֹתָא אִיהִי שְׁכִינְתָא.

בְּזַמְנָא דְבַעֲי לְרַחֲמָא עַל עֲלָמָא סְלִיקַת בִּימִינָא וּבְזַמְנָא דְבַעֲי לְמַעַבְד דִּינָא בְּעֲלָמָא סְלִיקַת בְּשִׁמְאֵלָא וְכוֹלָא לְגַבֵּי יְהו"ה דְאִיהוּ בְּכָל אֶתְר וּבְגִין דָּא זֹאת תּוֹרַת הַעוֹלָה עוֹלָה לִי וְדָא צְלוֹתָא דְאִיהִי שְׁכִינְתָא קַרְבָּן לִי וְדָא צְלוֹתָא דְאִיהִי קַרְבָּנָא דִילִיָּה וְכַד סְלָקָא לְגַבֵּיהּ צְרִיךְ לְאַכְלָלָא עֲמָה כָּל סַפִּירָן דְלִית קְדוּשָׁה פְּחוֹת מַעֲשָׂרָה. (עד כאן מההשמטות)

יִשְׂרָאֵל דְסָלִיק בְּיּוֹד ה"א וְא"ו ה"א. וְרוּזָא דְמִלָּה יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחֲשָׁבָה לְהַפְּרָאוֹת. מַחֲשָׁבָה חֲש"ב מ"ה, וּבֵיהּ תִּשְׁכַּח שְׁמָא קְדִישָׁא. וּבְגִין יְעֻקֵּב דְאִיהוּ יִשְׂרָאֵל אֶתְמַר וַיְבָרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ בְּדִיוֹקְנָא דְמֵאֲרִיָּה.

בְּנֵי חַיִּי וּמְזוֹנֵי מְסֻטְרָא דְעֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא. דְאִיהוּ בְּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל. וְאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים, וְאִיהוּ אֵילָנָא דְמְזוֹן לְכָלָא בֵּיהּ. וּבְגִין דָּא אֵנּוֹן יִשְׂרָאֵל מְזוֹנָא דִילִיָּה צְלוֹתָא דְחֻשְׁבָּא לְקַרְבָּנָא. וּבְגִלוֹתָא אֶתְמַר (בראשית ל) הִבֵּה לִי בָנִים וְאִם אֵין מִתָּה אֲנֹכִי. וְשְׁכִינְתָא אִיהִי קַרְבָּנָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מִינֵיהּ בִּימִינָא וְשִׁמְאֵלָא וּגּוּפָא.

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

וכד סלקא לגביה צריך לאכללא עמיה כל עשר ספירן. דלית קדושה פחות מעשרה דאיהו קדושה דיליה. ובגין דא פד בר נש בעי לסלקא צלותיה בכל תנועיה. (א) (א) חיויא בעי לקטרגא לצלותא, צריך למעבד ליה קירטא, ורזא דמלה זרקא מקף שופר הולך סגולתא:

פתח רבי שמעון ואמר עלאין שמעו. תתאין אתפנשו. אלין מארי מתיבתא דלעילא ותתא. אליהו באומאה עלך טול רשו ונחית הכא, דהא קרבא סגיאה אודמן. חנו"ך ממנא נחית הכא, אנת וכל מארי מתיבתא דתחות ידך. דלא ליקרא דילי עבידנא, אלא ליקרא דשכינתא.

פתח כמלקדמין ואמר. זרקא ודאי במיתך לסלקא צלותא להווא אתר ידיע, כמה דההיא אבנא דקירטא דאזדריקת לאתר ידיע, הכי צריך לסלקא מחשבתיה בצלותיה בההיא תגא אבן מוכללת ומעוטרת. דאתמר בה כל הזקף זוקף בשם דצריך לסלקא לה תמן.

ובההוא (אתר דסליק) לה לגבי בעלה אפילו נחש כרוף על עקבו לא יפסיק. אף על גב דאתמר ביה ואתה תשופנו עקב. ההיא אבן דאיהי י' דייעקב דאתמר בה (בראשית מט) משם רועה אבן ישראל לא יפסיק. וצריך לסלקא (נ"א לה) עד אין סוף. וכד נחית לה אתמר ביה כל הכורע כורע בברוך, דצריך לנחתא (נ"א לה) עד אין תכלית, ולא יפסיק (נ"א לה) מניה לא לעילא לא לתתא.

לזמנין איהו בעלה ו' בצדיק בשית פרקין דתרין שוקין נחת לגבה בתרין שוקין. לזמנא איהו בעלה ו' בתרין (נ"א דרועין) שית פרקין דסליקת לגבה בתרין דרועין. לזמנין איהו בן אבא ואמא בן י"ה צריך לסלקא. (ס"א לה לעילא וכד) לעילא לה. וכד סלקת תמן לזמנין איהי בהפוכא ו' ובין י' כגוונא דא א צריך לסלקא לגביה דאתמר בה (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה.

סדר הלימוד ליום ט תשרי [יום 9 בשנה]

[זוהר חלק א' - דף כד ע"ב]

וכד איהי סליקת לעילא, ברישא דכל רישין סלקא. ובגינה מלאכיא אמרין (דף כד ע"ב) אי"ה מקום כבודו. וכד סליקת לא' (לעילא) כגוונא דא א, איהי תגא ברישא דא' עטרה על רישיה פת"ר. וכד נחתא נקודא לתתא ואתעטרת נחיתת ביה כגוונא דא (נ"א קמץ). וכד סליקת אתקרי תגא ברזא דטעמי. וכד נחיתת אתקריאת נקודה. וכד מתיחד עמה איהי (אתקריאת אות) ז' פלילא מניה אות ברי"ת דאיהו שביעאה דכלא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וּבּוֹדָאֵי הָאֵי אַבְנָא הִיא בְּנִיָּא דְכָל עֲלָמִין. וּבְגִין דָּא (דברים כה) אֲבָן שְׁלִימָה וְצִדְקָה יְהִיָּה לָךְ. אִיהִי מִדָּה בֵּין כָּל סְפִירָה. וְסְפִירָה דְכָל סְפִירָה. (נ"א וכל ספירה) בְּה סְלִיקַת לְעֶשֶׂר. שִׁיעוּר דִּילָהּ וּבְה (נ"א ו' בה) אֲתַעְבִּידַת אִמָּה עֶשֶׂר אַמּוֹת אוֹרְךָ בֵּין כָּל סְפִירָה וְסְפִירָה. וְרוּא דְמִלָּה עֶשֶׂר אַמּוֹת אוֹרְךָ הִקְרַשׁ וּבֵין כָּלָא מֵאָה. אִיהוּ י' בֵּין פֶּרֶק וּפֶרֶק עֶשֶׂר זְמַנִּין סְלִקָא לְמִדָּה. (מארי) דְמֵאָה אִמָּה.

כָּל מִדָּה וּמִדָּה אֲתַקְרִי עוֹלָם. וְאַנּוּן י"ו שִׁיעוּר וּמִדָּה. ו' שְׁקַל י' מִדָּה דִּילָיָה. וְשִׁיעוּרָא דְמִדָּה חֲמִשׁ אַמּוֹת אוֹרְךָ וְחֲמִשׁ אַמּוֹת רַחֲב. וְאַנּוּן לְקַבֵּל שִׁיעוּרָא דְכָל רְקִיעַ דְמַהֲלָךְ ת"ק אוֹרְכִיהָ וְת"ק פּוּתֵייהָ. וְאַנּוּן ה"ה. הָרִי לָךְ שִׁיעוּר קוּמָה בְּאַתּוּן יְדוּ"ד. דָּאת ו' אִיהוּ רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם. חֲמִשׁ רְקִיעֵין דִּילָיָה ה' אֵלִין אֲתַקְרִיאוּ ה' שָׁמַיִם ה' חֲמִשׁ רְקִיעֵין דְכָלִּילִן בְּשָׁמַיִם. חֲמִשׁ עֲלָאִין שָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם. וְאַנּוּן ה"ה חֲמִשׁ בְּחֲמִשׁ. ו' רְקִיעַ שְׁתִּיתָאָה לֹון. י' שְׁבִיעָאָה לֹון י' שְׁבַעָה בְּשְׁבַעָה וְסִלְקִין י"ד. וְהִכִּי אַנּוּן אֲרַעִין שְׁבַעָה עַל גְּבִי שְׁבַעָה כְּגַלְדֵי בְּצִלִּים. וְכִלְהוּ רְמִיזוֹן בְּתַרִּין עֵינִין. י' אֲתַקְרִי עוֹלָם קָטָן. ו' עוֹלָם אֲרִיךְ, וְכָל מָאן דְּבַעֵי לְמִשְׁאֵל שְׁאֲלִתִּין לְגַבִּי עוֹלָם אֲרִיךְ צְרִיךְ לְאַרְכָּא בֵּיה. וְכָל מָאן דְּשְׁאִיל בְּעוֹלָם קָצֵר צְרִיךְ לְקַצְרָא. וְעַל דָּא אוּקְמוּהָ בְּמָקוּם שְׁאַמְרוּ לְקַצֵּר אִין אָדָם רְשָׁאֵי לְהָאֲרִיךְ.

לְקַצֵּר בְּצִלוֹתִין (במדבר יב) אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ. בְּנִקּוּדָה דִּי. לְהָאֲרִיךְ (מסטר אדא 1). וְלְהַתְנַפֵּל (דברים ט) (באת פ' וכולא פ"ו). וְאַתְנַפֵּל לְפָנֵי יי פְּרָאשׁוּנָה מ' יוֹם וּמ' לִילָה כָּלָא (חר). מ"ם י' נְקוּדָה בְּאַמְצַע אֲתַעְבִּיד מִ"ם מְסִטְרָא דְחֶסֶד צְרִיךְ לְאַרְכָּא בְּצִלוֹתָא וּבְשִׁמָּא קְדִישָׁא וְסִלִּיק יְדוּ"ד בְּרַבִּיעַ (וצריך) לְאַרְכָּא בְּתַנוּעָה דָּא דְאִיהוּ רוּא דְתַקִּיעָה. לְקַצֵּר מְסִטְרָא דְשְׁבָרִים בִּינוּנֵי, לָא בְּקַצִּירוּ וְלָא בְּאַרִיכוּ. בְּתַרוּעָה דְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא דְאִיהִי שְׁלִשְׁלַת דְתַרוּוִיָּהוּ שְׁקַל הַקֶּדֶשׁ.

לְקַבֵּיל רַבִּיעַ דְסִלִּיק אִיהוּ חוֹלָם, שְׁבָרִים לְקַבֵּיל שְׁבָא. דָּא בְּעָא לְסִלְקָא קָלָא וְדָא בְּעָא לְנַחְתָּא לָהּ. וּבְגִין דָּא אַנּוּן שְׁבָרִים בְּחֲשָׁאֵי שְׁכִינְתָּא תַתָּאָה וְקָלָא לָא יִשְׁתַּמַּע כְּמָא דְאֵת אָמַר, (שמואל א א) וְקוֹלָהּ לָא יִשְׁמַע. תַּרוּעָה דָּא שְׁלִשְׁלַת אַחִיד בְּתַרוּוִיָּהוּ. וְאִית כְּגוּוּנָא דְרְקִיעַ הַמְּאָרִיךְ בֵּיה תִיבָה וְאִיהִי נְקוּדָה חִירִיק כְּגוּוּנָא דְחָלָם. לִית נְקוּדָה דִּלִּית כְּגוּוּנָא דִּילָהּ בְּטַעְמֵי. סְגוּלָה לְגַבִּי סְגוּלָתָא. שְׁבָא לְגַבִּי זְקַף גְּדוּל. פְּלָהוּ תְשַׁפַּח לֹון נְקוּדֵי לְגַבִּי טַעְמֵי לְמָאן דִּידַע רִזִּין טְמִירִין. פְּתַח וְאָמַר זְרַקָא מְקַף שׁוּפֵר הוֹלֵךְ סְגוּלָתָא. (פתח נקודת ימין יי מלך. נקודת סגול שמאלא יי מלך. באמצעיתא יי ימלוך לתתא. רבי אחא אמר יי מלך דא עלמא עלאה. יי מלך דא תפארת. יי ימלוך דא ארון הברית):

השלמה מההשמטות (סימן מא)

"זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

תֵּאנָא עֲמוּד אֶחָד מִן הָאָרְץ עַד לְרַקִּיעַ וְצַדִּיק שְׁמוֹ עַל שֵׁם הַצַּדִּיקִים וּפְשִׁי־שְׂרָאֵל צַדִּיקִים מִתְגַּבֵּר וְאִם לֹא מִתְחַלֵּשׁ וְהוּא סוּבֵל כָּל הָעוֹלָם דְּכַתִּיב (משלי י') וְצַדִּיק יִסוּד עוֹלָם. וְאִם חָלַשׁ לֹא יוּכַל לְהִתְקַיֵּם הָעוֹלָם. עַד כֹּאן: (עַד כֹּאן מֵהַשְּׂמִטּוֹת)

השלמה מההשמטות (סימן ז)

מְדַרְשׁ רות: הַצַּדִּיק אֲבָד כָּל זְמַן שְׁלֵא יָבֵא הַשְּׁפַע אֲבָד וְעָלִיו נֶאֱמַר (ישעיה י"ט) וְנָהָר יִחַרֵּב וַיִּבֶשׁ וּבִעַת הַבְּרָכָה נֶאֱמַר (תהלים ה') כִּי אֶתָּה תְּבַרֵּךְ צַדִּיק בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק:

השלמה מההשמטות (סימן ח)

סֵפֶר הַבְּהִיר: תֵּנָא עֲמוּד אֶחָד מִן הָאָרְץ עַד לְרַקִּיעַ וְצַדִּיק שְׁמוֹ עַל שֵׁם הַצַּדִּיקִים וּכְשִׁישׁ צַדִּיקִים מִתְגַּבֵּר וְאִם לֹא מִתְחַלֵּשׁ וְהוּא סוּבֵל כָּל הָעוֹלָם דְּכַתִּיב (משלי י') וְצַדִּיק יִסוּד עוֹלָם וְאִם חָלַשׁ לֹא יוּכַל לְהִתְקַיֵּם הָעוֹלָם ע"כ: (עַד כֹּאן מֵהַשְּׂמִטּוֹת)

אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ (ר"ת תה"ו) הָא אִוְקְמוּהָ כָּל אֶתְר דְּכַתִּיב אֵלֶּה פְּסַל אֵת הָרְאשׁוֹנִים וְאֵלִין תּוֹלְדִין דְּתַהוּ דְּאִתְרַמְיִזוּ בְּקִרְא תְּנַיִנָא וְהָאָרְץ הִיְתָה תַּהוּ. וְאֵלִין אֲנִין דְּאִתְמַר דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרָא עֲלָמִין וּמַחְרִיבֵן. וּבְגִין דָּא אֲרַעָא הוּא תּוֹהָה וּבוֹהָה. אִיךְ בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלָמִין לְחַרְבָּא לֹון. שְׁפִיר הוּא דְּלֹא לְבְרִי לֹון. אֵלֹא וְדֵאִי הֵכָא אִיכָא רְזָא. מֵאִי אִיְהוּ וּמַחְרִיבֵן. דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא יִשְׁצִי עוּבְדֵי יְדוּי. וְלֹא עוֹד אֵלֹא דָּא שְׁמַיָּא אִתְמַר בְּהוּ (ישעיה נא) כִּי שָׁמַיִם כְּעֶשֶׂן נִמְלְחוּ וְגו'. אִם כֵּן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבִיד וּמְחִי.

אֵלֹא רְזָא דְּמַלְאָה כְּדִין הוּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרָא עֲלָמָא וּבְרִיָּה בְּאוּרִיָּתָא כְּמָה דְּאִוְקְמוּהָ בְּרֵאשִׁית, דְּאִתְמַר בָּהּ (משלי ח) יִי קִנְיִי רֵאשִׁית דְּרַכּוּ. וּבְהֵאִי רֵאשִׁית בְּרָא יֵת שְׁמַיָּא וְיֵת אֲרַעָא וְאִיְהִי סְמִיךְ לֹון בֵּיהּ. בְּגִין דְּבְרִית כְּתִיב בֵּיהּ בְּבִרְא' שִׁי'ת. וְאִתְמַר בֵּיהּ (ירמיה לג) אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה וְגו'. וְאֵלִין אֲנִין דְּאִתְמַר בְּהוּן (תהלים קטו) הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִי וְגו'. וְאִיְהִי אֲרִץ הַחַיִּים כְּלִילָא מִשְׁבַּע אֲרַעִין דְּעַלְיָהוּ אֲמַר דּוֹד מְלַכָּא (תהלים קיו) אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאֲרָצוֹת הַחַיִּים.

[זוהר חלק א' - דף כה ע"א]

וּבְרָא שְׁמַיָּא וְאֲרַעָא (דף כה ע"א) בְּתַרְיָה עַל תַּה"ו, וְלִית תַּמָּן יִסוּדָא דְּאִיְהוּ בְּרִי'ת דְּסְמִיךְ לֹון. בְּגִין דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעָא לְמִיתָן אוּרִיָּתָא לְאוּמִין דְּעַלְמָא עוּבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת דְּאִיְהוּ בְּרִית מִלְּהָ מִמֶּשׁ, וְלֹא בְּעוּ לְקַבְּלָא לֵיהּ, וְאִשְׁתְּאַרְת אֲרַעָא חֲרָבָה וַיִּבֶשׁהּ.

וְדָא אִיְהוּ יְקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוּם אֶחָד וְתַרְאָה הַיִּבְשֶׁת. יְקוּוּ הַמַּיִם דָּא אוּרִיָּתָא. אֶל מְקוּם אֶחָד אֵלִין יִשְׂרָאֵל. בְּגִין דְּנִשְׁמַתִּיְהוּ תַלְיִין מֵהָהוּא אֶתְר דְּאִתְמַר

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בִּיה בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מְמַקְוֵמוּ. כְּבוֹד יי שְׁכִינְתָא תְּתָא. מְמַקְוֵמוּ שְׁכִינְתָא עֲלָא. וְכִיּוֹן דְּאַנּוֹן נִשְׁמַתִּיהוּ מִתְּמָן, שְׂרִיא עֲלִייהוּ וְדַאי יְדוּד וְאַתְמַר בְּהוֹן (דְּבָרִים לֵב) כִּי חֶלֶק יי עֲמוּ. וְדַא אִיהוּ יְקוּוּ הַמִּים אֶל מְקוּם אֶחָד.

וְאוּרִייתָא אִיהִי יְשׁוּבָא דְעֲלָמָא. וְאוּמִין דְעֲלָמָא עוּבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת דְלָא קְבִילוּ לָהּ אֲשֵׁתָארוּ חֲרָבִין וִיבִשִׁין. וְדַא אִיהוּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּרָא עֲלְמִין וּמְחַרְיָבִין אֲלִין דְלָא נְטְרִי פְקוּדֵי אוּרִייתָא, לָא דִישְׁצִי אִיהוּ עוּבְדוּי כְּמָה דְחֻשְׁבִין בְּנֵי נְשָׂא. וְלָמָּה יִשְׁצִי לוֹן לְבָנוּי דְאַתְמַר בְּהוֹן בְּהַבְרָאָם בְּה' בְּרָאָם. וְאַלִין אַנּוֹן דְמִתְגִיירִין מְאוּמִין דְעֲלָמָא. בְּגִינֵיהוּ נְפֻלַת ה' זְעִירָא דְאַבְרָהָם בְּאַלְפָּה חֲמִישָׁאָה דְהוּא ה'. דְאִיהוּ חֲרָב וִיבִשׁ. חֲרָב בְּבֵית רֵאשׁוֹן וִיבִשׁ בְּבֵית שְׁנִי.

וּמִשָּׁה בְּגִין דְבַעַא לְאַעְלָא גִיורִין תְּחוֹת גְּדַפּוּי דְשְׁכִינְתָא וְחָשִׁיב דְהוּוּ מְאַלִין דְאַתְבְּרִיאָו בְּה' וְהָב בְּהוֹן אֶת ה' דְאַבְרָהָם, גְּרַמּוּ לִיה יְרִידָה כְּמָא דְאַתְ אָמַר, (שְׁמוֹת לֵב) לֶךְ רֵד כִּי שַׁחַת עַמֶּךָ. בְּגִין דְלָא קְבִילוּ לְאַת ה' בְּדַחִילוּ דְיוּד וּבְרַחֲמֵי דְה'. נְחִית אִיהִי מְדַרְגִיָּה דְאִיהוּ ו'.

וְאַת ו' נְחִתָּת עַמִּיהָ בְּגִין דְלָא יִתְאַבִּיד בִּינֵיהוּ דְעֵתִיד אִיהוּ בְּרִנָּא דְגִלְגּוּלָא לְאַתְעֲרָבָא בִּינֵיהוּ בְּגִלּוֹתָא בִּין עֲרָב רַב דְאַנּוֹן נִשְׁמַתִּיהוּ מִסְטְרָא דְאַלִין דְאַתְמַר בְּהוֹן (ישעיה נא) כִּי שָׁמַיִם כְּעֶשֶׂן נִמְלָחוּ וְגו'. וְאַלִין אַנּוֹן דְלָא בַעַא נַח רַחֲמֵי עֲלִייהוּ. וְאַתְמַר בְּהוֹן וְיִמְחוּ מִן הָאָרֶץ בְּגִין דְהוּוּ מְאַלִין דְאַתְמַר בְּהוֹן (דְּבָרִים כה) תִּמְחָה אֶת זְכַר עַמְלֶךְ. וּמִשָּׁה לָא אֲסַתְמַר מִנֵּיהוּ וְאַפִּיל ה' בִּינֵיהוּ. וּבְגִין דָּא אִיהוּ לָא יַעוּל לְאַרְעָא דִישְׂרָאֵל עַד דִּיתוּב ה' לְאַתְרָהּ. וּבְגִין דָּא נְחִת אִיהוּ מְדַרְגִיָּה, וְנְחִית בִּיה ו'. וּבְגִין דָּא ה' נְפֻלַת, ו' יוֹקִים לָהּ, ו' דְמִשָּׁה.

וּבְגִין דְה' א' זְעִירָא ה' דְאַבְרָהָם דְאִיהִי דְהַבְרָאָם אֲתַעֲזָר אִיהוּ בְּגִינָהּ, וְאַתְמַר בִּיה (ישעיה סג) מוֹלִיךְ לִימִין מִשָּׁה וְגו' וְאַפִּיק לָהּ מִתְּמָן בְּחִילָא דְיו' וְאַיִתִּי לָהּ עַמִּיהָ. מִיַּד שְׂרִיא עֲלִיהָ י"ה וְאַשְׁתְּלִים אוּמָאָה (דְאַתְמַר) (שְׁמוֹת יז) כִּי יָד עַל כֶּסֶף יָה מִלְחָמָה לִי וְגו'. מְאִי מְדַר דֵּר. דָּא מִשָּׁה דְאַתְמַר בִּיה (קְהֵלֶת א) דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא. וְהָא אוּקְמוּהָ דְלִית דוֹר פְּחוֹת מִס' רַבּוּא. וְדָא מִשָּׁה דְאַתְמַר בִּיה דְאַנְתְּתָא חֲדָא יְלֵדָה ס' רַבּוּא בְּכֶרֶס אַחַת. (בְּמַדְבַר קנ"ט) וְחֲמֵשׁ מִינֵין אַנּוֹן בְּעֲרָב רַב וְאַנּוֹן (ס"ו) נַג"ע ר"ע) נְפִילִים גְּבוּרִים עֲנָקִים ר'פָּאִים עֲמֻלָּקִים. וּבְגִינֵיהוּ נְפֻלַת ה' זְעִירָא מְאַתְרָהּ. בְּלַעַם וּבְלֶק מִסְטְרָא דְעַמְלֶךְ הוּוּ. טוֹל ע"ם מִן בְּלַעַם ל"ק מִן בְּלֶק אֲשֵׁתָאָר בְּבַל (בְּרַאשִׁית יא) כִּי שָׁם בְּלַל ה' שִׁפְתַּי כָּל הָאָרֶץ. וְאַלִין אַנּוֹן דְאַשְׁתָּאָרוּ מְאַלִין דְאַתְמַר בְּהוֹן (בְּרַאשִׁית ז) וְיִמַח אֶת כָּל הַיְקוּם, וּמְאַלִין דְאַשְׁתָּאָרוּ מְנַהוֹן בְּגִלּוֹתָא רַבִּיעָאָה אַנּוֹן רִישִׁין בְּקִיּוּמָא סְגִי. וְאַנּוֹן קִיּוּמִין עַל יִשְׂרָאֵל כְּלִי חָמֶס. וְעֲלִייהוּ אֲתְמַר (בְּרַאשִׁית ו) כִּי מְלָאָה הָאָרֶץ חָמֶס מִפְּנֵיהֶם, אֲלִין אַנּוֹן עַמְלֶקִים.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

נפילים עליהו אתמר (בראשית ו) ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טובות הנה. ואלין אנון מינא תניינא מאלין נפילים מלעילא. דכד בעא קודשא בריך הוא למעבד אדם דאמר נעשה אדם בצלמנו וגו'. בעא למעבד ליה רישא על עלאין למהוי איהו פקיד על כלהו. ולמהוי אנון פקידין על ידוי. כגוונא דיוסף דאתמר ביה (בראשית מא) ויפקד פקידים על הארץ. אנון (לעיל כ"ג א) בעו לקטרגא ליה ואמרו (תהלים ה) מה אנוש כי תזכרנו וגו' דעתיך למחטי קמך. אמר לון קודשא בריך הוא אי אתון הויתון לתתא כוותיה, יתיר הויתון חבין מניה. מיד ויראו בני האלהים את בנות האדם וגו' חשקו בהון וקודשא בריך הוא אפיל לון לתתא בשלשלאן.

[זוהר חלק א' - דף כה ע"ב]

ואנון (דף כה ע"ב) עז"א ועז"ל דמנייהו נשמתהון דערב רב דאנון נפילים דאפילו גרמייהו לזנות בתר נשיא דאנון טבאן. ובגין דא אפיל לון קודשא בריך הוא מעלמא דאתי דלא יהא לון חולקא תמן ויהיב לון אגרייהו בהאי עלמא כמא דאת אמר, (דברים ז) ומשלם לשונאיו אל פניו להאבידו וגו'.

גבורים מינא תליתאה עליהו אתמר המה הגבורים וגו' אנשי השם. ואנון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ונעשה לנו שם. ובנין בתי כנסיות ומדרשות ושוין בהון ספר תורה ועטרה על רישוי, ולא לשמא דיי, אלא למעבד לון שם. הדא הוא דכתיב ונעשה לנו שם, וסטרא אחרא מתגברין על ישראל דאנון כעפרא דארעא. וגזלין לון ואתברת עבידתא ועלייהו אתמר (בראשית ז) והמים גברו מאד מאד על הארץ.

רפאים מינא רביעאה. אם יחזון לישראל בדוחקא מתרפין מנייהו. ואית לון רשו לשזבא לון ולא בעאן. ומתרפין מאורייתא ומאלין דמשתדלין בה למעבד טב עם עובדי כוכבים ומזלות. עליהו אתמר (ישעיה כו) רפאים בל יקומו, בזמנא דיייתי פקידה לישראל אתמר בהון (ישעיה כו) ותאבד כל זכר למו.

ענקים מינא חמישאה דאנון מזלזלין לאלין דאתמר בהון (משלי א) וענקים לגרגרותיך. ועלייהו אתמר (דברים ב) רפאים יחשבו אף הם כענקים שקילין דא לדא. אלין אנון דאהדרו עלמא לתהו ובהו. ורזא דמלה (דבגינייהו) חרב בי מקדשא והארץ היתה תהו ובהו דאיהי עקרא וישובא דעלמא. מיד דיייתי אור דאיהו קודשא בריך הוא יתמחון מן עלמא ויתאבדון. אבל פורקנא לאו איהי תליא אלא בעמלק עד דיתמחי דביה אומאה והא אוקמוה.

דבר אחר אלה תולדות השמים וגו' אלין אנון דאתמר בהון (שמות לב) אלה אלהיך ישראל. ביומא דיתמחין אלין כאלו ההוא יומא עביד קודשא בריך הוא שמיא וארעא הדא הוא דכתיב, (בראשית ב) ביום עשות יי אלהים ארץ ושמים.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בהוא זמנא יהא קודשא בריך הוא עם שכנתיה ויתחדש עלמא הדא הוא דכתיב, (ישעיה 10) כי פאשר השמים החדשים והארץ החדשה וגו' דא איהו ביום עשות.

בהוא זמנא ויצמח יי אלהים מן האדמה כל עץ נחמד וגו'. אבל בקדמיתא עד דיתמחון אלין לא נחית מטרא דאורייתא. וישראל דדמיין לעשבים ולאילנין לא יצמחון. ורוא דמלה וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה וגו', בגין דאדם אין דאנון ישראל בבי מקדשא לעבוד את האדמה בקרבנין.

דבר אחר וכל שיח השדה, דא משיח ראשון טרם יהיה בארעא. וכל עשב השדה טרם יצמח דא משיח שני. ולמה בגין דלית תמן משה למפלח לשכינתא דעליה אתמר ואדם אין לעבוד את האדמה. ורוא דמלה (בראשית מט) לא יסור שבט מיהודה דא משיח בן דוד. ומחוקק מבין רגליו דא משיח בן יוסף. עד כי יבוא שיל"ה דא משה חשבן דא פדא. ול"ו יקה"ת עמים, אתון ולו"י קה"ת.

דבר אחר וכל שיח השדה אלין צדיקייא דאנון מסטרא דצדיק ח"י עלמין. שיח ש' ח"י ש תלת ענפין דאילנא ואנון ג' אבהן ומן ח"י עלמין. לשון אחר וכל עשב השדה ע"ב שי"ן. תלת עלין דאנון ש יאהדונה". ואנון ע"ב ענפין דתליין בהון בחושבן ע"ב. פלהו לא אתאחדין באתרא דאיהי שכנתא עד דיייתי ההוא דאקרי אד"ם דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א. ודא איהו ואד"ם אין לעבוד את האדמה.

[זוהר חלק א' - דף כו ע"א]

ובגין דא אתמר ביה וכל עשב השדה טרם יצמח עד דיצמח צדי"ק. ומניה (תהלים פה) אמת מארץ תצמח דאתמר ביה (דניאל ח) ותשלך אמת ארצה. ותלמידי חכמים דאנון דשאין לא צמחין בגלותא עד דאמת מארץ תצמח, ודא משה דאתמר ביה (מלאכי ב) תורת אמת היתה בפיהו דלא יהא מאן דדריש לשכינתא פותיה. ובגין דא ואדם אין לעבוד. ומיד דאיהו ייתי, מיד וא"ד יעלה מן (דף כו ע"א) הארץ א"ד מן אדנ"י סליק ליה ו' ואתעביד בה אדון כל הארץ. מיד והשקה את כל פני האדמה מניה אתשקיין ישראל לתתא בע' אנפין דאורייתא. דבר אחר ואד יעלה מן הארץ תרגומו ועננא יסתלק מן ארעא. והיא דאתמר בה (שמות מ) כי ענן יי על המשכן וגו' וביה מתשקיין תלמידי חכמים בארעא בהוא זמנא:

וייצר יי אלהים את האדם אלין ישראל. בהוא זמנא קודשא בריך הוא צייר לון בציירין דעלמא דין ועלמא דאתי. וייצר בהוא זמנא קודשא בריך הוא עייל לון בשמיה בצירא דב' יודיין י' י' ו' בינייהו דאנון סלקין לחשבון יהו"ה. ויהון מצויירין באנפוי באנפין דילהון בתרין יודיין בחוטמא דילהון באת ו'. ובגין דא אמר קרא (במדבר כג) כי מראש צורים אראנו. אלין אנון ציירין דשמא קדישא. ויהון מצויירין באנפיהו בתרין לוחין יקירין דאנון י' י' דאיהו ו' חרות עלייהו. ועוד

זוהר ה'יומי' - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

צ'יר לון לכל דור בבת זוגיה עלאה דא י"ה ואנון ו' יחודא דתרווייהו. וצ'יר לון באנון דצ'ירא דלעילא דאיהו ישראל עמודא דאמצעי'תא כליל שכינתא עלאה ותתאה דאנון קריאת שמע ערבית וקריאת שמע שחרית ועלייהו אתמר עצם מעצמי ובשר מבשרי.

ומיד בהוא זמנא נטע לון לישראל בגנתא דעדן קדישא הדא הוא דכתיב ונטע יי (כ"ח א) אלהים אב"א ואמ"א. ג"ן דא שכינתא תתאה. עד"ן דא אמא עלאה. את האדם דא עמודא דאמצעי'תא. איהי תהא נטע דיליה, בת זוגיה ולא תזוז מניה לעלם. ותהא עדו'נא דיליה. וישראל קודשא בריך הוא נטע לון בההיא זמנא נטעא קדישא בעלמא כמא דאת אמר, (ישעיה ס) נצר מטעי מעשי ידי להתפאר:

ויצמח יהו"ה אלהים. אבא ואמא. כל עץ נחמד דא צדי"ק. וטוב למאכל דא עמודא דאמצעי'תא דביה הוא זמין (נ"א זמינא) מזון לכלא דכלא ביה. ולא אתפרנס צדיק אלא מניה ושכינתא מניה, ולא צריכין לתתאין (דילהון). אלא פולחו גזו'נין לתתא על ידיה. דבגלותא לא הוה לשכינתא ולח"י עלמין מזונא אלא בח"י ברכאן דצלותא. אבל בההוא זמנא איהו יהא מזונא לכלא.

ועץ החיים דהוא אילנא דחיי יהא נטיע בגו גנתא דאתמר ביה (בראשית ג) ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם. ושכינתא לא שלטא עלה אילנא דסטרא אחרא דאנון ערב רב דאנון (סוף תצא) עץ הדעת טוב ורע. ולא תקבל בה עוד טמא הדא הוא דכתיב, (דברים לב) יי בדד ינחנו ואין עמו אל נכר. ובגין דא לא מקבלין גרים לימות המשיח. ותהא שכינתא כגפנא דלא מקבלא נטעא ממינא אחרא.

וישראל יהון כל עץ נחמד למראת. ויתחזר עלייהו שופרא דאתמר ביה (איכה ב) השליך משמים ארץ תפארת ישראל. ועץ הדעת טוב ורע אדחין מנייהו ולא מתדבקין ולא מתערבין בהון. דהא אתמר בישראל ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו דאנון ערב רב. וגלי לון קודשא בריך הוא דביום אכלו ממנו גרמו דאבדו ב' אבדין דאנון בית ראשון ובית שני. דא איהו פי ביום אכלה ממנו מות תמות ב' פעמים. ואנון גרימו דצדיק יחרב ויבש בבית ראשון דאיהי שכינתא עלאה, ובבית שני דאיהי שכינתא תתאה. דא איהו (ישעיה יט) ונהר יחרב ויבש. ונהר דא (נ"א ו) יחרב בה' תתאה בגין דאסתלק מניה נביעו ד'י לאין סוף.

[זוהר חלק א' - דף כו ע"ב]

ומיד דיפקון ישראל מן גלותא עמא קדישא לחוד, מיד נהר דהוה חרב ויבש אתמר ביה ונהר יוצא מעדן דא ו' להשקות את הגן. ונהר דא עמודא דאמצעי'תא. יוצא מעדן דא אמא עלאה, להשקות את הגן דא שכינתא תתאה. דבההוא זמנא אתמר במשה ובישראל (ישעיה נח) אז תתענג על יי בענג דאיהו ע' עדן נ' נהר ג'

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

גָּן. וְאַתְּקִיִּים קָרָא (שְׁמוֹת טו) אֹז יִשִׁיר מִשָּׁה וְגו' (דף כו ע"ב) שֶׁר לֹא נֶאֱמַר אֶלָּא יִשִׁיר. וְאַתְּהַפֵּךְ לְעַרְב רַב עַנִּי"ג לְנַגִּי"ע וְלֹא־וּמִין דְּעֵלְמָא עוֹבְדֵי פּוֹכְבִּים וּמְזֻלוֹת כְּגוֹנָא דְּפִרְעָה וּמִצְרָאֵי דְּפִרְחָ בְּהוֹן שְׁחִין אֲבַעְבוּעוֹת. אֲבָל לְיִשְׂרָאֵל יֵהָא עַנִּי"ג.

וְדָא אִיהוּ וְנִהָר יוֹצֵא מֵעֵדֵן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן. וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעָה רְאשִׁים. דְּאֲנוּן חֲסִיד דְּרוּעָא יְמִינָא. וּבִהַהוּא זְמַנָּא הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדֵרִים. וּמַחֲנָה מִיכָא"ל אֶתְשַׁקְיִין מְנִיָּה וְעַמִּיָּה מִטָּה יְהוּדָה וְתַרְיִן שְׁבֻטִין. גְּבוּרָה דְּרוּעָא שְׁמָאֶלָּא. וּבִהַהוּא זְמַנָּא הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין. וּמַחֲנָה גְּבוּרִיא"ל אֶתְשַׁקְיִין מְנִיָּה וְעַמִּיָּה מִטָּה דֵּן וְתַרְיִן שְׁבֻטִין. נִצְחָה שׁוֹקָא יְמִינָא וּמְנָה אֶתְשַׁקְיִין מִשְׁרִיאָ דְּנוּרִיא"ל וְעַמִּיָּה מִטָּה רְאוּבֵן וְתַרְיִן שְׁבֻטִין עַמִּיָּה. הוּ"ד שׁוֹקָא שְׁמָאֶלָּא דְּעֵלָּה אֶתְמַר לְיַעֲקֹב (בְּרֵאשִׁית לב) וְהוּא צוֹלַע עַל יָרְכוּ וּמְנִיָּה אֶתְשַׁקְיִין מִשְׁרִיאָ דְּרַפָּאֵל דְּאִיהוּ מְמַנָּא עַל אֲסוּוֹתָא דְּגְלוּתָא וְעַמִּיָּה מִטָּה אֶפְרַיִם וּב' שְׁבֻטִין.

דְּבַר אַחַר וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעָה רְאשִׁים אֵלִין אֲנוּן אַרְבַּעָה דְּנִכְנְסוּ לְפִרְדֵּס. חַד עָאֵל בְּפִישׁוּיָן דְּאִיהוּ פִּי שׁוֹנָה הַלְכוֹת. תְּנַיִנָּא עָאֵל בְּגִיחוּ"ן. וְתַמֵּן הוּא קְבוּרָה הַהוּא דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (וּיקרא יא) כָּל הוֹלֵךְ עַל גַּחוֹן, גְּבוּרִיא"ל גְּבוּרָה אֵל עֲלִיָּה אֶתְמַר (איוב ג) לְגַבְרָה אֲשֶׁר דָּרְכוּ נִסְתָּרָה וַיִּסְתֵּר אֱלֹהִים בְּעֵדוּ. וְלֹא יָדַע גְּבוּרָה יֵת קְבוּרָתֶיהָ עַד יוֹמָא הַדִּין דְּאֶתְגַּלְיָא תַּמָּן. וְדָא אִיהוּ רְמִזוּ וְלַחֲכִימָא בְּרַמִּיזָא. תְּלִיתָאָה עָאֵל בְּחַדְקָ"ל חַד קָל וְדָא לְיִשְׁנָא חַדִּידָא קָלָא לְדֶרְשָׁא. רְבִיעָאָה עָאֵל בְּפִרְ"ת דְּאִיהוּ מוֹחָא דְּבֵיהּ פְּרִיָּה וְרַבִּיָּה. בֵּן זוּמָא וּבֵן עֲזָאֵי דְּעָאֵלוּ בְּקְלִיפִין דְּאוּרִיָּתָא הוּוּ לְקָאֵן בְּהוֹן. רַבִּי עֲקִיבָא (פְּקוּדֵי רַבִּי ע"ד ע"א) דְּעָאֵל בְּמוֹחָא אֶתְמַר בֵּיהּ דְּעָאֵל בְּשָׁלֵם וּנְפִק בְּשָׁלֵם.

(אמר רבי אלעזר, אבא, יומא חד הוינא בבי מדרשא, ושאלו חבריאי מאי ניהו דאמר רבי עקיבא לתלמידי כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים שמא תסתכנון גרמיכו דכתיב, (תהלים קא) דובר שקרים לא יכון לנגד עיני. אדהכי הא סבא דסבין קא נחית אמר לון רבנן, במאי קא תשתדלון. אמרו ליה ודאי בהא דאמר רבי עקיבא לתלמידי כשתגיעו לאבני שיש וכו'. אמר לון ודאי רזא עלאה אית הכא. והא אוקמוה במתיבתא עלאה. ובגין דלא תטעון נחיתנא לכו ובגין (דאתגליא) רזא דא ביניכו דאיהי רזא עלאה טמירא מבני דרא.

בודאי אבני שיש טהור אנון דמנהון מיין דכיין נפקין. ואנון רמיזין באת א רישא וסופא. ו' דאיהו נטוי בינייהו איהו עץ החיים. מאן דאכיל מניה וחי לעלם. ואלין ב' יודי"ן אנון רמיזין בויעצר. ואנון תרין יצירות. יצירה דעלאין ויצירה דתתאין. ואנון חכמה בראש וחכמה בסוף. תעלומות חכמה. ודאי אנון תעלומות מחכמה עלאה דתחות כתר עלאה.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואנון לקבל ב' עיינין דבהון (שמות יח א) תרין דמעין נחתו בימא רבא. ואמאי נחתו. בגין דאורייתא מתרין לוחין אלין הוה משה נחית לישראל. ולא זכו בהון ואתברו ונפלו. ודא גרים אבודא דבית ראשון ושני. ואמאי נפלו בגין דפרח ו' מנייהו דאיהו ו' דוייצר. ויהיב לון אחרנין מסטרא דעץ הדעת טוב ורע דמתמן אתייהבת אורייתא באסור והתר מימינא חיי ומשמאלא מותא.

[זוהר חלק א' - דף כז ע"א]

ובגין דא אמר רבי עקיבא לתלמידוי כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים. לא תהוו שקילין אבני שיש טהור (נ"א דאנון ב' יודין דוייצר חכמה עלאה וחכמה תתאה) לאבנין אחרנין דאנון חיי ומותא דמתמן (קהלת י) לב חכם לימינו. ולב כסיל לשמאלו. ולא עוד אלא אתון תסתכנון גרמייכו. בגין דאלין דעץ הדעת טוב ורע אנון בפרודא. ואבני שיש טהור אנון ביחודא בלא פירודא כלל. ואי תימרון דהא אסתלק עץ החיים מנייהו ונפלו ואית פירודא בנייהו. דובר שקרים לא יכון לנגד עיני דהא לית תמן פירודא לעילא. דאלין דאתברו מאנון הוו. אתו לנשקא (דף כז ע"א) ליה פרה ואסתלק מנייהו).

דבר אחר ונהר יוצא מעדן. בודאי לעילא בעץ חיים תמן לית קליפין נוכראין דדא הוא דכתיב, (תהלים ה) לא יגורף רע. אבל בעץ דלתתא אית קליפין נוכראין ודאי. ואיהו נטוע בגנתא דעדן דזעיר אפין. דאיהו חנוף מטטרון דגן עדן דלעילא. דקודשא בריך הוא לית תמן ערטומא, למיהוי תמן נפתל ועקש. ובגין דא ונהר יוצא וגו' ויכילנא למימר במטטרון יוצא מעדן מעדון דיליה. להשקות את הגן גן דיליה פרדס (תיקון כ"ד) דיליה דתמן עאלו בן עזאי ובן זומא ואלישע. וקליפין דיליה מסטרא דא טו"ב ומסטרא דא רע. ודא אסור והתר פשר ופסול טומאה וטהרה.

קם חד סבא ואמר רבי רבי הכי הוא ודאי. אבל עץ חיים לא אתקרי איהו. אלא הכי הוא רזא דמלה וייצר חד יצירה דטוב וחד יצירה דרע. דא איהו עץ הדעת טוב ורע. עץ דא אדם זעירא מסטרא דחיים מניה ומסטרא דמותא מניה. תמן ב' יצירות דיליה דאנון אסור והתר, ועליה אתמר וייצר יי אלהים את האדם עפר מן האדמה.

ויפח באפיו נשמת חיים. דא שכנינתא עלאה. עדן תיובתא. ועלה אתמר ועץ החיים בתוך הגן דא עמודא דאמצעיתא. הגין שכנינתא תתאה. תלת קטירין אנון נשמתא רוחא נפשא לגביה. ובהון ויהי האדם לנפש חיה. דאיהו מפיו ממש אתקרי לשכנינתא דאיהי נשמת חיים. מיד דאמר מלין אלין סליק לעילא. אמר רבי שמעון חברייה בודאי מלאכא הוה. ובודאי סמיך אית לנא מכל אתר.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

פֶתַח קִרְא אֲבִתְרִיה: וַיִּקַּח יי אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיְנִיחֵהוּ בְּגֵן עֵדֶן וַיִּקַּח מֵאֵן נְטִיל לֵיה. אֶלָּא נְטִיל לֵיה מִד’ יְסוּדִין דְּאִתְמַר בְּהוֹן וּמִשָּׁם יִפְרֵד וְהִיא לְאַרְבַּעַה רְאשִׁים. אִפְרִישׁ לֵיה מְנַהוֹן וְשׁוּי לֵיה בְּגִנְתָּא דְעֵדֶן.

כְּגוּוֹנָא דָּא יַעֲבֵד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבַר נֶשׁ דְּאִתְבְּרִי מִד’ יְסוּדִין. בְּזִמְנָא דְתַב בְּתִיּוּבְתָא וּמִתְעַסֵּק בְּאוּרִייתָא. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְטִיל לֵיה מִתְמָן. וְעַלִּייהו אִתְמַר וּמִשָּׁם יִפְרֵד. אִפְרִישׁ נַפְשִׁיה מִתְאַוּה דִּילְהוֹן וְשׁוּי לֵיה בְּגִנְתָּא דִּילֵיה דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא. לְעַבְדָּה בְּפִקוּדִין דְעֵשָׂה. וְלִשְׁמֶרָה בְּפִקוּדִין דְלֵא תַעֲשֶׂה. אִי זָכָה לְנִטְרָא לָה אִיהוּ יְהֵא רִישָׁא עַל ד’ יְסוּדִין. וְאִתְעַבֵּיד נְהַר דְּאִתְשַׁקְיִן עַל יְדֵיה וְלֵא עַל יְדָא אֲחֵרָא וְאִשְׁתַּמּוּדְעִין בֵּיה דְּאִיהוּ רַבּוֹן וְשְׁלִיט עַלִּייהו.

וְאִי עֵבֵר עַל אוּרִייתָא אִתְשַׁקְיִן מִמְרִירו דְּאִילְנָא דְרַע דְּאִיהוּ יִצְר הָרַע. וְכָל אַבְרִין דְּאֲנוּן מִד’ יְסוּדִין אִתְמַר בְּהוֹן (שְׁמוֹת א) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם וְגו’ וַיִּמְרְרוּ בְּמִרְרוּ דְמֶרְה. וְלִגְבֵי אַבְרִין קִדְיִשִׁין דְּגוּפָא דְּאֲנוּן מִסְטָרָא דְטוֹב עַלִּייהו אִתְמַר (שְׁמוֹת טו) וַיָּבֹאוּ מֶרְתָּה וְלֵא יִכְלוּ לְשִׁתּוֹת מִים מִמֶּרְה וְגו’. כְּגוּוֹנָא דָּא אִמְרוּ מְאִירִי מִתְנִיתִין וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה בְּקוּשִׁיא. בְּחוּמַר בְּקַל וְחוּמַר. וּבְלִבְנִים בְּלִבּוֹן הִלְכְתָּא. וּבְכָל עֲבוּדָה בְּשִׁדָּה דָּא בְּרִייתָא. אֶת כָּל עֲבוּדְתֶם וְגו’ דָּא מִשְׁנָה.

אִם תִּיִיבִין בְּתִיּוּבְתָא אִתְמַר בְּהוֹן (שְׁמוֹת טו) וַיִּוְרְתוּ ה’ עֵץ. וְדָא עֵץ חַיִּים וּבֵיה וַיִּמְתְּקוּ חַיִּים. וְדָא מִשָּׁה מְשִׁיחַ דְּאִתְמַר בֵּיה (שְׁמוֹת יז) וּמִשָּׁה הָאֱלֹהִים בִּידוֹ. מִטָּה דָּא מִטְטְרוֹן מִסְטָרִיה חַיִּים וּמִסְטָרִיה מִיתָה. כִּד אִתְהַפֵּךְ לְמִשָּׁה אִיהוּ עֵזֶר מִסְטָרָא דְטוֹב. כִּד אִתְהַפֵּךְ לְחוּיָא אִיהוּ כְּנַגְדוֹ. מִיַּד (שְׁמוֹת ד) וַיִּנְס מִשָּׁה מִפְּנֵיו.

[זוהר חלק א' - דף כז ע"ב]

וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְסַר לֵיה בִּידָא דְמִשָּׁה וְאִיהוּ אוּרִייתָא דְבַעַל פַּה דְּבֵיה אִסוּר וְהֵתֵר. מִיַּד (לעיל ו ע"ב) דְּמַחָא בֵּיה בְּטִינְרָא נְטִיל לֵיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּידֵיה. וְאִתְמַר בֵּיה (שְׁמוֹת ב כג) וַיִּרְדּוּ אֱלֹהֵי בְּשִׁבְט לְמַחָא לֵיה בֵּיה. וְשִׁבְט אִיהוּ יִצְר הָרַע חוּיָא. וְכָלָא אִיהוּ בְּגִלוּתָא מַחְמַת דִּילֵיה. וְעוּד וּמִשָּׁם יִפְרֵד. זָכָאָה אִיהוּ בַר נֶשׁ דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוּרִייתָא. דְּבִזְמַנָּא דְנְטִיל לֵיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְהֵאִי גוּפָא מִד’ יְסוּדִין, אִתְפְּרֵשׁ מִתְמָן וְאִזִּיל לְמַהוּי רִישָׁא בְּד’ (דף כז ע"ב) חִיוּוֹן וְאִתְמַר בְּהוֹן עַל כַּפֵּים יִשְׁאוּנְךָ וְגו’.

וַיְצוּ יי אֱלֹהִים וְגו’ הָא אוּקְמוּהָ לִית צו אֶלָּא עֲבוּדָה זָרָה דְמִתְמָן אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְאִיהִי בְּכַבֵּד. דְּמִינָה תְּכַבֵּד הָעֲבוּדָה דְּאִיהִי עֲבוּדָה זָרָה לֵיה וְהַפְּכֵד פּוּעֵס. וְהָא אוּקְמוּהָ כָּל הַפּוּעֵס כְּאִלוּ עוּבֵד עֲבוּדָה זָרָה דָּא אִיהוּ וַיְצוּ. עַל הָאָדָם דָּא שְׂפִיכוֹת דְּמִים כְּמָא דְּאִתְ אָמַר, (בְּרַאשִׁיתט) בְּאָדָם דְּמוֹ יִשְׁפָּךְ. וְדָא מְרָה חֲרַבָּא דְּמִלְאָךְ הַמּוֹת כְּמָא דְּאִתְ אָמַר, (מְשִׁלִי ה) וְאֲחֵרִיתָה מְרָה כְּלַעְנָה חֲדָה כְּחֲרַב פִּיּוֹת. לְאִמְרוּ דָּא גְלוּי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עֲרִיּוֹת וְדָא טְחוּל עֲלֵיהּ אֲתָמֵר (משלי ל) אֲכָלָה וּמְחַתָּה פִּיהּ וְגו' דְטְחוּל לִית לֵיהּ פּוּמָא וְעֲרָקִין וְאֲתִשְׁקִיא מֵעֲכִירוּ דְדָמָא אוֹכְמָא דְכָבֵד וְלֹא אֲשַׁכְחָנָא לֵיהּ פּוּמָא. וְדָא אִיהוּ אֲכָלָה וּמְחַתָּה פִּיהּ וְגו'. כָּל שׁוֹפְכֵי דָמִים מִמָּרָה אֲנׁוּן. דְעֲרָקִין דְדָמָא דְלָבָא מִיַּד דְחֹנָן מָרָה כְּלָחוּן בְּרַחֲמֵי קְדָמָה.

וְעֲרִיִין כְּלָחוּ אֲתַפְסִיִין בְּחִשׁוּכָא בְּדָם אוֹכְמָא דְטְחוּל. מָאן דְעֵבֵר עַל שְׂפִיכַת דְמָא וְעִבּוּדָה זָרָה וְגִלּוּי עֲרִיּוֹת גְּלִיא נִשְׁמַתִּיהּ בְּכָבֵד מָרָה טְחוּל וְדִינִין לֵיהּ בְּגִיחָנָם וְתִלְתּ מִמֶּנּוּ עֲלִיָּהּ מִשְׁחִית אָף וְחִימָה. ט״ו עֲרִיִין אֲנׁוּן כְּחִשְׁבֵּן י״ה. וְשִׁית אֲחֲרָנִין כְּחִשְׁבֵּן ו'. קָדָם דְגָלוּ יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא וְשָׁכִינְתָא עִמָּהוּן. מִנֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל (ויקרא יח) עֲרוֹת אִמָּךְ לֹא תִגְלֶה. וְדָא גְלוּתָא אִיהוּ גְלוּי עֲרוֹתָה דְשָׁכִינְתָא הַדָּא הוּא דְכָתִיב, (ישעיה ג) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שָׁלַח אֲמַכֶּם. וְעַל גְלוּי עֲרִיּוֹת גָּלוּ יִשְׂרָאֵל וְשָׁכִינְתָא בְּגִלוּתָא. וְדָא אִיהִי עֲרוֹה דְשָׁכִינְתָא. וְהִיא עֲרוֹה אִיהִי לִילִית אִמָּא דְעֵרֵב רַב. וְעֵרֵב רַב אֲנׁוּן עֲרִיּוֹת דִּילָהּ וְעֲרִיּוֹת דְיִשְׂרָאֵל דְלַעֲיִלָא דְעֲלֵיהּ אֲתָמֵר (ויקרא יח) עֲרוֹת אֲבִיךָ לֹא תִגְלֶה.

וְאֲנׁוּן אֲפִרְיִשִׁין בֵּין ה' ה' דְלֹא אֲתַקְרִיב ו' בִּינִיָּהּ הַדָּא הוּא דְכָתִיב, (אחרי מות ע"ד) עֲרוֹת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תִגְלֶה. וְאֲנׁוּן שָׁכִינְתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה. דְבִזְמָנָא דְעֵרֵב רַב דְאֲנׁוּן (ס' נג"ע ר"ע) נְפִילִים גְּבוּרִים עִמְלָקִים רְפָאִים עֲנָקִים בֵּין ה' ה', לִית רְשׁוּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְקִרְבָּא בִּינִיָּהּ. וְרוּזָא דְמִלָּה (ישעיה יט) וְנָהָר יִחַרֵּב וְיִבֶּשׁ יִחַרֵּב בְּה' עֲלָאָה וְיִבֶּשׁ בְּה' תַתָּאָה. בְּגִין דְלֹא יִתְפָּרְנְסוּן עֵרֵב רַב מִן ו' דְאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים. וּבְגִין דָּא לִית קְרִיבוּ לוֹ בֵּין ה' ה' בְּזִמְנָא דְעֵרֵב רַב בִּינִיָּהּ.

וְלִית רְשׁוּ לָאֵת י' לְקִרְבָּא בְּה' תְּנִינָא הַדָּא הוּא דְכָתִיב עֲרוֹת כְּלָתְךָ לֹא תִגְלֶה. וְאֲנׁוּן אֲפִרְיִשׁוּ בֵּין ו' לְה' עֲלָאָה הַדָּא הוּא דְכָתִיב עֲרוֹת אִשְׁתְּ אֲבִיךָ לֹא תִגְלֶה. דִּי אִיהוּ אֲב. ה' אִם. ו' בֵּן. ה' בֵּת. וּבְגִין דָּא מִנֵּי לְגַבִּיָּהּ ה' עֲלָאָה. עֲרוֹת אִשְׁתְּ אֲבִיךָ לֹא תִגְלֶה. עֲרוֹת אֲחוֹתְךָ בֵּת אֲבִיךָ דָּא ה' תַתָּאָה. אֵת בֵּת בְּנָה וְאֵת בֵּת בְּתָה אֲנׁוּן ה"א ה"א דְאֲנׁוּן תּוֹלְדִין דְה'. עֲרוֹת אֲחֵי אֲבִיךָ דָּא יו"ד דְאִיהוּ תּוֹלְדָה דָּאֵת י' וְאִיהוּ אָח לוא"ו.

סוּף סוּף בְּזִמְנָא דְעֵרֵב רַב מְעוֹרְבִין בְּיִשְׂרָאֵל לִית קְרִיבוּ וְיַחְוּדָא בְּאַתּוּן שֵׁם יְדוּ"ד, וּמִיַּד דִּיתְמַחוּן מֵעֲלָמָא אֲתָמֵר בְּאַתּוּן דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (זכריה יד) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְדוּ"ד אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד. וּבְגִין דָּא אָדָם דְאֲנׁוּן יִשְׂרָאֵל אֵית לוֹן יַחְוּדָא בְּאוּרִיָּתָא דְאֲתָמֵר בְּה' (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ. וְאִיהִי מִטְרוּנִיתָא מְלָכוּת. דְמִסְטֵרָהּ אֲתַקְרִיאוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים. וּבְגִין דָּא אֲמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא טוֹב הִיּוֹת הָאָדָם לְבִדּוֹ אֲעֵשֶׂה לוֹ עֵזר כְּנִגְדּוֹ דָּא מְשָׁנָה אֲתַתָּא דְהוּא נַעַר וְאִיהוּ (נ"א ואיהי) שְׂפַחָה דְשָׁכִינְתָא. וְאִי זְכוּ יִשְׂרָאֵל אִיהִי עֵזר לוֹן בְּגִלוּתָא מִסְטֵרָא דְהַתֵּר

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

טהור פֶּשֶׁר. וְאִי לֹא אִיְהִי כְּנִגְדּוֹ מִסְטָרָא דְטָמָא פְּסוּל אָסוּר. טְהוֹר הֵתֵר כְּפֶשֶׁר אִיְהוּ יֵצֵר הַטּוֹב. פְּסוּל טָמָא אָסוּר אִיְהוּ יֵצֵר הָרָע.

[זוהר חלק א' - דף כח ע"א]

וְאַתְתָּא דְאִית לָהּ דַּם טוֹהַר וְדַם נְדָה מִסְטָרָא דְמִשְׁנָה אִיְהִי שׁוּיָא לִיָּה וְלֹאֵו אִיְהִי בַת זוּגִיָּה יְחוּדָא דִּילִיָּה. דְלִית יְחוּדָא עַד דְּעָרַב רַב יְתַמְחוּן מְעֻלְמָא. וּבְגִין דָּא (לעיל כו ע"ב) אֲתַקְבֵּר מִשָּׁה לְבַר מֵאַרְעָא קְדִישָׁא. וְקְבוּרְתָא דִּילִיָּה מִשְׁנָה אִיְהִי וְלֹא יִדַע גְּבַר יֵת קְבוּרְתִּיָּה עַד יוֹמָא הַדִּין. קְבוּרְתָא דִּילִיָּה מִשְׁנָה דְשִׁלְטָא עַל מִטְרוּנִיתָא דְאִיְהִי קְבֻלָּה לְמִשָּׁה. וּמִלְכָּא וּמִטְרוּנִיתָא (דף כח ע"א) מִתְפָּרְשָׁא מִבְּעֻלָּהּ. בְּגִין דָּא (משלי ל) תַּחַת שְׁלֹשׁ רְגֻזָּה אֶרֶץ וְכוּ' תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ דָּא אִיְהוּ עֶבְדָּא יִדְעָא. וְשִׁפְחָה דָּא מִשְׁנָה. וְנִבְל כִּי יִשְׁבַּע לָחֶם דָּא עָרַב רַב, עִם נִבְל וְלֹא חֲכָם.

עוֹד פְּתַח וְאָמַר. וַיֵּצֵר ה' אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיֵּי הַשָּׂדֶה וְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם. וְוִי לְעֻלְמָא דְאַנּוּן אֲטִימִין לְבָא וְסִתִּימִין עֵינִין דְלֹא מִסְתַּכְּלִין בְּרוּזֵי דְאוּרִייתָא וְלֹא יִדְעִין. דְיודָאי חַיֵּי הַשָּׂדֶה וְעוֹף הַשָּׁמַיִם אַנּוּן עִמֵּי הָאֶרֶץ. וְאַפִּילוּ בְּאֵלִין דְאַנּוּן נִפְשׁ חַיָּה לֹא אֲשַׁתְּכַח עוֹר בְּהוֹן (בגלותא) לְשִׁכְנִיתָא בְּגִלוּתָא וְלֹא לְמִשָּׁה דְאִיְהוּ עִמָּה. דְּבִכָּל זִמְנָא דְגִלְתָּ שְׁכִינְתָּא לֹא זֹז מִנָּה.

אָמַר רַבִּי אֲלֵעֶזֶר וְהָא מֵאֵן יְהִיב עוֹבְדָא דְאָדָם בְּיִשְׂרָאֵל וּבְמִשָּׁה. אָמַר לִיָּה בְּרִי וְאַנְתָּ אֲמַרְתָּ הֲכִי וְכִי לֹא אוֹלִיפֵת (ישעיהו מו) מְגִיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית. אָמַר לִיָּה הֲכִי הוּא וְדָאִי. וּבְגִין דָּא מִשָּׁה לֹא מִית וְאָדָם אֲתַקְרִי אִיְהוּ. וּבְגִינִיָּה אֲתַמַּר בְּגִלוּתָא בְּתַרְאָה וְלֹאֲדָם לֹא מִצָּא עוֹר אֱלֹא כְּלָהוּ כְּנִגְדּוֹ. וְכֵן עֵמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא אֲתַמַּר בֵּיהּ וְלֹאֲדָם לֹא מִצָּא עוֹר דְאַפִּיק שְׁכִינְתִּיָּה מִן גְּלוּתָא הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שמות ב) וַיִּפֶן כַּה וְכַה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ. וּמִשָּׁה אִיְהוּ בְּדִיוֹקְנִיָּה מִמֶּשׁ דְאַתְמַר בֵּיהּ לֹא מִצָּא עוֹר כְּנִגְדּוֹ.

סדר הלימוד ליום י תשרי [יום 10 בשנה]

בְּהוּא זִמְנָא וַיִּפֹּל יְיָ אֱלֹהִים תְּרַדְמָה עַל הָאָדָם. יְיָ אֱלֹהִים אָבָא וְאִמָּא. תְּרַדְמָה דָּא גְלוּתָא דְאַתְמַר בֵּיהּ (בראשית טו) וְתְרַדְמָה נִפְלָה עַל אַבְרָם. אֲרַמִּי לִיָּה עַל מִשָּׁה וַיִּישָׁן. לִית שִׁינָה אֱלֹא גְלוּתָא. וַיִּקַּח אַחַת מִצְלָעוֹתָיו. מִצְלָעוֹתָיו דְמָאֵן. אֱלֹא מֵאֵלִין עוֹלָמִין דְמִטְרוּנִיתָא נְטִלוּ אָבָא וְאִמָּא חַד מִנִּיָּהוּ וְאִיְהוּ סְטָרָא חוּרָא. יָפָה כְּלָבְנָה. וַיִּסְגֹּר בֶּשֶׁר תַּחְתְּנָה, דָּא בֶּשֶׁר דְאַתְמַר בֵּיהּ בְּשָׁגֵם הוּא בֶּשֶׁר בֶּשֶׁר דְמִשָּׁה סוּמְקָא. וְעִלִּיָּה אֲתַמַּר פְּנֵי מִשָּׁה כְּפָנֵי חֲמָה. וּבְגִין דָּא (שיר השירים ו) יָפָה כְּלָבְנָה בְּרָה כַּחֲמָה.

דְּבַר אַחַר וַיִּסְגֹּר בֶּשֶׁר בְּעָאֵן לְאַגְנָא בַּהּ עֲלִיָּה הֲדָא הוּא דְכָתִיב וַיִּסְגֹּר ה' בְּעַדּוֹ. דְּבַר אַחַר וַיִּסְגֹּר כְּמָא דְאַתְ אָמַר, (לא ע"א) (שמות כה) לְעוֹמֵת הַמִּסְגָּרָת, מִסְגָּרָת מִתְקִימָת, דְּבַהּ מִטְרוּנִיתָא (יחזקאל מו) יְהִיָּה סְגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשָׂה:

”זֶהָר הַיּוֹמִי” - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

וַיִּבֶן יְיָ אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלַע, הִכָּא (תצא רפ ע"ב) אֶתְרַמְיֹז רֹזָא דִּיבּוּם דְּאָמְרוּ בֵּיהּ כִּיּוֹן שְׁלֵא בְּנָה שׁוּב לֹא יִבְנֶה, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב, (דברים כה) אֲשֶׁר לֹא יִבְנֶה אֶת בֵּית אָחִיו. אָבֵל לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֶתְמַר בֵּיהּ וַיִּבֶן יְיָ אֱלֹהִים אָבֵא וְאִמָּא בְּנֵי לָהּ לְגַבֵּיהּ הִדָּא הוּא דְכַתִּיב בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם ה'. ו' דְּאִיהוּ בֶן י"ה אָבֵא וְאִמָּא. עֲלִיִּיהוּ אֶתְמַר וַיִּבֶן יְיָ אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלַע. אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם דָּא עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא. וַיְבִיאָהּ אֶל הָאָדָם אִיִּיתִי לִיהּ לְגַבֵּי צֵלַע דְנָטִיל מִן ה' עוֹלִימָא דִּילָהּ.

וְעֵלָה אֶתְמַר (זכריה ב) וְאִנִּי אֶהְיֶה לָהּ נָאִם יְיָ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב. וּבְגִין דָּא בְטוּרָא דָּא אֶתְבְּנֵי בֵּי מְקַדְשָׁא. עַל יְדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהֵא קְיִימָא (מ"י דף קי"ט) לְדַרְי דְרִין. וְעֲלִיָּהּ אֶתְמַר (חגי ב) גְּדוֹל יְהִיָּה כְבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן מִן הָרֵאשׁוֹן. דְּקַדְמָאָה אֶתְבְּנֵי עַל יְדָא דְבַר נֶשׁ וְהָאִי עַל יְדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּבְגִין דָּא (תהלים קכז) אִם ה' לֹא יִבְנֶה בֵּית שׁוּא עֲמְלוּ בּוֹנֵי בּוּ.

וְכֵן אֶתְמַר בְּמִשָּׁה וַיִּבֶן ה' אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלַע. כְּמָא דְאֶתְ אָמַר, (שמות כו) וּלְצֵלַע הַמְּשֻׁכָּן הַשְּׁנִית. צֵלַע וְדָאִי מְסֻטְרָא דְחֶסֶד חוּר מִתְמָן אֶתְקַרִּיאת סִיְהָרָא. וַיִּסְגַּר בְּשַׁר תַּחְתָּנָה (תיקון כ"א וכו' ע"ב) בְּשַׁר דְּאִיהוּ סוּמְקָא מְסֻטְרָא דְגַבּוּרָה וְאֶתְכַלִּיל בְּתַרוּוּיָּיהוּ. בְּהֵוּא זְמַנָּא (שיר השירים ב) שְׁמָאלוּ תַחַת לְרֵאשֵׁי וַיִּמְיֵנוּ תַחְבַּקְנִי.

זֹאת הַפַּעַם עֵצִים מְעַצְמֵי וּבְשַׁר מְבֻשְׂרֵי דָּא שְׁכִינְתָּא נַעְרָה הַמְּאֹרְסָה לְגַבֵּי עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא אֶתְמַר בַּהּ זֹאת הַפַּעַם וְגו' אֲנָא יְדַעְנָא דְאִיהִי עֵצִים מְעַצְמֵי וּבְשַׁר מְבֻשְׂרֵי. לְזֹאת וְדָאִי יִקְרָא אִשָּׁה מְסֻטְרָא עֲלָאָה דְּאִיהִי אִמָּ"א. כִּי מְאִישׁ לָקַחָהּ זֹאת, מְסֻטְרָא דְאִבָּ"א דְּאִיהוּ י'. וְכֵן מִשָּׁה בְּדִיוֹקְנָא דִּילִיָּהּ לְתַתָּא.

[זוהר חלק א' - דף כח ע"ב]

בְּהֵוּא זְמַנָּא יִזְכוּ יִשְׂרָאֵל כָּל חַד וְחַד לְבַת זוּגִיָּה. וְדָא אִיהוּ דְכַתִּיב, (יחזקאל לו) וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְכַתִּיב, (יואל ג) וּנְבִאֵי בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם וְגו' וְאֵלֶיךָ (דף כח ע"ב) אֲנֹנִי נְשַׁמְתִּין חֲדַתִּין דְּעֵתִידִין לְמַהוּי עַל יִשְׂרָאֵל. כְּמָה דְאֹקְמוּהָ אִין בֶּן דְּוֹד בָּא עַד שְׁיִכְלוּ כָּל נְשָׁמוֹת שְׁבַגּוּף וְאִזּוּ חֲדָשׁוֹת יְבוֹאוּ.

בְּהֵוּא זְמַנָּא מִתְעַבְרִין עַרְב רַב מְעֲלָמָא, וְאֶתְמַר בְּיִשְׂרָאֵל וּבְמִשָּׁה כָּל חַד בְּבַת זוּגִיָּהּ וַיְהִי שְׁנֵיהֶם עַרוּמִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוּ וְלֹא יִתְבוּשְׁשׁוּ. דְּאֶתְעַבְר עַרוּה מְעֲלָמָא דְאֵלֶיךָ אֲנֹנִי דְגַרְמוּ גְלוּתָא, עַרְב רַב וְדָאִי.

וְעֲלִיִּיהוּ אֶתְמַר. וְהַנְּחָשׁ הָיָה עַרוּם מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְגו' עַרוּם לְדַע מִכָּל חַיּוֹן דְּאוּמִין דְּעֲלָמָא עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת. וְאֲנֹנִי בְּנוֹי דְנַחֲשׁ הַקְּדָמוֹנִי דְפִתִּי לְחוּהָ. וְעַרְב רַב וְדָאִי אֲנֹנִי הוּוּ זוּהֵמָא דְאֵטִיל נַחֲשׁ בְּחוּהָ. וּמִהֵהִיא זוּהֵמָא נְפַק קִין וְקַטֵּל לְהַבֵּל

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רועה צאן דאתמר ביה בשגם הוא בשר בשגם זה הבל. בשגם ודאי איהו מש"ה וקטיל ליה ואיהו הוה ברא בוכרא דאדם.

ועם כל דא משה בגין לכסאה על ערייתא דאבוהי נטל בת יתרו דאתמר ביה (שופטים א) ובני קיני חותן משה, והא אוקמוה אמאי אתקרי קיני שנפרד מקין. כמא דאת אמר, (שופטים ד) וחבר הקיני נפרד מקין. ולבתר בעא לאהדרא ערב רב בתיובתא לכסאה ערייתא דאבוהי. דקודשא בריך הוא מחשבה טובה מצרפה למעשה, ואמר ליה קודשא בריך הוא מגזעא בישא אנון, תסתמר מנייהו. אלין אנון חובה דאדם דאמר ליה ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו. אלין אנון חובה דמשה וישראל.

ובגינייהו גלו ישראל בגלותא ואתתרכו מתמן הדא הוא דכתיב ויגרש את האדם ואדם ישראל ודאי. ומשה בגינייהו אתתרך מאתריה ולא זכה למיעל בארעא דישראל. דבגינייהו עבר מאמר דקודשא בריך הוא וחיב בסלע דמחא ביה דלא אמר ליה אלא (במדבר כ) ודברתם אל הסלע ואנון גרמו. ועם כל דא מחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה דאיהו לא קביל לון ויהיב בהון אות ברית אלא לכסאה ערייתא דאבוה. וקודשא בריך הוא אמר ליה (במדבר יד) ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו. ובגינייהו אמר (שמות לב) מי אשר חטא לי אמחננו מספרי, דאנון מזרעא דעמלק דאתמר ביה (דברים כה) תמחה את זכר עמלק ואנון גרמא לתברא תרין לוחין דאורייתא. ומיד.

ותפקחנה עיני שניהם וידעו ישראל כי ערומים הם בטונא דמצרים דהו בלא אורייתא ואתמר בהו (יחזקאל טז) ואת ערום ועריה. ואיוב בגין דא אמר ב' זמני (איוב א) ערום יצאתי מבטן אמי וערום אשוב שמה. מה דהוה מש"ה אתהפך לערב רב לשמ"ה ולשנינה. אשוב שמה הכא רמזו דעתיד לאתחזרא בינייהו בגלותא בתראה ואזיל בינייהו לשמ"ה ואיהו אמר (איוב א) ה' נתן וה' לקח יהי שם ה' מבורך.

ובזמנא דאתברו תרין לוחין דאורייתא. ואורייתא דעל פה אתמר בהון ויתפרו עלה תאנה. אתפסו בכמה קליפין מערב רב בגין כי ערומים הם דלא יתגלי עריתיהו. וכסוייא דילהון כנפי ציצית ורצועין דתפילין. עלייהו אתמר. ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם. אבל לגבי ציציות ויתפרו עלה תאנה. ויעשו להם חגורות דא איהו (תהלים מה) חגור חרבך על ירך גבור. ודא קריאת שמע דאתמר ביה (תהלים קמט) רוממות אל בגרונם וגו'. דא הוא ויעשו להם חגורות:

וישמעו את קול ה' אלהים וגו' כד קריבו לטורא דסיני. הדא הוא דכתיב (דברים ד) השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש וגו' וערב רב מיתו. ואנון הוה דאמרו למשה (שמות כ) ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות ואשכחו אורייתא. ואלין אנון עמי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הָאֲרֵץ דְּאִתְמַר בְּהוֹן (דברים כז) אָרוּר שׁוֹכֵב עִם כָּל בְּהֵמָה בְּגִין דְּאֲנוּן מִסְטָרָא דְּהָהוּא חוּיָא דְּאִתְמַר בֵּיה אָרוּר אַתָּה מְכַל הֵבֵהמָה.

[זוהר חלק א' - דף כט ע"א]

וְהָא כַּמָּה עֲרֻבֵינ אֲנוּן בִּישׁוּן בְּעִירָן וְחִיוּן. אַבְל אֵית עֲרֻבֵינָא מִסְטָרָא דְּנַחֲשׁ. וְאֵית עֲרֻבֵינָא מִסְטָרָא דְּאוּמֵי עוּבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת דְּדָמוּ לְחִיוּן וּבְעִירָן דְּחֻקְלָא. וְאֵית עֲרֻבֵינָא מִסְטָרָא דְּמִזִּיקִין דְּנִשְׁמַתָּן (דף כט ע"א) דְּחִיִּיבֵינָא אֲנוּן מִזִּיקִין דְּעֵלְמָא מִמִּשׁ. וְאֵית עֲרֻבֵינָא דְּשָׂדִים וְרוּחִין וְלִילִין וְכֻלָּא מְעוֹרְבֵינ בִּישְׂרָאֵל. וְלֹא אֵית בְּכֻלְהוּ לְטִיָּא כְּעֵמְלָק דְּאִיהוּ חִיוּיָא בִּישָׂא אֵל אַחַר. אִיהוּ גְלוּי לְכָל עֲרִיין דְּעֵלְמָא רוּצַח אִיהוּ וּבֵת זִוּגִיָּה סַם מוֹת עֲבוּדָה זָרָה. וְכֻלָּא סַמָּא"ל. וְאֵית סַמָּא"ל וְאֵית סַמָּא"ל, וְלֹא פִלְהוּ שׁוּיין. אַבְל הָהוּא סְטָרָא דְּחִיוּיָא אִיהוּ לְטִיָּא עַל כֻּלָּא.

וַיִּקְרָא יי אֱלֹהִים אֵל הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיכָּה. הֲכָא רְמִיז לִיה דְּעֵתִיד לְחֻרְבָּא בִּי מְקַדְשָׁא וְלִמְבַכֵּי בַּה אֵיכָּה. הֲדָא הוּא דְּכֻתִּיב, (איכה א) אֵיכָּה יֹשְׁבָה בְּדָד א"י כ"ה. וְלִזְמַנָּא דְּאֵתִי עֵתִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבַעֲרָא כָּל זִינִין בִּישׁוּן מְעֵלְמָא כְּדְכֻתִּיב, (ישעיה כה) בַּלַּע הַמּוֹת לְנֹצַח. כְּדִין תֵּב כֻּלָּא לְאַתְרֵיהּ כְּדְכֻתִּיב, (זכריה יד) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד: בְּרֵאשִׁית

תְּנִינָן כָּל שְׁלֵמָה דְּאִתְמַר בְּשִׁיר הַשִּׁירִים בְּמִלְכָּא דְּשֵׁלְמָא דִּילִיה. בְּמִלְכָּה (ס"א בנוקבי מלכא) סָתָם בְּנוֹקְבָא. מְלָה (נ"א מלך) תַּתְּאָה בְּעֵלְאָה. וְרוּזָא דְּמְלָה דִּירְתָא תַּתְּאָה לְעֵלְאָה תְּרוּוּיָהוּ כְּחַד. וְהִינּוּ בִּי"ת דְּכֻתִּיב, (האזינו רצא א) (משלי כד) בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בֵּית. וְכֻתִּיב (שיר השירים ג) אֲפִרְיוֹן עֲשֶׂה לוֹ הַמְּלֶכֶךְ שְׁלֵמָה מְעַצֵּי הַלְּבָנוֹן. אֲפִרְיוֹן דָּא תְּקוּנָא דְּעֵלְמָא תַּתְּאָה מְעֵלְמָא עֵלְאָה.

דְּעַד לָא בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵלְמָא הוּוּה סָתִים שְׁמִיָּה בֵּיה וְלֹא (נ"א הוה) הוּא שְׁמִיָּה סָתִים בְּגוּיָה חַד וְלֹא קִימָא מְלָה (והוה הוה בלחודוי) עַד דְּסִלִּיק בְּרַעוּתָא (דמחשבה לקיימא כלא במטון דסמיטרא) לְמַבְרֵי עֵלְמָא וְהוּוּה רְשִׁים וּבְנֵי וְלֹא קִימָא, עַד דְּאִתְעֻטַּף בְּעֻטּוּפָא חַד דְּזִיְהָרָא (עלאה דמחשבה) וּבְרָא עֵלְמָא (נ"א ימינא דעלמא קדמאה) (נ"א שמים). וְאַפִּיק (אילנין) אֲרִזִין עֵלְאִין רְבֵרְבִין מֵהָהוּא נְהוּרָא (נ"א וזיוא רבא) זִיְהָרָא עֵלְאָה (נ"א חד דזהר ימינא עלאה), וְשׁוּי רְתִיכּוֹ עַל תְּרִין וְעֵשְׂרִין אֲתוּוֹן רְשִׁימִין אֲתַגְלִיפוּ בְּעֵשֶׂר אֲמִירָן וְאַתִּישְׁבוּ. הֲדָא הוּא דְּכֻתִּיב מְעַצֵּי הַלְּבָנוֹן. וְכֻתִּיב, (ויצא קסב ב) (תהלים קד) אֲרִזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע (דהא מאלין עביד ההוה אפריון).

עֲשֶׂה לוֹ הַמְּלֶכֶךְ שְׁלֵמָה, לוֹ לְגִרְמִיָּה, לוֹ לְתַקוּנִיָּה, לוֹ לְאַחְזָאָה יִקְרָא עֵלְאָה. לוֹ לְאוּדְעָא דְּאִיהוּ חַד וְשְׁמִיָּה חַד כְּמָה דְּאֵת אֲמַר, (זכריה יד) (יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד וְכֻתִּיב) (תהלים פג) וַיִּדְעוּ כִּי אַתָּה שְׁמֶךָ יי לְבַדְךָ.

בְּמִטּוֹן דְּקִלְפוּי. קְסִטּוֹרִין יִדְעָא. נְטִיף לְסִטְרָא דָא לְעֵילָא. נְטִיף לְיַמִּינָא. סִטָּא לְשִׁמְאָלָא. נְחִית לְתַתָּא. וְכֹן לְאַרְבַּע זְוִיין. מְלָכוּ אֲתַפְרֵשׁ לְעֵילָא וְתַתָּא וְלְאַרְבַּע זְוִיין לְמַהוּי חַד. נְהָרָא עֲלָאָה נְחִית לְתַתָּא. וְעֵבִיד לִיה יִמָּא רַבָּא. כְּמָה דָּאֲתָ אָמַר, (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינְנוּ מֵלֵא. דְּהָא הוּא כְּנִישׁ כְּלָא וְשְׂאִיב לִיה בְּגוּיָה. כְּמָא דָּאֲתָ אָמַר (שיר השירים ב) אֲנִי חֲבַצְלַת הַשְּׂרוּן שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים. וְאִין שְׂרוּן אֲלָא אֲתַר יִמָּא רַבָּא דְשְׂאִיב כָּל מִימִין דְּעֲלָמָא דְאַפִּיק וְשְׂאִיב וְנְהִיר (ועאלין ביה. בגיני כך דא אפיק ודא שאיב, נהיר) דָּא בְּדָא בְּאוֹרְחִין יִדְעֵן (נחלייא כפן עלויה). וְכִדִּין עֲלִיָּהּ פְּתִיב, (משלי כד) בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בֵּית. וְעַל דָּא בֵּית בְּרָאשִׁית. (נ"א ועל דא בית דעלמא מלך סתם) בֵּית עֲלָאָה אֲתַבְנִי בְּחֻכְמָה. וְכֹן תַּתָּאָה אוֹף חֲכִי. אֲבַל בֵּיתָא עֲלָאָה רַבְרָבָא יִשׁוּבָא דְעֲלָמָא. מְלֶךְ סְתָם בֵּיתָא תַּתָּאָה. (תהלים סג) וְהַמֶּלֶךְ יִשְׁמַח בְּאַלְהִים, (כד אתער גבורה) עֲלָאָה לְאַחַדָּא בֵּיה תַּחֲוֹת רִישִׁיה וְלִקְרָבָא לִיה בְּחֻדוּה לְמַהוּי כְּלָא חַד. וְהַמֶּלֶךְ יִשְׁמַח בְּאַלְהִים חֲדוּ נְהוּרָא דְאַפִּיק (נ"א בנהורא) (דנהורא) דְנִפְּיָק בְּחַד שְׂבִילָא טְמִיר וְגִנְזוּ וְעִיִּל בֵּיה (ב, תרין) דְאַנּוּן חַד וְעַל דָּא עֲלָמָא אֲשַׁתְּכַלֵּל בְּקִיּוּמָא שְׁלִים.

[זוהר חלק א' - דף כט ע"ב]

וְהַמֶּלֶךְ יִשְׁמַח בְּאַלְהִים עֲלָמָא (נ"א נהרא עלאה) תַּתָּאָה חֲדִי בְּעֲלָמָא עֲלָאָה (נ"א סתימא ההוא דשדר) עֲמִיקָא (חדו דנגיד ונפיק באן אתר חדי. באלהים. ביה חדי. ביה שדר) חַיִּים לְכָלָא. חַיִּי מְלָכָא אֲקָרוּן. דָּא עֲקָרָא (דף כט ע"ב) דְּבֵיתָא. בֵּיתָא דָּא בְּנִי בֵּיתָא דְעֲלָמָא. וּבְנֵי עֲלָמָא. וְדָא הוּא בְּרָאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים ב' רֵאשִׁית. רֵאשִׁית חֻכְמָה כַּד כְּנִישׁ כְּלָא לְגוּיָה וְאֲתַעֲבִיד יִמָּא רַבָּא לְשְׂאִיבָא כְּלָא.

יִמָּא דְקָאפוּ מִיּוּמֵי. שְׂאִיב כָּל מִימִין דְּעֲלָמָא. וְכְנִישׁ לֹון לְגוּיָה. וּמִיין אֲזִלִּין וְשְׂאִטִּין וְאֲשַׁתְּאֲבֵן בֵּיה. וְדָא נְפִיק מְגוּ עֲלָאָה. וְסִימְנִיה דְרִזָּא דָּא (איוב לח) מִבְּטָן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶחַ דְּמִיּוּמֵי גְלִידִין בֵּיה לְשְׂאִיבָא אַחֲרָנִין.

הַאי קָרַח (לקמן נב א) יִמָּא דְקָפָא לָא נְגִדִין מִיּוּמֵי. אֲלָא בְּשַׁעֲתָא דְתוֹקְפָא דְדָרוּם מְטִי לְגַבִּיהָ וּמְקָרִיב לִיה בְּהֵדִיה. כְּדִין מִיָּא דְהוּוּ גְלִידִין בְּסִטְרָא דְצָפוֹן מְשַׁתְּרִין וְנְגִדִין. דְּהָא מְסִטְרָא דְצָפוֹן גְּלִידֵי מִיָּא וּמְסִטְרָא דְדָרוּם מְשַׁתְּרִין. וְנְגִדִין לְאַשְׁקָאָה כָּל אַנּוּן חִיּוֹת בְּרָא כְּמָא דָּאֲתָ אָמַר (תהלים קד) יִשְׁקוּ כָּל חִיתוֹ שְׂדֵי וְגו' וְאֵלִין אֲקָרוּן חֲרִי בְּתַר טוֹרִין דְּפִירוּדָא. דְּכִלְהוּ מְשַׁתְּקִיין כַּד סִטְרָא דְדָרוּם שְׂאִירֵי לְקָרְבָא בְּהֵדִיה. וְכִדִּין מִיָּא נְגִדִין. וּבְחִילָא דָּא עֲלָאָה דְנְגִיד כְּלָא הוּוּ בְּרַבּוּ בְּחַדוּ.

כַּד מְחַשְׁבָּה סְלִיק בְּרַעוּ (דחדוה) מְטַמְרָא דְכָל טְמִירִין. מְטִי (ואתנגיד) מְגוּיָה חַד נְהָר. (כתרא טמירא) וְכַד מְתַקְרַבִּין דָּא בְּדָא בְּחַד שְׂבִיל דְלָא יִדְעַ לְעֵילָא וְתַתָּא וְהִכָּא הוּא רֵאשִׁיתָא דְכָלָא. וּב' מְלֶךְ סְתָם מְהָאֵי רֵאשִׁיתָא אֲשַׁתְּכַלֵּל וְדְמִי דָּא לְדָא. (ובחילא

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

דא ברא אלהים את השמים, (סתמא נקודה סתימא דנגדין מימוי ונפקין ברא) (נ"א בתר דנפקין ברא) (ונ"א נהרא דנפיק בה"א עלאה) (ונ"א נהורא דנגיד ואפיק ברא) ואפיק קול מגויה. ודא אקרי קול השופר. והיינו ברא אלהים את השמים (ואיהו) דאיהו קול השופר (נ"א ואיהו השופר). ושמים שליטין בחיי המלך עלאה על ארעא. וסימניך בן ישי ח"י על האדמה. דחיים תליין בבן ישי. (ובוא"ו נגדין ליה). ובהו שליט בכלא. וארעא מיניה אתונת. הדא הוא דכתיב ואת הארץ. וא"ו דאתוסף לשלטה במזוני על ארעא.

א"ת לעילא והוא חילא דכללא דעשרין ותריין אתון דאפיק א"ת א' ת' אלהים דא ויהיב לשמים כמא דאת אמר, (שיר השירים ג) בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו. והיינו את השמים לאכללא דא ברא ולחברא לון דא ברא לאתקיימא כחדא באנון חיי מלכא מלך סתם לאתונא מיניה שמים. ואת הארץ חבורא דדכר ונוקבא דאתגליפו באתון רשימין. וחיי מלכא דאתנגידו מן שמיא דשמים נגדין לון לקיימא ארעא וכל אכלוסין דילה.

ורזא דאלהים עלאה עבד שמים וארץ לקיימא. ואפיק לון כחדא בחילא דלעילא ראשיתא דכלא. כגוונא דא רזא עלאה נחית לתתא. והאי בתראה עביד שמים וארץ לתתא.

ורזא דכלא ב' תריין עלמין נינהו ובראו עלמין. דא עלמא עלאה ודא עלמא תתאה. דא כגוונא דדא. דא ברא שמים וארץ. ודא ברא שמים וארץ. ועל דא ב' תריין עלמין נינהו. דא אפיק תריין עלמין. ודא אפיק תריין עלמין, וכלא בחילא דראשית עלאה.

נחית עלאה בתתאה ואתמלייא בארץ דחד דרגא דשרי עלה. כגוונא דההוא שביל סתים וטמיר וגניז לעילא. בר דחד שביל דקיק. וחד ארץ. ההוא דלתתא ארץ כמא דאת אמר, (משלי ד) וארץ צדיקים כאור נוגה. וההוא דלעילא שביל דקיק כדכתיב, (איוב כח) נתיב לא ידעו עיט. ורזא דכלא (ישעיה מג) הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה. וכתיב, (תהלים עז) בים דרפך ושבילך במים רבים. עלמא עלאה כד אתמלייא ואתעברא כנוקבא דמתעברא מן דכורא אפיקת תריין בנין כחד, דכר ונוקבא, ואנון שמים וארץ כגוונא עלאה.

ממימוי דשמיא אתון ארעא ומימוי אשתדן בגווה, אלא דעלאי דכר ותתאי נוקבא. ותתאי מן דכורא אתונן. ומיין תתאין קראן לעלאין כנוקבא דפתיחא לדכורא ושדת מיא לקבל מיא דכורא למעבד זרעא. ונוקבא מן דכורא אתונת. הדא הוא דכתיב ואת הארץ בתוספת וי"ו כמא דאתמר.

[זוהר חלק א' - דף ל ע"א]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כְּתִיב, (ישעיה מ) שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים וְגו'. אֲתוּן אֲתַחֲקֶנּוּ (דף ל ע"א) בְּעוֹבְדֵי דְכָלָא. בְּעוֹבְדֵי דְעֵלָא וּבְעוֹבְדֵי דְתַתְּאָה. לְבַתֵּר אֲתַרְשִׁימוּ אֲתוּן וְאֲתַחֲקֶנּוּ בְּקָרָא. ב' בְּרֵאשִׁית בְּרָא. א' אֱלֹהִים אֵת. ב' רֵאשִׁית בְּרָא וְדַאי. כְּמָה דְאֲתַמֵּר בִּי"ת בְּרָא וְדַאי בְּחֵילָא עֵלָא (בתקיפו דרזא דאנון אתוון). ב' נִיבְקָא. א' דְכַר. כְּמָה דְב' בְּרָא וְדַאי בְּחֵילָא דְלְעֵילָא. הָכִי א' אֲפִיק אֲתוּן הַשְּׁמַיִם כְּלָלָא דְעֵשְׂרִין וְתַרְתִּין אֲתוּן. ה' אֲפִיק שְׁמַיִם לְמִיָּהֵב לִיהַ חֵיין (נ"א ולא שקאה) וְלֹא שְׂרָשָׁא לִיהַ.

וְאֵת הָאָרֶץ. ו' אֲפִיק הָאָרֶץ לְמִיָּהֵב לָהּ מְזוּנָא וְלֹא אֲתַקְנָא לָהּ וְלְמִיָּהֵב לָהּ סְפוּקָא דְאֲתַחֲזִי לָהּ. וְאֵת הָאָרֶץ, דְנִטִּיל וְאִ"ו אֵת כְּלָלָא דְעֵשְׂרִין וְתַרְתִּין אֲתוּן וּמִתּוֹן אֲרַעָא. וְאֲרַעָא כְּלִיל לֹון לְגוּוּהַ כְּמָה דְאֵת אֲמַר, (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם. וְהֵינּוּ רְזָא וְאֵת הָאָרֶץ. דְכַנִּישׁ כְּלָלָא לְגוּוּהַ וְקַבְלִית לֹון הָאָרֶץ נִטְלָא הָאָרֶץ. וְאֵת דָּא שְׁמַיִם וְאָרֶץ כְּחֵדָא. אֵת הַשְּׁמַיִם רְזָא דְשְׁמַיִם וְאָרֶץ כְּחֵדָא (הארץ נטלית ו).

וְקַבְלִית לֹון לְאֲתַזְנָא. מְטוֹן מְלָה בְּקוֹלְפוּי שְׂכִיחִי. קוּסְטְרָא דְקוּטְרָא בְּאֲרַעָא שְׂכִיחִי. כִּד אֲשָׁא דְמְלַהֲטָא נְגִיד וְאֲתַעַר מְשַׁמְאֲלָא אַחִיד בַּהּ וְסֻלְקָא תַנְנָא כְּמָה דְאֵת אֲמַר (שמות יט) וְהָרַ סִינִי עֵשֶׂן כְּלוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו ה' בְּאֵשׁ. דָּא אֲשָׁא וְדָא תַנְנָא. וְכַתִּיב, (שמות יט) וְאֵת הָהָר עֵשֶׂן. מְגוּ דְאֲשָׁא כִּד נְחִית אַחִידֵן דָּא בְּדָא תַנְנָא בְּאֲשָׁא. וְכַדִּין בְּסֵטֵר שְׁמַאֲלָא קִיַּימָא כְּלָא. וְהֵינּוּ רְזָא (ישעיה מח) אִף יְדֵי יִסְדֵּה אָרֶץ. וְיִמִּינֵי טַפְחֵה שְׁמַיִם. בְּחֵילָא דִּימִינָא לְעֵילָא. כִּי הָאִי גּוּוּנָא אֲתַעֲבִידוּ שְׁמִיָּא דְאִיהוּ דְכַר. וְדַכַּר מְסֻטְרָא דִּימִינָא קָא אֲתִי וְנִיבְקָא מְסֻטְרָא דְשְׁמַאֲלָא. (לעיל א ע"ב). (ישעיה מ) שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים. עַד הֵכָא אֲסַתְּלֶקוּ מְלִין דְלָא לְשַׁאֲלָא כְּדְלְעֵילָא. דְחַכְמָה אֲשַׁתְּכְּלִיל מֵאִין וְלֹא קִיַּימָא לְשַׁאֲלָא דְסַתִּים וְעַמִּיק לִית דִּיקוּם בֵּיתָה. כִּיֹּן דְאֲתַפְּשֵׁט נְהוּרָא עַמִּיקָא נְהוּרִיָּה קִיַּימָא בְּשַׁאֲלָתָא אִף עַל גַּב דְאִיהוּ סַתִּים מְכָלָא דְלַתְתָּא. וְקָרָאן לִיהַ עַל פּוּם שְׁאִילָתָא מ"י. מִי בָרָא אֱלֹהִים.

וְהֵינּוּ רְזָא דְקָאמְרֵן (לקמן פה ע"ב) (איוב לח) מִבְּטָן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶחַ. מִבְּטָן מִי וְדַאי (יצא הקרח) הֵהוּא דְקִיַּימָא לְשַׁאֲלָתָא. וְלִית לְשַׁאֲלָא מַה לְעֵילָא מַה לַתְתָּא. אֱלָא לְשַׁאֲלָא אֲתַר דְנַפְקֵן לְמַנְדַּע. וְלֹא לְמַנְדַּע לִיהַ. דְהָא לָא יְכַלִּין. אֱלָא קִיַּימָא לְשַׁאֲלָתָא וְלֹא לְמַנְדַּע בֵּיתָה.

בְּרֵאשִׁית ב' רֵאשִׁית מְאָמַר הוּא. אוּ נִימָא דְבְּרֵאשִׁית אִיהוּ מְאָמַר. אֱלָא עַד לָא נִפִּיק וְאֲתַפְּשֵׁט חֵילִיָּה (לעיל טו ע"ב) וְכָלָא סַתִּים בֵּיתָה. בְּרֵאשִׁית אִיהוּ וּמְאָמַר אִיהוּ. כִּיֹּן דְנַפִּיק וְאֲתַפְּשֵׁט מִנִּיָּה חֵילִין, רֵאשִׁית אֲקָרִי וְהוּא מְאָמַר בְּלַחֲדוּי. מ"י שְׁאִילָתָא הֵהוּא דְבְּרָא אֱלֹהִים. לְבַתֵּר כִּד אֲתַפְּשֵׁט וְאֲשַׁתְּכְּלִיל אֲתַעֲבִיד י"ם וְבְרָא לַתְתָּא. וְכָלָא עֲבִיד כְּהוּא גּוּוּנָא מִמֶּשׁ דְלְעֵילָא. דָּא לְקַבֵּל דָּא וְדָא כְּגוּוּנָא דְדָא. וְתַרוּוִיָּהוּ ב'.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כתיב, (שיר השירים א) עד שהמלך במסבו. במסבו לאתישבא במלכו תתאה. ברוא דההוא חברותא ותפנוקא דההוא חביבותא דבעדן עלאה בההוא שביל דסתים וגניז ולא אתידע ואתמלייא מניה ונפקא בנחלין ידיען. נרדי נתן ריחו דא מלכא תתאה. דברא עלמא לתתא כגוונא דלעילא וסליק ריחא טבא עלאה לשלטאה ולמעבד ויכיל ושלטי ונהיר בנהורא עלאה.

בתרין גוונין אתברי עלמא, בימינא ובשמאלא בשיתא יומין עלאין. שיתא יומין אתעבידו לאנהרא כמה דאת אמר (שמות לא) כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ. ואלין פרון ארחין ועבדו שיתין נוקבין לתהומא רבא. ואנון שיתין נוקבין לאעלאה מיא דנחלי גו תהומא. ועל דא (הא תנינן) השיתין מששת ימי בראשית נבראו ואנון הוו שלמא דעלמא:

[זוהר חלק א' - דף ל ע"ב]

והארץ היתה תהו ובהו סוספיתא דקמרי גו קולטוי דהוה בקדמיתא ולא אתקיימת. היתה כבר ולבתר אתקיימת. בארבעין ותריין אתוון אתגליה עלמא ואתקיימת. וכלהו עטורא דשמא קדישא. כד מצטרפין סלקין (דף ל ע"ב) אתוון לעילא ונחתין לתתא מתעטרן בעטרין בארבע סטרי עלמא ויכיל עלמא לאתקיימא. ואלין אתקיימין בעובדוי דעלמא (נ"א דמלכא). טופסרא דקילטא בהני שכחי (כחותמא) דגושפנקא. עאלו ונפקו את ואת ואתברי עלמא. עאלו גו חותמא ואצטרפו ואתקיים עלמא.

בקולפי דחויא רברבא מחו ועאלו תחות נוקבי דעפרא אלה וחמש מאה אמין. לבתר תהומא רבא הוה סליק בחשוכא וחשוכא חפי כלא. עד דנפק נהורא (לעיל טו א) ובקע בחשוכא ונפק ואתנהיר דכתיב, (איוב יב) מגלה עמוקות מני חשך ויצא לאור צלמות.

מיא אתקלו בתיקלא אלה וחמש מאה באצבעאן. תלת נטיפו גו תיקלא. פלגו מנייהו לקיימא ופלגו דעאלו לתתא. אלין סלקין ואלין נחתין. פיון דסליקו בסליקו דינדא. קאים תיקלא באורח מישר ולא סטא לימינא ולשמאלא. הדא הוא דכתיב, (ישעיה מ) מי מדד בשעלו מים וגו'.

כלא הוה ביה בארעא סתים ולא אתגלייא. וחילא ותקפא ומיא גלידין בגווה ולא נגידו ולא אתפשטו. עד דאנהיר עלה נהורא דלעילא ונהורא מחאת בקולטוי ואשתריאו חילה. הדא הוא דכתיב ויאמר אלהים יהי אור. ויהי אור. דא הוא אור קדמאה עלאה דהוה מקדמת דנא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וּמְהֵבָא נְפָקוּ כָּל חִילִין וְתוּקָפִין. וְאַרְעָא אֲתַבְסַמַת וְאַפִּיקַת חִילָהָא לְבִתְרָא. כִּיּוֹן דְנִהִיר (ונחית) הוּוּה אֲסִתְלַק נְהוּרִיה מְסִיפִי עֲלָמָא עַד סִיפִי עֲלָמָא. כַּד אֲסִתְכַל בְּחַיִּיבִי עֲלָמָא אֲתַגְנִיז וְאַתְטְמִיר וְלֹא נְפִיק אֲלָא בְשְׁבִילוֹי סְתִימִין דְלֹא אֲתַגְלִיין:

וְיֵרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב. תְּנִן כָּל חֲלָמָא דְקִימָא בְקִיּוּמָא דְכִי טוֹב שְׁלָמָא הוּוּה לְעִילָא וְתַתָּא. חֲמִי אֲתוּוֹן כְּפּוּם אֲרַחוּי כָּל חַד וְחַד. חֲמָא ט' טַב לִיה טַב לְחֲלָמִיה דְהָא אוֹרִייתָא פִתַח בֵּיה כִּי טוֹב. נְהִיר מְסִיפִי עֲלָמָא לְסִיפִי עֲלָמָא. ט' טַב. טוֹב הוּוּה, טַב נְהִירוֹ בְּאַשְׁלָמוּתָא.

ט' תְּשִׁיעָא דְכֻלָּא. אֶת דְאַתְנִהִיר מְעֲלָאָה רֵאשִׁיתָא וְאַתְכְּלִיל בֵּיה וְאַתְעֵבִיד בְּסִתִּימוֹ דְנִקּוּדָה רְזָא דִי' דְהִיא נִקּוּדָה חֲדָא. ו' מִחִילִיה נְפִיק. בֵּיה אֲתַעֲבִיד שְׁמִים. כַּד אֲסִתִּימִים בְּנִקּוּדָה חַד וְאַתְגְּנִיז גּוּ, אֲתַנְהֵרָא ב'. מְנִיה נְפָקוּ עֲלָאָה וְתַתָּאָה. עֲלָאָה טְמִירָא. תַתָּאָה אֲתַגְלִיָּא בְּרִזָא דְתֵרִין. וְקִימָא בְּחִילָא דְלְעִילָא.

וְדָא הוּוּה טו"ב. אֵלִין תְּלַת אֲתוּוֹן טו"ב אֲתַכְּלִילוּ לְבִתְרָא לְצַדִּיקָא דְעֲלָמָא דְכְּלִיל כְּלָא לְעִילָא וְתַתָּא כְּמָא דְאֵת אֲמֵר, (ישעיה ג) אֲמָרוּ צַדִּיק כִּי טוֹב. בְּגִין דְנִהִירוֹ עֲלָאָה כְּלִילָא בֵּיה דְכְּתִיב, (תהלים קמה) טוֹב יי לְכָל וְרַחֲמִיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. לְכָל כְּתִיב דָּא סְתִמָּא דְמִלָּה בְּגִין לְאַנְהֵרָא יוּמָא חַד דְנִהִיר לְכֻלָּא. עֲלָאָה עַל כְּלָא. עַד כַּאן סְתִמָּא דְמִלִּין.

השלמה מההשמטות (סימן ז"ך)

לְמָה בֵּי'ת דוּמָה לְאָדָם שְׁנוּצָר בְּחֻכְמָה שְׁסִתוּם מְכָל צַד וּפְתוּחַ מִלְפָּנָיו וְהָאֵלָה פְתוּחָה מֵאַחֲרָיו רוּצָה לֹמֵר כִּי הִיא פְתוּחָה לְקַבֵּל מִן הַכֶּתֶר וַיֵּשׁ לָהּ פְתַח לְהַשְׁפִּיעַ לְאַחֲרִים. (עד כאן מההשמטות)

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. רְזָא דְרֵאשִׁית עֲרִיסוֹתִיכֶם חֲלָה תְרִימוֹ תְרוּמָה. דָּא חֲכָמָה עֲלָאָה דְאִיהִי רֵאשִׁית. ב' בֵּיתָא דְעֲלָמָא לְאַתְשָׁקָאָה מִהֵוּוּא נְהַר דְעִייל בֵּיה. רְזָא דְכְּתִיב וְנְהַר יוּצָא מִעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. וְנְהַר דְאַכְנִישׁ כְּלָא מְעוּמְקָא עֲלָאָה וְלֹא פְסִיקוּ מִיּוּמֵי לְעֲלָמִין לְאַשְׁקָאָה לְגַנְתָּא.

וְהֵוּוּה עֲמָקָא עֲלָאָה בֵּית רֵאשׁוֹן בְּרֵאשִׁית אֲסִתִּימוֹ בֵּיה אֲתוּוֹן בְּחַד שְׁבִיל דְקִיק דְגְנִיז בְּגוּיָה. וּמְגוֹ הֵוּוּה עוּמְקָא נְפָקוּ תְרִין חִילִין דְכְּתִיב אֶת הַשָּׁמַיִם. שְׁמִים לֹא כְּתִיב אֲלָא הַשָּׁמַיִם. מְגוֹ הֵוּוּה עוּמְקָא דְסִתִּים מְכָלָא. וְאֶת הָאָרֶץ סְתִימָא דָּא אֲפִיק לְהֵאֵי אָרֶץ.

[זוהר חלק א' - דף לא ע"א]

אָבֵל בְּכֻלָּא דְשָׁמַיִם הוּוּה. וּנְפָקוּ כְּחֲדָא מִתְדַבְּקָא בְּסִטְרוֹי דָּא בְּדָא. כַּד אֲתַנְהִיר רֵאשִׁיתָא דְכֻלָּא, שְׁמִים נְטִלוּ לָהּ וְאוֹתִיבוּ לָהּ בְּאַתְרָהּ, דְכְּתִיב וְאֶת הָאָרֶץ. וְאֶת

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מִכְּלָלָא דְאַתּוּן דְּאַנּוּן אֲ"ת. כַּד אַתְּהִדְרַת אַרְעָא לְמִיתַב בְּאַתְרָהּ וְאַתְפְּרִישׁ (דף לא ע"א) מִסְטְרוֹי דְשָׁמַיִם, הוּת תוּהָה וּבוּהָה לְאַתְדַּבְקָא בְּשָׁמַיִם כְּחֵדָא (נ"א כקדמיתא) בְּקַדְמִיתָא. בְּגִין דְחֵמַת לְשָׁמַיִם נְהִירִין וְהִיא אַתְחַשְׁכַת. עַד דְנַהוּרָא עֲלָאָה נִפְקַע עֲלָהּ וְאַנְהִיר לָהּ וְתַבַּת בְּאַתְרָהּ לְאַסְתַּכְלָא בְּשָׁמַיָא אֲפִין בְּאַפִּין. וְכַדִּין אַתְתַּקְנַת אַרְעָא וְאַתְבְּסַמַת.

נִפְקַע נְהוּרָא בְּסִטְרָא יְמִינָא (לעיל יז) וְחֲשׂוּכָא בְּסִטְרָא שְׂמַאלָא. וְאַפְרִישׁ לֹון לְבַתַּר בְּגִין לְאַתְכְּלָלָא דָא בְּדָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיְבַדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין חֹשֶׁךְ. וְאִי תִימָא הוּוּ הַבְּדֵלָה מִמֶּשׁ. לָא. אֶלָּא יוֹם אֲתִי מִסְטְרָא דְנְהוּרָא דְאִיהוּ יְמִינָא. וְלִילָהּ מִסְטְרָא דְחֲשׂוּכָא דְאִיהוּ שְׂמַאלָא. וְכַד נִפְקוּ כְּחֵדָא אֲפְרִישׁ לֹון. וְהַבְּדֵלָה הוּוּ מִסְטְרוֹי לְאַסְתַּכְלָא אֲפִין בְּאַפִּין וְלְאַתְדַּבְקָא דָא בְּדָא לְמַהוּ כְּלָא חַד.

וְאִיהוּ אֶקְרִי יוֹם וְקְרִי לִיָּה יוֹם. וְאִיהִי קְרִי לִילָהּ כְּמָא דְאַתְּ אָמַר וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וְגו'. מַהוּ וְלַחֲשָׁךְ. דָּא חֲשָׁךְ דְאַחִיד לְלִילָהּ דְלִית לָהּ נְהוּרָא מִגְרָמָה (ס"א) וְהִיא אַתְקְרִי לִילָהּ דְכְּתִיב וְלַחֲשָׁךְ קָרָא לִילָהּ בְּגִין דְאַחִיד בַּה חֲשָׁךְ וְלִית לָהּ נְהוּרָא מִגְרָמָה) וְאַף עַל גַּב דְאַתָּא מִסְטְרָא דְאַשָׁא דְאִיהִי חֲשָׁךְ. אֲבָל חֲשָׁךְ עַד דְאַתְנַהִיר מִסְטְרָא דְיוֹם, יוֹם נְהִיר לְלִילָהּ, וְלִילָהּ לָא נְהִיר עַד זְמַנָּא דְכְּתִיב, (תהלים קלט) וְלִילָהּ כִּיּוֹם יֵאִיר כְּחֲשֻׁכָה כְּאוֹרָה.

רַבִּי אֶלְעָזָר קָפִץ בְּקַדְמִיתָא וְדַרְשׁ (שם כט) קוֹל יי עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הִרְעִים יי עַל מַיִם רַבִּים. קוֹל יי דָּא קוֹל עֲלָאָה דְמִמְנָא עַל הַמַּיִם דְנִגְדִין מִדְרָגָא לְדְרָגָא עַד דְמִתְכַּנְשִׁי לְאַתַּר חַד בְּכַנּוּפִיא חֵדָא. הַהוּא קוֹל עֲלָאָה מְשַׁדֵּר לְאַנּוּן מִיִּין בְּאַרְחִייהוּ כָּל חַד וְחַד כְּפוּם אַרְחִיָּה. כְּהִיא גִנְנָא דְמִמְנָא עַל מִיא לְשַׁדֵּר לֹון לְכָל אַתַּר וְאַתַּר כְּדַחְזִי לִיָּה. כַּךְ קוֹל יי מִמְנָא עַל מִיא.

אֵל הַכְּבוֹד הִרְעִים כְּמָא דְאַתְּ אָמַר, (איוב כו) וְרַעַם גְּבוּרֹתֵיו מִי יִתְבוֹנֵן. דָּא סְטְרָא דְאַתִּיא מִן גְּבוּרָה וְנִפְקָא מִיָּבִיָּה. דְבַר אַחַר אֲ"ל הַכְּבוֹד הִרְעִים דָּא יְמִינָא דְנִפְקָא מִיָּבִיָּה שְׂמַאלָא. ה' עַל מַיִם רַבִּים. ה' דָּא חֲכֻמָּה עֲלָאָה דְאַקְרִי יו"ד (עַדן דְקִימָא) עַל מַיִם רַבִּים עַל הַהוּא עוּמְקָא סְתִימָאָה דְנִפְיִק מִיָּבִיָּה כְּמָא דְאַתְּ אָמַר (תהלים עז) וּשְׁבִילָךְ בְּמַיִם רַבִּים.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּרִישׁ פְּלוּגְתָא וְאַמַּר. פֶּתַח קָרָא וְאַמַּר כְּתִיב, (שמות כה) לְעַמַּת הַמִּסְגֶּרֶת תִּהְיֶינָה הַטְּבָעוֹת בְּתַיִם לְבַדִּים. מָאן הַהוּא מִסְגֶּרֶת, דָּא הוּא אַתַּר סְגִיר דְלָא פְּתִיחָא בַר בְּשְׁבִיל חַד דְקִיק דְאַתִּידַע בְּגִנְזוֹ לְגַבִּיָּה. וּבְגִינִיָּה אַתְמְלִי וְרָשִׁים תִּרְעִין לְאַדְלָקָא בּוֹצִינִין. וּבְגִין דְאִיהוּ אַתַּר גִּנְזוֹ וְסְתִימָא אֶקְרִי מִסְגֶּרֶת וְדָא הוּא עֲלָמָא דְאַתִּי. וְהַהוּא עֲלָמָא דְאַתִּי אַתְקְרִי מִסְגֶּרֶת.

סדר הלימוד ליום יא תשרי [יום 11 בשנה]

תְּהִינָה הַטְּבָעוֹת אֵלַיִן עֲזָקָן עֲלֵאִין דְּאִתְאַחְדֵּן דָּא בְּדָא מִיָּא מְרוּחָא וְרוּחָא
מֵאֲשָׁא וְאֲשָׁא מִמִּיָּא. כְּלִהוּן אִתְאַחְדֵּן דָּא בְּדָא וְנִפְקֵן דָּא מִן דָּא בְּהַנִּי (ס"א כהני)
עֲזָקָן, וְכִלְהוּן מִסְתַּכְּלֵן לְגַבֵּי הַהוּא מִסְגֵּרַת. דְּבִיהַּ מִתְאַחַד לְהַהוּא נְהָרָא עֲלָאָה
לְאֲשָׁקָאָה לֹון וְאִתְאַחְדֵּן בֵּיהַּ.

בְּתִים לְבָדִים. הַנִּי עֲזָקָן מְלֵאִין (עילאין) אַנּוּן בְּתִים וְאִתְרִין לְבָדִים דְּאַנּוּן רְתִיכִין
דְּלִתְתָא. בְּגִין דְּדָא אֲתִי מִסְטָרָא דְּאֲשָׁא. וְדָא מִסְטָרָא דְּמִיָּא. וְדָא מִסְטָרָא דְּרוּחָא וְכֵן
כְּלִהוּ בְּגִין לְמַהוּי רְתִיכָא לְאַרְוֵנָא. וְעַל דָּא מָאן דְּמִקְרַב יְקָרַב בְּאֵלַיִן בְּדִים וְלֹא בְּמַה
דְּלָגוּ. לָךְ לָךְ אֲמַרִין גְּזִירָא, סְחֹור סְחֹור לְכַרְמָא לָא תְקַרְב. בַּר אַנּוּן דְּאִתְחַזֵּן
לְשִׁמְשָׁא לְגוּ. לֹון אֲתִיְהִיב רְשׁוּתָא לְאֲעֲלָאָה לְשִׁמְשָׁא וְלְקַרְבָּא. וְעַל דָּא כְּתִיב,
(במדבר א) וְתָזַר תְּקַרְב יוֹמֵת. בֵּית דְּבְרָאֲשִׁית רְבֵרְבָא. רַבִּי יוֹסִי שְׂאִיל לִיהַּ. וְאָמַר הָאִי
שִׁיתָא יוֹמִי בְּרָאֲשִׁית דְּקָא תְנִינֵן מָאן אַנּוּן. אָמַר לִיהַּ תְּנִינֵנוּ דְּכְתִיב (תהלים קד) אֲרֹזִי
לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע. כְּמַה דְּאֵלַיִן אֲרֹזִין נִפְקִין מִן לְבָנוֹן. הֲכִי נְמִי אַנּוּן שִׁיתָא יוֹמִין
נִפְקִין מִן בְּרָאֲשִׁית.

[זוהר חלק א' - דף לא ע"ב]

וְאֵלַיִן שִׁיתָא יוֹמִין עֲלֵאִין קְרָא פְרִיש לֹון דְּכְתִיב, (דברי הימים א כט) לָךְ יִי הַגְּדוּלָה
וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֲרַת וְגו'. כִּי כָל דָּא צְדִיק. בְּשָׁמַיִם דָּא תְּפָאֲרַת. וּבְאַרְצֵי דָא כְּנֹסֶת
יִשְׂרָאֵל. כְּתַרְגוּמוֹ דִּי אַחִיד בְּשָׁמַיָּא וּבְאַרְעָא. כְּלוּמַר דִּי־סוּדָא דְּעֲלָמָא דְּאִקְרִי כָל,
אִיהוּ אַחִיד בְּתְּפָאֲרַת דְּאִקְרִי שָׁמַיִם, וּבְאַרְצֵי (דף לא ע"ב) דְּאִקְרִי כְּנֹסֶת יִשְׂרָאֵל.

וְעַל דָּא בְּרָאֲשִׁית, ב' רָאֲשִׁית הִיא (חכמה, כמה דתרגם יונתן בראשית בחכמתא) בְּגִין
דְּאִיהִי תְנִינָא לְחוּשְׁבָנָא וְאִקְרִי רָאֲשִׁית. בְּגִין דְּהִיא כְּתָרָא עֲלָאָה טְמִירָא הִיא
קְדָמָאָה. וְעַל דְּלָא עֵייל בְּחוּשְׁבָנָא, תְנִינָא הוּי רָאֲשִׁית. בְּגִין דָּא ב' רָאֲשִׁית. וְעוּד
כְּמַה דְּחִכְמָה עֲלָאָה אִיהִי רָאֲשִׁית. חִכְמָה תְּתָאָה רָאֲשִׁית נְמִי הוּיָא. וְעַל דָּא לִית
לְאַפְרָשָׁא ב' מִן רָאֲשִׁית.

בְּרָאֲשִׁית מְאָמַר קְרִינֵן לִיהַּ וְהִכִּי הוּא. וְשִׁיתָא יוֹמִין נִפְקִין מִינָהּ וְאִתְכְּלִילֵן בֵּיהַּ.
וְאֵלַיִן אִקְרוּן כְּגוּוֹנָא דְּאֵלַיִן אַחְרֵינִין. בְּרָא אֱלֹהִים. הָדָא הוּא דְּכְתִיב וְנָהַר יוֹצֵא מְעַדֵּן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן. מֵאִי לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן לְאֲשָׁקָאָה וְלְקִימָא לִיהַּ וְלְאִסְתַּכְּלָא בֵּיהַּ
בְּכָל מַה דְּאַצְטְרִיךְ. אֱלֹהִים אֱלֹהִים חַיִּים, דְּמִשְׁמַע בְּרָאֲשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים וְדָאִי עַל
יָדָא דְּהַהוּא נְהָרָא בְּגִין לְאַפְקָא כְּלָא וְלְאֲשָׁקָאָה כְּלָא.

אֶת הַשָּׁמַיִם חֲבוּרָא דְּכַר וְנוֹקְבָא כְּדָקָא חֲזִי. לְבַתֵּר הָאִי. בֵּיהַּ אֲתַבְרִי עֲלָמָא לְתַתָּא.
בֵּיהַּ יְהִיב חִילָא לְכָלָא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

השלמה מההשמטות (סימן כ”ח)

וּמָנָא לֵן דְּשָׁמַיִם הוּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכָתִיב (מלכים א' ח') וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם. אֲטוּ שְׁלֵמָה מִתְּפִלָּל אֶל הַשָּׁמַיִם שִׁישְׁמְעוּ תִּפְלֹתוֹ, אֲלֵא שְׁנִקְרָא שְׁמֵן עַל שְׁמוֹ. וְלָמָּה נִקְרָא שְׁמַיִם אֲלֵא שֶׁהוּא עֲגוּל כְּמוֹ רֹאשׁ וּמִלְמַד שְׁמַיִם מִימֵינוּ וְאֵשׁ מִשְׁמָאלוֹ וְהוּא בְּאֻמְצַע שְׁא מַיִם, מֵאֵשׁ וּמַמִּים וּמְכַנִּים בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם, בָּא הָאֵשׁ וּמֵצֵא מִצְדוֹ מִדַּת הָאֵשׁ. בָּא מַיִם וּמֵצֵא מִצְדוֹ מִדַּת הַמַּיִם וְהֵינּוּ (איוב כ”ה) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, מֵאֵי שְׁמַיִם מְלַמֵּד שְׁגָבֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵשׁ וּמַיִם וְיִטְפְּחוּ זֶה בְּזֶה וְעָשָׂה מִהֵן רֹאשׁ לְדַבְּרֵיוֹ שְׁנֵאמַר (תהלים קי”ט) רֹאשׁ דְּבִרְךָ אֲמֵת. ע”כ. (עד כאן מההשמטות)

אִתְּ הַשָּׁמַיִם דְּמִשְׁמַע דְּשָׁמַיִם אֲפִיקוּ אֶת בְּחִילָא דְּרִזָּא דְּאַלְהִים חַיִּים בְּתַר דְּרֵאשִׁית אֲפִיק לֵיה.

כִּינן דְּהַאי אֲפִיק כְּלָא וְכָלֵא אֲתִישֵׁב בְּדוּכְתִּיהַ כְּחַד. עוֹקָא דָּא בְּתַרִּיתָא אֲתַעֲבִידַת רֵאשִׁית. וּבְהַאי רֵאשִׁית אֲפִיק נְהוּרִין עֲלָיִן וְשָׂרֵי נְהָרָא וְשָׂרֵי מַיָּא לְנִגְדָּא לְקַבְּלָא לְתַתָּא. וְעַל דָּא בְּרֵאשִׁית וְדַאי בְּרָא אֱלֹהִים. בֵּיה בְּרָא עֲלֵמָא תַתָּא. בֵּיה אֲפִיק נְהוּרִין. בֵּיה יְהִיב חִילָא לְכָלֵא.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר עַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה י') הִיתְפָּאֵר הַגְּרוֹן עַל הַחוּצָב בּוֹ. שְׁבַחָא דְּמָאן, לָאו דְּאוּמָנָא הוּא. כֶּךָ בְּהַאי רֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים עֲלָאָה אֶת הַשָּׁמַיִם. שְׁבַחָא דְּמָאן דְּאַלְהִים הוּא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי הַאי דְּכָתִיב, (דברים ד') אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים קְרוּבִים אֵלָיו. קְרוּבִים. קְרוּב מְבַעֵי לֵיה. אֲלֵא אֱלֹהִים עֲלָאָה. אֱלֹהִים דְּפַחַד יִצְחָק. אֱלֹהִים בְּתַרָּאָה. וּבְגִינֵי כֶּךָ קְרוּבִים (לקמן קלה א) וּגְבוּרוֹת סְגִיאִין אַנּוּן דְּנִפְקִין מִחַד וְכִלְהוּ חַד.

השלמה מההשמטות (סימן כ”ט)

וְהָאֶרֶץ הִיתָה תְּהוֹ. בְּזִמְנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הוּא בְּאֵלִין קְלִיפִין הוּוּ בּוֹנָה עֲלֵמִין וּמְחַרִּיבֵן וְהָא אוּקְמוּהַ דְּלִית הַשְּׁפַעָה בְּכָל עֲלֵמִין, וְנִהַר דְּאִיהוּ צְדִיק יַחֲרֵב וַיִּבֶשׁ בְּתַרִּין עֲלֵמִין, בְּעֲלֵמָא דִּין וּבְעֲלֵמָא דְּאִתִּי. וְאִית מָאן דְּאָמַר דְּסָלִיק בְּמַחְשַׁבְתִּיהַ לְמַבְנֵי עֲלֵמִין וְלִהְחַרִּיבֵן. וְאָמַר דִּין מְהַנְיִין לִי וְדִין לָא מְהַנְיִין לִי. אֵלִין דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאֶרֶץ מְהַנְיִין לִי. וְאַחַרְנִין דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן וְהָאֶרֶץ הִיתָה תְּהוֹ וּבְהוֹ דְּאֲחִזִּי עַל עֲלֵמִין דְּסָלִיק בְּרַעוּתִיהַ לְמַבְנֵי לּוֹן וְלֹא עֲבִיד לּוֹן עֲלִיהוּ אֲתַמַּר תְּהוֹ וּבְהוֹ. וּבְזִמְנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאֵלִין קְלִיפִין אֲתַמַּר בֵּיה (איכה ג') סְכוּתָהּ בְּעַנְן לָךְ מִעֲבוּר תְּפִלָּה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תהו וחשך עליהו אתמר (שמות י"ד) ויהי הענן והחשך ואלין קליפין דאגוזא, מוחא מלגאו דתליא (דתלת) לד' סטרין דא יהו"ה דאיהו לא קביל מסאבו, כמה דאת אמר (ירמיה כ"ג) הלא פה דברי פאש נאם יי. מה אשא לא מקבל טומאה הכי שמייה לא מקבל טומאה. ובזמנא דמתגברין אלין קליפין ואתפרון מאגוזא, צלותא דאיהי שכינתא אדנ"י, סלקא לגבי בעלה דאיהו יהו"ה וסליקת כולה, דבזמנא דאיהו מתפסי מינה באלין קליפין, איהי אתקריאת עניה יבשה ולית לה אלא מה דיהבין עבדין בחשאי.

ובההוא זמנא דקודשא בריך הוא אתפשט מאלין קליפין אתמר (ישעיה ל') ולא יכנה עוד מוריה והיו עיניך רואות את מוריה. ומה דהוה יבשה אתמר בה, מלא כל הארץ כבודו. ואתקריאת ברכה דיליה, קרבנא דיליה, עולה דיליה, דאוקיד כל אלין קליפין. וסליקת לגביה קטרת. קשורא דיליה, עולה דיליה, דכתיב (ויקרא ו') זאת תורת העולה, היא העולה בצלותא דשחרית, היא העולה לגביה בצלותא דמנחה בכמה ריחין ובוסמין דגן עדן דאיהי גן דאורייתא. הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ד) גן נעול אחותי כלה, סתימא דלא אתפתחת אלא לגבי בעלה.

וכד ייתי בעלה (תהלים נ"א) אדני שפתי תפתח דאיהי בבא עלאה אתפתחת לגביה פתרין (בתרין) סמכין קשוט וקבילת ליה בתרין דרועין, הדא הוא דכתיב (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני. יהו"ה נחית לגבה ודא הוא רזא אמין (דאמ"ן) גימטריא יאהדונה"י דאיהו חבורא דתרין שמתן באתון. ובגין דא גדול העונה אמין יותר מן המברך בזמנא דאינון תרין ברישא דצדיקיא.

אבל כד אינון ברישא דחייבייא פנסת ישראל אמרת לגבייהו (שיר השירים א') אל תראוני שאני שחרחרת מאלין דשריין לפתאה לבני נשא כמה דהוה מפתין לישראל בעגלא בשית שעתי, הדא הוא דכתיב (שמות ל"ב) וירא העם כי ביש משה לרדת מן ההר. ואוקמוה מאי כי ביש, אלא בשית שעתי עבדו ית עגלא בגין לאפרשא לון משבע. הדא הוא דכתיב (שמות י"ב) אך ביום הראשון תשביתו שאר, אך חלק בין שש לשבע.

ובגין דא אמרה פנסת לישראל ששופתני השמש גרמו דאסתלק מני ו' דאיהו השש ואור השש דהוה נהיר בסתרא דשית תיבין דאינון (דברים ו') שמע ישראל יי אלהינו יי אחד, בניי אמי נחרו בי, ניחר גרונם דבטילו קרית שמע דאתמר ביה (תהלים קמ"ט) רוממות אל בגרונם, ובגין דא שמוני נותרה את הפרמים, דאינון שאר אומין ערב רב. ובגין דא פרמי שלי לא נטרתי ובגין דא אינון ערב רב מצליחין בכלא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

פְּתוּחַת עוֹר חֲשׂוּכִין דְּעֵינִין דְּאַתְמָר בְּהוֹן (בראשית כ"ו) וְתַכְהִין עֵינֵינוּ מֵרְאוֹת, לְאַסְתַּכְּלָא לְאַלִּין דְּאַתְמָר בְּהוֹן (יחזקאל א') נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאַרְאָה מֵרְאוֹת אֱלֹהִים דְּאַיְנוֹן חֲמֵשׁ אֹר דְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית פְּתוּחַת אֹר אֵינֹן. וְהָאֶרֶץ הִיְתָה תְּהוּ. וְהָאֶרֶץ הוּא חֵד. תְּהוּ תְּרִין. בְּהוּ תֵּלֵת. חֲשֵׁךְ אַרְבַּע. תְּהוּם חֲמֵשׁ. וְאַרְבַּע אֵינֹן דְּכֻלִּילֵן בְּגוּפָא וְאַיְנוֹן אַרְבַּע יְסוּדִין דְּאַיְנוֹן קְלִיפִין דְּאַגּוּזָא, וּבְגִין דָּא וְהָאֶרֶץ הִיְתָה תְּהוּ. וְאוּקְמוּהָ הִיְתָה מְקַדְמַת דְּנָא, דְּהִכִּי אֲרַחָא דְּקְלִיפִין דְּמְקַדְמִין לְמוֹחָא.

וְרוּחַ אֱלֹהִים דָּא רוּחָא דְּמְשִׁיחָא, דְּמִיד דִּיהָ מְרַחֶפֶת עַל אַנְפֵי מִיָּא דְּאוּרִייתָא מִיד יְהָא פּוֹרְקָנָא, הֵדָּא הוּא דְּכְתִיב (בראשית א') וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר. וַיִּשְׁלַחְהוּ יְיָ אֱלֹהִים, מִיד (למשיחא) מְשִׁיחָא דְּהוּא בְּגִנְתָּא דְּעַדן בְּמָה דְּאַתְמָר בִּיהָ וַיִּשְׁלַחְהוּ מִגֹּן עַדן מְעַדוֹן דִּילִיהָ. וְאַמְאֵי לְעֵבוֹד אֶת הָאֲדָמָה דְּאַיְהִי שְׂכִינְתָּא בְּגִין דָּא וַיִּשְׁלַחְהוּ מִיד, דִּיפּוּק מִתְּמִן.

וַיִּשְׁכֵּן מְקַדְמָא לְגִן עַדן אֶת הַכְּרוּבִים דְּאַיְנוֹן מְשִׁיחָא בֵּן דוֹד וּמְשִׁיחָא בֵּן יוֹסֵף דְּמְשַׁכָּא רוּחָא דְּמְשִׁיחָא דְּאַתְמָר בִּיהָ, וְרוּחַ אֱלֹהִים דָּא שִׁילָה הוּא דְּאַתְמָר בִּיהָ וְאַצְלָתִי מִן הַרוּחַ, דְּהִכִּי סְלִיק שִׁילָה מְשִׁיחָא בְּחוּשְׁבָנָא. וַיִּשְׁכֵּן מְקַדְמָא, דְּאַקְדִּים שִׁילָה לְתַרְוִיְהוּ בְּגִין דִּיהָ מְרַחֶפֶת עַל אַנְפֵי דְּאוּרִייתָא וּפּוֹרְקָנָא בִּיהָ תְּלִיָּא וְהָא אוּקְמוּהָ.

וְאֶת לְהַט הַחֲרִב הַמְתַּהַפֶּכֶת מִיד יְהָא בִּידֵיהָ. וּמְאֵי גִיהוּ, מְטָה מִטְטָרוֹן דְּאַתְהַפֶּךְ מִמְטָה לְנַחֵשׁ וּמִנַּחֵשׁ לְמְטָה. וְעוֹד מְטָה דָּא שְׂכִינְתָּא תְּתָאָה וְאֵם זְכוּ יִשְׂרָאֵל כְּלָפֵי חֶסֶד לִימִינָא וַיִּפְקוּן בְּרַחֲמֵי. וְאֵם לָאו מְטָה כְּלָפֵי חוּבָה לְסִטְרָא דְּגְבוּרָה דְּתִמְן נַחֵשׁ, אֶל אַחֵר. דְּתַבַּע לְשׂוֹפֵךְ דְּמָא וְאַתְקִטִיל מְשִׁיחָא וּסְגִיָּאִין מִיִּשְׂרָאֵל. וּבְגִין דָּא אֲתְמָר (רות ג') שְׂכִיבֵי עַד הַבֶּקֶר דְּאַיְהוּ בְּקֹר דְּאַבְרָהָם דִּיהָ מְטָה כְּלָפֵי חֶסֶד וּבְגִין דָּא וְאֶת לְהַט הַחֲרִב הַמְתַּהַפֶּכֶת וְכֻלָּא לְשִׁמּוֹר אֶת דְּרַךְ עֵץ הַחַיִּים דְּאַיְהִי אוּרִייתָא דְּאַתְמָר בִּיהָ עֵץ חַיִּים הִיא וְאַיְהִי אוּרִייתָא דְּבַעַל פָּה. אֵם זְכָה בֵּר נֶשׁ, אִיְהִי סֵם חַיִּים דִּילִיהָ. וְאֵם לָאו, הִיא מְתַהַפֶּכֶת לִיהָ לְסֵם הַמּוֹת. וְהָא אוּקְמוּהָ מְאֵרִי מִתְּנִיתִין חֲכִי, כְּגוֹנָא דְּמְטָה דְּאַתְהַפֶּךְ לְנַחֵשׁ וּמִנַּחֵשׁ לְמְטָה. וּבְזוּמָא הוּא יְתַמְחוֹן מִן עֲלָמָא כָּל אֵינֹן דְּאַתְמָר בְּהוֹן (שמות ז') וַיַּעֲשׂוּ כֵּן חֲרָטוּמֵי מִצְרַיִם בְּלִטְיָהֶם: (עד כאן מההשמטות)

השלמה מההשמטות (סימן ל)

אָמַר רַבִּי בְּרַכְיָה מְאֵי דְּכְתִיב וְהָאֶרֶץ הִיְתָה תְּהוּ, מְאֵי מְשַׁמַּע הִיְתָה, שְׁכַבְרָה הִיְתָה. וּמְאֵי תְּהוּ, דְּבַר הַמְתָּהָא אֶת בְּנֵי אָדָם. וּמְאֵי בְּהוּ, דְּבַר שְׁיֵשׁ בּוֹ מְמַשׁ, דְּכְתִיב בְּהוּ, בּוֹ הוּא. עַל שֵׁם מְאֵי דְּכְתִיב (קהלת ז') גַּם אֶת זֶה לְעֵמֶת זֶה עָשָׂה הָאֱלֹהִים. בְּרָא בְּהוּ וְשֵׁם מְקוּמוֹ בְּשָׁלוֹם. בְּרָא תְּהוּ וְשֵׁם מְקוּמוֹ בְּרַע. בְּהוּ בְּשָׁלוֹם דְּכְתִיב (איוב כה) עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרוּמָיו. מְלַמֵּד שְׂמֵכָאֵל שֶׁר יְמִינוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִיָּם וּבְרַד. וּגְבֻרִיאֵל שֶׁר שְׂמָאלוֹ, אֵשׁ. וְשֶׁר שָׁלוֹם בִּינֵיהֶם מְכַרְיַע וְהֵינֵנוּ דְּכְתִיב עוֹשֶׂה שָׁלוֹם

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

במרומו. ומנלן דבהו שלום, דכתיב (ישעיה מה) עושה שלום ובורא רע, הא כיצד רע מתהו ושלום מבהו, ברא תהו ושם מקומו ברע, שנאמר עושה שלום ובורא רע. ברא בהו ושם מקומו בשלום שנאמר עושה שלום במרומו ע”כ: (עד כאן מההשמטות)

תוספתא בראשית בר”א רמז לכת”ר חכמ”ה. אלהים רומז לבינ”ה. א”ת רומז לגדול”ה וגבור”ה. השמי”ם דא הוא תפארת. וא”ת רומז לנצ”ח הו”ד יסו”ד. האר”ץ רומז למלכו”ת: (עד כאן תוספתא)

ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. (ויאמר אלהים למי הוא אומר אינו אומר אלא לאחרים. יהי (לעיל כב) אור לעולם הזה. ויהי אור לעולם הבא). ודא (דא) איהו נהורא דברא קודשא בריך הוא בקדמיתא. והוא נהורא דעינא. והוא נהורא דאחזי קודשא בריך הוא לאדם קדמאה והוי חזי ביה מסייפי עלמא ועד סייפי עלמא. והוא נהורא דאחזי קודשא בריך הוא לדוד והוה משבח ואמר (תהלים לא) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך. והוא נהורא דאחזי קודשא בריך הוא למשה וחמא ביה מגלעד ועד דן.

ובשעתא דחמא קודשא בריך הוא דיקומון תלתא דרין חייבין. ואנון דרא דאנוש ודרא דטופנא ודרא דפלגה (נ”א גניו ליה) בגין דלא ישתמשון ביה, ויהב יתיה קודשא בריך הוא למשה ואשתמש ביה תלת ירחין דאשתארון ליה מיומי עבורא דיליה. כמא דאת אמר, (שמות ב) ותצפנהו שלשה ירחים.

ובתר תלת ירחין עאל קמי פרעה נטיל ליה קודשא בריך הוא מניה. עד דקאים על טורא דסיני לקבלא אורייתא והדר ליה ההוא נהורא ואשתמש ביה כל יומי. ולא יכלו בני ישראל למקרב בהדיה עד דיהב מסוה על אנפוי כמא דאת אמר, (שמות לה) וייראו מגשת אליו. ואתעטף ביה כטלית. הדא הוא דכתיב, (תהלים קד) עוטה אור כשלמה.

יהי אור ויהי אור. כל מה דאתמר ביה ויהי הוא בעלמא דין ובעלמא דאתי. אמר רבי יצחק אור דברא קודשא בריך הוא בעובדא דבראשית הוה סליק נהוריה מסייפי עלמא עד סייפי עלמא ואתגניו.

[זוהר חלק א’ – דף לב ע”א]

מאי טעמא אתגניו. בגין דלא יתהנון מניה חייבי עלמא. ועלמין לא יתהנון בגיניהון. והוא טמיר לצדיקיא, לצדיק דיקא (דף לב ע”א) דכתיב, (תהלים צז) אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה וכדין יתבסמון עלמין ויהון פלא חד. ועד יומא דיהא עלמא דאתי הוא טמיר וגניו.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ההוא נהורא נפק מגו חשוכא דאתגלפא בקלפוי דטמירא דכלא. עד דמההוא נהורא דאתגניז אתגליה בשביל חד טמירא לחשוכא דלתתא ונהורא שארי ביה. מאן חשוכא דלתתא. ההוא דאקרי לילה דכתיב ביה ולחשך קרא לילה.

ועל דא תנינן מאי דכתיב, (איוב יב) מגלה עמוקות מני חשך. רבי יוסי אומר אי תימא מחשך סתים אתגליין. הא חזינן דטמירין אנון כל אנון פתרינ עלאין וקרינן עמוקות. מהו מגלה. אלא כל אנון טמירין עלאין לא אתגליין אלא מגו ההוא חשוכא דאיהו ברזא דליליא. (ויהא כלא חד ברזא דוהיה אור הלבנה כאור החמה בדרגא חדא ועד יומא דייתי הוא גנוז וטמיר (שיך לעיל בשטה ב)) תא חזי, כל אנון עמיקין סתימין דנפקי מגו מחשבה וקלא נטיל לון לא אתגליין עד דמלה מגלה לון. מאן מלה היינו דבור.

והאי דבור אקרי שבת. ובגין דשבת אקרי דבור, דבור דחול אסור בשבת. (גליון מהרש"ב וכך הוה עביד רבי שמעון כד חמי לאמיה דהות משתעיא הוה אמר לה, אמא, שתוקי, שבת הוא ואסיר). בגין דדבור דא בעיא לשלטאה ולא אחרא. והאי דבור דאיהו אתי מסטרא דחשך מגלה עמוקות מגויה. ומשמע מני חשך. ההוא דאתי מסטרא דחשך דכתיב מני דייקא.

השלמה מההשמטות (סימן ל"א)

ישב רבי בון ודרש מהו דכתיב (ישעיה מה) יוצר אור ובורא חשך. אלא אור שיש בו ממש כתיב בו יצירה. חשך שאין בו ממש כתיב בו בריאה כמה דאת אמר (עמוס ד') יוצר הרים ובורא רוח. אי בעית אימא אור שיש בו ממש, כתיב בו עשיה. דכתיב ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. ואין הויה אלא עשיה וקרי ביה יצירה. חשך דלא הוה ביה עשיה אלא תבדלה והפרשה קרי ביה בריאה כמה דאת אמר הבריא פלוני וכו'. אמר רבי ברכיה מהו דכתיב ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור ולא אמר והיה. משל למלך שהיה לו חפץ נאה והקצהו עד שזימן לו מקום ושמהו שם הדא הוא דכתיב יהי אור ויהי אור שכבר היה. ע"כ: (עד כאן מההשמטות)

אמר רבי יצחק אי הכי מאי דכתיב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך. אמר ליה, אור אפיק יום וחשך אפיק לילה. לבתר חבר לון פחדא והווי חד דכתיב ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. דלילה ויום אקרון חד. והאי דכתיב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך (דאפריש מחלוקת) דא בזמנא דגלותא דאשתכח פרודא.

אמר רבי יצחק עד הכא דכורא באור ונוקבא בחשוכא. לבתר מתחברן פחדא למהוי חד. במאי אתפרשאן לאשתמודעא בין נהורא ובין חשוכא. מתפרשן דרגין ותרווייהו פחד הוו. דהא לית נהורא אלא בחשוכא ולית חשוכא אלא בנהורא. ואף על גב דאנן חד אתפרשן בגוונין ועם כל דא אנן חד דכתיב יום אחד.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רבי שמעון אמר על ברית עלמא אתברי ואתקיים דכתיב, (ירמיה לג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי. מאן ברית דא צדיק יסודא דעלמא דאיהו רזא דזכור. ועל דא עלמא קיימא בברית יומם ולילה כחדא דכתיב אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי. חקות שמים דנגדין ונפקין מעדן עלאה.

פתח ואמר, (שופטים ה) מקול מחצצים בין משאבים שם יתנו צדקות ה' וגו'. מקול מחצצים דא קול יעקב. מחצצים כמא דאת אמר, (שמואל א יז) איש הבינים. בין משאבים דאיהו יתיב בין אנון דשאבין מיא מלעילא והוא נטיל בתרין סטרין וכליל להון בגויה.

שם יתנו צדקות יי. תמן הוא אתר מהימנותא לאתדבקה. שם יתנו צדקות יי. תמן ינקין צדקות יי ושאבין. צדקות פרוזונו (בישראל) דא צדיק דעלמא דאיהו קיים וקדיש, ואיהו שאיב ונטיל כלא ומפור לגבי ימא רבא אנון מיין עלאין. בישראל, דישראל ירתו קיים דא. ויהביה לון קודשא בריך הוא ירותת עלמין.

תוספתא תנינן מל ולא פרע את המילה כאילו לא מל. בגין דתרין דרגין אנון מילה ופריעה. זכור ושמור. צדיק וצדק. דכר ונוקבא. אות ברית דא יוסף וברית דא רחל. ואצטריך לחברא לון. ובמה מחבר לון. כד איהו גזיר ופריע. ומאן דגזיר ולא פריע כאילו עבדו בינייהו פרודא, (עד כאן תוספתא)

ביון דישראל שבקו ליה דהו גזרין ולא פרעין. מה כתיב, (שופטים ה) אז ירדו לשערים עם יי. ירדו לשערים, אנון שערי צדק הו יתבין לתרעי ולא עאלין לגו. ובההוא זמנא (דף לב ע"ב) כתיב, (שופטים ב) ויעזבו בני ישראל את יי וגו'. עד דאתת דבורה ונדיבת לון בהאי כמה דכתיב, (שופטים ה) בפרוע פרועות בישראל וגו'.

ועל דא כתיב חדלו פרוזון בישראל. חדלו פרוזון, דא הוא פרוזונו דקא אמרן. חדלו פרוזון, קיים קדישא דלא אתפרעון. (שופטים ה) עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל. מאי אם. אלא אנא נחתית מיין עלאין מעילא לקיימא עלמין, בישראל סתם לעילא ותתא, לאחזאה דעלמא לא אתקיים אלא על קיימא דא. ורזא דכלא (משלי י) וצדיק יסוד עולם כתיב, (לך לך עז ע"א).

תלת נפקי מחד. חד בתלת קיימא עאל בין תרין. תרין ינקין לחד, חד יניק לכמה סטרין. כדין כלא חד. חדא הוא דכתיב ויהי ערב ויהי בקר יום אחד יום דערב ובקר כליל כחדא. הינו רזא דברית יומם ולילה וביה כלא חד:

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. רבי יהודה אמר שבעה רקיעים אנון לעילא. וכלהו קיימא בקדושתא עלאה. ושמא קדישא בהו אשתכלל. ודא רקיעא הוא באמצעות מיא.

דא רקיע קיימא על גבי חיותא אחרנין. ואיהו אפריש בין מיין עלאין למיין תתאין. ומיין תתאין קראין לעלאין. ומאהי רקיע שתאן לון. דא הוא דמפריש בינייהו. בגין דכלהו מיא ביה כלילן. ולבתר נחית לון להני חיותא ושאיבין מתמן.

כתיב, (שיר השירים ד) גן נעול אחותי כלה גל נעול מעין חתום. גן נעול, דכלא אסתים ביה. דכלא אתכליל ביה. גל נעול, דההוא נהר נגיד ונפיק ועייל ביה וכליל ולא אפיק וקרשי מיא ביה וקיימי. מאי טעמא בגין דרוח צפון נשיב באנון מיא ואתקרישו ולא נפקי לבר עד דאתעביד ק¹רח (לעיל כט ב) ואלמלא סטרא דדרום דאקיש תקפיה דהאי קרח לא נפקי מניה מיא לעלמין.

וחיוו דההוא רקיעא עלאה כחיוו דהאי קרח דמתקראשא ומכניס בגויה כל אנון מיין. כך ההוא עלאה דעליה פניש כל אנון מיין ואפריש בין מיין עלאין למיין תתאין. והאי דאמרן יהי רקיע בתוך המים. במציעות. לאו הכי. אלא יהי פתיב. ההוא דהוי מניה במציעות מיא הוי. ואיהו לעיל דקיימא על רישא דחיותא.

אמר רבי יצחק אית קרומא במציעות מעוי דבר נש דאיהו פסיק מתתא לעילא ושאיב מעילא ויהיב לתתא. כך גוונא דא רקיע איהו באמצעיתא וקיימא על אנון חיותא דלתתא. ואיהו פריש בין מיין עלאין לתתאין. תא חזי, אנון מין אעדו ואולידו חשוכא. ועל רזא דא פתיב, (שמות כו) והבדילה הפרוכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים.

רבי אבא פתח (תהלים קד) המקרה במים עליותיו וגו' במים אלין מיין עלאין דכלא דבהו תקין ביתא פמא דאת אמר, (משלי כד) בחכמה יבנה בית ובתבונה יתבונן.

השם עבים רכובו. רבי ייסא סבא פליג עבים ע"ב י"ם. עב דאיהו חשף שמאלא דקיימא על ים דא. המהלך על פנפי רוח דא רוחא דמקדשא עלאה. ורזא דא (שמות כה) שנים פרוכים זהב. פתיב (תהלים יח) וירכב על פנפי רוח. וירכב על פנפי רוח חד לבתר איגלי על פנפי רוח ועד דהאי אתער לא אתגלי בהאי.

רבי יוסי אמר כתיב, (איוב כח) ומים תפן במדה. במדה ממש אתקין להו כד מטון לגווה. ואנון תקוונא דעלמא כד מטו מסטרא דגבורה. אמר רבי אבא כך הוו קדמאי אמרי כד הוו מטאן להאי אתר מרחשן שפון דחפימין ולא אמרין מדי בגין דלא יתענשון.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

[זוהר חלק א' - דף לג ע"א]

רבי אלעזר אמר את קדמאה דאתון הוה שטיא על אנפוי דקיטרא דכיא ואתעטר מלרע מלעילא וסליק (דף לג ע"א) ונחית ומיא מתגלפי בגלופייהו ומתיישבון בדוכתייהו ואתכלילו חד בחד. וכן אתון כלהו כליזן דא בדא ומתעטרן דא בדא עד דאתבני עליהו בניינא ויסודא.

וכד אתבניאו כלהו ואתעטרו. הוה מיין עלאין מתערבין במיין תתאין ואפיקו ביתא דעלמא (ועל דא אפיקו תרין נהורין חד דאקרי ארץ ונהורא דאקרי שמים) ועל דא ב' אתחזי ברישא ומיין סלקין ונחתין עד דהאי רקיע הוה ואפריש לון. ומחלוקת הוה בשני דביה אתברי גיהנם דאיהו נורא דדליק כמא דאת אמר, (דברים ד) אש אוכלה הוא. וזמין לאשראה על רישיהו דחייביא.

אמר רבי יהודה מהכא כל מחלוקת דאיהו לשם שמים סופה להתקיים. דהא הכא מחלוקת דאיהו לשם שמים הוה ושמים בהאי אתקיים. לבתר דא דכתיב ויקרא אלהים לרקיע שמים וגו'. בקטפירא דעיליתא בקסטיהו שכיחי ואתקיימו. דהא תנינן כתיב, (שמות כו) והבדילה הפרוכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים דייקא, דהא איהו רקיע דמפרש בגו באמצעיתא.

תא חזי, כתיב לבתר יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד. מתחת השמים ממש. אל מקום אחד. לאתר דאקרי אחד. ואיהו ים תתאה דהא איהו אשלים לאחד. ובלא איהו לא אקרי אחד. ומשמע דכתיב יקוו דביה מתכנשין כלהו מיא כמא דאת אמר, (קהלת א) כל הנחלים הולכים אל הים וגו'.

רבי ייסא אמר אל מקום אחד, דא איהו אתר דכתיב ביה (ישעיה נד) וברית שלומי לא תמוט. דהא איהו נטיל כלא ושדי בימא וביה אתתקנת ארעא דכתיב ותראה היבשה דא הוא ארץ. כמא דאת אמר ויקרא אלהים ליבשה ארץ.

אמאי אקרי יבשה. אמר רבי יצחק היינו דכתיב (דברים טז) לחם עוני לחם עני כתיב. ובגין דאיהו לחם עני אקרי יבשה. ושאיב בגווה כל מימין דעלמא ואיהי יבשא הוי. עד דאתר דא אמלי לה וכדין נגדין מיא אורח דאנון מקורות.

והמקוה המים קרא ימים דא הוא בית כנישות מיין דלעילא דתמן מתכנשין כל מיא ומתמן נגדין ונפקין.

השלמה מההשמטות (סימן ל"ב)

שביעי הוי במזרחו של עולם ומשם בא זרעם של ישראל פי חוט השדרה משוך מן המוח של אדם ובא לאמה ומשם הוא הזרע דכתיב (ישעיה מ"ג) ממזרח אביא זרעך, כשישראל טובים מזה המקום אביא זרעך יתחדש לך זרע חדש, וכשישראל

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רעים מן הזרע שפבר בא לעולם דכתיב (קהלת א) הולך ודור בא. דור שפבר בא. ומאי ממערב אקבצך, מאותה מדה שנוטה תמיד למערב. ולמה איקרי מערב, מפני ששם מתערב כל הזרע. משל למה הדבר דומה, לבן מלך שהיה לו כלה נאה וצנועה בחדרו, והיה לוקח מבית אביו עושר ומביא לה תמיד ולוקחת הכל ומצנעת אותו תמיד ומערבת הכל. לסוף ימים ביקש לראות מה אסף ומה קיבץ היינו דכתיב וממערב אקבצך. ומאי גיהו בית אביו דכתיב ממזרח אביא זרעך מלמד שממזרח מביא וזרע במערב ואחר כך הוא מקבץ מה שזרע. ע”כ: (עד כאן מההשמטות)

אמר רבי חייא מקנה המים דא צדיק. דכד מטא למקנה המים כתיב וירא אלהים כי טוב וכתיב, (ישעיה ג) אמרו צדיק פי טוב. (וכן אור קדמאה טוב אקרי. וכן כלהו כתיב בהו כי טוב. בר יומא תניינא דלא כתיב ביה כי טוב). רבי יוסי אמר ישראל מקנה איהו. דכתיב, (ירמיה יז) מקנה ישראל יי.

רבי חייא אמר דא צדיק. הינו דכתיב קרא ימים. בגין דנחלין ומבועין ונחרין כלהו נטיל לון ואיהו מקורא דכלא ואיהו נטיל כלא בגיני כך ימים. ועל דא וירא אלהים כי טוב וכתיב, (ישעיה ג) אמרו צדיק פי טוב.

ובגין דאתרשים איהו אפריש בין יומא קדמאה לתליתאה ולא אתמר פי טוב בגייהו. דהא ביומא תליתאה עבדת ארעא איבין מחילא דהאי צדיק. דכתיב ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי. מאי עץ פרי. דא עץ הדעת טוב ורע דאיהו עביד איבין ופרין. עושה פרי דא צדיק יסוד דעלמא.

למינו דכל בני נשא דאית לון רוחא קדישא. דאיהו איבא דההוא אילנא רשים בהו רשימא למינו. ומאי איהו, ברית קדש ברית שלום. ובני מהימנותא למינו, למינו עאלין ולא מתפרשן מניה. וצדיק עושה פרי הוא. וההוא אילנא אתעברת ואפיקת ההוא פרי למינו. למינו דההוא עושה פרי דיהוי כוותיה.

זכאה חולקיה מאן דדמי לאמיה ולאבוי. ועל פן רשימא קדישא ביומא תמינאה בגין דידמי לאמיה. (בגין דהיא דרגא תמינאה וההיא נפשא דפרח מנה אצטריכת לאתחזאה קמה לתמינא יומין) וכד אתפרעת ואתגלייא רשימא קדישא בגין דידמי לאבוי. ועל דא עץ פרי דא אמא. עושה פרי דא ברית קדש אבוי. למינו דידמי ליה ואתרשים ביה.

[זוהר חלק א' - דף לג ע"ב]

אשר זרעו בו על הארץ. זרעו בו. זרע בו מבעי ליה. מאי זרעו בו. אלא זרע וא"ו בו. על הארץ הכי הוא ודאי. דהא ההוא זרעא אשדי על ארעא. זכאה חולקיהו דישאל דאנון קדישין ודמיין לקדישין. ועל דא ודאי כתיב, (ישעיה ס)

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ועמך כלם צדיקים. כלם צדיקים ודאי. דהא מהני נפקו ולהני דמיין. זכאין אנון
בעלמא דין ובעלמא דאתי. (דף לג ע"ב)

אמר רבי חייא פתיב, (ירמיה י ונא) עושה ארץ בכחו. מאי עושה ארץ (בכחו).
עשה ארץ מבעי ליה. אלא עושה ודאי תדיר ומתקן קודשא בריך הוא להאי ארץ
דא קודשא בריך הוא לעילא. בכחו דא צדי"ק. מכין תבל בחכמתו. תבל דא ארץ
דלתתא. בחכמתו דא צדק דכתיב והוא (תהלים ט) ישפוט תבל בצדק. עושה ארץ
דא קודשא בריך הוא, דהוא מתקין ארעא ומתקין ארחוי. ובמה. בכחו כדקאמרן.

סדר הלימוד ליום יב תשרי [יום 12 בשנה]

רבי יהודה אמר באתוון גליפן דרבי אלעזר אית קוטרין דאתוון כ"ב קטירין
כחדא. תרין אתוון דא סליק ודא נחית ודסליק נחית ודנחית סליק. וסימן דא (ישעיה
מה) א"ך ב"ך א"ל.

רבי יוסי אמר טיפסא דשיקלא באמצעיתא קיימא. וסימן (ויקרא יט) במדה
במשקל וגו'. משקל לישן דקיימא באמצעיתא. ורזא דא (שמות ל) שקל הקדש
פתיב. ומאזנים ביה קיימן ואתקלו. מאן מאזנים כמא דאת אמר, (ויקרא יט) מאזני
צדק. וכלהו קיימין במשקל בשקל הקדש. רבי יהודה אמר בשקל הקדש דא רוח
הקדש.

אמר רבי יצחק פתיב, (תהלים לג) בדבר יי שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם.
בדבר יי שמים נעשו. אלין שמיא דלתתא דאתעבידו בדבר שמים דלעילא. ברות.
דאפיק קלא עד דמטי להווא נהר דנגיד ונפיק ולא פסקין מימיו לעלמין. וברוח
פיו כל צבאם. כלהו תתאי קיימין ברות דאיהו דכר. (תהלים קד) משקה הרים
מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ. משקה הרים מעליותיו. מאן עליותיו
כדקאמרן. דכתיב, (תהלים קד) המקרה במים עליותיו. מפרי מעשיך תשבע הארץ.
רזא דהווא נהר דנגיד ונפיק לתתא הדיא הוא דכתיב עושה פרי אשר זרעו בו וגו'
והא אתמר:

יהי מארת ברקיע השמים להאיר על הארץ. יהי מארת חסר. רבי תוקניה אומר
מארת דשריא ביה תוקפא דדינא. קילטא דדינא. רבי יוסי אמר יהי מארת לתתא
איהי סיהרא דבה תליא אסכרה לרביי עלמא. ובה תליא מארת. בגין דאיהי נהורא
זוטרא מכל נהורין. וזמנין דאתחשכא ולא מקבלא נהורא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם. דָּא הוּא רְקִיעָא דְאִיהוּ כְּלָלָא דְכָלְהוּ. בְּגִין דְנִטִּיל כָּל נְהוּרִין וְהוּא נְהִיר לְהַאי נְהוּרָא דְלֹא נְהָרָא (וְהִיא תְּלִיא בֵּיהּ בְּגִין דַּאֲתַדְבַּק בַּהּ הֵהוּא מֵאֲרַהּ וּבִיהּ תְּלִיין לַתַּתָּא כָּל אַנּוּן זַיִנִין אַחֲרַנִין בְּגִין זַעִירוּ דְנְהוּרָא).

רַבִּי יִצְחָק אָמַר וְאָפִיק (ב"א ואפילו) הַאי רְקִיעָא דְלֹא נְהִיר. וְקָרִינָן לִיהּ מְלָכוּת שָׁמַיִם וְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאָרֶץ הַחַיִּים. הַשָּׁמַיִם אִיהוּ (דְנְהִיר) הַאי רְקִיעַ. בְּגִינֵי כֹּף יְהִי מֵאֲרַת חֹסֵר ו'. מֵאִי טַעְמָא דְהָא בְּלֹא וַא"ו מוֹתָא הוּא בְּעַלְמָא.

יְהִי מֵאֲרַת כְּלָא בֵּיהּ תְּלִיא לְאַכְלָלָא לִילִית בְּעַלְמָא. כְּתִיב, (איוב ג) קָטַן וְגָדוֹל שָׁם הוּא. וְכְתִיב, (ישעיה לג) כִּי אִם שָׁם אֲדִיר יִי לָנוּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה לה) אֶף שָׁם הִרְגִיעָה לִילִית וּמִצָּאָה לָהּ מְנוּחַ.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר יְהִי מֵאֲרַת. אֲסַפְקִלְרִיָּאָה דְלֹא נְהָרָא מְגַרְמָה. אֲלֵא עַל יְדֵא דְנְהוּרִין עֲלֵאִין דְנְהָרִין לָהּ פַּעֲשֵׁשִׁיתָא דְלִקְטָא נְהוּרָא דְנְהִיר. כְּתִיב, (יהושע ג) הִנֵּה אַרְוֹן הַבְּרִית אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. הִנֵּה אַרְוֹן דָּא אֲסַפְקִלְרִיָּאָה דְלֹא נְהָרָא. הַבְּרִית אֲסַפְקִלְרִיָּאָה דְנְהָרָא. הִנֵּה אַרְוֹן דָּא הִיא מֵאֲרַת. אַרְוֹן תִּיבּוּתָא לְאַעְלָאָה בְּגוּיָהּ תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב. הַבְּרִית דָּא שְׂמִשָּׁא דְנְהִיר לָהּ. וְאִיהִי בְּרִית בְּהַדִּיָּה אַרְוֹן הַבְּרִית דִּיִּיקָא. אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. הַבְּרִית דְאִיהוּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ.

[זוהר חלק א' - דף לד ע"א]

וּבְגִין דְהַאי אַרְוֹן אִיהוּ אֲדוֹן. בְּגִין שְׂמִשָּׁא דְנְהִיר לָהּ וְנְהִיר לְכָל עַלְמָא. הִכִּי אַתְקַרִי (דף לד ע"א) וּמַנִּיָּה נְקָטָא שְׂמָא. וְאַתְקַרִי הַאי אַרְוֹן אֲדוֹן בְּרֹזָא דְאַלְיָף דְל"ת נו"ן יו"ד. כְּמָה דְאֲמַרִינָן צְדִיק וְצַדִּיק כֹּף אֲדוּ"ן אֲדַנ"י דָּא בְּדָא תְּלִיין.

תָּא חֲזִי, כְּכַבִּים וּמְזֻלוֹת בְּבְרִית קַיִמִין דְאִיהוּ (שְׂמִשָּׁא דְקַאמְרִין וְדָא) רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם דְרְשִׁימִין בֵּיהּ וּגְלִיפִין בֵּיהּ כְּכַבִּים וּמְזֻלוֹת וּבִיהּ תְּלִיין לְאַנְהָרָא. רַבִּי יִיסָא סְבָא הוּוּ אָמַר הִכִּי יְהִי מֵאֲרַת דְתְּלִיָּא בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם וְדָא סִיְהָרָא דְתְּלִיָּא בֵּיהּ. כִּיּוֹן דְכְּתִיב וְהִיוּ לְמֵאוֹרוֹת הָא שְׂמִשָּׁא (כַּאן חֹסֵר) וּלְמוֹעֲדִים דְהָא זְמַנִּיא וְחַגִּין יִרְחִין וְשַׁבְּתֵי בְּהוּ תְּלִיאן וְהוּוּ.

וְכָלָא בְּעַבִּידְתָּא קְדַמָּאָה עֲלָאָה. דְשְׁמִיָּה קְדִישָׁא אַתְאַחִיד בֵּיהּ. וְאִיהוּ הוּא כְּלָא. שְׂבַעָה כְּכַבִּי אַנּוּן לְקַבֵּל שְׂבַעָה רְקִיעִין וְכָלְהוּ מְדַבְּרֵי עַלְמָא. וְעַלְמָא עֲלָאָה עֲלִיָּהּ. וְתַרִּין עַלְמִין נִינְהוּ עַלְמָא עֲלָאָה וְעַלְמָא תַתָּאָה. תַתָּאָה כְּגוּוֹנָא דְלְעִילָא דְכְּתִיב, (דְבָרִי הַיָּמִים א טו) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. מְלַךְ עֲלָאָה. וּמְלַךְ תַתָּאָה. (תְּנִינָן) כְּתִיב יִי מְלַךְ יִי מְלַךְ יִי מְלֹךְ לְעוֹלָם וְעַד. יִי מְלַךְ לְעִילָא. יִי מְלַךְ בְּאַמְצַעִיתָא. ה' יְמֹלוֹךְ לְתַתָּא. רַבִּי אַחָא אָמַר יִי (ב"א דַּא חֲכַמָּה עִילָאָה) מְלַךְ דָּא עַלְמָא עֲלָאָה דְאִיהוּ עַלְמָא דְאַתִּי. יִי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מֶלֶךְ דָּא תְּפָאֲרַת יִשְׂרָאֵל. יי ימלוך דא ארון הברית (נ”א רבי אחא אמרו יי מלך דא חכמה עלאה. יי מלך דא עלמא עלאה דאתי. יי ימלוך דא תפארת ישראל).

אַתָּא זְמַנָּא אַחְרָא דְּוֹד וְאַהֲדָר לֹון מִתְּתָא לְעִילָא. וְאָמַר (תהלים י) יי מֶלֶךְ עוֹלָם וְעַד. יי מֶלֶךְ לְתַתָּא. עוֹלָם בְּאַמְצְעִיתָא. וְעַד לְעִילָא. דְּתַמֵּן וְיַעוּדָא וְקִיּוּמָא וְאַשְׁלִימוּתָא דְּכָלָא. מֶלֶךְ לְעִילָא יִמְלוֹךְ לְתַתָּא.

רְבִי אַבָּא אָמַר כָּל הַנִּי מְאוֹרוֹת כְּלָהוּ מִתְּחַבְּרֵן בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם. לְהַאִיר עַל הָאָרֶץ לְאַנְהָרָא עַל אַרְעָא. מָאן הוּא רַקִּיעָא דְּנִהִיר עַל אַרְעָא. הוּא אֵימָא דָּא נָהַר דְּנִגִּיד וְנִפְיָק מֵעֵדֵן דְּכְתִיב וְנָהַר יוֹצֵא מֵעֵדֵן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן.

תָּא חוּזִי, כִּיּוֹן דְּסִיְהָרָא שְׁלֵטָא וְאַתְנַהִיר מֵהָהוּא נִהָרָא דְּנִגִּיד וְנִפְיָק. כָּל אַנּוּן שְׁמַיָּא דְּלִתְתָּא וְחִילִיָּהוּן כְּלָהוּן אֶתּוּסְפֵן נִהוּרָא. וְכַכְבֵּיָא דְּמִמֵּנָן עַל אַרְעָא כְּלָהוּ שְׁלֵטִין וּמַגְדִּילִין צְמַחִים וְאֵילָנִין. וְעַלְמָא אֶתְרַבֵּי בְּכָלְהוּ. וְאַפִּילוּ מִיָּא וְנוּנֵי יָמָא כְּלָהוּ בְּרַבּוּ יִתִיר. וְכַמָּה גְּרַדִּינֵי נִימוּסִין שְׁאֵטֵן בְּעַלְמָא. בְּגִין דְּכָלְהוּ בְּחֻדּוּהָ בְּרַבּוּ חִילָא. כַּד חֻדּוּהָ הוּא בְּבֵי מְלַכָּא אִפִּילוּ אַנּוּן מִבֵּי תַרְעֵי. וְאַפִּילוּ אַנּוּן מְדַבֵּי טְרַנְשֵׁי (נ”א טרטשי). כְּלָהוּ חֻדּוּן וְשְׁטָאן בְּעַלְמָא. וְרַבֵּי דְּעַלְמָא בְּעֵינֵן לְאַסְתְּמָרָא.

רְבִי אַחָא אָמַר. וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם. וְכַד כְּלָהוּן קִיּוּמֵן בֵּיהּ כְּדִין חֻדּוּתָא דָּא עִם דָּא, כְּדִין סִיְהָרָא אֲזַעֲרִית נִהוּרָא מְקַמֵּי שְׁמִשָּׁא. כָּל מַה דְּנִטִּיל בְּגִין לְאַנְהָרָא לָהּ הֵדָּא הוּא דְּכְתִיב לְהַאִיר עַל הָאָרֶץ.

רַב יִצְחָק אָמַר כְּתִיב, (ישעיה ל) וְהָיָה אֹר חֵלְבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה וְאֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעֲתִים כְּאֹר שְׁבַעֲתֵי הַיָּמִים. מָאן שְׁבַעֲתֵי הַיָּמִים. אֵלִין אַנּוּן שְׁבַעֲתֵי יוּמֵין דְּבְרָא שִׁית. רְבִי יְהוּדָה אָמַר אֵלִין אַנּוּן שְׁבַעֲתֵי יְמֵי הַמְּלוּאִים. מְלוּאִים וְדָאֵי. בְּגִין דְּהָהוּא זְמַנָּא אֶתְבַּסֵּם עַלְמָא וְאַתְהֲדָר בְּאַשְׁלֵמוּתֵיהָ וְלֹא אֶתְפַּגֵּים סִיְהָרָא בְּגִין חוּזִי בִישָׁא דְּכְתִיב בֵּיהּ (משלי טז) וְנִרְגַּן מִפְּרִיד אֲלוֹף. וְאֵימָתֵי יֵהָא דָּא בְּזַמְנָא דְּכְתִיב, (ישעיה כה) בְּלַע הַמּוֹת לְנִצַּחַת. וְכַדִּין כְּתִיב, (זכריה יד) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד:

[זוהר חלק א' - דף לד ע"ב]

יִשְׂרָצוּ הַיָּמִים שְׁרִץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ. אָמַר רְבִי אֶלְעָזָר אֵלִין מִיּוּן תְּתַאִין דְּרַחֲשִׁין זַיִינִין כְּגוּוּנָא דְּלְעִילָא. אַנּוּן עֲלָאֵי וְאַנּוּן תְּתַאִי. רְבִי חֲזִיָּא אָמַר עֲלָאֵי אִפִּיקוּ נֶפֶשׁ חַיָּה. וּמֵאֵי נִיְהוּ. דָּא נֶפֶשׁ דְּאָדָם קְדַמָּא כְּמָה דָּאֵת אָמַר וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה. וְעוֹף יַעֲוֹפָה עַל הָאָרֶץ אֵלִין שְׁלִיחֵי עֲלָאִין דְּאַתְחַזוּן לְבְנֵי נִשָּׂא בְּחִיּוּ דְּבַר נֶשׁ. מִשְׁמַע דְּכְתִיב יַעֲוֹפָה עַל הָאָרֶץ. בְּגִין דָּאֵת אַחְרָנִין דְּלֹא אֶתְחַזוּן אֶלָּא בְּרוּחָא מִמֶּשׁ לְפּוּם סְכֻלְתָּנוּ דְּבְנֵי נִשָּׂא. (דף לד ע"ב)

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בגיני כך לא כתיב באלין למינהו כאנון אחרנין דכתיב בהו ואת כל עוף כנף למינהו, בגין דאלין לא משניין ממינייהו לעלמין כהני אחרנין דלא כתיב בהו למינהו. ואי תימא אית בהו דמשניין דא מן דא. הכי הוא ודאי דהא אית בהו דמשניין אלין מאלין בגיני כך כתיב ומשם יפרד:

ויברא אלהים את התנינים הגדולים. אלין לויתן ובת זוגו. את כל נפש החיה הרומשת. דא נפש דההיא חיה דאיהי רומשת לד' סטרי עלמא. ומאן איהי חיה דאיהי רומשת. הוי אימא דא לילית. אשר שרצו המים למיניהם. דמיין מגדלין לון. דכד אתי סטרא דדרום שראן מיין ונגדין לכל סטרין וארבי ימא אזלין ועברין כמה דאת אמר, (תהלים קד) שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו.

ואת כל עוף כנף למינהו. כמה דאת אמר (קהלת י) פי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר. רבי יוסי אמר כלהון משית גדיפין ולא משניין לעלמין. ובגיני כך כתיב למינהו. מאי למינהו. לזיינא דלעילא. ואלין טאסן ושאטן עלמא בשית וחמאן עובדין דבני נשא וסלקין לון לעילא. ועל דא כתיב, (קהלת י) גם במדעה מלך אל תקלל וגו'.

רבי חזקיה אמר הרומשת, השורצת מבעי ליה. אלא כדאמרין רמש ליליא. ועל דא (תהלים קד) בו תרמוש כל חיתו יער. דכלהו שלטאן בשעתא דאיהי שלטא. ופתחין שירתא בתלת סטרין דפלגו ליליא. וזמרי שירתא ולא משתככי. ועל אלין כתיב, (ישעיה סב) המזכירים את ה' אל דמי לכם.

רבי שמעון קם ואמר מסתכל הוינא, דכד בעא קודשא בריה הוא למברי אדם, אודעזעו כל עלאין ותתאין. ויומא שתיתאה הוה סליק בדרגוי עד דסלקא רעותא עלאה ונהיר שירותא דכל נהורין. ופתח תרעא דמזרח דהא מתמן נהורא נפיק. ודרום אחמי תוקפי דנהורא דירית מרישא ואתתקף במזרח. מזרח אתקיף לצפון וצפון אתער ואתפשט וקרי בחיל סגי למערב למקרב ולאשתתפא בהדיה. כדין מערב סלקא בצפון ואתקשר ביה. לבתר דרום אתיא ואחיד במערב. וסחרין ליה דרום וצפון דאזלין גדרי גנתא. כדין מזרח קריב במערב ומערב שריא בחדוה ובעאת מכלהו ואמר נעשה אדם בצלמנו כדמותנו. דלהוי כגוונא דא בארבע סטרין ועילא ותתא. ומזרח אתדבק במערב ואפיק ליה. ועל דא תנינן אדם מאתר דבית המקדש נפק.

תו נעשה אדם. קודשא בריה הוא אמר לאלין תתאי דאתו מסטרא דלעילא. רזא דשמא דא דסליק אדם. אדם מרזא סתימא עלאה. אדם רזא דאתוון. דהא אדם כליל לעילא וכליל לתתא. אדם אחד לעילא לעילא. ם סתימא דאיהי ם מלסרבה

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

המשרה. ד' תתאה דסתימא במערב. ודא כללא דלעילא ותתא. אתתקן לעילא אתתקן לתתא.

אלין אתוון פד נחתא לתתא פלהו פחדא באשלמותיה אשתכח דכר ונוקבא. ונוקבא בסטרוי אתדבקות. עד דאפיל עלויה שנתא ודמוך. והוה רמי באתר דבי מקדשא לתתא.

ונסר ליה קודשא בריך הוא ותקין לה כמה דמתקנין לכלה ואעלא ליה. הדא הוא דכתיב ויקח אחת מצלעותיו ויסגור בשר תחתנה. ויקח אחת דייקא. בספרי קדמאי אשכחנא (ויקרא יט ע"א) דא לילית קדמיתא דהות עמיה ואתעברת מניה ולא הות לקיבליה עזר כמה דכתיב ולאדם לא מצא עזר פנגדו. מאי עזר סמך. עד ההיא שעתא דכתיב לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר פנגדו. תא חזי אדם בתראה דכלא הוה. הכי אתחזי למיתי על עלמא שלי.

[זוהר חלק א' - דף לה ע"א]

תו אמר רבי שמעון כתיב וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יי אלהים על הארץ וגו'. וכל שיח השדה אלין (דף לה ע"א) אלנין רברבין לנטיעו לבתר והוה זהירין.

תא חזי, אדם וחוה דא בסטרא דדא אתבריאו. מאי טעמא לא אתבריאו אנפין באנפין. בגין דכתיב כי לא המטיר יי אלהים על הארץ וזוגא לא אשתכח בתקונייה כדקא יאות. וכד אתתקנו האי דלתתא ואתהדרו אנפין באנפין כדין אשתכח לעילא.

מנלן מן המשפן דכתיב, (שמות מ) הויקם המשפן בגין דמשפן אחרא אתקם עמיה. ועד לא אתקם לתתא לא אתקם לעילא. אוף הכא פד אתתקם לתתא אתתקם לעילא. ובגין דעד כען לא אתתקן לעילא לא אתבריאו אנפין באנפין. וקרא אוכח דכתיב כי לא המטיר יי אלהים על הארץ. ובגיני כה ואדם אין דלא הוה בתקונייה.

וכד אשתלימת חוה אשתלים אדם. וקדם לכן לא אשתלים. ורזא דא דעד כען לא אית את סמך בפרשתא. ואף על גב דחברייא אמרו. אבל סמך דא עזר. ודא עזר דלעילא דאתהדר לעילא אנפין באנפין דכר ונוקבא. אסתמך דא לקבל דא ודאי. (תהלים קיא) סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר. סמוכים, דא דכר ונוקבא דאנון סמוכים פחדא (נ"א דאנון סמוכים עולם תתאה בעולם עלאה דעד לא אתתקן עולם תתאה לא אתתקן הווא עולם דקאמרן) (האי עולם דקא אמרן תליא בעולם דלתתא וכד לא אתתקן עולם דלתתא לא אתתקן הווא עולם דקא אמרן).

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

כי לא המטיר יי אלהים על הארץ. דהא דא בדא סמך. עולם דא תתאה פד אתתקן ואתהדרו אנפין באנפין ואתתקנו אשתכח סמך לעילא. דהא מקדמת דנא לא הוה עובדא בתקונא (נ”א עולם בתיקוניה) בגין דלא המטיר יי אלהים על הארץ ודא בדא תלייא.

מה פתיב בתריה ואד יעלה מן הארץ דא תקונא דלתתא לבתר והשקה את כל פני האדמה. ואד יעלה מן הארץ דא תיאובתא דנוקבא לגבי דכורא. דבר אחר מאי טעמא לא המטיר בגין דלא אשתכח תקונא דיעלה מן הארץ. ועל דא מן ארעא תתאה אתער עובדא לעילא.

תא חזי, תננא סליק מן ארעא בקדמיתא. ועננא אתער. וכלא אתחבר לבתר דא בדא. פגוונא דא תננא דקרנא אתער מתתא ועביד שלימו לעילא ואתחבר פלא דא בדא ואשתלימו פגוונא דא לעילא. אתערותא שרי מתתא ולבתר אשתלים פלא. ואלמלא דכנסת ישראל שריא באתערותא בקדמיתא, לא אתער לקבלה ההוא דלעילא. ובתיאובתא דלתתא אשתלים לעילא.

רבי אבא אמר אמאי פתיב ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע. עץ החיים הא תנינן דמהלך חמש מאה שנין הוה. וכל מימיו דבראשית מתפלגין תחותוי. עץ החיים במציעות דגנתא ממש והוא נטיל כל מימיו דבראשית ומתפלגין תחותוי.

דהא ההוא נהר דנגיד ונפיק הוא שריא על ההוא גנתא ועייל ביה ומתמן מתפלגין מיא לכמה סטרין. ונטיל פלא ההיא גנתא. ולבתר נפקי מינה ומתפלגין לכמה נחלין לתתא כמא דאת אמר, (תהלים קד) ישקו כל חיתו שדי. כמה דנפקין מההוא עלמא עלאה ואשקי לאנון טורין עלאין דאפרסמונא דכיא. לבתר פד מטאן לעץ החיים מתפלגין תחותוי בכל סטר כפום ארחוי.

ועץ הדעת טוב ורע אמאי אקרי הכי. דהא עץ דא לאו איהו באמצעיתא. אבל עץ הדעת טוב ורע מאי הוא. אלא בגין דינקא מתרין סטרין וידע לון כמאן דיניק מתקא ומרירא. ובגין דינקא מתרין סטרין וידע לון ושריא בגווייהו אקרי הכי טוב ורע. וכל אנון נטיעין שריין עלייהו.

[זוהר חלק א' - דף לה ע"ב]

וביה אחידן נטיעין אחרנין עלאין ואנון אקרון ארזי לבנון. מאן אנון (לעיל לא א) ארזי לבנון. אנון שית יומין עלאין ששת ימי בראשית דקאמרן. ארזי לבנון אשר נטע. נטיעות ודאי דאתקיימו לבתר. מכאן ולהלאה סמך מאי היא ויסגור בשר תחתנה. בסטרוי הוה. והוה דא בסטרוי דדא. ודאי עקרון קודשא בריה הוא ושתיל

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

(דף לה ע"ב) לון בַּאֲתַר אַחְרָא וְאִתְהַדְרוּ אַנְפִּין בְּאַנְפִּין לְקִיּוּמָא. כְּגֹוּנָא דָא סְמִיכָן עֲלִמִין. עֲקָרָן קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשְׁתִּיל לֹון בַּאֲתַר אַחְרָא וְאִתְקִימוּ בְּקִיּוּמָא שְׁלִים.

וְאָמַר רַבִּי אַבָּא מְנַלְן דְּאָדָם וְחֹוּה נְטִיעִין הוּו. דְּכַתִּיב, (ישעיה ס) נִצַּר מְטַעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאָר. מַעֲשֵׂה יְדֵי דִּיִּיקָא. דְּלֹא אֲשַׁתְּדִלוּ בְּהוּן בְּרִיִּין אַחְרֵינִין. וְכַתִּיב, (ישעיה יו) בְּיוֹם נְטַעְךָ תִּשְׁגַּשְׁגֵי דְבַהֲהוּא יוּמָא דְּאִתְנַטְעוּ בְּעֲלָמָא סְרַחוּ. תַּנּוּן הַנְּטִיעוֹת פְּקֻרְנֵי חֲגָבִים הוּו וְנַהוּרָא דְּלֵהוּן דְּקִיק וְלֹא הוּו נְהַרִין. פִּיּוֹן דְּאִתְנַטְעוּ וְאִתְתַּקְנוּ. אַתְרֵיבִּיאוּ בְּנַהוּרָא וְאִקְרוּן אַרְזֵי לְבָנוֹן. וְאָדָם וְחֹוּה עַד דְּאִתְנַטְעוּ לֹא אַתְרֵיבִּיאוּ בְּנַהוּרָא וְלֹא סְלִיקוּ רִיחָא וְדָאֵי. אַתְעַקְרוּ וְאִשְׁתִּילוּ וְאִתְתַּקְנוּ כְּדָקָא יְאוּת:

וַיֵּצֵאוּ יְיָ אֱלֹהִים. הָא תְּנִינָן לִית צוּ אֱלָא עֲבוּדָה זֹרָה. יְיָ זֹו בְּרַפְתָּ הַשֵּׁם. אֱלֹהִים אֱלוּ הַדִּיִּינִין. עַל הָאָדָם זֹו שְׁפִיכַת דְּמִים. לְאָמַר זֹו גְּלוּי עֲרִיוֹת. מְפַל עֵץ הַגֶּן וְלֹא גִזֹּל. אֲכַל תֹּאכַל וְלֹא אֲבַר מִן הַחַי וְשִׁפִּיר.

מְפַל עֵץ הַגֶּן אֲכַל תֹּאכַל. דְּשִׁרְיָא לִיה כְּלָא דְּלִיכְלִינְהוּ בִּיחֻדָּא. דְּהָא חֻזִּינָן אַבְרָהָם אֲכַל, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וְכָל נְבִיאִים אֲכָלוּ וְחִיוּ. אֲבָל אֵילָנָא דָא אֵילָנָא דְּמוֹתָא אִיהוּ (כְּמָה דְּכַתִּיב וּמַעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ) מָאֵן דְּנִטִּיל לִיה בְּלַחֻדוּי מִיִּית. דְּהָא סְמָא דְּמוֹתָא נְטִיל (בְּגִין דֹּאִיהוּ מִפְרִישׁ לִיה מִן חֵיִין). וְעַל דָּא פִּי בְּיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת בְּגִין דְּקָא פְּרִישׁ נְטִיעִין.

רַבִּי יְהוּדָה שְׂאִיל לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא דְּתַנִּינָן אָדָם הֲרֵאשׁוֹן מוֹשֵׁף בְּעַרְלָתוֹ הוּו, מֵאֵי הוּא. אָמַר לִיה דְּפְרִישׁ בְּרִית קֹדֶשׁ מֵאַתְרֵיהּ וּמְחַוְלָקִיהּ. וְדָאֵי מוֹשֵׁף בְּעַרְלָה הוּו. וְשִׁבְק בְּרִית קֹדֶשׁ וְדַבַּק בְּעַרְלָה וְאִתְפַּתַּה בְּמַלְאָה דְּנַחֲשׁ. וּמִפְרִי הָעֵץ דָּא אַתְתָּא. לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ בְּגִין דְּכַתִּיב, (משלי ה) רַגְלֵיהָ יוֹרְדוֹת מוֹת שְׂאוּל צַעֲדֶיהָ יִתְמוּכוּ. וּבַהֲאֵי הוּו פְּרִי, דְּהָא בַּאֲחֵרָא לֹא הוּו פְּרִי. פִּי בְּיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת. בְּגִין דָּא אֵילָנָא דְּמוֹתָא הוּו כְּדָקָא מְרָן. דְּכַתִּיב רַגְלֵיהָ יוֹרְדוֹת מוֹת: (וְהַנַּחֲשׁ הִיָּה עָרוֹם מְכַל חֵית הַשָּׂדֶה) רַבִּי יוֹסֵי אָמַר הָאֵי אֵילָנָא דְּקָא אֲמָרְן הוּו מִתְּשַׁקֵּי מְלַעֲיָלָא וְאַתְרֵיבִי וְהוּו חֲדֵי כְּמָא דְּאִתְּ אָמַר וְנַהַר יוֹצֵא מַעַדְן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. הַגֶּן דָּא אַתְתָּא. וְנַהַר דָּא הוּו עֵיִל בֵּיהּ וְאַשְׁקִי לִיה וְהוּו כְּלָא חֵד (וּכְדִין יְיָ אַחַד וְשִׁמוֹ אַחַד). דְּהָא מִתְּמָן וְלִתְתָּא אִיהוּ פִּירוּדָא דְּכַתִּיב וּמִשָּׁם יִפְרֹד.

וְהַנַּחֲשׁ. רַבִּי יִצְחָק אָמַר דָּא יִצַּר הָרַע. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר נַחֲשׁ מְמַשׁ. אַתּוּ לְקַמִּיָּה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר לֹון וְדָאֵי כְּלָא חֵד. וְסִמְאָל הוּו וְאַתְחַזִּי עַל נַחֲשׁ וְצוּלְמִיָּה. דְּנַחֲשׁ דָּא אִיהוּ שְׁטָן וְכֹלָא חֵד.

תְּנִינָא בַּהֲהִיא שְׁעַתָּא נַחַת סִמְאָל מִן שְׁמִיָּא רַכִּיב עַל נַחֲשׁ דָּא וְצוּלְמִיָּה הוּו חֲמָאֵן כָּל בְּרִיִּין וְעַרְקָן מִנִּיָּה. וּמִטּוֹ לְגַבִּי אַתְתָּא בְּמַלְיָן וּגְרִימוּ מוֹתָא לְעֲלָמָא. וְדָאֵי בַּחֲכָמָה אִיִּיתֵי סִמְאָל לְלוּטִין עַל עֲלָמָא וְחַבַּל אֵילָנָא קְדַמָּאָה דְּבָרָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בְּעֶלְמָא. וּמְלָה דָּא הוּי תְּלִי עַל סְמַא”ל עַד דְּאִתָּא אִילָנָא אַחְרָא קְדִישָׁא דְּאִיהוּ יַעֲקֹב וְנָטַל מִנֶּיהָ בְּרַכְּאָן דְּלָא יִתְּבַרַךְ סְמַא”ל לְעֵילָא וְעֵשׂוֹ לְתַתָּא. דְּהָא יַעֲקֹב דּוּגְמָא דְּאָדָם הָרֵאשׁוֹן הָוָה (ושופריה) דִּיעֲקֹב שׁוּפְרִיָּה דְּאָדָם הָרֵאשׁוֹן הָוָה. וְעַל דָּא כְּמָה דְּמִנַּע סְמַא”ל בְּרַכְּאָן מֵאִילָנָא קְדִמָּתָה. הֵכִי נִמְי מִנַּע יַעֲקֹב דְּאִיהוּ אִילָנָא דּוּגְמָא דְּאָדָם מִסְמַא”ל בְּרַכְּאָן מְלַעֲיָלָא וּמִתַּתָּא. וְיַעֲקֹב דִּידִיָּה נָטִיל בְּכֵלָא. וְעַל דָּא (בראשית לב) וַיֹּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ.

כְּתִיב וְהִנְחֹשׁ הָיָה עָרוֹם דָּא יֵצֵר הָרַע דָּא מְלֵאָף הַמּוֹת. וּבְגִין דְּנִחְשׁ אִיהוּ מְלֵאָף הַמּוֹת גָּרַם מוֹתָא לְכָל עֲלָמָא. וְדָא הוּא רְזָא דְּכְתִיב, (בראשית ו) קֹץ כָּל בֶּשֶׂר בָּא לְפָנָי. דָּא הוּא קִצָּא דְּכָל בֶּשֶׂרָא דְּנָטִיל נְשִׁמְתָא לְכָל בֶּשֶׂרָא וְאֶקְרִי הֵכִי.

השלמה מההשמטות (סימן ל"ד)

נְשִׁמְתַּת הַזְּכָר, מִן הַזְּכָר. וְנְשִׁמְתַּת הַנְּקֵבָה, מִן הַנְּקֵבָה. וְהֵינּוּ דְּקָא אֲזִיל נְחֹשׁ בְּתַרְהָ דְּחֹוָה. אָמַר, הוּאִיל וְנְשִׁמְתָה מִן הַצִּפּוֹן אֲסִיתְנָה מְהֵרָה. וּמֵאִי הִסְתָּה הָוָה, מִשׁוּם דְּבָא עֲלִיָּה. שְׁאֵלוּ תַלְמִידוּי, עוֹבְדָא הֵכִי הָוָה. אָמַר לְהֵם, סְמַא”ל הָרָשָׁע קָשָׁר עִם כָּל צְבָאוֹת מַעְלָה עַל רַבּוֹ. מִשׁוּם דְּאָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְרַדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם. אָמַר, הֵיאָף אוּכַל לְהַחֲטִיאוּ וּלְגַרְשׁוּ מִלְּפָנָיו. יָרַד עִם כָּל חַיִּילוֹתָיו וּבִיקֵשׁ לוֹ בְּאַרְצֵי חֵבֶר כְּמוֹתוֹ וּמִנּוּ נְחֹשׁ, וְהָיָה לוֹ דְּמוּת גְּמַל. רָכַב עָלָיו וּבָא לוֹ אֲצֵל הָאִשָּׁה. אָמַר לָהּ, אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הַגֵּן. אָמַר אֲבָקֵשׁ יוֹתֵר וְאוֹסִיף, כְּדִי שְׁתַּגְרַע הִיא. אָמְרָה, לֹא מִנַּעַנּוּ אֵלָא מַעַץ הַדַּעַת אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגֵּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בּוֹ פֶּן תָּמוּתוּן. וְהוֹסִיפָה ב' דְּבָרִים, אָמְרָה מִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגֵּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ, וְלֹא נֹאמַר לָהּ אֵלָא מַעַץ הַדַּעַת. וְאָמְרָה, לֹא תִגְעוּ פֶּן תָּמוּתוּן.

מָה עָשָׂה סְמַא”ל הָרָשָׁע הַלֵּךְ וְנִגַּע בְּאֵילָן וְהוּא הָאֵילָן צוּחַ וְאָמַר (תהלים ל"ו) אֵל תְּבוֹאֲנֵי רֶגֶל גְּאוּה וַיֵּד רְשָׁעִים אֵל תְּנִידְנִי, אֵל תִּגַּע בִּי. שְׁנַאֲמַר וַיֵּד רְשָׁעִים אֵל תְּנִידְנִי. הַלֵּךְ וְאָמַר לְאִשָּׁה, הָרִי נִגַּעְתִּי בְּאֵילָן וְלֹא מָתִי, אַף אַתְּ תִגְעִי בְּאֵילָן וְלֹא תָמוּתִי. הַלֵּכָה הָאִשָּׁה וְנִגַּעָה בְּאֵילָן וּרְאִתָּה מְלֵאָף הַמּוֹת בָּא כְּנִגְדָה, אָמְרָה אוּלַי עֲכָשְׁיוּ אֲנִי מָתִי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ אִשָּׁה אַחֲרַת וְנוֹתְנָה לְאָדָם הָרִינִי גּוֹרְמַת לוֹ שִׂיאֲכָל עִמִּי אִם נָמוּת, נָמוּת שְׁנִינּוּ. וְאִם נִחִיָּה, נִחִיָּה שְׁנִינּוּ. וְלִקְחָה מִפְּרִי וְנִתְנָה גַם לְבַעֲלָהּ, נִתְפַקְחוּ עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וְקָהוּ שְׁנֵינוּ. אָמַר לָהּ מַהוּ זֶה שְׁהֵאֲכַלְתִּנִּי שְׁקָהוּ שְׁנֵינוּ, כֶּךָ קָהוּ שְׁנֵינוּ כָּל הַבְּרִיּוֹת. יֵשֵׁב לוֹ בְּדִין אֲמַת שְׁנַאֲמַר (תהלים ט) יִשְׁבֹּת לְכֶסֶף שׁוֹפֵט צְדָק. קָרָא לְאָדָם וְאָמַר לוֹ, לְמָה בְּרַחַתְּ מִפָּנָי. אָמַר לוֹ, אַתְּ קוֹלְךָ שְׁמַעְתִּי בְּגַן וְרַעְדוּ עֲצָמוֹתַי וְאִירָא כִּי עִירוֹם אֲנִי וְאֲחַבָּא. כִּי עִירוֹם אֲנִי, מִפְּעֻלִּי. כִּי עִירוֹם אֲנִי, מִצּוּיִי. כִּי עִירוֹם אֲנִי, מִמַּעֲשֵׂי וְאֲחַבָּא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מה היה לבושו של אדם עור של צפורן, והפשיטו מעליו. ראה עצמו ערום, שנאמר מי הגיד לך פי עירום אתה. אמר אדם לפני הקדוש ברוך הוא, רבונו של עולם, כשהייתי לבדי שמא חטאתי לך, אלא האשה שהבאת לי היא הדיחה אותי מדבריה. שנאמר האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ. אמר לה הקדוש ברוך הוא, לא דיין שחטאת אלא שהחטאת לאדם. אמרה לפניו רבונו של עולם, הנחש השיאני לחטוא לפניך. הביא שלשתן וגזר עליהן גזרות דין ט' קללות ומות והפיל סמ"אל ואת הפת שלו ממקום קדושתן מן השמים, וקצץ רגליו של נחש ואיררו מכל חיה ומכל בהמה ופקד עליו שיהיה מפשיט את עורו אחר שבע שנים.

ע"כ: (עד כאן מההשמטות)

[זוהר חלק א' - דף לו ע"א]

ויאמר אל האשה אף. רבי יוסי אמר. באף פתח ואף אטיל בעלמא. אמר לה (דף לו ע"א) לאתתא באילנא דא ברא קודשא בריך הוא עלמא ודאי. אכלו מניה והייתם פאלהים יודעי טוב ורע. דהא איהו הכי הוי אלהים שמייה עץ הדעת טוב ורע. ועל דא והייתם פאלהים יודעי וגו'.

אמר רבי יהודה לא אמר הכי. דאלו אמר באילנא דא ברא קודשא בריך הוא עלמא, יאות הוה. כי הוא פגרון ביד החוצב בו. אבל לא אמר אלא מאילנא דא אכל קודשא בריך הוא וכדין ברא עלמא, וכל אומן סני לחבריה, אכלו מניה ואתון תהון בראן עלמין. ועל דא כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו וגו' ובגין דאיהו ידע דא אפקיד לכו עליה דלא תיכלו מניה.

אמר רבי יצחק בכלא מלילו שקרא. בשירותא דאמרו שקרא הוה. דכתיב אף כי אמר אלהים לא תאכל מפל עץ הגן. ולא הכי. דהא כתיב מפל עץ הגן אכל תאכל וכלהו שרא ליה.

אמר רבי יוסי הא תנינן דפקיד ליה קודשא בריך הוא על עבודה זרה דכתיב ויצו. יי על ברפת השם. אלהים על הדינין. על האדם על שפיכת דמים וגלוי על גלוי עריות. וכי כמה אינשי הוו בעלמא דאיהו אצטריך דא. אלא ודאי פלא על האי אילנא הוה.

בגין דביה אחידן כל אלין פקודין. דכל מאן דנטיל ליה בלחודוי עביד פרישו. ונטיל ליה באוכלוסין דלתתא דאחידן ביה. ונטיל עבודה זרה ושפיכות דמים וגלוי עריות. עבודה זרה באנון רברבי ממנן. שפיכות דמים בהאי אילנא תליין דאיהו בסטר גבורה. וסמאל אתפקד על דא. גלוי עריות אשה היא ואנתתא אקרי. ואסיר לזמנא לאנתתא בלחודהא אלא עם בעלה דלא יהא חשיד בגלוי עריות. ועל דא בכלהו אתפקד בהאי אילנא. פיון דאכל מניה בכלהו עבר, דהא פלא אחיד ביה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רבי יהודה אמר ודאי מלה דא הכי הוא. דאסיר לאתיחדא עם אנתתא בלחודהא אלא אם כן בעלה עמה. מה עבד ההוא רשע. אמר הא מטיתי להאי אילנא ולא מתי אוף את קריב ומטי בידך ביה ולא תמות. ומלה דא הוא אוסיף לה מגרמיה.

מיד ותרא האשה פי טוב וגו'. במה חמאת. אמר רבי יצחק ההוא אילנא (שדה) סליק ריחין כמא דאת אמר, (בראשית כז) פריח שדה אשר ברכו יי. ובגין ההוא ריח דהיה סליק חמדת ליה למיכל מניה. רבי יוסי אמר ראיה היה. אמר ליה רבי יהודה והא פתיב ותפקחנה עיני שניהם. אמר ליה האי ראיה בשיעורא דאילנא נקטת ליה (נ"א שיעורא דלבא הות) דכתיב ותרא האשה דייקא:

ותרא האשה פי טוב. חמאת ולא חמאת. פי טוב. חמאת פי טוב ולא אתיישבת ביה. מה פתיב לבתר ותקח מפריו ולא פתיב ותקח ממנו. והיא אתדבקת באתר דמותא. וגרימת לכל עלמא מותא. ואפרישת חיי מן מותא. ובחובא דא גרים פרישותא לאפרשא אתתא מבעלה. דהא קו"ל מדבור לא מתפרשן לעלמין. ומאן דמפריש קול מדבור אתאלם ולא יכיל למללא. וכיון דאשתקל מניה מלולא אתייחב לעפרא.

אמר רבי שמעון פתיב, (תהלים ט) נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעפר. נאלמתי דומיה. האי קרא פנסת ישראל אמרו בגלותא. מאי טעמא בגין דקול מדבור ליה לדבור. פיון דאיהי בגלותא קול אתפרש מניה ומלה לא אשתמע ועל דא נאלמתי דומיה וגו'. מאי טעמא בגין דהחשיתי מטוב דלא אזיל קול בהדה. וישראל אמרי (תהלים סה) לך דומיה תהלה. מאי דומיה, דא תהלה לדוד. דאיהי דומיה בגלותא ושתיקא בלא קול. אמר רבי יצחק מאי לך. בגינה איהי דומיה ושתיקא דאסתלקא מנה קול.

השלמה מההשמטות (סימן ל"ה)

(ישעיה נ"ה) ובלא מחיר יין וחלב, מה ענין זה אצל זה. אלא מלמד שהיין הוא פחד וחלב הוא חסד. ומפני מה הזכיר יין תחילה, מפני שהוא קרוב אלינו יותר, יין וחלב סלקא דעתך, אלא אימא דמות יין וחלב. ע"כ. (עד כאן מההשמטות)

[זוהר חלק א' - דף לו ע"ב]

ותקח מפריו הא תנינן סחטה ענבים ויהבת ליה וגרימו מותא לכל עלמא. דהא אילנא דא ביה שריא מותא. והוא אילנא דשלטא בליליא. (דף לו ע"ב) וכד איהי שלטא כל בני עלמא טעמו טעמא דמותא. אלא אנון בני מהימנותא מקדמי ויהבו ליה נפשיהו בפקדונא. ובגין דאיהו בפקדונא. אתהדרו נפשאן לאתרייהו. ועל דא (תהלים צב) ואמונתך בלילות, פתיב. ותפקחנה עיני שניהם. רבי חייא אמר דהא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אתפקחו למנדע בישין דעלמא מה דלא ידעו עד השתא. פיון דיידעו ואתפקחו למנדע ביש. כדין ידעו כי ערומים הם. דאבדו זהרא עלאה דהוה חפי עליהו ואסתלק מנייהו. ואשתארו ערומים מניה. ויתפרו עלה תאנה. אתדבקו לאתחפאה באנון צולמין דההוא אילנא דאכלו מניה דאקרון טרפי דאילנא. ויעשו להם חגורות. רבי יוסי אמר פיון דיידעו מהאי עלמא ואתדבקו ביה. חמו דהאי עלמא מתדבר על ידא דאנון טרפין דאילנא. ועבדו להון תוקפא לאתתקפא בהו בהאי עלמא. וכדין ידעו כל זייני חרשין דעלמא. ובעו למחגר זיינין באנון טרפי אילנא בגין לאגנא עליהו.

רבי יהודה אמר כדין תלת עאלו בדינא ואתדנו. ועלמא תתאה אתלטייא. ולא קיימא בקיימיה בגין זוהמא דנחש עד דקיימו ישראל בטורא דסיני. לבתר אלביש לון קודשא בריהו הוא בלבושין דמשכא אתהני מנייהו הדא הוא דכתיב פתנות עור. בקדמיתא הוה פתנות אור דהוה משתמשין בהו בעלאין דלעילא. בגין דמלאכי עלאין הוה אתיין לאתהנא מההוא נהורא. הדא הוא דכתיב, (תהלים ח) ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו. והשתא דחבו פתנות עור. דעור אתהני מנייהו ולא נפשא.

לבתר אולידו ברא קדמאה ברא דזוהמא הוה. תרין אתו עלה דחוה ואתעברת מנייהו ואולידת תרין. דא נפק לזיניה ודא נפק לזיניה. ורוח דילהון אתפרשו, דא לסטרא דא ודא לסטרא דא. דא דמי לסטרוי ודא דמי לסטרוי. מסטרא דקין כל מדורין דסטרא דזיינין בישין ורוחין ושרשין וחרשין אתיין. מסטרא דהבל סטרא דרחמי יתיר ולא בשלימו. חמר טב בחמר ביש. ולא אתתקן בהדיה עד דאתא שת ואתייחסו מניה כל אנון דרין דזכאי עלמא וביה אשתיל עלמא. ומקין אתיין כל אנון חציפין ורשעים וחייבי עלמא.

סדר הלימוד ליום יג תשרי [יום 13 בשנה]

אמר רבי אלעזר בשעתא דחב קין הוה מסתפי. בגין דחמא קמיה זייני משרין מזיינין ואתיין לקטלא ליה. וכד אהדר בתשובה מאי קאמר הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר. מאי מפניך אסתר. אלא אהא סתיר מבניינא דילי. רבי אבא אמר כמא דאת אמר, (תהלים כב) ולא הסתיר פניו ממנו (שמות ג) ויסתר משה פניו. ועל דא ומפניך אסתר מאנון פנים דילך אהא נסתר דלא ישגחון בי. ועל דא והיה כל מוצאי יהרגני:

וישם ה' לקין אות לבלתי וגו'. מאי אות. אות אחד מעשרין ותרין אתון דאורייתא יחב עליה לאגנא עליה. אמר רבי יהודה מאי דכתיב ויהי בהיותם בשדה.

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

מאי בשדה. דא אתתא. ועל דא קם וקטיל ליה. דהא מסטרא דא ירית לקטלא מסטרא דסמאל דגרים מותא לכל עלמא. וקני קין להבל על נוקביה. רבי חייא אמר הא חזינן דכתיב ויחר לקין מאד ויפלו פניו על דלא אתקביל קרבניה. אמר ליה הכי הוא וכלא הוה לקבליה.

ואמר רבי יהודה מאי דכתיב הלא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רובץ. אלא הכי קאמר הלא אם תיטיב עובדך שאת. מאי שאת. פדכתיב (בראשית מט) יתר שאת דהא בוכרא שבחא אית ליה בכלא תדיר. ותלייא בעובדוהי. ועל דא אם תיטיב שאת. ואם לא תיטיב לפתח חטאת רובץ.

[זוהר חלק א' - דף לו ע"א]

מאי לפתח. דא פתחא (דף לו ע"א) דלעילא דמניה נפקין דינין על עובדין בישין דעלמא. פתח פמא דאת אמר (תהלים קיח) פתחו לי שערי צדק. ולהווא פתח, חטאת רובץ דא מלאך המות. והוא זמין לאתפרעא מינה.

תא חזי, בראש השנה אתיליד אדם. בראש השנה ודאי רזא לעילא ותתא. ראש השנה לעילא. ראש השנה לתתא. (סוף כי תצא) בראש השנה עקרות נפקדות. מנלן דבראש השנה הוה. דכתיב, (בראשית כא) ויי פקד את שרה ויי דייקא דא ראש השנה. ובגין דנפיק אדם מראש השנה (ד"א ונפיק) נפיק בדינא ועלמא קיימא בדינא. ובגין כך לפתח ודאי. חטאת רובץ בגין לאתפרעא מינה. ואלך תשוקתו עד דתשתצי.

ואתה תמשול בו. רזא הוא דכתיב, (נחמיה ט) ואתה מחיה את כלם. מכאן אמרו לא שליט קודשא בריך הוא אלא בזמנא דישתצון חייבי עלמא. ועל דא פיון דמלאך המות ישצי לון. פדין קודשא בריך הוא שליט עלוי דלא יפוק לאבאשא עלמא דכתיב ואתה תמשל בו (בתיובתא) ואתה דייקא.

אמר רבי יצחק בקוטר דפלגא קפסירא (קסטירא) שכיה. רבי יהודה אמר ואתה תמשל בו בתיובתא. רבי יוסי אמר כד הוו אנון דרין דקין אזלין בעלמא הוו מטרטשי ארעא והוו דמיין לעלאי ותתאי. אמר רבי יצחק עז"א ועזא"ל כד נפלו מאתר קדושתיהו מלעילא, חמו בנת בני נשא וחטאו ואולידו בגין, ואלין הוו נפילים דכתיב הנפילים היו בארץ.

רבי חייא אמר בגוי דקין הוו בני אלהים. דהא כד אתא סמאל על חוה אטיל בה זוהמא ואתעברת ואולידת לקין. וחיזו דיליה לא הות דמי לשאר בני נשא. וכל אנון דאתיין מסטרא דיליה לא הוו אקרון אלא בני האלהים.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רבי יהודה אמר ואפילו אנון (בני) נפילים הכי אקרונ. המה הגבורים. שתין הוה בארעא כחושבן דלעילא. פתיב הכא המה הגבורים אשר מעולם וכתוב התם (שיר השירים ג) ששים גבורים סביב לה. רבי יוסי אומר המה הגבורים אשר מעולם ממש. מעולם דייקא. אנשי השם, מאי שם דא הוא עולם דקאמרן. אנשי השם דייקא. פתיב הכא אנשי השם וכתוב התם (ויקרא כד) בנקבו שם, וכתוב, (ויקרא כד) ויקוב בן האשה הישראלית את השם.

השלמה מההשמטות (סימן ל"ו)

רבי חייא אמר מעולם דא הוה, וגוברין גברין דסטרא בישא הוה, דכתיב אנשי השם. אנשי שם לא כתיב, אלא אנשי השם כגוונא דא כתיב, זכור רחמיה יי וחסדיך פי מעולם המה, מעולם ודאי נטל לון קודשא בריך הוא, ואינון אבהן קדמאי למיהוי רתיכא קדישא לעילא. אמר רבי יצחק מעולם דא איהו מטתו שלשלמה דכתיב וכו': (עד כאן מההשמטות)

רבי חייא אמר מעולם ממש הוה. ומעולם דלתתא נטל לון קודשא בריך הוא כמא דאת אמר (דא הוה וגוברין גברן דסטרא בישא הוה דכתיב אנשי שם אנשי השם לא כתיב אלא אנשי שם כגוונא דא כתיב) (תהלים כה) זכור רחמיה יי וחסדיך פי מעולם המה. מעולם ודאי. ומעולם דלתתא נטיל לון קודשא בריך הוא. ואינון אבהן קדמאי למיהוי רתיכא קדישא לעילא. אוף הכא המה הגבורים אשר מעולם. מעולם ודאי נטיל לון קודשא בריך הוא. רבי יצחק אמר מעולם (ומאי הוא) דא מטתו שלשלמה דכתיב, (שיר השירים ג) ששים גבורים סביב לה. רבי אחא אמר פלהו בני האלהים אקרונ (ד"א ל"ג דהא עד לא אתבסמת). (חסר כאן עיין סוף הספר):

[זוהר חלק א' - דף לו ע"ב]

תוספתא אמרו רבותינו ז"ל בשעתא דברא קודשא בריך הוא לאדם ברא ליה בגינתא דעדן וצוהו על שבע מצוות. חב ואתגרש מגינתא דעדן. ותרי מלאכי שמיא עזא ועזאל אמרו קמי קודשא בריך הוא, אלו הוינא אנן בארעא הוינא זכאין. אמר להו קודשא בריך הוא, וכי אתון יכלין על יצרא בישא, אמרו קמיה יכלין. מיד אפיל לון קודשא בריך הוא כמא דאת אמר הנפילים היו בארץ וכתוב הגבורים וגו'. ובשעתא דנחתו לארעא עאל בהו יצרא בישא שנאמר ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו, חבו ואתעקרו מקדושתיהו, (עד כאן התוספתא)

תא חזי, פלהון נטיען הוה סתימין רשימין דקיקין באתרא חד. לבתר עקרון קודשא בריך הוא ואשתיל לון באתר אחרא ואתקיימו. רבי ייסא שאל מאי דכתיב זה ספר תולדות אדם ביום ברוא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אותם זכר ונקבה בראם ויברך אותם. אמר ליה רבי אבא רזא עלאה הוא. תנינן תלת ספרין פתיחן

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בראש השנה חד דצדיקים גמורים (דף לו ע"ב) וכו' ספר עלאה דהא מניה נפק כלא. נפיק מניה פתיבה. ספר אמצעיטא כללא דעילא ותתא (ס"א ספר דאיהו כללא דלעילא ותתא ואחיד לכל סטרין רזא וכו) (כפי זה התקון נמצא בשני ספרי היד) (ואחיד לכל סטרין רזא דאדם קדמאה, ספר תליתאה דאקרי (נ"א ואקרי) תורה) דתורה שבכתב אדם קדמאה. ספר (ס"א תליתאה) דאקרי תולדות אדם ודא איהו דצדיקים גמורים. הדא הוא דכתיב זה ספר תולדות אדם דא צדיק ודאי דעביד תולדות.

ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים. דהא ודאי כדין אתתקן כלא לעילא ותתא ואתקיימו בדוגמא חדא. זכר ונקבה בראם סתם חד אתכליל בחד. מתניתין (ד"א וכו) פתיב, (משלי יח) מגדל עוז שם יי בו ירוץ צדיק ונשגב. דא הוא ספר תולדות אדם דרהיט בההוא מגדל (צו ב). האי מגדל מאי עבידתיה. אלא דא הוא מגדל דוד. ודא הוא מגדל עז שם יי. וכלא חד. הכא ידיעא לבני מהימנותא דא הוא ודאי ספר תולדות. (אית דלא גרסי) (אדם לבני מהימנותא סודו מגדל עוז שם יי בו ירוץ צדיק ונשגב יהו"ה צדיק) (אדם לבני מהימנותא). ואמר רבי אבא (לקמן גה ב) ספר ודאי (נחתו) (נחית) ליה לאדם הראשון. וביה הוה ידע חכמתא עלאה. וספרא דא מטא לבני אלהין חכימי דרא. ומאן דזכי לאשגחא ביה ידע ביה חכמה עלאה. ומשגיחין ביה וידעין ביה. וספרא דא נחית ליה מארי דרזין. ותלת שליחן ממזן קמיה. ובשעתא דנפק אדם מגנתא דעדן אחיד בההוא ספרא. כד נפיק (מיניה) טאס מניה (לתרעא) צלי ובכי קמי מאריה ואתיבו ליה כמלקדמין. בגין דלא תתנשי חכמתא מבני נשא וישתדלון למנדע למאריהון.

וכן תנינן ספר הוה ליה לחנוף. ודא ספר מאתר דספרא דתולדות אדם הוה. ודא הוא רזא דחכמתא. דהא מארעא אתנטיל הדא הוא דכתיב ואיננו פי לקח אותו אלהים. והוא הנער. כדכתיב, (משלי כ"ב) חנוף לנער על פי דרכו.

וכל גנוי עלאי אתמסרן בידיה. ודא מסיר ויהיב ועביד שליחותא. ואלף (לקמן נו) מפתחן אתמסרן בידיה. ומאה ברכאן נטיל בכל יומא וקשיר קשירין למאריה. מעלמא נטיל ליה קודשא בריך הוא לשמושיה הדא הוא דכתיב פי לקח אותו אלהים.

ומן דא אתמסר ספרא דאקרי ספרא דחנוף. בשעתא דאחיד ליה קודשא בריך הוא אחמי ליה כל גנוי עלאי. אחמי ליה אילנא דחיי בגו מציעות גנתא וטרפוי וענפוי. וכלא חמינן בספריה. זכאין אנון חסידי עלאין דחכמתא עלאה אתגלי להו ולא אתנשי מניהו לעלמין כמא דאת אמר, (תהלים כה) סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם:

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ויאמר יי לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם הוא בשר וגו'. (חסר) רבי אחא אמר בההוא זמנא הוה תהוא נהרא דנגיד ונפיק, אפיק רוחא עלאה מאילנא דחיי ואריק באילנא (דשרייא ביה מותא) (מאילנא דמותא) ואתמשכן רוחין בגווייהו דבני נשא יומין (זמנין) סגיאין. עד דסלקו בישין ואתעתדו לפתח. כדין אסתלק רוחא עלאה מההוא אילנא בשעתא דפרח נשמתין בבני (מבני) נשא הדא הוא דכתיב לא ידון רוחי באדם לעולם. למיהב לעולם בשעתא דפרחו נשמתין בבני נשא.

בשגם הוא בשר רבי אלעזר אמר (דבי רבי אלעזר אמה) (לקמן צ"ח ע"א) בשגם דא משה. דאיהו נהיר לסיהרא. ומחילא דא קיימין בני נשא בעלמא יומין (זמנין) סגיאין. והיו ימיו מאה ועשרים שנה, רמז למשה דעל ידיה תורה אתיהיבת. וכדין יריק (ס"א זריק) חיינ לבני נשא מההוא אילנא דחיינ. וכף הוה. אלמלא דחבו ישראל הדא הוא דכתיב (שמות לב) חרות על הלחות, חרות ממלאך המות. דהא אילנא דחיי הוה משיך לתתא.

[זוהר חלק א' - דף לח ע"א]

ועל דא בשגם דאיהו בשר קיימא מלה לארקא (לאחרקא) רוחא דחיי. בשגם אחיד לתתא אחיד לעילא. ועל דא תנינן משה לא מית אלא אתפניש (דף לח ע"א) מעלמא והוה נהיר לסיהרא. דהא שמשא אף על גב דאתפניש מעלמא לא מית אלא עאל ואנהיר לסיהרא. כף משה. דבר אחר בשגם הוא בשר במשיכו דרוחא בבני נשא זמנא רבה אתהדר למהוי בשר לאתמשכא בתר גופא ולאשתדלא בעובדין דהאי עלמא.

אמר רבי יצחק כל (לקמן נה ב דרין דאשתכללו משת כלהו צדיקי וחסידני. לבתר אתפשטו ואולידו ואוליפו אומנותא) (וחכמתא) דעלמא לשצאה ברומחין וסייפין. עד דאתא נח ואתקין לון תקונא דעלמא ולמפלח ולא תקנא ארעא. דהא בקדמיתא לא הוו זרעין וחצדין. לבתר אצטריכו להאי דכתיב עוד כל ימי הארץ וגו'.

רבי אלעזר אמר זמין קודשא בריה הוא לתקנא עלמא ולא תקנא רוחא בבני נשא בגין דיורכון יומין לעלמין הדא הוא דכתיב, (ישעיה סה) פי פימי העץ ימי עמי וגו' וכתיב, (שם כה) בלע המות לנצח ומחה יי אלהים דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ פי יי דבר: עד פאן אשתכללו מילין מכאן ולהלאה תקונא דפרשתא: בראשית

אמר רבי שמעון, הא תנינן דכד ברא קודשא בריה הוא עלמא גליף בגילופי דרזא דמהימנותא גו טהירין ברזין עלאין. וגליף לעילא וגליף לתתא וכלא ברזא חדא. ועביד עלמא תתאה פגוונא דעלמא עלאה. ודא קאים לקביל דא. למהוי כלא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

חד ביחודא חדא. ובגין כך קודשא בריך הוא גליף גליפי דאתון עילא ותתא. ובהו ברא עזמין.

ותא חזי, פגוונא דעבד קודשא בריך הוא עלמא הכי נמי ברא ליה לאדם קדמאה. פתח ואמר, (הושע ו) והמה כאדם עברו ברית וגו'. דהא קודשא בריך הוא אעטר ליה בעטרין עלאין. וברא ליה בשית סטרין דעלמא. למהוי שלים בכלא. וכלא זעאן ודחלן מקמיה. דהא כד אתברי אדם אתברי בדיוקנא עלאה. והו מסתפלן בהווא דיוקנא וזעאן ודחלן מקמיה. ולבתר אעיל ליה קודשא בריך הוא בגנתא דעדן לאתעדנא תמן בעדונין עלאין. והו מלאכין עלאין סחרין ליה ומשמשין קמיה. ורזין דמריהון הו אודעין ליה.

תא חזי, בשעתא דאעיל ליה קודשא בריך הוא לגנתא דעדן, הוה חמי ואסתפל מתמן כל רזין עלאין וכל חכמתא. בגין למנדע ולאסתכלא ביקרא דמריה.

שבועה היכלין מדורין אנון לעילא דאנון רזא דמהימנותא עלאה. ושבעה היכלין אנון לתתא (כגוונא דלהון חד לקביל חד. שבעה מדורין דהיכלין אנון לתתא) פגוונא דלעילא. ואנון שית פגוונא עלאה וחד טמיר וגניז איהו לעילא. וכל אלין אנון ברזא עלאה. בגין דכל הגי היכלין אית בהו פגוונא דלעילא. ואית בהו פגוונא דלתתא. למהוי כליל בדיוקנא דרזא דלעילא ובדיוקנא דרזא דלתתא, ובהו הוה דיוריה דאדם.

[זוהר חלק א' - דף לח ע"ב]

ולבתר דאתתרף מגנתא דעדן אתקין לון קודשא בריך הוא לנשמיתהון דצדיקיא לאשתעשעא בהו פדקא חזי מויוא דיקרא עלאה. וכל חד וחד אתתקן פגוונא דלעילא וכגוונא דלתתא כמה דאוקימנא. היכלא קדמאה. אתר דאיהו מתתקן לתתא למהוי פגוונא דלעילא. והא אתערו חברייה נמוסי דגנתא דעדן כמה דאיהו ברזא עלאה (דאיהו מתקן לגו, גו טמירא דרזא דלתתא גניז וסתים מכל) (נ"א ואיהו מתתקן לגו וסתים מכולא) ולא שלטא ביה עינא. בר נשמיתהון דצדיקיא. למהוי (דף לח ע"ב) גליפן לעילא ותתא. ולאסתכלא מתמן ברזא דמריהון ובענוגא דלעילא.

ואלין אנון צדיקיא דלא אחלפו יקרא דמריהון בגין דחלא אחרא. פתיב, (משלי יב) אשת חיל עטרת בעלה, רזא דמהימנותא לאתדבקא בר נש במריה ולדחלא מניה תדיר ולא יסטי לימינא ושמאלא. והא אוקימנא דלא יתך בר נש בתר דחלא אחרא דאקרי אש"ת זנוני"ם. ובגין כך פתיב, (משלי ז) לשמרך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

היכלא דא קאים בדיוקנא דרזא עלאה. בגין דכד נשמתין דצדיקיא נפקי מהאי עלמא, עאלין גו אלין היכלין די בגנתא דעדן דלתתא. ותמן (עאלין) יתבין כל חד וחד כל ההוא זמנא דאצטריכא נשמתא למיתב תמן.

ובכל היכלא והיכלא אית דיוקנין כגוונא (עלאה) דלעילא ודיוקנין כגוונא (תתאה) דלתתא. ותמן אתלבשת נשמתא בלבושין כגוונא דהאי עלמא. ואתעדנת תמן כל ההוא זמנא דאצטריכת עד דמטי זמנא לסלקא לאתר עלאה כמה דאצטריד. ומגו ההוא זמנא דאתלבשת ביה חמאת דיוקנין עלאין לאסתכלא ביקרא דמריהון.

בהאי היכלא אית נהורין עלאין לאסתכלא. בנשמתהון דאנון גיורין דאתגיירו קיימין תמן ועאלין תמן לאסתכלא ביקרא עלאה ומתלבשן תמן בלבושא חדא דנהורא דנהיר ולא נהיר. וההוא היכלא מקפא מאבן טבא ודהבא.

ותמן איהו פתחא חדא דנחית לקבל פתחא דגיהנם. מתמן מסתפלן בכל אנון חייבי (דישראל) (נ"א דעובדי עבודה זרה) דלא עאלו בברית קיימא קדישא ואתתרכו באנון מלאכי חבלה דטרדי לון בנורא דדליק. ואנון חמאן וחדאן על דאתגיירו.

ותלת זמנין ביומא נהרין מגו נהירו עלאה ומשתעשען תמן. ועילא מנהון עובדיה ואנקלוס גיורא ושאר גיורין דאתגיירו. כגוונא דא לעילא פד זכאן לסלקא נשמתהון לאתעטרא תמן:

היכלא תניינא. היכלא דא קיימא לגו מהאי היכלא קדמאה, והאי (פתחא איהו סמיך לגו מערתא) (נ"א היכלא סמיך למערתא) דאבהן. והאי היכלא נהיר מקדמאה. הכא אית כל אבנין יקירין דמקפן ליה.

בגו דהאי היכלא, אית נהירו חד כליל מפל גוונין ואיהו נהיר מעילא לתתא. בהאי היכלא קיימין (כל) אנון דסבלו יסורין ומרעין בהאי עלמא בגין לאתתקנא. והו מודן ומשבחן למריהון כל יומא. ולא הו מבטלין צלותיהו לעלמין.

לגו מהאי היכלא קיימין כל אנון דמקדשין (בכל יומא) בכל חילא שמא דמריהון ואתיבו אמן יהא שמייה רבא מברך בכל חילא. ואלין אנון קיימין לגו בגו האי היכלא. וההוא נהורא דכליל כל גוונין נהיר לון. מההוא נהירו קיימין וחמאן נהורין אחרנין דאתאחדן ולא אתאחדן בגווייהו. ועילא מנהון משיח דאיהו עאל וקאים בינייהו ונחית לון.

איהו נטיל מהאי היכלא ועאל בהיכלא תליתאה ותמן כל אנון בני מרעין וכאבין יתיר וכל אנון דרדקי דבי רבן דלא אשלימו יומין. וכל אנון דעצבין על חרוב פי מקדשא (ואושידו) והו אושדין דמעין. כלהון קיימין בההוא היכלא, ואיהו מנחם לון.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וְנָטִיל מֵהָאֵי הֵיכְלָא וְעָאֵל בְּהֵיכְלָא רְבִיעָאָה, וְתַמֵּן כָּל אַנּוּן אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַם
וְכָל אַנּוּן קְטוּלֵי דְשָׂאָר עֲמִין עוּבְדֵי עֲבוּדַת כּוּכְבֵּים וּמְזֻלוֹת. וְאִיהוּ שְׂרִי וּבְכִי. (דף לט
ע”א) וְכִדִּין כָּל אַנּוּן נְשִׂאִין דְזִרְעָא דְדוּד כְּלָהוּ אַחֲדִין בֵּיהּ וּמִנְחָמִין לֵיהּ.

שְׂרִי תְנִינּוֹת וּבְכִי עַד דְקָלָא נְפִיק וּמִתְאַחַד בְּהֵהוּא קָלָא וְסָלִיק לְעֵילָא וְאַשְׁתְּהִי
תַמֵּן עַד רִישׁ יְרַחָא. וְכִד נְחִית נְחִתִּין עֲמִיהּ כְּמָה נְהוּרִין וְזִיּוּן מְנַהֲרִין לְכָל אַנּוּן
הֵיכְלִין וְאַסּוּתָא וְנְהוּרָא לְכָל אַנּוּן קְטוּלִין וּבְנֵי מְרַעִין וּמְכַאוּבִין דְסָבִילוּ עֲמִיהּ
דְמִשִׁיחַ.

וְכִדִּין פּוּרְפִירָא לְבִישׁ. וְתַמֵּן חֲקִיקִין וְרִשִׁימִין כָּל אַנּוּן קְטוּלֵי דְשָׂאָר עֲמִין עוּבְדֵי
עֲבוּדַת כּוּכְבֵּים וּמְזֻלוֹת בְּהֵהוּא פּוּרְפִירָא. וְסָלִיק הֵהוּא פּוּרְפִירָא לְעֵילָא וְאַתְחַקֵּק תַמֵּן
גּוּ פּוּרְפִירָא עֲלָאָה דְמִלְכָא. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא זְמִין לְאַלְבִּשָׁא הֵהוּא פּוּרְפִירָא
וְלְמִידִן עֲמִין דְכְּתִיב, (תהלים קי) יְדִין בְּגוּיִם מְלֵא גְוִיּוֹת. עַד דֵּי אַתָּא וְנַחִים לוֹן
וְנַחֲתִין עֲמִיהּ (כמה) נְהוּרִין וְעֵדוּנִין לְאַתְעֵדְנָא וְכְמָה מְלֵאכִין וְרִתִּיכִין עֲמִיהּ. כָּל חַד
וְחַד בְּמִלְבוּשָׁא (נ”א וּבִידָא דְכָל חַד וְחַד מְלַבוּשָׁא) לְאַתְלַבֵּשָׁא בְּהוּ כָּל אַנּוּן נְשִׁמְתִין
דְקְטוּלִין וְתַמֵּן מִתְעֵדְנִין כָּל הֵהוּא זְמַנָּא דְאִיהוּ סָלִיק וְנַחֲתִין.

לְגוּ מֵהָאֵי הֵיכְלָא קְיִימֵי גּוּ דְרָגָא עֲלָאָה אַנּוּן עֲשָׂרָה רַבְרַבִּין מְמַנֵּן (כגון) רַבֵּי
עֲקִיבָא וְחִבְרוּי. וְכִלְהוּ סָלְקֵי בְּסָלְקוּ. גּוּ אֶסְפִּקְלֵרִיָּאָה דְלְעֵילָא, וְנְהוּרִין בְּזִיּוּ יִקְרָא
עֲלָאָה. עֲלִיָּהוּ כְּתִיב (ישעיה סד) עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זּוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ:

בְּהֵיכְלָא חֲמִישָׁאָה קְיִימִין כָּל אַנּוּן מְאַרְיֵהוֹן דְתִיּוּבְתָא שְׁלִימְתָא דְתַבּוּ מַחְטָאִיהוֹן
וְאַתְנַחְמוּ בְּהוּ וּנְפַקְתָּ נְשִׁמְתִיָּהוּ בְּדַכְּיוּ (וכל אַנּוּן מְאַרְיֵהוֹן דְתִיּוּבְתָא) וְכָל אַנּוּן דְקִדִּישׁוּ
שְׁמָא דְמְרִיָּהוֹן וְקִבְּלוּ עֲלֵיהוּ מוֹתָא. וּבְתַרְעָא דְהָאֵי הֵיכְלָא (פּתחא) קָאִים מְנַשֶּׂה מְלַךְ
יְהוּדָה דְקִבִּיל לֵיהּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּתִיּוּבְתָא שְׁלִימְתָא וְחֲתַר לֵיהּ חֲתִירָא לְקִבְּלָא
לֵיהּ.

וְלְגוּ מֵהָאֵי הֵיכְלָא קְיִימִין כָּל אַנּוּן מְאַרְיֵהוֹן דְתִיּוּבְתָא תְּקִיפָא. דְנְשִׁמְתֵהוֹן נְפַקְתָּ
בְּשַׁעְתָּא דְאַתְמַרְמְרוּ עַל עוּבְדֵיהוֹן. וְאַלִּין מִתְעֵדְנִין בְּעֵדוּנָא עֲלָאָה בְּכָל יוּמָא וְיוּמָא.
וְתַלַּת זְמַנִּין בְּיוּמָא נְהִירוּ עָאֵל בְּהֵהוּא הֵיכְלָא דְמִתְעֵדְנִין בֵּיהּ כָּל חַד וְחַד כְּדָקָא חוּי
לֵיהּ. וְכָל חַד נְכוּה מְנַהֲרוּ דְחוּפָה דְחִבְרִיָּה בֵּין לְתַתָּא בֵּין לְעֵילָא. הָאֵי הֵיכְלָא קְיִימָא
עַל אַנּוּן הֵיכְלֵי תַתָּאי. וְאַפִּילוּ צְדִיקִים גְּמוּרִין לֹא יְכָלִין לְאַעֲלָאָה בְּגוּ (ההוא) הָאֵי
הֵיכְלָא וְלְמִיקָם בֵּיהּ. וְהָאֵי אִיהוּ דְרָגָא עֲלָאָה עַל כָּלָא (ביה) בַּר דְרָגָא דְחִסִּידֵי דְאִיהוּ
דְרָגָא עֲלָאָה עַל כָּלָא:

הֵיכְלָא שְׁתִּיתָאָה הֵיכְלָא דָא הֵיכְלָא דְחִסִּידֵי. הֵיכְלָא דָא הֵיכְלָא עֲלָאָה עַל כָּלָא.
וְהָאֵי הוּא הֵיכְלָא דְקִימָא עַל כָּלָא. הֵיכְלָא דִּימִינָא לִית מְאֵן דִּיקָם בֵּיהּ. אֶלָּא אַנּוּן
חִסִּידִים קְדִישִׁין וְכָל אַנּוּן דְמְרַחְמֵי לְמְרִיָּהוֹן בְּרַחֲמֵי סְגִי. וּלְפַתְחָא דְהָאֵי הֵיכְלָא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

קיימא כל אנון דמיחד די חודא דמריהון בכל יומא. ואלין עאלין בהאי היכלא וזמינין לסלקא בקדמיתא.

ועילא מהאי פתחא אברהם מינא דקודשא בריך הוא. ולפתחא אחרא קיימא יצחק דאתעקד על גבי מדבחא והוה קרבנא שלים קמיה דקודשא בריך הוא. ולפתחא אחרא לגו קיימא יעקב שלימא ותריסר שבטין סחרניה ושכינתא על רישייהו.

וכד ישראל בעקו אתערו תלת אבהן ומתערי לה לשכינתא לאגנא עלייהו. וכדין איהי סלקא ואתעטרטא לעילא ואגנא עלייהו דישראל. וכמה דאית היכלין לתתא בגנתא דעדן, הכי נמי לעילא אית היכלין מתקנן דאנון רזא דמהימנותא. וכל (אנון) הגי היכלין פלהו מתקשרן ומתעטרן בחד היכלא דאיהו

[זוהר חלק א' - דף לט ע"ב]

היכלא שביעאה והאי היכלא איהו גניז וסתים מכל שאר היכלין. באמצעיתא דהאי היכלא קאים חד עמודא (דף לט ע"ב) דאיהו בגוונין סגיין ירוק חוור סומק אוכם. וכד נשמתין סלקין אנון עאלין גו האי היכלא. מאן דאתחזי להאי גוון סליק ביה. ומאן דאתחזי להאי גוון סליק ביה. כל חד וחד פדקא חזי ליה.

ואלין שית היכלין אנון למדורא פדאמרן. ושביעאה לאו איהו למדורא. ושית פלא ברזא דשת. ועל דא פתיב ברא שית. שית דרגין לעילא שית דרגין לתתא וכלא רזא חדא.

תא חזי, בראשית. רבי יהודה אמר תרין בתין הוו, בית ראשון ובית שני. דא עלאה ודא תתאה. תרין ההי"ן אנון, דא עלאה ודא תתאה וכלהו חד. ב' עלאה פתחא תרעין לכל סטרא. דהכי הוא דכליל דא בדא. ראשית. פדין הוא ראשית לאעלא בחושבנא דבנינא.

רבי יצחק אמר רבי אלעזר בראשית דא פללא דיוקנא (ד"א דדיוקנא) דכל דיוקנין פלילין ביה. דא רזא דכתיב, (יחזקאל א) הוא מראה דמות כבוד יי, חיוז דאתחזון ביה שית אחרנין. ודא הוא בראשית ברא שית.

תא חזי, פד עאלין בהאי חיוז שית גוונין, היא אתקינת גרמא לאחזאה לון ולמפעל בהו אומנותא דעלמא. ואי תימא דהאי אומנותא דעלמא מדרגא דא הוא. פתיב ברא שית. שבחא דשית איהו דעבדי אומנותא בהאי.

רבי יוסי פתח (שיר השירים ב) הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו. הנצנים (נראו בארץ) דא הוא רזא דשית דרגין (גליון הרש"ב) עלה ואיהי שביעאה. ואלין אנון שית דרגין דרגא דאברהם ודרגא דיצחק ודרגא דיעקב

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ויכיין ובווע"ז ויוס"ף פלהו אתחזו בארעא דכתיב נראו בארץ. בארץ דא היא קרתא קדישא דארץ ישראל. נראו בארץ, בגין דאנון דיוקנין לאתחזאה בהאי דרגא. עת הזמיר הגיע, דהא פדין משבח ומתדר כמה דאת אמר (תהלים ל) למען יזמרף כבוד ולא ידום. ובגין כך אקרי מזמור כמה דתנינן דכתיב מזמור לדוד דשארית עליה שכינתא ברישא. ודא הוא עת הזמיר הגיע. רבי חייא אמר דהא פדין מטא זמנא לשבחא.

רבי אבא אמר עלמא עלאה סתים וכל מלוי סתימין. בגין דקיימא ברנא עלאה יומא דכל יומין (רומא דכל רומין). וכד ברא ואפיק, אפיק אלין שית. ובגין דאיהו סתים דכל מלוי סתימין, אמר בראשית ברא שית יומין עלאין. ולא אמר מאן ברא להון. בגין דאיהו עלמא עלאה סתימא.

ולבתר גלי ואמר לן עבידתא תתאה. ואמר מאן ברא ליה, בגין דאיהו עלמא דקיימא באתגלייא. ואמר ברא אלהים את השמים ואת הארץ. ולא כתיב ברא סתים (ד"א בארח סתים) ברא את השמים. בגין דאיהו עלמא באתגלייא ואמר ברא אלהים, אלהים ודאי שמא באתגלייא. קדמאה בסתימא דאיהו עלאה. תתאה באתגלייא. למהוי תדיר עובדא דקודשא בריך הוא סתים וגלייא. ורנא דשמא קדישא הכי הוא סתים וגלייא. את השמים לאסגאה שמים תתאי לתתא. ואת הארץ לאכללא ארץ דלתתא. ולאסגאה (לה) כל עובדהא פגוונא דלעילא:

והארץ היתה תהו ובהו פדקאמרן. והארץ דא ארץ עלאה דלית לה נהורא מגרמה. היתה בקדמיתא פבר הות פדקא יאות. והשתא תהו ובהו וחשך. היתה דייקא. לבתר אזעירת גרמה ואזעירת נהורא. תהו ובהו וחשך ורוח ארבע יסודי עלמא דאשתכללו בה.

[זוהר חלק א' - דף מ ע"א]

דבר אחר ואת הארץ פדקאמרן לאסגאה ארעא דלתתא דאיהי אתעבידת בכמה מדורין (נהורין) פלא פגוונא עלאה. ודא הוא והארץ היתה תהו ובהו וחשך ורוח. אלין אנון מדורי ארעא. ארץ. אדמה. גיא. נשיה. ציה. ארקא. תבל. וגדול שבכולם תבל דכתיב, (תהלים ט) והוא (דף מ ע"א) ישפוט תבל בצדק.

אמר רבי יוסי מאן הוא ציה. אמר ליה דא הוא אתר דגיהנם כמה דאת אמר ציה וצלמות. ורנא דא כתיב, (ד"א דכתיב) (במלת) וחשך על פני תהום. דא רנא אתר דגיהנם. דא הוא ציה אתר דמלאך המות פדקאמרן דאיהו מחשיך אנפיהו דברייתא. ודא הוא אתר דחשך עלאה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תה"ו דא נש"ה דלא אתחזי"א בה חיזו כלל עד דאתנשי מפלא. ועל דא אתקרי נש"ה. ובהו דא ארקא אתר דלא אתנשי. רבי חייא אמר דא גיא. ורוח אלהים מרחפת דא לקבל תבל דאתון מרוח אלהים, וכלא פחד הוא.

כגוונא דא אית לארץ עלאה. שבעה מדורין אנון לעילא דרגא על דרגא ובכלהו מדורין מלאכי עלאי אלין על אלין. הכי נמי לתתא. וכלא אחיד דא בדא למיהוי כלא חד. שבעה מדורין אנון לעילא. והא ארץ עלאה אחידת לון וכלהו קיימין בה. ובכלהון קיימא תושבחתא דקודשא בריך הוא. דרגין פרישן דא מן דא. ואתרין פרישן דא מן דא:

מדורא קדמאה לתתא הוא אתר בי חשוף דלא נהיר. והוא מתתקן למדורי רוחי וקסטירי ועלעולי תקיפין דלא אתחזיין. ולא אית ביה נהורא ולא חשוכא ולא דיוקנא כלל. ותמן לא ידעין ביה ידיעא כלל דלאו ביה צורה גו כלל פורסייא (סורטא).

ועל ההוא אתר ממנא חד מלאכא טהריאל שמייה. ועמיה שבעין ממנן מעופפין. ואתמחון מזיקי שביבין (דעלייהו) ולא קיימין ולא אתחזון ולא משתכחי. וכד אתי צפרא פלהו (י"ט א) מתחדשן ולא קיימי. פד מטאן לגבי ההוא (דהא) אתר אבדין ולא משתכחין ועאלין בחד נוקבא דתהומא ולא אתחזון. פד אתרמיש ליליא אתמחון מאנון שביבין עד דמטי צפרא:

מדורא תניינא הוא אתר דנהיר יתיר ואיהו חשוף. אבל לא חשוף כההוא קדמאה. והוא מתתקן למדורי מלאכין עלאין די ממנן על עובדיהון דבני נשא ולמסטי (ד"א למסטי) להון בההוא ארץ בישא דאנון אזלין. וההוא אתר אתחזי יתיר מן קדמאה. ואלין מלאכין אית להון קרבא (קורבא) עם בני נשא ומתזון (ומתהון) מריחא ובוסמא דלתתא לסלקא בתועלתא ולאנהרא יתיר.

ועלייהו חד ממנא קדומיאל שמייה. ואלין פתחין שירתא ומשתככי ואזלין לון. ולא אתחזון עד דישראל לתתא פתחי ואמרי שירתא. כדין קיימן בדוכתייהו ואתחזון נהירין יתיר. תלת זמנן ביומא מקדשי קדוששתא. וכד ישראל עסקי באורייתא פלהון טאסין וסהדי (אנון) סהדותא לעילא. וקודשא בריך הוא חייס עלייהו:

מדורא תליתאה הוא אתר דשביבין וקטורין. ותמן נגידו דנהר דינור דנגיד ונפיק דאיהו בי מוקדא דנפשייהו דרשיעיא. דמתמן נחית אשא על רישייהו דרשיעיא, ותמן מלאכי חבלה דטרדי להו.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ותמן אשתכח דלטורייא עלייהו דישראל לזמנין ולאסטאה לון. בר בזמנא דנסבי אסוותא לדחייא ליה. וחד ממנא עלייהו מסטרא דשמאלא כלהו מסטרא דחשך כמה דאת אמר וחשך על פני תהום. וסמאל חייבא אשתכח תמן:

סדר הלימוד ליום יד תשרי [יום 14 בשנה]

[זוהר חלק א' - דף מ ע"ב]

מדורא רביעאה הוא אתר דנהיר. ותמן הוא נהירו למלאכי עלאי די בסטר ימינא. ופתחו שירתא וסיימי ולא אזלין לאעברא פהגי קדמאי (דף מ ע"ב) דפתחין שירתא ומתוקדן ומתעברן בנור דליק ותבין ומתחדשין כמלקדמין. והגי קיימין בדוכתייהו ולא מתעברן. והגי מלאכי דרחמי דלא משניין לעלמין.

ועלייהו כתיב, (תהלים קד) עושה מלאכיו רוחות וגו' ואלין עבדין שליחותייהו בעלמא ולא אתחזון לבני נשא בר בחזווא או בסטרא אחרא (ל"ד א) בסכלתנו סגי. וחד מלאכא ממנא עלייהו פדאל שמייה. וביה פתיחין מפתחן דרחמי לאנון דתייבין לגביה דמאריהון. ופתחין תרעין לאעברא צלותהון ובעותהון:

מדורא חמישאה הוא מדורא דנהיר בנהירו יתיר מכלהו קדמאי. ואית ביה מלאכין מנהון אשא ומנהון מיא. לזמנין אשתכחו ברחמי ולזמנין אשתכחו בדינא. אלין בסטרא דא ואלין בסטרא דא. לזמנין נהרין אלין וחשכין אלין. ואלין ממנן לזמרא למאריהון. אלין בפלגות ליליא. ואלין פד סליק נהורא. וחד ממנא עלייהו קדשיאל שמייה.

כד אתפלג ליליא ואתער רוח צפון וקודשא בריך הוא אתי (ס ע"ב) לאשתעשעא עם צדיקייא בגנתא דעדן. כדין רוח צפון אקיש ומטא לאנון דממנן בפלגות ליליא לזמרא. וכלהו מזמרין ופתחין שירתא. וכד אתי צפרא ומתחבר קדרותא דצפרא בנהורא. כדין כלהו אחרנין אמרין שירתא. וכל ככבי רקיעא וכל שאר מלאכין (דלתתא) מסייעין לון כמה דכתיב, (איוב לח) ברן יחד ככבי בקר ויריעו כל בני אלהים. עד דישראל נטלי שירתא ותושבחתא אבתרייהו:

מדורא שתיתאה הוא מדורא עלאה קריב למלכו שמיא. וביה ארבין ונהרין ונחלין דמתפלגין מן ימא וכמה נוגין אנון דמרחשן לארבע סטרי עלמא. ועילא מנהון סרכין ממנן. וחד ממנא עלייהו ואוריאל שמייה. והוא ממנא על כל אלין תתאין.

וכלהו נטלי בשעתי ורגעי כד נטלי ארבי לסטרא דא ולסטרא דא. כד נטלי ארבי לסטר (דרום) מזרח ממנא דקיימא עלייהו להווא סטרא הוא מיכאל דאתא

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

מימינא. וכד נטלי ארבי לסטר צפון ממנא דקיימא עלייהו להווא סטרא הוא גבריאל דאתי מסטרא דשמאלא. וכד נטלי ארבי לסטר (מזרח) דרום הא תמן איהו ממנא דקיימא עלייהו להווא סטרא רפאל (נ"א אוריאל) שמייה והוא לימינא. וכד נטלי ארבי לסטר מערב ממנא דקיימא עלייהו להווא סטרא הוא אוריאל (נ"א רפאל) ואיהו לבתראה:

מדורא שביעאה הוא מדורא עלאה על כלא. ותמן לא אשתכחו בר נשמתהון דצדיקייא דתמן מתעדנין בהווא זיתרא עלאה. ומתעדנין בעדונין ותפנוקין (עלאה) עלאין. ותמן לא אשתכחו בר אנון זכאין. וגנזי שלום וברכה ונדבה. כלא הוא כגוונא עלאה והא אמרו חברייא.

כדין הוא לארץ דלתתא בשבעה מדורין. וכלהו כגוונא דלעילא. ובכלהו אית זינין כחיוזו בני נשא. וכלהו מודן ומשבחן לקודשא בריך הוא. ולית מאן דיידע יקריתא כגוונא דאנון במדורא עלאה. ואלין חזאן יקריתא כדקא יאות למפלח ליה ולשבחא ליה ולאשתמודע יקריתא.

[זוהר חלק א' - דף מא ע"א]

ועלמא דא עלאה דאיהו תבל לא קיימא בקיומיה אלא בגיניהון דצדיקייא דאנון גופין קדישין. (דף מא ע"א) כגוונא דלעילא לא קיימא ההוא מדורא שביעאה אלא לנשמתהון דצדיקייא. הכי נמי האי מדורא שביעאה לתתא לא קיימא אלא לגופיהון דצדיקייא. למהוי כלא חד דא כגוונא דדא. (בזוהר גדול דפוס מנטובה קרימונה לובלין מתחיל כאן ויאמר אלקים כו' אמרו רבי יצחק שהוא בזוהר קטן לקמן בדף מה ע"ב)

תא חזי, אמר רבי שמעון שבעה מדורין אנון דקאמרן. ובגו אנון אית ז' היכלין מאנון רזי מהימנותא לקבל ז' רקיעין עלאין. ובכל היכלא והיכלא אית רוחין עלאין. היכלא קדמאה הכא אית רוחא דאתמנא על נשמתהון דגרין דאתגגירו. ורחמיאל שמייה. ואיהו נטיל לון ואתהנון מזיו יקרא דלעילא. היכלא תניינא אית רוחא חדא אהינאל שמייה. ודא קיימא על כל אנון נשמתין דרביי דלא זכו בהאי עלמא למלעי באורייתא. ואיהו קיימא עלייהו ואוליה לון. היכלא תליתאה בהאי אית רוחא חדא אדרהינאל שמייה. ואיהו קיימא על נשמתהון דאנון דאהדרו בתיובתא ולא אהדרו. כגון דחשיבו ועד לא אהדרו בהו מיתו. אלין טרדין לון בגינהם. ולבתר עלאין לון להאי רוחא ממנא ונטיל לון. וחמדן לאתהנאה מזיו יקרא דמאריהון ולא אתהנון. ואלין אקרון בני בשר. ועלייהו כתיב, (ישעיה 10) והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבא כל בשר להשתחוות לפני אמר יי: היכלא רביעאה הכא קיימא חד רוחא גדריהאל (נ"א גהדה"אל) שמייה. דא קיימא על כל

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אנון נשמתי דקטולי דשאר עמין (עובדי כוכבים ומזלות) לעאלא לון גו פורפירא דמלכא. ואתרשימו תמן עד יומא דינקום לון קודשא בריך הוא דכתיב, (תהלים קי) ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה: היכלא חמישאה הכא קיימא חד רוחא דאקרי אדיריאל ודא קיימא על כל אלין נשמתי (חסר) (היכלא שתיאה צדקיאל היכלא שביעאה מיכאל) (נ"א דחסידי) (דאחידן בתיובתא) דאתקיימו בההוא סטרא. ואלין אנון לעילא מכלהו די במדורא דא עלאה על כלא ומיכאל (שמיה) רב ממנא (עלייהו) על כלהו קיימא (דקיימין) ביה. וכמה אלה ורבבן כלהו קיימין תחותיה בההוא סטרא. ותמן מתעדנין אנון נשמתי דחסידי בההוא נהורא עלאה דנגדא מעלמא דאתי.

תא חזי (חסר כאן היכל ו' ז): אמר רבי שמעון מאן הוא דידע לסדרא צלותא (קמיה) דמריה כמשה. בשעתא דאצטריך ליה לסדרא צלותיה באריכות סדר. ובשעתא דאצטריך ליה לקצרא הכי נמי.

אמר רבי שמעון הא אשכחנא בספרי קדמאי סדורא דרזי דרזין בקשורא חדא. זמנין דאצטריך לסדרא צלותיה כדקא יאות. ולקשורא קשרין לבסומי למאריה כדקא יאות. ולמנדע ליחדא יחודא שלימתא למקדע רקיעין ולאפתחא תרעין ופתחין דלא יהא מאן דימחי בידיה.

זכאין אנון צדיקיא דאנון ידעי למפתי למאריהון ולבטולי גזרין ולאשראה שכינתא בעלמא ולנחתא ברכאן ולמעדי מאריהון דדינין דלא ישלטון בעלמא. קם רבי שמעון ואמר (תהלים קו) מי ימלל גבורות יי וגו'. מאן יגלי עפרא מעינך אברהם חסידא ימינא דקודשא בריך הוא. דגלי לך רזא דרזין. ושריאת צלותין בעלמא. ואתגליין לך היכלי דמלכא עלאה.

[זוהר חלק א' - דף מא ע"ב]

שבעה היכלין קדישין אנון. ואנון קיימין בתרעין בקיימא. ובכל חד וחד עאל (דף מא ע"ב) צלותא דיחודא (ד"א ל"ג דמריה) דמאן דידע לבסומי למאריה וליחדא יחודא בשלימו. דידע לאעלא בכלהו ולקשורא קשרין אלין באלין רוחא ברוחא. רוחא תתאה ברוחא עלאה כתיב, (ישעיה כו) יי בצר פקדוה צקון לחש מוסרך למו: (עיין בפרדס בשער היכלות הקדושות והיכלותהמורות).

היכלא קדמאה כתיב, (שמות כד) ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר. רזא דרזין (ד"א אית) רוח דאקרי ספירא. כספירו דאבן טבא נציץ לתרין סטרין. נהורא חד סליק ונחית. וההוא נהורא חוור נציץ לכל סטר עילא ותתא ולארבע סטרי עלמא. נהוריה תליין סתים וגלייא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מנהורא דא מתפרשין ד' נהורין לד' סטרין. וכלהו נהורין חד נהורא. פבוצינא דשרגא דדליק ונציץ נהורין לחיזו דעיינין דבני נשא. ואנון נהורין דשרגא סלקין ונחתין אזלין ותייבין מגו ההוא אשא דנהורא דשרגא דדליק וכלהו חד נהורא. הכי נמי אלין. ונציצין פלהו נהורין פחיזו דנחשא בטישא בסומקא פמה דאתמר (יחזקאל א) ונציצים פעין נחשת קלל. דא הוא לימינא.

לשמאלא אית רוחא דאקרי לבנה. ודא אתפליל ברוחא קדמא ועאל דא בדא. נהוריה סומק וחור כחדא. בגין דנפקא מאנון נהורין קדמאין. פד אתו נהורין דדא מוטו בנהורין קדמאין ואתפלילו ביה ואנון חד. ואתחווין נהורי קדמאי בלחודייהו. ולא אתגליין אנון אחרנין ולא אתידעו דעאלו בגווייהו ואתטמרו ביה. כמא דאת אמר (בראשית מא) ולא נודע פי באו אל קרבנה וגו'. ודא הוא רוחא ברוחא דאנון חד. נהורין בנהורין דאנון חד. והכא אנון תרין תרעין (רקיעין) תתאין מאנון רקיעין דאקרון (ס"א שמים) שמי השמים (רקיע).

מתרין רוחין אלין מנציצין אתבריאו אנון אופנין דאנון קדישין. דדינייהו פדינא דחיות פדכתיב, (יחזקאל א) מראה האופנים ומעשיהם וגו'. ודא הוא דכתיב ודמות החיות מראיהן פגחלי אש בוערות כמראה הלפידים היא מתהלכת בין החיות. מאן היא, דא רוחא קדישא אתר דנפקו מגיה ואיהי נהיר לון. דכתיב ונוגה לאש ומן האש יוצא ברק.

פד אתפליל רוחא ברוחא נפיק מנייהו נהירו דחד חיותא רמיז (נ"א רמיא) על ד' אופנין. והא דיוקנא דיליה כאריה שליט על אלף ותלת מאה רבוא דאופנין אחרנין. גדפהא דנשרא האי אתמנא על (כל) אנון אופנים. בד' גלגלים נטלין פל חד וחד מאנון ארבע. בכל גלגלא וגלגלא תלת סמכין. ואנון תריסר סמכין בד' גלגלין. רוחא דא שלטא על כלא. מהכא נפקו. ודא רוחא קיימא לכלהו. (ד"א והא) מינה אתזנו.

אלין ד' (ד"א ל"ג אופנים) ד' אנפין לכל חד וחד. וכל אנון אנפין אסתכין לארבע סטרין דההוא חיותא דקיימא עלייהו. פד נטלין אלין ארבע תחות ההוא חיותא. עאלו דא בדא ומשלבן דא בדא כמא דאת אמר, (שמות כז ולו) מקבילות הלולאות אשה אל אחותה. לאתפללא חדא בחדא ולאעלא דא בדא. פד נטלין אנון גלגלין אשתמע קל נעימותא בכל אנון חילין דלתתא לזינייהו.

תחות היכלא דא מתפרשין חילין לבר לכמה סטרין דרקיעין דלתתא עד דמוטו לככבא דשבתאי. פלהו אסתכין להיכלא דא. מתמן אתזנו. פל אלין די בהיכלא דא פלהו אסתכו לההוא רוחא דכתיב, (יחזקאל א) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן. ודא הוא היכלא דאקרי לבנת הספיר.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

[זוהר חלק א' - דף מב ע"א]

רוחא דא דכליל רוחא אחרא תניינא סלקא ונחתא נהוריה דלא שכיף (שבק) לעלמין כנורא דשמשא גו מיא. לית מאן דקאים עליה. בר רעותיה דבר נש זפאה, בההוא צלותא דעאלת בההוא היכלא וסלקא לקשרא קשרין בשלימו בשרותא (דף מב ע"א) דרוח (נ"א דנהורא) דא פדקא חזי. פדין נהורא אתעטף ביה וחדי בה וסלקא עמה לאתקשרא בקשורא דהיכלא תניינא. לאתכללא רוחא דכליל ברוחא אחרא עלאה דעליה.

ורוחא דא דכליל כליל ביה ההיא חיותא וכל אנון אופנין וגלגלין ואתאחדן ביה כגוונא דאתאחדא אשא במיא, ומיא באשא. דרום בצפון, צפון בדרום. מזרח במערב, ומערב במזרח. הכי אתאחדן פלהו דא בדא ואתקשרן דא בדא. תהוא רוחא סלקא לאתקשרא. וההיא חיותא אסתכייא לעילא לגבי היכלא תניינא ואסתכייין דא בדא.

באמצעיתא דהיכלא דא נעיץ חד עמודא דסלקא עד אמצעיתא דהיכלא אחרא. ואיהו נקיב ונעיץ (נ"א נתיב נעיץ) מתתא לעילא לאתדבקא רוחא ברוחא וכן עד לעילא מבלהו. למהוי פלהו רוחא חדא כמא דאת אמר, (קהלת ג) ורוח אחד לכל:

היכלא תניינא כתיב, (שמות כד) וכעצם השמים לטוהר. הכא איהו תהוא רוחא דאקרי זהר. וקיימא בחוורתא תדיר. דלא אתערבו גווניו באחרא. ואיהו עצם דלא אשתני לעלמין. דא לאו איהו באתגליא הכי לאתנצצא פאחרא. דא קשי לאתגלייא. כסתימו דעינא דכד מתגלגלא אודהר ונציץ בגלגולא. ודא אוף הכי. בגין דכד תהוא רוחא קדמאה סלקא מגלגל בגלגולא וגלי ליה, ואתקשר בהדיה בקשורא דחורתא דעינא גו גוון אחרא דאיהו דקיק מיניה דשאר עלוי.

מתגלגלא רוחא דא מגו רוחא דלתתא. נהורא דלתתא אסחר לגלגלא (נ"א וגלגל) נהורא דא ואתנהיר. ולא יכיל לאתנהרא עד דאחיד תתאה ביה ואתקשר בהדיה וכדין אנהיר. ואחיד בנהורא דלתתא (ד"א ל"ג דהוה נהיר) דהוא כליל ולא אשתני כלל. אלא אתגליא בגיניה בגלגולא דיליה. וכד נהורא דא מתגלגלא נטיל נהורא אחרא לסטר שמאלא ואתגלגלא בהדיה ואסתחר עמיה. ורזא דא כתיב, (שיר השירים ז) חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן. זפאה איהו מאן דידע לגלאה (נ"א לגלגלא) נהורין. רוחא אחרא אתכליל בהדיה ואסתחר (ואנהיר) ונהיר סחרניה בגוון תכלא וחור. תהוא חור אתקשר בחור דא. ותהוא תכלא אתקשר בסומקא דנהורא תתאה דלסטר שמאלא. ואתכלילו דא בדא והו חד. ואקרון עצם השמים. וכל מה דלתתא ותהוא היכלא דלתתא פלא אתכליל הכא. ובגין דכלא אתכליל הכא אתקרי עצם השמים.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מִפְּלֵא דְנְהוּרִין אֵלִין אֲתַבְּרִיאוּ אַנּוּן שְׂרָפִים דְּשִׁית גְּדַפִּין כְּמָא דָּאֵת אָמַר (ישעיהו
1) שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לּוֹ שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאֶחָד. כְּלֵהוּ בְּשֵׁשׁ. בְּגִין דְּכֻלְהוּ
מִעֵצִים הַשָּׁמַיִם. אֵלִין אַנּוּן דְּאוּקִידוּ לְאַנּוּן דְּלֵא חֵיִשִׁי עַל יְקָרָא דְמַאֲרִיהוֹן. וְרוּא
דְּאַשְׁתַּמֵּשׁ בְּתַגָּא חֵלְף. מָאן דְּקָאֲרִי וְתַנִּי שִׁית סְדְרִי מִשְׁנָה דָּא הוּא מָאן דְּיַדְע
לְסֻדְרָא וְלְקֻשְׁרָא קֻשׁוּרָא יְחוּדָא דְמַאֲרִיהָ כְּדָקָא יָאוּת. אֵלִין אַנּוּן דְּמִקְדָּשִׁין שְׁמָא
קְדִישָׁא דְמַאֲרִיהוֹן בְּכָל יוֹמָא תְּדִיר.

כַּד מִתְגַּלְגֵּלֵן נְהוּרִין נִפְק מִנְיֵיהוּ נְהִירוּ דְחַד חִיּוּתָא. דְּאִיְהִי קִיִּימָא וְרַמְיָא עַל ד’
חִיּוּן שְׁלִיטִין עַל קַמְאֵי דְכְּלִילוּ לֹון בְּגוּוֹיֵיהוּ. וּבְאֵלִין כַּד נְטֻלִין אֲתַכְפִּיין שְׂרָפִים
תְּתַאי נְחָשִׁים דְּנַפְקִי מִגּוֹ הַהוּא נְחָשׁ שְׂרָף דְּגָרִים מוֹתָא לְכָל עֲלָמָא.

אֵלִין חִיּוּן אַנְפִי נֶשֶׁר מִסְתַּכְּלֵן לְגַבִּי הַהוּא חִיּוּתָא נֶשֶׁרָא עֲלָאָה דְעֲלִיֵּיהוּ, כְּמָא
דָּאֵת אָמַר, (משלי ל) דְרֹךְ הַנֶּשֶׁר בְּשָׁמַיִם. רוּחָא דָּא שְׁלֵטָא עַל כָּלָא. הֵהִיא חִיּוּתָא
דְרַמְיֹז (נ”א דרמיא) עַל כְּלֵהוּ אֲסַתְכִּיָּיא לְעִילָא וְכֻלְהוּ לְגַבִּיָּה (ד”א לגביה).

כְּלֵהוּ כַּד נְטֻלִין מִזְדַּעְזְעִין כְּמָה חֵיִלִין. מְנַהוֹן נְהִירִין. מְנַהוֹן מִתְתַּבְּרִי (נ”א מסתכרי
מקמיהוּן) מְקִיּוּמִיהוֹן (מימיהוּן) וְאוּקִידוּן לֹון בְּנוּרָא וְאַתִּיין וּמִתְחַדְּשֵׁן כְּמִלְקָדְמִין. כְּלֵהוּ
עֲאֵלִין תְּחוֹת הַהוּא חִיּוּתָא מִסְתַּתְרִין תְּחוֹת גְּדַפְהָא לְאַכְלָלָא לֹון לְעִילָא.

[זוהר חלק א' - דף מב ע"ב]

אַנּוּן ד’ חִיּוּן (דף מב ע”ב) סְלֻקִין כַּד רוּחָא אֲזַדְהַר בְּגוֹ הַהוּא חִיּוּתָא. אַרְבַּע
גְּלַגְלִין לְכָל חַד וְחַד. גְּלַגְלָא חָדָא אֲסַתְכִי לְסֻטְר מְזוּרְחָ. תְּלַת סְמִכִין נְטֻלִין לִיָּה
וְאַסְתְּכִיין לְאַמְצַעִיתָא. וְגְלַגְלָא חָדָא אֲסַתְכִי לְסֻטְר מְעָרְב, וְתְלַת סְמִכִין נְטֻלִין לִיָּה
וְאַסְתְּכִיין לְאַמְצַעִיתָא. וְגְלַגְלָא חָדָא אֲסַתְכִי לְסֻטְר דְרוּם. וְתְלַת סְמִכִין נְטֻלִין לִיָּה
וְאַסְתְּכִיין לְאַמְצַעִיתָא. וְגְלַגְלָא אַחְרָא אֲסַתְכִי לְסֻטְר צְפוֹן וְתְלַת סְמִכִין נְטֻלִין לִיָּה
וְאַסְתְּכִיין לְאַמְצַעִיתָא. וְכֻלְהוּ סְמִכִין תְּרִיסְר נְטֻלִין מִגּוֹ אַמְצַעִיתָא. וְהַהוּא אַמְצַעִיתָא
סְגִיר וּפְתַח. וְכָל גְלַגְלָא וְגְלַגְלָא כַּד נְטֻלָא קָלָא אֲשַׁתְמַע בְּכֻלְהוּ רְקִיעִין.

אֵלִין אַרְבַּע חִיּוּן (ד”א דלעילא) כְּלֵהוּ (מתלבשן) (ס”א אשתלבן) דָּא בְּדָא. וְעֲאֵלִין אַנּוּן
אוּפְנִים דְלִתְתָא בְּגוֹ אֵלִין חִיּוּן דְלְעִילָא כְּלִילֵן אֵלִין בְּאֵלִין, רוּחָא דָּא דְאַתְכְּלִיל
בְּאַנּוּן רוּחִין מְלַהֲטָא וְסֻלְקָא לְאַתְאֲחָדָא לְעִילָא וְקִיִּימָא לְאַתְאֲחָדָא וְלְאַתְקֻשְׁרָא
בְּרַעוּתָא דְבַר נֶשׁ זַכָּאָה בְּהֵיָא צְלוּתָא דְצִלִי. דְכַד סְלֻקָא וְעֲאֵלִת בְּהַהוּא הִיכְלָא
נְטִיל כְּלָא וְכֻלְהוּ נְטֻלִין בְּהַדָּה וְאַתְכְּלִילוּ דָּא בְּדָא עַד דְאַתְכְּלִילוּ בְּהַהוּא רוּחָא.
וְהַהוּא רוּחָא נְטֻלָא בְּרַעוּתָא דְקֻשׁוּרָא דְיְחוּדָא דְצְלוּתָא דְמִיחָדָא כְּלָא עַד דְמָטוּ כְּלֵהוּ
לְהִיכְלָא תְּלִיתָאָה כְּלִילֵן דָּא בְּדָא כְּדִקְדָּמָא, אִשָּׁא בְּמִיָּא, וּמִיָּא בְּאַשָּׁא. רוּחָא
בְּעַפְרָא, וְעַפְרָא בְּרוּחָא. מְזוּרְחָ בְּמְעָרְב, מְעָרְבָא בְּמְזוּרְחָ. צְפוֹן בְּדְרוּם, דְרוּם בְּצְפוֹן.
וְהִכִּי הֵנִי כְּלֵהוּ מִתְקֻשְׁרֵן דָּא בְּדָא וּמִתְאֲחָדֵן דָּא בְּדָא וּמִשְׁלָבֵן דָּא עִם דָּא. וְכֵן כְּמָה

”זֹהַר הַיּוֹמִי” - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

חַיִּילִין וּמִשְׁרַיִין דְּאַתְאַחְדוּ (נ”א דנחת) לְתַתָּא וְאַתְעַרְבוּ בְּאַנּוּן תַּתָּאי עַד דְּמָטוּ לְכַכְבָּא דְּצַדִּיק וְתַמְן כַּמָּה מְמַנּוּן עַל עֲלָמָא.

וְכַד רוּחָא דָּא דְּאַתְפְּלִיל (ד”א אתכליל) מְפַלְהוּ וְכַלְהוּ פְּלִילִין בֵּיהּ. סְלִיק וְאַתְאַחַד וְעָאֵל בְּגוּ הִיכְלָא תְּלִיתָאָה עַד דְּאַתְאַחַד בְּרוּחָא דְּתַמְנּוּן בְּגוּ הַהוּא עֵמוּדָא דְּקָאִים בְּאַמְצַעִיתָא. וְכַדִּין פְּלָא אֲשַׁתְּלִים עַד הֵכָא פְּדָקָא יְאוּת. וְכַלְהוּ רוּחָא חָדָא פְּלִיל מְפַלְא וְשְׁלִים מְפַלְא כַּמָּא דָּאֵת אֲמַר וְרוּחַ אַחַד לְהַנָּה. הֵכָא הַפְּרַעָה לְאַתְדַּבְּקָא בְּמַאֲרִיהּ:

הִיכְלָא תְּלִיתָאָה. הִיכְלָא דָּא אִיהוּ הִיכְלָא דְּהַהוּא רוּחָא דְּאַקְרִי נְגָה, רוּחָא דָּא אִיהוּ דְּכִיָּיא בְּרִיר מְפַלְהוּ. לִית לִיה גּוּן דְּאַתְחַזִּי בֵּיהּ לָאו חוּר וְלָאו יְרוּק וְלָאו אוֹכְם וְלָאו סוּמְק. וּבְגִין כַּךְ אֲקָרִי טוּהַר. דְּכִיָּיא בְּרִירָא מְפַלְא אֵלִין תַּתָּאִין. וְאַף עַל גַּב דְּאִיהוּ דְּכִיָּיא מְפַלְא, לָא אַתְחַזִּי עַד דְּאֵלִין תַּתָּאי מַתְגַּלְגְּלִין וְאַחֲרֵיהּ (נ”א וּכְרָאן) בֵּיהּ וְעָאֵלִין בְּגוּיָה (נ”א בֵּיה). כִּיּוֹן דְּעָאֵלִין בְּגוּיָה כַּדִּין אַחֲזִי נְהוּרִיָּה וְלָא גּוּן חַד מְפַלְהוּ.

כַּד אֲשַׁתְּלִים הַאי רוּחָא מְפַלְהוּ תַּתָּאי, אֲפִיק מְנִיָּה נְהוּרָא דְּכָלִיל בְּתַלַּת נְהוּרִין. אַנּוּן תְּרִין נְהוּרִין סְלִקִין וְנַחְתִּין וְנַצְצִין. בְּהַהוּא נַצְצָא אַתְחַזוּן עֲשָׂרִין וְתְרִין נְהוּרִין מְשַׁנְיִין דָּא מִן דָּא וְכַלְהוּ חַד נְהוּרָא. וְעָאֵלִין בְּגוּ הַהוּא חַד נְהוּרָא. וְהַהוּא נְהוּרָא פְּלִיל לֹון.

וְלָא נְהִיר, בַּר בּוּזְמָנָא דְּאֵלִין נְהוּרִין דְּלַתְתָּא סְלִקִין וְהַהוּא רַעוּתָא דְּצִלוּתָא נְטִיל לְכַלְהוּ. כַּדִּין הַהוּא נְהוּרָא נְפִיק מְגוּ הַהוּא רוּחָא. אַתְנַהִיר הַהוּא נְהוּרָא וְאַפִּיק אֵלִין תְּרִין נְהוּרִין נַצְצִין וְאַתְחַזוּן כַּחֲשׁוּבֵין כ”ב אַתּוּן דְּאוּרִיָּיתָא. לְבַתַּר מַתְהַדְרִין וְכַלִּילִין בְּהַהוּא נְהוּרָא.

כָּל אַנּוּן נְהוּרִין תַּתָּאי (באַנון נהורין) פְּלַחוּן פְּלִילִין בְּהַנִּי נְהוּרִין (תַּתָּאִין) וְכַלְהוּ בְּנְהוּרָא דָּא. הַאי נְהוּרָא אִיהוּ פְּלִיל בְּגוּ הַהוּא רוּחָא. וְהַהוּא רוּחָא קִיָּימָא בְּהִיכְלָא תְּלִיתָאָה דָּא. וְלָא קָאִים לְאַתִּישְׁבָּא אֵלָא בְּגוּ הִיכְלָא רְבִיעָאָה דְּתַאוּבַתִּיהּ לְסִלְקָא לְגוּיָה.

[זוהר חלק א' – דף מג ע"א]

אֵלִין נְהוּרִין דְּנַפְקוּ מְגוּ הַהוּא רוּחָא כַּד מְנַצְצִין מַתְחַבְּרִין פְּלַחוּן נְהוּרִין דְּנַצְצִין. בְּשַׁעֲתָא דְּנַפְקִי מְגוּ הַהוּא נְהוּרָא חָדָא וְדַחְקִין (נ”א וּדְחִיִּין) לְאַתְנַצְצָא. נַפְקִי מְנִיָּיהוּ חַד חִיּוּתָא קְדִישָׁא רַבְרָבָא דְּיוֹקְנָהָא כַּחֲשׁוּבֵין דְּכָל אַנּוּן (דף מג ע"א) שְׂאָר חִיּוּתָא דְּיוֹקְנָא דְּאַרְיָה וְדְיוֹקְנָא דְּנֶשֶׁר פְּלִילִין כַּחֲדָא וְאַתְעֵבִידוּ בַּהּ חַד דְּיוֹקְנָא מְנִיָּיהוּ.

תַּחוּת הַאי חִיּוּתָא אִית ד' אוּפְגִין עֲלָאִין (חִיּוּ דְּלַחוּן) כַּחֲשׁוּבֵין דְּתַרְשִׁישׁ מְרַקְמֵן בְּכַלִּילוּ דְּכָל גּוּוּנִין. וְשִׁית מָאָה אֶלְפֵי רַבּוּא (רַבְרַבּוּן) פְּלַחוּ בְּגוּוּיָהוּ. וְאַלִּין ד' אוּפְגִים בְּתַמְנִיא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

גִּדְפִין כְּלָהוּ. וְכָלְהוּ נִפְקִין מִגּוּ נְהִירוּ דְהָהוּא חֵיוֹתָא דְשִׁלְטָא עֲלֵיהוּ. בְּשַׁעְתָּא דְנִצְיִן
הָהוּא נְהוּרָא מִפְקָא חֵיילִין חֵיילִין אֵלִין.

וְאֵלִין ד' דְתַחוּתָה קַיִימִין בְּד' סְטָרִין דְעֵלְמָא בְּד' אַנְפִין כֹּל חַד וְחַד. תְּרִין אַנְפִין
מִסְתַּכְּלִין לְגַבֵּי הָהוּא חֵיוֹתָא. וְתִרִין אַנְפִין מִחֲפִיִּין בְּגִדְפִיִּיהוּ מֵאֲנוּן נְהוּרִין דְנִצְצִין דְלֹא
יִכְלִין לְאַסְתַּכְּלָא.

בְּכֹל זְמַנָּא דְנִטְלֵי אֵלִין בְּד' גְּלַגְלִין (ד"א וְתִרִיסַר) (וְתִרִין) סְמִכִין כְּקִדְמָאֵי אֲתַעְבִּיד
מֵהָהוּא זִיעָא דְלָהוּן כַּמָּה חֵיילִין וּמִשְׁרִיִּין דְכָלְהוּ מְשַׁבְּחִין וּמְזַמְרֵי דְלֹא מְשַׁתְּכֵי
לְעֵלְמִין. וְלֵאלִין לֵית לֹון שַׁעוּרָא.

אַרְבַּע פְּתַחֲנִין אֵית לְהִיכְלָא דָּא לְאַרְבַּע סְטָרִין דְעֵלְמָא. עֶשֶׂר מְמַנִּין בְּכֹל פְּתַחָא
וּפְתַחָא. וּבְזְמַנָּא דְכָלְהוּ דִּי בְּגוּ הִיכְלִין דְלִתְתָּא. וְאַנּוּן הִיכְלִין סְלָקִין בְּרַעוּ דְצִלוּתָא
דְכֵיִיא. כְּלָהוּ פְּתַחֲנִין פְּתַחֲנִין. עַד דְכָלִּילִין כְּלָהוּ אֵלִין בְּאֵלִין. וּמְשַׁלְּבִין אֵלִין בְּאֵלִין.
וְעֵאלִין כְּלָהוּ מְמַנִּין גּוּ מְמַנִּין. מִשְׁרִיִּין גּוּ מִשְׁרִיִּין. אֹפְנִים בְּחֵיוֹת וְחֵיוֹת בְּאֹפְנִים.
בְּאֵלִין אֹפְנִים, נְהוּרִין בְּנְהוּרִין רוּחָא בְּרוּחָא. עַד דְעֵאלוּ בְּרוּחָא דָּא.

בְּהִיכְלָא דָּא אֵית דּוּכְתָא חָדָא כְּחִיזוּ דְדַהֲבָא דְנִצְיִן. וְתַמּוּן גְּנִיזִין כַּמָּה חֵיילִין
וּמִשְׁרִיִּין דְלֹא סְלָקִין וְלֹא מִתְעַטְרִין לְעֵילָא אֲלֵא בְּשַׁעְתָּא דְכָל אֵלִין קְשָׁרִין קְשָׁרִין
וְהִיכְלָא נְטִיל לְאַתְעַטְרָא כְּלָהוּן נִפְקִין מִלְּיִין בְּדִינָא. וְאַקְרוּן מְאָרֵי תְרִיסִין. שְׁלִיחִין
בְּעֵלְמָא מִגּוּ מְאָרֵי דִינִין דִּי בְּהִיכְלָא רְבִיעָאָה. בְּהֵאֵי דּוּכְתָא תְלִיִין בְּאַרְבַּע סְטָרִין
שֵׁית מְאָה אֲלֵף רְבוּון מְגִינִים דְדַהֲבָא לְכֹל סְטַר וְסְטַר. וְכֵן לִתְתָּא מְנִיִּיהוּ שׁוּרִין מְקַפֵּן
וְאַנּוּן שְׁתִּין.

וְכֹל הַנִּי מְגִינִים כְּלָהוּ מְגִיחִין קְרַבִּין סִיפִין וְרוּמְחִין לְבַר בְּכֹל אַנּוּן שְׁלִיחֵי דִינִין
דְעֵלְמָא עַד דְמָטוּ דְרַגִּין בְּדַרְגִּין לְכַכְבָּא דְמְאָדִים. וְכַדִּין הִיכְלָא סְלָקָא וְאַתְעַטְרַת
בְּהָהוּא רוּחָא בְּכֹל אַנּוּן חֵיילִין וְאַשְׁתָּאֵר הָהוּא דּוּכְתָא בְּאַתְרֵיהּ. וְהָהוּא דּוּכְתָא אֲקָרֵי
תָּא הַרְצִים. אַנּוּן שְׁלִיחִין מְרַהֲטֵי לְאַשְׁלָמָא דִינִין וּפְרַעֲנִין בְּכֹל סְטָרֵי עֵלְמָא.

כַּד סְלָקָא צִלוּתָא נְטִיל כֹּל הַנִּי נְהוּרִין וּמִשְׁרִיִּין וְקְשָׁרִין וְאַתְפְּלִילוּ כְּלָהוּ
כְּחָדָא. עַד דְאַתְקְשָׁר רוּחָא בְּרוּחָא וְאַנּוּן חַד. וְעֵאלוּ גּוּ הָהוּא עֲמוּדָא לְאַתְפְּלָלָא
בְּרוּחָא דְהִיכְלָא רְבִיעָאָה. זַכָּאָה חוּלְקִיָּה מֵאֵן דִּידַע רְזָא דְמְאָרִיָּה וְאַרִים דְגַלְיָה בְּאַתְרֵי
דְאַצְטְרִיךְ.

וְתָּא חֲזִי כְּלָא אַצְטְרִיךְ דָּא לְדָא וְדָא לְדָא לְאַשְׁלָמָא דָּא עִם דָּא וְלֹאֲתַנְהָרָא דָּא
בְּדָא עַד דְסְלִיק כְּלָא לְאַתְרֵי דְאַצְטְרִיךְ שְׁלִימוּ. מִתְתָּא בְּקַדְמִיתָא וּמְלַעִילָא לְבַתְרָא.
וְכַדִּין אֵיְהוּ שְׁלִימוּ בְּכֹל סְטָרִין וְאַשְׁתָּלִים כְּלָא בְּדָקָא יְאוּת. מֵאֵן דִּידַע רְזִין אֵלִין
וְעֵבִיד שְׁלִימוּ. דָּא אֵיְהוּ מִתְדַבֵּק בְּמְאָרִיָּה וּבְטִיל כֹּל גְּזָרִין קְשִׁין. וְאֵיְהוּ אַעְטַר

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

למאריה ומשיך ברכאן על עלמא. ודא איהו בר נש דאקרי צדיקא עמודא דעלמא וצלותיה לא אהדר ריקנייא וחולקיה בעלמא דאתי, ואיהו בחושבן בני מהימנותא.

תא חזי פל הני היכלין וכל הני חיותא וכל הני חילין וכל הני נהורין וכל הני רוחין פלהו אצטריכו דא לדא. בגין לאשתלמא מתתא. ולאשתלמא לבתר מלעילא. אלין היכלין אנון מתדבקין דא בדא.

[זוהר חלק א' - דף מג ע"ב]

וכלהו כגוונין דלעילא (נ"א דעינא) מתדבקין דא עם דא. כל מה די בגווייהו אנון כההוא חיזו דמתחזיא (צו א, סב) בסתימו כד מתגלגלא עינא ואתחזי ההוא זהרא נציץ. וההוא מה דלא אתחזי (ביה) בההוא גלגולא. איהו ההוא רוחא דשלטא על פלא. ובגין כך קיימא דא בדא דרגין על דרגין (והרגין על דרגין) עד דאתעטר פלא (דף מג ע"ב) פדקא יאות.

ותא חזי אלמלא כל אנון גוונין דעינא דאתחזין, כד אסתים עינא ואתגלגלא בגלגלא לא אתחזון אנון גוונין דזהרן. ואלמלא אנון גוונין, לא אתדבק ההוא דסתים דשלטא עלייהו. אשתכח דכלא תלייא דא בדא ואתקשר דא בדא כד אתפליל פלא כחדא בהיכלא תליתאה. ורעותא דצלותא סלקא לאתעטרא בהיכלא רביעאה. כדן פלא חד. ורעותא חדא וקשורא חדא. הכא השתחואה לאתרצאה במאריה:

היכלא רביעאה, היכלא דא איהו משניא מפלהו. ארבע היכלין לדא. דא לגו מן דא וכלהו חד היכלא. הכא איהו רוחא דאקרי זכות, באתר דא מתהפך זכות דכל בני עלמא. רוחא דא נטיל פלא. מניה נפקו שבעין נהורין פלהו מנצצן. וכלהו בעגולא דלא מתפשטי פאלין אחרגין. מתדבקין דא בדא ונהירין דא בדא אחידן דא בדא. כל זכין דעלמא קמי אלין נהורין קיימין. מפלהו נפקי תרין נהורין שקולין כחדא דקיימי קמייהו תדירא.

לקבל אלין אנון שבעין רברבן ממנן לבר דסחרין כל (הני) (ד"א אנון) ארבע היכלין. שבעין נהורין אלין ותרי נהורין דקיימין קמייהו פלהו פנימאין גו לגו. ורוז דא דכתיב, (שיר השירים ז) בטנף ערמת חטים סוגה בשושנים.

לקמי נהורין אלין עאלין כל זכו. וכל עובדין דעלמא לאתדנא. תרין נהורין אלין אנון סהדי סהדותא. בגין (דאנון) דאית שבעה עיני יי דמששטי בכל ארעא (ס"א כן כל) כל מה דאתעביד בעלמא אתרשים בההוא עובדא ממש וההוא זכותא ממש וקיימי בקיימייהו. ואלין תרין נהורין חמאן בהו ומסתכלן וסהדי קמי אלין ע' נהורין. אלין ע' גזרי גזרין ודייני דינין הן לטב הן לביש. והכא איהו אתר דזכותא.

רוחא דא ביה אתרשימו אתון תלת דאנון (קנט ע"א) יה"ו, דכד אלן אתון מתדבקן בהאי אתר באתדבקותא דדכורא ונוקבא פדין אתרשימו ביה ולא אתעדון מתמן. לבתר נפק חד נהורא נהיר לארבע סטרין. האי נהורא אפיק תלת אחרנין דאנון תלת בתי דינא דדיינין דינין אחרנין במלין דעלמא בעותרא במסכנו במרעין בשלימו בכל אנון שאר מלין דעלמא אתדן בהו. חד היכלא לאנון ע' קדמאי לגו. תלתא לאלין תלתא אחרנין.

סלקא האי רוחא וכליל כל אנון דלתתא. ואפיק חד חיותא קדישא מתלהטא ועיילין לה פעיני אינשא לאשגחא באלף אלפין ורבוא רבוון חיילין מאריהון דדינא. פלהו נטלין פתקין ופתחין וסגרין בעלמא ואשלימו דינא.

תחות האי חיותא ד' שרפים מלהטן פלהו כחזור ושושן ושביבי דאשא. סלקין ע"ב גלגלין לכל חד מלהטן באשא. פד נטלין אתעביד נהר חד די נורא. אלף אלפין משמשין לההוא נורא, מתמן נפקי כמה חיילין. פד גלגלין נטלין. כמה אנון רבוא רבוון דיקומון מנייהו בגו ההוא נורא. תחות היכלא תניינא נפקי חיילין דמוזמרין ואתיין לקרבא הכא ואתוקדון פלהו.

כל אנון (סט א) ממנן דעלמא דאתמנון לשלטאה מהכא נפיק דינהון לשלטאה מגו ההוא רוחא דאתרשים בתלת אתון. ומהכא מעברין קיומייהו מעלמא ואתדנו בהאי נורא דנגיד ונפיק. דלא אתמסר בהאי היכלא. בגין דאתרשימו בתלת (ד"א תלת) אתון הכא האי רוחא אתפליל בהו. ההיא חיותא אפיק חיילין ומשריין דלית להון חושבנא.

[זוהר חלק א' - דף מד ע"א]

כל דינין דעלמא מהאי היכלא נפקי הן לטב הן לביש. בר (קפא ע"א) תלת בניי חי"י ומזונ"י. דלא אתייהב רשו באתר דא. דהא בההוא נהר עלאה דכל נהורין נגדין מניה קיימא מלה. באמצעייתא (דף מד ע"א) דהיכלא דא הוא אתר מתקנא לקבל רוחא דלעילא בגו רוחא דא ודא סלקא בהו.

תרין עשר פתחין אנון להיכלא דא. בכל פתחא ופתחא כל אנון סרכין וממנן דאנון מכרזי לאודעא לתתא כל אנון דינין דזמינין לנחתא לתתא. כמה דאת אמר, (דניאל ד) קרא בחיל וכן אמר גודו אילנא וגו'.

ומגו פרוזי אלין נטלי מלה כל מריהון דגדפין עד דאודעי מלה לרקיע (קכה א) דחמה. ומתמן פד נפיק שמשא נפיק מלה ואתשטייא בעלמא עד דמטי לההוא חיויא דרקיעא (קכ"ה א) דכל ככבי דרקיעא גלידו ביה דאיהו באמצעייתא דרקיעא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ושמעין מלה ונקטין לה אנון סרכין דתחות (שמיא) (ד"א שמשא) ואנון דממנו על
ההוא חיויא ומתמן אתפשט לעלמא. ואפילו רוחין ושדין ואפילו עופי שמיא מודעי
ליה בעלמא. פרוזין תבין וסתמין פתחין. לא סלקא (לאסתלקא) רוחא ברוחא עד
דכלהו רוחין תתאי כלהו חד בהדי (רוחא בתר) האי רוחא וכלהו אתכלילן ועאלין דא
בדא עד דאתעביד כלא חד.

סדר הלימוד ליום טו תשרי [יום 15 בשנה]

בר נש פד איהו בבי מרעיה הכא אתדן הן לחיים הן למות. חיינ תלייא לעילא אי
אתדן הכא לחיים יהבי חיינ מלעילא ואי לא, לא יהבין. זכאה חולקיה מאן
דאתדבק במאריה ויעול ונפיק. הכא קידה באנפין בארעא לאתגברא על דינא. על
האי היכלא אתמר (דברים לכ) אל אמונה ואין עול וגו': היכלא חמישאה. היכלא דא
היכלא דברקא זהיר. דאיהו רוחא דמזהיר נהיר לאנון תתאי. רוחא דא איהו כליל
ופתח וסגיר נהיר ונציין לפל סטרינ. מנציצו דא נהיר חד נהורא פעין ארגוונא.
נהורא דא כליל כל (ד"א כלל) גוונין דנהרין. נהורא תוור ואוכם סומק וירוק.
אתכלילן אלין באלין. אתרקים תוור בסומק. אוכם בירוק. לבתר תוור באוכם
ואתעביד חד חיותא מרקמא ואתכליל בה ירוק וסומק. דיוקנהא כדיוקנא דבר נש
דכליל כל דיוקנין.

מינה נפקו ד' סמכין דאנון חיוון רברבן על אלין דלתתא. חד אקרי אופן דאיהו
תרין. בגין דכד אתחזי האי אתנהיר אחרא בגווייה. דביק דא בדא. עאל דא בדא.
לבתר עאל אחרא דא בדא ואתחזון ד' רישין לד' סטרינ דעלמא וכלהו חד גופא.
ואלין אנון דכתיב בהו (יחזקאל א) כאשר יהיה האופן בתוך האופן, וכלהו אלין
קשירין דא בדא. כחיוז (נ"א דחיוון) דחיוון עלאין דלא מתפרשן לעלמין. האי חיותא
דארבע גוונין מרקמן אחידן אלין באלין לד' סטרינ. מהכא פד נטלא חיותא דא
נטלא לתרין סטרינ.

האי רוחא דברקא אתכליל בתרין רוחין. רוחא דא דברקא אפיק חד חיותא וכל
אנון נהורין. רוחא אחרא אתנהיר מניה דאקרי רוחא מלהטא נהרין מניה תרין
נהורין דאנון ארבע. ואלין נהורין מתהפכין בגוונין. והכא איהו (בראשית ג) להט
החרב המתהפכת. אלין אנון נהורין דמתהפכין שננא דחרבא (ואלין גליף) ואלין קיימי
על היכלא דלתתא. בגין דהאי להט החרב קיימא על אנון ע' נהורין דבי דינא.
מהכא כל אנון דיינין דדייני דינא חרבא תלייא על רישיהו מלעילא.

האי להט החרב דאלין אנון נהורין דלסטר שמאלא אפיקו חד חיותא אחרא
דקיימא על ד' דלא קיימי בקיימיהו תרי מימינא ותרי משמאלא. פד רוחא דחיותא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

האי עאל באלין. נציין מנייהו תרי ניצוצין מלהטן. ונפקי מהאי היכלא לבר ומתהפכי תדיר. אלין ניצוצין (נג ב) מלהטן לזמנין נוקבי לזמנין גוברי לזמנין רוחין לזמנין עירין קדישין.

מאי טעמא בגין דכד אתכליל האי חיותא בחיותא קדמאה, מגו תקיפו דאתכלילן דא בדא, נפקא חד ניצוצא מלהטא תדיר דלא אתדעך לעלמין, ושאטא ואזלא אבתריהו דאינון תרין ניצוצין.

[זוהר חלק א' - דף מד ע"ב]

והשתא אינון גוברין ועבדין שליחותא בעלמא, ועד לא מסיימי מתדעכי (כדין) וההוא ניצוצא בטש בהו (דף מד ע"ב) ונהיר לון ואתחדשון כמלקדמין ואינון נוקבי ואזלי ושאטן ועד לא מסיימי מתדעכי. והאי ניצוצא בטש בהו ונהיר לון ואתהדרן כמלקדמין, בגין דההוא ניצוצא כליל מפלא כליל מד' גוונין ובגין דא אינון מתהפכין לכל הני גווי.

רוחא דא אתכליל ברוחא אחרא כדקאמרן ואתחזון תרין כחדא, ולא פאחרנין קדמאין דכד אתכליל דא בדא לא אתחזי בר חד. והכא אתחזון תרין וקימי בחביבותא כלילן מפלהו תתאי, ואף על גב דאינון תרין אינון חד. כד אתפשט (נ"א בר דאתפשטו) רוחא ברוחא ואתחזון בחביבותא כלילן מפלהו תתאי, ודא (ד"א דא) הוא רזא דכתיב, (שיר השירים ד) שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים.

וכד תרין רוחין מתפשטן דא בדא בחביבותא כדין אתהדר האי היכלא ואקרי היכל אהבה היכלא דרחימותא, היכלא דא קאים תדיר בקיומיה, אתגניז ברוחא דרוין למאן דאצטריך לאתדבקא ביה. והכא כתיב, (שיר השירים ז) אתן את דודי לך. לבתר כד נהרין תרין רוחין דאינון חד נפקי כמה חיילין לכמה סטרין אלפין ורבוון דלית לון שיעורא, מנהון אקרון דודאים. מנהון גפנים. מנהון רמונים. עד דמטו כמה חיילין לבר עד ההוא ככבא דאקרי נגה וכלהו בחביבו דלא מתפרשין לעלמין, בהכא כתיב, (שיר השירים ח) אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו. הכא (ד"א כתיב) השתחוואה ופרישו דידין לאתדבקא ברחימו דמאריה:

היכלא שתיתאה הכא הוא רוחא דאקרי חו"ט השני, רזא דכתיב, (שיר השירים ד) כחוט השני שפתותיך, האי היכלא (היכלא דאקרי) אקרי היכל הרצון, הכא רוחא דאיהו רעוא דכל הני רוחין תתאין רהטין אבתריה לאתדבקא ביה בנשיקה ברחימותא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

האי רוחא אתכליל בשית. וקיימא בשית. אתכליל בשית דלתתא בהדיה. וקיימא בשית עלאין. ובגין כך האי רוחא אפיק תריסר נהורין פלין פלהו מתתא ומלעילא, הני תריסר נהורין אנון חדון לסלקא לעילא ולקבלא כל אנון דלתתא.

היכלא דא דאיהו רצון רעוא דכלא, מאן דקשר קשרין, וסליק לון הכא, דא הוא דאפיק רצון מיי בחביבותא. בגו היכלא דא אתכניש משה ברחימו דנשיק נשיקי רחימותא. האי הוא היכלא דמשה. רוחא דא רוחא דרחימותא, רוחא דיחודא דאמשיך רחימו לכל סטרין.

ואנון (ד"א אנון) תריסר נהורין סלקין ולהטין. מנציצו דלהון נפקי ארבע חיוון קדישין רחימי דאהבה, אלין אקרון חיות גדולות לאתחברא אנון זוטי לאתכללא בהו, דכתיב, (תהלים קד) חיות קטנות עם גדולות.

אלין אחידן דא בדא לד' סטרין, כאגוזא דמתחברא לד' סטרין, ובגין כך אקרי היכלא דא, גנת אגוז דכתיב, (שיר השירים ו) אל גנת אגוז ירדתי, מאי אל גנת אגוז, בגיניה דגנת אגוז ירדתי דאיהו היכלא דרחימו לאתדבקא דכורא בנוקבא.

אלין ארבע מתפרשן לתריסר, תלת תלת לכל סטר. כל אנון תתאי פלין בהו. ובהו קיימין רוחין ברוחין נהורין בנהורין, פלהו אלין באלין עד דאתעבידו חד. וכדין האי רוחא דכליל מכלהו סלקא לאתעטרא (נ"א לאתערא) ברוחא דלעילא ההוא דאקרי שמי"ם וזמין ליה לאתחברא בהדיה, פיון דאתקשרו פלהו דלתתא בהדיה אמר (שיר השירים א) ישקני מנשיקות פיהו, וכדין איהו חדוה לאתקשרא רוחא ברוחא ולאשתלמא דא בדא, פדין איהו שלימו בחבורא חדא.

[זוהר חלק א' - דף מה ע"א]

פיון דהאי רוחא אתחבר בהדיה ואשתלים דא בדא ואתנהירו דא בדא בכל שלימו פדקא חזי בהאי רעווא דצלי בר נש זפאה דסליק כולא פדקא חזי, (דף מה ע"א) עד ההוא אתר לחברא רחימו דא בדא, פדין (ד"א שמיא אתחבר ברוחא דא ברחימו בשלימו באנהרותא מתדבקן דא בדא, כדין) כל אנון היכלין וכל אנון רוחין דאתפלילו בהאי כל חד וחד מאנון רוחין והיכלין דאנון בכללא דשמים כל חד וחד נטיל ההוא היכלא וההוא רוחא (באתר) דאתחזי ליה לאתחברא בהדיה ולאשתלמא בהדיה פדקא יאות. (ד"א בגין דההוא רוחא שתיתאה דאקרי שמיא רוחא קדישא לעילא נטיל היכלא דא רוחא דא דאקרי רצון סליק לון לגבייהו בההוא יחודא. והכי אתחברן רצון לאתנשקא) (כן צ"ל הרש"ב) (נ"א בגין דההוא רוחא שתיתאה דאקרי רצון סליק לון לגבייהו בההוא יחודא והכי אתחברן שמים דאיהי רוחא קדישא לעילא נטיל היכלא דא רוחא דא דאקרי רצון לאתנשקא) דא בדא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לְאַתְחַבְּרָא דָּא בְּדָא לְאַשְׁתַּלְמָא דָּא בְּדָא. וְרוּזָא דָּא (בראשית כט) וַיִּשַׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל וּגו'.

אַבְרָהָם דְּאִיהוּ יְמִינָא לְעֵילָא נָטִיל (ד"א ל"ג היכלא דקאמרן) (היכל אהבה) רוּחָא דְּאֶקְרִי אַהֲבָה לְאַתְקַשְׂרָא דָּא בְּדָא לְאַתְחַבְּרָא דָּא בְּדָא לְמַהוּי חַד וְסִימְנִיף (בראשית יב) הִנֵּה נָא יִדְעָתִי כִּי אִשָּׁה יִפֶּת מְרָאָה אֶת. וְשִׁפְרוּ דְּאַתְתָּא בְּאַנּוּן שְׂדִים.

יִצְחָק דְּאִיהוּ שְׂמַאלָא נָטִיל הֵהוּא הֵיכְלָא (פקודי רנ"ו א דבי דינא דכל דינין מתערין מתמן רוחא דאקרי זכותא לאתחברא דא בדא ולאשתלמא דא בדא למהוי כלא חד כדקא יאות. שאר נביאים נטלין תרין היכלין (ד"א דלתתא)), תְּרִין רוּחִין נוּג'ה וְזוּה"ר, בְּרוּזָא דְּכְתִיב, (שיר השירים ז) חֲמוּקֵי יִרְכִיף וּגו' לְאַתְקַשְׂרָא אֵלֶין בְּאֵלֶין לְמַהוּי חַד.

יוֹסֵף הַצְּדִיק עֲמוּדָא דְּעֵלְמָא (פקודי רנח א) נָטִיל הֵיכְלָא דְּסִפִּיר רוּחָא דְּאֶקְרִי לְבַנְתַּי הַסִּפִּיר, וְאַף עַל גַּב דְּכְתִיב, (שמות כד) וַתַּחַת רַגְלָיו, בְּגִין יִקְרָא דְּמִלְכָּא, וְהָכִי הוּא וְדָא. וְלִבְתֵּר עֲמוּדָא דָּא נָטִיל יִתִּיר דְּאִיהוּ רוּזָא דְּרוּזִין בְּאַתֵּר דְּהֵיכְלָא שְׁבִיעָאָה. עַד הָכָא מִתְחַבְּרִין דְּרִגִּין וּמִתְחַבְּרִין דָּא בְּדָא לְאַשְׁתַּלְמָא דָּא עִם דָּא לְמַהוּי פְּלֵהוּ חַד. פְּלָא פְּדָקָא חֲזִי. וְכִדִּין (מלכים א יח) יי הוּא הָאֱלֹהִים וּגו'. זַפְּאָה חוּלְקִיָּה בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאִתִּי מָאן דִּידַע לְקַשְׂרָא לֹון וְלְאַתְדַּבְּקָא בְּמֵאֲרִיָּה. הָכָא הַפְּרָעָה (ד"א ל"ג בהכרעה הכא ומוסיף הווי"ן) וְהַשְׁתַּחֲוֹאָה, וְקִידָה, וּפְרִישׁוּ דְּכַפִּין, וּנְפִילָה דְּאַפִּין לְאַמְשָׁכָא רְעוּתָא דְּרוּחָא עֵלְאָה נְשַׁמְתָּא דְּכָל נְשַׁמְתִּין דְּאִיהוּ תְּלִיא לְעֵילָא עַד אֵין סוּף. (ד"א ל"ג סוף) דְּמַנְיָה נְפִיקִי נְהִירוּ וּבְרַכָּאן לְאַשְׁלָמָא פְּלָא מְלַעֲיָלָא פְּדָקָא יָאוּת. וְלְמַהוּי פְּלָא בְּשִׁלְמוּ מִתְתָּא וּמְלַעֲיָלָא וְכָל אַנְפִּין נְהִירִין בְּכָל סִטְרִין פְּדָקָא יָאוּת. פְּדִין פֶּל גְּזִירִי דִּינִין מִתְבַּטְּלִין וְכָל רְעוּתָא אֶתְעַבִּיד לְעֵילָא וְתָתָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֲתַפְּאֵר. וְכְתִיב, (תהלים קמד) אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂכָכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂיִי אֱלֹהִיו: הֵיכְלָא שְׁבִיעָאָה הֵיכְלָא דָּא לָאוּ בֵּיה דְּיוֹקְנָא מְמֵשׁ, פְּלָא אִיהוּ בְּסִתְיָמוּ וּגו' (ד"א גו) רוּזָא דְּרוּזִין, פְּרוּכְתָּא דְּפְרִיסָא (ד"א פריסא) קְיִימִין פְּלֵהוּ הֵיכְלִין דְּלָא לְאַתְחַזְּאָה תְּרִין פְּרוּבִים (ד"א ל"ג דא מן דא קיימין), לְגוּ מִן דָּא קְיִימָא פְּפּוּרְתָּא דְּיוֹקְנָא דְּקִדְשׁ קוּדְשִׁין, בְּגִין פְּךָ הֵיכְלָא דָּא אֶקְרִי קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים. הָאִי קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים אֶתֵּר מִתְתַּקְנָא לְהֵהוּא נְשַׁמְתָּא עֵלְאָה פְּלָא דְּכָלָא עֵלְמָא דְּאִתִּי לְגַבִּי הָאִי (נ"א עלמא) עֵלְאִי.

דְּהָא פֶּד מִתְחַבְּרִין פְּלֵהוּ רוּחֵי דָּא בְּדָא וְאַשְׁתַּלְמִימוּ דָּא עִם דָּא פְּדָקָא חֲזִי, פְּדִין אֶתְעַר רוּחָא עֵלְאָה נְשַׁמְתָּא דְּכָלָא לְגַבִּי עֵילָא סִתְיָמָא דְּכָל סִתְיָמִין, לְאַתְעַרָּא עַל פְּלָא לְאַנְהֲרָא לֹון מְעֵילָא לְתָתָא. וְלְאַשְׁלָמָא לֹון לְאַדְלָקָא בּוּצִינִין.

[זוהר חלק א' - דף מה ע"ב]

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

וְכַד כִּלְא (נ"א איהו) בְּשִׁלְיָמוּ בְּנִהְיָרוּ דְכִלְא וְנַחֲתִית נִהְיָרוּ עֲלָאָה, כְּדִין הַאי הֵיכְלָא שְׁבִיעָאָה אִיהוּ הֵיכְלָא סְתִימָאָה בְּסִתְיָמוּ דְכִלְא לְקַבְלָא הַהוּא קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים נִהְיָרוּ דְנַחֲתִית וְלֹא אֶתְמַלְיָא מִתְּמָן כְּנֻקְבָא דְמִתְעַבְרָא מִן דְכּוּרָא וְאֶתְמַלְיָא, וְלֹא אֶתְמַלְיָא אֲלָא מֵהַאי הֵיכְלָא דְמִתְתַקְנָא לְקַבְלָא הַהוּא נִהְיָרוּ עֲלָאָה, וְרוּזָא דָא הֵיכְלָא שְׁבִיעָאָה אִיהוּ אֲתֵר דְחַבּוּרָא דְזוּזָגָא, לְאֶתְחַבְרָא שְׁבִיעָאָה בְּשְׁבִיעָאָה לְמַהוּי (דף מה ע"ב) כִּלְא חַד שְׁלִימוּ (ד"א חד) כְּדָקָא חֲזִי.

וּמָאן דִּידַע לְקַשְׂרָא יְחוּדָא דָא זַכָּאָה חוּלְקִיָּה רַחִים לְעֵילָא רַחִים לְתַתָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (איהו) גְזִיר וְאִיהוּ מְבִטֵּל. סִלְקָא דְעֵתִין דְאִיהוּ מְקַטְרָגָא בְּמֵאֲרִיָּה, לָאוּ הַכִּי, אֲלָא בְּגִין דְכַד אִיהוּ קָשִׁיר קְשִׁירִין וִידַע לִיחַדָּא יְחוּדָא וְכָל אֲנַפִּין נִהְיָרִין וְכָל שְׁלִימוּ אֲשַׁתְּכַח וְכִלְא אֶתְבְּרָכָא כְּדָקָא יֵאוּת, כָּל דִּינִין מִתְעַבְרִין וּמִתְבְּטְלִין וְלֹא אֲשַׁתְּכַח דִּינָא בְּעֵלְמָא. זַכָּאָה חוּלְקִיָּה בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאֲתִי. דָּא הוּא לְתַתָּא דְכַתִּיב בֵּיהּ (משלי י) וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם דָּא הוּא קִיּוּמָא דְעֵלְמָא. בְּכָל יוֹמָא קָאֲרִי עֲלוּי פְרוּזָא (ישעיה מא) וְאֶתְהָ תְּגִיל בְּיִי בְּקֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלֵּל.

כְּגוּוּנָא דָּא קְרַבְנָא (ד"א ל"ג דא) סִלְקָא תְּנַנָּא וּמְסַתְפָּקִין (ד"א ביה) כָּל חַד וְחַד כְּדָקָא חֲזִי לֵיהּ, וְכַהֲנֵי בְּרַעוּתָא וְלוֹאֵי בְּבִסְיָמוּ דְשִׁירְתָּא. דָּא אֶתְפְּלִיל בְּדָא, וְעֵיילִי הֵיכְלָא בְּהֵיכְלָא רּוּחָא בְּרוּחָא עַד דְמִתְחַבְרָן בְּדוּכְתִיָּהוּ כְּדָקָא חֲזִי לֵיהּ שְׁיִיפָא בְּשְׁיִיפָא וְאֶשְׁתְּלִימוּ דָּא בְּדָא וְאֶתִיִּיחְדוּ דָּא בְּדָא עַד דְאֲנּוּן חַד (ד"א ל"ג) (ואתנהרין) וְנִהְיָרִין דָּא בְּדָא.

כְּדִין נְשַׁמְתָּא עֲלָאָה דְכִלְא אֲתִיָּא מְלַעֲיָלָא וְנִהְיָר לּוֹן, וְהוּוּ נִהְיָרִין כְּלָהוּ בּוֹצִינִין בְּשִׁלְיָמוּ כְּדָקָא חֲזִי, עַד דְהַהוּא נִהְיָרָא עֲלָאָה אֲתַעַר וְכִלְא אֲעִיל לְגַבִּי קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, וְאֶתְבְּרָכָא וְאֶתְמַלְיָא כְּבִירָא דְמִיָּין נְבַעִין וְלֹא פְסִקִין, וְכִלְהוּ. מִתְבְּרָכָאן לְעֵילָא וְתַתָּא.

הַכָּא רּוּזָא דְרִזִּין, הַהוּא דְלָא אֲתִיִּידַע וְלֹא אֲעִיל בְּחוּשְׁבָנָא. רַעוּתָא דְלָא אֲתַפֵּס לְעֵלְמִין בְּסִים לְגוּ לְגוּ בְּגוּוּיָיְהוּ, וְלֹא אֲתִיִּידַע הַהוּא רַעוּתָא וְלֹא אֲתַפֵּס לְמַנְדַּע (ד"א ל"ג) (לן) וְכִדִּין כִּלְא רַעוּתָא חַדָּא עַד אִין סוּף וְכִלְא אִיהוּ בְּשִׁלְיָמוּ מִתְתָּא וּמְלַעֲיָלָא וּמְגוּ לְגוּ. עַד דְאֶתְעַבִּיד כִּלְא חַד. הַאי רַעוּתָא לֹא אֲעִיל לְגוּ אַף עַל גַּב דְלָא אֲתִיִּידַע עַד דְכִלְא אֲשַׁתְּלִים וְאֶתְנַהִיר בְּקַדְמִיתָא בְּכִלְהוּ סְטְרִין. כְּדִין בְּסִים הַהוּא רַעוּתָא (ד"א ל"ג) (לכלא) וְלֹא (ד"א דלא) אֲתַפֵּס לְגוּ בְּגוּ בְּסִתְיָמוּ, וְכִדִּין זַכָּאָה חוּלְקִיָּה מָאן דִּיתְדַבֵּק בְּמֵאֲרִיָּה בְּהַהִיא שַׁעְתָּא, זַכָּאָה אִיהוּ לְעֵילָא זַכָּאָה אִיהוּ לְתַתָּא עֲלִיָּה כְּתִיב, (משלי כג) יִשְׁמַח אָבִיךָ וְאִמְךָ וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ.

תָּא חֲזִי, כִּיּוֹן דְכִלְהוּ אֶשְׁתְּלִימוּ דָּא בְּדָא וְאֶתְקַשְׂרוּ דָּא בְּדָא בְּקַשְׁוּרָא חַדָּא וְנְשַׁמְתָּא עֲלָאָה נִהְיָר לּוֹן מְסַטְרָא דְלַעֲיָלָא, וְכִלְהוּ נִהְיָרִין אֲנּוּן בּוֹצִינָא חַדָּא בְּשִׁלְיָמוּ,

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

פְּדִין רְעוּא חֲדָא דְמַחְשְׁבָה (ד"א במחשבה) אַתְּפֵס (ד"א לגו לגו דנהירו דסליק על כלא ובגו לגו בהוא רעותא במחשבה אתפס) נְהִירו דְלָא אַתְּפֵס וְלָא אַתְּיִידַע בְּרֵהוּא רְעוּ דְמַחְשְׁבָה תְּפִיס וְלָא יָדַע מַה תְּפִיס אֱלָא דְאַתְנְהִיר וְאַתְּבִסֵּם הֵהוּא רְעוּ דְמַחְשְׁבָה וְאַתְּמַלִּיָּא כְּלָא וְאַשְׁתְּלִים כְּלָא וְאַתְנְהִיר וְאַתְּבִסֵּם כְּלָא פְּדִקָא יְאוּת. וְעַל דָּא פְּתִיב, (תהלים קמד) אֲשֶׁרֵי הָעַם שָׁכַח לֹו וְגו'.

מָאן דְּזָכִי לְאַתְּדַבְּקָא בְּמַאֲרִיהָ כְּהַאי גְּוֹנָא, יְרִית עֲלֵמִין כְּלָהוּ, רְחִימָא לְעִילָא רְחִימָא לְתַתָּא, צְלוּתִיהָ לָא אַהֲדָרָא רִיקְנִיָּא, דָּא אַתְחַשֵּׁי קָמִי מַאֲרִיהָ כְּבָרָא קָמִי אָבוּי וְעֵבִיד לִיהָ רְעוּתָא בְּכָל מַה דְּאַצְטְרִיךְ, וְאַיְמַתִּיהָ שְׁלִיט עַל כָּל בְּרִיָּין אִיהוּ גְּזִיר וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵבִיד. עֲלִיהָ פְּתִיב, (איוב כב) וְתַגְזֹר אֲמַר וַיִּקָּם לָךְ וְעַל דְּרַכִּיךְ נְגַה אֹר:

(נדפס בריש זהר חדש) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר וְגו'. אֲמַר רַבִּי יִצְחָק מְכָאן דְּעֶקְרָן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְהַנִּי נְטִיעֵן (ד"א ושתיל לון משמע דכתיב יהי. רבי יהודה אומר אור שכבר היה תנן, משמע דכתיב ויהי אור, והיה לא כתיב אלא ויהי. וכד אסתכל קודשא בריך הוא באנון דדין דרשיעייא. גניז ליה לצדיקייא הדא הוא דכתיב, (תהלים צו) אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה והא אתמר, ויאמר אלהים יהי אור, הדא הוא דכתיב, (ישעיה מא) מי העיר ממזרח וכו'.

[זוהר חלק א' - דף מו ע"א]

וִירָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב. מַאי רָאָה, אֲמַר רַבִּי חֵיִיא כְּדַקְאֲמַרְן חֲמָא בְּעוּבְדֵיהוּ דְרִשְׁעֵיִיא וְגִנִּיז לִיהָ. רַבִּי אַבָּא אֲמַר וִירָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב לְגִנּוּז אֹתוּ. וִירָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר), (נ"א ושתיל לון דכתיב ויהי אור מאי משמע אור שכבר היה אור. רבי יהודה אומר אור לא נאמר אלא ויהי לומר שכבר היה וכתוב אור זרוע לצדיק וכו' והאי הוא דכתיב מי העיר ממזרח וכו'. וירא אלהים את האור ויבדל אמר רבי יצחק כדאמרן דחמא בעובדייהון דרשיעייא וגיניז ליה. רבי אבא אמר חמא) דְּסָלִיק נְהוּרִיהָ מְסִיפֵי עֲלָמָא עַד סִיפֵי עֲלָמָא, וְכִי טוֹב הוּא (דף מו ע"א) לְאַגְנּוּזָא לִיהָ דְלָא יְהִנּוּן מַנִּיהָ חֵיִיבֵי עֲלָמָא.

אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וִירָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב דְלָא יִשְׁתַּכַּח בֵּיהָ רְתַחָא, פְּתִיב הָכָא כִּי טוֹב וְכִתִּיב הָתָם (במדבר כד) כִּי טוֹב בְּעֵינַי יְיָ לְבָרַךְ אֶת יִשְׂרָאֵל, וְסוּפָא דְקָרָא (ד"א אוכח) וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין תְּחִשְׁבָה, וּבְגִין כֶּךָ לָא אִשְׁתַּכַּח בֵּיהָ רְתַחָא וְאָף עַל גַּב דְּשִׁיתָף לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּחֲדָא.

תָּא חֲזִי, נְהִירוּ עֲלָאָה לְמַהוּי נְהִיר הָאִי אֹר. וּמַתְּהוּא נְהִירוּ חֲדוּ לְכָלָא בֵּיהָ. וְהוּא יְמִינָא לְאַתְעֻטְרָא גּוּלְפוּי (נ"א גליפי) גְּלִיפִין בְּהַדְיָה וְהָא אַתְמַר. פְּתִיב, (תהלים לא) מַה

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך. מה רב טובך דא אור קדמא דגניז קודשא בריך הוא, ליראיך לצדיקים לאנון דחלי חטאה בדקאמרן.

השלמה מההשמטות (סימן ל"ז)

ויאמר אלהים יהי אור, ואמר רבי יוחנן שני אורים הגדולים היו, דכתיב ויהי אור. ועליו נאמר פי טוב. ולקח הקדוש ברוך הוא האחד וגנזו לצדיקים לעתיד לבא דכתיב מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם. מלמד שאור הראשון אין כל בריה יכולה להסתכל בו דכתיב וירא אלהים את האור פי טוב וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד. ראה הקדוש ברוך הוא את כל אשר עשה, ראה טוב מאד, מזהיר ובהיר.

ולקח מאורו הטוב וכלל שלשים ושתים נתיבות החכמה ונתנו לעולם הזה. והיינו דכתיב (משלי ד) פי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזובו. הוי אומר אוצרה של תורה שבעל פה. ואמר הקדוש ברוך הוא, אם ישמרו זאת המדה בעולם הזה שזאת המדה נחשבת בכלל העולם הזה, והיא תורה שבעל פה. יזכו לחיי העולם הבא שהוא הטוב הגנוז.

ומאי ניהו עיזו של הקדוש ברוך הוא, דכתיב (חבקוק ג) ונגה כאור תהיה. עתיד הנגה שבלקח מהאור הראשון להיות כאור, אם יקיימו בני התורה והמצוה אשר פתבתי להורותם. וכתיב (משלי א) שמע בני מוסר אביך ואל תיטוש תורת אמה. וכתיב (חבקוק ג) קרנים מידו לו ושם חביון עזה, ומאי חביון עזו. אלא אותו האור שגנז והחביא שנאמר (תהלים ל"ד) צפנת ליראיך, וזה שנשאר לנו. (תהלים ל"ד) פעלת לחוסים בך, אותם שחוסים בצלך בעולם הזה ושומרים תורתך ומקיימים מצותיך ומקדשים שמך הגדול ומייחדים בסתר ובגלוי, שנאמר, נגד בני אדם.

אמר רבי רחומאי, מלמד שהיא אורה לישראל ותורה אורה. שנאמר, (משלי ו) פי נר מצוה ותורה אור, ואמר נר זו מצוה. ומצוה זו תורה שבעל פה. אור, זו תורה שבכתב. אלא מתוך שכבר נתקיים האור קרי לה אור. משל למה הדבר דומה לאדם צנוע בסיפי הבית אף על פי שיום הוא ואור גדול בעולם, אין אדם רואה בתוך ביתו אלא אם כן הכניס בו נר. נר תורה שבעל פה, אף על פי שהיא נר, צריכה לה תורה לפרק קושיותיה ולבאר סודותיה. ומאי ניהו יראת יי, זה האור הראשון.

דאמר ר' מאיר מהו דכתיב ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור ולא אמר ליה ויהי כן. מלמד שהאור שהוא גדול ואין כל בריה יכולה להסתכל בו. גנזו הקדוש ברוך הוא לצדיקים לעתיד לבא והיא מדת כל סחורה שבעולם והוא פח אבן יקרה שקורין סחורת. ודר ועל מה היא מדת דר, אלא מלמד שלקח הקדוש ברוך הוא מזוה אחת מאלפים, ובנה ממנה אבן יקרה נאה ומקושטת וכלל בה כל המצות.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בא אברהם וביקש כחו לתת לו, נתנו לו אבן יקרה זו ולא רצה אותה, זכה ונטל מדתו שנאמר (מיכה ז) תתן אמת ליעקב חסד לאברהם. בא יצחק וביקש כחו ונתנו לו, ולא רצה בה. זכה ונטל מדתו שהיא מדת הגבורה דהיינו הפח"ד. דכתיב (בראשית ל"א) וישבע יעקב בפחד אביו יצחק.

בא יעקב ורצה בה ולא נתנוהו לו, אמר ליה הואיל ואברהם מלמעלה ויצחק למטה, אתה תהיה באמצע ותכלול שלשתם דכתיב תתן אמת ליעקב. ומאי אמצע, היינו שלום. והא כתיב תתן אמת ליעקב, אמת ושלום חד הוי. כמה דאת אמר (אסתר ט') דברי שלום ואמת (ישעיה ט"ל) כי שלום ואמת יהיה בימי והיינו דכתיב (ישעיה נ"ח) והאכלתיך נחלת יעקב אביך. דהיינו נחלה גמורה דאית ליה החס"ד והפחד והאמת והשלום. ולפיכך אמר (תהלים קי"ח) אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה.

אבן מאסו אברהם ויצחק שבנו את העולם, היתה עתה לראש פינה. ולמה מאסו בה והלא נאמר (בראשית כ"ו) עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמור משמרתי מצותי חקותי ותורותי. מאי משמרתי, אמר מדת חס"ד. כל ימי היות אברהם בעולם לא הוצרכתי אני לעשות מלאכתי, שהרי אברהם עמד שם במקומי. וישמור משמרתי, במדה זו היתה מלאכתי שאני מזכה את העולם פלו ואפילו נתחייבו, אני מזכה אותם. ועוד משיבם ומביא בלבבם לעשות רצון אביהם. כל זה עשה אברהם וכתוב (בראשית כ"א) ויטע אשל בבאר שבע. סידר לחמו ומימיו לכל באי עולם והיה מזכה ומדבר על לבם, למי אתם עובדים, עבדו את יי אלהי השמים והארץ. והיה דורש להם, עד שהיו באים ושבים.

ומגלן שאף החיבים היה מזכה, שנאמר המכסה אני מאברהם ואברהם היה יהיה וגו'. אלא אזכרו שביקש עליהם רחמים וזכה. וכי אפשר לומר שלא ידע הקדוש ברוך הוא שלא יכלו להנצל. אלא זכותו קאמר. מכאן אמרו בא ליטהר מסייעין אותו. בא ליטמא פותחין לו מאי פותחין לו, אותן הפתוחים תמיד. מצותי חקותי ותורותי, אמר, הואיל ולא חפצתי בה אשמור מצותיה. מאי תורותי, אלא אפילו הוראות ופולפולים שמורים למעלה, הוא ידעם ופלפל וקיימם.

ומאי משם רועה אבן ישראל, הוי אומר צדק העליון. ומאי האור הגדול הצפון, היינו סותרת. והאבן שדרה למטה הימנה נקראת דר, ומאי הוא מידו לו, היינו חמש אצבעות של יד ימין: (עד כאן מההשמטות)

ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. ויהי ערב מסטרא דחשך, ויהי בקר מסטרא דאור, ומגו דאנון משתתפי כחדא כתיב יום אחד. רבי יהודה אמר מאי טעמא בכל יומא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ויומא פתיב ויהי ערב ויהי בקר. למנדע דהא לית יום בלא לילה ולית לילה בלא יום ולא אבעון לאתפרשא.

אמר רבי יוסי ההוא יום דנפק אור קדמא אתפשט בכלהו יומי, דכתיב בכלהו יום. אמר רבי אלעזר משמע דכתיב בכלהו בקר, ולא בקר אלא מסטרא דאור קדמא. רבי שמעון אמר יומא קדמא אזיל עם פלהו וכלהו ביה, בגין לאחזאה דלאו בהו פירודא וכלא חד.

ויאמר אלהים יהי אור, יהי (ד"א ל"גאור) אתפשטותא דהאי אור לתתא, ואלין אנון מלאכין דאתבראו ביומא קדמא אית לון קיומא לאתקיימא לסטר ימינא. וירא אלהים את האור כי טוב. את לאתכללא אספקלריאה דלא נהרא עם אספקלריאה דנהרא דאתמר (ד"א ביה) כי טוב. אמר רבי אלעזר את לאתכללא (ד"א לאכללא) ולאסגאה פלהו מלאכין דאתין מסטרא דאור דא, וכלהון נהרין פקדמיתא בקיומא שלים:

יהי רקיע בתוך המים, אמר רבי יהודה בהאי אתפרשו (בראשית לב ב, יז ב) מיין עלאין ממיין תתאין. רקיע פשיטותא דמיין והא אתמר. ויהי מבדיל בין מיין עלאין לתתאין:

ויעש אלהים את הרקיע. בסגיא עלאה. ויהי רקיע לא פתיב, אלא ויעש, דאסגי ליה ברבו סגיא. אמר רבי יצחק בשני אתברי גיהנם לחייבי עלמא, בשני אתברי מחלוקת. בשני לא אשתלים ביה עבידתא, ובגין כך לא פתיב ביה כי טוב, עד דאתא יום תליתאה ואשתלים ביה עבידתא, בגין כך כי טוב תרי זמני, חד על אשלמות עבידתא דיום שני, וחד לגרמיה. ביום תליתאי אתתקן יום שני ואתפרש ביה מחלוקת. וביה אשתלימו רחמי על חייבי גיהנם. ביומא תליתאה משתפכין שביבין דגיהנם. בגיני כך אתכליל ביה יום שני ואשתלים ביה.

רבי חייא הוה יתיב קמיה דרבי שמעון, אמר ליה האי אור ביום ראשון וחשף ביום שני ואתפרשו מיא ומחלוקת הוה ביה, אמאי לא אשתלים ביום ראשון דהאי ימינא כליל לשמאלא, אמר ליה על דא הוה מחלוקת, ותליתאה בעי למיעל בינייהו לאכרעא ולאסגאה בהו שלם:

תדשא הארץ דשא, אתחברותא דמיין עלאין בתתאין למעבד פירין. מיין עלאין (ד"א פריין ורביין) ועבדי איבין, ותתאי קראן לון לעלאין פנוקבא לגבי דכורא, בגין דמיין עלאין דכורין ותתאי נוקבין.

רבי שמעון אמר כל דא הוא לעילא והוא לתתא. אמר רבי יוסי אי הכי אלהים דקא אמרן (ד"א אמר) מאן אלהים, (ד"א ל"ג אלא אלהים סתם) אלהים חיים לעילא,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואי תימא לתתא אלהים סתם. אלא לתתא איהו תולדות, (דף מו ע"ב) כמה דאת אמר אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ואמרינן בה' בראם, וההוא (ס"א דלעילא) לעילא אבהן דכלא הוא איהי עבידתא, ועל דא ארעא עבדת תולדות, דהא היא מתעברא פנוקבא מן דכורא.

רבי אלעזר אמר כל חילין הוו בארעא ולא אפיקת חילהא ואנון תולדותיה עד יום (חמישי) הששי דכתיב תוצא הארץ נפש חיה, ואי תימא והא כתיב ותוצא הארץ דשא. אלא אפיקת תקון חילהא לאתיישבא כדקא יאות וכלא הוה גניז בה עד דאצטריך. דהא בקדמיתא כתיב צדייא וריקניא פתרגומו, ולבתר אתתקנת ואתיישבת וקבילת זרעא ודשאין ועשבין ואילנין כדקא יאות, ואפיקת לון לבתר. ומאורות הכי נמי לא שמשו נהורא דלהון עד דאצטריך:

יהי מארת ברקיע השמים (ד"א מארת כתיב חסר), לאכללא חויא בישא דאטיל זוהמא ועבד פירוודא דלא משמש שמשא בסיהרא. מארת לווטין, ועל דא גרים דאתלטייא ארעא דכתיב ארוהה האדמה, ובגין כך מארת כתיב, (חד), יהי מארת דא סיהרא. רקיע השמים דא שמשא, ותרווייהו בכללא חדא לאודווגא לאנהרא עלמין לעילא ותתא. משמע דכתיב על הארץ ולא כתיב בארץ דמשמע לעילא ותתא, חושבן דכלא בסיהרא הוא.

רבי שמעון אמר גימטריאות וחשבון תקופות ועבורין כלא הוא בסיהרא, דהא לעילא לאו איהו. אמר ליה רבי אלעזר ולא והא כמה חושבנין ושיעורין קעבדי חברייא. אמר ליה לאו הכי, אלא חושבנא קיימא בסיהרא ומתמן יעול בר נש למנדע לעילא. אמר ליה והא כתיב והיו לאותות ולמועדים. אמר ליה לאתת כתיב חסר. אמר ליה הא כתיב והיו, אמר ליה הויין בלהון דיהוון ביה, פאספוקא דא דאתמלייא מכלא, אבל חושבנא דכלא בסיהרא הוא.

תא חזי, נקודה חד אית ומתמן שירותא לממני, דהא מה דלגו דההיא נקודה לא אתידע ולא אתייהב לממני, ואית נקודה לעילא סתים דלא אתגליא כלל ולא אתידע ומתמן שירותא לממני כל סתים ועומקא. הכי נמי אית נקודה לתתא דאתגליא, ומתמן הוא שירותא לכל חושבנא ולכל מנין, ועל דא הכא הוא אתר לכל תקופות וגימטריאות ועבורין וזמנין וחגי ושבת. וישראל דדבקי בקודשא בריך הוא עבדי חושבן לסיהרא ואנון דבקין ביה וסלקין ליה לעילא, דכתיב, (דברים ד) ואתם הדבקים ביי אלקיכם וגו':

ישרצו המים שרץ נפש חיה, אמר רבי אלעזר הא אוקמוה דאנון מיין רחישו ואולידו פגוונא דלעילא והא אתמר. ועוף יעופה על הארץ. יעוף מבעי ליה, מהו יעופה.

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

אמר רבי שמעון רזא הוא. ועוף דא מיכא"ל דכתיב, (ישעיה ו) ויעף אלי אחד מן השרפים. יעופף (ד"א ל"ג יעוף מבעי ליה אלא) דא גבריאל"ל דכתיב, (דניאל ט) והאיש גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה מועף ביעף. (ד"א ל"ג ודא הוא יעופף), על הארץ (נ"א דא אליהו דאשתכח תדיר בארעא ולא מסטרא דאבא ואמא אשתכח דאיהו (ס"א ואיהו טאס עלמא) בד' טאסין דכתיב, (מלכים א יח) ורוח ה' ישאך על אשר לא אדע. ורוח ה' חד. ישאך תרין. על אשר תלת, לא אדע ארבע. על פני דא מלאך המות) דהוא (אית דלא גרסי) (חשוך ארעא. על פני) (נ"א אחשיך פני עלמא וכתוב ביה וחשך על פני תהום), רקיע השמים. פדאמרן עולה ומסטין וכו'.

אמר רבי אבא והא מלאך המות בשני אתברי. אלא על הארץ דא רפא"ל דאיהו ממנא לאסוותא דארעא דבגיניה אתרפיאת ארעא וקיים בר נש עלה ורפי לכל חיליה. על פני רקיע השמים דא אוריאל, וכלא הוא בקרא.

[זוהר חלק א' - דף מז ע"א]

ובגין כך כתיב בתריה ויברא אלהים את התנינים הגדולים. אמר רבי אלעזר (ד"א הא אוקימנא אלין לויתן ובת זוגו). אלין אנון שבעין ממנן רברבן על שבעין עמין, ובגין כך אתבריאן פלהו למהוי שליטאן על ארעא. ואת כל נפש החיה הרומשת אלין אנון ישראל דאנון (דף מז ע"א) נפש ודאי דההוא חיה ואקרון גוי אחד בארץ. אשר שרצו המים למיניהם דאנון משתדלין באורייתא. ואת כל עוף כנה למיניהו אלין צדיקייא דבהון ובגין כך אנון נפש חיה. דבר אחר ואת כל עוף כנה פדקא אתמר אלין אנון (לעיל לד א) שלוחי עלמא.

סדר הלימוד ליום טז תשרי [יום 16 בשנה]

אמר רבי אבא נפש חיה דאנון (ד"א אנון) ישראל, בגין דאנון בני דקודשא בריך הוא (ד"א בנין לקודשא בריך הוא) ונשמתהון קדישין מגיה אתיין. נפשאן דשאר עמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות מאן אתר הוא. אמר רבי אלעזר מאנון סטרי שמאלא דמסאבי לון אית לון נשמתין. ובגין כך פלהו מסאבין, ומסאבין למאן דקרב בהדיהו:

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה וגו' פלהון שאר חיוון אחרנין כל חד וחד כפום זיניה, ואמר רבי אלעזר האי מסייע למה דאמרן נפש חיה אלין ישראל דאנון נפש חיה קדישא עלאה. בהמה ורמש וחיתו ארץ אלין שאר עמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות דלאו אנון נפש חיה אלא (ד"א ערלה) פדקאמרן:

השלמה מההשמטות (סימן כה)

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זורע זרע לקבל דרגא דבינ”ה דאקרי אלהים דכיון דאימא עלאה חמאת לון שלמין יהיב לון תפנוקין מלעילא לאתקיימא בעלמא. תא חזי, אדם קדמאה קודשא בריך הוא יהיב ליה כל עשב זורע זרע ולא יהיב ליה רשו למיכל בעירי ועופי שמיא, בגין דגלי קמיה דהוא זמין לאתפתאה בההוא נחש דאיהו ערום מכל חית השדה אמר הקדוש ברוך הוא ארחקיניה מניה ולא יהא ליה עסק ביה ולא בבעירי ולא בעופי בגין דקודשא בריך הוא ארים ליה לבר נש מכשול מקמיה, מאים יתקיים בעלמא.

אבל כד אתא נח דאקרי צדיק מה פתיב ביה (בראשית ח') ויבן נח מזבח ליי והא אוקימנא ההוא מזבח דאקריב ביה אדם הראשון. ומאי טעמא ויבן בגין דחייבי עלמא עבדי בה פגימו. אתא נח וקריב ההוא מזבח בבעלה הדא הוא דכתיב ויעל עלת במזבח חסר, כד חמא קודשא בריך הוא דאתקריב ההוא מזבח וקריב הנהו בעירי דכיי יהיב ליה רשו למיכל פלהו בעירי. מאי טעמא, בגין דאתקריב בההוא ברית עץ החיים, וקריב ליה בעץ הדעת ועבד יחודא בקדמיתא אלא דלבתר אתפתא דבעא למבדק בההוא חובה ולא לאתדבק ביה ואפילו הכי לא אשתזיב מניה ונציב ההוא פרמא.

תא חזי, אדם דזמין לאתפתאה באילני לא יהיב ליה אילני וארחקינהו מניה דהא לא אנדכר לון אלא דאיהו עבד גרמיה חול ונציב ההוא פרמא דאקרי בית ישראל. בקדמיתא אשתלים ביה וחפיא עליה (ואשתזיב) אשתזיב בה. ומאן איהי בית ישראל דא תיבה דאקרי ארון הברית. והשתא כד בעא למבדק, מה פתיב (בראשית ט) וישת מן היין, כמה דאת אמר, ותקח מפריו. לבתר ויתגל בתוך אהלה. גלי ההוא פרצה בקדמיתא בגו משכניה בגו לגו. ואי לאו ההוא מדבחא דאגינת עליה משום דאתדבק בה בקדמיתא הוה נתפס מיד. ועם כל דא כד לא עבד ליה אלא למבדק, פסי עליה אורייתא ולא פרסמיה כמה דפרסם לאדם. וההוא מדבחא הוא פפרה עליה.

תא חזי, מזבח של בית עולמים הוא תלתין ותריין על תלתין ותריין אמה (והיא היא רמיזא בתריין ותלתין גתיבות פליאות חכמה. דהא חכמה תתאה אקרי, עלה אמה ופנס אמה, זהו יסוד לקבל (צדיק) צד”ק דלעילא דהא פגוונא דכולהו דרגין אית בה וכלהו אתחזיין בה דהא מראה אקרי.

עלה חמש ופנס אמה, זהו סובב לקבל ההוא דרגא דאתדבק בה דאיהו סובב לההוא מזבח הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ב) וימינו תחבקני דהא מיסוד עד ההוא דרגא חמשה דרגין אינון.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עלה שלש ופנס אמה, אלו קרנות לקבל אינון תלתא דרגין דאתיין לה מנייהו תקיפו עלאה ושפע. ובגין כך דוד שנמשח בקרן נמשכה מלכותו בגין דאיהו באינון קרנות המזבח תקיפו דמדבחה עלאה.

תא חזי, ארבע קרנות, אמה על אמה אית ביה במזבח, בגין דאיהו כפא דוד יום רביעאי לתת לה שפע מאינון שלש אמות לאינון ארבע קרנות. וכד הוו מקריבין כהני מסטרא דחס"ד עלת התמיד לגבי מזבח הוו מקריבין ליה ההוא אתרא דאקרי מזבח. וכד הוו עבדין מתנות מדמא דעולה הוו סלקין והוו אזלין בההוא סובב דאיהו דרגא דידיהו וחולקיה דאבוהון דיהבין שתי מתנות שהן ארבע לקבל ההוא אתרא דאקרי עולה.

ולקבל שתי מתנות דההוא בוכרא דנטיל תרין חולקין הדא הוא דכתיב (בראשית כה) ויעקב איש תם יושב אהלים רחמי ודינא ונסיב ההוא צדיק תרין חולקין דידיה הדא הוא דכתיב (דברי הימים א ה) נתנה בכרתו ליוסף ותרין חולקין דאבוי ונסיב כלא האי כ"ל ואמלי לההוא אתרא דאקרי ים. הדא הוא דכתיב, (קהלת א) כל הנחלים הולכים אל הים.

האי מזבח העולה הוה גביה, הא (האי) ט' אמות לקבל ט' דרגין דאיכא עד צדיק תשיעאה דכולא טו"ב ודאי. ואיהו כבנין אוצר רחבה מלמטה וקצרה מלמעלה הדא הוא דכתיב ויבן יי אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה. והאי מזבח עלאה היא אשתו דאדם דלעילא ובגין כך אקרי מזבח עולה כמה דאת אמר (יהושע ג) ארון הברית ודא כנסת ישראל ואקרי מזבח מאי טעמא אקרי הכי בגין דכד בני עלמא לא מכשרן עובדיהו איהי דבחה לון הדא הוא דכתיב (ויקרא כ"ו) והפתי אתכם אף אני. דהא כל מאני קרבא דמלכא בידיה אתמסרו הדא הוא דכתיב (שיר השירים ג) הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה. ובגין כך אורייתא שלימתא קודשא בריך הוא יתבה לון לישראל למזכי בה לחיי עלמא לאשתובא מדינוי דההוא מזבח. מה דלית רשו לגברא אחרא לקרבא לגבה.

וכי תימא הא חמינא משה קריב לגבה שבעה יומין בקדמיתא, תא חזי כתיב (שיר השירים ב') שמאלו תחת לראשי ומיננו תחבקני. האי קרא על (רנ"ח ע"ב) כנסת ישראל אתמר כד איהי שרייא בארעא בכל אינון שבעה יומין כלהו בשלימו הדא הוא דכתיב (ויקרא ח') שבעת ימים ימלא את ידכם ובגין כך אקרון שבעת ימי המלואים דייקא.

ומשה דאיהו לוי מסטרא דא קריב בקדמיתא לגבי האי מזבח. הדא הוא דכתיב שמאלו תחת לראשי מאי ראשי אלא ברישא כד אתדבחת האי מזבח בההוא עולה שמאלו אתקרי בקדמיתא, ועם כל דא אתערו חברייא בחלוק לבן שאין בו אימרא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שימש. הדא הוא דכתיב, (בראשית ל') מחשוף הלבן אשר על המקלות. בגין דאף על גב דאיהו מסטרא דדינא אתלבש בחס"ד וקריב לגבה ואתער חס"ד עלאה בעלמא.

ומאי קריב פר ברישא תמיד של שחר עולה ודאי. ולבתר קריב פר חטאת למיהב שלמא בין ההוא פר חטאת ואהרן דחב לגבה כד עבד עגלא (ס"א עולה) ודא כנסת ישראל והחטאת לקבלה איהו. ודא פר כהן משיח כד איהו חב לגבי מזבח מה דלא אית בגבר אחרא אלא נוקבתא לחטאת ולבתר קריב עולה לגבה. פיון דאתקריב עולה לגבי האי מזבח כדין מלוואים לעילא מלוואים לתתא וכלהו עלמין בחדות, דהא מטרוניתא אתחברת בבעלה וכדין קריב לגבי ההוא מזבח איל המלוואים.

ויהיב מההוא דמא על תנוף אודנא דאהרן בגין דתהוי רכיכא למשמע ברכיכו ולא בקשיו. ויקבל מלי דאורייתא דלא לאפרדא תורה שבעל פה מתורה שבכתב ולא שלמא עלמין כלהו וכן לבנוי. ופקיד לון דיתבון בההוא תרעא דההוא אהל למיטר ההוא אתרא דלא יתקרב ערל וטמא וישתלמון (כלהו) כלהון שבעה יומין עלאין ויסתלקון בההוא דרגא דחס"ד דאיהו מתתא לעילא שביעאה דהא אינון בקדמיתא אתדבקו בההוא פתח אהל מועד ולבתר אסתלקו לעילא. ולבתר מה כתיב וימינו תחבקני הדא הוא דכתיב (ויקרא ט') ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ופקיד ליה למיסב ההוא עגל דחב ביה ויקרביניה לגביה ההוא מזבח ואיהו הוה כסיף לקרבא לגביה דדחיל משלהובוי.

אמר ליה משה (שם) קרב אל המזבח ועשה את חטאתך בקדמיתא והב מההוא דמא באינון קרנות בגין דחב בקדמיתא לגבייהו ומנע מנהון ברכאן ולבתר (שם) ואת הדם יצק אל יסוד המזבח לאצקא בה ההוא יסוד. מאי יצק כמה דאת אמר (מלכים א' ז') ויעש את הים מוצק.

ולבתר קריב לההוא מזבח ההוא ועבד בקדמיתא ראש ולבתר רגל. ולבתר על ישראל קריב שער עזים דהא מההוא סטרא דיצר הרע אתדבקו בעבודה זרה ולבתר עגל וכבש לעולה. תא חזי בקדמיתא עגל לחטאת פיון דקריב ליה בשלימו לגביה אמיה לבתר קריב ליה לגבי אבוי. הדא הוא דכתיב לעולה, ולבתר שור ואיל לשלמים דהא שלמא בכלהו עלמין והאי שור דסטרא דשמאלא.

ואילו דיצחק לא עבדין דינא אלא לשלמים שלמא לעילא שלמא לתתא וכדין קודשא בריך הוא פתח עלייהו (תהלים קל"ג) הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד. שבת שבת אחים ימינא ושמאלא משה ואהרן. גם לאכללא לכנסת ישראל יחד. צדי"ק כלא ביחודא (שלימא) שלימתא כדין מה כתיב פשמן הטוב על הראש יורד

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

עַל הַזְקָן פִּיּוֹן דְּאִתְחַבְרוּ דְכָר וְנוֹקְבָא שְׁלִים בְּגִין כְּךָ פֶּשְׁמֵן הַטּוֹב עַל הָרֵאשׁ
בְּקַדְמִיתָא עֲתִיקָא דְכוּלָּא רִישָׁא דְכָל רִישֵׁין.

יִוֵּרַד עַל הַזְקָן דָּא חֶסֶד וְגִבּוּר'ה וְתַפְאֶרֶת דְּכוּלְהוּ אַקְרוּן זְקָן. (בראשית כ"ד)
וְאַבְרָהָם זְקָן. (שם כ"ז) וַיְהִי כִּי זָקֵן יִצְחָק. (שם מ"ח) וְעֵינַי יִשְׂרָאֵל כְּבָדוּ מִזְקָן. עַל פִּי
מְדוּתָיו. דָּא צְדִיק וְאִיהִי פִי מְדוּתָיו. וְלִבְתֵּר כְּטַל חֶרְמוֹן שִׁיּוֹרַד עַל הָרְרֵי צִיּוֹן. אֲלִין
שְׁבַע הָרִים דְּאַקְרוּן הָרְרֵי צִיּוֹן. כִּי שֵׁם צִוְהָ יְיָ אֶת הַבְּרֵכָה. פִּיּוֹן דְּאִתְחַבְרוּ. חַיִּים עַד
הָעוֹלָם דָּא עֵץ חַיִּים בְּהַהוּא עוֹלָם. וְכָל דָּא בְּגִין הִנְהוּ קַרְבְּנֵין דְּמִתְעַרְיִן טִיבוּ לְעִילָא
וְתַתָּא.

וְלִבְתֵּר הַכִּי כְּהֵנִי דְּמַסְטְרָא דְחֶסֶד קַרְבִּין לְגַבִּיהָ דְּהַהוּא מְזַבַּח מָה דְלִית רֵשׁוּ לְגַבְר
אַחְרָא לְקַרְבָּא. וְנִכְסֵין נִכְסֵת קוּדְשֵׁין בְּצַפּוֹנָא דְּמְזַבַּח, בְּגִין דְּבַסְטְר צַפּוֹנָא דְאִית בְּהָ,
כַּד קַרִיב גְבוּרָה לְגַבִּיהָ עֲבָדָא אֵינּוֹן נוֹקְמִין, בְּגִין כְּךָ עֲבָדִין כְּהֵנִי שְׁלָמָא בְּעֵלְמָא
דְּלָא יְתוּקַד עֵלְמָא בְּשִׁלְהוּבוֹי דְּמְזַבַּח. וְכַדִּין חַיִּים נַחְתִּין לְעֵלְמָא הָדָא הוּא דְכְּתִיב
(מלאכי ב') בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ חַיִּים וְהַשְּׁלוֹם. מְאִי טַעְמָא חַיִּים בְּגִין דְּהוּא עֲבַד שְׁלוֹם.

וְכַהֲנֵי עֲבָדִין שְׁלוֹם בְּקַרְבָּנָא מְאִי קַרְבָּנָא לְבָן וְאָדוּם. חֵלֵב וְדָם. חֵלֵב לְקַבֵּל הַהוּא
דְּרָגָא שׁוֹפְרָא דְכוּלָּא. חֵלֵב הָאָרֶץ מִתְרַגְמִינָן שׁוֹפְרָא דְאַרְעָא. דָּם לְקַבֵּל הַהוּא דְרָגָא
דְּאַקְרֵי נֶפֶשׁ דְכְּתִיב (ירמיה נ"א) נִשְׁבַּע יְיָ צְבָאוֹת בְּנַפְשׁוֹ (עמוס ו' נשבע יי בנפשו). וְכַר
נֶשׁ כַּד קַרִיב הָאִי דְמָא כְּאִילוּ מְקַרִיב נַפְשִׁיהָ הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ויקרא יז) כִּי תִדָּם
הוּא בְּנַפְשׁ יִכְפֹּר.

וּבְגִין כְּךָ אֶזְהָר לֹון אֹרִייתָא, מְאֵן דְּיִיכוּל מֵהַהוּא חֵלֵב וְדָם דְּמְקַרְבִּין מִנִּיהָ
לְמַדְבַּחָא יִשְׁתַּצִּי מֵהַהוּא מְדַבְּחָא, הָאִי דְכְּתִיב וְנִכְרַתָּהּ הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מֵעַמִּיתָהּ. מְאִי
טַעְמָא בְּגִין דְּהוּא לִיהָ לְמְקַרְבִּיהָ לְהַהוּא חֵלֵב עַל מְדַבְּחָא וְהַהוּא דָּם בִּיסוּד לְאַכְלָלָא
מִדַּת יוֹם בְּלִילָה וּמִדַּת לִילָה בְּיוֹם.

וּבְעוֹלָת הַתְּמִיד דְאִיהִי כְּלָלָא דְכוּלָּא לְכַפְּרָא עַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַל עֲשֵׂה וְעַל לֹא
תַעֲשֵׂה הַנִּיתַק לְעֲשֵׂה. מְאִי טַעְמָא בְּגִין דְּהָא אַרְבָּא (ס"ת אתרא) דְרָגָא דְעוֹלָה עֲשֵׂה
אִיהוּ. וְעֲבָדִין לִיהָ מִתְנֹות לְאַכְלָלָא לְהַהוּא אֶתְרָא דְאַקְרֵי כָּל וְלִישְׂרָאֵל.

וְלֹאֵן אֶתְרָא יְהִיבִין אֵינּוֹן מִתְנֹות. חָדָא בְּקֶרֶן מְזַרְחִית צַפּוֹנִית לְאַתְעָרָא מְזַרְחָא דְאִיהוּ
רַחֲמֵי וְלְאַתְעָרָא צַפּוֹן בְּחָדוּהָ לְגַבִּיהָ דְּהַהוּא מְזַבַּח. וְלִבְתֵּר בְּקֶרֶן מְעַרְבִית דְרומית
לְאַכְלָלָא הַהוּא מְזַבַּח דְאַקְרֵי מְעַרְב בְּדָרוּם דְאִיהוּ חֶסֶד. וּבְגִין כְּךָ כְּלָא חָדָא מִתְנָה
הָדָא הוּא דְכְּתִיב שְׂמָאלוּ תַחַת לְרֵאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ תַחְבֻּקְנִי. שְׂמָאלוּ דְמְזַרְחָא דְאִיהוּ צַפּוֹן
תַּחַת לְרֵאשִׁי בְּקַדְמִיתָא. וְהָדָר וַיִּמְיֵנוּ תַחְבֻּקְנִי דְאִיהוּ חֶסֶד.

דבר אחר מאי טעמא דלא יהבין מתנה בקרן דרומית מזרחית, צפונית מערבית. דהא ההוא קרן דרומית מזרחית איהו בקדמיתא פד סלקין פהניא בההוא כבש דבדרום סטרא וחולקא דידהו דאיהו חס"ד. ואמרין כל פניות שאתה פונה איהו אלא דרך ימין למזבח בגין לחברן סטרא דמזרח בההוא מזבח והוה ליה לכהנא למיהב מתנה בקדמיתא בההוא קרן דרומית מזרחית דהאי איהו קדמא לאינון דרגין ולא עוד אלא דאתער לגבה חס"ד בקדמיתא. הא אתער חברייא ואמרין בגין דכתיב (ויקרא ד') אל יסוד מזבח העולה מן יסוד למזבח של עולם (ס"א עולה) כלומר קרב יסוד דאיהו צדיק לגבה, וקרן דרומית מזרחית לא היה לה יסוד.

תא חזי, כתיב ביה ביהודה (בראשית ל"ז) לכו ונמכרנו לישמעאלים. ובגין דאיהו חב לגבי ההוא יסוד ואפרשיה מההוא ארץ עלאה ויהב עצה למזבן יתיה. בגין כך בההוא חולקא דידיה לא הוה ליה יסוד. והכי תנינן מה הוה חולקיה דיהודה הר הבית ולשכיו בעזרות. ומה היה חולקיה דבנימן דאיהו צדיק לתתא אולם והיכל ובית קדש הקדשים ורצועה נפקא מחולקיה דיהודה דאיהי כלפי מזרח דהא דגלו נמי ממזרח הוה ונכנסה בחולקיה דבנימן. ועלה אתבני מדבחא דהא מדבחא חולקיה דיהודה הוה כדאוקימנא (בראשית ל') ותעמד מלדת דקיימא כורסייא על סמכותיה והוא סמכא רביעאה לקבל כנסת ישראל דאיהי רביעאה וכתיב בה (תהלים קי"ח) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה.

ודוד בריה אחיד ביה בההוא מזבח כדאוקימנא ברזא דמהימנותא ובנימן הצדיק מצטער עליה לקרבא יתה לגביה, הדא הוא דכתיב (דברים ל"ג) חופף עליו כל היום. בגין כך זכה בנימן הצדיק לתתא ונעשה אושפיזא לגבור"ה הדא הוא דכתיב (דברים ל"ג) ובין כתפיו שכן דאיהו חולקיה במערב והשתא שכינתא בין תרין צדיקים. צדיק לעילא יוסף הצדיק. לתתא בנימן. האי בעלה דמטרוניתא והאי אושפיזא. בגין כך כתיב (תהלים קי"ג) מושבי עקרת הבית דא עלמא דאתפלגיא (ס"א דאתגלייא) דא שכינתא תתאה דאיהי עקרת הבית. עיקרא דהאי עלמא רחל בין תרין צדיקים לעילא ותתא.

בגין כך אתקרי בי מקדשא בית עולמים. מזבח של בית עולמים הוה באחסנתיה דבנימן. אבל פד שרייא שכינתא באחסנתיה דיוסף בשילה לא קארי לה בית עולמים דהא עולם הו"ד לעילא ותתא אם הבנים שמחה דא שכינתא בגין כך הללויה.

תא חזי פד אודבן ההוא צדיק למצרים בנימן אחוהי הוה צדיק לתתא ונטל אתריה דלא לאתפגמא ולאינון עשרה בנין דהווי ליה קרא לון על שמייה דההוא צדיק כדאוקמוה חברייא בלע על שם שנבלע בין האומות בגין כך תנינן היסוד היה

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מהלך על פני כל המערב ועל פני כל הצפון אוכל במזרח חצי אמה ובדרום חצי אמה בגין דחולקיה דבנימן הוה מערב בגין כף אית ליה יסוד דהא הוא שליט הוה לגבי ההוא צדיק יסוד עולם אבל בחולקיה דיהודה דאיהו מזרח לא הוה ליה יסוד דהא איהו ארתיקה מניה דיהב עצה למזבניה למצרים.

תא חזי סדרא דדגלים הרי הוא סחריני ההוא מדבחה דעולה דאקרי משפנא. יהודה ודסמיכין ליה במזרח. ומאן סמיכין יששכר דאגין עליה בחילא דאורייתא. ולבתר זבלון דסמיך ליששכר דיהב לון מלאי וחילא לאתעסקא באורייתא. אפרים ומנשה ובנימן למערב. ראובן ודסמיכין ליה בדרום דן ודסמיכין ליה בצפון.

ותא חזי פתיב ביה בההוא צדיק (בראשית ל"ז) והוא נער את בני בלהה וכתוב בבני לאה (שם) וישנאו אותו בגין כף תנינן האי יסוד היה מהלך על פני כל המערב דהא חולקיה דאחוי דנטר ההוא אתרא ודבנוי הוה. ועל פני כל הצפון בגין דהנהו דהוו שראן בצפון לא הוו שנאין ליה. אוכל במזרח חצי אמה. בגין דעבד יהודה פלגו הצלה ואמר מה בצע ולא שבק (לון) למקטליה. ובדרום חצי אמה בגין דראובן אמר (בראשית ל"ז) להציל אותו מידם וגד נמי דהוה שרי תמן לא הוה סני ליה.

תא חזי כמה עקימין אינון בני נשא דלא בעאן לאשתדלי בארחה דחיי דאורית לון קודשא בריך הוא לבנוי ואזהר לון עלה ואמר (יהושע א) והגית בו יומם ולילה דלית לך רשו לאפרשא יום מלילה. ובגין כף יהודה אף על גב דחולקיה ועדביה הוה מערב דאיהו לילה כד הוה שארי סחריניה ההוא משפנא אתדבק במזרח דאיהו יום וקודשא בריך הוא רמו ליה ואמר ליה (דברים ל) ובחרת בחיים דלא לאפרשא יום מלילה ומאן דפריש לון גרים מותא. ובההוא חובה מיתו בנוי בגין דחבילו אורחיהון ולא דביקו יום בלילה בגין דלא אשתדלו כדקא חזי לחברא חוורא בסמקא בגין לכפרא ההוא חובה דיליה דאפריש לון בקדמיתא.

כד זבין לההוא צדיק דאקרי יום דאפרשיה מכנסת ישראל דאקרי לילה. ורמו ליה קודשא בריך הוא לקרבא מזרח במערב ואמר ליה (במדבר ב) והחונים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לקרבא מזרח למערב למיהב ליה שפע ברכאן מלעילא.

ובני יוסף ובנימן אף על גב דבנימן הוה מתדבק במזרח, רמו ליה קודשא בריך הוא למשרי במערב לקרבא כנסת ישראל לגבי צדיק פלא בארץ מישר הדא הוא דכתיב (הושע י"ד) פי ישרים דרכי יי וצדיקים ילכו בם. וראובן דאתדבק בסטרא דחס"ד שרי בדרומא. ודן בגין לכפרא ההוא חובא דעגלא דיקבלון בנוי ואיהו מסטרא דצפונא שרי לצפונא לכפרא ההוא חובה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בגין כך פתיב בים שעשה שלמה עשרה על עשרה (מלכים א' ז') וקו שלשים באמה יסוב. כלא ברזא דחכמתא. כתיב ביה עומד על שנים עשר בקר שלשה פונים צפונה ושלשה פונים ימה ושלשה פונים נגבה ושלשה פונים מזרחה והים עליהם מלמעלה תהוא ימא דחכמתא אתתקן בהו.

תא חזי כד הוו עבדין כהניא תהוא חטאת לכפרה חובין דלא תעשה הוה דאית בהו כרת. ועולה לכפרה על מאן דלא עביד מצות עשה אתי ומההוא סטרא אתי עולה דאיהו זכר. וכתיב (שמות כ') זכור את יום השבת מצות עשה ובגין כך אנו מקריבין בשבת תרין אמרין דמוסף עולה בגין דבההוא דימינא אתוסף לההוא צדיק נהירו דעתיקא קדישא.

כד אתדבק בכנסת ישראל דאיהי שמור לא תעשה בגין כך אית ביה בשבת עשה ולא תעשה דאית ביה כרת דהא מאן דעביד פגימו בההוא אתרא דאקרי לא תעשה ואפריש זווגא דילהון אשתצי מתמן נפשא דיליה. ומאן איהו, מאן דעביד עובדין דחול בשבתא בקדש דאתדבק בשבת בשבתון וכלהו עלמין בחדות בנהירו אבל מאן דלא עביד אלא בשגגה מקריב חטאת לקבל תהוא דרגא דמזבח.

ובראש חודש דאיהו חדותותא דסיהרא אנן מקריבין (במדבר כ"ח) פרים בני בקר שנים דהא מסטרא דפרה אדומה תמימה אתו ואינון לעילא לאשלמא פגימו דילה ולימיהב לה שפע על חד תרין מההוא אתר דאקרי עולה ואתוסף בההוא זמנא נהירו לסייהרא איל אחד לקרבא לה אילו דיצחק (שיר השירים ב') שמאלו תחת לראשי כבשים בני שנה שבעה לחבקה לה ימינא ושבעא דכרין אתקרבין בה תמימים שלמין בכלא ואנן מקריבין שעיר עזים אחד לחטאת דהאי חטאת מהאי סטרא דפר חטאת אתי דכתיב שמור. ושמור לא תעשה איהו ואנן מקריבין שעיר חטאת דאתי על לא תעשה.

במוסף דידה בראש חודש דאתי לכפרה על טומאת מקדש וקדשיו דכתיב (יחזקאל מ"ג) ולא יטמאו עוד בית ישראל שם קדשי דלא יתקרב בכנסת ישראל ערל וטמא. אבל מוסף דשבת ליכא לקרבא בגין דהא אתגלי עתיקא קדישא ונהיר בההוא רצון לכלהו עלמין וכלא אשתכח בנהירו, דהא שבת בלא דינא כלל איהו ולא שליט חוייא עקימא וכהני מסטרא דחס"ד נכסין יתיה בצפונא דמזבח ואפילו ישראל יכלין למעבד, בר דלית לון רשו למקרב לההוא למזבח לקרבא אבל למיכס שרי.

ובצפונא איהו אתריה דההוא שעיר דהא שעיר מצפונא יניק ואנן מקריבין דמא למדבחה ועבדין ד' מתנות על ד' קרנות בגין לאקפא לה מפל סטרין דלא יתקרב

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מאן דלא חזי לקרבא לקדש הקדשים והאי חטאת דעבדינן מניה קדש הקדשים, איהו דלא יתער סטרא דמסאבא מניה בעלמא.

ותא חזי בעולה ב' מתנות שהן ארבע רזא דיהודא דמתיחד עולה במזבח. אבל חטאת ארבע מתנות דלאו אינון אלא לנטרא ולאקפא אינון גבורין דאינון מסטרא דגבורה לההוא מטה כורסייא קדישא ולאשלמא ההוא פגימו דעבדו בה. ומאן דגרים לון לבני נשא למעבד ההוא חובה מסטרא דשעיר אתי, בגין כך חטאת יחיד שעירה וחטאת נשיא שעיר, וחטאת כהן משיח פר, כולהו מסטרא דשמאלא.

ולזמנין קריב יחיד כשבה לקבל כנסת ישראל וכלהו שאר מצות. אלא בעבודה זרה דצבור מקרבין פר לעולה ושעיר לחטאת וההוא חטאת חסר איהו בלא אלה. בגין דאיהו גריעות סגיאה דהא חטאת לישנא דגריעא הוא דכתיב (מלכים א' א') והייתי אני ובני שלמה חטאים. וכל חד עז בת שנתו מסטרא דשמאלא. וההוא פר דורון לעילא איהו לצדיק דאפרידו ההוא ארון מההוא ברית. ושעיר לחטאת לקבל כנסת ישראל דמנעו מינה ברכאן. ועם כל דא יחיד כד חב בכלהו מצות לא תעשה דאית בהו פרת. שעירת עזים בעי לקרבא לכתחלה, אלא כד לית ליה דיקריב כשבה.

ותא חזי כנסת ישראל רביעית היא ליומי ובגין כך ד' מתנות בעיא, וסליק ההוא ריח ניחח מאינון אמרין. וכדין נייחא לכנסת ישראל ולא עבדת נוקמין דהא בשוגג הוה. (במדבר כ"ח) ובחודש הראשון דאיהו ארבעה על עשר עבדינן פסח בגין דיהוי דכיר לן לעולם הוא פסח דעבד קודשא בריך הוא לישראל, דקטל ההוא טלה ואפיק שכינתא וישראל מאתרא מסאבא ואתחבר ארבעה בעשור כנסת ישראל אתחברא בעשור דאיהו צדיק ורמיו אתריה בעשר. וכדין פסח ליי,

ובגין כך מאן דאיהו טהור ויסתלק מניה ההוא ערלה ויתחזי רשימא קדישא דצדי"ק דאיהו י' ביה ולא קריב פסח ליי (דאיהו) כנסת ישראל לצדיק דהוא חזי לקרבא למקדשא ולא ערל וטמא, דאי לא קריב אית ביה פרת. ומאי טעמא דהא כל אורייתא לא אית בה פרת אלא על מצות לא תעשה. מאי (ומאי) טעמא בפסח ומילה דאינון מצות עשה פרת. אלא בגין דדרגא קא גרים דאיהי כנסת ישראל, דאיהי פסח, ואקרי (אקרי) מצות לא תעשה, בעיא לאתחברא בעשה ולאתפללא ביה מדת לילה ביום.

ומאן איהו דא צדי"ק, דאיהו מילה ומצות עשה ואתפלל במצות לא תעשה מדת יום בלילה. ואי לא אתגזר בר נש לא אתחזי לקרבא לון, בגין כך קיימא מצות לא תעשה עליה ודיינת ליה בפרת, דלא ייעול נפשיה למקדשא. וכן בפסח בעיא כנסת ישראל לאתחברא בבעלה ואי לא עביד בר נש ולא קריב פסח ליי,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

קנימא עליה ודיינת ליה ולא אפיקת יתיה מתחות ידא דפרעה ואשתציאת נפשיה מאתרא קדישא, ואשתארת באתרא מסאבא במצרים. דהא ישראל אי לא עבידו הני תרין פקודין לא נפקו מתמן.

ובגין כך כתיב (דברים י"ז) שמור את חדש האביב ועשית פסח ליי אלהיך. שמור, כללא דנוקבא לא תעשה. את, כללא דכולא. חדש האביב דהא בההוא שעתיא שעורה אביב ומקרבין מניה עומר עשירית האיפה ממחרת השבת איהו, וספרין שבע שבועין שלמין לאסתלקא לעילא ולקבלא מאינון חמשין יומין עלאין דאימא עלאה אורייתא. דאקרי לחם דכתיב (משלי ט) לכו לחמו בלחמי.

ואנון מקרבין ביומא דחמשין דאתייהיב ביה אורייתא שתי הלחם, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. ונחית טיבו דעתיקא קדישא דאימא עלאה באינון שבע שבועין שלימן בכולא. וכל חד מאינון שבע דרגין כליל בשבעה כדאוקימנא ברזא דמהימנותא. בגין כך (דברים ט"ו) שמור את חדש האביב ועשית פסח ליי, קריב לון ביחודא. דהא ביה אפקוד מצרים לילה, ותשלים להאי דרגא דאקרי ליל שמורים, ותקריב דכורא לגבה ותתקרי לילה שלימא.

ותא חזי נערה בתולה עד לא אתקריב דכורא לגבה אקרי נער, לבתר אקרי נערה. הדא הוא דכתיב (דברים כ"ב) ונתנו לאבי הנערה, שלימא דייקא. ודא איהו כד אשתכחתי שלימא ולא אתקריב מאן (ס"א למאן) דלא אתחזי. אוף הכא בקדמיתא ליל שמורים לבתר, הלילה הוה ליי, כד אתקריב זה לזאת. בגין כך לא אתחזי לאתקרבא בההוא פסח ערל וטמא.

ודמה טעון מתנה אחת דייקא, כמה דא אמר (שיר השירים ו) אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה. היא נטרת בנהא דלא יסתאבון בנמוסייהו ישראל, בגין כך שבטי יה נפקו מתמן ואתחברת יו"ד בה"א ולא באתר אחרא כמה דעבדו אינון. אבל כד נפקו מבבל דאסתאבו תמן, סאיבו מקדשא. בגין כך חוייא שליט בהו ולא אשתכח שולטנותא לישראל בההוא זמנא, בגין דסאיבו מקדשא בנשים נכריות. מפאן מאן דמסאב גרמיה לתתא, מסאב לעילא. ומאן דקדיש גרמיה לתתא מקדש לעילא. ועל דא ראויין הוו דיתעבד להו ניסא בההיא שעתיא דנפקו מבבל כשעתיא דנפקו מצרים. אלא דגרים חובא.

ובחמשה עשר לירחא קדמאה חולקא דאברהם דאיהו קדמאה ואחיד בדרגא דחס"ד. אנון מקריבין לקודשא בריך הוא תרין פרים לאוספא תרין חולקין לדרגא דחסד מעתיקא קדישא. איל אחד לקבל דרגא דיצחק ובעינן איל לישנא דתקיפו, בגין דחולקא דידיה תקיפו מיא. ובעינן דיסתפם ההוא דרגא דגבור"ה בחד עלאה

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

למעבד טיבו עם כל ישראל. ולא תפרעא מאינון דעאקין לון ולא סחרא ליה סטרא דמיין, האי דכתיב (בראשית ל') מחשוף הלבן.

שבועה בפשים תמימים. לקבל פלהו דרגין דישתלמון ביה. וכן בכל יומא ויומא שבועה אמרין ביומא קדמאה דכולהו שבועה יומין עלאין כל חד אשתלים ברזא דשבע ויהון שבע שבתות תמימות לקבלא נהירו עלאה דאורייתא. שעיר חטאת לכפרה על סאיבו דמקדשא ולא יהא ליה רשו לההוא שעיר לערבבא ולא לאסטנא על ישראל. (במדבר כ"ח) וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה. לקבל דרגא דיעקב דהא כדין אשתלים עלמא ואתחדש. ואנן מנינן שבע שבועין בגין לחברא פלא ביובלא עלאה דיהבא להאי ברא בוכרא עטרה דאורייתא דאתפלילת במ"ט אנפין ונפקא מחכמה עלאה באינון חמשין שערי בינה. ואתייהבת להאי ברא בוכרא על ידי דמשה דאחיד נמי בהאי דרגא הדא הוא דכתיב (שיר השירים ג) צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה, במלכא דשלמא פלא דיליה. (והא) דהא אוקימנא דהאי דרגא שלים מפל סטרין ושלים אקרי ברזא דמהימנותא דכתיב (בראשית כ"ה) ויעקב איש תם. ביום חתונתו. דא פד אתייהבת (אורייתא). וביום שמחת לבו. פד אתבני בי מקדשא:

תא חזי כתיב בחדש השלישי דאתחבר האי דרגא דאקרי שלישי בחדש והיא חתונתו, על דא כתיב (שמות י"ט) ויחן שם ישראל נגד החר. האי דרגא ברא בוכרא. נגד החר לקבל ההוא הר דאתיידע דאיהו זעיר מפל טוריא דלעילא דאיהו רם ונשא פד אתחבר לעילא ואקרי הר סיני דהא ז' טורין וז' יומין וז' ארצות ברא קודשא בריך הוא בעלמא דאינון לקבל שבועה יומין עלאין ולא בחר מפלהו למיהב אורייתא אלא בהר סיני דאיהו רזא דפנסת ישראל, וביום פגרת נמי דאתי מתמן תכלת דדמי לפסא הכבוד. פנסת ישראל. פגרת דא צדי"ק והאי ים דפגרת הוא פדאוקמוה חברייא.

כנור היה תלוי למעלה ממטתו של דוד, ובשעה שרוח צפונית מנשבת בו מנגן מאליו. ודוד קם למלעי באורייתא חצות לילה לאתחברא בפנסת ישראל. ובארץ ישראל שביעאה דכולא נקודה אמצעיתא דארעא תתאה, בחר קודשא בריך הוא דאיהו לקבל נקודה עלאה.

מאי טעמא ביה בהר סיני דלעילא למיהב ביה אורייתא שבכתב וסימניך בהאי ארון למיהב ביה ברית, בגין דבהאי ארון מונחין כל גניזין טבין, ותורה שבכתב דאקרי ברית ביה מונחא. וכל מאני קרבא דמלכא בידיה אתמסרו, וכלהו עלמין דלתתא מינה ינקין. זכו ישראל למיטר אורייתא כדין יהבת לון כל טיבו דעלמא. ואי לא כדין יסרת לון, הדא הוא דכתיב (ויקרא כ"ו) ויסרתי אתכם אף אני, דא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כנסת ישראל. וכד תחבר באנ"י דל"ת דילה אקרי אדנ"י ודיינא לעלמא. בגין כך פתיב (דברים ד') וזאת התורה אשר שם משה. בזאת אתייהיבת אורייתא.

סדר הלימוד ליום יז תשרי [יום 17 בשנה]

תא חזי אורייתא שפכתב צדי"ק אקרי, ומונח בזאת דהאי ברית מנחא ביה, דכתיב ארון הברית בגין דמונח ביה ברית דאיהו צדי"ק בגין כך וזאת התורה אתחבר וא"ו בזאת וכדין אשר שם משה סם חיינ לעלמא. דהא אילנא דחיי אתדבק בה. וכד לא מכשרין בני נשא עובדיהו, אסתלק וא"ו מזאת. וכדין פתיב (ויקרא י"ד) זאת תהיה תורת המצורע, וזהו חשוב כמת.

וכתיב (במדבר י"ט) זאת התורה אדם פי ימות באהל אסתלק ו' מזאת ועביד האי אהל נוקמין, היינו דכתיב (שם) זאת חקת התורה אשר צוה יי. ובגין דלא אתחבר ו' בה, גרמו דסאיבו מקדשא וגרימו לון מותא. דהא מאן דאפריש לון, גרים מותא לנפשיה, עד דאתת פרה וכפרה על בנה. ועבדין מינה הזאה על טמאי מתים.

זאת התורה דלא אתחבר בה וא"ו עד דעבדו הזאה לאינון פלי מדין. ולבתר (דברים ד') וזאת התורה אשר שם וגו' חיים אתדבק בה. (דברים ל"ג) וזאת הברכה, ברכה אתדבק בה בהאי זאת. אבל כל אתר דתשפח באורייתא זאת התורה בלא וא"ו, בגין חובה (ויקרא י"ג) זאת תורת נגע צרעת. (ויקרא י"ד) זאת התורה לכל נגע הצרעת (במדבר ה) זאת תורת הקנאות. בגין דסאיבו גרמיהון וסאיבו מקדשא. (ויקרא ו) זאת תורת העולה, לא פתיב ביה וא"ו עד דיעבדו לה שלימו בני אהרן לחברא לזאת בבועלה. (ויקרא ו') וזאת תורת המנחה, לא אתייא על חטא, דהא נדבה היא. או דאתייא עם עולה והא עבדא עולה שלימו. (ויקרא ו') זאת תורת החטאת אתייא על חטא דסאיבו להאי זאת.

וזאת תורת האשם בגין דלא עבדו כל כך פגימו, ובגין כך אתייא דכורא ולא נוקבא (ויקרא ז') וזאת תורת זבח השלמים בגין דאתיין לשלמא אתחבר בה וא"ו. (שם) זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת, בגין חטאת דאית בקרא, וחוטא אחד יאבד טובה הרבה. דא אוקימנא (רס"א ע"א) בכל אתרא וא"ו מוסיף על ענין ראשון.

וזאת התורה אשר שם וגו' מאי טעמא וא"ו, הא לא אמר זאת בקדמיתא, אמאי פתיב וזאת, בגין סם חיים דאתדבק בה. (דברים ל"ג) וזאת הברכה, בגין ברכה אף על גב דלא פתיב זאת בקדמיתא, או מלה על מה דיייתי. אבל בכולהו מאי טעמא לא פתיב וזאת. בגין דלא אתדבק וא"ו. והאי דכתיב וזאת תורת האשם בגין דכתיב לעיל זאת תורת החטאת, וא"ו מוסיף על ענין ראשון. בגין כך אתייהיבת אורייתא בהאי זאת.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ובגין כך כתיב (ויקרא כ"ו) אף אני אעשה זאת, אסלק מינה וא"ו ותעביד בהו נוקמין וכולהו קרבנין אתיין לקרבא להאי זאת לעילא בהאי שלישי. ואנן מקרבין בהאי יומא תרין פרים במוסף, לאוספא ליה תרין חולקין. איל אחד, לאתחברא ליה אילא דגבור"ה. שבועה אמרין לקבל פוליהו דרגין דיחדון בהאי הלולא. שעיר עזים, לכפרא על דסאיבו מקדשא חייבין דלתתא. (במדבר כ"ט) בחדש השביעי, לקבל דרגא דיצחק דיתחבר ביה כנסת ישראל בתרין פרים. האי דכתיב (בראשית ח') ותנח התיבה בחדש השביעי בשבעה עשר, דאתוספא כנסת ישראל דאיהי שביעית על עשר סמיכא לעשרה. בגין כך פר אחד לאוספא ליה חילא דאימא עלאה למידן עלמא. אבל תרין לא, בגין דלא יכיל עלמא למסבל דינא תקיפא.

איל אחד, גבורה דיליה לישנא דתקיפו, (תהלים כ"א) אילותי לעזרתי חושה. והאי איל תשכח בכולהו מוספין, דמוסיפין חילא דגבורה עליהו. בר משבתא דאית ביה ניהא, ולית ביה דינא כלל. דאתגלייא עתיקא קדישא חידו וטבאן לכולהו עלאין (ס"א עלמין). (במדבר כ"ח) כבשים בני שנה, למיהב חילא לכולהו דרגין. שעיר עזים דלא יתחזי סאיבו במקדשא ביומא דדינא ובהאי יומא אתחבר גבורה עלאה בדינא תתאה דראש חודש למידן עלמא.

תא חזי גבורה דינא קשיא, כנסת ישראל דינא רפיא. אף חובת היום פר אחד, בגין דיכיל עלמא למסבל. ובגין כך בריש ירחא תרין פרים דהיא כפרה. בעשרה לירחא לקבל דרגא דמשה, במוסף דיליה פר בן בקר אחד, דלא אתוסף ביה דינא כל כך בגין דהוא יומא דכפרה. איל אחד תקיף, לתברא רשיעי עלמא, ובעינן למעבד נייחא לשככא רגזא. כבשים שבעה, לאוספא לכולהו דרגין. שעיר עזים אחד, אתוסף הכא בחובת היום לכפרא על סואבת מקדשא, בגין דקודשא בריך הוא מלעילא מכפר כלא. ולא ישתאר סאיבו בעלמא.

בגין כך, חד ביומא, לכפרא קדש הקדשים חד זמנא בשתא, בגין דלא אשתכח כל כך סאיבו תמן. וחד לברא, למזבח החיצון, דלא ישתכח סאיבו בעלמא. בחמשה עשר לירחא לקבל דרגא דאהרן דאחיד בהו"ד ואסתלק נמי בחס"ד.

ובגין כך בהאי זמנא אפילו עם כל אומין דעלמא עביד קודשא בריך הוא טיבו. בגין דאתוסף חס"ד דאהרן עם חס"ד דאברהם ואינן מקרבין ביה בשבעה יומין קרבנין עלוון, בגין דיחדו פוליה עלמא בחדוותא דישראל. ע' פרים לקבל ע' אומין עובדי פוכבים ומזלות דעלמא, וביומא קדמאה פרים שלשה עשר. לאחזאה דלאו אינן פדאי לאתקיימא בעלמא, אלא בטיבו דקודשא בריך הוא, דאית ביה תליסר מכילן דרחמי.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אלים שנים למהוי תקיפו להווא דרגא דחס"ד עלאה על חד תרין ממה דמקרבין
בכולהו מוספין בגין דהאי חגא איהו לקבל דרגא דאהרן דאחיד בדרגא שתיתאי.
ואקרי יום שתיתאי. יומא דקודשא בריך הוא אלף שנין. ובהווא יומא זמין קודשא
ברוך הוא לאוספא על חד תרין טיבו לעמיה. הדא הוא דכתיב (שמות ט"ז) והיה ביום
הששי והכינו את אשר יביאו, אז והיה משנה על אשר ילקטו יום יום, ובכלהו
דרגין דלעילא אתוסף ברכאן.

ובהווא יומא ייתי מלכא משיחא ויתקרי חג האסיף דיכניש קודשא בריך הוא
ביה גלותא דעמיה, הדא הוא דכתיב (ישעיה י"א) והיה ביום ההוא יוסיף יי שנית ידו
לקנות את שאר עמו. ויתקרי חג הספות, דכלהו שבועה דרגין חפיין על ישראל
כסופה ובגין כך פולהו ענני כבוד אזלין עם ישראל במדברא בזכותא דאהרן בגין
כך י"ד אמרין בכל יומא.

ובשבועה יומין הא שבועתים וינהיר שבועתים נהירו דשמשא. וקודשא בריך הוא
ירחם על עלמא ושעיר עזים אחד חטאת לכפרא על סאיבו מקדשא דסאיבו אומי
עלמא עובדי פוכבים ומזלות ביומא תנינא לקבל דרגא דיצחק. ביומא תליתאה
לקבל דרגא דיעקב. ביומא רביעאה לקבל דרגא דיוסף. ביומא חמישאה לקבל
דרגא דמשה. ביומא שתיתאה לקבל דרגא דאהרן:

ותא חזי בהאי חגא ובחגא דפטירו, שבועה יומי דכלילן פולהו יומין דלעילא בהו.
מה דלית פן בשאר חגין דמקרבין בהו מוסף, אלא היינו דאוקימנא ברנא
דמהימנותא (בראשית ל') מחשוף הלבן אשר על המקלות, די לכל אינון שבועה
שבועה דרגין אסחר לון בסטר דחס"ד חגא דפטירא, לקבל אברהם דאתי מחס"ד
בגין כך פולהו דרגין תמן. דהא לכולהו דרגין אסחר יעקב שלימא לסטרא דחס"ד.
האי חגא לקבל דרגא דאהרן דאחיד בחסד, פולהו עמיה.

דבר אחר, בגין דכולהו דרגין וכולהו זכאין, כד נפקו ישראל ממצרים קודשא
ברוך הוא אתגלי תמן בכתרוי וזמין למעבד פן ביומי דייתי משיחא. בגין כך פולהו
בתרין רמיזין הכא והכא ונטלין על חד תרין שבע ברכאן הכא מהתם. והתם על חד
שבועה משאר מוספין, הדא הוא דכתיב (מיכה ז) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו
נפלאות. כיום צאתך הוה ליה למימר. מאי כימי. דכולהו יומין עלאין אזדמנו התם
ואזדמנו הכא. בגין כך נפלאות נ' פלאות, חמשין פלאות. דהא נ' תרעין דבינ'ה
פתח קודשא בריך הוא לאפקא לון מתמן. ובגניי כך באורייתא אדכר יציאת מצרים
נ' זמנין לקבל נ' תרעין כדין יעביד ליומי משיחא. ומאי אראנו. אלא אראנו
להווא סבא דחזא בקדמיתא דכתיב (שמות י"ד) וירא ישראל את היד הגדולה. כדין
זמין למחזי פורענותא דאדום.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דבר אחר, דבגינהון דשבעה צדיקייא, זמין קודשא בריך הוא לאעברא לכל אומין דעלמא ולא ישתאר בעלמא אלא קודשא בריך הוא בלחודוי וישראל גוי אחד בגין כך הכא שבעה יומין. תא חזי, דבגין כך מתמעטין והולכין. וביומא תמינאה שלטין ישראל לחודייהו בעלמא ומקריבין פר אחד איל אחד, רזא דיהודא. שבעה כבשים לקבל שבעה דרגין. שעיר עזים, אף על גב דבההוא זמנא יעבריניה קודשא בריך הוא מעלמא, עם כל דא ישתאר מניה דלא יתבטלון מפריה ורביה. ובההוא זמנא יפקון מים חיים מחכמה עלאה (זכריה י"ד) חצים אל הים הקדמוני דא חסד עלאה וחצים אל הים האחרון דא גבורה ותתאה וגבורה עלאה. בקיץ ובחורף בסטרא דאשא ובסטרא דמיא. דלא ישתאר דינא בעלמא אלא כלא רחמי וחיים וחירו בעלמא:

ותא חזי בהאי חגא עבדין נסוך המים. גביע דחסד באינן שתין מששת ימי בראשית, וכולהו שבעה יומין עלאין מקבלין מאינן מים חיים דנפקין מירושלים עלאה טמירא. ובאן אתר רמיז לאינן מים חיים, באינן שיתין. וחסידי וצדיקי חדאן בהאי הלולא, בגין דרמיזא לההוא טיבו דזמין קודשא בריך הוא למעבד פד יעבר קודשא בריך הוא סאיבו מארעא דיתתון אינן מים חיים טהורים באינן שיתין, בההוא מזבח עלאה ההוא ים האחרון. ואינן תלתא לוגין מים י"ח בצים לקבל צדיק דאקרי ח"י העולמים, ועל ידיה מים נחתין באינן שיתין.

ותא חזי הלל הזקן פד הוה חדי בהאי הלולא אמר אם אני כאן הכל כאן. ואם אין אני כאן מי כאן. הוא רמיז ואמר אי שכונתא דאקרי אני שרייא כאן. הכל כאן ההוא אתרא דאקרי כל דאתי לאזדווגא בה. ואם אין אני כאן מי כאן. דהא לא חשיבא טיבו שלימא בגין דשכונתא לא שרייא בארעא קדישא. אבל פד ישתלמו אינן פרים פדין פתיב (ישעיה י"ב) ושאתבתם מים בששון ממעייני הישועה. מאן אינן. שית מעייני דאינן מריקין בהאי ישועה וכדין עלמא פוליה בחדוה בגין דנפקא שכונתא מבין ההוא סאיבו דשאר עמין, בגין כך (במדבר כ"ט) ביום השמיני עצרת תהיה לכם.

תא חזי עשר נטיעות ערבה ונסוך המים הלכה למשה מסיני. שאר מלי דאורייתא תורה. והכא הלכה. מאי טעמא, אלא בגין דהאי אתרא דאקרי הר סיני, תורה שבעל פה אוליפת ליה למשה לקשרא קשרין דמהימנותא. אינן עשר נטיעות דנצב קודשא בריך הוא, דהא אחיד לון בההוא אתרא דאקרי ערב שביעית ויעבדון פרי בההוא בית סאה, בגין דאייתי מזונא לעלמא בהאי שביעית. דלית לון מזונא אלא מההוא שתא שתיתאה דזרעין בה זרעין, הדא הוא דכתיב (הושע י') זרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד, מה דזרעין יהא לההוא אחרא דאקרי צדקה שלימה, וכדין וקצרו לפי חסד פדין יהא טיבו עלאה. ומאן איהו לפי (פי) חסד דא אברהם.

ותא חזי לתתא שבעה עבידן אית ביניהון. זריע”ה לקבל אימא עלאה, הדא הוא דכתיב (בראשיתמ”ז) הא לכם זרע. קציר”ה לקבל דרגא דאברהם הדא הוא דכתיב וקצרו לפי חסד. דיש”ה בחרוץ לקבל דרגיה דיצחק דעביד דינא ואפריש תכן מההוא בר. דינא אפריש מניה ועבד דינא ברשיעי עלמא וכדין אינהו פמוץ לפני רוח. והאי רוח דא דרגא דיעקב דכתיב (בראשית מ”ה) ותחי רוח יעקב, ולקבליה זור”ה והוא מוץ לאשא אתייהיב למיכל. טוח”ן לקבל דרגא דמשה. ל”ש לקבל דרגא דאהרן. אופ”ה לקבל דרגא דצדי”ק ואתעביד לח”ם בידו דצדי”ק בההוא אור דאית בציון, הדא הוא דכתיב (תהלים קל”ו) נותן לחם לכל בשר. בקדמיתא לכ”ל ולבתר לההוא אתר דאקרי בשר ומאי לחם דא קיומא.

ובהאי שתא שביעתא לא עבדין עבידתא, אלא אכלין ההוא לחם דאתייהיב להו משתא שתיתאה. וכולהו עלמין בחדוה נייחין וכולהו מסכני ועתירי פולהו שוין בהאי אתר, דהא פולהו תתאי מהאי שתא שביעתא מתונגין. ואי בר נש עביד באינון פירין סחורתא. האי דאתרא דעניותא מנע מניה ברכאן, בגין כך מנע מניה ברכאן. ובעי בר נש לאחזאה דהאי ארעא קדישא דקודשא בריך הוא אית לה נייחא בבעלה וקודשא בריך הוא יהיב לחם להאי כ”ל. וכ”ל לההוא אתרא דאקרי בש”ר מבשרי, ולית לה נהורא מדילה אלא הנהו ספיחי דשתיתאה דאזדרעו בה ממילא.

ובעי בר נש בההוא ערב שביעית למעבד עבידתא דארעא באינון עשר נטיען אשתלימו בה דתתיחד האי ארעא בהו, ולא תתפרש מנייהו ותתקרי אף היא נטיעה, נציבו דנצב קודשא בריך הוא. בגין דלא יתמנע מניה ההוא טיבו דאית לה עם בעלה, נייחא בשביעית. בגין כך אדם ביומא שתיתאה אתברי ואזדווגת עמיה בת זוגיה לאתענגא בשבתא, והשתא אזדווגת צד”ק בשתיתאה למיהב נהירו להאי הר סיני.

ותא חזי, הר חורב אתקרי כד אזדווג עמיה וא”ו. ואי בני נשא מפרישין וא”ו מינה, אקרי חרב ליי, דהא חרב פתיב, ועבדא נוקמין. בגין כך הלכה למשה מסיני תורה שבעל פה דיכללון יתה באינון עשר נטיען ערב שביעית, וייתי מזונא לעלמא בשביעית. דהוא אתרא דלית לה נהורא אלא מה דאתייהיב לה מההוא וא”ו.

ותא חזי ישראל כד עבדו עגלא ואפרישו ברכאן מהאי הר חורב דאפרישו מניה וא”ו וקציצו בנטיעות באינון נטיען, מה פתיב (שמותל”ג) ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב. ההוא עדי עלאה, תפלין דרישא ודרועא דשוויין ביד פהה אעדיאו מנהון. ומאן אתר אתייהיב לון, מהר חורב כד אזדווג בה וא”ו. והשתא (משלי ט”ו) ונרגן מפריד אלוף ואתערו עליהון חרב.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בגין כך בני לוי דעבדו לוייה להאי אתרא, אתפרעו מנהון. הדא הוא דכתיב (שמות ל"ב) ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליי אלי ויאספו אליו כל בני לוי, דהא לא עבדו פרודא אלא לוייה. ואמר לון משה (שמות ל"ב) כה אמר יי עברו ושובו משער לשער במחנה, בגין דהאי כ"ה יחבת לון רשותא למעבד דינין ומאן איהו כ"ה, דא הר חורב ובגין כך קטלו מנהון כשלת אלפי איש, שלשת לא אתמר, אלא כשלת לקבל הנהו תלתא דרגין דהוו מליין להאי באר. הדא הוא דכתיב (בראשית כ"ט) והנה שם שלשה עדרי צאן רובצים עליה. בגין דאינון גרמו דיסתלקון מינה והא אוקמוה.

בגין כך פקידת ליה האי תורה שבעל פה למשה על אינון עשר נטיעין וערבה דיקיפון להאי מזבח באינון ערבי נחל לקבל תרין דרגין דמקיפין לעילא דאינון נצ"ח הו"ד. וכדין יעבדון נסוף המים מאינון מים חיים דאתיין על ידי דצדיק ולא ימנעון מהאי מזבח טיבו עלאה.

ותא חזי כל שאר יומי דשתא בהאי מזבח עבדין נסוף היין, רמיו לדינא דעייל בה למידן עלמא. אבל בחג עבדין אוף במים חיים. דהא חיים ונהירו אתוסף בההוא זמנא (ישעיה י"א) כי מלאה הארץ דעה את יי כמים לים מכסים.

עשרה פעמים נמנו ישראל, אחת בידידתן למצרים דכתיב (בראשית מ"ו) כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה וכו' (וגו'). ואחת בעלייתן דכתיב (שמות י"ב) כשש מאות אלה. ושנים בחומש הפקודים ושנים בימי שאול, א' בבזק וא' בטלאים, וא' בימי דוד (שמואל ב' כ"ג) ויתן יואב את מספר העם אל המלך. וא' בימי עזרא (עזרא ב') כל הקהל כאחד. וא' לעתיד לבא (ירמיה ל"ג) עוד תעבורנה הצאן על ידי מונה.

אשרי אדם מצא חכמה, דא אדם עלאה דאשרי עלוי טיבו דעתיקא. אימתי, כד מטא חכמה כמה דאת אמר (משלי י"ח) מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיי. דא רעוא דעתיקא ומאי איהו האי חכמה, דא חכמה זעירא דהיא רברבא באתחברותא לעילא. מצא, מאי מצא פגון דאשתכח בכלא. ואדם יפיק תבונה דבעי לעיינא ולאסתכלא ולאפקא מעומקא עלאה תבונה, לאנהרא להאי חכמה. ועל ידי דמאן אתנהירת על ידי עלאה דמפיק רצון מלעילא לאנהרא לה:

השלמה מההשמטות (סימן לח)

שבע צורות קדושות יש לו להקדוש ברוך הוא וכולן פנגדן באדם, שנאמר בצלם אלהים ברא אותו ונקהה ברא אותם. ואלו הן שוק ימין ושמאל. יד ימין ושמאל גוף וברית הרי שש. והא אמרת שבעה. שבע הוי באשתו והיו לבשר אחד.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

משל למה הדבר דומה, למלך שעלה בלבו ליטע בגנו תשעה אילני זכרים והיו כלם דקלים, אמר פשיהיו כלם מין אחד, אי אפשר להתקיים. מה עשה, נטע אתרוג ביניהם והוא אחד מאותן התשעה שעלה בלבו להיות זכרים ואתרוג מאי הוי, נקבה והיינו דכתיב (ויקרא כ"ג) פרי עץ הדר כפת תמרים (ע"כ).

זכר ונקבה בראם. אפשר לומר פן והא כתיב ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו וגו' ואחר כך אעשה לו עזר כנגדו. ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה. אלא אימא, דכתיב יצירה וכתוב בהן עשיה וכתוב בהן בריאה. עשיה דכתיב זכר ונקבה ברא אותם, בעת הרביב הנשמה על הגוף ואסף הכל. ומנלן דהאי יצירה לישנא דאסופי הוא דכתיב, וייצר יי אלהים כל חית השדה וכל עוף השמים ויבא אל האדם, והיינו דכתיב על האדם זכר ונקבה בראם ויברך אותם (ע"כ).

בצלם אלהים ברא אותו בכל אבריו וכל חלקיו, והא אמרינן וא"ו ולמה הוא דומה לעוטה אור כשלמה והאי וא"ו אינה אלא שש קצוות. אמר ליה, ברית מילה וזווגו של האדם חשבינן אחד. שתי ידי ג'. ראשו וגופו ה'. שתי שוקיו ו'. ופנגדם כמותם בשמים דכתיב (קהלת ז') גם את זה לעמת זה עשה האלהים. והיינו ימים (שמות ל"א) פי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ ולא אמר בששת ימים מלמד שכל יום ויום יש לו כחו (ע"כ): (עד כאן מההשמטות) השלמה מההשמטות המשרו הנ"ל

ויאמר אלהים פרו ורבו וגו'. פקודא דא לאתעסקא בהאי עלמא בפריה ורביה ולמעבד תולדין לאתפשטא שמא קדישא לכל סטרין ולמלקט רוחין ונשמתינן למהוי יקרא דקודשא בריך הוא עילא ותתא. דכל מאן דלא אתעסק בפריה ורביה אזעיר דיוקנא דמריה דלא אשתכח בהאי עלמא. וגרים דלא שרייא שכינתא בהאי עלמא דכמה דאתוספן רוחין ונשמתינן, הכי אתוסף לנחתא (נ"א דוגמתא) בהאי עלמא זיו יקרא דמלכא דכתיב (משלי י"ד) ברב עם הדרת מלך ובאפס לאם מחתת רזון.

הדרת מלך דא זיו יקרא דמלכא דאתוסף לנחתא בהאי עלמא, מחתת רזון דא זעירו דדיוקנא דמלכא דאזעיר מהאי עלמא, הכי אזעיר מעילא. דהא ההוא זיוא לא נחית, ואתחשב על ההוא בר נש פאלו אושיד דמין דגרע דדיוקנא דלתתא כגוונא דלעילא דכתיב פי בצלם אלהים עשה את האדם, ואיהו אזעיר צלם אלהים לתתא, ודמות דדיוקנא לעילא. ועל דא אצטריך בר נש לאתעסקא בפריה ורביה ולמעבד צלם אלהים לאסגא יקרא דיי בכל סטרינן: (עד כאן מההשמטות)

רעיא מהימנא השלמה מההשמטות (סימן לח)

זֹהַר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר וְתַקּוּנִים בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

פְּקוּדָא דָא לְקַיִים פְּרִיָה וְרַבִּיָה לְקַיִים בֵּן וּבֵת. בְּגִין דְּאָב תַּמְן י', וְאִם תַּמְן ה', בֵּן תַּמְן ו', בֵּת תַּמְן ה'. וְאָב וְאִם דְּלִית לֹון בֵּן וּבֵת, גַּם י" לָא שְׂרִיא עֲלֵיהּ, וּכְגוּנָא דָא בְּעוּבְדָא דְּבְרָאשִׁית אָמַר פְּרוּ וּרְבוּ. פְּרוּ מִסְטָרָא דִּימִינָא וּרְבוּ מִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא דְבִיָה בְּרָא אֱלֻקִים כְּלָא, וּבְרָא דָא עַמּוּדָא דְאִמְצַעִיתָא. אֵת הָאָרֶץ דָא שְׂכִינְתָא. וְאִמְאֵי צְרִיף ד', בְּאָב וְאִם בֵּן וּבֵת. בְּגִין דְּהָא אֲתַקְדְּשׁוּ וְאֲתַבְּרָכוּ בְּשִׁלְשׁ קְדוּשׁוֹת וְשִׁבְעַת בְּרַכָּאן דְּאִינוּן י', צְרִיכִין לְמַהוּי ד' אֲתוּון דְּשְׂרִיין עֲלֵיהּ עֲשָׂרָה, לְמַהוּי בַר נֶשׁ רִשׁוֹת הַיְחִיד לְמַאֲרִיָה, דְּרַחֲבוּ ד' וּגְבַהּוּ י'. וּמֵאֵן דְּמַתְּעַסֵּק בְּאוּרִייתָא וּבְמִצְוֵה בְּדַחֲלִילוּ וּבְרַחֲמֵי דְמַאֲרִיָה בְּאַתֵּר דִּירָאָה שְׂרִיא תַּמְן י', בְּאַתֵּר דְּאַהֲבָה שְׂרִיא תַּמְן ה'. בְּאַתֵּר דְּתוֹרָה שְׂרִיא ו', וּבְאַתֵּר דְּמִצְוֵה שְׂרִיא ה'. בְּאַתֵּר דְּמַחְשְׁבָה דְּאַתְמַר בַּהּ (שְׂמוּאֵל ב ז) וְזֹאת תּוֹרַת הָאָדָם, כְּלִיל מְכֻלָּא. שְׂרִיא בֵיה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א. (תְּהֵלִים קכ"ז) אִם י" לָא יִבְנֶה בֵּית שְׁוֹא עֲמִלוּ בּוֹנוּ בּוּ, מְאִי שְׁוֹא עֲמִלוּ בּוֹנוּ בּוּ, אִינוּן סְמַא"ל וּנְחַשׁ ע"כ: (עַד כַּאן מֵהַשְּׂמֻטוֹת)

נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ, דְּאַתְכְּלִיל בְּשִׁית סְטְרִין כְּלִיל מְכֻלָּא כְּגוּנָא דְלַעֲלִילָא, בְּשִׁיפֵי מְתַקְנֵן בְּרִזָּא דְחַכְמַתָּא כְּדָקָא יְאוּת כְּלָא תַקּוּנָא עֲלָאָה. נַעֲשֶׂה אָדָם רִזָּא דְכַר וְנוֹקְבָא כְּלָא בְּחַכְמַתָּא קְדִישָׁא עֲלָאָה. בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ לְאַשְׁתְּכַלְלָא דָא בְּדָא לְמַהוּי (ד"א ל"ג חד) הוּא יְחִידָאֵי בְּעֵלְמָא שְׁלִיט עַל כְּלָא:

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה (ד"א כָּל) וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד, הֲכֵא אֲתַתְּקֵן מַה דְלָא אֲתַמַּר כִּי טוֹב בְּשַׁנֵּי בְּגִין דְּאַתְבְּרִי בֵיה מוֹתָא, וְהֲכֵא אֲתַמַּר וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד. וְאֲזִלָּא כְּמַה דְאֲמַרֵי חֲבַרְיָא וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד זֶה מוֹת.

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד, וְכִי לָא חֲמָא לִיה קוּדְם. אֲלָא כְּלָא חֲמָא לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, וּמֵאֵן דְאָמַר אֵת כָּל, לְאַסְגָּאָה כָּל דְרִין דִּיִּיתוּן לְבַתֵּר בֵּן, וְכֵן כָּל מַה דִּיתְחַדֵּשׁ בְּעֵלְמָא בְּכָל דְרָא וְדָרָא עַד לָא יִיתוּן לְעֵלְמָא. אֲשֶׁר עָשָׂה, דָא כָּל עוּבְדֵין דְּבְרָאשִׁית, דְּתַמְן אֲתַבְּרִי יְסוּדָא וְעַקְרָא לְכָל מַה דִּיִּיתֵי וְיִתְחַדֵּשׁ בְּעֵלְמָא לְבַתֵּר בֵּן. וּבְגִין כֵּן חֲמָא לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא עַד לָא הוּוּ וְשׁוּי כְּלָא בְּעוּבְדָא דְּבְרָאשִׁית. יוֹם הַשְּׁשִׁי, מְאִי שְׁנָא בְּכֻלְהוּ יוֹמֵי דְלָא אֲתַמַּר בְּהוּ ה"א, אֲלָא הֲכֵא כְּדֵ אֲשְׁתְּכַלְלֵ עֲלְמָא אֲתַחֲבַרְתָּ נּוֹקְבָא בְּדְכוּרָא בְּחַבּוּרָא חַד, ה' בְּשִׁשִּׁי (ד"א דִּאִיהוּ ס"א יְסוּד) לְמַהוּי כְּלָא חַד. וַיְכַלּוּ, אֲשְׁתְּכַלְלוּ כְּלָא חַד (ד"א כַּחַד). אֲשְׁתְּכַלְלוּ מְכֻלָּא וְאֲשְׁתְּלִימוּ בְּכָלָא:

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם. רַבִּי אֶלְעָזָר פִּתַּח (תְּהֵלִים לֵא) מַה רַב טוֹבָךָ אֲשֶׁר צִפְנָתָ לִירְאִיךָ פְּעֻלַת לַחּוֹסִים בְּךָ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם. תָּא חֲזִי, קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּרָא לְבַר נֶשׁ בְּעֵלְמָא, וְאַתְקִין לִיה לְמַהוּי שְׁלִים בְּפוּלְחָנִיה וְלֵאֲתַתְּקֵנָא אַרְחוּי, בְּגִין דִּיזְכִּי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לְנִהוּרָא עֲלָאָה דְגַנְיִז קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְצַדִּיקֵיָא כְּמָא דַּאֲתָ אָמַר, (ישעיה סד) עֵין
לֹא רֵאתָה אֱלֹהִים זִוְלַתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לּוֹ.

השלמה מההשמטות (סימן ט"ל)

יֵשֵׁב רַבִּי בְרַכְיָה וְדַרְשׁ מֵאֵי הָאֵי דְקָא אֲמַרִּינָן כּל יוֹמָא הָעוֹלָם הֵבֵא, וְלֹא יִדְעִינָן
מֵאֵי קָאמַר, הָעוֹלָם הֵבֵא מִתְרַגְּם עֲלֵמָא דַּאֲתִי מְלַמֵּד שְׁקוּדָם שְׁנִבְרָא הָעוֹלָם עֲלָה
בְּמַחֲשָׁבָה לְבְרוּא אֹר גְּדוּל לְהָאִיר וְנִבְרָא אֹר גְּדוּל שְׁאִין כָּל בְּרִיָּה יְכוּלָה לְשִׁלוּט
בוּ, צָפָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאִינָן יְכוּלִין לְסוּבְלוֹ לְקַח שְׁבִיעֵי וְשֵׁם לְהֵם בְּמִקְוָמוֹ
וְהַשָּׂאָר גְּנִזוּ לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבָא. אָמַר אִם יִזְכּוּ בְּזֵה הַשְּׁבִיעֵי וְיִשְׁמְרוּהוּ, אַתְּנָן לְהֵם
זֶה לְעוֹלָם אַחֲרוֹן. וְהֵינּוּ דְכְּתִיב, הָעוֹלָם הֵבֵא. שְׁכַבְרָא בְּאֵי מִקְוָדָם שֵׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית.
הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (שם ל"א) מָה רַב טוֹבָךָ אֲשֶׁר צִפְנַת לִירֵאִיךָ פְּעֻלַּת לְחוּסִים בְּךָ נִגְד
בְּנֵי אָדָם: (עד כאן מההשמטות)

וּבְמָה (ס"א זכ"י בר נש) יִזְכִּי לִיָּה לְבַר נֶשׁ לְהֵהוּא נְהוּרָא, בְּאוּרֵיָתָא. דְּכָל מָאן
דַּאֲשַׁתְּדַל בְּאוּרֵיָתָא בְּכָל יוֹמָא יִזְכִּי לְמַהוּי לִיָּה חוּלְקָא בְּעֲלֵמָא דַּאֲתִי, וְיִתְחַשֵּׁב לִיָּה
כְּאֵלוֹ בְּאֵנִי עֲלֵמִין, דְּהָא בְּאוּרֵיָתָא אַתְּבִינֵי עֲלֵמָא וְאֲשַׁתְּכַלֵּל הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (משלי
ג) יִי בְּחֻכְמָה יִסַּד אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבְנִינָה, וְכְּתִיב, (משלי ח) וְאֵהִיָּה אֲצִלוֹ אֲמוּנָן
וְאֵהִיָּה שַׁעֲשׂוּעִים יוֹם יוֹם וְכָל דַּאֲשַׁתְּדַל בְּהַ שְׁכַלִּיל עֲלֵמִין וְקִיִּים לִיָּה.

[זוהר חלק א' - דף מז ע"ב]

וְתָא חֲזִי, בְּרוּחָא עֲבִיד קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֲלֵמָא, וּבְרוּחָא מִתְקַיֵּימָא, רוּחָא דְאַנּוּן
דְּלֵעָאן בְּאוּרֵיָתָא, וְכָל שְׁפָן רוּחָא דְהֶבֶל דְרַבִּי דְבִי רַב. מָה רַב טוֹבָךָ דָּא טוֹבָא
דַּאֲתַגְנִיז. לִירֵאִיךָ לְאַנּוּן דְחִלִּי חֲטָאָה. פְּעֻלַּת לְחוּסִים בְּךָ. מֵאֵי פְּעֻלַּת דָּא עוּבְדָּא
דְּבְרֵאשִׁית. רַבִּי אָבָא אָמַר דָּא גֵן עֵדֵן, דְּהָא בְּאוּמְנוּתָא עֲבִיד לִיָּה קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
בְּאַרְעָא כְּגוּוּנָא דְלַעִילָא. לְאַתְתַּקְפָּא בֵּיה צַדִּיקֵיָא (דף מז ע"ב) הֵדָא הוּא דְכְּתִיב
(תהלים לא) פְּעֻלַּת לְחוּסִים בְּךָ, נִגְד בְּנֵי אָדָם, דְּהָא הוּא נִגְד (בני) אָדָם. וְאַחֲרָא נִגְד
עֲלֵאִין קְדִישִׁין. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן גֵּן עֵדֵן לַעִילָא וְנִגְד בְּנֵי אָדָם הוּי (ואפילו אחרא נגד
בני אדם הוּי) לְאַתְפְּנֵשָׁא בֵּיה צַדִּיקֵיָא דְעַבְדֵי רְעוּתָא דְמֵאֲרִיהוֹן.

וְיִכְלוּ, דְּכָלוּ עוּבְדִין דְלַעִילָא וְעוּבְדִין דְלַתְתָּא. הַשְּׁמַיִם וְהָאָרֶץ לַעִילָא וְתָתָא. רַבִּי
שְׁמַעוֹן אָמַר עוּבְדָּא וְאוּמְנוּתָא דְאוּרֵיָתָא שְׁכַתְּבַ וְעוּבְדָּא וְאוּמְנוּתָא דְתוֹרָה שְׁכַתְּבַ
פְּהַ. וְכָל צְבָאָם אֵלִין פְּרִטֵי דְאוּרֵיָתָא אֲפִין דְאוּרֵיָתָא שְׁבַעִים פְּנִים לְתוֹרָה. וְיִכְלוּ,
דַּאֲתַקְיָמוּ וְאֲשַׁתְּכַלְלוּ דָּא בְּדָא. שְׁמַיִם וְאָרֶץ פְּרִט וְכַלְל. וְכָל צְבָאָם, רְזִי דְאוּרֵיָתָא
דְכִיָּאן דְאוּרֵיָתָא מְסַאבְן דְאוּרֵיָתָא.

השלמה מההשמטות (סימן מ')

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שמיני מאי הוי, יש לו להקדוש ברוך הוא צדיק אחד בעולם וחביב לו מפני שמקיים כל העולם כלו והוא יסודו והוא מכלכלו ומצמיחו ומגדלו ומשמחו. אהוב וחביב למעלה, נורא ואדיר למטה. מתוקן ומקובל למעלה, מתוקן ומקובל למטה. והוא יסוד הנפשות כלם.

אמרת שמיני ואמרת יסוד הנפשות כלם, והא פתיב וביום השביעי שבת וינפש. אין שביעי הוי, אלא משום דמכריע בינייהו, ויש אינון תלת לרע ותלת לעיל, והוא דאכרע בינייהו. ומאי טעמא אקרי שביעי, וכי הוא בשביעי, לא. אלא מפני שהקדוש ברוך הוא שבת בשבת באותה המדה. דכתיב (שמות ל"א) פי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש. מלמד שכל יום ויום יש לו מאמר אחד שהוא אדון לו, לא מפני שהוא נברא בו, אלא מפני שהוא פועל בעולם פעולה המסורה לו בידו.

פעלו כלם פעולתם וקיימו מעשיהם לבד, בא יום השביעי ופעל פעולתו. שמחו כלם ואף הקדוש ברוך הוא. ולא עוד אלא שגדלה נשמתו, דכתיב וביום השביעי שבת וינפש. ומאי הוי שבתה זו דלא הוי בה מלאכה, והוי הנחה. דכתיב שבת משל למה הדבר דומה, למלך שהיו לו שבעה גנות, ובגן האמצעי מעין נאה נובע ממקור מים חיים, ג' מימינו וג' משמאלו. ומיד שפועל בעולם, אז מתמלא ושמחים כלם. ואומרים לצרכנו הוא מתמלא והוא משקה אותם ומגדלם והם ממתינין ושובתין והוא משקה את השבעה. והא פתיב (ישעיה מ"ג) ממזרח אביא זרעך והוי חד מנהון ומשקה ליה. אלא אימא הוא משקה את הלב והלב משקה אחר כן כלם. ומאי ניהו מדה שביעית הוי אומר זו מדת טובו של הקדוש ברוך הוא.

מאי טעמא אמר את שבתותי, ולא אמר את שפתי. משל למה הדבר דומה, למלך שהיה לו כלה נאה וכל שבוע ושבוע מזמינה יום אחד להיות עמו. והמלך יש לו בנים נאים ואהובים אמר להם הואיל וכן שמחו אתם גם כן ביום שמחתי פי אני בשלכם אני משתדל ואתם גם כן תדרו אותו. ומאי זכור ושמור זכור לזכר ושמור לזקבה. מאי טעמא (ויקרא י"ט) ומקדשי תיראו. שמרו עצמכם מהרהור, פי מקדשי קדוש הוא למה (ויקרא כ) פי אני יי מקדשכם, אני בכל צד. ע"כ: (עד כאן מההשמטות)

ויכל אלהים ביום השביעי דא תורה שבעל פה דאיהו יום שביעי, וביה אשתכלל עלמא דאיהו קיומא דכלא. מלאכתו אשר עשה ולא כל מלאכתו, דהא תורה שבתא אפיק כלא בתוקפא דכתב דנפיק מחכמתא. תלת זמנין הכא ביום השביעי. ויכל אלהים ביום השביעי. וישבות ביום השביעי. ויברך אלהים את יום השביעי.

“זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הא תלת. ויכל אלהים ביום השביעי, דא תורה שבעל פה, דעם יום השביעי דא אשתכלל עלמא כדקא אמרן.

וישבות ביום השביעי, דא יסודא דעלמא. בספרא דרב ייבא סבא דא יובלא ועל כף כתיב הכא מפ"ל מלאכתו דכלא נפיק מניה. ואנן דא יסודא כדקאמרן דהא נייחא ביה הוה יתיר מכלא.

סדר הלימוד ליום יח תשרי [יום 18 בשנה]

ויברך אלהים את יום השביעי. דא כהן גדול דמברך לכלא והוא נטיל ברישא דתנן כהן נטיל בראש, וברכאן ביה שריין לברכא ואקרי שביעי. רבי ייסא סבא אמר הני תרי חד ביסודא דעלמא איהו, וחד בעמודא דאמצעייתא. (ד"א ל"ג) (אבל הני תלת חד במעלי שבתא דליליא וחד דיומא וחד דעלמא דאתי דאיהו שבת הגדול).

וכן (ד"א ל"ג ויקדש) אותו, למאן, להווא אתר דאת קיימא ביה שריא כמא דאת אמר, (שמואל ב טו) והראני אותו ואת נהו. ובהאי אתר שריין כל קדושין לעילא (ד"א דלעילא), ונפקי מניה לכנסת ישראל למיהב לה תפנוקא לחם פנג, ואזלא הא כמה דכתיב, (בראשית מט) מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך, מאשר דא קיים שלים דהוה (ד"א ל"ג) (ליה) לחם עוני אתהדר למהוי לחם פנג. והוא יתן מעדני מלך. מאן מלך, דא כנסת ישראל. הוא יחיב (ד"א לה) כל תפנוקין דעלמין, וכל קדושין דנפקין מלעילא מהאי אתר נפקין. ועל דא ויקדש אותו, הווא את קיימא.

פי בו שבת. ביה נייחא דכלא, (ד"א ביה נייחא) דעלאין ותתאין. ביה שבתא (ד"א אתייה) לנייחא. אשר ברא אלהים מכללא דזכור נפקא שמור לאתקנא עבידתא דעלמא. לעשות דא אומנא דעלמא. למעבד עבידתא דכלא. (ס"א אשר ברא אומנא אצטרך לעלמא וכל עבידתא דכלא).

תו פריש רבי שמעון מלה ואמר, כתיב, (דברים ז) שומר הברית והחסד. שומר דא כנסת ישראל. הברית דא יסודא דעלמא. והחסד דא אברהם, דכנסת ישראל היא שומר הברית והחסד, ואקרי שומר ישראל, דא הוא נטיר פתחא דכלא, ביה תליין כל עבידן דעלמא ודאי, אשר ברא אלהים לעשות, לשכללא לאתקנא כלא כל יומא ויומא ולאפקא רוחין ונשמתיין (קדישין לעלמא), ואפילו רוחין ושידן.

ואי תימא דלאו אנון תקונא דעלמא. לאו הכי. דהא אנון לתקונא דעלמא הוה ולא לקאה בהו לחייבי עלמא דאנון אזלין לקבלייהו לאוכחא להו. ומאי דאזיל לשמאלא אתאחיד בסטרא שמאלא לקבלייהו (ס"א לקי בהו) בגיני כף לתקונא הוה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

[זוהר חלק א' - דף מח ע"א]

תא חזי, מה פתיב בשלמה (שמואל ב ז) והוכחתי בשבט אנשים ובנגעי בני אדם. מאן (קסט ע"ב) נגעי בני אדם. אלין אנון מדיקין. תא חזי, בשעתא דאתבריאן אתקדש יומא ואשתארו רוחא בלא גופא. ואלין אנון בריין דלא (דף מח ע"א) אשתכללו (ד"א ל"ג) ולא אתייסדו) ומסטר שמאלא אנון זוהמא דדהבא, ועל דא בגין דלא אשתכללו ואנון פגימין, שמא קדישא לא שריא בהו ולא אתדבקו ביה, ודחילו דלהון משמא קדישא איהו וועין ודחלין מניה, ושמא קדישא לא שריא באתר פגים.

ותא חזי האי בר נש דאתפגים דלא שבק בר בהאי עלמא, כד נפק מניה לא אתדבק בשמא קדישא (לעיל יג א) ולא עאלין ליה בפרגודא, בגין דאיהו פגים ולא אשתלים, ואילנא דאתעקר בעיא נטיעא זמנא אחרא, בגין דשמא קדישא אשתלים בכל סטריין. ופגימו לא אתדבק ביה לעלמין.

ותא חזי הני בריין פגימין אנון מעילא ומתתא, ובגיני כד לא מתדבקן לעילא ולא מתדבקן לתתא. ואלין דכתיב בהו אשר ברא אלהים לעשות דלא אשתלימו עילא ותתא. ואי תימא הא רוחין אנון אמאי לאו (ד"א אשתלימו) לעילא, אלא פיון דלא אשתלימו לתתא בארעא לא אשתלימו לעילא. וכלהו מסטר שמאלא קא אתיין ומתפסיין מעינא דבני נשא וקיימי לקבליהו לאבאשא לון. תלת לון כמלאכי השרת. ותלת לון כבני נשא. (לעיל כה א) והא אוקמוה.

בתר דאתבריא רוחין (ד"א ל"ג אטמרו) אשתארו אנון רוחין בתר רחייא דנוקבא דתהומא רבא ליליא דשבתא ויומא דשבתא, פיון דנפק קדושתא דיומא ולא אשתלימו, נפקו לעלמא ושטאן לכל סטריין, ובעיא עלמא לאתנטרא מנייהו. דהא פדין כל סטר שמאלא אתער, ואשא דגיהנם מלהטא, וכל אנון דבסטר שמאלא אזלין ושטאן בעלמא. ובעאן לאתלבשא בגופא ולא יכלין. פדין בעינא לאסתמרא מנייהו, ואתקינו שיר דפגעים בכל שעתא דדחילו דלהון שריא בעלמא.

תא חזי, כד אתקדש יומא במעלי שבתא סוכת שלום שריא ואתפריסת בעלמא. מאן סוכת שלום, דא שבתא, וכל רוחין ועלעולין ושדין וכל סטרא דמסאבי פלהו טמירין ועאלין בעינא דריחייא דנוקבא דתהומא רבא. דהא פיון דאתער קדושתא על עלמא, רוח מסאבא לא אתער בהדיה. ודא עריק מקמיה דדא.

וכדין עלמא בנטירו עלאה ולא בעינן לצלאה על נטירו כגון שומר את עמו ישראל לעד אמן. דהא דא ביומא דחול אתתקן דעלמא בעיא נטירו. אבל בשבת סוכת שלום אתפריסא על עלמא ואתנטיר בכל סטריין. ואפילו חייבי גיהנם נטירין אנון, וכלא בשלמא אשתפחא עלאין ותתאין, ובגין כד בקדושא דיומא מברכינן

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הפורס סבת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים. אמאי על ירושלים, אלא דא היא מדורא דההיא סבה. ובעינא לזמנא לההיא סבה דאתפרסת עלנא ולמשרא עמנא ולמהוי (ד"א מגינא) עלנא כאמא דשרייה על בנין, ובגין דא לא דחלין מכל סטרין, ועל דא הפורס סוכת שלום עלינו.

תא חזי, בשעתא דישאל מברכין ומזמנין להאי סבת שלום אושפיזא קדישא ואמרי הפורס סבת שלום, כדין קדושתא עלאה נחתא ופריסת גדפהא עליהו דישאל ומכסיא לון כאמא על בנין, וכל זינין בישין אתפנישו מעלמא, ויתבי ישראל תחות קדושתא דמאריהון, וכדין דא סבת שלום יהיב נשמתין חדתין לבנהא, מאי טעמא בגין דביה נשמתין שריין (ס"א דכדין זמן זווגא ונטלת נשמתין ובה שריין) ומניה נפקין. וכיון דשריא ופריסת גדפהא על בנהא. אריקת נשמתין חדתין לכל חד וחד.

[זוהר חלק א' - דף מח ע"ב]

תו אמר רבי שמעון על דא תנינן שבת דוגמא דעלמא דאתי איהו, הכי הוא ודאי, ועל דא שמייטה ויובל דוגמא דא בדא. ושבת ועלמא דאתי הכי הוא. וההוא תוספת דנשמתא מרזא דזכור קא אתיא על האי סבת שלום דנטיל (דף מח ע"ב) מעלמא דאתי ודא תוספת יהבת לעלמא קדישא. ובההוא תוספת חדאן ויתנשי מנייהו כל מלין דחול וכל צערין וכל עאקין כמא דאת אמר (ישעיה יד) ביום הניח יי לך מעצבך ומרגוך ומן העבדה הקשה וגו'.

ובליליא דשבתא בעי בר נש לאטעמא מכלא, בגין לאחזאה דהאי סבת שלום מכלא אתכלילת, ובלבד דלא יפגים מיכלא חדא ליומא, ואית דאמרי תרין, לתרין סעודתי אחרנין דיומא, ושפיר. וכל שפן אי סליק יתיר ליומא ויכיל למטעם ממכילין אחרנין ולזעירי בתרי תבשילין סגיא, ואוקמוה חבריא.

גר של שבת לנשי עמא קדישא אתיהיבת לאדלקא, וחבריא הא אמרו דאיהי כבתה בוצינא דעלמא ואחשיכת ליה כו' ושפיר. אבל רזא דמלה. האי סבת שלום מטרוניתא דעלמא היא ונשמתין דאנון בוצינא עלאה בה שריין. ועל דא מטרוניתא בעיא לאדלקא, דהא בדוכתהא אתאחדת ועבדת עובדא.

ואתתא בעיא בחדוה דלבא ורעותא לאדלקא בוצינא דשבת, דהא יקרא עלאה היא לה וזכו רב לגרמה למזכי לבנין קדישין דיהון בוצינא דעלמא באורייתא ובדחלתא, ויסגון שלמא בארעא, ויהיבת לבעלה אורכא דחיי, בגין כך בעיא לאודהרא בה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תא חזי, שבת ליליא ויומא זכור ושמור איהו כחדא, ועל דא כתיב זכור את יום השבת לקדשו וכתיב שמור את יום השבת, זכור לדכורא שמור לנוקבא וכלא חד. זכאין אנון ישראל חולקיה דקודשא בריך הוא עדביה ואחסנתיה עלייהו כתיב, (תהלים קמד) אשרי העם שפכה לו אשרי העם שיי אלקיו.

השלמה מההשמטות (סימן מ"ב)

רבי חנינא פריש כל חד על קיומא. ששון חד. שמחה תרין. חתן תלת. כלה ארבע. גילה דיצה אהבה אחוה שלום וריעות י' כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם. ע"כ: (עד כאן מההשמטות)

ויבן יי אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם וגו'. אמר רבי שמעון כתיב, (איוב כח) אלהים הבין דרפה והוא ידע את מקומה. האי קרא גוונין סגי אין אית ביה. אלא מהו אלהים הבין דרפה. כמא דאת אמר ויבן יי אלהים את הצלע דא תורה שבעל פה דאית בה דרה, כמא דאת אמר, (ישעיה מג) הנותן בים דרה, בגיני כך אלהים הבין דרפה.

והוא ידע את מקומה. מאן מקומה, דא תורה שבכתב דאית בה דעת. (דעת ותבונה כחד אזלו) יי אלהים שם מלא לאתקנא לה בכלא. ועל דא אתקריאת חכמה ואתקריאת בינה. בגין דהוה בשם מלא יי אלהים בכלא בשלימו בתרי שמהן.

את הצלע דא אספקלריאה דלא נהרא כמא דאת אמר, (תהלים לה) ובצלעי שמחו ונאספו. אשר לקח מן האדם, בגין דהא מתורה שבכתב נפקת. לאשה, לאתקשרא בשלהובא דסטר שמאלא, דהא אורייתא מסטרא דגבורה אתיהיבת. לאשה, למהוי (נח ע' א) אש ה' קטיר כחדא.

ויבאה אל האדם. בגין דלא בעיא לאשתפחא בלחודהא אלא לאתכללא ולאשתפחא בתורה שבכתב. פיון דאתחברת בהדיה הוא יזון לה ויתקן לה ויתן לה מה דאצטריך היינו דכתיב ואת הארץ והא אוקימנא. מכאן אוליפנא מאן דאנסיב ברתיה עד לא תיעול לבעלה, אבוה ואמה מתקנין לה ויהבין לה כל מה דאצטריך, פיון דאתחברת בבעלה הוא יזון לה והוא יתן לה מה דבעיא.

תא חזי, בקדמיתא כתיב ויבן יי אלהים את הצלע. דאבא ואמא אתקינו לה (בכ"ד קשוטין. ויבאה בגי' כ"ד) ולבתר ויביאה אל האדם (ועאלא ליה בחמש קלין (ירמיה כה) קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול מצהלות חתנים) לאתקשרא כלא כחדא ולאשתפחא חד בחד. והוא יהיב (ליה) מה דאצטריך.

[זוהר חלק א' - דף מט ע"א]

זֹהַר הַיּוֹמִי" - לַיְמוּד כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר וְתַקּוּנִים בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

דְּבַר אַחַר אֱלֹהִים הַבִּין דְּרָפָה, כַּד בְּרַתָּא בְּבִי אַמָּא, הִיא אֲסַתְפְּלָא בְּכָל יוֹמָא בְּכָל
מַה דְּבַעֲיָא בְּרַתָּה דְּכַתִּיב, (איוב כח) אֱלֹהִים הַבִּין דְּרָפָה, פִּיּוֹן דְּחִבְרַת לָהּ בְּבַעֲלָהּ הוּא
יְהִיב לָהּ כָּל מַה דְּבַעֲיָא וְיִתְקַן עוֹבְדָהָא, הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ (וְהִיא
קָרָא בְרוּזִין עֲלָאִין אַתְקֶשֶׁר) (דף מט ע"א) (ד"א הִיא קָרָא עַל חֲכַמְתָּא עֲלָאָה אַתְמַר
וְאַתְקֶשֶׁר בְרוּזִין עֲלָאִין, דְּהֵא נְקוּדָה קַדְמָאָה לִית מֵאֵן דִּידַע בַּה כְּלָל, אַבְל אֱלֹהִים
הַבִּין דְּרַכָּה דָּא עֲלֵמָא דַּאֲתִי, וְהוּ"א דָּא טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דַּאֲקָרִי הוּ"א
וְלֹא יָדִיעַ בְּשֵׁמָא).

כְּתִיב וַיִּצַר יי אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם. הֵכָּא אֲשַׁתְּכַלֵּל בְּכֹלָא בִּימִנָא וּבְשֵׁמָא לָא, וְהָא
אוּקְיָמָנָא דַּאֲתְכַלִּיל בִּיצַר הַטּוֹב, אַבְל וַיִּצַר יי אֱלֹהִים בִּיצַר טוֹב וּבִיצַר רָע.

הַשְּׁלֵמָה מֵהַהֲשַׁמְטוֹת (סִימָן מ"ג)

ס"א יִצַר טוֹב וַיִּצַר רָע דַּאֲיְהוּ חֲדוּה וְאֲיִיתִי לָהּ לְגַבִּיָּהּ, וְלַעֲיִלָּא סְטְרָא דְצַפּוֹן
מִמֶּשׁ דַּאֲיְהוּ חֲדוּה בְּלֹא זוֹהֶמָא דִּיצַר הָרַע אֲחִיד בִּיה (נ"א בה). בְּקַדְמִיתָא דְכַתִּיב
שְׁמַאלוֹ תַּחַת לְרֵאשִׁי וְלִבְתֵּר וַיִּמְיֵנוּ תַּחֲבַקְנִי וְאַתִּי־יְהִיבַת בֵּין יְמִינָא לְשֵׁמָא לָא (נ"א
וּשְׁמַאלָא) (לַאֲתוּנָא) וְעַל דָּא וַיִּצַר יי אֱלֹהִים שֵׁם מֵלֵא לְגַבִּי תְרִין סְטְרִין אֲלִין. אֶת הָאָדָם
(וְכו') (עַד כַּאן מֵהַהֲשַׁמְטוֹת)

אַמָּאִי, אֲלָא יִצַר טוֹב לִיה לְגַרְמִיָּה. יִצַר הָרַע לְאַתְעָרָא לְגַבִּי נוֹקְבִיָּה. (ס"א וּמִסְטֶר
שְׁמַאלָא אַתְעַר תְּדִיר לְגַבִּי נוֹקְבֵא), רְזָא דְמַלְהָ מִכַּאן אוּלִּיפְנָא דְצַפּוֹן אַתְעַר תְּדִיר לְגַבִּי
נוֹקְבֵא וְאַתְקֶשֶׁר בְּהַדָּה וּבְגִין כֶּךָ אַתְקֶרִיאַת אֲשֶׁה.

וְתָא חֲזִי, יִצַר טוֹב וַיִּצַר הָרַע בְּגִין דַּאֲתִי־יְהִיבַת נוֹקְבֵא בִּינִיָּהּ (נ"א דְנוֹקְבֵא אַתְכַלִּילַת
בְּהו) וְאַתְקֶשֶׁרָא בְּהַדִּיָּהּ, וְלֹא מִתְקַשְׁרָא עַד דִּיצַר הָרַע אַתְעַר לְגַבִּיָּהּ וּמִתְקַשְׁרִין דָּא
בְּדָא. וְכִיּוֹן דְּמִתְקַשְׁרִין דָּא בְּדָא, כְּדִין אַתְעַר יִצַר טוֹב דַּאֲיְהוּ חֲדוּה וְאֲיִיתִי לָהּ לְגַבִּיָּהּ
(וְכַדִּין אַתִּי־יְהִיבַת בִּינִיָּהּ לַאֲתַקְנָא, וְעַל דָּא וַיִּצַר יי אֱלֹהִים שֵׁם מֵלֵא לְגַבִּיָּהּ יִצַר
טוֹב וַיִּצַר רָע) (ד"א וְלַעֲיִלָּא סְטְרָא דְצַפּוֹן מִמֶּשׁ דַּאֲיְהוּ חֲדוּה בְּלֹא זוֹהֶמָא דִּיצַר הָרַע
אֲחִיד בַּה בְּקַדְמִיתָא, דְכַתִּיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) שְׁמַאלוֹ תַּחַת לְרֵאשִׁי וְלִבְתֵּר וַיִּמְיֵנוּ
תַּחֲבַקְנִי, וְאַתִּי־יְהִיבַת בֵּין יְמִינָא וּשְׁמַאלָא לַאֲתוּנָא, וְעַל דָּא וַיִּצַר יי אֱלֹהִים שֵׁם
מֵלֵא לְגַבִּי תְרִין סְטְרִין אֲלִין).

אֶת הָאָדָם הָאֵא אוּקְיָמָנָא. אַבְל דְּכַר וְנוֹקְבֵא כְּחַדָּא (ד"א וְלֹא הוּו) מִתְפַּרְשֵׁן לְמַהוּי
אַפִּין בְּאַפִּין. מַה כְּתִיב עֶפֶר מִן הָאָדָמָה הַשְּׁתָּא קִיִּימָא לְאַתְקַנָּא. תָּא חֲזִי אַתְתָּא כַּד
אַתְחַבְרַת בְּבַעֲלָהּ, אַתְקֶרִיאַת עַל שֵׁם בְּעֵלָהּ, אִישׁ אֲשֶׁה, צְדִי"ק צְדִי"ק, אִיהוּ עוֹפֶר
וְאִיהוּ עֶפֶר. (ד"א ל"ג) (וְכַדִּין) אִיהוּ צְבִי וְאִיהוּ צְבִיָּה (ד"א כַּמָּא דַּאֲתֵּא אַמְר) (יַחֲזַקְאֵל כ)
צְבִי הִיא לְכָל הָאָרְצוֹת.

זֹהַר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר וְתַקּוּנֵי בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

כְּתִיב, (דברים טז) לֹא תִטַּע לְךָ אֲשֶׁרָה כָּל עֵץ אֲצֵל מִזֶּבַח יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לְךָ. אֲצֵל מִזֶּבַח, וְכִי לְעִילָא מְנִיָּה אוּ בְּאַתֵּר אַחֲרָא מָאן שְׂרִיָּיה. אֲלֵא הָא אוּקְיָמְנָא (קפ"ב ע"ב) אֲשֶׁר דָּא בְּעֵלָה דְּאַתְתָּא (ד"א ה"א) אֲתַקְרִיאת עַל שׁוּם בְּעֵלָה אֲשֶׁרָה. (נ"א ה' הם אשר ה"א) וְעַל דָּא כְּתִיב, (מלכים ב כג) לְבַעַל וְלֹאֲשֶׁרָה. בְּגִין כִּף כְּתִיב לֹא תִטַּע לְךָ אֲשֶׁרָה כָּל עֵץ אֲצֵל מִזֶּבַח יְיָ אֱלֹהֶיךָ. לְקַבֵּל (נ"א אשרה) אֲתֵר דֶּהֱוּא מִזֶּבַח יְיָ, דֶּהֱא מִזֶּבַח יְיָ אִיהוּ קְיִימָא עַל דָּא, וְעַל דָּא לְקַבְּלָה לֹא תִטַּע לְךָ אֲשֶׁרָה אַחֲרָא.

תָּא חֲזִי, בְּכָל אֲתֵר כָּל אַנּוּן פְּלַחֵי שְׁמֵשָׂא אַקְרוּן עוֹבְדִין לְבַעַל, וְאַנּוּן דְּפִלְחִין לְסִיְהָרָא אִיקְרוּן עוֹבְדֵי אֲשֶׁרָה, וְעַל דָּא לְבַעַל וְלֹאֲשֶׁרָה, וְאֲשֶׁרָה אֲתַקְרִי עַל שׁוּם בְּעֵלָה אֲשֶׁרָה. אִי חֲכִי אֲמַאי אֲתַעְבֵּר שְׁמָא דָּא. אֲלֵא אֲשֶׁרָה עַל שׁוּם דְּכְתִיב (בראשית ל) בְּאֲשֶׁרֵי כִּי אֲשֶׁרוּנִי בְּנוֹת וְהוּא (ד"א הא) דְּלֵא אֲשֶׁרוּהָ שְׂאֵר עַמִּין וְקִיִּימָא אַחֲרָא תַחֲוֹתָהּ, וְלֹא עוֹד אֲלֵא דְכְתִיב (איכה א) כָּל מְכַבְּדֵיהָ הִזְלִיחָהּ, וּבְגִין כִּף (נ"א אתעבד) אֲתַעְבֵּר שְׁמָא דָּא, וּבְגִין דְּלֵא יִתְתַקְפוּן אַנּוּן דְּעַבְדֵי שְׂאֵר עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדַת פּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, וְקִרְיָנָן מִזֶּבַח דְּאִיהוּ מֵאֲדָמָה, דְּכְתִיב, (שמות כ) מִזֶּבַח אֲדָמָה וְגו' בְּגִינֵי כִף עֶפֶר מִן הָאֲדָמָה.

וַיִּפַּח בְּאַפִּיו נְשִׁמַת חַיִּים. (מלה אתכליל אבל ויפח באפיו) אֲתַפְלִיל נְשִׁמַת חַיִּים בְּהֵוּא עֶפֶר, כְּנֻקְבָא דְּמִתְעַבְרָא מִן דְּכוּרָא דֶּהֱא מִתַּחְפְּרִין וְאֲתַמְלִיָּא הָאִי עֶפֶר מִכְּלָא, וּמַאי אִיהוּ, רוּחִין וְנְשִׁמַתִּין. וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה, הִשְׁתָּא אֲתַתְקֵן וְקִיִּים אָדָם לְאֲתַקְנָא וְלַמִּיזֵן לְנֶפֶשׁ חַיָּה.

השלמה מההשמטות (סימן מ"ד)

אָמַר לִיָּה (שיר השירים ז) לָכֵה דוּדֵי נִצָּא הַשְּׂדֵה לְכוּ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְטַיִל וְאֵל אֲשֵׁב תְּמִיד בְּמָקוֹם אֶחָד וּמַאי ל"ב אָמַר לִיָּה, אִם כִּן בֵּן זוּמָא מִבְּחוּץ וְאֲתָה עִמוּ ל"ב הוּא (והוא) שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם וְהִיוּ סְתוּמִים וּבֵהֶם נִבְרָא הָעוֹלָם. וּמַאי שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם אָמַר לִיָּה ל"ב נְתִיבוֹת מְשָׁל לְמַלְךָ שְׁהִיָּה יוֹשֵׁב בְּחֻדְרֵי חֻדְרִים וּמִנִּין חֻדְרִים ל"ב. וְלִכְל אֶחָד מִן חֻדְרִים יֵשׁ נְתִיב נָאָה לְמַלְךָ זֶה לְהַפְּנִס (הכל) בְּחֻדְרוֹ עַל דְּרָף נְתִיבוֹת. אָמַר, לֹא נָאָה לוֹ שְׁלֵא לְגַלוֹת פְּנִינֵיו וּמִשְׁכַּנּוֹתָיו וּגְזִיזוֹ וְחֻמוֹדוֹתָיו. אֲמַרְתָּ לֹא. מָה עָשָׂה, נִגַע בְּבַת וּפְלָל בָּהּ כָּל הַנְּתִיבוֹת וּמִלְבוּשֵׁיהָ וְהַרוּצָה לְהַפְּנִס (ס"א להסתכל בעיניה) בְּפָנִים, יִסְתַּכַּל הִנֵּה. וּנְשִׂאָה לְמַלְךָ.

גַּם נְתַנָּה לוֹ בְּמִתְנָה. וְלַפְעָמִים קוּרָא אוֹתָהּ בְּאַהֲבָתוֹ, (בת) אַחוֹתֵי כִּי מִמָּקוֹם אֶחָד הָיוּ וְלַפְעָמִים קוּרָא אוֹתָהּ בְּתִי, כִּי בְתוֹ הִיא. וְלַפְעָמִים קוּרָא אוֹתָהּ אֲמִי. וְעוֹד כִּי אִין דִּין אִם אִין חֲכָמָה, שְׁהִרֵי נְאָמַר (מלכים א' ה') וַיִּי גַתֵּן חֲכָמָה לְשַׁלְמָה. וְאַחַר כִּף דִּן אֶת הַדִּין עַל מִתְכַּנְּוֹתוֹ דְּכְתִיב (מלכים ג') וַיִּשְׁמְעוּ כָּל יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּשְׁפָּט וְגו' כִּי רָאוּ כִּי חֲכָמָה אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ וְגו'.

זֹהַר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר וְתַקּוּנֵי בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

וְמָה חֲכָמָה נִתֵּן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשַׁלְּמָה. שְׁלֵמָה נִשָּׂא שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדֹאֲמַרֵינוּ, כָּל שְׁלֵמָה שְׁבַשְׁיִיר הַשִּׁירִים קִדְשׁ, לְבַד מֵאַחַד. אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹאִיל וְשִׁמְךָ כְּשָׁמִי, אֲשִׁיא לְךָ בְּתִי. וְהָא נִשְׂוֹאָה הִיא, אָמַר לִיָּהּ, בְּמִתְנַה נִתְּנָה לּוֹ הַשֵּׁם. וַיִּי נִתֵּן חֲכָמָה לְשַׁלְּמָה וְלֹא פִירֶשׁ. וְהִיכֵן פִירֶשׁ, לְהִלְךְ. כִּי רָאוּ כִי חֲכָמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ לְעֵשׂוֹת מְשַׁפֵּט (נ"א וּמֵאִי מְשַׁפֵּט אֵלָּא כָּל זִמָּן שָׂאֲדָם עוֹשָׂה מְשַׁפֵּט חֲכָמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ) וּמֵאִי לְעֵשׂוֹת מְשַׁפֵּט, הוּי אֹמֵר שְׂאוֹתָה חֲכָמָה שְׁנִתְּנָה אֱלֹהִים וְשִׁיא עֲמוּ בְּחִדְרוֹ, הִיא בְּקִרְבּוֹ. זֹאת עוֹזֶרְתּוֹ וּמְקַרְבָּתוֹ וְאִם לָאוּ מְרַחֲקָתוֹ וְלֹא עוֹד אֵלָּא מִיִּסְרָתוֹ דְּכִתִּיב (וּיקרא כ"ו) וַיִּסְרַתִּי אֶתְכֶם אֶף אֲנִי: (עד כאן מִהַהֲשַׁמְטוֹת)

וַיִּבֶן יְיָ אֱלֹהִים, אוֹף הָכִי נָמִי בְשֵׁם מְלֵא, דְּהָא אֲבָא וְאֲמָא אֲתַקִּינוּ לָהּ עַד לָא אֲתַת לְבַעְלָהּ. אֵת הִצְלַע כְּמָא דְּאֵת אָמַר, (שִׁיר הַשִּׁירִים א) שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאֹוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם, אֲסַפְקֶלְרִיאָה דְּלֹא נִהְרָא, אֲבָל אֲבָא וְאֲמָא אֲתַקִּינוּ לָהּ לְאֲתַפְיִיסָא בְּעֵלָה בְּהַדָּה.

וַיִּבְאֶה אֶל הָאָדָם. מִהֲכָא אוֹלִיפְנָא דְּבַעָאן אֲבָא וְאֲמָא דְּכָלָה לְאֲעֵלָה בְּרִשׁוּתִיָּה דְּחִתָּן. כְּמָא דְּאֵת אָמַר, (דְּבָרִים כב) אֵת בְּתִי נִתְּנִי לְאִישׁ הַזֶּה וְגו'. מְכָאן וְאִילָךְ בְּעֵלָה יִיִתִי לְגַבְתָּהּ, דְּהָא בֵּיתָא דִּילָהּ הוּא דְּכִתִּיב, (בְּרֵאשִׁית כט) וַיִּבֵּא אֶלֶיָּהּ. וַיִּבֵּא גַם אֶל רַחֵל, בְּקִדְמִיתָא וַיִּבְאֶה אֶל הָאָדָם דְּעַד הֲכָא אֵית לְאֲבָא וְלְאֲמָא לְמַעַבְדָּהּ, לְבַתֵּר אִיהוּ יִיִתִי לְגַבְתָּהּ וְכָל בֵּיתָא דִּילָהּ הוּא, וַיִּטּוֹל רִשׁוֹת מִינָהּ.

[זוהר חלק א' - דף מט ע"ב]

וְעַל דָּא אֲתַעֲרֵנָא דְּכִתִּיב, (בְּרֵאשִׁית כח) וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם וַיִּלְךְן שָׁם, דְּנָטִיל רִשׁוֹ בְּקִדְמִיתָא. מְכָאן אוֹלִיפְנָא דְּמָאן דְּמִתְחַבֵּר (דף מט ע"ב) בְּאַנְתְּתִיָּה בְּעִי לְמַפְגַּע לָהּ וְלְבַסְמָא לָהּ בְּמַלְיָן, וְאִי לָאוּ לָא (קמח ב) יְבִית לְגַבְתָּהּ. בְּגִין דִּיהָא רְעוּתָא דְּלַהוֹן כְּחֵדָא בְּדָלָא אֲנִיסוּ.

וַיִּלְךְן שָׁם כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ, לְאַחְזָאָה דְּאִסִּיר לִיָּהּ לְבַר נֶשׁ לְשִׁמְשָׂא עֲרִסִיָּה בִּימָמָא. וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם מֵרֵאשׁוֹתָיו, הֲכָא אוֹלִיפְנָא דְּאִפִּילוּ יְהוֹן לְמַלְכָּא עֲרִסִי דְּדַהְבָּא וְלְבוּשֵׁי יִקָּר לְמִיבַת בְּהוּ וּמֵטְרוֹנִיתָא תַתְּקִין לִיָּהּ עֲרִסָא מִתְתַקֵּן בְּאַבְנֵינוּ, יִשְׁבּוּק דִּילִיָּהּ וַיִּבִּית בְּמָה דְּאִיָּהּ תַתְּקִין דְּכִתִּיב וַיִּשְׁכַּב בְּמָקוֹם הַהוּא.

תָּא חֲזִי, מָה כְּתִיב הֲכָא וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם וְגו'. הָא בְּסִימוֹ דְּמַלְיָן לְאַמְשָׁכָא עֲמָה חֲבִיבוֹתָא, וְלְאַמְשָׁכָא לָהּ (עמָה) לְרַעוּתִיָּה לְאַתְעֲרָא עֲמָה רְחִימוּתָא. חֲמִי כְּמָה בְּסִימִין אֲנּוּן מַלְיָן, כְּמָה מַלְיָ דְּרְחִימוּתָא אֲנּוּן, עֲצָם מְעַצְמִי וּבְשָׂר מְבַשְׂרִי, בְּגִין לְאַחְזָאָה לָהּ דְּאֲנּוּן חֵד וְלֹא אֵית פִּירוּדָא בִּינִיָּהּ בְּכָלָא.

השתא שרי לשבחה לה. לזאת יקרא אשה דא היא דלא ישתפח פוותה. דא היא יקרא דביתא פלהון נשין גבה פקופא בפני בני נשא. אבל לזאת יקרא אשה שלימו דכלא לזאת ולא לאחרא. פלא הוא מלי רחמותא פמא דאת אמר, (משלי לא) רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה: על פן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד, פלא לאמשכא לה ברחימו ולא תדבקא בהדה, פיון דאתער לגבה כל מלין אלין, מה פתיב והנחש היה ערום וגו'. הא אתער יצר הרע לאחרא בה בגין לקשרא לה בתיאובתא דגופא ולא תערא לגבה מלין אחרנין דיצר הרע אתענג בהו.

עד לבתר מה פתיב ותרא האשה פי טוב העץ למאכל וכי תאווה הוא לעינים ותקח מפריו ותאכל, קבילת ליה ברעותא ותתן גם לאישה עמה (ויאכל) הא פדין היא אתערא לגביה בתיאובתא (נ"א בתאובתא) לאתערא (נ"א למיהב) ליה רעותא ורחימו, דא מלה לאחזאה עובדא לבני נשא פגוונא דלעילא.

אמר רבי אלעזר אי הכי במאי נוקים ליה לעילא יצר הרע דאחיד בה בנוקבא, אמר ליה, הא אתערא אלין לעילא ואלין לתתא יצר טוב ויצר רע. יצר טוב מזימנא ויצר רע משמאלא, ושמאלא לעילא אחיד בנוקבא לקשרא לה פחדא (נ"א לאתקשרא ביה) בגופא פמא דאת אמר, (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי וגו', ועל דא מלין אתפרשן לעילא ותתא עד הכא, מפאן ולהלאה מלין בזוטרא (נ"א בזוטא) דזיפתא לזעיריה דטינקין לפרשא מלה, והא אתערו ביה חבריאי.

רבי שמעון הוה אזיל לטבריה, והוה עמיה רבי יוסי ורבי יהודה ורבי חייא. אדהכי חמו ליה לרבי פנחס דהוה אתי. פיון דאתחברו פחדא, נחתו ויתבו תחות אילנא חד מאילני טורא. אמר רבי פנחס הא יתיבנא, מאלין מלי מעלייתא דאת אמר בכל יומא בעינא למשמע.

פתח רבי שמעון ואמר (בראשית יג) וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי. וילך למסעיו, למסעו מבעי ליה. מאי למסעיו. אלא תרין מטלנין אנון. חד דידיה וחד דשכינתא. דהא כל בר נש בעי לאשתפחא דכר ונוקבא בגין לאתקפא מהימנותא. וכדין שכינתא לא אתפרשא מניה לעלמין.

ואי תימא מאן דנפיק לאורחא דלא אשתכח דכר ונוקבא, שכינתא אתפרשא מניה. תא חזי, האי מאן דנפיק לארחא (קסח א) יסדר צלותא קמי קודשא בריך הוא. בגין לאמשכא עליה שכינתא דמריה עד לא יפוק לארחא בזמנא דאשתכח דכר ונוקבא. פיון דסדר צלותיה ושבחיה ושכינתא שרייא עליה יפוק. דהא שכינתא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אזדווגת בהדיה. בגין דישתכח דכר ונוקבא. דכר ונוקבא במתא. דכר ונוקבא
בחקלא. הדא הוא דכתיב, (תהלים פה) צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו.

[זוהר חלק א' - דף נ ע"א]

תא חזי, כל (דף נ ע"א) זמנא דבר נש אתעכב באורחא (בכל חיליה) בעי לנטרא
עובדוי. בגין דזווגא עלאה לא יתפרש מניה וישתכח פגים בלא דכר ונוקבא. במתא
אצטריף כד נוקביה עמיה, כל שפן הכא דזווגא עלאה אתקשרת ביה. ולא עוד
אלא דהא זווגא עלאה נטיר ליה בארחה ולא מתפרשא מניה עד דיתוב לביתיה.

בשעתא דעאל לביתיה בעא לחדתא דביתהו (ביתיה). בגין דדביתהו גרמא ליה
ההוא זווגא עלאה. פיון דאתא לגבה בעי לחדתא לה בגין תרין גוויי. חד בגין
חדותא דההיא זווגא חדוותא דמצוה היא וחדוותא דמצוה חדוותא דשכינתא איהו.

ולא עוד אלא דאסגי שלום סתם (לתתא) (נ"א לאתתא) הדא הוא דכתיב, (איוב ה)
וידעת פי שלום אהלך, ופקדת נוף ולא תחטא. וכי אי לא פקיד לאתתיה חטא
איהו. הכי הוא ודאי. בגין דגרע יקר זווגא עלאה דאזדווגת ביה ודביתהו גרמא
ליה. וחד דאי מתעברא אתתיה זווגא עלאה אריקת בה נשמתא קדישא דהאי ברית
אקרי ברית דקודשא בריף הוא. ועל דא בעי לכוונא בחדוותא דא כמה דבעי
בחדוותא דשבת (דאגון חכימין) דאיהו זווגא דחכימין. ועל דא וידעת פי שלום אהלך
דהא שכינתא אתיא עמך ושריא בביתך. ועל דא (איוב ה) ופקדת נוף ולא תחטא.
מאי ולא תחטא. לשמשא קמי שכינתא חדוותא דמצוה.

כגוונא דא תלמידי חכמים דמתפרשן מנשייהו כל אגון יומין דשבתא בגין
לאתעסקא באורייתא. זווגא עלאה אזדווג בהו ולא מתפרשא מניהו בגין דישתכח
דכר ונוקבא. פיון דעאל שבת בעיין תלמידי חכמים לחדתא לדביתהו בגין יקר
זווגא עלאה. ולכוונא לבייהו ברעותא דמאריהון כמה דאתמר.

כגוונא דא, האי מאן דאתתיה ביומי מסאבו דילה ונטיר לה פדקא יאות. כל
אגון יומין זווגא עלאה אזדווג בהדיה דישתכח דכר ונוקבא. פיון דאתדכיאת
אתתיה בעי לחדתא לה חדוה דמצוה חדוה עלאה. וכלהו טעמי דקא אמרן בחד
דרגא סלקין. סתמא דמלה כל אגון בני מהימנותא בעיין לכוונא לבא ורעותא
בהאי.

ואי תימא אי הכי שבחא הוא דבר נש כד נפיק לארחה יתיר מן ביתיה בגין
זווגא עלאה דאזדווגת בהדיה. תא חזי, בזמנא דבר נש הוא בביתיה, עקרא דביתא
דביתהו. בגין דשכינתא לא אתעדי מן ביתא בגין דביתהו. כמה דתנינן דכתיב,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

(בראשית כד) וַיְבִיֵאֵה יִצְחָק הָאֵהֳלָה שָׂרָה אִמּוֹ, דְּשָׂרְגָא אֶת־דְּלֶקֶת, מֵאֵי טַעְמָא בְּגִין דְּשָׂכִינְתָא אֶתְתַּ לְבֵיתָא.

רְזָא דְמִלָּה אִמָּא עֲלָאָה לָא אֲשַׁתְּכַחַת גַּבֵּי דְכוּרָא אֶלָּא בּוּזְמָנָא דְאֶתְתַּקְנַת בֵּיתָא וְאֶתְחַבְּרוּ דְכַר וְנוֹקְבָא, כְּדִין אִמָּא עֲלָאָה אַרְיֶקַת בְּרַכָּאן לְבְרוּפֵי לֹון. כְּגֹוּנָא דָּא אִמָּא תַתָּאָה לָא אֲשַׁתְּכַחַת לְגַבֵּי דְכוּרָא אֶלָּא בּוּזְמָנָא דְאֶתְתַּקְנַת בֵּיתָא וְאֶתִי דְכַר לְגַבֵּה דְנוֹקְבִיָּה וְאֶתְחַבְּרוּ כְּחֵדָא כְּדִין אִמָּא תַתָּאָה אַרְיֶקַת בְּרַכָּאן לְבְרַכָּא לֹון.

וְעַל דָּא בְתַרֵּי נוֹקְבִין אֲתַעֲטַר דְכוּרָא בְּבֵיתֵיהּ כְּגֹוּנָא דְלַעֲיִלָּא. וְהֵינּוּ רְזָא דְכְּתִיב, (בראשית מט) עַד תָּאוֹת גְּבַעוֹת עוֹלָם. הַאי ע"ד תִּיאֻבְתָּא דְגַבְעוֹת עוֹלָם בֵּיהּ. נוֹקְבָא עֲלָאָה לְאֶתְקַנָּא לִיהּ וְלַאֲעֲטָרָא לִיהּ וְלְבְרַכָּא לִיהּ. נוֹקְבָא תַתָּאָה לְאֶתְחַבְּרָא בֵּיהּ וְלַאֲתַזְנָא מִנִּיהּ.

וּכְגֹוּנָא דָּא לְתַתָּא כַּד דְכוּרָא אֵינְסִיב, תָּאוֹת גְּבַעוֹת עוֹלָם לְגַבֵּיהּ וְאֶתְעֲטַר בְּתַרֵּי נוֹקְבֵי חַד עֲלָאָה וְחַד תַּתָּאָה. עֲלָאָה לְאַרְקָא עֲלֵיהּ בְּרַכָּאן. תַּתָּאָה לְאֶתְזַנָּא מִנִּיהּ וְלַאֲתַחַבְּרָא בְּהַדִּיָּה. וְכַד נִשׁ בְּבֵיתֵיהּ תָּאוֹת גְּבַעוֹת עוֹלָם לְגַבֵּיהּ וְאֶתְעֲטַר בְּהוּ.

[זוהר חלק א' - דף נ ע"ב]

כַּד נְפִיק בְּאַרְחָא לָאוּ הָכִי. אִימָא עֲלָאָה אֶתְחַבְּרַת בְּהַדִּיָּה וְתַתָּאָה אֲשַׁתְּאַרְת. כַּד תַּב לְבֵיתֵיהּ בְּעֵי לְאֶתְעֲטָרָא בְּתַרֵּי נוֹקְבֵי כְּדַקְאֲמַרְן. אִמַר רַבִּי פְּנַחַס אֶפִּילוּ בְּקַלִּיפֵי סַנְפוּרֵי קְטָרָא לָא פְתַחֵי (דף נ ע"ב) עֲטָרָא קַמְךָ.

אִמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן כְּגֹוּנָא דָּא אֹרִיִּיתָא קָאִים בֵּין תַרֵּי בְתִים, כְּמָה דְכְּתִיב, (ישעיה ח) לְשַׁנֵּי בְתֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. חַד סְתִימָא עֲלָאָה. וְחַד אֶתְגַּלִּיא יְתִיר. (סתימא) עֲלָאָה (דא) קוֹל גְּדוֹל דְכְּתִיב, (דברים ה) קוֹל גְּדוֹל וְלֹא יִסָּף. וְהַאי קוֹל פְּנִימָאָה אִיהוּ דְלֹא אֲשַׁתְּמַע וְלֹא אֶתְגַּלִּיא. וְדָא הוּא כַּד נְבִיעַ בֵּי גְרוֹן אֶפִּיק (ביה) ה' בְּחֻשָּׁאֵי וְנְבִיעַ תְּדִיר וְלֹא פֶסֶק. וְאִיהוּ דְקָה פְּנִימָאָה דְלֹא אֲשַׁתְּמַע לְעֵלְמִין.

וּמַהְכָּא נְפָקָא אֹרִיִּיתָא דְאִיהוּ קוֹל יַעֲקֹב. וְהַאי אֲשַׁתְּמַע (ד"א דאשתמע) דְנְפָקָא (ד"א נפקא) מֵהֵיא דְלֹא אֲשַׁתְּמַע. וְלְבַתַר אֶתְאַחִיד דְבוּר בְּהַדִּיָּה וְנִפְקַ לְבַר מַחִילִיָּה וּמִתְקַפִּיָּה. וְקוֹל דִּיעֲקֹב דְאִיהוּ אֹרִיִּיתָא אֶחִיד בֵּין תַרֵּי נְקִבֵי. אֶחִיד בְּהַאי פְּנִימָאָה דְלֹא אֲשַׁתְּמַע. וְאֶחִיד בְּהַאי דְלְבַר דְאֲשַׁתְּמַע.

תַרֵּין אַנּוּן דְלֹא אֲשַׁתְּמַעוּ וְתַרֵּין אַנּוּן דְאֲשַׁתְּמַעוּ. תַרֵּין דְלֹא אֲשַׁתְּמַעוּ, דָּא הוּא חֲכָמָה עֲלָאָה סְתִימָאָה דְקִיִּימָא בְּמַחֲשַׁבָּה דְלֹא אֶתְגַּלִּיא וְלֹא אֲשַׁתְּמַע. לְבַתַר נְפָקָא וְאֶתְגַּלִּיא זַעִיר בְּחֻשָּׁאֵי דְלֹא אֲשַׁתְּמַע הֵהוּא דְאֶקְרִי קוֹל גְּדוֹל דְהוּא דִק וְנִפְּיִק בְּחֻשָּׁאֵי.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תִּרְיַן אַנּוּן דְּאַשְׁתַּמְעוּ, אַנּוּן דְּנִפְקֵי מֵהֶכָּא קוּל דְּיַעֲקֹב וּדְבוּר דְּאַתְאַחִיד בְּהַדְיָה. הַאי קוּל גְּדוּל דְּאַיְהוּ בְּחֻשָּׁא וְלֹא אֲשַׁתְּמַע. אִיְהִי בִּי״ת לְחֻכְמָה עֲלָאָה. וְכָל נוֹקְבָא בִּי״ת אֶקְרִי. וְהַאי דְבוּר בְּתַרְאָה אִיְהוּ בֵּית לְקוּל דְּיַעֲקֹב דְּאַיְהוּ אוּרִייתָא. וְעַל דָּא אוּרִייתָא שְׂרִיא בְּבִי״ת. בִּי״ת רֵאשִׁית.

פְּתַח וְאָמַר בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, הֵינּוּ דְכְּתִיב וַיְבַן יי אֱלֹהִים אֶת הַצֶּלַע. אֶת הַשָּׁמַיִם הֵינּוּ דְכְּתִיב וַיְבִיֵּאֵה אֶל הָאָדָם. וְאֶת הָאָרֶץ כְּמָא דְאַתְּ אָמַר וְעַצֵּם מְעַצְמִי. וְדָא הַאי אִיְהִי אָרֶץ הַחַיִּים.

תּוּ פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר (תהלים ק) נָאִם יי לְאֲדוּנִי שֵׁב לִימִינִי עַד אֲשִׁית אוּיְבִיךָ הַדּוּם לְרַגְלֶיךָ. נָאִם יי לְאֲדוּנִי, דְּרַגָּא עֲלָאָה לְדְרַגָּא תַתְּאָה קָאֻמַר שֵׁב לִימִינִי, לְאַתְקַשְׂרָא מְעַרְבִית בְּדְרוּמִית שְׁמַאֲלָא בְּיַמִּינָא. בְּגִין לְתַבְרָא חִילִיְהוּן דְּשָׂאָר עַמִּין עוּבְדֵי פּוֹכְבִים וּמְזוּלוֹת. נָאִם יי לְאֲדוּנִי, נָאִם יי דָּא יַעֲקֹב. לְאֲדוּנִי דָּא (יהושע ג) אָרוֹן הַבְּרִית אָדוּן כָּל הָאָרֶץ. דְּבַר אַחַר נָאִם יי דָּא יוֹבְלָא. לְאֲדוּנִי דָּא שְׁמִיטָה. דְכְּתִיב בְּהַ (שמות כא) אֶהְבֵּתִי אֶת אֲדוּנִי. שֵׁב לִימִינִי דְהָא יַמִּינָא בְּיוֹבְלָא שְׂרִיא. וְשְׁמִיטָה בְּעֵי לְאַתְקַשְׂרָא בְּיַמִּינָא.

סדר הלימוד ליום יט תשרי [יום 19 בשנה]

תָּא חֲזִי, שְׁמִיטָה דָּא לֹא אֶתְקַשְׂר בְּקִיּוּמָא שְׁלִים בְּיַמִּינָא וּבְשְׁמַאֲלָא מִיּוּמָא דְאַשְׁתַּכַּחַת, כַּד בְּעֵיא לְאַתְקַשְׂרָא אוּשִׁיט דְרוּעָא שְׁמַאֲלָא לְקַבְּלָהּ וּבְרָא עֲלָמָא דִּין. וּבְגִין דְּהוּא מְסַטְרָא דְשְׁמַאֲלָא לִית בֵּיה קִיּוּמָא עַד זְמַנָּא דְאַלְף שְׁבִיעָאָה. דְּבַהּהוּא יוּמָא לְחוּד אֶתְקַשְׂר כְּדִין בְּיַמִּינָא. וּכְדִין תְּהוּי בֵּין יַמִּינָא וּשְׁמַאֲלָא בְּקִיּוּמָא שְׁלִים וַיִּשְׁתַּכַּחוּן שְׁמִים חֲדָשִים וְאָרֶץ חֲדָשָׁה וּכְדִין לֹא תַעֲדִי מִתַּמְן לְעֲלָמִין.

אִי הָכִי בְּמֵאֵי נוֹקִים שֵׁב לִימִינִי. אֲלָא עַד זְמַנָּא יְדִיעָא דְכְּתִיב עַד אֲשִׁית אוּיְבִיךָ הַדּוּם לְרַגְלֶיךָ וְלֹא תְדִיר. אֲבָל בְּהַהוּא זְמַנָּא לֹא תַעֲדִי מִתַּמְן לְעֲלָמִין דְכְּתִיב, (ישעיה נד) כִּי יָמִין וּשְׁמַאֲלָא תִפְרוּצִי לְמַהוּי כְּלָא חַד.

תָּא חֲזִי, אֶת הַשָּׁמַיִם דָּא שְׁכִינְתָא עֲלָאָה. וְאֶת הָאָרֶץ דָּא שְׁכִינְתָא דְלַתְתָּא בְּאַתְחַבְרוּתָא דְדְכַר וְנוֹקְבָא כְּחַדָּא. וְהָא אֶתְמַר כְּמָה דְאַתְעֵרוּ בֵּיה חַבְרִיאָא עַד כְּעַן.

בְּעוּ (ד״א בעא) לְמִיזַל. קָמוּ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מְלָה הֶכָּא גְבַן. פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, תְּרִי קְרָאִי כְּתִיבִי, (דברים ד) כִּי יי אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אוֹכְלָהּ הוּא. וְכְּתִיב הָתָם (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיֵי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם. הֲנִי קְרָאִי אוּקִימְנָא לְהוּ בְּכֻמָּה אֶתְר וְאַתְעֵרוּ בְּהוּ חַבְרִיאָא. תָּא חֲזִי, כִּי יי אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אוֹכְלָהּ הוּא, הָא אֶתְמַר מְלָה דָּא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בגו חבֵרֵיִיא דֵאִית אֶשָׁא אַכְלָא אֶשָׁא (ואִיתֵאשָׁא) וְאָכִיל לָהּ וְשָׂצִי לָהּ. בְּגִין דֵאִית אֶשָׁא תְקִיפָא מֵאֶשָׁא וְאוּקְמוּהָ.

אַבְל תָּא חֲזִי, מָאן דְּבַעֵי לְמַנְדַּע חֲכֻמָּתָא דִּיחֻדָּא קְדִישָׁא. יִסְתַּכַּל בְּשִׁלְהוּבָא דְסִלְקָא מְגוּ גַחְלֵתָא. אוּ מְגוּ בּוּצִינָא דְדִלִיק. דִּהָא שִׁלְהוּבָא לֹא סִלְקָא אֶלָּא (דף נא ע"א) כַּד אֲתַאחֵיד בְּמִלְהָ גֶסֶה (נ"א אחרא).

תָּא חֲזִי, בְּשִׁלְהוּבָא דְסִלְקָא אִית תְּרִין נְהוּרִין. חַד נְהוּרָא חוּרָא דִנְהִיר. וְחַד נְהוּרָא דֵאֲתַאחֵיד בֵּהּ אוּכְמָא אוּ תַכְלָא. הַהוּא נְהוּרָא חוּרָא אִיהוּ לְעִילָא וְסִלְקָא בְּאוּרַח מִישׁוּר. וְתַחֲוּתִיהָ הַהוּא נְהוּרָא תַכְלָא אוּ אוּכְמָא דֵאִיהוּ פְרִסִיא לְהַהוּא חוּרָא.

וְהַהוּא נְהוּרָא חוּרָא שְׂאֲרֵי עֲלוּיָהּ וְאֲתַאחֵידוּ דָא בְּדָא לְמַהוּי כְּלָא חַד. וְהַהוּא נְהוּרָא אוּכְמָא אוּ גְוּוֹן תַכְלָא דֵאִיהוּ לְתַתָּא הוּא פְרִסִיא דִיקָר לְהַהוּא חוּרָא. וְעַל דָּא רְזָא דְתַכְלָתָא. וְהֵאִי פְרִסִיא תַכְלָא (אוּ) אוּכְמָא אֲתַאחֵד בְּמִלְהָ אַחְרָא לְאֲתַדְלִקָא דִּהוּא מִתַּתָּא וְהַהוּא אֲתַעַר לִיהָ לְאֲתַאחֵדָא בְּנְהוּרָא חוּרָא (ס"א עלאה).

וְדָא תַכְלָא אוּכְמָא לְזֻמְנִין אֲתַהֲדַר סוּמְקָא. וְהַהוּא נְהוּרָא חוּרָא דְעֲלִיָּה לָא אֲשַׁתְּנִי לְעֲלֻמִין דִּהָא חוּרָא הוּא תְדִיר. אַבְל הֵאִי תַכְלָא אֲשַׁתְּנִי לְגוּוֹנִין אֲלִין. לְזֻמְנִין תַכְלָא אוּ אוּכְמָא. וְלְזֻמְנִין סוּמְקָא. וְהֵאִי אֲתַאחֵיד לְתְרִין סְטְרִין. אֲתַאחֵיד לְעִילָא בְּהַהוּא נְהוּרָא (ס"א עילאה) חוּרָא. אֲתַאחֵיד לְתַתָּא בְּהַהוּא מְלָה דְתַחֲוּתוּי דְמִתְקַנָּא בֵּיהּ לְאַנְהָרָא (מִלִין דְשׁוּיִן לִיהָ לְאֲדֻלְקָא) וְלְאֲתַאחֵדָא בֵּיהּ.

וְדָא אַכְלָא תְדִיר וְשָׂצִי לְהַהוּא מְלָה דְשׁוּיִן לִיהָ. דִּהָא בְּכַל מַה דֵאֲתַדְבֵק בֵּיהּ לְתַתָּא וְשְׂרִיא עֲלוּיָהּ הַהוּא נְהוּרָא תַכְלָא שָׂצִי לִיהָ וְאָכִיל לִיהָ. בְּגִין דְאוּרְחוּי הוּא לְשִׁצְאָה וְלְמַהוּי אָכִיל. דִּהָא בֵּיהּ תְלִיא שְׂצוּ דְכְלָא מוּתָא דְכְלָא. וּבְגִינֵי כֶּךָ אִיהִי אָכִיל כָּל מַה דֵאֲתַדְבֵק בֵּיהּ לְתַתָּא.

וְהַהוּא נְהוּרָא חוּרָא דְשְׂרִיא עֲלוּיָהּ לָא אָכִיל וְלֹא שָׂצִי לְעֲלֻמִין וְלֹא אֲשַׁתְּנִי נְהוּרִיהָ. וְעַל דָּא אָמַר מֹשֶׁה כִּי יִי אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אוּכְלָה הוּא. אוּכְלָה וְדָאִי. אָכִיל וְשָׂצִי כָּל מַה דְשְׂרִיא תַחֲוּתוּי. וְעַל דָּא אָמַר יִי אֱלֹהֶיךָ וְלֹא אֱלֹהֵינוּ. בְּגִין דְמֹשֶׁה בְּהַהוּא נְהוּרָא חוּרָא דְלְעִילָא הוּא דְלָא שָׂצִי וְלֹא אָכִיל.

תָּא חֲזִי, לִית לִיהָ אֲתַעְרוּתָא לְאֲתַדְלִקָא הֵאִי נְהוּרָא תַכְלָא לְאֲתַאחֵדָא בְּנְהוּרָא חוּרָא, אֶלָּא עַל יְדֵי יִשְׂרָאֵל דְאַנּוֹן מִתְדַבְּקוֹן בֵּיהּ תַחֲוּתוּי.

וְתָא חֲזִי, אַף עַל גַּב דְאַרְחִיָּה דִּהֵאִי נְהוּרָא תַכְלָא אוּכְמָא לְשִׁצְאָה כָּל מַה דֵאֲתַדְבֵק בֵּיהּ תַחֲוּתוּי. יִשְׂרָאֵל מִתְדַבְּקוֹן בֵּיהּ תַחֲוּתוּי וְקִיּוּמָן בְּקִיּוּמָא הַדָּא הוּא דְכְתִיב, (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם הִדְבַקְתֶּם בֵּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים. בֵּי אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא אֱלֹהֵינוּ (אלא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ביי אלהיכם). בההוא נהורא תכלא אוכמא דאכיל ושצי כל מה דאתדבק ביה תחותיה. ואתון מתדבקן ביה וקיימי. דכתיב חיים כלכם היום.

ועל נהורא חוורא, שרייא לעילא נהורא סתימא דאקיף ליה. ורזא עלאה הכא. וכלא תשפח בשלהובא דסליק וחכמתין דעליונין ביה. אתא רבי פנחס ונשקיה. אמר בריך רחמנא דאיערענא הכא. אזלו עמיה דרבי פנחס תלת מילין.

אתדרו רבי שמעון וחברייא. אמר רבי שמעון הא דאמרן רזא דחכמתא איהו ביחודא קדישא. דבגין כך ה"א בתראה דשמא קדישא איהו נהורא תכלא אוכמא דאתאחיד ביה"ו דהוא נהורא חוורא דנהיר.

תא חזי, לזמנין האי נהורא תכלא ד'. ולזמנין ה'. אלא בזמנא דלא מתדבקן ביה ישראל לתתא לאדלקא ליה לאתאחדא בנהורא חוורא, איהו ד'. ולזמנא דמתערי ליה לאתחברא עם נהורא חוורא כדין אקרי ה'. מנלן דכתיב, (דברים כב) פי יהיה נערה בתולה, נער פתיב בלא ה'. מאי טעמא בגין דלא אתחברת בדכורא. ובכל אתר דלא אשתכחו דכר ונוקבא, ה"א לא אשתכח וסלקא מתמן ואשתאר ד'.

[זוהר חלק א' - דף נא ע"ב]

דהא איהי כל זמנא דאתחבר בנהורא חוורא דנהיר אקרי ה'. דהא כדין כלא אתחבר כחדא. איהי אתדבקת בנהורא חוורא, וישראל מתדבקן בה (ד"א ל"ג לתתא) וקיימא תחותה לאדלקא לה. וכדין כלא חד. ודא הוא רזא דקרנא. דתננא דסליק אתער ליה להאי נהורא תכלא לאדלקא. וכד אתדלק אתחבר (דף נא ע"ב) בנהורא חוורא ושרגא דליק ביחודא חד.

ובגין דארחיה דהאי נהורא תכלא לשיצאה ולמהוי אכיל כל מה דאתדבק ביה תחותיה. כד רעוא אשתפח ושרגא דליק בחבורא חד כדין פתיב, (מלכים א יח) ותפול אש ה' ותאכל את העולה וגו'. וכדין אתיידע דההיא שרגא דליק בחבורא חד וקשוורא חד. נהורא תכלא אתדבק בנהורא חוורא ואיהו חד. אכיל תחותיה תרפין ועלוון. דמשמע דהא לא אכיל (נ"א ואיהו ועלוון דהא לא אכיל) תחותיה, אלא בזמנא דאיהו סליק (נ"א דליק) וכלא אתקשר ואתחבר בנהורא חוורא. וכדין שלמא דעלמין כלהו, וכולא אתקשר ביחודא חד.

ולבתר דסיים לשיצאה תחותיה האי נהורא תכלא, מתדבקן ביה תחותיה כהני וליואי וישראל. אלין בחדוה דשיר. ואלין ברעותא דלבא ואלין בצלותא. ושרגא דליק עלייהו. ואתדבקו נהורין כחד ונהירין עלמין ומתברכין עלאין ותתאין.

וכדין ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום. ואתם, אתם מפעי ליה. אלא ו' לאוספא על תרפין ועלוון דאנון מתדבקין ביה ואכלין ושצאן. ואתון מתדבקן

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ביה בהווא נהורא תכלא אוכמא דאכלא ואתון קימין הדא הוא דכתיב חיים כלכם היום. (ס"א ותכלת וארגמן), כל גוונין טבין לחלמא, בר מתכלא דאיהו אכיל ושצי תדיר. ואיהו אילנא דביה מותא ושריא על עלמא תתאה. ובגין דכלא שריא תחותיה איהו אכיל ושצי.

ואי תימא הכי נמי שריא בשמיא לעילא וכמה חילין אנון לעילא וכלהו (שצי ואכיל) קיימי. תא חזי, כל אנון דלעילא בהווא נהורא תכלא אתכללן. אבל תתאי לאו הכי דאנון מלה גסה עלמא (נ"א אחרא לתתא על מה) דקיימא ושריא עליה. ובגין כך אכיל ושצי לון. ולית לה מלה אחרא לתתא בעלמא דלא אשתצי. בגין דנהורא תכלא שצי לכל מה דקיימא עליה.

בארבעין וחמש גווני זיני נהורין אתפליג עלמא. שבעה מתפלגין לשבעה תהומין. כל חד בטש בתהומא דיליה ואבנין מתגלגלין בגו תהומא. ועייל ההוא נהורא באנון אבנין ונקב לון. ומיא נפקו בהו ושקעין כל חד וחד על תהומא וחפייא לתרין סטרין.

נפקו מיא באנון נוקבין ועאל נהורא ובטש לארבע סטרי תהומא. מתגלגלא נהורא בחברתה ואערעו בחד ופלגין מיין ואחידן כל אנון שבעה בשבעה תהומי. וכראן (ס"א שראן) בחשוכי תהומא. וחשוכי אנון אתערבי בהון. וסלקין מיא ונחתין ומתגלגלין באנון נהורין. ואתערבו כחדא נהורין וחשוכין ומיין ואתעבידו מנייהו נהורין דלא אתחזאן חשוכאן.

בטש כל חד בחבריה. ומתפלגין לשבעין וחמש צנורי תהומא ובהו נגדן מיא. כל צנורא וצנורא סליק בקליה (ואתזעזעו) ואזדעזען תהומין. וכד ההוא קלא אשתמע, כל תהומא קרי לחבריה ואמר פליג מימד ואעול כך. הדא הוא דכתיב, (תהלים מב) תהום אל תהום קורא לקול צנוריה.

תחות אלין תלת מאה (נ"א ושתין) ותמנין (וחמשה) גידין. מנהון חורין מנהון אוכמין מנהון סומקין. אתכלילו דא בדא ואתעבידו גוון חד. אנון גידין אתרקימו בשבע עשרה רשותות. וכל חד רשת גידין אקרי (אתקיימו) אתרקימו דא בדא ונחתין בשפולי תהומי. תחות אלין. תרין רשתין קיימין כחיוז דפרזלא. ותרין רשתין אחרנין כחיוז דנחשא.

תרין פרסוון קיימי עליהו חד מימינא וחד משמאלא. כל אנון רשתין מתחברן כחדא ומיין נחתין מאנון צנורין ועאלין באלין רשתין. אנון תרי פרסוון חד פרסייא דרקיעא אוכמא, וחד פרסייא דרקיעא סגונא. אלין תרין פרסוון כד אנון סלקין סלקין (בחד) בהווא פרסייא דרקיעא אוכמא. וכד נחתין נחתין בהווא פרסייא דרקיעא סגונא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

[זוהר חלק א' - דף נב ע"א]

אלין תרין פרסוון חד מימינא וחד משמאלא. והוא פרסייא דרקייעא אוכמא מימינא. והוא פרסייא דרקייעא ססגונא משמאלא. (דף נב ע"א) פד סלקין בפרסייא דרקייעא אוכמא, מאיד פרסייא דרקייעא שמאלא ונחתין ביה.

מתגלגלין פרסוון חד בחד (ס"א נחתי ונקטין) נקטין כל אנון רשתין בגווייהו ועאלין לון בשפולא דתהומא תתאה. קאים חד פרסייא וסליק לעילא מפל אנון תהומי. וקאים פרסייא אחרא לתתא דכל תהומי. בין תרין פרסוון אלין מתגלגלין כל אנון תהומי. וכל אנון צנורין אתנעצו בין תרין פרסוון אלין.

שבועין וחמש (ד"א ל"ג נהורין) צנורין אנון. שבועה אנון עלאי דכלא. וכל אנון אחרנין אחידן בהו. וכלהו נעיצין בגלגלוי דהאי פרסייא בסטרא דא. ונעיצין בגלגלוי דהאי פרסייא בסטרא דא.

בהון מיין (נ"א בתהומיא) סלקין ונחתין. אנון דנחתין פראן בתהומי ובקעי לון. אנון דסלקין עלאין באנון נוקבי אבנין וסלקין ומליין לשבע ימין. עד פאן שבועה גוויי נהורין ברוא עלאה.

שבועה נהורין אחרנין מתפלגין לשבעה ימים. וימא חד כליל לון. ההוא ימא חד, איהו ימא עלאה דכלהו שבע ימין כלילן ביה. שבועה נהורין אלין עלאין לגו ההוא ימא ומחאן ליה לימא (לשבועין) לשבעה סטרין. וכל סטרא וסטרא אתפלג לשבעה נחלין. כדכתיב, (ישעיה יא) והפּהו (שמות רמב ב) לשבעה נחלים וגו' וכל נחלא ונחלא אתפלג לשבעה נהרין. וכל נהרא ונהרא אתפלג לשבעה ארחין. וכל אורחא ואורחא אתפלג לשבעה שבילין. וכל מימוי דימא פלהון עלאין לגווייהו.

שבועה נהורין סלקין ונחתין לשבעה סטרין. שבועה נהורין עלאין עלאין לגו ימא. שתא אנון ומחד עלאה נפקי. כמה דנטיל ימא הכי פליג מימוי לכל אנון ימין. לכל אנון נהרין. חד תנינא לתתא בסטר שמאלא שאט בכל אנון נהרין אתי בסטר קשקשוי פלהון תקיפין פפרזלא ומטי לשאבא ושאיב אתרה. וכל אנון נהורין אתחשכן קמיה. פומיה ולישניה מלהטא אשא (חדוד דלישניה) חדוד לישניה פחרבא תקיפא.

עד דמטי למיעל למקדשא גו ימא וכדין סאיב מקדשא ואתחשכן נהורין. ונהורין עלאין סלקין מן ימא. כדין ימא מתפלגין מימוי בסטר שמאלא וימא קאפי ולא נגדין מימוי. ועל דא רוא דמלה כמה דכתיב והנחש היה ערום מפל חית השדה אשר עשה יי אלהים. רוא דחויא בישא נחית מתתא לעילא (ס"י מעילא לתתא) והוא שאט על אפי מיין מרירין. ונחית לאפתי לתתא עד דיפלון גו רשתוי.

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

האי חוּיָא היא מוּתָא דְעֵלְמָא. והוא עָאל בְּמַעוּי דְסַתִּים דְּבַר נֶשׁ, הוא לְסַטְר שְׂמַאֲלָא. ואית חוּיָא אַתְרָא דְחַיִּי בְּסַטְר יְמִינָא. תְּרוּוּיְהוּ אֲזֵלִי עִמִּיהּ דְּבַר נֶשׁ. כְּמָה דְאוּקְמוּהּ.

מִכָּל חַיִּת הַשְּׂדֵה דְהָא כָּל שְׂאָר חַיּוֹן דְּחַקְלָא לִית בְּהוּ חַפִּים לְאַבְאָשָׁא כְּהַאי. בְּגִין דְּאִיהוּ זוּהַמָּא דְדִהְבָּא. ווי לְמַאן דְּאַתְמַשִּׁיךְ אַבְתְּרִיהּ. דְּאִיהוּ גְרִים לִיהּ מוּתָא וּלְכָל דְּאַתְיִין אַבְתְּרִיהּ. וְהָא אוּקְמוּהּ. אָדָם אַתְמַשִּׁיךְ אַבְתְּרִיהּ לְתַתָּא וְנַחֲתִית לְמַנְדַּע בְּכָל מַה דְּלַתְתָּא. כְּמָה דְנַחֲתִית, הָכִי אַתְמַשִּׁיךְ רַעוּתִיהּ וְאַרְחוּי אַבְתְּרִיְהוּ עַד דְּמָטִין לְהַאי חוּיָא וְחַמוּ תִּיאוּבְתִיהּ דְעֵלְמָא וְשִׁטּוּ אַרְחוּי בְּאַתְרָא דָּא. כְּדִין קָם וְאַתְמַשִּׁיךְ אִיהוּ אַבְתְּרִיְהוּ דְּאָדָם וְאַתְתִּיהּ וְאַתְדַּבֵּק בְּהוּ וְגְרִים לְהוּ מוּתָא וּבְכָל דְרִי דְאַתּוּ אַבְתְּרִיהּ. עַד דְּמָטוּ יִשְׂרָאֵל לְטוּרָא דְסִינַי לֹא פָּסַק זוּהַמָּא דִּילִיהּ מֵעֵלְמָא. וְהָא אַתְמַר. פִּיּוֹן דְּחַטּוּ וְאַתְדַּבְּקוּ בְּאֵילָנָא דְשְׂרַיָא בֵּיהּ מוּתָא לְתַתָּא. מַה כְּתִיב וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹל יְיָ אֱלֹהִים מִתְּהִלָּךְ בְּגֹן. מִתְּהִלָּךְ אֵין כְּתִיב כָּאן. אֲלֹא מִתְּהִלָּךְ.

[זוהר חלק א' - דף נב ע"ב]

תָּא חֲזַי, עַד לָא חֲטָא אָדָם, הוּהּ סְלִיק וְקָאִים בְּחַכְמָה דְנִהִירוּ עֲלָאָה. וְלֹא הוּהּ מִתְפָּרֵשׁ מֵאֵילָנָא דְחַיִּי. פִּיּוֹן דְּאַסְגִּי תִיאוּבְתָא לְמַנְדַּע וּלְנַחֲתָא לְתַתָּא, אַתְמַשִּׁיךְ אַבְתְּרִיְהוּ, עַד דְּאַתְפָּרֵשׁ מֵאֵילָנָא דְחַיִּי. וַיִּדַּע רַע וְשִׁבַּק טוֹב. וְעַל דָּא כְּתִיב (תהלים ה) כִּי לֹא אֵל חַפֵּץ רָשָׁע אַתָּה לֹא יִגּוּרְךָ (דף נב ע"ב) רַע. מֵאֵן דְּאַתְמַשִּׁיךְ בְּתַר רַע, לִית לִיהּ דִּירָה עִם אֵילָנָא דְחַיִּי.

וְעַד לָא חֲטָאוּ הוּוּ שְׂמַעִין קָלָא מְלַעֲיָלָא וְהוּוּ יַדְעִי חַכְמָתָא עֲלָאָה וְקִיַּימִי בְּקִיּוּמָא דְזִיחְרָא עֲלָאָה וְלֹא דְחַלִּי. פִּיּוֹן דְּחֲטָאוּ אֲפִילוּ קָלָא דְלַתְתָּא לֹא הוּי יְכַלִּין לְמִיקָם בֵּיהּ. כְּגוּוֹנָא דָּא עַד לֹא חֲבּוּ יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעֲתָא דְקִיַּימוּ יִשְׂרָאֵל עַל טוּרָא דְסִינַי אַתְעֵבַר מִנִּיְהוּ זוּהַמָּא דְהַאי חוּיָא. דְהָא כְּדִין בְּטוּל יִצְרַר הָרַע הוּהּ מֵעֵלְמָא וְדַחוּ לִיהּ מִנִּיְהוּ. וְכְדִין אַתְאַחִידוּ בְּאֵילָנָא דְחַיִּי וְסַלְקוּ לְעֵילָא וְלֹא נַחֲתוּ לְתַתָּא.

כְּדִין הוּוּ יַדְעִין וְחַמָּאן אֲסַפְקִלְרִיאַן עֲלָאִין וְאַתְנַהֲרִין עֵינִיְהוּ וְחַדָּאן לְמַנְדַּע וְלְמַשְׁמַע. וְכְדִין חָגַר לוֹן קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא חֲגוּרִין דְאַתְוּוֹן דְשְׁמִיָּה קְדִישָׁא דְלֹא יִיכּוּל לְשַׁלְטָאָה עֲלֵיְהוּ הַאי חוּיָא וְלֹא יִסָּאֵב לוֹן כְּקַדְמִיתָא. פִּיּוֹן דְּחֲטָאוּ בְּעַגְלָא אַתְעֵבַר מִנִּיְהוּ כָּל אַנּוּן דְרַגִּין וְנַהוּרִין עֲלָאִין. וְאַתְעֵבְרוּ מִנִּיְהוּ אַנּוּן חֲגִירוּ מְזִינִין דְאַתְעֵטְרוּ מִשְׁמָא עֲלָאָה קְדִישָׁא. וְאַמְשִׁיכוּ עֲלֵיְהוּ חוּיָא בִישָׁא כְּמַלְקָדְמִין וְגְרַמוּ מוּתָא לְכָל עֵלְמָא. וְלְבַתַּר מַה כְּתִיב (שמות לג) וַיֵּרָא אֶהְרֶן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרָן עוֹר פָּנָיו וַיִּירָאוּ מִגִּשְׁתֵּת אֱלֹהִים.

תָּא חֲזַי, מַה כְּתִיב בְּקַדְמִיתָא (שמות יד) וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה וְכִלְהוּ חַמָּאן זְהַרִין עֲלָאִין וּמִתְנַהֲרִין בְּאַסְפְּקִלְרִיאַ דְנִהְרָא דְכְּתִיב, (שמות כ) וְכָל הָעָם רוֹאִים אֶת

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הקולות. ועל ימא הווי תמאן ולא דחלין דכתיב, (שמות טו) זה אלי ואנוהו. לבתר דחטו, פני הסרסור לא הווי יכלין למחמי דכתיב (שמות לה) וייראו מגשת אליו.

תא חזי, מה פתיב בהו (שמות לג) ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב. דאתעבר מנייהו אנון מזינן (דאתחברו בהו ד”א דאתחגרו בהון) בטורא דסיני בגין דלא ישלוט בהו ההוא חויא בישא. פיון דאתעבר מנייהו מה פתיב, (שמות לג) ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה.

אמר רבי אלעזר מאי האי קרא לגבי האי. אלא פיון דינדע משה דאתעברו מנייהו דישראל אנון זיננין עלאין, אמר הא ודאי מפאן ולהלאה חויא בישא ייתי לדיירא בינייהו, ואי יקום מקדשא הכא בינייהו, יסתאב. מיד ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה. בגין דחמא משה דהא פדין ישלוט חויא בישא מה דלא הוה מקדמת דנא.

וקרא לו אהל מועד, וכי לא הוה בקדמיתא אהל מועד. אלא בקדמיתא אהל סתם, השתא אהל מועד. מאי מועד. רבי אלעזר אמר לטב. ורבי אבא אמר לביש. רבי אלעזר אמר לטב מה מועד דאיהו יום חדוה דסיהרא דאתוספא ביה קדושה (מה מועד) לא שלטא ביה פגימותא. אנה הכא קרא לה בשמא דא לאחזאה דהא אתרחיק (חויא) אהל מבינייהו ולא אתפגים ועל דא וקרא לו אהל מועד פתיב.

ורבי אבא אמר לביש דהא בקדמיתא הוה אהל סתם כמא דאת אמר, (ישעיה לג) אהל בל יצען בל יסע יתדותיו לנצח. והשתא אהל מועד. בקדמיתא למיהב חזין ארוכין לעלמין דלא ישלוט בהו מותא. מפאן ולהלאה אהל מועד כמא דאת אמר, (איוב ל) ובית מועד לכל חי. השתא אתייהב ביה זמנא וחזין קצובין לעלמא. בקדמיתא לא אתפגים, והשתא אתפגים. בקדמיתא חברותא וזוגא דסיהרא בשמשא דלא יעדון. השתא אוהל מועד זוגא דלהון מזמן לזמן. ובגיני כך וקרא לו אהל מועד מה דלא הוה קודם.

השלמה מההשמטות (בין סימן מד - מה)

תוספתא תוספתא אמר ליה רבי אלעאי השייך לדה נ”ב ע”ב שורה ל”ב דרבי שמעון הוה יתיב תמצא בחלק השלישי דף קס”ב ע”ב

והאדם ידע וכו’ וכי לא אשתמודע עד מאמר ותוסף ללדת השייך לדה נ”ד ע”א קודם מאמר והאדם ידע וכו’ תמצא בתקונים תקון ס”ט מהף קי”ד ע”א עד קי”ז ע”ב.

מן ותוסף ללדת עם המאמרים הנמשכים אחריו עד מאמר ותוסף וכו’ תא חזי הבל איהו הלב בתקון הנזכר לעיל מדף ק”ג ע”א עד קי”ד ע”ב.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מן ותוסף וכו' תא חזי הבל הנזכר לעיל עם מאמרים אחרים עד זה ספר תולדות אדם שם מדף קי"ז ע"א עד קי"ח ע"ב.

[זוהר חלק א' - דף נג ע"א]

מן זה ספר הנזכר לעיל עד תיבות בשערא בגוונין דשערא וכו' סוף תקון ע' בהגהה דף קל"ז ע"ב (עד כאן מההשמטות)

רבי שמעון הוה יתיב ליליא חד ולעי באורייתא. והוה יתבי קמיה רבי יהודה ורבי יצחק ורבי יוסי. אמר רבי יהודה הא כתיב, (שמות לג) ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב, וקאמרינן דגרמו מותא עליהו מההוא זמנא ולעילא, ושלטי בהו ההוא חו"א בישא דאעדו ליה מנייהו בקדמיתא. ישראל תינת. יהושע דלא חטא, אעדי (ד"א אתעדי) מניה ההוא זיינא עלאה דקביל עמהון בטורא דסיני או לא. (דף נג ע"א)

אי תימא דלא אעדי (ד"א אתעדי) מניה, אי הכי אמאי מית פשאר בני נשא. אי תימא דאתעדי מניה, אמאי. והא לא חטא. דהא איהו עם משה הוה בשעתא דחבו ישראל. ואי תימא (ד"א ל"ג דהא) דלא קביל ההוא עטרא בטורא דסיני כמה דקבילו ישראל, אמאי.

פתח ואמר, (תהלים יא) פי צדיק יי צדקות אהב ישר יחזו פנימו. האי קרא אמרו ביה חבריאי מאי דקאמרו. אבל פי צדיק יי, צדיק הוא ושמיה צדיק, ובגיני כף צדקות אהב. ישר, איהו ישר. כמא דאת אמר צדיק וישר. ועל דא יחזו פנימו כל בני עלמא ויתקנו ארחיהו למיתך בארץ מישר כדקא יאות. תא חזי, כד דאין קודשא בריך הוא עלמא לא דן ליה אלא לפום רובן דבני נשא.

ותא חזי, כד חב אדם באילנא דאכל מניה, גרם לההוא אילנא דשרי ביה מותא לכל עלמא. וגרים פגימו לאפרשא אתתא מבעלה. וקאים חובה דפגימו דא בסיהרא עד דקיימו ישראל בטורא דסיני. פיון דקיימו ישראל בטורא דסיני אתעבר ההוא פגימו דסיהרא וקיימא לאנהרא תדיר.

פיון דחבו ישראל בעגלא, תבת כמלקדמין סיהרא לאתפגמא. ושלטא חו"א בישא ואחיד בה ומשיך לה לגביה. וכד ידע משה דחבו ישראל ואתעבר מנייהו אנון זיינן קדישין עלאין, ידע ודאי דהא חו"א אחיד ביה בסיהרא לאמשכא לה לגביה ואתפגימת. כדין אפיק לה לבר.

וכיון דקיימא לאתפגמא אף על גב דיהושע קאים בעטרא דזיינן דיליה, פיון דפגימי שריא בה ואתהדרת כמה דאתפגימת בחובא דאדם, לא יכיל בר נש לאתקיימא. בר משה דהוה שליט בה ומותיה הוה בסטרא אחרא עלאה. ועל דא לא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הוּה רְשׁוּ בַּהּ לְקַיְמָא לַיהוֹשֻׁעַ תְּדִיר וְלֹא לְאַחֲרָא. וְעַל כֵּן אַהֲל מוֹעֵד קָרִי לִיה. אַהֲל דְהָא שְׂרִיא בֵּיה זְמַן קָצִיב לְכָל עֲלָמָא.

וְעַל דָּא רְזָא דְמַלְחָה, אִית יְמִינָא לְעֵילָא וְאִית יְמִינָא לְתַתָּא. אִית שְׂמַאלָא לְעֵילָא וְאִית שְׂמַאלָא לְתַתָּא. אִית יְמִינָא לְעֵילָא בְּקַדְשָׁה עֲלָאָה. וְאִית יְמִינָא לְתַתָּא דְאִיהוּ בְּסִטְרָא אַחֲרָא. אִית שְׂמַאלָא לְעֵילָא בְּקַדְשָׁה עֲלָאָה לְאַתְעָרָא רְחִימוּתָא לְאַתְקֻשְׂרָא סִיחָרָא בְּאַתְר קְדִישָׁא לְעֵילָא לְאַתְנַהֲרָא. וְאִית שְׂמַאלָא לְתַתָּא דְאַפְרִיש רְחִימוּתָא דְלְעֵילָא וְאַפְרִיש לָה מְלֹאנְהָרָא בְּשִׂמְשָׁא וְלְאַתְקַרְבָּא בְּהִדְיָה. וְדָא הוּא סִטְרָא דְחוּיָא בִישָׂא.

דְכַד שְׂמַאלָא דָּא דְלְתַתָּא אַתְעָרַת כְּדִין מְשִׁיךְ לָה לְסִיחָרָא וְאַפְרִיש לָה מְלְעֵילָא וְאַתְחַשְׁכַת נְהוּרָאָה וְאַתְדַבְּקַת בְּחוּיָא בִישָׂא. וְכַדִּין שְׂאִיבַת מוּתָא לְתַתָּא לְכָלָא וְאַתְדַבְּקַת בְּחוּיָא וְאַתְרַחַקַת מְאִילָנָא דְחִיָּיא.

וְעַל דָּא גְרִים מוּתָא לְכָל עֲלָמָא. וְדָא הוּא דְכַדִּין אֶסְתַּאבַת מְקַדְשָׁא עַד זְמַן קָצִיב דְאַתְקַנַת סִיחָרָא וְתַבַת לְאַנְהָרָא וְדָא הוּא אַהֲל מוֹעֵד. וְעַל דָּא יְהוֹשֻׁעַ לֹא מִית אֲלָא בְּעִטָּא שֶׁל נַחַש דָּא דְקָרִיב וּפְגִים מְשַׁכְּנָא כְּדִקְדַמִּיתָא. וְדָא הוּא רְזָא דְכַתִּיב, (שְׁמוֹת ג') וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון נֶעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֵהָל. דָּאָף עַל גַּב דְאִיהוּ נֶעַר לְתַתָּא לְקַבְּלָא נְהוּרָא, לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֵהָל. כְּמָה דְאַתְפְּגִים דָּא הָכִי נָמִי אַתְפְּגִים דָּא. אָף עַל גַּב דְזַיִינָא קְדִישָׁא הוּה לִיה. כִּיִן דְאַתְפְּגִים סִיחָרָא הָכִי הוּא וְדָאִי לֹא אֶשְׁתַּזִּיב בְּלַחֲדוּי מַנִּיה מִתְהוּא גְוּוּנָא מְמֻשׁ.

[זוהר חלק א' - דף נג ע"ב]

תָּא חֲזִי, כְּגוּוּנָא דָּא כִּיִן דְחָב אָדָם נָטַל קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מַנִּיה אַנּוּן זַיִינִי אַתּוּן נְהִירִין קְדִישִׁין דְאַעֲטַר לִיה קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְכַדִּין דְחָלוּ וַיְדַעוּ דְהָא אַתְפְּשְׁטוּ מַנִּיְהוּ הָדָא הוּא דְכַתִּיב וַיְדַעוּ כִּי עֲרוּמִים הֵם. בְּקַדְמִיתָא הוּוּ מִתְלַבְּשִׁין בְּאַנּוּן כְּתָרִי יָקָר מְזַיִינִין דְאַנּוּן חִירוּ מְכָלָא. כִּיִן דְחָבוּ אַתְפְּשְׁטוּ מַנִּיְהוּ. וְכַדִּין יָדַע דְהָא מוּתָא קָרִי לֹון. וַיְדַעוּ דְאַתְפְּשִׁיטוּ מִחִירוּ דְכָלָא. וְגִרְמוּ מוּתָא לֹון וְלְכָל עֲלָמָא (דף נג ע"ב), וַיִּתְפְּרוּ עֲלָה תְאַנְהָ הָא (לו ב) אֻקְיַמְנָא דְאֻלִּיפּוּ כָל זַיִינִי חֲרָשִׁין וְקוּסְמִין וְאַחִידוּ בְּהָאִי דְלְתַתָּא כְּמָה דְאַתְמַר. וְהָיָא שְׁעַתָּא אַתְגַּרַע זְקִיפּוּ וְקוּמָה דְאָדָם מֵאַה אַמִּין. וְכַדִּין אַתְעַבִּיד פְּרוּדָא וְקָאִים אָדָם בְּדִינָא וְאַתְלַטִּיא אַרְעָא וְהָא אֻקְיַמְנָא:

וַיְגַרְשׁ אֶת הָאָדָם. אָמַר רַבִּי אֲלַעְזָר לֹא יָדַענָא מָאן עַבִּיד תְּרוּכִין לְמָאן. אִי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עַבִּד תְּרוּכִין לְאָדָם אִי לֹא. אַבְל מְלָה אַתְהַפִּיךְ וַיְגַרְשׁ אֶת, אִיִּת דְיִיקָא. וּמָאן גַּרְשׁ אֶת, הָאָדָם. הָאָדָם וְדָאִי גַרְשׁ אֶת. וּבְגִין דָּא כְּתִיב וַיִּשְׁלַחְהוּ יְיָ אֱלֹהִים מִגֵּן עֵדֶן. אַמָּאִי וַיִּשְׁלַחְהוּ, בְּגִין דְגַרְשׁ אָדָם אֶת כְּדִקְאֻמְרִין. וַיִּשְׁכּוּ, אִיהוּ

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אשרי לון באתר דא דאיהו גרים וסתים אורחין ושביילין ואשרי דינין על עלמא
ואמשיך לווטין מההוא יומא ולעילא.

ואת להט החרב המתהפכת, כל אנון דשריין בקוזפי דינין על עלמא, דמתהפכין
לגוונין סגיאין בגין לאתפרעא מעלמא. לזמנין גוברין לזמנין נשין לזמנין אשא
מלהטא ולזמנין רוחין דלית מאן דקאים בהו. וכל דא לשמור את דרך עין החיים
דלא יוסיפון לאבאשא פקדמיתא. להט החרב, אנון דמלהטאן אשא וקוסטירי על
ראשיהון דרשיעיא וחייביא. ומתהפכין גוונין לכמה זיינין לפום ארחייהו דבני נשא.
ועל דא להט כמא דאת אמר (מלאכי ג) ולהט אותם היום הבא וגו' והא אתמר.
החרב דא חרב לה' כמא דאת אמר, (ישעיה לה) חרב לה' מלאה דם וגו'.

אמר רבי יהודה להט החרב (אפילו) כל אנון קסטרין דלתתא דמתהפכין מדיוקנא
לדיוקנא פלהון ממנן על עלמא לאבאשא ולאסטאה לון לחייבי עלמא דעברין על
פקודי דמאריהון.

תא חזי, פיון דחב אדם אמשיך עליה כמה זיינין בישין וכמה גרדיני נמוסין
ודחיל מפלהו ולא יכיל לקיימא עלייהו. שלמה ידע חכמתא עלאה ושוי ליה קודשא
ברוך הוא עטרא דמלכותא והו דחלו מניה כל עלמא. פיון דחב אמשיך עליה כמה
זיינין בישין וכמה גרדיני נמוסין ודחיל מפלהו וכדין יכילו לאבאשא ליה ומה דהוה
בידיה נטלו מניה.

ועל דא במה דאזיל בר נש ובההוא ארחא דאתדבק ביה, הכי משיך עליה חילא
ממנא דאזיל לקבליה. כן אדם הוה משיך עליה חילא אחרא מסאב. דסאיב ליה
ולכל בני עלמא.

תא חזי, כד חב אדם משיך עליה חילא מסאבא וסאיב ליה ולכל בני עלמא.
והאי הוא חויא בישא דאיהו מסאב וסאיב עלמא. דתנינן כד אפיק נשמתין מבני
נשא, אשתאר מניה גופא מסאב וסאיב ביתא. וסאיב לכל אנון דמקרבין ביה. הדא
הוא דכתיב, (במדבר יט) הנוגע במת וגו'. ועל דא פיון דאיהו נטיל נשמתא וסאיב
גופא כדין אתייהיב רשו לכל אנון סטרי מסאבן לשריא עלוי. דהא ההוא גופא
אסתאב מסטרא דההוא חויא בישא דשריא עלוי. ועל דא בכל אתר דההוא חויא
בישא שארי מסאב ליה ואסתאב.

ותא חזי, כל בני עלמא בשעתא דניימי על ערסייהו בליליא, וליליא פריש
גדפהא על כל בני עלמא טעמי טעמא דמותא. ומגו דטעמי טעמא דמותא האי
רוחא מסאבא שטיא על עלמא וסאיב (על) עלמא (ד"א ל"ג בגו קפטרא דיליה) ושריא
על ידוי דבר נש ואסתאב.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וכד אתער ואתהדר ליה נשמתי, בכל מה דיקרב בידוי פלהו מסאבי, בגין דשריא עליהו רוח מסאבא. ועל דא לא יסב בר נש מנוי לאלבשא ממאן דלא נטיל ידוי. דהא אמשיך עליה תהוא רוח מסאבא ואסתאב. ואית ליה רשו להאי רוח מסאבא לשריא בכל אתר דאשתכח רשימו מסטריה.

[זוהר חלק א' - דף נד ע"א]

ועל דא לא ישול ידוי בר נש ממאן דלא נטיל ידוי בגין דאמשיך עליה תהוא רוח מסאבא וקביל ליה האי דנטל מיא מניה ואית ליה רשו לשריא עלוי (דף נד ע"א) דבר נש. בגין כך בעי בר נש לאסתמרא בכל סטרוי מסטרא דהאי חויא בישא דלא ישלוט עלוי. וזמין קודשא בריך הוא לעלמא דאתי לאעברא ליה מעלמא. הדא הוא דכתיב, (זכריה יג) ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ (וכדין) (ד"א וכתוב) (ישעיה כב) בלע המות לנצח וגו'.

והאדם ידע את חוה אשתו וגו'. רבי אבא פתח (ואמר) (קהלת ג) מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה ורוח הבהמה היורדת היא למטה לארץ. האי קרא כמה גוונין אית ביה. והכי הוא כל מלוי דאורייתא כמה גוונין בכל חד וחד וכלהו יאות והכי אנון. וכל אורייתא מתפרשא בשבעין אנפין. לקביל שבעין סטרין ושבעין ענפין. והכי הוא בכל מלה ומלה דאורייתא. וכל מאי דנפיק מפל מלה ומלה כמה גוונין אתפרשן מניה לכל סטרין.

תא חזי, כד בר נש אזיל בארץ קשוט, הוא אזיל לימינא, ואמשיך עליה רוחא קדישא עלאה מעילא. והאי רוח סליק ברעותא קדישא לאתאחדא לעילא ולא תדבקא בקדושה עלאה דלא אתעדי מניה. וכד בר נש אזיל באורח ביש וסטי ארחוי, הוא אמשיך עליה רוח מסאבא דלסטר שמאלא, וסאיב ליה ואסתאב ביה. כמה דאת אמר, (ויקרא יא) ולא תטמאו בהם ונשמתם בם. אתא לאסתאבא מסאבין ליה.

סדר הלימוד ליום כ תשרי [יום 20 בשנה]

ותא חזי, בשעתא דבר נש אזיל בארץ קשוט ואמשיך עליה רוחא קדישא עלאה ואתדביק ביה, ברא דיוליד ויפוק מניה לעלמא, הוא משיך עליה קדושה עלאה, ויהא קדיש בקדושה דמאריה. כמה דכתיב, (ויקרא כ) והתקדשתם והייתם קדושים וגו'. וכד איהו אזיל בסטר שמאלא, ואמשיך עליה רוח מסאבא ואתדבק ביה, ברא דיפוק מניה לעלמא הוא אמשיך עליה רוח מסאבא ויסתאב במסאבו דהוא סטרא.

ועל דא כתיב מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה. כד איהו באתדבקות ימינא סלקא היא לעילא. וכד איהו באתדבקות שמאלא תהוא סטר שמאלא דאיהו

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רוח מסאבו נחית מעילא לתתא ושווי דיוריה בבר נש ולא אעדי מניה. וברא (ומה) דאוליד בההוא (רוח) מסאבו איהו הוי בריה מההוא רוח מסאב איהו ההוא ברא.

אדם אתדבק בההוא רוח מסאב ואתתיה אתדבקא ביה בקדמיתא ונטלת וקבילת ההוא וזהמא מניה אוליד בר. האי ברא ברא דרוח מסאבא איהו. ועל דא תרין בנין הוו. חד מההוא רוח מסאב וחד פד תב אדם בתיובתא. ובגיני כך האי מסטרא מסאבא. (ודא ד”א והאי) מסטרא דכייא.

רבי אלעזר אמר בשעתא דאטיל נחש ההוא וזהמא בה בחה קבילת ליה. וכד אשתמש עמה אדם אולידת תרין בנין. חד מההוא סטרא מסאבא וחד מסטרא דאדם. והוי דמי הבל בדיוקנא דלעילא וקין בדיוקנא דלתתא. ובגין כך אתפרשו ארחייהו דא מן דא. ודאי קין ברא דרוח מסאבא הוה דאיהו חווא בישא. (והבל ברא דאדם) הוה. ובגין דקין אתא מסטרא דמלאך המות קטיל ליה לאחוי. והוא בסטרא דיליה. ומניה כל מדורין בישין ומזיקין ושדין ורוחין אתיין לעלמא.

[זוהר חלק א' - דף נד ע"ב]

אמר רבי יוסי, קין, קינא דמדורין בישין דאתו מסטרא דמסאבא לעלמא. ולבתר אייתיאו קרבנא. דא אקריב מסטרא דיליה ודא אקריב מסטרא דיליה. הדא הוא דכתיב ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה וגו'. רבי שמעון אמר ויהי מקץ ימים, מאי מקץ ימים, דא הוא קין כל בשר. ומאן איהו דא מלאך המות. וקין מההוא קין ימים אייתי קרבנא. דייקא דקאמר מקץ ימים ולא אמר מקץ ימין. ובגין כך כתוב בדניאל (ב) ואתה לך לקץ ותנוח ותעמוד לגורלך. אמר ליה לקץ הימים או לקץ הימין. אמר ליה לקץ הימין. וקין מקץ הימים אייתי, (דף נד ע"ב)

ויבא קין מפרי האדמה. כמא דאת אמר ומפרי העץ. אמר רבי אלעזר מפרי האדמה כמא דאת אמר, (ישעיה ג) אוי לרשע רע פי גמול ידיו וגו'. (כי פרי מעלליהם יאכלו. פרי מעלליהם יאכלו דא מלאך המות יאכלו) (נ"א גמול ידיו דא מלאך המות. יעשה לו דאתמשך) עליהו ויתדבק בהו לקטלא לון ולסאבא לון. ועל דא קין אקריב מסטרא דיליה.

והבל הביא גם הוא מבכורות לאסגאה סטרא עלאה דאתיא מסטר קדושתא (ד"א מסטרא קדישא). ובגיני כך וישע יי אל הבל ואל מנחתו ואל קין ואל מנחתו לא שעתה. לא קביל (לון) (ד"א ליה) קודשא בריך הוא. ועל דא ויחר לקין מאד. ויפלו פניו דהא לא אתקבילו אנפוי, אנון אנפין דסטרוי וקביל ליה להבל. ובגיני כך כתוב ויהי בהיותם בשדה. בשדה דא אתתא. כמא דאת אמר (דברים כב) פי בשדה מצאה, וקין קני על נוקבא יתירה דאתילידת עם הבל דכתיב ותוסף ללדת והא אתמר:

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הלא אם תיטיב שאת כמה דאתמר. אבל שאת כדאמר רבי אבא שאת תסתלק לעילא ולא תיחות לתתא. אמר רבי יוסי האי מלה השתא אתמר ויאות הוא. אבל הכי שמענא שאת יסלק מינה וישבוק לך אתדבקותא דא דרוח מסאבא.

ואי לא לפתח חטאת רובץ. מאי לפתח דא דינא עלאה דאיהו פתחא דכלא כמא דאת אמר (תהלים קיח) פתחו לי שערי צדק. חטאת רובץ ההוא סטרא דאתדבקות ביה ואתמשכת עלך יהא נטיר לך לאתפרעא מנה כתרגומא.

אמר רבי יצחק, תא חזי, בשעתא דקטיל קין להבל, לא הוה ידע היך (נפיק) (ד"א יפיק) נשמתייה מניה. והוה נשיך ליה בשיניה פחויא. והא אוקמוה חבריא. ביה שעתיא לייט ליה קודשא בריך הוא. והוה אזיל לכל סטרי עלמא, ולא הוה אתר דמקבל ליה. עד דאטפח על רישיה ותב קמי מאריה. וקבילת ליה ארעא במדורא לתתא.

רבי יוסי אמר ארעא קבילת ליה למיהך בה דכתיב וישם יי לקין אות. רבי יצחק אמר לאו הכי. אלא לתתא קבילת ליה ארעא במדורא חדא דתחותה דכתיב הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה. מעל פני האדמה גורש. אבל לתתא לא גורש. ובאן אתר קבילת ליה ארעא, בארקא. וכל אנון דדיירי תמן עליהון כתיב (ירמיה י) יאבדו מארעא ומתחות שמיא אלה. ותמן שוי מדוריה. והיינו דכתיב וישב בארץ נוד קדמת עדן.

תוספתא פיון דאמר קין גדול עוני מנשא, מחל ליה קודשא בריך הוא פלגו מעונשיה. בגין דגזר עליה בקדמיתא ואמר ליה נע ונד תהיה בארץ והשתא אשתאר בנוד בלחודוי. הדיא הוא דכתיב ויצא קין מלפני ה, וגו; פלומר דכד נפק מן קדם ה"הוה בגין למהוי נד בארעא ולא נע.

ועוד אמרו כד נפק קין מן קדם ה"אמר לו אדם ברי מה אתעביד על דינה. אמר לו קין אבא כבר אתבשרית דמחל לי קודשא בריך הוא בנוד בלחודוי. אמר לו היאך הוא. אמר לו בגין דתבית ואודית קמיה. אמר אדם וכי דין הוא רב ותקיף חילא דתשובה ואנא לא ידיעת. שרא לשבחא למריה ולאודאה ליה פתח ואמר, (תהלים צב) מזמור שיר ליום השבת טוב להודות לה; פלומר טוב לשבחא ולאבתא ולאודאה קמיה קודשא בריך הוא. (עד כאן תוספתא)

ואמר רבי יצחק מההיא שעתיא דקטיל קין להבל, דאתפרש (ד"א אתפרש) אדם מאתתיה. תרין רוחין נוקבין הוו אתיין ומזדוגן עמיה, ואוליד רוחין ושדין דשאטן בעלמא. ולא תקשי לך האי. דהא בר נש כד איהו בחלמיה אתיין רוחין נוקבין וחיכן עמיה ומתחממן מניה ואולידין לבתר. ואלין אקרין נגעי בני אדם. ולא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מתהפכן אלא לדיוקני בני נשא. ולית לון שערין ברישא. ועל דא פתיב בשלמה (שמואל ב ז) והוכחתי בשבט אנשים ובנגעי בני אדם. ואפילו פהאי גוונא רוחין דכורין אתיין לנשי עלמא ומתעברן מנייהו ואולידן רוחין. וכלהון נגעי בני אדם אקרונ.

[זוהר חלק א' - דף נה ע"א]

בתר מאה ותלתין שנין אתלבש אדם (דף נה ע"א) בקינויא ואתחבר באתתיה ואוליד בר וקרא שמייה ש"ת. רזא דסופא דאתון בקיטרי גליפן. רבי יהודה אמר רזא דרוחא דאתאביד דאתלבש בגופא (דארעא) אחרא בעלמא הדא הוא דכתיב פי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל.

ואמר רבי יהודה פתיב וילד בדמותו (עי' בסי' ט) כצלמו משמע דבנין אחרנין לא הוו (בדמותו כצלמו ומלה דא הוא) בדיוקנא דיליה. ודא בדמותו כצלמו בתיקונא דגופא ובתיקונא דנפשא בארץ מישר. (נ"א ומלה דא הוא כמה דאתמר. ואמר רבי אבא משמיה דרבי ייסא) כמה דאמר רבי שמעון משמיה דרב ייבא סבא בנין אחרנין באתדבקוּתא דזוהמא דנחש וטהוא דרכיב ביה דאיהו סמאל הוו. ובגיני כן לא הוה בדיוקנא דאדם. ואי תימא הא אמרת דהבל מפטרא אחרא הוה. הכי הוא. אבל תרווייהו לא הוו בדיוקנא דלתא.

אמר (ד"א ליה) רבי יוסי והא פתיב והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין. ולא (ד"א אמר ליה הכי הוא. אבל תרווייהו לא הוו בדיוקניה. דלא) פתיב וילד את קין. ואפילו בהבל לא פתיב וילד אלא ותוסף ללדת את אחיו את הבל. ודא הוא רזא דמלה. אבל פהאי מה פתיב, וילד בדמותו כצלמו.

רבי שמעון אמר מאה ותלתין שנין אתפרש אדם מאתתיה. וכל אנון מאה ותלתין שנין הוה אוליד רוחין ושדין בעלמא. בגין תהוא חילא דזוהמא דהוה שאיב ביה. פיון דחסיל מניה תהוא זוהמא, תב וקני (דאעדי) לאנתתיה ואוליד בר. כדין פתיב וילד בדמותו כצלמו.

תא חזי, כל בר נש דאזיל לסטר שמאלא וסאיב ארחוי, כל רוחי מסאיב משיף על גרמיה ורוח מסאב אתדבק ביה ולא אעדי מניה. ואתדבקוּתא (דיליה) דהוה רוחא מסאב הוי בהאי בר נש ולא באחרא. ובגיני כן אתדבקוּתא דלהון לאו איהו אלא באנון דמתדבקין בהו. זכאין אנון צדיקיא דאזלי בארץ מישר ואנון זכאי קשוט ובניהון זכאין בעלמא ועלייהו פתיב, (משלי ב) פי ישרים ישפנו ארץ.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר רבי חייא מאי דכתיב ואחות תובל קין נעמה. מאי איריא הכא דקאמר קרא דשמה נעמה. אלא בגין דטעיין בני נשא אבתרה ואפילו רוחין ושדין. רבי יצחק אמר אנון בני האלהים עזא ועזאל טעו בתרה.

רבי שמעון אמר אמן של שדים הות. דמסטרך דקין נפקת. והיא אתמנת על ליליא (עם לילית) באספרה דרביי. אמר ליה רבי אבא והא אמר מר דהיא אתמנת לחייכא בבני נשא. אמר ליה הכי הוא ודאי דהא איהי אתיית וחייכאת בהו בבני נשא, ולזמנין דאולידת רוחין בעלמא מנייהו ועד כאן איהי קיימת לחייכא בהו בבני נשא.

אמר ליה רבי אבא והא אנון מתין (קל א) כבני נשא, מאי טעמא איהי קיימת עד השתא. אמר ליה הכי הוא. אבל לילית ונעמה ואגרת בת מחלת דנפקת מסטרך דלהון פלהו קיימות עד דיבער קודשא בריך הוא, רוח מסאבא מעלמא דכתיב (זכריה יג) ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ.

אמר רבי שמעון ווי לון לבני נשא אנון דלא ידעין ולא משגיחין ולא מסתפלין וכלהו אטימין דלא ידעין כמה מלייא עלמא מבריין משניין דלא אתחזון וממלין סתימין. דאלמלא (יהיב) אתייהב רשו לעינא למחזי, יתמהון בני נשא היך יכלין לאתקיימא בעלמא.

תא חזי, האי נעמה אמא דשדין הות. ומסטרך אתיין כל אנון שדין דמתחממן מבני נשא ונטלי רוח תיאובתא מנייהו וחייכת בהון דעבדי לון בעלי קריין. ובגין דבעל קרי אתי מסטרך דרוח מסאבא, בעי לאסחאה גרמיה לאתדפאה מניה. והא אוקמוה חבריא:

זה ספר תולדות אדם לדיוקני. אמר רבי יצחק אחמי קודשא בריך הוא לאדם דיוקני דכל אנון דרין דייתון לעלמא. וכל חכימי עלמא ומלכי עלמא דומינין לקיימא עלייהו דישראל. (כד) מטא למחמי דוד מלכא דישראל דאתייליד ומית. אמר ליה (ד"א ל"ג אמר וכו) (קמ א, קסח א) משנין דילי (אוסוף) אוזיף ליה ע' שנין. וגרעו מאדם ע' שנין וסליק לון קודשא בריך הוא לדוד.

[זוהר חלק א' - דף נה ע"ב]

ועל דא שבח דוד ואמר (תהלים צב) פי שמחתני (דף נה ע"ב) ה' בפעלך במעשי ידיך ארנו. מאן גרם לי חדות (בהאי) בעלמא, פעלך דא הוא אדם קדמאה דאיהו פעלו דקודשא בריך הוא, ולא פעלו דבשר ודם. מעשה ידיו דקודשא בריך הוא ולא מבני נשא. ועל דא גרעי אנון שבעין שנין מאדם, מאלף שנין דהוה ליה לאתקיימא בהו. ואחמי ליה קודשא בריך הוא כל חכימי דרא ודרא. עד דמטא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לְדַרְיָה דְרַבִּי עֲקִיבָא. וְחָמֵי אֲוֵרִייתָא דִּינִידֵיהּ וְחָדֵי. חָמֵי מִיתְתִּיהּ וְעֲצִיב. פֶּתַח וְאָמַר (תהלים קלט) וְלִי מָה יִקְרוּ רַעֲיָךְ אֵל מָה עֲצָמוּ רַאשֵׁיהֶם:

זֶה סֵפֶר, סֵפֶר וְדָאֵי. וְהָא (לעיל לו ב) אֲוִקִימָנָא דְכַד הָוּה אָדָם בְּגִנְתָּא דְעֵדֶן נְחִית לִיהּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא סֵפֶרָא עַל יְדָא דְרִזְיָאֵל מְלֶאכְא קְדִישָׁא מְמַנָּא עַל רִזֵי עֲלָאִין קְדִישִׁין וּבִיהּ גְלִיפִין גְּלוּפֵי עֲלָאִין וְחֻכְמָה קְדִישָׁא. וְשִׁבְעִין וְתַרְיַן זִינֵי דְחֻכְמָתָא הֵווּ מִתְפָּרְשֵׁן מִנִּיהּ לְשִׁית מָאָה וְשִׁבְעִין גְּלִיפִין דְרִזֵי עֲלָאֵי.

בְּאֲמֻצְעֵיתָא דְסֵפֶרָא גְלִיפָא דְחֻכְמָתָא לְמַנְדַּע אֶלְפָּה וְחָמֵשׁ מָאָה מִפְתָּחֵן דְלָא אֲתַמְסְרֵן לְעֲלָאֵי קְדִישֵׁי. וְכִלְהוּ אֲסִתִּימוּ בֵיהּ בְּסֵפֶרָא עַד דְמָטָא (ד"א ליה לאדם, כיון דמטא) לְגַבֵי דָאָדָם, (מניה) הֵווּ מִתְפַּנְשֵׁי מְלֶאכְאֵי עֲלָאֵי לְמַנְדַּע וּלְמִשְׁמַע. וְהֵווּ אֲמָרֵי (תהלים נז) רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדָךְ.

בְּהַ שְׁעָתָא אֲתַרְמִיזוּ לְגַבֵּיהּ הַדְרַנְיָאֵל מְלֶאכְא קְדִישָׁא וְאָמַר לִיהּ, אָדָם, אָדָם, הוּי גְנִיזוּ יִקְרָא דְמֶאֱרָךְ דְלָא אֲתִיִּיהֵב רְשׁוּתָא לְעֲלָאֵי לְמַנְדַּע בִּיקְרָא דְמֶרָךְ בַּר אַנְתָּ. וְהוּהוּ עֲמִיהּ טְמִיר וְגְנִיזוּ הֵהוּא סֵפֶרָא עַד דְנִפְקָא אָדָם מִגְּנִתָּא דְעֵדֶן. דְהָא בְּקִדְמִיתָא הָוּה מְעִיִן בֵּיהּ וּמִשְׁתַּמֵּשׁ כָּל יוֹמָא בְּגִינְזָא דְמָרִיהּ וְאֲתַגְלִיִן לִיהּ רִזִין עֲלָאִין מָה דְלָא יָדְעוּ שְׁמֵשֵׁי עֲלָאִין. כִּיּוֹן דְחָטָא וְעֵבֵר עַל פְּקוּדָא דְמֶאֱרִיהּ פֶּרַח הֵהוּא סֵפֶרָא מִנִּיהּ. וְהוּהוּ אָדָם טַפַּח עַל רִישׁוּי וּבְכִי וְעָאֵל בְּמִי גִיחוּן עַד קְדָלִיהּ וּמִיָּא עֲבָדִין גּוֹפִיָּה חֲלָדִין חֲלָדִין וְאֲשִׁתַּנִּי זַוִּיָּהּ.

בְּשְׁעָתָא הַהִיא רָמְזוּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְרַפְּאֵל וְאֲתִיב לִיהּ הֵהוּא סֵפֶרָא וּבִיהּ הָוּה מִשְׁתַּדֵּל אָדָם וְאַנַּח לִיהּ לְשִׁית בְּרִיהּ וְכֵן לְכָל אַנּוּן תּוֹלְדוֹת עַד דְמָטָא לְאַבְרָהָם וּבִיהּ הָוּה יָדַע לְאַסְתַּכְּלָא בִּיקְרָא דְמֶאֱרִיהּ וְהָא אֲתַמַּר. וְכֵן לְחַנּוּךְ אֲתִיִּיהֵב לִיהּ סֵפֶרָא וְאַסְתַּכְּל מִנִּיהּ בִּיקְרָא עֲלָאָה:

סְתַרִי תּוֹרָה הַשְּׁלֵמָה מִהַהֲשַׁמְטוֹת (סימן ט) וְיוֹלֵד בְּדַמּוּתוֹ כְּצִלְמוֹ וְיִקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת אֲוִלִּיפְנָא מִהֶכָּא דְאַחַרִּינָן לָא הֵווּ בְּדִיקוּנָא דִּילִיהּ וְדָא בְּדַמּוּתוֹ כְּצִלְמוֹ אֲתַעֲבִיד בְּתִיקוּנָא דְגּוֹפִיָּה וּבְתִיקוּנָא דְנַפְשָׁא בְּאוּרַח מִישַׁר כְּדָקָא יְאוּת.

תָּא חֲזִי נְחֵשׁ אֲטִיל זֹהֵמָא בְּחֹהּ וְהֵהוּא זֹהֵמָא הָוּה מִכְּשַׁפְּשָׁא בְּמַעְהָא וְלָא יָכִיל לְאַצְטִיירָא בְּגִין דְעַד לָא חָטָא אָדָם הוּוּ אֲתוּוֹן בְּאַלְפָּא בֵּיתָא מִתְתַּקְנֵי בֵּיהּ וְאֲתַצְיִירֵן בֵּיהּ בְּהֵאֵי עֲלָמָא עַד דְמָטָת לְאֵת כ"ף אֲתַתְּקֵנוּ דְכָר וְנוֹקְבָא בְּחַבִּיבּוֹ בְּגִנְתָּא וּמְלֶאכְאֵי עֲלָאֵי קִמְיִיהוּ מִיד אַבְאִישׁ לְסַמ"אל בְּרַקִיעָא וְנַחַת וּרְכַב עַל נְחֵשׁ תְּקִיף וְאַחֲזִי קִמְיָה מִיָּא אֲתַעֲרְבוּ אֲתוּוֹן כְּדִין אֲתַחְבֵּר סַמ"אל בְּהֵהוּא נְחֵשׁ וְאֲתַעֲבִידוּ חַד, וְנִטְלוּ אֲתוּוֹן וְעִבְדוּ מִתְמָן וְהִלָּאָה אֲוִמְנוּתָא בִּישָׁא בְּאֲתוּוֹן צ"ד צִי"ד וְהֵיִינוּ צ"ץ וְצָדוּ לְהוּ בְּפִתּוּיָא בִּישָׁא וְעִבְדוּ אֲוִמְנוּתָא יִתִּיר בְּאֲתוּוֹן ק"ר אֲוִמְנוּת דְשִׁקְרָא בְּגִין דְאַתְהַדְרוּ

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לְאִפְכָּא (להפכא) אַתּוּן בְּאוּמְנוּתָא בִישָׁא. קוֹרְךָ דְלֵא יְכִיל לְקַיְימָא דְלִית לָהּ רַגְלִין
קוּפָא קַמִּיהּ בְּנֵי נְשָׂא לִית לִיהּ קַיּוּמָא.

רִי"ש רַע, אֵלִין אַתְּהֶפְכוּ בְּאוּמְנוּתָא בִישָׁא עַל דְנִפְלוּ אָדָם וְאַתְתִּיהּ וּבְאֵלִין אַתּוּן
ק"ר אוֹלִידוּ בְּנִין וְלֹא הָווּ בְּקַיּוּמָא בְּדִיל זִוְהֶמָּא דְנַחַש דְאַשְׁתְּאִיב בְּחוּהּ מִתְּהוּא
זִוְהֶמָּא מִמֶּשׁ אַתְּיִלִּיד קִין וּבְגִין דָּא אַשְׁתַּכַּח קְטוּלָא בְּגִין דְנַחַש אוּמְנוּתָא דִּילִיהּ
קְטוּלָא הוּא וְאַתְּעַכְבוּ אַתּוּן עַד הַכָּא.

בְּשַׁעֲתָא דְתַב אָדָם בְּתִיבְתָא וְאַהֲדַר כְּמַלְקָדְמִין לְשִׁמְשָׁא בְּנוֹקְבִיהּ מָה כְּתִיב
וְיֹולֵד בְּדַמּוּתוֹ כְּצִלְמוֹ דָּא הוּוּ מִתִּיקוּנָא דְרוּחָא וּגּוּפָא פְּדָקָא יְאוּת וּכְדִין כְּתִיב (קְהֵלֵת
ה') יֵשׁ הַבַּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ וְאַהֲדַרוּ אַתּוּן בְּשִׁירוּתָא דְשִׁי"ן וְתִי"ו דְכְּתִיב
(בְּרַאשִׁית ד') כִּי שָׂת לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֲרַי תַּחַת הַבַּל שֶׁת הוּא בְּצִלְמִי וְדַמּוּת דְקַדְמָאִי
לָאוּ הִכִּי וּמִהֲכָא אַתְּבְּנִי עֲלֵמָא בְּגוּוּנָא אַחֲרָא דְאַלְפָּא בֵּיתָא, קִינָן וּמִהֲלָלָאֵל יִרְדָּה,
אַתּוּסָּה לְאַתְּקַנָּא סִידוּרָא דְעֲלֵמָא בְּשַׁבַּע קְטָרִין סְגֻלָּגֶלֶן.

שְׁבַע אַרְצוֹת אֵינּוּן דָּא לְעֵילָא מִן דָּא כְּמָה דְאֵינּוּן שְׁבַעָה רְקִיעִין דָּא לְעֵילָא מִן
דָּא וְאֵינּוּן אַרְץ אֲדָמָה אַרְקָא גִיא נְשִׂיָה צִיָּה תַבַּל. תַּבַּל לְעֵילָא מִכְּלָהּ, דְכְּתִיב
(תְּהִלִּים ט') וְהוּא יִשְׁפּוֹט בְּצַדִּיק כִּד נִפְקֵי אָדָם מִגְּנֵתָא דְעֵדֶן וְאַתְתַּרְךָ מִתְּמָן אַתְּרָמִי
לְהֵהוּא דְאִיקְרִי אַרְץ וְאִיהוּ אַתְרַי חֲשׂוֹךְ דְלִית תְּמָן נְהִירוֹ כְּלָל וְלֹא מִשְׁמַשׁ כְּלוּם וּכְיִין
דְאָדָם עָאֵל תְּמָן דְחִיל דְחִילוֹ סְגִי וְלֵהֵט הַחֲרֵב הַמִּתְּהַפֵּכֵת הוּוּ מִלְּהֵטָא בְּכָל סְטָרִין גּוּ
אַרְץ.

כִּינָן דְנִפְקֵי שַׁבַּת וְהִרְהַר תְּשׁוּבָה אִפִּיק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לִיהּ לְהֵהוּא אַתְרַי דְאִיקְרִי
אֲדָמָה דְכְּתִיב (בְּרַאשִׁית ג') לְעֵבוֹד אֶת הָאֲדָמָה, בְּהֵאִי אֵית נְהִירוֹ דְנְהִיר וְדִיוֹקְנִין
דְכְּכִבִּיא וּמְזֹל, וְתְמָן יוּמָא וְצִיּוּרִין דְבְּנֵי נְשָׂא עֲלֵאִין גְּבָרִין דְנִפְקוּ מֵאָדָם בְּמֵאָה
וְתִלְתִין שְׁנִין דְקָא הוּוּ מִשְׁמַשׁ בְּרוּחֵי נּוֹקְבֵי וְאֵינּוּן עֲצִיבִין תְּדִיר, תְּלִיא בְּהוּ חֲדוּהּ
וְאֵלִין מִשְׁטֵטִי וּנְפִיקִי לְעֲלֵמָא דָּא וּמִתְּהַפֵּכֵן לְסִטְרָא בִישָׁא וּמִתְּהַדְרִין תְּמָן וְצֵלָאֵן
צְלוּתָא וּמִתְּיַשְׁבוּן בְּדוּכְתֵייהוּ תְּמָן, וְזֶרַעִין זֶרַעִין בְּרִיחִין, וְאִכְלִי. וְחִטִּין לִית תְּמָן וְלֹא
חַד מִזֵּי מִינֵי תְּבוּאָה.

בְּהֵאִי אַתְרַי אַתְּיִלִּיד קִין וְהַבַּל, כִּינָן דְחֵטָא קִין אַחִית לִיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
מִתְּהוּא אַתְרַי דְאִיקְרִי אֲדָמָה כְּתִיב (בְּרַאשִׁית ד') הֵן גִּרְשֶׁת אוֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
מִתְּהוּא אַתְרַי דְאִיקְרִי אֲדָמָה וְהֵייתִי נֶעַ וְנָד בְּאַרְץ בְּגִין דְתְּמָן אַתְּדַחָא וְאַתְתַּרְךָ.

וְהִיָּה כָּל מוּצְאֵי יְהִרְגֵנִי בְּהֵהוּא לְהֵט הַחֲרֵב הַמִּתְּהַפֵּכֵת וְהוּוּ דְחִיל וְהִרְהַר תְּשׁוּבָה
וְסֻלִיק לִיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַרְקָא וְהוּוּ תְּמָן וְאוֹלִיד בְּנִין בְּאַרְקָא וּבְאַרְקָא אֵית
נְהִירוֹ דְנְהִיר מִגּוּ שְׁמֵשָׁא, וְזֶרַעִין זֶרַעִין וְנִטְעִין אֵילָנִין וְלִית תְּמָן חֲטִין וְלֹא מֵאֵינּוּן
שְׁבַע זֵינֵי תְּבוּאָה. כָּל אֵינּוּן דְתְּמָן אֵינּוּן מִתּוֹלְדִין דְקִין וְאֵינּוּן בְּתָרִין רִישִׁין מִנְהוּן

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

גברין עלאין ומנהון גברין ועירין ולית בהו דעתא שלים כשאר בני נשא דהכא, לזמנין אינון זכאין ואתהדרן לסטרא טבא ולזמנין אתהדרן לסטרא בישא ומולידין ומתין כשאר בני נשא.

אדם הוה באדמה (וארקא) עד דאוליד שת ומתמן סליק לעילא ד' דרגין וסליק להאי אתר דאקרי תבל ודא תבל איהו עלאה דכלהו דרגין. פיון דסליק סליק לאתר בית מקדשא דאקרי באינון שמהן דהוה דיוריה בה ארץ אדמה דהכי אקרי דליג אדם תלת דוכתי גיא, נשיה, ציה, גיא איהו אתר ודוכתא סגי כהאי פותיא וארפא דגיהנם בגיא ונשיה וציה אתבדרו דבנו מגדלא ואולידו תמן על דארגיוזו למלפא עלאה בגין דא קריב לנורא דדליק.

ואית בני נשא יקרי בכל עותרא ועפרות זהב ואבנין יקירין מאן דעאל תמן והוה מתבל בחמידו דהווא עותרא יתבין ליה וסליק לזמנין לדוכתא דאקרי נשיה כגון דאתנשו תמן ונחית להאי גיא ולא ידע אתר דהוה מתמן. גיא דא הוה באמצעותא דעילא ותתא ודא איקרי גיא בן הנום. ורצועה חדא נפקא מתמן לעילא להאי תבל ואיקרי אוף הכי גיא בן הנום ותמן פתחא דגיהנם.

אינון בני נשא דתמן כולהו ידעי חרשין וחכמאן יקירין ותמן זרעי ונטעי אילנין ולית תמן חטין ולא חד משבעת המינים. בנשיה אית בני נשא כולהו קטיעין ועירין ולית להון חוטמין בר תרין נוקבין דנפיק בהו רוחא וכל מה דעבדי מיד משתכחי ועל דא איקרי נשיה וזרעי ונטעי אילנין ולית תמן חטין ולא משבעת המינים.

ציה איהו אתר כשמיה ביה יבשותא בכולא ותמן בני נשא שפירן בחיוו ומגו דאיהו ציה כד ידעי אתר דמקורא דמיין נבעין עלאין תמן ולזמנין דסלקין מגו אתר דמיא וסלקין להאי תבל ואינון בני מהימנותא יתיר מבני נשא אחרנין ובינייהו דיורין טבין ועותרא סגי וזרעי מגו יבשותא דהתם ונטעי אילנין ולא מצליחין ותיאובתא דילהון לבני נשא דהכא. ומכלהו לית דאכלי נהמא כד (ס"א בר) אלין דהכא דבתבל הכא לעילא מכל אלין תבל וכתוב (תהלים ט') והוא ישפוט תבל בצדק.

כגוונא דכל אלין ארעאן אית בהאי תבל וכל אלין שמהן אית לה אוף הכי בגין דאיהי שביעאה אית הכא כגוונא דאינון דוכתי תחומין ודוכתי הכא ואיקרי כל חד וחד כגוונא דהווא דוכתא דלתתא. וכל אלין בדיורין דבני נשא משניין אלין מאלין (תהלים ק"ד) מה רבו מעשיך יי כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קניגף ע"כ: (עד כאן מההשמטות)

זכר ונקבה בראם. רבי שמעון אמר רזין עלאין אתגליין בהני תרי קראי. זכר ונקבה בראם, למנדע יקרא עלאה רזא דמהימנותא דמגו רזא דנא אתברי אדם.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תא חזי ברזא דאתבריאוי שמים וארץ אתברי אדם. בהו פתיב אלה תולדות השמים והארץ (בהבראם). באדם פתיב זה ספר תולדות אדם. בהו פתיב בהבראם. באדם פתיב ביום הבראם. זכר ונקבה בראם. מהכא (אוליפנא) כל דיוקנא דלא אשתכח ביה דכר ונוקבא לאו איהו דיוקנא עלאה פדקא חזי. וברזא דמתניתין אוקימנא.

תא חזי, בכל אתר דלא אשתכחו דכר ונוקבא פחדא קודשא בריך הוא לא שוי מדוריה בההוא אתר. וברכאן לא אשתכחו אלא באתר דאשתכח דכר ונוקבא. דכתיב ויברך אותם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם. ולא פתיב ויברך אותו ויקרא את שמו אדם. דאפילו אדם לא אקרי אלא דכר ונוקבא פחדא.

רבי יהודה אמר מיומא דאתחרב בי מקדשא ברכאן לא אשתכחו בעלמא ואתאבידו בכל יומא. דכתיב, (ישעיה נז) הצדיק אבד, מאי אבד, אבד ברכאן דהו שריין ביה כמה דכתיב, (משלי י) ברכות לראש צדיק. וכתיב, (ירמיה ז) אבדה האמונה. כגוונא דא פתיב ויברך אותם וכתיב ויברך אותם אלהים. מש"ת אתייחסו כל דרי עלמא וכל אנון צדיקי קשוט דהו בעלמא.

[זוהר חלק א' - דף נו ע"א]

אמר רבי יוסי אלין אתון בתראין דהו באורייתא (לאשתכחא) אשתכחו בתר דעבר אדם על אתון דאורייתא פלהו (בסדר תשר"ק. ובגין כך קרא לההוא ברא דאיהו כדמותו (דף נו ע"א) בצלמו ש"ת דאנון קיומא דאתון). ובתיובתיה (ס"א ובתיאובתיה) לקמי מאריה אחיד באלין תרין. ומכדין אתהדרו אתון למפרע בסדר תשר"ק.

ובגין דא קרא לההוא ברא דאתיליד ליה דאיהו בדמותו כצלמו ש"ת דאנון סיומא דאתון. ולא אתתקנו אתון עד דקיימו ישראל על טורא דסיני. וכדין אתהדרו אתון על תקונייהו פיומא דאתבריאוי שמים וארץ. ואתבסם עלמא וקיימא על קיומיה.

רבי אבא אמר יומא דעבר אדם על פקודא דמאריה, בעיין שמים וארץ (לאתגפא) לאתעקרא מאתרייהו. מאי טעמא בגין דאנון לא קיימו אלא על ברית דכתיב (ירמיה לג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי. ואדם עבר ברית שנאמר (הושע ו) והמה כאדם עברו ברית. ואלמלא דגלי קמי קודשא בריך הוא דזמינן ישראל לקיימא על טורא דסיני לקיימא האי ברית, לא אתקיים עלמא (דין). רבי חזקיה אמר כל מאן דאודי על חטאיה, קודשא בריך הוא שביק ליה ומחיל על חוביה.

תא חזי, פד ברא קודשא בריך הוא עלמא, עבד האי ברית וקיימא עליה עלמא. מנלן דכתיב (בראשית) ברא שית, דא ברית דעלמא קיימא עליה. שית דמניה נגידין

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וּנְפָקָא בְּרַכָּאן לְעֵלְמָא וְעֵלְיָה אַתְּבְּרִי עֵלְמָא. וְאָדָם עֵבֵר עַל הָאֵי בְרִית וְאֵעֵבֵר לִיָּה מֵאַתְרִיָּה (ס”א מעמיה).

הָאֵי בְרִית אַתְרַמִּיזַת בְּאֵת יו”ד אַת זְעִירָא עֵקְרָא וְיִסוּדָא דְעֵלְמָא. כַּד אֹלִיד בַּר, אֹדִי עַל חֲטָאוֹ וְקָרָא שְׁמִיָּה שׁ”ת. וְלֹא אֲדַכֵּר בֵּיהּ יו”ד לְמַהוּי שִׁית, בְּגִין דְעֵבֵר עֵלְיָה. וּבְגִין כֶּף קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא (מהכא) מִיָּנִיָּה אֲשֶׁתִּיל עֵלְמָא וְאַתְיִיחְסוּ כָּל דְרֵי זַכָּאָה דְעֵלְמָא (משת).

וְתָא חֲזִי, כַּד קָיִמוּ יִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא דְסִינֵי, עָאֵל בֵּין תְּרִין אַתּוּן אֵלִין רְזָא דְבְרִית. וּמָאן אִיהוּ בִי”ת. וְעָאֵל בֵּין תְּרִין אַתּוּן דְאַשְׁתְּאָרוּ וְיַהִיב לִיָּה לְיִשְׂרָאֵל. וְכַד עָאֵל בִּי”ת רְזָא דְבְרִית בֵּין תְּרִין אַתּוּן אֵלִין דְאַנּוּן שִׁי”ן תִּי”ו (עאלו) וְאַתְעֵבִידוּ שְׁב”ת. כְּמָא דְאַתְ אָמַר, (שמות לא) וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֻת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבֻת לְדוֹרוֹתֵם בְּרִית עוֹלָם. כְּמָא דְהוּא שִׁירוּתָא דְעֵלְמָא לְאַתְיִיחְסוּ בְּהוּ כָּל דְרֵי עֵלְמָא מֵאֵלִין תְּרִין אַתּוּן שׁ”ת הוּוּ תְלִיין עַד דְאַשְׁתְּכַלֵּל עֵלְמָא כְּדָקָא יָאוּת וְעָאֵל בִּינִיָּהוּ בְרִית קְדִישָׁא וְאַשְׁתְּכַלֵּל בְּשִׁלְיָמוֹ וְאַתְעֵבִידוּ שְׁב”ת.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי אֵלִין תְּרִין אַתּוּן אֲשֶׁתְּכַלְלוּ בְּאֵת בִּי”ת וְכַד (אתהדר אתון למפרע מן יומא דאתייליד שת אהדרו אתון בכל דרא ודרא עד דמטי ישראל לטורא דסיני ואתתקנו).

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לְתַתָּא אַתְהֵדְרוּ. וּבְכָל דְרָא וְדָרָא הוּוּ גְפִיָּה עֵלְמָא בְּאַתּוּן וְלֹא מְתִישְׁבִין בְּדוּכְתִיָּהוּ. כַּד אַתְיִיָּהֵב אֹרִיָּתָא לְיִשְׂרָאֵל אַתְתִּקֵּן כְּלָא (נ”א אתון כלהו אתתקנו) (כאן שייך מאמר בסתרי אותיות בווהר חדש דף י, ובדפוס ויניציאה דף יג ב’ ויחי אדם כו’ ע”ש) רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר בְּיוֹמֵי אָנוּשׁ הוּוּ חֲכִימִין בְּנֵי נְשָׂא בְּחֻכְמָה דְחַרְשִׁין וְקוֹסְמִין וּבְחֻכְמָתָא לְמַעְצָר לְחִילֵי דְשְׁמַיָּא. וְלֹא הוּוּ בַר נֶשׁ מִיּוֹמָא דְנִפְקָא אָדָם מִגִּנְתָּא דְעֵדֶן וְאַפִּיק עִמִּיהָ חֻכְמָתָא דְטֵרְפֵי אֵילָנָא דְאַשְׁתְּדֵל בָּהּ. דְהָא אָדָם וְאַתְתִּיָּה וְאַנּוּן דְנִפְקוּ מִיָּנִיָּה עַד דְאַתָּא אָנוּשׁ, שְׁבִיקוּ לָהּ.

כַּד אַתָּא אָנוּשׁ חָמָא לֹון וְחָמָא חֻכְמָתְהוֹן מְשַׁנְיִין (ס”א משטיין) עֵלְאִין. וְאַשְׁתְּדֵלוּ בְּהוֹן וְעֵבִידִין (בה) עֵבִידִתִּין וְחַרְשִׁין וְקוֹסְמִין וְאֹלִיפּוּ מְנַהוֹן עַד דְאַתְפְּשֻׁטת הָהִיא חֻכְמָתָא בְּדָרָא דְמַבּוּל. וְכִלְהוּ הוּוּ עֵבִדֵי עֵבִידִתִּיָּהוּ לְאַבְאָשָׁא.

וְהוּוּ מִתְתַּקְפִּי לְגַבֵּי נַח בְּאַנּוּן חֻכְמָתָן. וְאַמְרֵי דְלֹא יָכִיל דִּינָא דְעֵלְמָא לְאַשְׁרָאָה עֵלְיָהוּ, דְהָא אָנוּן עֵבִדֵי חֻכְמָתָא לְדַחֲיָא לְכָל אָנוּן מְאֵרֵי דְדִינָא. וּמֵאַנוּשׁ שְׁרִיאוּ כְּלָהוּ לְאַשְׁתְּדֵלוּ בְּאֵלִין חֻכְמָתָן הָדָא הוּא דְכְּתִיב אִזּוּ הוּחַל לְקָרָא בְּשֵׁם יי.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רבי יצחק אמר כל אנון זכאין דהוּוּ בהוּ לְבַתֵּר בְּהוּא דְרָא, כְּלָהוּ הוּוּ מִשְׁתַּדְּלִי לְמַחָאָה בְּהוּ (נ"א בגין דלא אתענשו עליהו) כְּמוּ יֵרֵד מִתּוֹשְׁלַח וְחֲנוּךְ. וְלֹא יִכִּילוּ. עַד דְּאֶתְפְּשׁוּ חַיִּיבִין מְרִדֵי בְּמֵאֲרִיחוֹן וְאֶמְרֵי (איוב כא) מַה שְׂדֵי כִי נַעֲבֹדְנּוּ.

[זהר חלק א' - דף נו ע"ב]

וכי האי טפשותא הוּוּ קָא אֶמְרֵי. אֶלָּא בְּגִין דְּהוּוּ יְדַעֵי כָּל אֲנּוֹן חֲכָמְתָן וְכִלְהוּ מִמֶּנּוּ דְּעֵלְמָא דְּאֶתְפַּקְדָן עֲלֵיהוּ וְהוּוּ מְרַחֲצָן בְּהוּ. עַד דְּאֶתִּיב קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵלְמָא פְּדָקָא הוּוּ. דְּהָא (דף נו ע"ב) בְּקִדְמִיתָא הוּוּ מִים בְּמִים. וְלְבַתֵּר אֶתִּיב לִיה עֵלְמָא פְּדָקְמִיתָא. וְלֹא אֶתְחַרֵּיב מִכְּלָא. דְּהָא בְּרַחֲמִין אֲשַׁגַּח עֲלֵיהוּ. דְּכִתִּיב, (תהלים כט) יי לַמְּבּוּל יִשָּׁב. וְלֹא כְּתִיב אֱלֹהִים.

ביומי דאנוש אפלו ינוקי דההוא (יומא) דרא כלהו הוּוּ מִשְׁגָּחַן בְּחֲכָמְתָאן עֵלְאִין וְהוּוּ מְסַתְּפֵלָן בְּהוּ. אֶמְרֵי רַבִּי יִיסָא אִי הָכִי טַפְשִׁין הוּוּ דְלֹא הוּוּ יְדַעֵין דְּזַמִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאִיִּיתָאָה עֲלֵיהוּ מִי טוֹפְנָא וִימוֹתוֹן בְּהוּ.

אמר רבי יצחק מנדע ידעי. אבל אחידו טפשותא בלביהו. דאנון הוּוּ יְדַעֵי הוּוּ מְלֹאכָא דְּמִמְנָא עַל אֲשָׁא וְהוּוּ דְּמִמְנָא עַל מִיא וְהוּוּ יְדַעֵין לְמַעְצָר לֹון דְּלֹא יִכְלִין לְמַעְבַּד דִּינָא עֲלֵיהוּ. וְאֲנּוֹן לֹא הוּוּ יְדַעֵי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁלִיט עַל אֶרְעָא וּמַנְיָה יִיתִי דִּינָא עַל עֵלְמָא.

אלא הוּוּ חֲמָאן דְּעֵלְמָא אֶתְפַּקְדָּ בִידָא דְּאֲנּוֹן מִמֶּנּוּ וּבְהוּ כָּל מְלֵי עֵלְמָא. וּבְגִינֵי כֶּף לֹא הוּוּ מְסַתְּפֵלָן בִּיה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְלֹא מִשְׁגִּיחִין בְּעַבִּידְתֵּיהּ. עַד דְּאֶרְעָא אֶתְחַבְּלַת. וְרוּחַ קוּדְשָׁא אֶכְרִיז בְּכָל יוֹמָא וְאֶמְרֵי (תהלים קד) יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרַשָּׁעִים עוֹד אֵינָם. וְאוּרִיךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹון כָּל הוּוּא זְמַנָּא דְּאֲנּוֹן זְכָאִין יֵרֵד וּמִתּוֹשְׁלַח וְחֲנוּךְ קְיִימִין בְּעֵלְמָא. פִּיּוֹן דְּאֶסְתַּלְקוּ מִעֵלְמָא, וּכְדִין אֲנַחִית קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּינָא עֲלֵיהוּ וְאֶתְאַבִּידוּ כְּמָא דְּאֶתְ אֶמְרֵי, (בראשית ז) וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ (כאן שייך מאמר בז"ח דף ס"ו ובדפוס וניציאה מ"ב א' ע"ש):

ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי לקח אותו אלהים. רבי יוסי פתח (שיר השירים א) עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבוֹ גְרָדִי נָתַן רִיחוֹ. הָאִי קְרָא אֶתְמַר. אֲבֵלְתָא חֲזִי, כֶּף אֶרְחוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בְּשַׁעֲתָא דְּבַר נֶשׁ אֶתְדַבֵּק בִּיה וְהוּא אֲשָׁרֵי דִּיּוּרִיָּה עֲלֵיהּ. וַיִּדַע דְּלְבַתֵּר יוֹמִין יִסְרַח. אֶקְדִים וְלִקִּיט רִיחִיה טַב מַנְיָה וְסִלִּיק לִיה מִעֵלְמָא.

הדא הוּוּ דְּכִתִּיב עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבוֹ גְרָדִי נָתַן רִיחוֹ. עַד שֶׁהִמְלִיךְ דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בְּמִסְבוֹ דָּא הוּוּא בַר נֶשׁ דְּאֶתְדַבֵּק בִּיה וְאֶזִּיל בְּאֶרְחוּי. גְרָדִי נָתַן רִיחוֹ, אֲנּוֹן עוֹבְדִין טְבִין דְּבִיה דְּבִגִּינְהוֹן יִסְתַּלֵּק מִעֵלְמָא עַד דְּלֹא מְטָא זְמַנְיָה.

סדר הלימוד ליום כא תשרי [יום 21 בשנה]

ועל דא הוה שלמה מלכא אמר (קהלת ח) יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים וגו'. יש צדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה הרשעים, כמה דאוקימנא דבגין דעובדיהון טבין קודשא בריך הוא סליק לון מעלמא (בגין דלא יסרחו יחיו). ומגו רחימותא בהו מסלק להון) עד לא מטא זמנייהו. ועביד בהון דיגין. ויש רשעים אשר מגיע אליהם כמעשה הצדיקים דקודשא בריך הוא אוריך לון יומין ואוריך רוגזיה בהו. וכל דא כמה דאתמר. אלין בגין דלא יסרחו. ואלין בגין דלהדרו לגביה. או בגין דיפוק זמנייהו בגין דמעלי.

תא חזי חנוך זכאה הוה. וקודשא בריך הוא חמא ליה דיסרח לבתר. ולקיט ליה עד לא יסרח. הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ו) וללקוט שושנים. בגין דיהבי ריחא טב לקיט לון קודשא בריך הוא עד לא יסרחו. ואיננו פי לקח אותו אלהים. ואיננו, לארכא יומין כשאר בני נשא דהוו אורכי יומין. מאי טעמא בגין דלקח ליה קודשא בריך הוא עד לא מטי זמניה.

רבי אלעזר אמר חנוך נטיל ליה קודשא בריך הוא מארעא ואסקיה לשמי מרומים ואמסר בידיה כל גנזי עלאין (לעיל לו ב) ומ"ה מפתחן סתרי גליפין דבהו משתמשי מלאכי עלאי וכלהו אתמסרו בידיה. והא אוקימנא: וירא יי פי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבות לבו. רבי יהודה פתח (תהלים ה) פי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע. האי קרא אתמר ואוקמוה. אבלתא חזי, מאן דאתדבק ביצר הרע ואתמשיך אבתריה ויסתאב הוא ויסאבון ליה כמה דאתמר.

[זוהר חלק א' - דף נו ע"א]

פי רבה רעת האדם, כל בישין הוו עבדי, ולא אשתלים חובייהו עד דהוו אושדין דמין למגנא על ארעא. ומאן אנון דהוו מחבלין ארחייהו על ארעא. הדא הוא דכתיב רק רע כל היום. כתיב הכא רק רע (דף נו ע"א) וכתיב התם (לא יגורך רע, וכתיב) (בראשית לח) ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יי.

אמר רבי יוסי וכי רע לאו איהו רשע. אמר ליה, לא. רשע אפלו ארים ידיה לגבי חבריה, אף על גב דלא עביד ליה מידי אקרי רשע. כמה דכתיב, (שמות ב) ויאמר לרשע למה תפה רעד. הכי ת לא פתיב אלא תכה.

אבל רע לא אקרי אלא מאן דמחבל ארחיה וסאיב גרמיה וסאיב ארעא ויהיב חיילא ותוקפא לרוח מסאבא דאקרי רע דכתיב רק רע כל היום. ולא עאל (סט א) בפלטרין ולא חמי אפי שכינתא. בגין דבהאי אסתלק שכינתא מעלמא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מנלן מיעקב. דכד אסתלק שכינתא מניה חשיב דבבנוהי הוה פיסול דבגינייהו אתתקף בעלמא רוחא מסאבא וגרע נהורא מן סיהרא ופגים לה. ואי תימא אמאי. בגין דדא סאיב מקדשא ואסתלקא שכינתא מעלוי דיעקב. כל שפן ההוא דמסאב ארחיה וסאיב גרמיה דהוא אתקיף ליה לרוחא מסאבא. ובגין כף פד אסתאב אקרי רע.

תא חזי, פד בר נש אסתאב לא יתפקד מעם קודשא בריה הוא לטב. ובכל זמנא אתפקיד מההוא דאתקרי רע לביש. הדיא הוא דכתיב, (משלי יט) ושבע ילין בל יפקד רע, פד אזיל בארץ מישר, כדין בל יפקד רע. ועל דא פתיב רק רע כל היום. וכתיב לא יגורף רע. ודיא אקרי רע ולא אקרי רשע. וכתיב (תהלים כג) גם פי אלף בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי:

וינחם יי פי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו. רבי יוסי פתח (ישעיה ה) הוי מושכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה. הוי מושכי העון אלין בני נשא דחטאן קמי מאריהון בכל יומא, ואתדמן בעינייהו אנון חובין דאנון פחבלי השוא. וחשבין דההוא עובדא דעבדין וההוא חובא דעבדין דלאו איהו כלום ולא אשגח בהו קודשא בריה הוא. עד דעבדין לההוא חובא תקיף ורבי פעבות העגלה דאיהו תקיף דלא יכיל לאשתצאה.

ותא חזי פד עביד קודשא בריה הוא דינא בחייבי עלמא, אף על גב דאנון חטאן קמי קודשא בריה הוא וארגזין ליה כל יומא. לא בעי לאובדא להו מעלמא. וכד אשגח בעובדיהון אתנחם עלייהו על דאנון עובדי ידוי ואוריף לון בעלמא.

ובגין דאנון עובדי ידוי נטיל נחמה ואתנחם עלייהו וחיים עלייהו. וכד בעי למעבד בהו דינא כביכול עציב (ד"א ל"ג חדון לא תיעול קדמוהי) דכיון דעובדי ידוי אנון, עציב עלייהו. כמא דאת אמר, (דניאל ו) ודחון לא הנעל קדמוהי.

פתיב, (ס"א והא כתיב) (תהלים צו) הוד והדר לפניו עוז וחדוה במקומו. אמר רבי יוסי תא חזי, ויתעצב אל לבו פתיב. אל לבו עציב ולא לאתר אחרא. לבו כמא דאת אמר, (שמואל א ב) כאשר בלבבי ובנפשי יעשה. רבי יצחק אמר וינחם יי כמא דאת אמר (שמות לב) וינחם יי על הרעה אשר דבר לעשות לעמו. רבי ייסא אמר לטב. רבי חזקיה אמר לביש. רבי ייסא אמר לטב, כמא דאתמר דקודשא בריה הוא נחים על דאנון עובדי ידוי וחיים עלייהו. ויתעצב בגין דאנון חטאן קמיה.

ורבי חזקיה אמר לביש דכד קודשא בריה הוא בעי לאובדא לחייבי עלמא נטיל גיחומין עלייהו וקביל גיחומין. כביכול כמאן דמקבל גיחומין על מה דאביד. כיון דקבל גיחומין ודאי דינא אתעבד ולא תליא מלתא בתשובה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אימתי תליא בתשובה, עד לא קביל תנחומין עליהו. הא קביל תנחומין עליהו לא תלייא מלתא בתשובה כלל ודינא אתעביד. וכדין אוסיף דינא על דינא, ואתקיף (לקמן ע ב) להווא אתר דדינא, למעבד דינא ואוביד לון לחייביא מן עלמא. וכלא בקרא דכתיב וינחם יי. קבל תנחומין. ולבתר ויתעצב אל לבו. יהב תוקפא לדינא למעבד דינא.

[זוהר חלק א' - דף נו ע"ב]

רבי חייא אמר וינחם יי פי עשה את האדם בארץ. נטל תנחומין וחדוה, פד עבד קודשא בריך הוא לאדם בארעא דאיהו כגוונא עלאה וכל מלאכי עלאי משבחן ליה לקודשא בריך הוא פד חמו ליה בדיוקנא עלאה ואמרו (דף נו ע"ב) (תהלים ח) ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו. לבתר פד חטא אדם אתעצב קודשא בריך הוא על דחטא. דיהב פתחון פה למלאכי השרת דאמרו קמיה בקדמיתא פד בעא למברי ליה, מה אנוש פי תזפרנו וכן אדם פי תפקדנו.

אמר רבי יהודה ויתעצב אל לבו בגין דבעי למעבד בהו דינא שנאמר (דברי הימים ב ב) בצאת לפני החלוץ ואומרים הודו ליי פי לעולם חסדו. ואמר רבי יצחק אמאי לא פתיב הכא פי טוב. אלא בגין דאוביד עובדי ידוי קמיהו דישראל. כגוונא דא פד הוו ישראל עברין ימא. אתו מלאכי עלאי למימר שירה קמיה קודשא בריך הוא בהווא ליליא. אמר ליה קודשא בריך הוא ומה עובדי ידי טבעין בימא ואתון אמרין שירה. פדין (שמות יד) ולא קרב זה אל זה כל הלילה. אוף הכא בכל זמנין דאיבוד רשיעיא איהו מעלמא פדין עציבו אשתכח עליהו.

רבי אבא אמר בשעתא דחב קמי קודשא בריך הוא אדם ועבר על פקודוי, פדין אשתכח עציבו קמיה. אמר ליה קודשא בריך הוא אדם ווי דחלשת חילא עלאה. בהאי שעתא אתחשכת נהורא חד. מיז תריף ליה מגנתא דעדן.

אמר ליה אנה אעלית לך לגנתא דעדן לקרבא קרבנא. ואת פגימת מדבחא דלא אתקרב קרבנא. מכאן ולהלאה לעבוד את האדמה. וגזר עליה מיתה. וחס עליה קודשא בריך הוא וגניז ליה בשעתא דמית סמיך לגנתא.

מה עבד אדם עבד מערתא חדא ואתטמר בה הוא ואתתיה. מנא ידע. אלא חמא חד נהורא דקיק עייל בהווא אתר דנפיק מגנתא דעדן ותאב תיאובתיה לקבריה. ותמן הוא אתר סמוך לתרע דגנתא דעדן.

תא חזי, לא אסתלק בר נש מעלמא עד דחמי ליה לאדם הראשון. שאיל ליה על מה אזיל מעלמא והיך נפיק. הוא אמר ליה ווי דבגינך נפקנא מעלמא. והוא אתיב

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ליה ברי אנא עברית על פקודא חדא ואתענשית בגינה. חמי את כמה חובין וכמה פקודין דמארך עברת.

אמר רבי חייא עד פדו יומא קאים אדם הראשון וחזי באבהן תרין זמנין ביומא ואודי על חובי. ואחמי לון ההוא אתר דהוה ביה ביקרא עלאה. ואזיל וחמי כל אנון צדיקייא וחסידי דנפקו מניה וירתו לההוא יקרא עלאה דבגנתא דעדן. ואבהן פלהון אודן ואמרין (תהלים לו) מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיה יחסיון.

רבי ייסא אמר פלהו בני עלמא חמאן ליה לאדם הראשון בשעתא דמסתלקי מן עלמא, לאחזאה סהדותא דבגין חובי דבר נש איהו אסתלק מעלמא ולא בגיניה דאדם. כמה דתנינן אין מיתה בלא חטא. בר אנון תלתא דאסתלקו בגין ההוא עיטא דנחש הקדמוני. ואלין אנון, עמרם לוי ובנמינן. ואית דאמרי אוף נמי ישי. דלא חבו ולא אשתכח עלייהו חובא דימותון ביה, בר דאדכר עלייהו ההוא עיטא דנחש כדאמרן.

תא חזי, פלהון דרין דהו ביומי דנח פלהו אפשיטו חובין על עלמא באתגליא לעיניהון דכלא. רבי שמעון הוה אזיל יומא חד בפילי דטבריה, חמא בני נשא דהוי מקטרי בקיטרא דקשתא בקולפא דקנסיר. אמר ומה חובא דא באתגליא לארגזא למריהון. יהיב עינוי בהו ואתרמי לגו ימא ומיתו.

תא חזי, כל חובא דאתעביד באתגליא דחי לה לשכינתא מארעא וסליקת דיורה מעלמא. אלין הו אזלין ברישא זקיף ועבדי חוביהו באתגליא ודחו לה לשכינתא מעלמא. עד דקודשא בריך הוא דחא לון ואעביר לון מניה. ועל דא כתיב (משלי כה) הגו רשע לפני מלך וגו' הגו סגים מפסח וגו'.

[זוהר חלק א' - דף נח ע"א]

ויאמר יי לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם הוא בשר וגו'. אמר רבי אלעזר תא חזי, כד ברא קודשא בריך הוא עלמא עבד להאי עלמא לאשתמשא (דף נח ע"א) כגוונא דלעילא. וכד בני עלמא אנון זכאין דאזלי בארץ מישר, קודשא בריך הוא אתער רוחא דחיי דלעילא עד דמטו אנון חזין לאתר דייעקב שריא ביה.

ומתמן נגדי אנון חזין עד דאתמשיך ההוא רוחא להאי עולם דדוד מלכא שריא ביה. ומתמן נגדי ברכאן לכלהו אנון תתאי. וההוא רוחא עלאה אתנגיד ואתמשיך לתתא ויכלין לאתקיימא בעלמא. ובגיני כף לעולם חסדו דא הוא עולם דדוד מלכא. ובגין כף כתיב לעלם בלא וא"ו. דהא כד (איהו) ההוא רוחא אתנגיד לההוא עולם, מתמן נפקי ברכאן וחזין לכלא לאתקיימא. השתא דחבו בני נשא אסתלק כלא. בגין דלא ימטי ההוא רוחא דחיי להאי עולם לאתהנאה מניה תתאי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וְלֹאֲתַקְיִמָּא בֵּיהּ. בְּשִׁגְם הוּא בְּשֵׁר בְּגִין דְּלֹא יִתְרַק הָאִי רוּחָא לְהָאִי עוֹלָם. מֵאִי טַעְמָא דְּלֹא לְאַסְגָּאָה נַחֲשׁ תַּתְּאָה. דְּדַרְגִּין דִּיתְתַּקַּף בֵּיהּ (ד”א ל”ג ובעינין) רוּחָא דְּקִדּוּשָׁא דְּלֹא יִתְעַרְבַּ בְּרוּחַ מְסֻאָב.

בְּשִׁגְם הוּא בְּשֵׁר דָּא נַחֲשׁ קִדְמָאָה דִּיתְבַּרַךְ בְּגִין כֶּף הוּא בְּשֵׁר כְּמָא דָּאֲתָּ אָמַר, (בראשית ו) קִין כָּל בְּשֵׁר בָּא לְפָנָי וְאָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן דָּא מְלֵאךְ הַמּוֹת. וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲוִרִיכוּ דְּקוֹסְטִירָא דְּקִיטְרָא:

הַנְּפִילִים הָיוּ בְּאַרְץ. תְּנִי רַבִּי יוֹסִי אֵלֶיךָ עֲזָא וְעֲזָא ל. כְּמָה דְּאֲתַמַּר דְּאַפִּיק (ד”א דאפיל) לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְקוּדְשָׁתָא דְּלְעִילָא. וְאִי תִימָא וְהִיךְ יְכָלוּ לְאַתְקִימָא בְּהָאִי עֲלֵמָא. אָמַר רַבִּי חֵיִיא אֵלֶיךָ הוּוּ מֵאֲנוּן דְּכְתִיב וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ. וְהָאִי אֲתַמַּר דְּאֵלֶיךָ אֲתַחֲזוּ לְבַנֵּי נִשָּׂא כְּחִזּוּ דְּלֵהוֹן. וְאִי תִימָא הִיךְ יְכָלִין לְאַתְהַפְכָּא. הָאִי אֲתַמַּר דְּאֲתְהַפְכֵן לְכְמָה גְּוֹנִין וּבְשַׁעְתָּא דְּנַחְתִּי אֲגְלִימוּ בְּאוּרָא דְּעֲלֵמָא וְאַתְחִזּוּן כְּבַנֵּי נִשָּׂא.

וְהָנִי עֲזָא וְעֲזָא ל דְּמַרְדּוֹ לְעִילָא וְאַפִּיל לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאַגְלִימוּ בְּאַרְעָא וְאַתְקִימוּ בֵּיהּ וְלֹא יְכִילוּ לְאַתְפַּשְׁטָא מִנֵּיהּ. וְלְבַתֵּר טַעוּ בְּתֵר נִשִּׁי עֲלֵמָא. וְעַד כְּעַן יוֹמָא דָּא אֲנוּן קִיִּימֵי וְאוּלְפִי חֲרִשִׁין לְבַנֵּי נִשָּׂא וְאוּלִידוּ בְּנִין וְקָרוּ לְהוּ עֲנָקִים גְּבַרִין. וְאַנּוּן נְפִילִים אֲקָרוּן בְּנֵי אֱלֹהִים. וְהָאִי אֲתַמַּר.

השלמה מההשמטות (סימן מ”ו)

אָמַר רַבִּי רְחוּמָאִי כְּבוֹד וְלֵב הָרִי הֵן אֶחָד אֲלֵא שְׂכַבּוּד נִקְרָא עַל שֵׁם מַעְלָה וְלֵב אֲתַקְרִי עַל שֵׁם פְּעוּלַת מְטָה. וְהֵינּוּ כְּבוֹד הַשֵּׁם וְהֵינּוּ לֵב הַשְּׂמִים. מֵאִי נִיהוּ (ישעיה ו) מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ אֲלֵא כָּל אוֹתָהּ אָרֶץ שְׁנַבְרָאָת בְּיוֹם רֵאשׁוֹן שְׁהוּא לְמַעְלָה כְּנֶגֶד אָרֶץ יִשְׂרָאֵל מְלֵאָה מְכַבּוּד הַשֵּׁם וּמֵאִי נִינְהוּ חֲכָמִים דְּכְתִיב (משלי ג) כְּבוֹד חֲכָמִים יִנְחֲלוּ וְכְתִיב (יחזקאל ג) בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

וּמֵאִי הוּי כְּבוֹד זֶה. מְשַׁל לְמָה הַדְּבַר דּוּמָה לְמַלְךְ שְׁהִיָּה לוֹ מְטְרוֹנִיתָא בְּחִדְרוֹ שְׂכַל חֵיילָיו מְשַׁתְּעִשְׁעִין בָּהּ וְהָיוּ לָהּ בְּנִים וּבָאִים כָּל הַיּוֹם לְרֵאוֹת פְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּמְבָרְכִין אוֹתוֹ אָמְרוּ לוֹ אָנָּה אֲמַנּוּ אָמַר לָהֶם לֹא תוּכְלוּ לְרֵאוֹתָהּ עֵתָה. אָמְרוּ בְּרוּכָה תִּהְיֶה בְּכָל מְקוֹם שְׁהִיא. וּמֵאִי דְּכְתִיב מִמְּקוֹמוֹ מְכָלֵל דְּלִיכָא דִּידַע אֶת מְקוֹמוֹ מְשַׁל לְמְטְרוֹנִיתָא שְׂבָאָה מִמְּקוֹם רְחוֹק וְלֹא יִדְעוּ מֵאִין בָּאָה עַד שְׂרָאוּ שְׁהִיא אֲשֶׁת חֵיל נָאָה וְהַגּוֹנָה בְּכָל מַעֲשִׂיהָ, אָמְרוּ זֹאת וְדָאִי מִן הָאוּר נְלַקְחָה כֶּף בְּמַעֲשִׂיהָ הַאִירָה אֶת הָעוֹלָם. שְׂאֵלוּ אוֹתָהּ מֵאִין אֶת אֲמָרָה לָהֶם מִמְּקוֹמֵי אָמְרוּ אִם כֵּן גְּדוּלִים אֲנִשִּׁי מְקוֹמָךְ בְּרוּכָה תִּהְיִי וּמְבוֹרָךְ מְקוֹמָךְ.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וכי אין כבוד יי אחד מצבאותיו לא גרע אמאי מברכין ליה. אלא משל למה הדבר דומה, לאיש שהיה לו גן נאה וחיץ לגן בקרוב ממנו חתיכת שדה. ואם השקה הגן בתחלת שקיפתו הלכו להם המים על כל הגן. אך אותה חתיכה של שדה שהיא אינה דבוקה, אף על פי שהפל אחד הוא לפיכך פתח לה מקום והשקה לה לבדה. (עד כאן מההשמטות)

ויאמר יי אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה. רבי יוסי פתח (ישעיה נה) כי לא מחשבותי מחשבותיכם.

תא חזי, כד בר נש בעי לנקמא מאחרא שתיק ולא אמר מידי. דאילו אודעיה יסתמר ולא יכיל ליה. אבל קודשא בריך הוא לאו הכי עביד. לא עביד דינא בעלמא עד דאכריז ואודע להו זמנא תרין ותלתא. בגין דלא איתאי דימחי בידיה דיימא ליה מה עבדת ולא יסתמר מניה ולא יכיל לקיימא קמיה.

תא חזי, ויאמר יי אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה. אודע לון על ידא דנח ואתרי בהון כמה זמנין ולא שמעי. בתר דלא שמעו, אייתי עליהון דינא ואוביד לון מעל אפי ארעא.

תא חזי מה כתיב ביה בנח ויקרא את שמו (ס' א) נח לאמר זה ינחמנו ממצעשנו. (זה מקומו בדף ס' ובתוס' בהגהת האר"י) (ס"א אמאי הכא לאמר. ואמאי זה. אלא לאמר דא אתתא. זה דא צדיק. רמו דקודשא בריך הוא קרא ליה לנח ניחא דארעא. לאמר. מאי לאמר. אלא אתר דא קרי ליה נח ומאן איהו ארעא קדישא. לאמר זה ינחמנו עבד ליה קודשא בריך הוא לתתא כגוונא עילאה. כתיב הכא זה ינחמנו וכתוב התם (ישעיה כה) זה יי קוינו לו. זכאין אנון צדיקיא דרשימין ברשימו דגושפנקא דמלכא עילאה למהוי בשמיה רשימין. ואיהו שוי שמהן בארעא כדקא יאות. כתיב ויקרא את שמו נח, וכתוב, (בראשית כה) ויקרא שמו יעקב. אמאי לא כתיב את. אלא התם דרגא (חדא) והכא דרגא אחרא. כמא דאת אמר (ישעיה ו) ואראה את ה'. ואראה יי לא כתיב אלא את יי. אוף הכא ויקרא שמו יעקב דרגא דיליה קודשא בריך הוא ממש קרי ליה יעקב. אבל הכא א"ת, לאכללא שכינתא).

[זוהר חלק א' - דף נח ע"ב]

מנא הוה ידע. אלא בשעתא דלייט קודשא בריך הוא עלמא דכתיב ארוהה האדמה בעבורך. אמר אדם קמי (דף נח ע"ב) קודשא בריך הוא, רבונו של עולם עד מתי יהא עלמא בלטיותא. אמר ליה עד דיתיליד לך בן מהול כגוונא דילך. ותו מחפאן עד שעתא דאתיליד נח. וכיון דאתיליד (נח נט ב) חמא ליה גזיר רשים באת קדישא. וחמא שכינתא מתדבקא בהדיה. פדין קרא שמיה על מה דעביד לבתר.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בְּקִדְמִיתָא לָא הוּוּ יְדַעֵי לְמִזְרַע וְלְמַחְצָד וְלְמַחְרֵשׁ וְהוּוּ עֲבָדֵי פּוּלְחָנָא דְאַרְעָא בִּידְיֵיהוּ. כִּיּוֹן דְּאַתָּא נַח אֲתַקִּין אוּמְנוּתָא לְהוּ וְכָל מְאֲנִין (צו ב) דְּצָרִיכִין לְתַקְנָא אַרְעָא לְמַעַבְד פִּירִין. הִדָּא הוּא דְכְּתִיב זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמִמַּעֲבֹן יְדִינוּ, מִן הָאֲדָמָה. דְּאִיהוּ אֲפִיק אַרְעָא מִמָּה דְּאֲתַלְטִיָּא. דְּהוּוּ זִרְעִין חֲטִין וְקֶצֶרִין גֹּבִין וְדִרְדִּרִין. וּבְגִינֵי כֶּךָ פְּתִיב אִישׁ הָאֲדָמָה.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר אִישׁ הָאֲדָמָה כִּמָּא דְּאַתְּ אָמַר, (רות א) אִישׁ נְעָמִי. בְּגִין דְּאֲקָרִי צְדִיק וְאֲפִיק לָהּ לְאַרְעָא בְּקֶרְבָּנָא דְּעֵבֶד מִמָּה דְּאֲתַלְטִיָּא דְּכְּתִיב לֹא אוֹסִיף לְקַלֵּל עוֹד אֶת הָאֲדָמָה בְּעֵבוֹר הָאָדָם. וּבְגִין דָּא אֲקָרִי אִישׁ הָאֲדָמָה. וְעַל דָּא קָרָא לִיהַּ שְׁמָא עַל מַה דְּיִיְתִי.

רַבִּי יְהוּדָה פְּתַח (תהלים מו) לְכוּ חֲזוּ מַפְעָלוֹת אֱלֹהִים אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת בְּאַרְצֵי. הַאִי קָרָא אוּקְמוּהָ וְאַתְמַר. אֲבָל לְכוּ חֲזוּ וְגו'. (מאי חזו וגו'. כמא דאת אמר, (ישעיה כא) חזות קשה הוגד לי. בעובדוי דקודשא בריך הוא אתגלי נבואה עלאה לבני נשא. אשר שם שמות בארץ. שמות ודאי דהא שמא גרים לכלא) (והוא לשון שממון) דְּאֵלּוּ הָווּ מַפְעָלוֹת יוֹד הָא וְאוּ הָא שָׁם קִיּוּם בְּאַרְצֵי, אֲבָל בְּגִין דְּהוּוּ מַפְעָלוֹת שְׁמָא דְּאֱלֹהִים שָׁם שְׁמוֹת בְּאַרְצֵי.

אָמַר לִיהַּ רַבִּי חֲזִיָּא הַשְׁתָּא אֲתַעְרַת לְהַאִי. לָאוּ, אֲנָא הֲכִי אֲמִינָא לִיהַּ. בְּגִין דְּבִין שְׁמָא דָּא וּבִין שְׁמָא דָּא כְּלָא הוּא שְׁבַחָא. אֲבָל אֲנָא אֲמִינָא לִיהַּ כְּמָה דְּאַתְעֵרוּ חֲבֵרָא דְּשׁוּי שְׁמָהֶן. שְׁמוֹת בְּאַרְצֵי שְׁמוֹת מְמֹשׁ (שם בארץ ואמאי בגין לאשתמשא בהו עלמא ולמהווי קיומא בעלמא).

רַבִּי יִצְחָק אָמַר כְּלָא הוּא. וְאֲפִילוּ מַה דְּאָמַר רַבִּי יְהוּדָה שְׁפִיר קָאֲמַר. דְּאֵלּוּ יְהֵא עֲלָמָא בְּשְׁמָא דְּרַחֲמֵי יִתְקִיִּים עֲלָמָא, אֲבָל בְּגִין דְּאַתְבְּרִי עֲלָמָא עַל דִּינָא וְקִינָא עַל דִּינָא שָׁם שְׁמוֹת בְּאַרְצֵי וְשְׁפִיר הוּא דְּאֲלַמְלָא כֶּךָ לֹא יְכִיל עֲלָמָא לְאַתְקִינָא מִקְמֵי חוּבִיּהוֹן דְּבְנֵי נְשָׂא.

תָּא חֲזוּ, נַח כִּד אֲתִיילִיד קְרוֹן לִיהַּ עַל שְׁמָא דְּנַחְמָה (נח, נייחאליה, נייחא לעלמא, נייחא לאבהן, נייחא לבנין, נייחא לעלאין, נייחא לתתאין, נייחא לעלמא דין, נייחא לעלמא דאתי) וְלִהוּי (ד"א ולמהווי) שְׁמָא גְרִים. אֲבָל (נ"א לגבי) קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָאוּ הֲכִי. נַח בְּהַפּוּךְ אֲתוּוֹן חֵן כִּמָּא דְּאַתְּ אָמַר וְנַח מְצָא חֵן.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי חֵן הֵינּוּ נַח. בְּצְדִיקָיָא שְׁמִיּהוֹן גְרִים לְטַב. בְּחַיִּיבָא שְׁמִיּהוֹן גְרִים לְבִישׁ. בְּנַח פְּתִיב וְנַח מְצָא חֵן בְּעֵינֵי יי. בְּעַר בְּכוֹר יְהוּדָה אֲתַהֲפֹכוּ אֲתוּוֹי לְבִישׁ. ע"ר ר"ע. רַע בְּעֵינֵי יי.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תא חזי, פיון דאתייליד נח חמא עובדיהון דבני נשא דאנון חטאן קמי קודשא בריך הוא, והוה גניז גרמיה ואשתדל בפולחנא דמאריה. בגין דלא למהך באורחיהו. וכי תאמר במה אשתדל. בהווא (ל"ז ב) ספרא דאדם וספרא דחנוך והוה אשתדל בהו למפלח למריה.

תא חזי, דהכי הוא דהא נח מנא הוה ידע לקרב קרבנא למריה. אלא בגין דאשכח חכמתא על מה מתקיים עלמא וידע דעל קרבנא מתקיים. ואלמלא קרבנא לא הוו קיימי עלאי ותתאי.

רבי שמעון הוה אזיל בארחה והו עמיה רבי אלעזר בריה ורבי יוסי ורבי חייא. עד דהו אזלי, אמר רבי אלעזר לאבוהי ארחה מתקנא קמן בעינן למשמע מלי דאורייתא. פתח רבי שמעון ואמר (קהלת י) גם בדרך פשהסכל הולך לבו חסר וגו'. פד בר נש בעי לאתקנא ארחיה קמי קודשא בריך הוא. עד לא יפוק לארחה בעי לאמלכא ביה ולצלי קמיה על ארחיה. כמה דתנינן דכתיב, (תהלים פה) צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו. דהא שכינתא לא אתפרשא מניה.

[זהר חלק א' - דף נט ע"א]

ומאן דאיהו לא מהימנא במריה, מה כתיב (דף נט ע"א) ביה וגם בדרך פשהסכל הולך לבו חסר. מאן לבו. דא קודשא בריך הוא דלא יהך עמיה בארחה וגרע מן סיעתיה בארחיה. בגין דהווא בר נש דלא מהימן ביה במאריה עד לא יפוק בארחה לא בעי סיעתא דמאריה.

ואפילו בארחה פד איהו אזיל לא אשתדל במלי דאורייתא. ובגני כף לבו חסר דלא אזיל בהדיה דמריה ולא אשתכח בארחיה. ואמר לכל סכל הוא, אפלו פד שמע מלה דמהימנותא דמאריה, הוא אמר דטפשותא הוא לאשתדלא ביה. פהאי דשאלו לבר נש (חד) על את קיימא דרשימו בבשריה דבר נש. ואמר לאו איהו מהימנותא. שמע רב ייבא סבא ואסתפל ביה ואתעביד תלא דגרמי. ואנן פהאי אורחה בסיעתא דקודשא בריך הוא בעינן למימר מלי דאורייתא.

פתח ואמר (תהלים פו) הורני יי דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך. האי קרא קשיא. דהא תנינן כלא היא בידא דקודשא בריך הוא, בר למהוי זכאה או חייבא. ודוד הך תבע דא מעם קודשא בריך הוא. אלא דוד הכי קאמר. הורני יי דרכך. ההוא ארץ מישור ומתקנא לגלאה עיני ולמנדע ליה, ולבתר אהלך באמתך איהך בארץ קשוט ולא אסטי לימינא ולשמאלא. יחד לבבי מאן לבבי. כמה דאת אמר (תהלים עג) צור לבבי וחלקי. וכל דא אנא תבע ליראה את שמך. לאתדבקא בדחלתך, לאסתמרא אורחי פדקא יאות. ליראה שמך אתר חולקי דביה שריא דחלתא למדחל.

זוהר ה'יומי' - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

תא חזי, כל בר נש דדחיל ליה לקודשא בריה הוא שריא עמיה מהימנותא פדקא יאות דהא ההוא בר נש שלים בפולחנא דמריה. ומאן דלא שריא ביה דחלא דמריה לא שריא עמיה מהימנותא ולא איהו פדאי למהוי ליה חולקא בעלמא דאתי.

תו פתח ואמר, (משלי ד) וארח צדיקים פאור נוגה הולך ואור עד נכון היום. זכאין אנון צדיקא בעלמא דין ובעלמא דאתי דקודשא בריה הוא בעי ביקריהון.

תא חזי, מה פתיב וארח צדיקים פאור נוגה. מאי פאור נוגה. כההוא נהורא דנהיר דברא קודשא בריה הוא בעובדא דבראשית, דא הוא דגניז לון לצדיקא לעלמא דאתי. הולך ואור דאיהו סליק בנהוריה תדיר ולא גרע מניה. אבל בחייביא מה פתיב, (משלי ד) דרך רשעים כאפלה, לא ידעו במה יפשו. לא ידעו, וכי לא ידעין. אלא חייביא אזלי בעקימו דארחא בהאי עלמא. ולא בעאן לאסתכלא דזמין (ד"א ל"ג לון) קודשא בריה הוא למידן להו בההוא עלמא ולא עלאה לון בדינא דגיהנם. ואנון צווחין ואמרין ווי לן דלא אוריכנא אודנין ולא אציתנא בההוא עלמא. ובכל יומא אמרי ווי דא (רלו ב).

תא חזי, זמין קודשא בריה הוא לאנהרא לון לצדיקא לעלמא דאתי, ולמיהב לון אגר חולקהון אתר דעינא לא שלטא למיקם עליה כמא דאת אמר, (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו. וכתיב, (ישעיה יט) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפושעים בי. וכתיב, (מלאכי ג) ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם. זכאין אנון צדיקא בעלמא דין ובעלמא דאתי. עליהו פתיב (ישעיה ס) צדיקים לעולם יירשו ארץ. וכתיב, (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניה. ברוך יי לעולם אמן ואמן (חסר):

זוהר פרשת נח

דף נט ע"ב

(דף נט ע"ב) אלה תולדות נח, רבי חייא פתח (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. זכאין אנון ישראל דמשתדלי באורייתא, וידעי ארחין דאורייתא, דבגינה זכון לעלמא דאתי.

תא חזי, כל ישראל אית לון חולקא לעלמא דאתי. מאי טעמא בגין דנטרין ברית דעלמא אתקיים עליה. כמא דאת אמר, (ירמיה לג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי. ועל דא ישראל דנטרי ברית וקבילו ליה אית לון חולקא בעלמא דאתי.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ולא עוד אלא בגין כך אקרון צדיקים. מפאן אוליפנא כל מאן דנטיר האי ברית דעלמא אתקיים עליה. אקרי צדיק. מנא לן מיוסף. בגין דנטיר ליה לברית עלמא, זכה דאקרי צדיק. ועל כך ועמד פלם צדיקים לעולם יירשו ארץ.

רבי אלעזר אמר, אלה בכל אתר פסל את הראשונים תנינן וכו'. מה פתיב לעילא בפרשתא דבראשית (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד וגו'. ההוא נהר דנגיד ונפיק ועייל לגנתא ואשקי ליה משקיו דלעילא ועביד ליה נייחא ועביד איבין ורבי זרעין. והוא פדין נייחא לכלא. ודא נייחא ליה לגנתא. ודא עביד נייחא ביה (נ"א לגנתא. וגנתא נייחא ביה). כמא דאת אמר (בראשית ג) כי בו שבת. וכתיב, (בראשית ב) וישבות ביום השביעי. ודא רזא דמלה דא עביד תולדות ולא אחרא.

תא חזי (כח ב כגוונא דא נח לתתא. קיימא קדישא הוה דוגמא דלעילא. ועל דא אקרי אישהאדמה. ורזא אוליפנא, דהא נח אצטריך לתיבה לאתחברא בה. ולקיימא זרעא דכולא דכתיב לחיות זרע.)

מאן תיבה. דא (דא) (לג ב) ארון הברית. ונח ותיבה לתתא הכי הוה פדוגמא (דא) דלעילא. נח פתיב ביה ברית דכתיב והקימותי את בריתי אתך וגו'. ועד דאתקיים ביה ברית לא עייל לתיבותא. דכתיב והקימותי את בריתי אתך ובאת אל התיבה. וכדין הוה תיבה ארון הברית. תיבה ונח פלא כגוונא דלעילא. ובגין דהאי ברית לעילא הוה עביד תולדות. כגוונא דא נח (ד"א לתתא) איהו עביד תולדות. בגיני כך (כמא דאת אמר) אלה תולדות נח.

נח איש צדיק. הכי הוא ודאי כגוונא דלעילא. ועל דא (משלי י) וצדיק יסוד עולם פתיב. וארעא על דא אתקיימת. דהא איהו עמודא דעלמא קיימא עליה. ומאן איהו דא צדיק. ונח אקרי צדיק לתתא. ורזא (נ"א דא) דכלא, את האלהים התהלך נח, דלא אתפרש מניה לעלמין. ולמהוי הוא בארעא כגוונא דלעילא איש צדיק יסודא דעלמא. ברית שלום שלמא דעלמא. איש האדמה ודאי. ועל דא (בראשית ו) ונח מצא חן בעיני יי.

תמים היה בדורותיו. מאי בדורותיו, אלין אנון דנפקו מניה. הוא אשלים לכלהו. והוא הוה שלים מכלהו. תמים היה דאתייליד מהול דכתיב התהלך לפני והיה תמים. בדורותיו ולא בדרין דעלמא דהא מניה נפקו (תולדות בעלמא).

תוספתא למה נח נח תרי זמני. אלא כל צדיק וצדיק די בעלמא אית ליה תרין רוחין. רוחא חד בעלמא דין ורוחא חד בעלמא דאתי. והכי תשכח בכלהו צדיקי משה משה, יעקב יעקב, אברהם אברהם, שמואל שמואל, שם שם. בר מיצחק דלא פתיב ביה כמה דכתיב בהו. בגין דיצחק בשעתא דאתקרב על גבי מדבחה

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

נפקת נשמתיה דהות ביה בהאי עלמא. וכיון דאתמר ביה באברהם, ברוך מחיה המתים תבת ביה נשמתיה דעלמא דאתי. בגין דא תשכח דלא יחד קודשא בריך הוא שמיא אלא על יצחק בגין דאתחשב כמת ועל דא רמוז קרא ואמר (איוב ז) הן בקדושו לא יאמין וגו’.

[זוהר חלק א’ - דף ס ע”א]

דבר אחר אלה תולדות בגין דהוה צדיק שפח ליה תרי זמני. תמים היה בדורותיו, אבל בדרין אחרנין אינו נחשב לכלום, כמו דרא דאברהם ודרא דמשה ודרא דדוד. דבר אחר חמי מאי עבד בדרא דכלהו חייבים, קל וחומר אלו היה בדרא דכלהו צדיקים: (עד כאן תוספתא)

סדר הלימוד ליום כב תשרי [יום 22 בשנה]

תא חזי, נח אתחזי מיומא דאתברי עלמא למהוי בתיבה בחפורא חד ולמיעל בה, ועד לא אתחפרו פחדא לא הוה עלמא פדקא יאות, לבתר מה פתיב, (בראשית ט) ומאלה נפצה כל הארץ. מהו נפצה. כמה דאת אמר, (בראשית ב) ומשם יפרד. דמתמן אשתכח פרודא ואתבדרו תולדות לכל סטרין וכלא חד פדוגמא חדא. בגיני כך אלה תולדות נח. אלה ודאי. דהא יסודא דעלמא איהו דעביד (דף ס ע”א) תולדות לקיימא בארעא. אתא רבי אבא ונשקיה. אמר אריא בחיליה טינרא נקיב ותבר. כך הוא ודאי. ותא חזי, משיעורא דתיבותא אוף נמי הכי הוא.

רבי אלעזר פתח (תהלים מו) לכו חזו מפעלות (בדפוס קרימונא אלקים, ועי’ מ”ש לעיל נח ב) יי אשר שם שמות בארץ. האי קרא הא אתמר ואוקמוה. אבל לכו חזו, מאי חזו. כמה דאת אמר, (ישעיה כא) חזות קשה הוגד לי. בעובדי דקודשא בריך הוא עביד, אתגלי נבואה עלאה לבני נשא. אשר שם שמות, שמות ודאי, דהא שמא גרים לכלא.

פתיב ויקרא את שמו נח לאמר זה וגו’ אמאי הכא לאמר. ואמאי זה. אלא (הובא לעיל דף נח א’ לשון זה) לאמר דא אתתא. זה דא צדיק. (רמוז כמו דקודשא בריך הוא קרא ליה נח נייחא דארעא. לאמר, מאי לאמר. אלא אתר דא קרי ליה נח. ומאן איהו ארעא קדישא. לאמר זה ינחמנו ממעשנו וגו’. עבד ליה קודשא בריך הוא לתתא כגוונא עלאה) (נ”א זה דא צדיק וכן נח (לאמר, נח) דא צדיק. לאמר דא נוקבא. בגין דלא מתפרשן דא מן דא. אמר רבי יצחק לאמר דא ארעא קדישא) (וזה אמת) (כצ”ל באמת בהגהת ד”א. הרש”ב) פתיב הכא זה ינחמנו, וכתוב התם (ישעיה כה) זה יי קנינו לו. זכאין אנון צדיקיא דרשימין ברשימו דגושפנקא דמלכא למהוי בשמייה רשימין ואיהו שוי שמהן בארעא פדקא יאות.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כְּתִיב וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נַח. וּכְתִיב, (וישב קפו ב) וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב. אֲמַאי לָא כְּתִיב אֶת. אֶלָּא הָתָם דְּרַגָּא אַחְרָא (ד”א חדא) וְהִכָּא דְּרַגָּא אוֹחְרָא. (נ”א את, כמה דאת אמר ואראה את יי) כְּדִכְתִּיב, (ישעיה ו) וַאֲרָאָה אֶת יי. וַאֲרָאָה יי לָא כְּתִיב אֶלָּא אֶת יי. אוּף הִכָּא בְּנַח וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נַח. וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב דְּרַגָּא דִּילֵיהּ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְמַשׁ קָרָא לֵיהּ יַעֲקֹב. אֲבָל הִכָּא אֶת לְאִתְפַּלְלָא שְׂכִינְתָּא. (נ”א דהיא דרגא אחרא לתתא):

אַלְה תּוֹלְדוֹת נַח וְגו’. רַבִּי יְהוּדָה פִּתַּח (תהלים קיב) טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמְלוּוֶה יִכְלָל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט. טוֹב אִישׁ, דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאֶקְרִי טוֹב. כְּמָה דְּכְתִיב, (תהלים קמה) טוֹב ה’ לְכָל. וּכְתִיב, (שמות טו) ה’ אִישׁ מְלַחֵמָה. לְהֵאִי כָּל חוֹנֵן וּמְלוּוֶה. לְאִתְר דְּלִית לֵיהּ מְדִילֵיהּ. וְהוּא אִתְר מִיָּה אִתְרֵן יִכְלָל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט, דְּהָא הוּא דְּבַר לָא אִתְרֵן אֶלָּא בְּמִשְׁפָּט כְּמָה דְּאִתְר אֲמַר (תהלים פט) צְדָק וּמִשְׁפָּט מְכוּן כְּסָאָךְ.

דְּבַר אַחַר טוֹב אִישׁ, דָּא צְדִיק דְּכְתִיב, (ישעיה ג) אֲמַרו צְדִיק כִּי טוֹב כִּי פְרִי מַעֲלֵלֵיהֶם יֵאכְלוּ. רַבִּי יוֹסִי אָמַר דָּא נַח דְּכְתִיב נַח אִישׁ צְדִיק. רַבִּי יִצְחָק אָמַר דָּא שְׁבַחָא דְּשִׁבְתָּ, דְּבִיה פִּתַּח טוֹב, דְּכְתִיב, (תהלים צב) טוֹב לְהוֹדוֹת לְה’.

רַבִּי חֵיִיא אָמַר כְּלָא חַד וְכִלְהוּ מְלָה חַדָּא אֲמַרו. וְדָא עֲבִיד תּוֹלְדוֹת בְּעֵלְמָא. תּוֹלְדוֹת דְּעֵלְמָא מָאן אַנּוּן. אֵלִין נִשְׁמַתְהוּן דְּצְדִיקָא דְּאַנּוּן אִיבָא דְּעוֹבְדוֹי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר בְּשַׁעְתָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִתְעַטֵּר בְּעַטְרוֹי, מִתְעַטֵּר מַעֲיֵלָא וּמִתְתָּא. מַעֲיֵלָא מֵאִתְר דְּעַמִּיקָא דְּכָלָא. מִתְעַטֵּר מִתְתָּא בְּמָה. בְּנִשְׁמַתְהוּן דְּצְדִיקָא. כְּדִין אִתּוֹסַף חַיִּים מַעֲיֵלָא וּמִתְתָּא. וְאִתְפַּלְלִיל אִתְר מְקַדְשָׁא מְכָל סְטָרִין וּבִירָא אִתְמַלְיָא וַיִּמָּא אֲשֶׁתִּלִּים, וְכְדִין יְהֵב לְכָלָא.

[זוהר חלק א' - דף ס ע"ב]

כְּתִיב, (משלי ה) שְׁתֵּה מִיַּם מְבוֹרֵךְ וְנוֹזְלִים מִתּוֹךְ בְּאֵרֶךְ. אֲמַאי (הכא) בּוֹרֵךְ בְּקַדְמִיתָא וּלְבַתֵּר בְּאֵרֶךְ. דְּהָא בּוֹר לָא אֶקְרִי אֶלָּא רִיקְנִיא דְּלָא נְבִיעַ. בְּאֵר מִיַּן דְּנְבִיעִין. אֶלָּא כְּלָא אִתְר חַד הוּא. אֶלָּא אִתְר דְּמִסְכְּנֵי (נ”א דמסכנותא) אֲחִידֵן בֵּיה אֶקְרִי בּוֹר. דְּלִית לֵיהּ מְדִילֵיהּ אֶלָּא מַה דִּיתְהַבִּין בְּגוּיָהּ. וּמָאן אִיהוּ דְּלִי'ת. לְבַתֵּר אִתְעַבִּיד בְּאֵר דְּאִיהוּ נְבִיעַ וּמְלִיא (ד”א דמליא) מְכָל סְטָרִין. וּמָאן אִיהוּ ה"א. אִתְמַלְיָא מַעֲיֵלָא (דף ס ע"ב) וְנְבִיעַ מִתְתָּא. אִתְמַלְיָא מַעֲיֵלָא כְּמָה דְּאֲמַרְן. וְנְבִיעַ מִתְתָּא מְנַשְׁמַתְהוּן דְּצְדִיקָא.

דְּבַר אַחַר שְׁתֵּה מִיַּם מְבוֹרֵךְ, דָּא דוֹד מְלַכָּא דְּכְתִיב בֵּיה (שמואל ב כג) מִי יִשְׁקֵנִי מִיַּם מְבוֹרֵךְ בֵּית לָחֶם. אִית מָאן דְּיִימַר, וְנוֹזְלִים דָּא יִצְחָק. מִתּוֹךְ דָּא מִשָּׁה דְּאִיהוּ בְּאֲמַצְעִיתָא. בְּאֵרֶךְ דָּא אִתְרֵן דְּאִתְקְרִי בְּאֵר מִיַּם חַיִּים. וְדוֹד מְלַכָּא דְּאִתְחַבֵּר עִמְהוּן. וְנוֹזְלִים דָּא אֲבֵרְהֶם. מִתּוֹךְ, דָּא יַעֲקֹב דְּאִיהוּ בְּאֲמַצְעִיתָא. בְּאֵרֶךְ דָּא יִצְחָק דְּאֶקְרִי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

באר מים חיים. הא בהאי קרא אשתכח רתיכא קדישא עלאה מאבהו. ודוד מלפא אתחבר עמהון.

תיאובתא דנוקבא לגבי דכורא לאו איהו אלא פד עייל רוחא בה ואשדת מיא לקבלא מיין עלאין דכורין. כך פנסת ישראל לא אתערת תיאובתא לגבי קודשא בריך הוא, אלא ברוחא דצדיקיא דעאלין בגווה. וכדין נבעין מיא מגווה לקבלא מיין דדכורא. וכלא אתעביד תיאובתא חדא (ס"א וצבורא חדא) וצורא חדא וקשורא חדא. ודא הוא רעוא דכלא וטיולא דמטייל קודשא בריך הוא בנשמתהון דצדיקיא.

תא חזי, כל אנון תולדות דגנתא דעדן לא נפקין מצדיק. אלא פד עייל בהאי תיבה בחבורא חדא. וכלא גניזין בה. ולבתר מינה נפקין. אוף הכא נח איש צדיק לא אפיק תולדות למפרי בעלמא עד דעאל לתיבה ואתכנש פלא בה והו גניזין בה. ולבתר מנה נפקו למפרי בעלמא ולא תקיימא בארעא. ואלמלא דנפקו מגו תיבה לא אתקיימו בעלמא. וכלא פגוונא דלעילא. מגו תיבה נפקי לעילא. מגו תיבה נפקי לתתא. דא פגוונא דא. (מגו) והכא אתקיים עלמא ולא מקדמת דנא. דבגיני כך פתיב ונוזלים מתוך בארץ. וכתיב וילד נח שלשה בנים (אמר רבי יהודה וגו' ככתוב בדף סב א):

ותשחת הארץ לפני האלהים. אמר רבי יהודה פיון דכתיב ותשחת הארץ אמאי לפני האלהים. אלא פיון דעבדו חוביהון באתגליא לעיניהון דכלא פדין לפני האלהים פתיב.

רבי יוסי אמר אנא אפכא אמרית. ותשחת הארץ לפני האלהים. בקדמיתא לפני האלהים דלא הו עבדי באתגליא. לפני האלהים עבדו ולא לפני בני נשא. ולבסוף עבדו באתגליא חדא הוא דכתיב ותמלא הארץ חמס. דלא הוה אתר בכל ארעא דלא הוה באתגליא. ובגין כך בתרי גווני אמר קרא.

אלה תולדות נח. רבי אבא אמר מיומא דעבר אדם על פקודא דמריה כל בני עלמא דאתילידו לבתר אקרון בני האדם. ולא לשבחא אקרון הכי. אלא פמאן דאמר בנוי דההוא דעבר על פקודא דמריה. פיון דאתא נח, אקרון בני עלמא על שמייה דנח. תולדות נח לשבחא. דקאים לון בעלמא. ולא תולדות דאדם דאעבור לון מעלמא וגרים מותא לכלהו.

אמר ליה רבי יוסי, אי הכי, הא פתיב לבתר וירד יי לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם. בני האדם פתיב ולא פתיב בני נח. אמר ליה בגין דאדם (דחטא ד"א חטא) קמי מריה טב ליה דלא אברי ולא יכתוב עליה האי קרא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אֵלָא תַּא חֲזִי, כְּתִיב (משלי י') בֵּן חָכָם יִשְׁמַח אָבִי. כִּד בְּרָא טַב, כָּל בְּנֵי עֲלָמָא דְכָרִין לִיה לְאָבוּי לְטַב. וְכִד אִיהוּ בִישׁ, כְּלָא דְכָרִין לִיה לְאָבוּי לְבִישׁ. אָדָם בְּגִין דְחָטָא וְעֵבֵר עַל פְּקוּדָא דְמַרְיָה, כִּד אָתוּ אַנּוּן דְמַרְדּוּ בְמַרְיָהוֹן מַה כְּתִיב אֲשֶׁר בְּנוּ בְנֵי הָאָדָם בְּנוּי (ע"ה א) דְאָדָם קַדְמָאָה דְמַרְדַּ בְּמַרְיָה וְעֵבֵר עַל פְּקוּדֵיהָ. וּבְגִינֵי כִּד אֵלָה תּוֹלְדוֹת נַח. אֵלָה וְלֹא קַדְמָאִי. אֵלָה דְנִפְקוּ וְעָאֵלוּ גּוֹ תִיבָה וְאִפִּיקוּ תּוֹלְדִין לְעֲלָמִין וְלֹא תּוֹלְדוֹת אָדָם דְנִפְקוּ מִגְּנֵתָא דְעֵדֵן וְלֹא אִפִּיק לֹון מִתְמָן.

[זוהר חלק א' - דף סא ע"א]

תַּא חֲזִי, אֵלָו אִפִּיק אָדָם תּוֹלְדוֹת מִגְּנֵתָא דְעֵדֵן, לֹא יִשְׁתַּצוּן לְדְרֵי דְרִין. וְלֹא אֲתַחֲשָׁד נְהוּרָא דְסִיְהָרָא לְעֲלָמִין. וְכִלְהוּ הוּוּ קְיִימִין לְעֲלָמִין. וְאִפִּילוּ מְלָאכִי עֲלָאִי לֹא קְיִימֵי קַמִּיָּהוּ בְנְהוּרָא וְזִינָא וְחֻכְמָתָא. כְּמָא דָּאֵת אֲמַר בְּצֵלָם אֱלֹהִים בְּרָא אוֹתוֹ. אֲבַל פִּיּוֹן דְגָרִים (דף סא ע"א) חָטָאָה וְנִפְקוּ אִיהוּ מִגְּנֵתָא דְעֵדֵן וְעֵבֵד תּוֹלְדוֹת לְבַר. לֹא אֲתַקְיִימוּ בְעֲלָמָא וְלֹא הוּוּ כְּדָקָא חֲזִי.

אֲמַר רַבִּי חֲזַקְיָה וְכִי הִיךְ יְכַלִּין לְמַעַבְדַּ תּוֹלְדוֹת תְּמָן דְהָא אֲלִמְלָא לֹא אֲתַמְשִׁיד עֲלֵיהָ יִצַר הָרַע וְחָטָא אֲתַקְיִים אִיהוּ בְעֲלָמָא בְלַחֲדוּדֵי וְלֹא יַעֲבִיד תּוֹלְדוֹת. כְּגוּוֹנָא דָּא אֲלִמְלָא דְחָבוּ יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וְאֲמַשִּׁיכוּ עֲלֵיהוּ יִצַר הָרַע לֹא עֲבָדוּ (במדבר קפט א) תּוֹלְדוֹת לְעֲלָמִין וְלֹא יִיתוּן דְרִין אַחֲרָנִין לְעֲלָמָא.

אֲמַר לִיה אֲלִמְלָא לֹא חָטָא אָדָם לֹא עֲבִיד תּוֹלְדוֹת כְּגוּוֹנָא דָּא מְסַטְרָא דִּיצַר הָרַע. אֲבַל עֲבִיד תּוֹלְדוֹת מְסַטְרָא דְרוּחָא קְדִישָׁא. דְהַשְׁתָּא לֹא עֲבִיד תּוֹלְדוֹת אֲלָא מְסַטְרָא דִּיצַר הָרַע. וּבְגִין דְכָל תּוֹלְדוֹת דְבְנֵי נְשָׂא פְלָהוּ מְסַטְרָא דִּיצַר הָרַע, בְּגִין כִּד לִית לֹון קִיּוּם. וְאִי אִפְשָׁר לֹון לְאֲתַקְיִימָא, דְסַטְרָא אַחֲרָא אֲתַעֲרַב בְּהוּ. (ז"ח ל"ג ואפשר לון בסטרא אחרא).

אֲבַל אֲלִמְלָא לֹא חָטָא אָדָם וְלֹא אֲתַתְרַךְ מִגְּנֵתָא דְעֵדֵן. הוּוּ עֲבִיד תּוֹלְדוֹת מְסַטְרָא דְרוּחַ קוּדְשָׁא דְקְדִישִׁין כְּמְלָאכִי עֲלָאִין קְיִימִין לְדְרֵי דְרִין כְּגוּוֹנָא דְלְעִילָא. פִּיּוֹן דְחָטָא וְאוּלִיד בְּנִין לְבַר מִגְּנֵתָא דְעֵדֵן, וְלֹא זָכָה לְאִפְקָא לֹון מִגְּנֵתָא, לֹא אֲתַקְיִימוּ אִפְלוּ לְאֲשַׁתְרָשָׁא בְעֲלָמָא דָּא. עַד דָּאֲתָא נַח דְאִיהוּ צְדִיק וְעָאֵל בְּתַבָּה. וּמִן תַּבָּה נִפְקוּ כָּל דְרִין דְעֲלָמָא. וּמִתְמָן אֲתַבְּדְרוּ לְכָל אַרְבַּע רוּחֵי עֲלָמָא. (שייך לקמן ריש (ב):

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה. אֲמַאי נִשְׁחָתָה. בְּגִין כִּי הִשְׁחִית כָּל בֶּשֶׂר אֶת דְרָכּוֹ, כְּמָה דְאֲתַמַּר. רַבִּי חֲזִיָּא פְתַח קְרָא וְאֲמַר (יונה ג) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת מַעֲשֵׂיהֶם כִּי שָׁבוּ מִדְרָכָם הָרַעָה.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תא חזי, בשעתא דבני נשא זכאן ונטרי פקודי דאורייתא, כדין ארעא אתתקפת, וכל חידו אשתכחת בה. מאי טעמא בגין דשכינתא שריא על ארעא. וכדין כלא עלאי ותתאי בחדות. וכד בני נשא מחבלן ארחיהו ולא נטרי פקודי אורייתא וחטאן קמי מאריהון, וכדין כביכול דחיין לה לשכינתא מעלמא ואשתארת ארעא מחבלא. דהא שכינתא אתדחייא ולא שריא עלה וכדין אתחבלת. מאי טעמא אתחבלת. בגין דשריא רוחא אחרא עלה דמחבלא עלמא. ועל דא אמרינן דישראל יהבי עוז לאלהים דמקיימין עלמא. אלהים דא שכינתא.

ואם חס ושלום אי ישראל ישתכחו חייבין מה פתיב, (תהלים ו) רומה על השמים אלהים וגו' משום דרשת הכינו לפעמי. כפף נפשי בסבת חמס ושנאת חנם. פרו לפני שוחה וגו' כגוונא דדור המבול דבגין חמס דהות ביניהון הוה ביניהון שנאה ודבבו.

יכול אף בארעא דישראל כן. והא תנינן ארעא דישראל לא שריא עלה רוחא אחרא ולא ממנא אחרא בר קודשא בריך הוא בלחודוי. תא חזי, דארעא דישראל הכי הוא דלא שריא עלה (פד ע"ב) ממנא ולא שליחא אחרא בר קודשא בריך הוא בלחודוי. אבל שעתא חדא שריא עלה לחבלא בני נשא. מנלן מדוד דכתיב, (דברי הימים א כא) וירא דוד את מלאך יי וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושל ם וכדין אתחבלת ארעא.

אמר רבי אלעזר אפלו בההיא שעתא קודשא בריך הוא הוה. פתיב הכא מלאך יי. וכתיב התם (בראשית מח) המלאך הגואל אותי. וכתיב (שמות יד) ויסע מלאך האלהים. הן לטב והן לביש קודשא בריך הוא שליט עלה. לטב בגין דלא אתמסרא תחות שאר ממנן, וכל דיירי עלמא יכספון מן עובדיהו. לביש בגין דלא יחדון אנון לשלטאה עלה. ואי תימא (ד"א ל"ג לא) והא פתיב, (איכה א) כי ראתה גוים באו מקדשה וחרבו ביתא ואי לאו שלטין אנון ממנן לא אתחרב מקדשא.

תא חזי, פתיב פי אתה עשית וכתיב עשה יי את אשר זמם. תא חזי, פתיב וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה. נשחתה ודאי כמה דאתמר. הכי נמי (יונה ג) וירא אלהים את מעשיהם פי שבו מדרכם הרעה. דהא כדין ארעא קראת לעילא וסלקא בסליקו עלאה ומקשטא אנפאה. כנוקבא דמקשטא לגבי דכורא. הכי נמי ארעא. דהא גדילת בנין זכאין למלכא.

[זוהר חלק א' - דף סא ע"ב]

והכא דלא תבו דרא דטופנא מה פתיב וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה וגו' כאתתא דאסתירת אנפאה מבעלה. ובזמנא דאסגיא חובי בני נשא באתגליא, ארעא שויתא אנפאה כנוקבא דלית לה כסופא מכלא כמה דאת אמר,

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

(ישעיה כב) והארץ חנפה תחת יושביה. ועל דא וירא פי נשחתה ודאי. מאי טעמא בגין פי השחית כל (דף סא ע"ב) בשר את דרכו על הארץ.

רבי אלעזר אזול לגביה דרבי יוסי ברבי שמעון בן לקוניא חמוי. פיון דחמא ליה אתקין ליה תופסיתא (ס"א טופסיסא) דקומרא במטון דקולפא ויתיבו. אמר ליה חמוי אפשר דשמעת מאבוך האי דכתיב (איכה ב) עשה יי אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם.

אמר ליה הא אוקמוה חבריא. בצע אמרתו, דבזע פורפירא דיליה. אשר צוה מימי קדם, דהא פורפירא פקיד לה מאנון יומי קדמאי עלאי, וביומא דאתחריב פי מקדשא בזע לה. בגין דהאי פורפירא איהי יקרא דיליה ותיקונא דיליה ובזע ליה.

אמר ליה עשה יי אשר זמם. וכי מלפא חשיב (קודם) לאבאשא לבנוי עד לא ייתון למחטי. אמר ליה למלפא דהוה ליה מאן יקר, ובכל יומא הוה דחיל עליה דלא יתבר והוה מסתפל ביה ותקין בעינוי. ליומין אתא בריה וארגיז ליה למלפא, נטל מלפא ההוא מאן יקר ותבר ליה. הדא הוא דכתיב עשה יי אשר זמם.

תא חזי, מן יומא דאתבני בי מקדשא הוה קודשא בריך הוא מסתפל ביה וחביב עליה סגי והוה דחיל עליהו דישראל דיהטון ויחרב בי מקדשא. וכן בכל זמנא דהוה אתי לגבי בי מקדשא הוה לביש ההוא פורפירא. לבתר דגרמו חובין וארגיזו קמי מלפא אתחרב בי מקדשא ובזע ההוא פורפירא (ד"א גריס הס ההוא פורפירא ואתחרב בי מקדשא) הינו דכתיב עשה יי אשר זמם.

בצע אמרתו וגו' (האי אמרתו בקדמיתא יתבא בראש אמיר. והא אתעטרו עטרא לרישא ואילן נאה לפניו. ואיה מימי קדם ודאי. וכדין עציבו קמיה בבתי בראי ודאי והן (ישעיה לג) אראלם צעקו חוצה. (ישעיה כב) ויקרא יי צבאות ביום ההוא וגו) היינו בזמנא דאתחריב בי מקדשא. אבל בזמנא אחרא לית חדוה קמי קודשא בריך הוא בזמנא דאתאבידו חייבי עלמא ואנון דארגיזו קמיה הדא הוא דכתיב, (משלי יא) ובאבוד רשעים רנה. וכן בכל דרא ודרא דעביד דינא בחייבי עלמא. חדוה ותושבחתא קמי קודשא בריך הוא.

ואי תימא הא תנינן דלית חדוה קמי קודשא בריך הוא פד איהו עביד דינא בחייביא. אלא תא חזי, בשעתא דאתעביד דינא בחייביא, חדוון ותושבחתא קמיה על דאתאבידו מעלמא. והני מילי פד מטא ההוא זמנא (קיג ב, קכא ב) דאוריך לון ולא תאבן לגביה מחובייהו. אבל אי אתעביד בהו דינא עד לא מטא זמנייהו, (ועד דלא אשתלים חובייהו, כמא דאת אמר, (בראשית טו)) פי לא שלם עון האמורי עד הנה, פדין לית חדוה קמיה ובאיש קמיה על דאתאבידו.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואי תימא איהו עד לא מטו זמנייהו אמאי עביד בהו דינא. אלא אנון גרמין בישא לגרמיייהו. דהא קודשא בריך הוא לא עביד בהו דינא עד לא מטא זמנייהו. אלא בגין דמשתתפי בהדייהו דישראל לאבאשא לון. ובגין כך עביד בהו דינא ואוביד לון מעלמא בלא זמנא. ודא הוא דאבאיש קמיה. ובגין כך אטבע מצראי בימא. ואוביד שנאיהון דישראל בימי יהושפט. וכן פלהו. דהא בגיניהון דישראל אתאבידו בלא זמנא.

אבל פד אשתלים זמנא דאוריך לון ולא תבו. פדין חדוה ותושבחתא קמיה על דאתאבידו מעלמא. בר בזמנא דאתחריב בי מקדשא. דאף על גב דאשתלים זמנא דלהון דארגיזו קמיה, לא הוה חדוה קמיה. ומההוא זמנא לא הוה חדוה לעילא ותתא:

פי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה וגו'. רבי יהודה אמר הני ארבעים יום וארבעים לילה מאי עבידתייהו. אלא ארבעים יום לאלקאה חייבי עלמא וכתוב, (דברים כה) ארבעים יפנו לא יוסף, לקבל ארבע סטרי עלמא לכל חד עשרה. בגין דבר נש מארבע סטרי עלמא אתברי. ועל דא ומחיתי את כל היקום. ואצטריך ארבעים לאלקאה ולאתמחי עלמא.

[זוהר חלק א' - דף סב ע"א]

רבי יצחק הוה שכיח קמיה דרבי שמעון אמר ליה האי קרא (דקאמרי) דכתיב ותשחת הארץ (דף סב ע"א) לפני האלהים. אי בני נשא חטאן ארעא במה. אמר ליה בגין דכתיב פי השחית כל בשר את דרכו כמה דאתמר. פגוונא דא (ויקרא יח) ותטמא הארץ ואפקוד עונה עליה. אלא בני נשא חטאן ואי תימא ארעא במה, אלא עקרא דארעא בני נשא אנון. ואנון מחבלין ארעא והיא אתחבלת. וקרא אוכח דכתיב וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה פי השחית כל בשר את דרכו על הארץ.

תא חזי, כל חטאי דבר נש פלהו חבלותא דיליה תליין בתשובה. וחטאה דאושיד זרעא על ארעא ומחבלא ארחיה ואפיק זרעא על ארעא, מחביל ליה ומחביל ארעא. ועליה כתיב, (ירמיה ב) נכתם עונך לפני. וכתיב ביה (תהלים ה) פי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע. בר בתשובה סגי. וכתיב, (בראשית לח) ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יי ומיתתו יי והא אתמר.

אמר ליה אמאי דאין קודשא בריך הוא עלמא במיא ולא באשא ולא במלה אחרא. אמר ליה רזא הוא דהא אנון חבילו ארחיייהו בגין דמיין עלאין ומיין תתאין לא אתחברו דכר ונוקבא פדקא יאות. ומאן אלין מיין עלאין בינה. ומיין תתאין מלכות. ה"א עלאה ה"א תתאה. וכד אנון מחבלין, אסתלק י"ו דהוא דכר,

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וּאֶשְׁתָּאֵר ה"א בה"א (ומיין במיין. מאן אנון דחבילו ארחייהו, כגוונא דא מיין דכורין ונוקבי. ועל דא אתדנו במיא במה דאנון חבו. ומיין הוּו רתיחן ופשטו משכא מנייהו כמה דחבילו ארחייהו במיין רתיחן. דינא לקבל דינא. הדא הוא דכתיב) נִבְקְעוּ כָּל מַעֲיֵנוֹת תְּהוֹם רַבָּה, הָא מִיין תְּתַאֲיִן. וְאַרְבּוֹת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ דָא מִיין עֲלָאִין. מִיין עֲלָאִין וְתַתְּאִין.

רבי חייא ורבי יהודה הוּו אַזְלִי בְּאַרְחָא. וּמָטוּ לְגַבֵּי טוּרִין רַבְרַבִּין וְאַשְׁפָּחוּ בֵּינֵי טוּרֵי אֲרָמֵי בְּנֵי נֶשֶׁא דְהוּו מֵאַנּוֹן בְּנֵי טוּפְנָא. וּפְסַעוּ תְּלַת מְאָה פְּסִיעֵן בְּגַרְמָא חָדָא. תְּוֹהוּ. אָמְרוּ הֵיִינוּ דְאָמְרוּ חֲבַרְנָא דְאַנּוֹן לָא הוּו מְסַתְפֵי מְדִינָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּמָה דְכָתִיב, (איוב כא) וַיֹּאמְרוּ לְאֵל סוּר מִמֶּנּוּ וְדַעַת דְרַכִּיךְ לָא חִפְצָנוּ. מָה עֲבַדוּ. הוּו סְתִימִין בְּרַגְלֵיהוּ מִבּוּעֵי תְהוֹמָא. וּמִיין נִפְקִין רְתִיחָן וְלֹא יְכִילוּ לְמִיקָם בְּהוּ, עַד דְהוּו נִשְׁמָטִין וְנִפְלוּ בְּאַרְעָא וּמִיִּיתִין:

ויולד נח שלשה בנים וגו'. אָמַר רַבִּי חַיִּיא לְרַבִּי יְהוּדָה תָא וַאימָא לָךְ מְלִי דְשִׁמְעוֹנָא בְּהַאי. מְתַל לְבַר נֶשֶׁא דְאֵעִיל לְנוֹקְבָא דְמַעְרִיא (ד"א איבא דמעהא) בְּזַמְנָא חָדָא. וְנִפְקֵי תְרִין אוּ תְלַתָּא בְּנִין. (כל) חַד מִתְּפַרְשָׁא מֵאַחֲרָא בְּאַרְחוּי בְּעוֹבְדוּי. דָא זְכָאָה וְדָא חַיִּיבָא וְדָא בֵּינוֹנִי. אוּף הֶכָא נְמִי תְלַת קְטָרֵי דְרוּחָא אֲזִלִין וְשִׁטָּאֵן וְאַתְּפִלִּין בְּתַלְתָּא עֲלָמִין.

תא חזי, נִשְׁמָתָא נִפְקַת וְאֵעִיל בֵּין טוּרֵי פְרוּדָא וְאַתְחַבֵּר רוּחָא בְּנִשְׁמָתָא. נַחֲתַת לְתַתָּא אֲתַחַבֵּר נֶפֶשׁ בְּרוּחַ וְכֻלְהוּ (אזלי ד"א נחתין) וּמִתְחַבְרִין דָא עִם דָא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה נֶפֶשׁ וְרוּחַ כְּלִילִין דָא עִם דָא. נִשְׁמָתָא שְׂרִיא בְּאַרְחוּי דְבַר נֶשֶׁא. (והאי) וְהִיא מְדוּרָא טְמִירָא דְלֹא אֲתִידַע אֲתַרְהָא.

אתא בר נש לאתדכפאה, מְסִיעֵין לִיה בְּנִשְׁמָתָא קְדִישָׁא וְדַכָּאֵן לִיה וּמְקַדְשִׁין לִיה וְאַקְרִי קְדוּשָׁא. לָא זְכָה וְלֹא אֲתִי לְאַתְדַכְפָּאָה, תְּרִין דְרַגִּין פְּתִיחִין דְאַנּוֹן נֶפֶשׁ וְרוּחַ בֵּיה. נִשְׁמָתָא קְדִישָׁא לִית בֵּיה (סיועא דלעילא ודא כפום ארחיה). וְלֹא עוֹד אֲלֵא דְאִי יִסְתַּאב מְסִאבִין לִיה. וְסִיוַעָא דְלַעֲיִלָא אַעֲדִיו מִיְנִיה. מִכָּאֵן וְלַהֲלָאָה כָּל חַד לְפּוּם אֲרַחֲיָה.

ת וּסְפַתָּא קְטוּרֵי רְמָאִי, דְקַסְטוּרֵי דְהוּסְטְרָא (ס"א דהווא סטרא) אֲנֵן פְּתִיחִין עֵינִין פְּתִיחִין אוּדְנִין. קָל מִן קָלִיא נַחֲתַת מְעִילָא לְתַתָּא. מִתְבַּר טוּרִין וּטְנָרִין. מָאֵן אֲנּוֹן דְחָמָאֵן וְלֹא חָמָאֵן. אֲטִימִין אוּדְנִין. סְתִימִין עֵינִין. לָא חָמָאֵן וְלֹא שְׁמַעִין לָא יְדַעִין בְּסַכְלָתְנוּ, חַד דְכְּלִילָא בְּתַרִין בְּגוּוּיָהוּ. דְחִיִּין לִיה לְבַר.

אנון מתדבקין בין (ס"א ביה) בְּאַנּוֹן תְּרִי, חַד אוּמְנָא דְאוּמְנָא לָא שְׂרִיא (ס"א שווין) בְּגוּוּיָהוּ. לָא עֲאִלִין בֵּין סְפָרֵי קְדִישִׁין. כָּל אֲנּוֹן דְאוּמְנָא דָא לָא (דף סב ע"ב) שְׂרִיא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בגווייהו לא אכתבו בספרי דכרנייא אתמחון מספרא דחיי כמא דאת אמר (תהלים ט) ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו.

ווי לון פד יפקון מהאי עלמא ווי לון (לחייהון). מאן יתבע לון פד יתמסרון בידא דדומה ויתוקדון בנורא דדליק ולא יפקון מניה בר בריש ירחי ושבתי כמא דאת אמר, (ישעיה טו) והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבא כל בשר להשתחוות לפני אמר יי. לבתר פרוזא דבסטר צפון אכריו עליהו ואמר (תהלים ט) ישובו רשעים לשאולה וגו'. כמה חבילי טריקין אתפנשו עליהו בארבע סטרין. אשא מלהטא בגי בן הנם.

תלת זמנין ביומא מתפקדן (ס"א מתוקדן). ולא עוד אלא בזמנא דישראל אתיבו בקול רם אמן יהא שמייה רבא מברך, קודשא בריך הוא אתמלי רחמין וחיים על פלא. ורמיז למלאכא דממנא על תרעי דגיהנם סמריאל שמייה ותלת מפתחן בידיה ופתח תלת תרעין דבסטר מדברא וחמאן נהורא דהאי עלמא. אתא תננא דנורא וסתים אורחין.

פדין תלת ממנן דתחות ידיהו תלת מגרופין מנשבן בידיהו ואתיבו תננא לאתריהו ורווחין לון שעטא ופלגות שעטא. ולבתר תייבין לאשיהו. וכן תלת זמנין ביומא ובכל זמנין דאמרי ישראל אמן יהא שמייה רבא מברך וכו' אנון רווחין לון. וזכאין אנון צדיקנייא דאורחיהון מנהרא בההוא עלמא לכל סטרין כמא דאת אמר, (משלי ד) ואורח צדיקים כאור נוגה הולך ואור עד נכון היום (עד כאן לשון התוספתא):

רבי אבא אמר, בגיהנם אית מדורין על מדורין תניינין תליתאין עד שבע. והא אוקמוה חברייא. וזכאין אנון צדיקנייא דאנון מסתמרין מחובי חייביא ולא אזלי בארתייהו ולא מסתאבי בהו. וכל מאן דאסתאב פד אזיל לההוא עלמא, נחית לגיהנם. ונחית עד מדורא תתאה.

ותרין מדורין אנון דסמיכין דא עם דא שאול ואבדון. מאן דנחית לשאול דיינין ליה תמן ומקבל ענשיה וסליקו ליה למדורא אחרא עלאה. וכן דרגא בטר דרגא עד דאנון סלקין ליה. אבל מאן דנחית לאבדון לא סלקין ליה לעלמין. ובגין כך אקרי אבדון דהא אביד הוא מכלא.

תא חזי נח זכאה, הוה אתרי בבני דריה ולא הוה שמעי ליה. עד דקודשא בריך הוא אייתי עליהו דינא דגיהנם. מאי דינא דגיהנם אשא ותלגא. מייא ואשא. דא צנינא ודא רתיחא. וכלהו דינא דגיהנם אתדנו ואתאבידו מעלמא. ולבתר אתקיים עלמא כדקא חזי ליה. ועאל נח בתבה ואעיל בה כל זינא וזינא (ד"א מברין) דעלמא. ודאי נח עץ עושה פרי הוה. ונפקו מן תבה כל זייני עלמא כגוונא דלעילא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תא חזי, כד האי עץ עושה פרי אתחבר בעץ פרי כל אנון וזינין דלעילא חיוון רברבן וזעירן וכמה זינין וכל חד לזיניה כמא דאת אמר, (תהלים קד) חיות קטנות עם גדולות. כגוונא דא נח בתבה. וכלהו נפקו מן תיבותא ואתקיים עלמא כגוונא דלעילא. ובגני כף נח איש האדמה אקרי. נח איש צדיק אקרי והא אוקמוה.

רבי חייא אמר תלת מאה שנין עד לא אתי טופנא הוה נח אתרי בהו על עובדיהון ולא הוו שמעין ליה. עד דקודשא בריה הוא אשלים זמנא דאוריך לון ואתאבידו מעלמא.

תא חזי, מה כתיב לעילא ויהי פי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות ילדו להם. והוו אזלין ערטילאין לעיניהון דכלא. מה כתיב, (בראשית ו) ויראו בני האלהים את בנות האדם וגו'. ודא הוה יסודא ועקרא למיגד בחוביהון עד דגרים לון לאשתצאה מעלמא. ובגין כף אתמשכאן בתר יצר הרע ובגזעוי ושרשוי. ודחו מהימנותא קדישא מבינייהו. ואסתאבו (נ"א ואיתאבידו) כמה דאתמר. בגין כף קץ כל בשר בא לפני, לאלפא קטיגוריא עלייהו:

ויאמר אלהים אל נח קץ כל בשר בא לפני.

השלמה מההשמטות (סימן ט')

רבי חזקיה אמר זכאה חולקיהון דישראל דקודשא בריה הוא אתרעי בהון ויהב להון אורייתא קדישא ואזהר לון ויהב לון עיטא לאסתמרא מעילא ותתא בגין דלא ישלוט בהו בר קודשא בריה הוא ואינון ידעי לדחיא מנייהו כל מקטרגין וכל קסטירין בגין דיהון חולקא דעדביה ואחסנתיה כמא דאת אמר (דברים ל"ב) כי חלק יי עמו יעקב חבל נחלתו.

תא חזי ביומא דראש השנה קודשא בריה הוא יתיב בדינא על עלמא וכל בני עלמא יתבי בחושפנא ולא אית מאן דלא עאל בחושפנא וספרין דחיין ומתין פתיחן בהווא יומא וקודשא בריה הוא בגין דאתרעי בהו יהב לון עיטא לאשתזבא מכל קטרוגין דלעילא דאינון אתמנן וכן בכל זמנא דדינא שרייא על עלמא. בהאי יומא אודמנן ישראל לאתערא רחמי עליהו ובמה בשופר. דהא קלא דנפיק סליק לעילא ואתער שופר דלעילא כדין (מתערי) אתערו רחמי מאתרייהו וקודשא בריה הוא קם מכורסייא דדינא ויתבי בכורסייא דרחמי ורחים עלייהו דישראל ולא אתייהיב רשו למקטרגא.

וישראל יתבי קמי קודשא בריה הוא בתיובתא ותקעי שופר (ומתערי) ואתערו רחמי דהא הווא קלא דנפיק אתערוותא דרחמי איהו וכדין דלטורא לא יכיל לקיימא קמי כורסייא דרחמי דהא לא אתי מהווא סטרא ולא אשתכח קטיגוריא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בְּיוֹמָא דְכַפּוּרֵי דְאִיהוּ חֲתִימָא דְדִינָא וְקִימֵי יִשְׂרָאֵל בְּקְדוּשְׁתָּא דְמַרְיָהוּ בְּהֵוּא יוֹמָא בְּגִין דְּלֹא יִקְרַב דְּלְטוּרָא לְמַקְדָּשָׁא יְהִיבִין לֵיהּ שְׁעִיר דְּאֲתֵי מִסְטְרָא דְרוּחָא מִסְאָבָא וְהוּא מִסְאָבָא וְרוּחַ מִסְאָבָא אֲתַהֲנֵי בֵּיהּ (וְהוּא) הוּא אֲתַעְסַק בֵּיהּ וְלֹא אֲתִקְרַב לְמַקְדָּשָׁא לְסֵאבָא (מִסְאָבָא) וְכַדִּין אֲנַפִּין נְהִירִין וְיִשְׂרָאֵל מִשְׁתַּזְבִּין מִנֵּיהּ.

[זוהר חלק א' - דף סג ע"א]

בְּזִמְנָא אַחְרָא כַּד סָגִי (סְגִיין) חוּבֵי בְּנֵי נְשָׂא הָאֵי דְלְטוּרָא בְּשַׁעְתָּא דְדִינָא אֲתַעַר עַל חוּבֵי עֲלָמָא כַּדִּין אִיהוּ אֲתֵי וְאֲשַׁתְּכַח דְּלְטוּרָא קָמֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְיִסְתַּאב מִקְדָּשָׁא וְכָל אֲנַפִּין עֲצִיבִין וְדִינָא אֲשַׁתְּכַח וְעַל דָּא (בְּרֵאשִׁית ו') קִץ כָּל בֶּשֶׂר בָּא לְפָנֵי, בָּא לְפָנֵי וְדָאֵי לְמַתְבַּע חוּבֵי עֲלָמָא בְּגִין דְּאִיבּוֹן גְּרָמוּ: (עַד כַּאן מִהַהֲשַׁמְטוֹת) (אַהֲרֹנָא לְמַלְהָ קַדְמָאָה קִץ כָּל בֶּשֶׂר בָּא לְפָנֵי. בָּא לְפָנֵי וְדָאֵי בְּגִין דְּאִיבּוֹן גְּרָמוּ). רַבִּי יְהוּדָה פִּתַּח (תְּהִלִּים לט) הוֹדִיעֵנִי יְיָ קִצֵּי וּמִדַּת יְמֵי מָה הִיא אֲדַעָה מָה חֲדַל אָנִי. אָמַר (לְעִיל נד א) דְּוֹד קָמֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, תְּרִין קִצִּין אֲבּוֹן, חַד לְיַמִּינָא וְחַד לְשְׂמָאלָא, וְאֲבּוֹן תְּרִין אֲוֹרְחִין לְמִיָּהָר בְּהוּ בְּנֵי נְשָׂא לְהֵוּא עֲלָמָא. קִץ לְיַמִּינָא דְכַתִּיב, (דְּנִיָּאל יב) לְקִץ הַיָּמִין, וְקִץ לְשְׂמָאלָא דְכַתִּיב, (אִיּוֹב כח) קִץ שָׁם לְחֹשֶׁךְ וְלְכָל תְּכַלִּית הוּא חוּקָר (אֲבָן אֹפֶל וְצַלְמוֹת. מָאֵי וְלְכָל תְּכַלִּית הוּא חוּקָר, מָאֵן הוּא חוּקָר. אֵלֹא הוּא קִץ לְשְׂמָאלָא דְמַחְשֵׁיךְ אֲפִיָּהוֹן דְּבְרִייתָא) מָאֵי וְלְכָל תְּכַלִּית, בְּזִמְנָא דְדִינָא שְׂרִיא עַל עֲלָמָא לְשִׁיזְאָה אֲבָן אֹפֶל וְצַלְמוֹת. קִץ שָׁם לְחֹשֶׁךְ. דָּא מְלֵאךְ הַמּוֹת, דָּא נְחֹשׁ, קִץ כָּל בֶּשֶׂר, קִץ שָׁם לְחֹשֶׁךְ, דְּהָא מִסְטְרָא דְהַתּוּכָא דְדַהֲבָא קָאֲתֵי. וְלְכָל תְּכַלִּית בְּזִמְנָא דְדִינָא שְׂרִיא עַל עֲלָמָא הוּא חוּקָר לְמַהוּי קְטִיגוּרִיא לְעֲלָמָא לְאַחְשָׁכָא אֲפִיָּהוֹן דְּבְרִייתָא וְכוּ'. (דף סג ע"א) קִץ לְיַמִּינָא כַּדְקָאֲמַרְן דְכַתִּיב לְקִץ הַיָּמִין.

סדר הלימוד ליום כג תשרי [יום 23 בשנה]

אָמַר לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְדְנִיָּאל וְאַתָּה לָךְ לְקִץ וְתַנּוּת. אָמַר לֵיהּ מְנוּחָה בְּהָאֵי עֲלָמָא אוֹ בְּהֵוּא עֲלָמָא, אָמַר לֵיהּ בְּהֵוּא עֲלָמָא כְּמָא דְאֲתֵי יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם. (דְּנִיָּאל יב) (וְתַעֲמוּד לְגוּרְלָךְ לְקִץ הַיָּמִין. אֲמַרוּ לֵיהּ לֹאֵן אֲתֵר דְהָא לֹא יִדְעָנָא מָה יְהֵא עֲלֵי בְּהֵוּא עֲלָמָא. אֲמַר לֵיהּ וְתַנּוּחַ). אָמַר לֵיהּ בְּזִמְנָא דִּיקוּמוּן מְעַפְרָא אִיקוּם בִּינֵיָּהוּ אוֹ לָאוּ. אָמַר לֵיהּ וְתַעֲמַד. אָמַר לֵיהּ הָא יִדְעָנָא דֵי יְקוּמוּן כְּתוּת כְּתוּת, מְנַהוֹן דְּזַכָּאֵי קְשׁוּט וּמְנַהוֹן דְּחִיבֵי עֲלָמָא, וְלֹא יִדְעָנָא עִם מָאֵן מְנַהוֹן אִיקוּם. אָמַר לֵיהּ לְגוּרְלָךְ. אָמַר לֵיהּ הָא אֲמַרְתָּ וְאַתָּה לָךְ לְקִץ. אֵית קִץ לְיַמִּינָא וְאֵית קִץ לְשְׂמָאלָא, וְלֹא יִדְעָנָא לֹאֵן קִץ. לְקִץ הַיָּמִין אוֹ לְקִץ הַיָּמִים. אָמַר לֵיהּ לְקִץ הַיָּמִין.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אוף הכא דוד אמר ליה לקודשא בריה הוא (תהלים לט) הודיעני יי קצי. מה איהו חולק עדבי. ולא נח דעתיה עד דאתבשר דיהוי לימינא דכתיב, (תהלים קי) שב לימיני. תא חזי, אוף קודשא בריה הוא אמר ליה לנח קץ כל בשר בא לפני. מאן איהו. דא קץ דאחשא אפייהו דברייתא דאיהו קץ כל בשר בא לפני. מכאן אוליפנא חייבי עלמא מקדימין ליה ומשכון ליה עלייהו לאחשכא לון. דכיון דיהבי ליה רשותא נטיל נשמתא. ולא נטיל עד דיהבי ליה רשותא. ועל דא בא לפני למיטל רשו לאחשכא אפייהו דבני עלמא. ובגיני כך והנני משחיתם את הארץ. ועל דא עשה לך תבת עצי גופר בגין לאשתובא ולא יכיל לשלטאה עלך.

תא חזי, תנינן בזמנא דמותא אית במתא או בעלמא (נ"א דאתייהב רשו למלאך המות לחבלא). לא יתחזי בר נש בשוקא. בגין דאית ליה רשו למחבלא לחבלא כלא. בגיני כך אמר ליה קודשא בריה הוא בעי לך לאסתמרא ולא תחזי גרמך קמי מחבלא דלא ישלוט עלך.

ואי תימא מאן יהיב הכא מחבלא. דהא מיין הוו ואתגברו. תא חזי, לית לך דינא בעלמא או פד אתמחי או פד אתמסר עלמא בדינא, דלא אשתכח ההוא מחבלא דאזיל בגו אנון דינין דאתעבידו בעלמא. אוף הכי הכא טופנא הוה, ומחבלא אזיל בגו טופנא. ואיהו אקרי הכי דאתפליל בשמא דא. ועל דא אמר קודשא בריה הוא לנח לטמרא גרמיה ולא יתחזי בעלמא.

ואי תימא האי תיבותא אתחזי בגו האי עלמא ומחבלא אזיל בגויה. כל זמנא דלא יתחזי אפי דבר נש קמי מחבלא לא יכיל לשלטאה עליה. מנלן ממצרים דכתיב, (שמות יב) ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר. מאי טעמא בגין דאיהו אשתכח ויכיל הוא לחבלא. ולא אצטריך לאתחזאה קמיה. בגין כך הוה גניז נח וכל אנון דעמיה בתיבותא. ומחבלא לא יכיל לשלטאה עלייהו:

רבי חייא ורבי יוסי הוו אזלי בארחא. אערע בהני טורי דקרדו, חמו רשימין בקיעין בארחא דהוו מן יומי דטופנא. אמר ליה רבי חייא לרבי יוסי הני בקיעין דהוו מיזומי דטופנא, וקודשא בריה הוא שביק לון לדרי דרין בגין דלא יתמחי חוביהון דרשיעיא קמיה.

דכך ארחוי דקודשא בריה הוא. לזכאין דעבדין רעותיה, בעי דידכרון להו לעילא ותתא ולא יתנשי דוכרניהון לדרי דרין לטב. פגוונא דא לרשיעיא דלא עבדין רעותיה, בגין דלא יתנשי חובייהו ולאדפרא ענשייהו ודכרניהון לביש לדרי דרין. היינו דכתיב, (ירמיה ב) נכתם עונך לפני וגו'.

פתח רבי יוסי ואמר (ישעיה י) צהלי קולך בת גלים הקשיבי לישה עניה ענתות. האי קרא אוקמוה חבריא. אבל האי קרא על פנסת ישראל אתמר. צהלי קולך בת

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

גלים, ברתיה דאברהם אבינו הכי אוקמוה בת גלים כדכתיב, (שיר השירים ד) גל נעול. גלים אנון נהורין דמתכנשי ואולי ועאלין לגווה ומליין לה כדכתיב, (שיר השירים ד) שלחיה פרדס רמונים.

[זהר חלק א' - דף סג ע"ב]

הקשיבי לישה כמא דאת אמר (איוב ד) ליש אובד מבלי טרף. ליש דכר. לישה נוקבא. אמאי אקרי ליש, אי משום (משלי ל) דכתיב ליש גבור בבהמה, או משום דכתיב ליש אובד מבלי טרף. אלא כלא איהו ליש גבורה תתאה ודאתי מגבורה עלאה. ליש אובד מבלי טרף, בשעתא דאנון נחלין מסתלקין ולא עאלין לגווה, כדין אתקרי לישה דאבידת מבלי טרף. דכתיב ליש אובד מבלי (דף סג ע"ב) טרף ובני לביא יתפרדו.

ימה דאמר לישה היינו עניה ענתות מסכנא דמסכנותא כמא דאת אמר, (ירמיה א) מן הכהנים אשר בענתות וכתיב, (מלכים א ב) ענתות לך על שדיך. מאי איריא. אלא כל זמנא דדוד מלכא הוה קיים, אסתלק אביתר בעותרא ובכלא. לבתר אמר ליה שלמה ענתות לך על שדיך.

אמאי קרי ליה שלמה הכי. אלא אמר ליה ביומך הוה אבא במסכנו והשתא לך על שדיך. השתא אית לומר אמאי אקרי אביתר ענתות. אי תימא דהוה מן ענתות, הא תנינן דכתיב, (שמואל א כב) וימלט בן אחד לאחימלך בן אחיטוב ושמו אביתר. והוא מנוב הוה, דהא נוב עיר הכהנים הוה. ואף על פי דאמרו דהיא נוב היא ענתות ואמאי לה אקרי ענתות בגין דנחתת למסכנו ואתאביד קרתא על ידא דשאול ואתאבידו כהני. אלא ענתות כפר הוה, ולא הוה נוב, ועל דא קרי ליה אביתר ענתות, בגין דאמר (מלכים א ב) וכי התענית בכל אשר התענה אבי ומקרתא נוב הוה, ועל מסכנו דדוד דהוה ביומי אקרי ליה הכי.

אמר רבי חייא במסכנותא הוה עלמא מיומא דעבר אדם על פקודי קודשא בריך הוא, עד דאתא נח וקריב קרבן ואתיישב עלמא. אמר רבי יוסי לא אתיישב עלמא ולא נפקא ארעא מזוהמא דנחש עד דקיימו ישראל על טורא דסיני ואתאחידו באילנא דחיי כדין אתיישב עלמא.

ואלמלא דהדרו ישראל וחאבו קמיה קודשא בריך הוא לא הוו מתין לעלמין. דהא אתפסק מנייהו זוהמא דנחש. כיון דחבו כדין אתברו אנון לוחי קדמאי, דהוה בהו חירו דכלא. חירו דההוא נחש דאיהו קץ כל בשר. וכד קמו ליואי לקטלא קטלא, כדין אתער חויא בישא והוה אזיל קמיהו ולא יכיל לשלטאה בהו, בגין דהו ישראל מזדרזין פלהו בחגירו מווינן ולא יכיל ההוא נחש לשלטאה בהו. וכיון

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דָּאָמַר לְמֹשֶׁה (שמות לג) וְעַתָּה הוֹרֵד עִדְיָךְ מֵעֲלֶיךָ, אֲתִיּוּהֵיב רְשׁוֹ לְהָאֵי נַחֲשׁ לְשִׁלְטָאָה עֲלֵייהוּ.

תָּא חֲזִי, מַה פְּתִיב, (שמות לג) וַיִּתְנַצְּלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֲדֵימָה מֵהַר חֲרִב. וַיִּתְנַצְּלוּ וַיִּנְצְלוּ מִבְּעֵי לֵיהּ. אֲלֵא וַיִּתְנַצְּלוּ עַל יְדָא דְאַחְרָא בְּגִין דְּאֲתִיּוּהֵיב רְשׁוֹ לְנַחֲשׁ לְשִׁלְטָאָה. אֶת עֲדֵימָה מֵהַר חֲרִיב דְּקַבְּלוּ מִטּוֹרָא דְחֲוֹרֵב כַּד אֲתִיּוּהֵיב אוֹרִייתָא לְיִשְׂרָאֵל.

אָמַר רַבִּי חֲזִי נַח דְּהוּה צְדִיק אֲמַאי לָא הוּה בְּטִיל מוֹתָא מֵעֲלָמָא. אֲלֵא בְּגִין דְּעַד לָא סְלִקַת זוּהֵמָא מֵעֲלָמָא. וְעוּד דְּאַנּוּן לָא הוּוּ מַהִימֵנִין בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ וְכִלְהוּ אַחִידִין בְּטַרְפֵי אֵילָנָא לְתַתָּא וּמִתְלַבְּשָׁן בְּרוּחַ מְסַאָבָא. וְתוּ לְבַתַּר אוֹסְפוּ לְמַחֲטֵי וּלְמַהֲךָ בְּתַר יֵצֵר הָרַע כַּד בְּקַדְמִיתָא: וְאוֹרִייתָא קְדִישָׁא דְאִיהִי אֵילָנָא דְחֲזִי אֲכַתִּי לָא נַחֲתִית לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ בְּאַרְעָא. וְתוּ דְאִיהוּ אֲמִשְׁךָ לֵיהּ בְּעֲלָמָא לְבַתַּר דְּכַתִּיב וַיִּשֶׁת מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אֶהְלֵה וְהָא אֲתַמָּר.

עַד דְּהוּוּ אוֹזִילִי, חֲמוּ חַד יוּדָאֵי דְהוּה אֲתִי. אָמַר רַבִּי יוֹסִי הָאֵי בַר נֶשׁ יוּדָאֵי אִיהוּ וְאֲתַחֲזִי. כַּד מְטָא גְבִייהוּ שְׂאִילוּ לֵיהּ. אָמַר לֹון שְׁלִיחָא דְמִצְוָה אָנָא. דְּהָא אָנּוּן דְּיִירִי בְּכַפֵּר דְּרָאמִין, וּמְטֵי זְמַנָּא דְחַג, וְאַנּוּן צְרִיכִין לִזְלֵב וְזִינִין דְּעַמִּיהָ, וְאַנָּא אוֹזִיל לְקַטְעָא לֹון לְמִצְוָה. אוֹזִילוּ כְּחֵדָא. אָמַר לָהּ הוּוּ הוּוּ יוּדָאֵי הֲנֵי אַרְבַּע מִינִין דְּלוּלָב דְּבִכְלָהוּ אֲתָאן לְרַצְוִי עֲלָמָא (נ"א על מ"א) שְׂמַעְתוּן אֲמַאי אָנּוּן צְרִיכִין לֹון בְּחַג. אָמַר לֵיהּ כְּבַר אֲתַעְרוּ בְּהוּ חֲבַרִיָּא. אָבֵל אֵי מְלָה חֲדַתָּא אִיהוּ תַּחֲוֹת יְדָךְ אִימָא לָהּ.

אָמַר לֹון וְדָאֵי הוּוּ אֲתַר דְּאַנּוּן דְּיִירִי בֵּיהּ הוּוּ זְעִיר וְכִלְהוּ עֶסְקֵי בְּאוֹרִייתָא. וְאִית עֲלֵן צוּרְבָא מְרַבְנִין רַבִּי יֵצְחָק בַּר יוֹסִי מַחוּזָאָה שְׁמִיהּ. וּבְכָל יוֹמָא וְיוֹמָא אָמַר לֹון מְלִין חֲדַתִּין בְּאוֹרִייתָא. וְאָמַר דְּהָא בְּחַג זְמַנָּא הוּוּ לְשִׁלְטָאָה. (ישראל שליטין בהוּוּ זְמַנָּא, וּנְקִיטְנָא לִזְלֵב דְּמַתַּחֲזִי דְאַנּוּן נְצִיחָנָא עֲלֵייהוּ עַל כָּל אָנּוּן דְּאַקְרוּן הַמַּמַּ הַעַם וְלִשְׁלִטָאָה עֲלֵייהוּ) (אזי עבר על נפשנו המים הזדונים ברוך יי שלא נתננו טרף לשניהם. וכי אית שנים למים, אלא) (ס"א דכל אנון רברבין) אָנּוּן שְׂאָר עֲמִין. אָנּוּן רְבַרְבִין מְמַנִּין עַל שְׂאָר עֲמִין עוֹבְדֵי עֲבוּדַת פּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת וּמִתְפַּרְכָּאן מִסְטְרִייהוּ דְיִשְׂרָאֵל וְקָרִינִין לֹון מִים הַזִּידוֹנִים. כְּמָא דְאַתָּ אָמַר, (תהלים קכד) הַמַּיִם הַזִּידוֹנִים.

[זוהר חלק א' - דף סד ע"א]

וּבְגִין לְשִׁלְטָאָה עֲלֵייהוּ אֲתִינָא בְּרוּזָא דְשְׂמָא קְדִישָׁא בְּאַנּוּן אַרְבַּע מִינִין שְׁבִלְיָלָב לְרַצְוִי לֵיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ (עלֵייהוּ) וְלְשִׁלְטָאָה (דף סד ע"א) עֲלֵייהוּ בְּרוּזָא דְשְׂמָא קְדִישָׁא. וְלֹאֲתַעְרָא עֲלֵן מִיין קְדִישִׁין לְנִסְכָּא עַל גְּבִי מְדַבְּחָא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תו אמר לון בראש השנה אתערוותא קדמאה איהו בעלמא. מאי אתערוותא קדמאה. דא ביי דינא דלתתא (נ"א דא ראש השנה ממש) דאתער למידן עלמא. וקודשא בריך הוא יתיב על עלמא בדינא ודאין עלמא.

ושלטא האי ביי דינא למידן עלמא, עד יומא דכפורי דנהרין אנפאה, ולא אשתכח חויה דלטורא בעלמא. דאיהו אתעסק במה דאתיין ליה ההוא שער דאיהו מסטרא דרוח מסאבא כדקא חזי ליה. ובגין דאתעסק בההוא שער לא קריב למקדשא.

ושער דא כההוא שער דראש חדש דאתעסק ביה ואנהירו אנפאה דראש השנה (נ"א כך בראש השנה) (נ"א אנהירו) (אנפוי דמקדשא). ועל דא ישראל פלהו משפחין רחמי קמי קודשא בריך הוא ואתעבר חובייהו. ורזא חדא אמר לון ולא אתייהיב רשו לגלאה בר לחסידי קדישין עליונין חכימין. אמר רבי יוסי מאן איהו. אמר לון עד לא בדיקנא בכו.

אזלו. לבתר אמר לון. כד סיהרא אתקריבת בשמשא. אתער קודשא בריך הוא סטרא דצפון ואחיד בה ברחימו ומשיך לה לגביה, ודרום אתער מסטרא אחרא. וסיהרא סלקא ומתחברא במזרח. וכדין ינקא מתרין סטרין ונטילת ברכאן בחשאי, וכדין אתברכא סיהרא ואתמלייא. והכא אתקריבת אתתא בבעלה.

כמה דאית רזא דיוקנא שייפי (נ"א בתיקוני דשייפי) דאדם ותיקוני. הכי נמי אית (נ"א איהו) רזא דדיוקנא דשייפי נוקבא ותיקוני דנוקבא. וכלא פריש בגוון. הכי נמי אית לעילא (ד"א מאן) אחיד בה ואתער לקבל ברחימו הכי נמי אית לתתא רזא ותיקנא דאדם תתאה אחרא תחות סיהרא (ד"א ותיקנא דנוקבא).

כמה דדרועא שמאלא (תשא קצד ב, פקודי רלג ב) לעילא אחיד בה ואתער לקבלה ברחימו. הכי נמי אית לתתא. (ווי העמודים כלחו קיימי שייפין לאתאחדא דא בדא ולא תקשרא דא בדא קשרי מהימנותא סטרא דקדושא מסטרא דרוח מסאבא דאיהו רזא דנחש לתתא). האי נחש איהו דרועא שמאלא דרוח מסאבא. ואחיד ביה מאן דרכיב ביה וקרבא לגבי דסיהרא ומשיך לה בינייהו נ"א בדביקו דקוטפא ואסתאבת.

וכדין ישראל לתתא מקרבין שער. וההוא נחש אתמשך אבתריה דההוא שער. וסיהרא אתדכיא וסלקאת לעילא ואתקשרת לעילא לאתברכא. ונהירין אנפאה מה דאתחשכת לתתא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כְּדִין הֶכָּא בְיוֹמָא דְכַפּוּרֵי פִּיּוֹן דְּהָהוּא חוּיָא בִישָׁא אֲתַעְסַק בְּהָהוּא שְׁעִיר. סִיְהָרָא אֲתַפְרֶשֶׁת מִנְיָה וְאֲתַעְסַקְתָּ (בישראל) לְאוּלְפָּא עֲלֵייהוּ סְנִיגוּרֵיָא וְסוּכְכַת עֲלֵייהוּ כְּאִמָּא עַל בְּנִין. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְרִיךְ לֹון מְלַעֲיָלָא וּמְחִיל לֹון.

לְבַתַּר יִשְׂרָאֵל כַּד מָטוּ לְחַג מִתְעַרֵי סְטָרָא דִימִינָא לְעֵילָא. בְּגִין דִּיתְקַשְׁר בֵּיה סִיְהָרָא וְיִתְנַהֲרוּ אֲנַפְהָא כְּדָקָא חוּי. וְכַדִּין פְּלַגְתָּ (יהב) חוּלְקָא דְבִרְכָאן לְכָל אַנּוּן מִמֶּנּוּ דְלִתְתָּא דִּיתַעְסַקוּן בְּחוּלְקָהוֹן. וְלֹא יִיתוּן לִינְקָא וּלְקַרְבָּא בְּסְטָרָא דְחוּלְקָהוֹן דִּישְׂרָאֵל.

כְּגוּוּנָא דָּא לִתְתָּא כַּד שְׁאָר עֲמִין אֲתַבְּרָכוּן. כְּלָהוֹן אַנּוּן מִתַּעְסַקִין בְּאַחְסַנְתָּ חוּלְקָהוֹן. וְלֹא הוּוּ אֲתִיִּין לְאֲתַעְרְבָא בְּהִדְיָהוּ דִּישְׂרָאֵל וּלְחַמְדָּא חוּלְקָא אַחְסַנְתִּיהוֹן. וּבְגִין כֶּךָ יִשְׂרָאֵל אַנּוּן מְשַׁכִּין בְּרַכָּאן לְכָל אַנּוּן מִמֶּנּוּ בְּגִין דִּיתַעְסַקוּן בְּחוּלְקָהוֹן וְלֹא יִתַּעְרְבוּן בְּהִדְיָהוּ.

וְכַד סִיְהָרָא אֲתַמְלִי בְּרַכָּאן לְעֵילָא כְּדָקָא יָאוּת. יִשְׂרָאֵל אֲתִיִּין וְיִנְקִין מִינְהָ בְּלַחוּדִיָּהוּ. וְעַל דָּא פְּתִיב (במדבר כט) בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ תְהִיָּה לָכֶם. מֵאֵי עֲצַרְתָּ, כְּתַרְגוּמוֹ פְּנִישׁוּ. כָּל מָה דְכְּנִישׁוּ מֵאַנּוּן בְּרַכָּאן עֲלֵאִין. לֹא יִנְקִין מִינְהָ עֲמִין אַחְרַנִּין בְּרִישְׂרָאֵל בְּלַחוּדִיָּהוּ. וּבְגִין כֶּךָ פְּתִיב עֲצַרְתָּ תְהִיָּה לָכֶם. לָכֶם וְלֹא לְשְׁאָר עֲמִין. לָכֶם וְלֹא לְשְׁאָר מִמֶּנּוּ.

וְעַל דָּא אַנּוּן מְרַצִּין עַל הַמַּיִם לְמִיָּהב לֹון חוּלְקָא בְּרַכָּאן דִּיתַעְסַקוּן בֵּיה. וְלֹא יִתַּעְרְבוּן לְבַתַּר בְּחִדּוּתָא דִּישְׂרָאֵל כַּד יִנְקִין בְּרַכָּאן עֲלֵאִין. וְעַל הָהוּא יוֹמָא פְּתִיב דוּדִי לִי וְאַנִּי לוֹ. דְּלֹא אֲתַעְרַב אוּחְרָא בְּהִדְיָהוּ.

[זוהר חלק א' - דף סד ע"ב]

לְמַלְכָּא דְזִמְן רְחִימוּי בְּסַעוּדְתָּא עֲלָאָה דְעֵבִיד לִיה לְיוֹמָא רְשִׁימָא. הָא רְחִימוּי דְמַלְכָּא יַדַּע דְמַלְכָּא (דף סד ע"ב) אֲתַרְעֵי בֵּיה. אֲמַר מַלְכָּא הַשְׁתָּא אֲנָא בְּעֵי לְמַחְדֵי עִם רְחִימָאֵי. וְדַחֲלִנָּא דְכַד אֲנָא בְּסַעוּדְתָּא עִם רְחִימָאֵי יַעֲלוֹן כָּל אַנּוּן קְסִטוּרֵי מִמֶּנּוּ וְיִתִּיבוּן עֲמָנָא לְפַתוּרָא לְמַסְעַד סַעוּדְתָּא דְחִדּוּהָ עִם רְחִימָאֵי. מָה עֵבֵד אַקְדִּים הָהוּא רְחִימוּי קוּסְטוּרִין דִּירוּקֵי וּבִשְׂרָא דְתוּרֵי וְאַקְרִיב קַמִּיָּהוּ דְאַנּוּן קְסִטוּרֵי מִמֶּנּוּ לְמִיכָל. לְבַתַּר יִתִּיב מַלְכָּא עִם רְחִימוּי לְהִיָּא סַעוּדְתָּא עֲלָאָה מְכָל עֲדוּנִין דְעֲלָמָא. וּבַעוּד דְאִיָּהוּ בְּלַחוּדוּי עִם מַלְכָּא שְׁאִיל לִיה כָּל צְרַכּוּי וְיִהִיב לִיה. וְאַחְדֵי מַלְכָּא עִם רְחִימוּי בְּלַחוּדוּהִי וְלֹא אֲתַעְרְבִין אַחְרַנִּין בִּינֵיהוּ. כֶּךָ יִשְׂרָאֵל עִם קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. בְּגִין כֶּךָ פְּתִיב בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ תְהִיָּה לָכֶם.

אֲמַרוּ רַבֵּי יוֹסִי וְרַבֵּי חֲיִיא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתַקִּין אוּרְחָא קַמֶּנּוּ. זְכַאִין אַנּוּן דְמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִיָּתָא. אֲתִי נְשַׁקּוּהוּ. קָרָא עֲלֵיהָ רַבֵּי יוֹסִי (ישעיה נד) וְכָל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

” וְרַב שְׁלוֹם בְּנִיךָ. כַּד מָטוּ בֵּי חֻקְלָא יְתִיבּוּ. אָמַר הָהוּא בַּר נִשְׁ מַאי שְׁנָא דְכְּתִיב, (בראשית יט) וַיִּי הַמָּטִיר עַל סְדוֹם וְעַל עֲמוֹרָה וְגוֹ'. (נדפס בפקודי רכוז ב) וּמַאי שְׁנָא בְּטוֹפְנָא דְכְּתִיב אֱלֹהִים אֱלֹהִים בְּכָל אֲתַר. (אמאי) וְלֹא כְּתִיב וַיִּי (בכלא).

אֵלָא תְּנִינָן בְּכָל אֲתַר דְּכְּתִיב וַיִּי הוּא וּבֵית דִּינּוּ. אֱלֹהִים סְתָם דִּינָא בְּלַחֲדוּי. אֵלָא בְּסְדוֹם אֲתַעְבִּיד דִּינָא וְלֹא לְשִׁיצָאָה עֲלֵמָא. וּבִגִּין כֶּף אֲתַעְרַב אִיהוּ בְּהַדִּי דִּינָא. אֲבָל בְּטוֹפְנָא כָּל עֲלֵמָא שְׂצִי וְכָל אַנּוּן דְּאֲשַׁתְּכַחוּ (נ"א בלחודוי) בְּעֲלֵמָא.

וְאִי תִּימָא (ד"א דהא) נַח וְדַעֲמִיָּה (ד"א אשתזיבו). (נ"א הא) סְתָם מְעֵינָא הוּא דְלָא אֲתַחְזִי. וְעַל דָּא כָּל מַה דְּאֲשַׁתְּכַח בְּעֲלֵמָא שְׂצִי לִיָּה. וְעַל דָּא וַיִּי בְּאֲתַגְלִיא וְלֹא שְׂצִי כָּלָא. אֱלֹהִים בְּעֵי סְתִימוּ וּבְעֵי לְאֲסַתְּמָרָא דְהָא כָּלָא שְׂצִי. וְעַל דָּא אֱלֹהִים בְּלַחֲדוּי הוּי.

וְרִזָּא דָּא (תהלים כט) ” לְמַבּוּל יֵשֵׁב. מִהוּ יֵשֵׁב. אֲלֵמָלָא קָרָא כְּתִיב לָא יִכְלִינָן לְמִימַר. יֵשֵׁב בְּלַחֲדוּי דְלָא אֲתִיָּא עִם דִּינָא. כְּתִיב הֲכָא יֵשֵׁב, וְכְּתִיב הֲתָם (ויקרא יג) בְּדַד יֵשֵׁב בְּלַחֲדוּי.

וּבִגִּין דְּנַח הוּא סְתָם מְעֵינָא. לְבַתַּר כַּד אֲתַעְבִּיד דִּינָא וְשְׂצִי עֲלֵמָא וְנַח רוּגְזִיָּה מַה כְּתִיב וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נַח וְגוֹ'. דְהָא כַּד שְׂצִי עֲלֵמָא לָא אֲדַכֵּר דְּסְתָם מְעֵינָא הוּא. וְרִזָּא (ודא) אֲוִלִּיפְנָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סְתָם וּגְלִיא. גְּלִיא הוּא בֵּי דִינָא דְלַתְתָּא. סְתָם הוּא אֲתַר דְּכָל בְּרַכָּאן נְפָקִי מִתְּמָן. וּבִגִּין כֶּף כָּל מְלוּי דְּבַר נִשְׁ דְּאַנּוּן בְּסְתִימוּ בְּרַכָּאן שְׂרִיין עֲלוּי. וְכָל דְּאַנּוּן בְּאֲתַגְלִיא הָהוּא אֲתַר דְּבֵי דִינָא שְׂרִיאן עֲלוּי בִּגִין דְּאִיהוּ אֲתַר בְּאֲתַגְלִי וְהָהוּא דְאַקְרִי רַע עֵין שְׁלִיט עֲלֵיָּה, וְכָלָא הוּא בְּרִזָּא עֲלָאָה כְּגוֹנָא דְלַעֲלָא.

בְּכַה רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר זַכָּאָה דְרָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן שְׂרִיא בְּגוּיָה דְהָא זְכוּתָא דִּילֵיָּה אֲזַמִּין לָן בְּטוּרֵי מְלִין עֲלָאִין כְּאַלִּין (עד כאן). אָמַר רַבִּי יוֹסִי הָאִי בַּר נִשְׁ לְאוּדְעָא לָן מְלִין אֵלִין קָא אֲתִי וְשִׁדְרִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְגַבְּנָן. כַּד אָתוּ וְסְדְרוּ מְלִין קַמֵּיָּה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר וְדָאִי שְׁפִיר קָא אָמַר. (נדפס בפקודי רסח ב).

רַבִּי אֲלַעְזָר הוּא יְתִיב יוֹמָא חַד קַמֵּיָּה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָבוּי. אָמַר לֵיהּ הָאִי קִץ כָּל בְּשַׁר אֲתַהֲנִי מֵאַנּוּן קַרְבָּנִין דְהוּוּ יִשְׂרָאֵל מְקַרְבִּין עַל גְּבִי מְדַבְּחָא אוּ לָא. אָמַר לֵיהּ כָּלָא הוּוּ מִסְתַּפְקִי כְּחֻדָּא לְעֵילָא וְתַתָּא.

וְתָא חֲזִי כְּהַנִּי וְלִיּוֹאִי וְיִשְׂרָאֵל אַנּוּן אֲקָרוּן אָדָם בְּחַבּוּרָא דְאַנּוּן רַעוּתִין קַדִּישִׁין דְסִלְקִין מְגוּוּיָהוּ. הָהוּא כְּשֵׁבָא אוּ אֲמָרָא אוּ הָהִיא בְּהֵמָה דְקַרְבִּין אֲצַטְרִיךְ עַד לָא יִתְקַרֵּב עַל גְּבִי מְדַבְּחָא לְפָרְשָׁא עֲלָה כָּל חֲטָאִין וְכָל רַעוּתִין בִּישִׁין לְאֲתוּדָאָה עֲלָה. וְכַדִּין הָהִיא אֲתַקְרִי בְּהֵמָה בְּכָלָא בְּגוּ אַנּוּן חֲטָאִין וּבִישִׁין וְהַרְהוּרִין.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

כְּגוֹנוֹא דְקַרְבְּנָא דְעֻזְאוֹל דְכְּתִיב (ויקרא יו) וְהִתְוֹדָה עָלַי אֶת כָּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. הַכִּי נָמִי הֶכָא. וְכַד סְלָקָא עַל גַּבֵּי מַדְבַּחָא מְטוּלָא עַל חַד תְּרִין. וּבְגִין כֶּךָ דָּא סְלָקָא לְאַתְרֵיהּ. וְדָא סְלָקָא לְאַתְרֵיהּ. דָּא בְּרֻזָּא דְאָדָם וְדָא בְּרֻזָּא דְבַהֲמָה כְּמָה דְאֵת אָמֵר (תהלים לו) אָדָם וּבַהֲמָה תוֹשִׁיעַ יי.

[זוהר חלק א' - דף סה ע"א]

חֲבִיתִין וְכָל שְׂאָר מְנַחוֹת לְאַתְעָרָא רִיחָא קַדִּישָׁא בְּרַעוּתָא דְכַהֲנֵי וְשִׁירְתָּא דְלִיּוּאֵי וּבְצִלוֹתָא דְיִשְׂרָאֵל. וּבַהֲהוּא תַנְנָא וְשִׁמְנָא וְקַמְחָא דְסֻלִיק מִתְרוּוֹן וּמִסְתַּפְקִין (ס"א ומתפנקין) (ס"א ומתפשטין) (דף סה ע"א) כָּל שְׂאָר מְאָרֵי דְדִינִין דְלֹא יְכַלִּין לְשַׁלְטָאָה בַּהֲהוּא דִינָא דְאַתְמָסֵר לוֹן. וְכֹלָא בְּזִמְנָא חֲדָא. תָּא חֲזִי, כֹּלָא אֲתַעְבִּיד בְּרֻזָּא דְמַהֲמִנּוּתָא לְאַסְתַּפְקָא דָּא בְּדָא, וְלְאַסְתַּלְקָא לְעֵילָא מָאן דְאַצְטְרִיד עַד אֵין סוּף. (נדפס בפקודי רכא א, רסח ב)

אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן אַרְיֵמַת יְדָאֵי בְּצִלוֹתִין לְעֵילָא, דְכַד רַעוּתָא עֲלָאָה לְעֵילָא לְעֵילָא קְיִימָא עַל הַהוּא רַעוּתָא דְלֹא אֲתִידַע וְלֹא אֲתַפְס כֹּלָל לְעֵלְמִין רִישָׁא דְסַתִּים יִתִיר לְעֵילָא. וְהַהוּא רִישָׁא אַפִּיק מְאֵי דְאַפִּיק וְלֹא יִדַּע וְנַהִיר מְאֵי דְנַהִיר כֹּלָא בְּסַתִּימוּ.

רַעוּ דְמַחְשְׁבָה עֲלָאָה לְמַרְדָּף אַבְתְּרֵיהּ וְלְאַתְנַהֲרָא מְנִיָּה. חַד פְּרִיסוּ אֲתַפְרִיס. וּמַגּוּ הַהוּא פְּרִיסָא בְּרִדִּיפוּ דְהַהִיא מַחְשְׁבָה עֲלָאָה מְטִי וְלֹא מְטִי עַד הַהוּא פְּרִיסָא נַהִיר מַה דְנַהִיר. וְכַדִּין (ס"א ההוא) אִיהוּ מַחְשְׁבָה עֲלָאָה נַהִיר בְּנַהִירוּ (בסתימו) סַתִּים דְלֹא יִדַּע וְהַהוּא מַחְשְׁבָה לֹא יִדַּע. כַּדִּין בְּטֵשׁ הָאֵי נַהִירוּ דְמַחְשְׁבָה דְלֹא אֲתִידַע בְּנַהִירוּ דְפְרִסָא דְקְיִימָא דְנַהִיר מְמַה דְלֹא יִדַּע וְלֹא אֲתִידַע וְלֹא אֲתַגְלִיָּא. וְכַדִּין (נ"א הא) דָּא נַהִירוּ דְמַחְשְׁבָה דְלֹא אֲתִידַע בְּטֵשׁ בְּנַהִירוּ דְפְרִיסָא וְנַהֲרִין כַּחֲדָא וְאַתְעַבִּידוּ תִשַׁע הֵיכְלִין.

וְהֵיכְלִין לָאו אַנּוּן נְהוּרִין וְלָאו אַנּוּן רוּחִין וְלָאו אַנּוּן נְשַׁמְתִּין. וְלֹא אִית (אִיהוּ) מָאן דְקְיִימָא בְּהוּ. רַעוּתָא דְכָל תִּשַׁע נְהוּרִין דְקְיִימֵי כְּלָהוּ בְּמַחְשְׁבָה דְאִיהוּ חַד מְנִיָּהוּ בְּחוּשְׁבְּנָא כְּלָהוּ לְמַרְדָּף בְּתַרְיָיהוּ בְּשַׁעְתָּא דְקְיִימֵי בְּמַחְשְׁבָה וְלֹא מִתְדַבְּקוּ וְלֹא אֲתִידַעוּ. וְאַלִּין לֹא קְיִימֵי לֹא בְּרַעוּתָא וְלֹא בְּמַחְשְׁבָה עֲלָאָה (נ"א עלאין). תַּפְסִין בַּהּ וְלֹא תַפְסִין. בְּאַלִּין קְיִימֵי כָּל רְזִי דְמַהֲמִנּוּתָא וְכָל אַנּוּן נְהוּרִין מְרֻזָּא דְמַחְשְׁבָה עֲלָאָה (דלתתא ד"א ולתתא) כְּלָהוּ אַקְרוּן אֵין סוּף. עַד הֶכָא מְטוּ נְהוּרִין וְלֹא מְטוּן וְלֹא אֲתִידַעוּ. לָאו הֶכָא רַעוּתָא וְלֹא מַחְשְׁבָה. (כדין ד"א כד) נַהִיר מַחְשְׁבָה וְלֹא אֲתִידַע (ידיע) מְמַאן דְנַהִיר. כַּדִּין אֲתַלְבֵּשׁ וְאַסְתִּים גּוּ בִינָה וְנַהִיר לְמָאן דְנַהִיר וְאַעִיל דָּא בְּדָא עַד דְאַתְכַּלִּילוּ כְּלָהוּ כַּחֲדָא. וּבְרֻזָּא דְקַרְבְּנָא כַּד סְלִיק כֹּלָא אֲתַקְשֵׁר דָּא בְּדָא וְנַהִיר דָּא בְּדָא. כַּדִּין קְיִימֵי כְּלָהוּ בְּסֻלִיקוּ וּמַחְשְׁבָה אֲתַעֲטֵר בְּאֵין סוּף. הַהוּא נַהִירוּ דְאַתְנַהֲרִי מְנִיָּה מַחְשְׁבָה עֲלָאָה (דלא אתיידע בה כלל) אַקְרִי אֵין סוּף. וּמְנִיָּה אֲשַׁתְּכַח

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וקיימא ונהיר למאן דנהיר ועל דא פלא קאים. זכאה חולקיהון דצדיקיא בעלמא דין ובעלמא דאתי.

תא חזי, האי קץ כל בשר, כמה דקשורא אשתכח לעילא בחדו, אוף הכי נמי לתתא בחדוותא. ורעותא לאסתפקא פלא לעילא ותתא. ואימא קיימא עליהו דישראל פדקא יאות.

תא חזי, בכל רישי ירחא וירחא פד סיהרא מתחדשא יתבין ליה להאי קץ כל בשר חולקא חדא יתיר על קרבנין לאתעסקא ביה וישתמש בחולקיה. ויהא סטרא דישראל בלחודדיהו. בגין דיתאחדון במלכיהון, ודא איהו שעיר. בגין דאיהו בחולקא דעשו דכתיב ביה שעיר (בראשית כז) הן עשו אחי איש שעיר. ועל דא איהו אשתמש בחולקיה. וישראל אנון משתמשין בחולקיהון. ובגין כך פתיב, (תהלים קלה) פי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו.

תא חזי, האי קץ כל בשר, כל רעותיה לאו איהו אלא בבשרא תדיר ובגין כך תקוונא דבשרא תדיר לגביה ועל דא אקרי קץ כל בשר. וכד איהו שליט, שליט על גופא ולא על נשמתא. נשמתא סלקא לאתרא ובשרא אתיהיב לאתר דא. פגוונא דא בקרבנא דרעותא סלקא לאתר חד, ובשרא לאתר חד.

ויבר נש דאיהו זכאה איהו קרבנא ממש לכפרה. ואחרא דלאו איהו זכאה, לאו איהו קרבנא בגין דביה מומא דכתיב, (ויקרא כב) פי לא לרצון וגו'. ועל דא צדיקיא כפרה אנון דעלמא וקרבנא אנון בעלמא (עד כאן):

[זוהר חלק א' - דף סה ע"ב]

תא חזי, ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני. למיטל רשו לאחשכא אפיהו (דף סה ע"ב) דבני עלמא. ובגיני כך הנני משחיתם את הארץ. (ועל דא עשה לך תבת עצי גופר בגין לאשתזבא בה ולא יכיל לשלטאה עלך. רבי חייא ורבי יוסי הוו אזלי בארחה אמר חד) פתיב ויעש נח ככל אשר צוהו ה'.

השלמה מההשמטות (סימן יא)

צוה ה'. אמר רבי יוסי זכאין אינון ישראל דאתיהיב להון אורייתא קדישא ואינון משתדלי בה יממא ולילי. תא חזי דהא משמע דאלולי דאשתכח נח עם תיבותא באתחברותא כחדא לא אשתזיב (ובגין כך) אסתים מן עינא בגו תיבותא. קמו ואזלו. אמר ההוא יודאי בודאי פתיב עשה לך תיבת עצי גופר, לך לגרמך בגין לאתחברא בהדה ולאשתזבא בה מה פתיב ויעש נח ככל אשר צוהו וגו'. (עד כאן מההשמטות)

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תא חזי, מה פתיב ונח בן שש מאות שנה וגו'. וכי אמאי אתא חושבנא דא לממני. אלא אילו לא הוה נח בן שש מאות שנה לא ייעול לתיבותא ולא יתחבר בהדה. פיון דאשתלים בשש מאות שנה כדין אתחבר בהדה.

ועל דא מן יומא דאשתלים חובייהו דבני עלמא אוריך לון קודשא בריך הוא עד דאשתלים נח בשש מאות שנה ואשתלים דרגיה כדקא יאות והוה צדיק שלים. וכדין עאל לתיבותא. וכלא כגוונא דלעילא:

ונח בן שש מאות שנה כמה דאמרן. ובגיני כך לא אתמר כבן שש מאות שנה. (ד"א ל"ג לקביל שית סטרין דעלמא). תו פתח ואמר ואני הנני מביא את המבול מים. מאי טעמא הנני פיון דאמר ואני. אלא אני אנכי (נ"א הנני) כלא מלה חדא היא.

תא חזי, בכל אתר אני אתעביד גופא לנשמתא ודאי דמקבלא ממה דלעילא. ובגין כך אתרמיז באת קיימא דכתיב אני הנה בריתי אתך. אני דקיימא באתגליא מזומנת למנדע. אני פרסיא למה דלעילא. אני דעבידנא נוקמין לדרי דרין. ואני כלייל דכר ונוקבא כחדא. לבתר אתרשים בלחודוי דאודמן למעבד דינא. הנני מביא את המבול מים.

פיון דאמר מביא את המבול לא ידענא דאיהו מים. אלא את המבול לאסגאה מלאך המות, דאף על גב דמיא הוו. מחבלא (לחבלא בהון מחבלא) (ד"א הוה) אזיל בעלמא לשיצאה באנון מיין. אני יי, הכי תנינן נאמן אנא לשלמא אגר טב לצדיקיא ולא תפרע מרשיעיא. ובגין כך אבטח לון קרא לצדיקיא באני לשלמא אגר טב דלהון לעלמא דאתי. ואגזים לרשיעיא לאתפרע מנייהו לעלמא דאתי באני.

לשחת כל בשר. כמה דאוקימנא דדא הוא מחבלא דעלמא. ועל דא פתיב, (שמות יב) ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגוף. ודא הוא לשחת כל בשר מסטרא דקץ כל בשר בא לפני. דהא פיון דמטא זמנא דאוריך לון קודשא בריך הוא (ד"א ל"ג ואוריך לון) עד דאשתלים נח לשש מאות שנה כדין לשחת כל בשר. אמר הכי אוליפנא משמיה דרבי יצחק (ס"א ברבי יוסי מחוזאי) דאמר לן (נ"א האי דאמרי לכון).

פתח ואמר, (ישעיה לח) אמרתי לא אראה יה יה בארץ החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי חדל. אמרתי לא אראה יה, כמה אטימין אנון בני נשא דלא ידעין ולא משגיחין במלי דאורייתא, אלא מסתכלי במלוי דעלמא ואתנשי מנייהו רוחא דחכמתא.

דכד בר נש אסתלק מהאי עלמא ויהיב חושבנא למאריה מכל מה דעבד בהאי עלמא בעוד דאיהו קאים רוחא וגופא כחדא וחמי מה דחמי, עד דאזיל לההוא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עֲלָמָא וּפְגַע לִיהּ לְאָדָם הָרָאשׁוֹן יְתִיב לְתַרְעָא דְגַנְתָּא דְעֵדָן לְמַחְמֵי כָּל אַנּוּן דְנִטְרוּ פְקוּדֵי דְמֵאֲרִיהוֹן וְחַדֵּי בְהוּ.

וְכִמְה צְדִיקָא סַחְרָנִיה דְאָדָם. אַנּוּן דְאֲתַמְנְעוּ מֵאַרְחָא דְגִיְהֵנָם וְסִטוּ לְגַבֵּי אַרְחָא דְגֵן עֵדָן. וְאֵלִין אַקְרוּן יוֹשְׁבֵי חַדְל. וְלֹא כְתִיב יוֹשְׁבֵי חֶלֶד. בְּגִין דְלֹא הוּוּ כְמוֹ חוֹלְדָה דְגֵרְרָא וּמְנַחָא וְלֹא יְדַע לְמֵאן שְׂבָקָא. אֲלֵא יוֹשְׁבֵי חַדְל. כְּמָא דֵאֲתֵי אָמַר, (ישעיה ב) חַדְלוּ לְכֶם מִן הָאָדָם וְגו' (אלא יושבי חדל) דְאֲתַמְנְעוּ לֹון מֵאַרְחָא דְגִיְהֵנָם. וְאֲתַקִּיפוּ בְהוּ לְאַעְלָא לְהוּ בְּגַנְתָּא דְעֵדָן.

דְּבַר אַחַר יוֹשְׁבֵי חַדְל אַנּוּן מְרִיהוֹן דְתִשׁוּבָה דְמִנְעוּ גְרַמְיֵיהוּ מֵאַנּוּן חוּבִין דְחַיִּיבֵיא. וּבְגִין דְאָדָם הָרָאשׁוֹן תְּב בְּתִיבְתָא קַמֵּי מֵאֲרִיהּ. יְתִיב (נ"א עם) עַל אַנּוּן דְאֲתַמְנְעוּ מִחוּבִיהוֹן וְאַנּוּן בְּנֵי חַדְל. כְּמָא דֵאֲתֵי אָמַר, (תהלים לט) אֲדַעָה מֶה חַדְל אָנִי. וּבְגִין כְּךָ אִיהוּ יְתִיב לְתַרְעָא דְגַנְתָּא דְעֵדָן וְחַדֵּי בְהוּ בְּצְדִיקָא דְאֲתֵין בְּהוּוּ אֲוֹרְחָא דְגַנְתָּא דְעֵדָן.

[זוהר חלק א' - דף סו ע"א]

תָּא חֲזִי, מֶה כְּתִיב אָמַרְתִּי לֹא אֲרָאָה יְהּ. וְכִי מֵאן יְכִיל לְמַחְמֵי יְהּ. אֲלֵא סוּפָא דְקָרָא אוֹכַח דְכְתִיב יְהּ בְּאַרְץ הַחַיִּים. תָּא חֲזִי, כַּד (תרומה קמא) סְלָקִין גְּשָׁמֵתִין לְאַתְרַ צְרוּרָא דְחַיִּי. תַּמֵּן מִתְהַנֵּן בְּזַהְרָא דְאַסְפַּקְלָרִיאָה דְנַהְרָא דְנַהִיר (דף סו ע"א) מֵאַתְרַ עֲלָאָה דְכָלָא. וְאִילוּ לֹא מִתְלַבֵּשָׁא גְשָׁמֵתָא בְּזַהְרָא דְלְבוּשָׁא אַחְרָא לֹא תִיכּוּל לְאַתְקַרְבָּא לְמַחְמֵי הַהוּא נְהוּרָא. וְרוּא דְמִלָּה כְּמָה דִּיהִבֵּי לְנִשְׁמָתָא לְבוּשָׁא דְמִתְלַבֵּשָׁא בִּיהּ לְמִיקָם בְּהַאי עֲלָמָא. הַכִּי נִמֵּי יְהִיבֵי לְהַ לְבוּשָׁא דְזַהְרָא עֲלָאָה לְמִיקָם בִּיהּ בְּהַהוּא עֲלָמָא וְלֵאסְתַּכְלָא בְּגוּ הַהוּא אֲסַפְקְלָרִיאָה דְנַהְרָא מְגוּ הַהוּא אַרְץ הַחַיִּים.

תָּא חֲזִי, מִשֶּׁה לֹא יְכִיל לְקַרְבָּא לְאַסְתַּכְלָא בְּמָה דְאַסְתַּכְלָא אֲלֵא כַּד אֲתַלְבֵּשׁ בְּלְבוּשָׁא אַחְרָא כְּמָא דֵאֲתֵי אָמַר (שמות כד) וַיְבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֲנָן וַיַּעַל אֶל הָהָר. וְתַרְגוּם בְּמַצִּיעוֹת עֲנָנָא. וְאַתְלַבֵּשׁ בְּהַ כְּמָאן דְאֲתַלְבֵּשׁ בְּלְבוּשָׁא. וּבְגִין דָּא (שמות כ) וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֲרָפֶל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים וּכְתִיב, (שמות כד) וַיְבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֲנָן וְגו' וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהַר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וַיְכִיל לְאַסְתַּכְלָא בְּמָה דְאַסְתַּכְלָא.

כְּגוּוֹנָא דָּא מִתְלַבֵּשִׁין גְּשָׁמֵתוֹן דְצְדִיקָא בְּהַהוּא עֲלָמָא בְּלְבוּשָׁא כְּגוּוֹנָא דְהַהוּא עֲלָמָא דְלֹא יִתְנַהֵג אֲלֵא בְּלְבוּשָׁא כְּגוּוֹנָא דָּא וְקִיִּמֵי לְאַסְתַּכְלָא בְּנַהְרָא דְנַהִיר בְּהַהוּא אַרְץ הַחַיִּים. וְזַהוּ יְהּ יְהּ בְּאַרְץ הַחַיִּים. דְהוּ סְבִיר דְלֹא יִזְכִּי לְהַהוּא נְהוּרָא וְלְהַהוּא אֲסַתְכְלוּתָא בְּגִין דְנַהְרָא דְנִגִּיד פְּסִיק לִיהּ וְלֹא אוֹלִיד. לֹא אֲבִיט אָדָם עוֹד דָּא אָדָם קְדַמָּאָה כְּמָה דֵאֲתַמְר.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וכל דא למה. בגין דאמר ליה נביאה כי מת אתה בהאי עלמא ולא תחיה ליהוא עלמא. בגין. דמאן דלא (הוה) אוליד בגין בהאי עלמא, כד נפיק מניה מתרכין ליה מכל מה דאמרן. ולא שריא למחמי בההוא נהורא דנהיר (כל שכן וכל שכן שאר עמא ושאר בני נשא). ומה חזקיה דהוה ליה זכות אבות ואיהו זכאה צדיק וחסידא כף. כל שפן מאן דלית ליה זכות אבות וחטי קמי מאריה.

סדר הלימוד ליום כד תשרי [יום 24 בשנה]

האי לבושא דקאמרן איהו (אנון) מה דאמרו חבריאי חלוקא דרבנן דאתלבישו בההוא עלמא. זכאה חולקיהון דצדיקייא דגניז לון קודשא בריך הוא כמה טבין ועידונין ליהוא עלמא, עלייהו פתיב, (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים וזלתך יעשה למחפה לו:

ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ. רבי יהודה פתח (במדבר כ) המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יי ויקדש בם. וכי באתר אחרא לא רבו בני ישראל את יי. מאי שנא הכא דקאמר המה מי מריבה ולא אחרנין. אלא הנני מי מריבה הו ודאי דיהבו חילא ותוקפא למאריהון דדינא לאתתקפא. בגין דאית מיין מתוקין ואית מיין מרירן. אית מיין צלילן ואית מיין עכירן. אית מיין שלם ואית מיין קטטו. ועל דא המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יי, דאמשיכו עלייהו למאן דלא אצטריך ואסתאיבו ביה הדא הוא דכתיב ויקדש בם.

אמר ליה רבי חזקיה אי הכי מאי ויקדש ויקדשו מבעי ליה. אלא מלה אסתליקת. ויקדש אתפגים מאן דלא אצטריך. כפיכול דאתפגימת סיהרא. ויקדש לאו לשבחא איהו הכא. ואני הנני מביא את המבול כמה דאוקימנא לאייתאה מתבלא עלייהו כמה דאנון אסתאבו ביה.

אמר רבי יוסי ווי לון לרשיעיא דלא בעאן לאתבא קמי קודשא בריך הוא על חוביהון בעוד דאנון בהאי עלמא. דכד בר נש אתיב ואתנחם על חובי. קודשא בריך הוא מחיל ליה. וכל אנון דמתתקפין בחובייהו ולא בעו לאתבא קמי קודשא בריך הוא על (חובי) חוביהון. לבתר (ינפול) ינפלו לגיהנם ולא יסקון ליה מתמן לעלמין.

תא חזי, בגין דאתקיפו לבייהו כל אנון דרא דנח ובעו לאחזאה חובייהו באתגליא. קודשא בריך הוא אייתי דינא עלייהו בההוא גוונא. אמר רבי יצחק ואפילו כד חטי בר נש באתפסיא קודשא בריך הוא רחמן. ואי תב בר נש לגביה חפי עליה ומחיל ליה ושביק ליה. ואי לא, גלי ליה לעיני כלא. מנלן מסוטה.

[זוהר חלק א' - דף סו ע"ב]

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

והכי נמי אתמחון אלין חייביא מארעא באתגליא. והיך אתמחון. אלא דהוּו נפקי מייא והוּו רתיחון מן תהומא וסלקי ואעבר מנייהו משכא. וכיון דאעבר מנייהו משכא הכי נמי בשרא ולא אשתארו אלא בגרמייהו לחוד. לקיימא דכתיב וימחו מן הארץ. וכל אנון גרמי אתפרדן דא מן דא ולא אשתארו כחדא. ומכלא אתעברו מעלמא. רבי יצחק אמר וימחו מן הארץ, מאי וימחו, כמא דאת אמר ימחו מספר חיים. מכאן אוליפנא דלית לון תחיה לעלמין ולא יקומו בדינא. (דף 10 ע"ב)

והקימותי את בריתי אתך. אמר רבי אלעזר מהכא קיימא דברית לעילא פקיומא דברית לתתא. משמע דכתיב אתך. ואמר רבי אלעזר מכאן אוליפנא דכד זכאין אנון בעלמא אתקיים עלמא לעילא ותתא. אמר רבי שמעון מלה סתים איהו. כד אתערוותא דדכורא לגבי נוקבא כד איהו מקני לה.

תא חזי, רזא דמלה כד צדיקא איהו בעלמא מיד שכינתא לא אתעדיאת מניה ותיאובתא דילה ביה. כדין תיאובתא דלעילא לגבה ברחימו פתיאובתא דדכורא לנוקביה כד איהו מקני לה. ועל דא והקימותי את בריתי אתך. אתער תיאובתא בגינה. כגוונא דא (בראשית יז) ואת בריתי אקים את יצחק.

והקימותי את בריתי אתך למהוי את בריתי בעלמא. ולבתר ובאת אל התבה, דאלמלא לאו איהו צדיק (ברית) לא ייעול לתיבותא דהא לא אתחבר לתבה בר צדיק, ובגיני כך ובאת אל התבה והא אתמר.

אמר רבי אלעזר בכל זמנא דבני נשא יתאחדון בברית דא, ולא ישבקון ליה, לית עם ולישן בעלמא דייכול לאבאשא לון. ונח אתקיף בברית דא ונטר ליה, בגיני כך קודשא בריך הוא נטר ליה (וכל דיליה). וכל בני דריה לא נטרו ליה, בגין כך קודשא בריך הוא אעבר לון מעלמא. והא אתמר בההוא חובא ממש דאנון חאבו בההוא גוונא אתמחון מעלמא.

רבי יהודה הוה שכיח קמיה דרבי שמעון, והוּו עסקי בהאי קרא דכתיב, (מלכים א יח) וירפא את מזבח ה' ההרוס. מאי וירפא. תא חזי, בימי אליהו, ישראל פלהו שבקו ליה לקודשא בריך הוא ושבקו ברית קיימא דלהון. כד אתא אליהו וחמא דקא שבקו בני ישראל האי ברית קיימא ואעברו מנייהו האי ברית.

כיון דחמא אליהו כך אתא לאתקנא מלה לדוכתיה. כיון דקריב מלה לדוכתיה אתסי פלא. הדא הוא דכתיב וירפא את מזבח ה' ההרוס. דא ברית קיימא (ד"א ל"ג דאתא לאתקנא מזבח יי ההרוס ברית קיימא) דהוה שביק מעלמא. וכתיב, (מלכים א יח) ויקח אליהו שתים עשרה אבנים למספר שבטי בני יעקב. דא הוא תקוונא דמזבח יי.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אֲשֶׁר הָיָה דְבַר יי אֱלֹהֵי לְאֹמֵר יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמִי. מֵאֵי טַעֲמָא אֲדַפְרֵי הֵכָא יִשְׂרָאֵל,
אֲלֵא וְדַאי יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמִי וְדַאי לְאַסְתְּלֵקָא לְעֵילָא וְלְאַתְבָּא בְרִית קְיָיֵמָא
לְאַתְרֵיהּ. וְהִינּוּ דְכְּתִיב כִּי עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּבִגִּין כֹּךְ אַתְּ מִזְבַּחְוֵיךָ הֲרָסוּ.

תָּא חֲזִי, כֹּל זְמַנָּא דְיִשְׂרָאֵל נִטְרוּ קְיָיֵמָא קְדִישָׁא כְּדִין עֲבָדֵי קְיָיֵמָא לְעֵילָא וְתָא.
וְכַד שְׁבָקֵי לְהַאי בְרִית כְּדִין לֹא אֲשַׁתְּכַח קִיּוּם לְעֵילָא וְתָא דְכְּתִיב, (ירמיה לג) אִם
לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׁמְתִי. וּבִגִּין כֹּךְ וִירְפָא אַתְּ מִזְבַּח יי
הֲהָרוּס. וְכִי רְפוּאָה אִיהוּ. הֵכִי הוּא וְדַאי דְהָא מְקַיִיִם לְהַהוּא אַתְרֵי דְמַהִימְנוּתָא תְּלִיָא
בֵּיהּ.

תָּא חֲזִי, אוּף הֵכִי פְּנַחֵס בְּשַׁעְתָּא דְקִנְיֵי לְעוּבְדָא דְזַמְרֵי אַתְקִין לְהַאי בְרִית
בְּאַתְרֵיהּ. וּבִגִּין כֹּךְ פְּתִיב, (במדבר כה) הִנְנִי נֹתֵן לּוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. וְכִי סִלְקָא
דְעַתְךָ דְבִגִּין פְּנַחֵס הוּהּ. וּמָה קִטְטָא הוּהּ לִיָּה לְפַנְחֵס בְּהַאי בְרִית. אֲלֵא הֵכָא אַתְקִישׁ
מְלָה בְּדוּכְתִיָּה. הִנְנִי נֹתֵן לּוֹ אֶת בְּרִיתִי. וּמָה אַתְּן לּוֹ שְׁלוֹם (לאתחברא כל חד בדוכתיה)
לְאַתְחַבְרָא בְרִית בְּאַתְרֵיהּ. וְעַל דָּא הִנְנִי נֹתֵן לּוֹ אֶת בְּרִיתִי (שְׁלוֹם). וּמָה (נ"א איהו)
שְׁלוֹם דְאִיהוּ אַתְרֵיהּ לְאַתְחַבְרָא בְּהַדִּיָּה. מָה דְאַתְפַּרְשׁ מִנִּיהּ בְּחוּבֵיהּ. בְּגִינֵיהּ אַתְחַבְרָא
בֵּיהּ. וְעַל דָּא הוּאִיל וְהוּא אַתְקִין מְלָה בְּדוּכְתִיָּה, מִכָּאן וְלַהֲלָאָה וְהִיתָה לּוֹ וְלִזְרַעוּ
אַחֲרֵי בְרִית כְּהַנֵּת עוֹלָם, תַּחַת אֲשֶׁר קִנְיָא לְאַלְהֵי וְגו'.

[זוהר חלק א' - דף סז ע"א]

אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לִית לָךְ מְלָה בְּעַלְמָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא קִנְיֵי לָהּ כְּמוֹ חוּבָא
דְבְרִית כְּמָא דְאַתְּ אֲמַר, (ויקרא כו) חָרַב נֹקְמַת נָקַם בְּרִית. וְתָא חֲזִי, לֹא אֲשַׁתְּלִיִם
חוּבָא דְדָרָא דְטוּפְנָא, אֲלֵא בְּגִין דְחָבוּ בְּחַבְיֵלוֹ (דארחייהו) עַל אֲרַעָא. וְאַף עַל גַּב
דְּהוּ מְקַפְחֵי דָּא לְדָא כְּדְכְּתִיב וְתַמְלֵא הָאָרֶץ חֲמָס (וחמס מכלא הוה ובגין כך) וְכְּתִיב כִּי
(דף סז ע"א) מְלָאָה הָאָרֶץ חֲמָס מִפְּנֵיהֶם. מִכָּל מְקוֹם וְתַשְׁחַת הָאָרֶץ לְפָנֵי הָאֱלֹהִים.
וְהִנְנִי מִשְׁחִיתֶם מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה, הִנְנִי מִשְׁחִיתֶם בְּחוּבָא דְחַבְלוֹתָא.

וְאִית דְאֲמַרֵי דְלֹא אֲשַׁתְּלִיִם קְסִטִיָּהּ אֲלֵא בְּחוּבָא דְחֲמָס דְהוּ מְקַפְחִין דָּא לְדָא
דְהוּ בִישִׁין לְשָׁמַיִם וְלְבְרִיתוֹת. תָּא חֲזִי, כְּמָה אֲנוּן מִמֵּנָן מְלַעֲיָלָא דְאַתְפַּקְדֵּן עַל קְלִי
דְאֲנוּן דְמָסְרֵי דִינָא עַל חַבְרִיהוֹן עַל מָה דְעֲבָדֵי לוֹן. וְעַל דָּא כְּתִיב כִּי מְלָאָה הָאָרֶץ
חֲמָס מִפְּנֵיהֶם. וּבִגִּין כֹּךְ פְּתִיב וְהִנְנִי מִשְׁחִיתֶם אֶת הָאָרֶץ:

וְיֵאמֵר יי לְנַח בֵּא אַתָּה וְכָל בֵּיתְךָ. אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אֲמַאי בְּכַלְהוּ (ד"א ל"ג אמר)
אֱלֹהִים וְהֵכָא יי. מֵאֵי שְׁנָא הֵכָא דְאַתְמַר יי שְׁמָא עֲלָאָה דְרַחֲמֵי. אֲלֵא רְזָא אִיהוּ
דְאוּלִּיפְנָא. לָאו אוּרְחָ אֲרַעָא לְקַבְלָא אַתְתָּא אוּשְׁפִיזָא בְּהַדָּה אֲלֵא בְרִישׁוֹ דְבַעֲלָהּ.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אוף הכי (נמי נח) נח בעא לאעלא בתיבותא לאתחברא בהדה. ולא הוה (ליה) יאות עד דבעלה דתיבה יהב ליה רשו לאעלאה (בהדה). דכתיב בא אתה וכל ביתך אל התבה. ובגין כך אקרי הכא יי בעלה דתיבה. וכדין עאל נח ואתחבר בהדה. וכן אוליפנא דלית ליה רשו לאושפיזא למיעאל לביתא אלא ברשו בעלה מאריה דביתא, הדא הוא דכתיב לבתר ויבא נח וגו'.

תא חזי, מה פתיב פי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה. מפאן אוליפנא דלא יקבל בר נש אושפיזא בביתיה אי איהו חשיד ביה דאיהו חייבא. אלא אי קאים בעינוי לזכאה דלא חשיד בעינוי פלל. הדא הוא דכתיב בא אתה וכל ביתך אל התבה, מאי טעמא בגין פי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה.

ואוליפנא דאי יהיב ליה רשו בלחודוי ולא יהיב רשו לכל אנון דאתיין עמיה, לא ייעול לון לביתא. הדא הוא דכתיב בא אתה וכל ביתך אל התבה. לכלא יהיב רשותא למיעל. ומקרא דא אוליפנא רזא דארחוי דארעא. (ד"א ל"ג בא אתה וכל ביתך אל התבה וגו').

רפי יהודה פתח (תהלים כד) לדוד מזמור ליי הארץ ומלואה תבל ויושבי בה. הא תנינן לדוד מזמור דאמר שירתא ולבתר שארת עליה רוח קדישא, מזמור לדוד דשארת עליה רוח קדישא ולבתר אמר (לה) שירתא. ליי הארץ ומלואה, האי קרא על ארעא דישראל אתמר דאיהי ארעא קדישא. ומלואה דא שכינתא כמא דאת אמר, (דברי הימים ב ה) פי מלא כבוד יי את בית יי. וכתיב, (שמות מ) וכבוד יי מלא את המשכן. מאי מלא ולא מלא. אלא מלא ודאי דאתמלייא מפלא. דאתמלייא מן שמשא. סיהרא שלים בכל סטרין. מלא מפל טובא דלעילא. פאסקופא דא דאתמלייא מפל טובא דעלמא. ועל דא פתיב ליי הארץ ומלואה. תבל ויושבי בה דא שאר ארעאן.

דבר אחר ליי הארץ ומלואה דא ארעא קדישא עלאה דקודשא בריך הוא אתרעי בה. ומלואה אלין נשמתהון דצדיקייא (ד"א ל"ג דכלהון מליין לה) אתמלייא (ד"א דאתמלייא) מנייהו מחילא דעמודא חד דעלמא קיימא עליה. ואי תימא על חד קיימא.

תא חזי, מה פתיב, (תהלים כד) פי הוא על ימים יסדה.

השלמה מההשמטות (סימן מ"ז)

על ימים יסדה, אלין חפימין דישראל רברביא דיסדן אורייתא וחכמתא דאתקריאת הים הגדול וכן הוא אומר (קהלת א') ועל נהרות אלין תלמידייא דאינון רברבין מן נהרא. וכן הרב גדול מן התלמידים. ואינון מחדדין את הרב בקושיותיהן.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

והוא מתרץ לון כל הקושיות ואינו מתרשל. כמו הנהרות שנמשכין לים ואינו מלא שנאמר כל הנחלים הולכים אל הים. והראיה אמרו אחרי כן מי יעלה בהר יי. כי אין מעשה בלא חכמה. כי התלמוד מביא לידי מעשה: (עד כאן מההשמטות)

כי הוא. מאן הוא. דא קודשא בריך הוא. כמא דאת אמר הוא עשנו. וכתוב, (איוב כח) כי הוא לקצות הארץ יביט. על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה אלן שבעה עמודים דקיימא (ארעא) עלייהו ומליין לה. היא אתמלייא מנייהו, היך אתמלייא מנייהו. בשעתא דאסגיא זכאין בעלמא כדין ארעא דא עבדת פירין ואתמלייא מפלא.

ובשעתא דאסגיא חייבין בעלמא כדין פתיב, (איוב יד) אזלו מים מני ים ונהר יחרב ויבש. אזלו מים מני ים, דא ארעא קדישא דאמרן דאשתקיא משקיו עלאה. ונהר יחרב ויבש, ההוא עמודא חד דקאים עלה לאתנהרא מניה. ונהר יחרב ויבש כמא דאת אמר (ישעיה נז) הצדיק אבד.

ואמר רבי יהודה בההוא זמנא דאתאבידו אנון חייבין מעלמא קודשא בריך הוא (עציב) (נ"א אסתכל) אשתדל על עלמא ולא חמא מאן (דקאים) דאגין עולה. ואי תימא הא נח, דהוה ליה לאגנא על (דריה) גרמיה ולאפקא מניה תולדין לעלמא. הדא הוא דכתיב כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה. בדור הזה דייקא.

[זוהר חלק א' - דף סז ע"ב]

רבי יוסי (דף סז ע"ב) אמר בדור הזה דא שבחא דיליה דהוה בההוא דרא חייבא ואשתכח כולי האי איש צדיק תמים (ודאי ולא בדרא דיליה אלא) (ס"א ודא די ליה) ואפילו בדרא דמשה, אבל לא הוה יכיל לאגנא על עלמא. בגין דלא אשתכחו עשרה בעלמא כמא דאת אמר, (בראשית יח) אולי ימצאון שם עשרה ולא אשתכחו תמן, אוף הכא לא אשתכחו עשרה. אלא הוא ותלת בנוי ונוקבייהו ולא הוו עשרה.

סתרי תורה השלמה מההשמטות (סימן יב) (מזוהר ישן) מה השיב הקדוש ברוך הוא לנח פשיצא מן התיבה וראה את העולם חרב והתחיל לבכות לפניו ואמר רבוננו של עולם נקראת רחום היה לך לרחם על בריותך וכו'. השיבו הקדוש ברוך הוא ואמר. רעיא שטייא, השתא אמרת דא, למה לא אמרת בשעתא דאמרית לך, כי אותך ראיתי צדיק לפני וגו'. ואחר כך, הנני מביא את המבול מים. ואחר כך, עשה לך תיבת עצי גופר. כל האי אתעכבית ואמרית לך בגין דתבעי רחמין על עלמא. ומכדין שמעתא דתשתזיב בתיבותא לא עאל בלבך למבעי רחמין על ישובא דעלמא ועבדת תיבותא ואשתזיבת וכען דאתאביד עלמא פתחת פומך למלא קדמי בעיין ותחנונים. פיון דחזא נח כך, אקריב קרבנין ועלוון דכתיב (בראשית ח) ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור וגו'.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אמר רבי יוחנן בא וראה מה בין צדיקים שהיו להם לישראל אחר נח ובין נח, נח לא הגין על דורו ולא התפלל עליהם כאברהם, דכיון דאמר קודשא בריך הוא לאברהם (בראשית י"ח) זעקת סדום ועמורה פי רבה מיד ויגש אברהם ויאמר וגו' והרבה תחנונים לפני הקדוש ברוך הוא עד ששאל שאם ימצא עשרה צדיקים שיכפר לכל המקום בעבורם, וחשב אברהם שהיו בעיר עם לוט ואשתו ובנותיו עשרה צדיקים ולפיכך לא התפלל.

אחר כך בא משה והתפלל והגין על דורו כיון שאמר הקדוש ברוך הוא (שמות ל"ב) סרו מהר מן הדרך. מיד עמד משה בתפלה ויחל משה וגו' עד שאחזתו חלחלה. רבנן אמרי, לא הניח משה לקודשא בריך הוא עד שנתן נפשו עליהם מן העולם הזה ומן העולם הבא דכתיב (שם) ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת אמר רבי יוסי מהכא (תהלים ק"ו) ויאמר להשמידם לולא משה בחירו עמד בפרץ לפניו.

אמר רבי יהושע, מה ראה נח שלא ביקש רחמים על דורו. אמר בלבו אולי לא אמלט דכתיב (בראשית ז') כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה כלומר לפי הדור ולפיכך לא ביקש רחמים עליהם. אמר רבי אלעזר אפילו (הכי) הכיר הוה ליה למבעי רחמין על עלמא בגין דניחא ליה לקודשא בריך הוא, מאן דיימר טבא על בנוי. מנא לן מגדעון בר יואש דלא הוה זכאי ולא בר זכאי ומשום דאמר טיבותא על ישראל, אמר ליה קודשא בריך הוא, (שופטים ו') לך בכחך זה והושעת את ישראל מיד מדין. מהו בכחך זה טיבותא דאמרת על בני. (עד כאן מההשמטות)

רבי אלעזר שאיל ליה לרבי שמעון אבוי, הא תנינן בשעתא דעלמא אתמלייא חובי בני נשא ודינא נפק, ווי לההוא זכאה דאשתכח בעלמא דאיהו אתפס בחובי דחייביא בקדמיתא. נח איך אשתזיב דלא אתפס בחובייהו. אמר ליה הא אתמר דקודשא בריך הוא בעא לאפקא מניה תולדין לעלמא מגו טיבותא. ותו דהא דינא לא יכלא לשלטאה עלוי בגין דהוה טמיר וגניז בתבה ואתפסיא מעינא.

ותא חזי, כתיב, (צפניה ב) בקשו צדק בקשו ענוה אולי תסרתו ביום אף יי. ונח בקש צדק ועאל בגווה לשלטאה ולקטרגא ליה. הכא אתרמיז לאנון קדישי עליונין למנדע ברזא דאתוון קדישין עלאין הפוכא דאתוון כ"ב לאתמחי לאנון חייביא. ועל דא וימחו מן הארץ כתיב. בא אתה וכל ביתך.

רבי יצחק פתח (ישעיה סג) מוליק לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם. (נ"א זרוע תפארתו) דא זכותא דאברהם דאיהו ימינא ממש. תפארת דמשה. ובגין כך בוקע מים מפניהם. דהא זכותא דאברהם בוקע מים איהו. וכל דא למה לעשות לו שם עולם.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תא חזי, מה בין משה לשאר בני עלמא. בשעתא דאמר לה קודשא בריך הוא למשה (שמות לב) ועתה הניחה לי וגו'. ואעשה אותך לגוי גדול וגו'. מיד אמר משה וכי אשובך דינהון דישראל בגיני. השתא ימרון כל אנון בני עלמא דאנא קטלית לון לישראל. כמה דעבד נח.

דכיון דאמר ליה קודשא בריך הוא דישזיב ליה בתיבותא (כמה דאתמר) דכתיב ואני הנני מביא את המבול מים וגו'. וכתיב ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה ואני הנני מקים את בריתי וגו' ובאת אל התבה כיון דאמר ליה דישתזיב הוא ובנוי לא בעא רחמין על עלמא ואתאבידו. ובגין כן אקרונ מי המבול על שמייה כמה דאת אמר, (ישעיה נד) פי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבור מי נח.

אמר משה השתא ימרון בני עלמא דאנא קטילת לון בגין דאמר לי ואעשה אותך לגוי גדול. השתא טב לי דאימות ולא ישתצון ישראל. מיד ויחל משה את פני יי אלהיו. בעא רחמין עלייהו ואתער רחמי על עלמא.

ואמר רבי יצחק שירותא דבעא רחמי עלייהו מאי קאמר. למה יי יחרה אפך בעמך. וכי מלה דא איך אמר ליה משה למה. והא עבדו פוכבים ומזלות כמה דאת אמר עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויאמרו אלה וגו'. ומשה אמר למה. אלא הכי אוליפנא מאן דמרצה לאחרא לא בעי למעבד ההוא חובא (דאיהו) רב, אלא יזעיר ליה קמיה. ולבתר יסגי ליה קמיה אחרא (ד"א ל"ג חייבא) דכתיב אתם חטאתם חטאה גדלה.

ולא שביק ליה לקודשא בריך הוא עד דמסר גרמיה למותא דכתיב ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת. וקודשא בריך הוא מחיל לון דכתיב וינחם יי על הרעה וגו'. ונח לא עבד כן אלא בעא לאשתזבא ושביק כל עלמא.

ובכל זמנא דדינא שריא על עלמא, רוח קודשא אמר ווי דלא אשתכח כמשה דכתיב (ישעיה ס"ג) ויזכור (ימי עולם משה עמו) (וגו) איה המעלים מים וגו'. דכתיב (שמות יד) ויאמר יי אל משה מה תצעק אלי. דהא איהו בצלותא סליק לון מן ימא. ובגין דשוי גרמיה בצלותא עלייהו דישראל בימא. איקרי (על שמייה) המעלים מים. דאיהו אסיק לון מן ימא.

[זוהר חלק א' - דף סח ע"א]

איה השם בקרבן את רוח קדשו דא איהו משה דאשרי (דף סח ע"א) לשכינתא בינייהו דישראל. מוליכם בתהמות כד אתבקעו מיא ואזלו בגו תהומי ביבשתא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דגלִידוּ מֵיָא (וכלא אתמר על משה). (נ”א ועל דא אקרי משה עמו) בגין דאמסר גרמיה על ישראל. אמר רבי יהודה אף על גב דזכאה הוה נח לאו איהו פדאי (בגין) דקודשא בריך הוא יגין על עלמא בגיניה.

תא חזי, משה לא תלה מלה בזכותיה אלא בזכות אבהן קדמאי. אבל נח לא הוה ליה במאן דיתלי בזכותא כמשה. אמר רבי יצחק ועם כל דא פיון דאמר ליה קודשא בריך הוא והקמתי את בריתי אתך הוה ליה למבעי רחמי עליהו. וקרבנא דאקריב לבתר, דיקריב ליה מן קדמת דנא דלמא ישכך רוגזא מעלמא.

אמר רבי יהודה מאי הוה ליה למעבד דהא חייבי עלמא הוו מרגיזין קמי קודשא בריך הוא ואיהו יקריב קרבנא. אלא ודאי נח דחיל על גרמיה הוה, בגין דלא יערע ביה מותא בגו חייבי עלמא דהוה חמי עובדיהון בישא כל יומא, והיך מרגזון קמי קודשא בריך הוא כל יומא.

רבי (אלעזר פתח) יצחק אמר כל זמנא דחייבי עלמא אסגיאו, זכאה דאשתכח בינייהו הוא אתפס בקדמיתא. דכתיב, (יחזקאל ט) וממקדשי תחלו. ותנינן אל תקרי ממקדשי אלא ממקודשי. ונח היך שזיב ליה קודשא בריך הוא בין כל אנון חייביא. אלא בגין דיפקון מניה תולדין בעלמא דהוה צדיק פדקא יאות.

ותו דאיהו אתרי בהו כל יומא ויומא ולא קבילו מניה, וקיים בנפשיה קרא דכתיב, (יחזקאל ג) ואתה פי הזהרת רשע וגו'. וכתיב ואתה את נפשך הצלת. מכאן כל מאן דאזהר לחייבא אף על גב דלא קביל מניה הוא שזיב ליה לגרמיה וההוא חייבא אתפס בחוביה. ועד כמה יזהר ליה עד דימחי ליה הא אוקמוה חבריאי.

רבי יוסי הוה שכית קמיה דרבי שמעון יומא חד, אמר ליה מאי חמא קודשא בריך הוא לשיצאה כל חיות ברא ועוף שמיא עמהון דחייביא. אי בני נשא חטאן בעירי ועופי שמיא ושאר בריין מה חטו. אמר ליה בגין דכתיב פי השחית כל בשר את דרכו על הארץ. פלהו הוו מחבלי ארחייהו. שבקי זיניהו ודבקו בזינא אחרא.

תא חזי, אנון חייבי עלמא גרמו הכי לכל בריין. ובעון (לאשכחא) לאפחשא עובדא דבראשית. ואנון גרמו לכל בריין לחבלא ארחייהו כמה דאנון מחבלן. אמר קודשא בריך הוא אתון בעיתו (לאשכחא) לאפחשא עובדי ידי, אנא אשלים רעותא דלכון ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה. אהדר עלמא למיין כמה דהוה בקדמיתא מיין במיין והא אתמר. מכאן ולהלאה אעביד בריין אחרנין בעלמא פדקא יאות:

ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו. רבי חייא פתח ואמר (ירמיה כג) אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יי. כמה אנון בני נשא אטימין לבא סתימין

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

עיינן דלא משגיחין ולא ידעין ביקרא דמאריהון דכתיב ביה הלא את השמים ואת הארץ אני מלא. היך בעון בני נשא לאסתתרא מחובייהו ואמרי מי רואנו ומי יודענו. וכתיב, (ישעיה כט) והיה במחשך מעשיהם. לאן יתמרון מקמיה.

למלכא דבנה פלטרין ועבד תחות ארעא טמירין פצירין. ליומין מרדו בני פלטרין במלכא אסחר (אצער) עלייהו מלכא בגייסוי. מה עבדו עאלו וטמירו גרמייהו תחות נוקבי פסירין. אמר מלכא אנא עבדית לון ומקמאי אתון בעאן לאתטמרא, הדא הוא דכתיב אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יי. אנא הוא דעבדית נוקבי פסירין ועבדית חשוכא ונהורא ואתון איך יכלין לאתטמרא קמאי.

[זוהר חלק א' - דף סח ע"ב]

תא חזי, כד בר נש חטי קמי מאריה ואמשיך גרמיה לאתפסא. קודשא בריך הוא עביד ביה דינא באתגליא. וכד בר נש אדפי גרמיה קודשא בריך הוא בעי לאסתרא ליה דלא יתחזי ביום אף יי. דודאי אפעי ליה לאינש (דף סח ע"ב) דלא יתחזי קמי מחבלא כד שריא על עלמא דלא יסתכל ביה. דהא כל אנון דיתחזון קמיה אית ליה רשו לחבלא.

והיינו דקאמר רבי שמעון כל בר נש דעיניה בישא, עינא דמחבלא שריא עלוי. ואיהו מחבלא דעלמא אקרי. ולבעי ליה לאינש לאסתמרא מגיה ולא לאתקרבא בהדיה דלא יתזק (קמיה). ואסיר למקרב בהדיה באתגליא. ומשום הכי מאיש רע עין בעי לאסתמרא מגיה. מקמי מלאך המות על אחת כמה וכמה. (ועל דא) מה כתיב בבלעם (במדבר כד) ונאם הגבר שתם העין. דעינא בישא הוה ליה ובכל אתר דהוה מסתכל ביה הוה אמשיך עליה רוח מחבלא. ובגין כך הוה בעי לאסתכלא בהו בישראל בגין דישיצי בכל אתר דעיניה הוה מסתכל. מה כתיב וישא בלעם את עיניו דזקיף עינא חד ומאיך עינא חד בגין לאסתכלא בהו בישראל בעינא בישא.

תא חזי, מה כתיב וירא את ישראל שוכן לשבטיו. וחמא דשכינתא חפיא עלייהו ורביעא עלייהו מתתקנא בתריסר שבטין תחותה ולא יכיל לשלטאה עלייהו עיניה. אמר איך איכול להון דהא רוח קדישא עלאה רביעא עלייהו וחפת לון בגדפהא. הדא הוא דכתיב פרע שכב פארי, וכלביא. מי יקימנו. מי יקימנו מעלייהו בגין דיתגליין ושלטא עינא עלייהו.

ועל דא קודשא בריך הוא בעא לחפיא לנח לאסתתרא מעינא דלא יכיל רוח מסאבא לשלטא עליה בגין דלא יתחבל והא אתמר. ויבא נח כמה דאתמר לאסתתרא מעינא. מפני מי המבול (דהא) דמיין דחקו ליה. אמר רבי יוסי חמא מלאך המות דהוה אתי (ד"א ל"ג לגביה) ובגין כך עאל לתיבותא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואסתמר בה תריסר ירחי (שתא). ואמאי תריסר ירחין. פליגי בה רבי יצחק ורבי יהודה. חד אמר י"ב ירחין דכך איהו דינא דחייביא. וחד אמר לאשלמא צדיק (נ"א צירי) דרגין תריסר ושאר דרגין דאתחזי לאפקא מן תיבה.

רבי יהודה אמר שתא ירחי אנון במיא ושינתא ירחי באשא. והא הכא מיא הוו אמאי תריסר ירחי. אמר (ליה) רבי יוסי בתרי דינין דגיהנם אתדנו במיא ואשא. במיא דמיין דנחתו עליהו מלעילא הוו צנינין פתלגא. באשא דמיין דנפקי מתתא הוו רתיחן באשא. ועל דא בדינא דגיהנם אתדנו באשא ומיאי (ובגין כך תריסר ירחי הוו דאמר רבי אלעזר דינא דחייביא בגיהנם תריסר ירחי הוו והא אוקמוה. ועל דא כל אנון חייבי עלמא אתדנו בתרין דינין אלין במיא ואשא) עד דאשתציוו מעלמא. ונח הוה מסתתר בתיבותא ואתפסי מעינא ומחבלא לא קריב לגביה, ותיבותא איהי הוה שטיא על אנפי מיא כמא דאת אמר וישאו את התיבה ותרם מעל הארץ.

ארבעים יום לקו. דכתיב ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וגו'. וכל שאר זמנא אתמחון מעלמא. הדיא הוא דכתיב וימחו מן הארץ. ווי לון לאנון חייביא דהא לא יקומון לאחייא בעלמא למיקם בדינא הדיא הוא דכתיב וימחו כמא דאת אמר, (תהלים ט) שמים מחית לעולם ועד. דאפילו למיקם בדינא לא יקומון:

וישאו את התבה ותרם מעל הארץ. רבי אבא פתח (תהלים נז) רומה על השמים אלהים על כל הארץ כבודך. ווי לון לחייביא דאנון חטאן ומרגיזין למאריהון בכל יומא. ובחובייהו דחייין לה לשכינתא מארעא. וגרמין דתסתלק מעלמא. ושכינתא אקרי אלהים. ועלה פתיב רומה על השמים אלהים.

תא חזי, מה פתיב וישאו את התבה דדחייין לה לבר. ותרם מעל הארץ, דלא שרייא בעלמא ואסתלקת מנה. וכד אסתלקת מעלמא, הא לית מאן דישגח בעלמא ודינא שלטא (בדינא) פדין עלוי. וכד יתמחון חייבי עלמא ויסתלקון מניה (דעלמא), שכינתא אהדרת מדורה בעלמא.

[זוהר חלק א' - דף סט ע"א]

אמר ליה רבי ייסא, אי הכי הא ארעא דישראל דאתמחון חייביא דהוו ביהוא זמנא אמאי לא אהדרת שכינתא לאתרה כדבקדמיתא. אמר ליה בגין דלא אשתארו בה שאר זכאי עלמא. אלא (אבל) בכל אתר דאזלו נחתת ושויאית (דף סט ע"א) מדורה עמהון. ומה בארעא נוכראה אחרא לא אתפרשא מנייהו, כל שכן אי אשתארו בארעא קדישא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

והא אתמר. בכל חובין דחייבי עלמא דחיינ לה לשכינתא. חד מנייהו מאן דמחבל ארחה על ארעא כדארמון. ובגין כך לא חמי אנפי שכינתא ולא עאל בפלטרין. ועל דא כתיב באלין וימחו מן הארץ אתמחון מן כלא.

תא חזי, בההוא זמנא דזמין קודשא בריה הוא לאחייאה מתייא, כל אנון מתין דישתפחון לבר בשאר ארעין נוכראין קודשא בריה הוא יברא לון גופייהו (נ"א יוקים לון בגופייהו) כדקא חזי. דהא גרמא חד דאשתאר ביה בבר נש תחות ארעא ההוא גרמא יתעביד כחמירא בעיסה ועליה יבני קודשא בריה הוא כל גופא.

ולא יהיב לון קודשא בריה הוא נשמתין אלא בארעא דישראל. דכתיב, (יחזקאל לז) הנה אני פותח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל. דיתגלגלון תחות ארעא. ולבתר מה כתיב ונתתי רוחי בכם וחייתם וגו'. דהא בארעא דישראל יקבלון נשמתין כל (אנון) בני עלמא. בר אלין (דרא דטופנא) דאסתאבו וסאיבו ארעא. באלין כתיב וימחו מן הארץ. מן הארץ דייקא. ואף על גב דאקשו ואפליגו קדמאי על דא. וימחו כמא דאת אמר, (תהלים ט) ימחו מספר חיים.

סדר הלימוד ליום כה תשרי [יום 25 בשנה]

אמר ליה רבי שמעון ודאי לית לון חולקא בעלמא דאתי דכתיב וימחו מן הארץ. וכתיב לעולם יירשו ארץ. אבל יקומון בדין. ועלייהו כתיב, (דניאל יב) ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות ולדראון עולם. ופלוגתא בהא אבל כלא כמה דאוקמוה חברייא:

וימח את כל היקום אשר על פני האדמה. רבי אבא אמר (את כל) לאכללא כל אנון שליטין דשלטין ממנן על ארעא. ודא הוא היקום אשר על פני האדמה. דכד עביד קודשא בריה הוא דינא בבני עלמא אעבר לאנון שליטין דממנן עלייהו בקדמיתא ולבתר לאנון דיתבי תחות גדפייהו דכתיב (ישעיה כד) יפקוד יי על צבא המרום במרום ולבתר על מלכי האדמה על האדמה.

והיך מתעברן קמיה. אלא אעבר לון בנורא דדליק הדא הוא דכתיב, (דברים ד) כי ה' אלהיך אש אוכלה הוא אל קנא. אשא (הוא) דאכיל אשא. ההוא יקום דעלייהו (נ"א מעבר) באשא. ואנון דיתבי תחותייהו במיא. ובגיני כך וימח את כל היקום אשר על פני האדמה. ולבתר מאדם ועד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ. כל אלין דלתתא. וישאר אף נח. אף למעוטי. דלא אשתארו בעלמא בר נח ודעמיה בתיבותא. רבי יוסי אומר חגיר הוה דאכיש ליה אריא והא אוקמוה:

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה. רבי חייא פתח (משלי כב) ערום ראה רעה ונסתר. האי קרא אתמר על נח דעאל לתיבותא ואסתתר בה. ועאל לגו תיבותא בזמנא דמייא דחקו ליה. והא אתמר דעד לא עאל לתיבותא חמא ליה למלאך המות דאזיל בינייהו ואסתר לון. פיון דחמא ליה, עאל לתבה ואסתתר בגוה. הדא הוא דכתיב ערום ראה רעה ונסתר. ראה רעה דא מלאך המות ונסתר מקמיה הדא הוא דכתיב מפני מי המבול.

רבי יוסי אמר ערום ראה רעה ונסתר. (ויסתר לא כתיב), אהדר על מה דאתמר בזמנא דמותא שריא בעלמא בר נש חפים יסתר ולא יקום לבר ולא יתחזי קמי מחבלא. בגין דכיון דאתייהיב ליה רשו, יחבל כל אנון דישתכחון קמיה ויעברון קמיה באתגלייא. וסופא דקרא ופתאים עברו ונענשו עברין קמיה ואתחזיין קמיה ונענשו.

[זוהר חלק א' - דף סט ע"ב]

דבר אחר עברו, עברו פקודא (דא) (נ"א דמאריהון) ונענשו. דבר אחר ערום ראה רעה ונסתר דא נח. ופתאים עברו ונענשו אלין בני דריה. (ונענשו), פיון דאסתתר ואשתהי תמן כל ההוא זמנא. (דף סט ע"ב) לבתר ויזכר אלהים את נח.

אמר רבי שמעון (ויזכור אלהים את נח) תא חזי בשעתא דדינא אתעביד לא כתיב ביה זכירה. פיון דאתעביד (ביה) דינא ואתאבידו חייבי עלמא, כדין כתיב ביה זכירה. דהא כד דינא שריא בעלמא אתחברותא לא אשתכח. ומחבלא שריא על עלמא. פיון דאתעבר דינא ואשתכח רוגזא, תב כלא לאתריה. ובגין כך כתיב הכא ויזכר אלהים את נח. דביה שריא זכור. דנח איש צדיק כתיב ביה.

כתיב, (תהלים פט) אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם. בשעתא דימא קפיץ בגלגולי ותהומי סלקי ונחת, קודשא בריך הוא שדר חד חוטא מסטרא דימינא ומשיך גלגולי ושכיך זעפיה ולית מאן דינדע ליה.

יונה נחת לימא ואזדמן ליה ההוא נונא ובלע ליה. היך לא נפקת נשמתיה מניה ולא פרחא מיד. אלא בגין דקודשא בריך הוא שליט בההוא גאותא דימא. וההוא גאותא דימא הוא חד חוטא דשמאלא דסליק ליה לימא לעילא וביה אסתלק. ואי לאו ההוא חוטא דמטי ליה מסטרא דימינא לא סלקא לעלמין. דכד (דכיון) דההוא חוטא נחית לימא וימא אתאחיד בה כדין אתערין גלגולי ושאגן למטרף טרפא. עד דקודשא בריך הוא אתיב ליה (לון) לאחורא ותבין לאתרייהו.

הדא הוא דכתיב בשוא גליו אתה תשבחם. תשבחם לאנון גלי ימא. תשבחם תתבר לון לאתבא לאתרייהו. דבר אחר תשבחם ממש שבחא הוא לון בגין דסלקין

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בתיאובתא למחמי. מפאן כל מאן דכסיף לאסתכלא ולמנדע אף על גב דלא יכיל (נ"א ולא יהבין ליה רשותא) שבחא איהו דיליה וכלא משבחן ליה.

אמר רבי יהודה נח כד הוה בתיבה דחיל הוה דלא ידבר ליה קודשא בריך הוא לעלמין. וכיון דאתעביד דינא ואתעברו חייבי עלמא פדין מה פתיב ויזכר אלהים את נח.

רבי אלעזר אמרתא חזי, בשעתא דדינא שריא בעלמא לא ליבעי ליה לאיניש דידבר שמייה לעילא (קמיה דקודשא בריך הוא בעלמא). דהא אי אדכר שמייה ידכרון חובוי (כלהו) וייתון לאשגחא ביה. מנלן משונמית, דההוא יומא יום טוב דראש השנה הוה וקודשא בריך הוא דאין עלמא. וכדין אמר ליה אלישע (מלכים ב ד) היש לדבר לך אל המלך דא קודשא בריך הוא. דכדין אקרי מלך. מלך הקדוש מלך המשפט. ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת. לא בעינא דידכרון לי וישגחון בי אלא בתוך עמי. מאן דעייל רישיה בין עמא (כלא) לא ישגחון עליה למידן ליה לביש. בגיני כך אמרה בתוך עמי.

תא חזי, נח בשעתא דרוגזא שריא בעלמא לא אדכר. פיון דדינא אתעבר מה פתיב ויזכר אלהים את נח השתא אדכר שמייה. דבר אחר ויזכר אלהים את נח כמה דאת אמר ואזכר את בריתי.

רבי חזקיה הוה אזיל מקפוטקיא ללוד. פגע ביה רבי ייסא. אמר ליה תוהנא עלך דאת בלחודך. דהא תנינן דלא יפוק בר נש יחידאי בארחה. אמר ליה רביא חד אזיל בהדאי ואיהו אתי אבתראי. אמר ליה ועל דא תוהנא איך אזיל בהדך מאן דלא תשתעי ביה מלי דאורייתא. דהא תנינן כל מאן דאזיל בארחה ולא עמיה מלי דאורייתא אסתכן בנפשיה. אמר ליה הכי הוא ודאי.

אדהכי מטא ההוא רביא. אמר ליה רבי ייסא ברי מאן אתר אנת. אמר ליה מקרתא דלוד ושמענא דהאי בר נש חפים אזיל תמן וזמינא גרמאי לפולחניה ולמיהה בהדיה. אמר ליה ברי ידעת מלי דאורייתא. אמר ליה ידענא דהא אבא הוה אוליה לי בפרשת קרבנות וארכינא אודנאי למאי דהוה אמר עם אחי דאיהו קשישא מנאי. אמר ליה רבי ייסא ברי אימא לי.

פתח ואמר ויבן נח מזבח ליי ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עולות במזבח. ויבן נח מזבח, דא איהו מזבח דאקריב ביה אדם קדמאה. נח (דף ע ע"א) אמאי קריב עולה. דהא עולה לא סלקא אלא בגין הרהורא דלבא (דרעותא) ונח במה חב. אלא נח הרהר ואמר הא קודשא בריך הוא גזר דינא על עלמא דיתחרב, דילמא בגין דשזיב לי כל זכותא פקע לי ולא ישתאר לי זכו בעלמא. מיד ויבן נח מזבח ליי.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ההוא מִזְבַּח דְּאֶקְרִיב בֵּיה אָדָם הָרֵאשׁוֹן הוּוּ. אִי הָכִי אֲמַאי וִיבְנֵי. אֶלָּא בְּגִין דְּחִיִּיבֵי עֲלָמָא גְרָמוּ דְלָא קְיִימָא בְּדוּכְתִּיה. כִּיּוֹן דְּאָתָא נַח כְּתִיב בֵּיה וִיבְנֵי. וַיַּעַל עוֹלוֹת עֹלֹת כְּתִיב חֲדָא (הוּא). כְּתִיב, (וַיִּקְרָא א) עוֹלָה הוּא אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לִי (לעולם עולה סלקא דכר. אי) עוֹלָה סִלְקָא דְכָר וְלָא סִלְקָא נּוֹקְבָא דְכְּתִיב זָכָר תָּמִים יִקְרִיבְנּוּ. אֲמַאי כְּתִיב אִשָּׁה דְהָא אִשׁ בְּעִי לְאִשְׁתַּכַּח תַּמָּן.

אֶלָּא אַף עַל גַּב דְּעוֹלָה אֶתְקָרִיב דְכָר. וְלֹאֲתַרִּיה אֶתְקָרִיב. נּוֹקְבָא לָא בְּעִי לְאִתְפָּרְשָׁא מִנִּיה, אֶלָּא בַּה אֶתְקָרִיב בְּגִין לְחַבְרָא דָּא בְּדָא. דְּסִלְקָא נּוֹקְבָא לְגַבֵּי דְכוּרָא לְאִתְחַבְרָא כְּחֲדָא. וְאִף עַל גַּב דְּאִשָּׁה לְשׁוּם אִישִׁים.

נַח אֶצְטְרִיף לִיה לְמַקְרַב עוֹלָה. דְּאִיהוּ בְּאַתֵּר דְּדְכוּרָא. עֶבֶד לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא לְאִתְחַבְרָא וְלֹאֲעֲלָא בְּתִיבָה. וְעַל דָּא אֶקְרִיב עוֹלָה. עוֹלָה הוּא אִשָּׁה. אִשׁ ה' דְּאִתְחַבֵּר (בה) שְׂמָאלָא בְּנוֹקְבָא. דְּהָא (כל) נּוֹקְבָא מְסֻטָּרָא דְשְׂמָאלָא קָא אֲתִיָּא וְדְכוּרָא מְסֻטָּרָא דִּימִינָא בְּאִתְדִבְקוּתָא דָּא בְּדָא. וּבְגִין כֶּף אֶקְרִי נּוֹקְבָא אִשָּׁה. אִשָּׁה קְטִירוּ דְרַחֲמֵי דְאֶחִיד בַּה שְׂמָאלָא לְסִלְקָא לָה לְעִילָא וְלֹאֲתַקְשָׂרָא כְּחֲדָא. וּבְגִין כֶּף (ד"א כתיב) עוֹלָה הוּא אִשָּׁה. קְשִׁירוּ דְדְכָר וְנוֹקְבָא דָּא בְּדָא:

וַיִּרַח יי אֶת רִיחַ הַנִּיחַח. וְכְתִיב אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח. אִשָּׁה הָכִי שְׂמַעְנָא תִּנְנָא וְאִשָּׁא מַחְבְּרִין כְּחֲדָא. דְּהָא לִית תִּנְנָא בְּלָא אִשָּׁא כְּמָה דְכְּתִיב (שמות יט) וְהָרַח סִינִי עֶשֶׂן כְּלוּ מִפְּנֵי אִשֶׁר יֵרֵד עָלָיו יי בְּאִשׁ.

תָּא חֲזִי (נשא קלוז, קלח) אִשׁ נְפִיק מְלָגִיו וְאִיהוּ דְק. וְאֶחִיד בְּמִלָּה אַחְרָא לְבָר דְּלָאו אִיהוּ דְק הָכִי וְאִתְאֲחִדֵּן דָּא בְּדָא וְכִדִּין תִּנְנָא סִלְקָא. מַאי טַעְמָא בְּגִין דְּאִתְאֲחִיד אִשָּׁא בְּמִלָּה דְרַגִּישׁ. וְסִימְנִיף חוּטְמָא דְנְפִיק בֵּיה תִּנְנָא מִגּוּ אִשָּׁא.

וְעַל דָּא כְּתִיב (דברים לג) יִשְׁמֹו קְטוֹרֶה בְּאַפְּךָ. בְּגִין דְּאֶהְדֵּר אִשָּׁא לְאִתְרִיה. וְחוּטְמָא (אתרגיש) אֶתְכַנִּישׁ בְּהָהוּא רִיחָא לְגוּ לְגוּ עַד דְּאִתְאֲחִיד כְּלָא וְתָב לְאִתְרִיה. וְאִתְקָרִיב כְּלָא לְגוּ מַחְשְׁבָה וְאִתְעֵבִיד רְעוּתָא חֲדָא. וְכִדִּין רִיחַ נִיחַח. דְּנַח רוּגְזָא וְאִתְעֵבִיד נִיחָא.

דְּהָא תִּנְנָא אֶתְכַנִּישׁ וְעִיל וְקָמִיט בְּאִשָּׁא וְאִשָּׁא אֶחִיד בְּתִנְנָא וְעִילִי תְרוּוִיָּהוּ לְגוּ לְגוּ עַד דְּנַח רוּגְזָא. וְכִדִּין אֶתְאֲחִיד (אחיד) כְּלָא דָּא בְּדָא וְנַח רוּגְזָא, כִּדִּין הוּא נִיחָא, וְקְשִׁירוּ חַד וְאִתְקָרִיב נִיחָא. נִיחָא דְרוּחָא חֲדוּתָא דְכְּלָא כְּחֲדָא. נְהִירוּ דְבוּצִינִין נְהִירוּ דְאַנְפִּין. וּבְגִין כֶּף כְּתִיב, וַיִּרַח יי אֶת רִיחַ הַנִּיחַח. כְּמָאן דְּאַרַח וְכַנִּישׁ כְּלָא לְגוּ אִתְרִיה.

אֲתָא רַבִּי יִיסָא וּנְשָׁקִיה. אָמַר וּמָה כָּל הַדִּין טָבָא אִית תַּחוּת יָדְךָ וְלָא יִדְעָנָא בֵּיה. אָמַר אֶהְדֵּרְנָא מִן אוּרְחָא, וְנִתְחַבֵּר בְּהַדְךָ. אָזְלוּ. אָמַר רַבִּי חֲזַקִּיה אֶרְחָא דָּא בְּהַדִּי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שְׂכִינְתָּא נְהָךְ דְּהָא מִתְקַנָּא קַמָּן. אַחֲד בִּידָא דְּהוּא יְנוּקָא וְאִזְלוּ. אֲמַרוּ לִיה אִימָא
לֵן קָרָא חַד מֵאַנוּן דְּאָמַר לָךְ אַבוּךְ.

פִּתַח הָהוּא יְנוּקָא וְאָמַר (שיר השירים א) יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ, דָּא הוּא תְּאוּבְתָא
עֲלָאָה דִּיפּוּק (דנפקא) רְעוּתָא מִפּוּמָא לְנִשְׁקָא וְלֹא נִפִּיק מִחוּטְמָא כַּד אֲשָׁא נִפְקָא,
דְּהָא כַּד אֲתַחְבֵּר פּוּמָא לְנִשְׁקָא נִפִּיק אֲשָׁא בְּרְעוּתָא בְּנִהִירוּ דְּאַנְפִּין בְּחֻדוּה דְּכֻלָּא
בְּאַתְדִּבְקוּתָא דְּנִיחָא.

[זוהר חלק א' - דף ע ע"ב]

וּבְגִין כֶּךָ פִּי טוֹבִים דּוּדִיךְ מִיָּן. מִתְהוּא יָן (יין) דְּמַחְדֵּי וְנִהִיר אַנְפִּין וְחִיִּיכִין עֵינִין
וְעֵבִיד רְעוּתָא. וְלֹא מִיָּן דְּמִשְׁכֵּר (דשכיר) וְעֵבִיד רוּגְזָא וְאַחֲשִׁיךְ אַנְפִּין וְלִהְטָאן עֵינִין
יָן דְּרוּגְזָא. וְעַל דָּא בְּגִין דְּחַמֵּר דָּא טַב, נִהִיר אַנְפִּין וְחֻדֵי עֵינִין וְעֵבִיד תִּיאוּבְתָא
דְּרַחֲמֵי, מְקַרִּיבִין לִיה כָּל יוּמָא עַל גְּבִי מְדַבְּחָא (דף ע ע"ב) שְׁעוּרָא דְּמָאן דְּשִׁתֵּי לִיה
חֻדֵי לִיה וְעֵבִיד לִיה נִיחָא דְּכֻתִּיב (במדבר כח) וְנִסְכוּ יָן רְבִיעִית הַהִין. וּבְגִין כֶּךָ פִּי
טוֹבִים דּוּדִיךְ מִיָּן. מִתְהוּא יָן דְּאַתְעַר רַחֲמֵי וְתִיאוּבְתָא.

וְכֻלָּא כְּמָה דְּלִתְתָּא אֲתַעַר רַחֲמֵי וְדִלְעִילָא. תְּרִין שְׂרָגִין כַּד אֲתַדְעָךְ נִהוּרָא
דְּלְעִילָא בְּתַנְנָא דְּסָלִיק מִתְהוּא דְּלִתְתָּא אֲתַדְלִיק הָהוּא דְּלְעִילָא. אֲמַר רַבִּי חֲזַקִּיָּה
הֵכִי הוּא וְדָאֵי דְּעֲלָמָא עֲלָאָה תְּלִיא בְּתַתָּא וְתַתָּא בְּעֲלָאָה, וּמִזְמַנָּא דְּאַתְחַרִּיב בִּי
מְקַדְּשָׁא בְּרַכָּאן לֹא אֲשַׁתְּכַחוּ לְעִילָא וְתַתָּא. לְאַחֲזָאָה דְּדָא בְּדָא תְּלִיא.

וְאֲמַר רַבִּי יוֹסִי בְּרַכָּאן לֹא אֲשַׁתְּכַחוּ וְלוּוֹטִין אֲשַׁתְּכַחוּ, דְּהָא יְנִיקוּ דְּכֻלָּא בְּהָהוּא
סְטֵרָא נִפְקִי (ד"א וברכאן לא נפקי), מְאִי טַעְמָא, בְּגִין דִּישְׂרָאֵל לֹא שְׂרִיין בְּאַרְעָא וְלֹא
פְּלַחֵי פּוּלְחָנָא דְּאַצְטְרִיךְ לְאַדְלָקָא בּוּצִינִין וְלֹא אֲשַׁתְּכַחוּ בְּרַכָּאן, וּבְגִין כֶּךָ לֹא
מִשְׁתַּכְּחֵי לְעִילָא וְתַתָּא, וְעֲלָמָא לֹא יִתִּיב בְּקִיּוּמֵיהּ כְּדָקָא יָאוּת.

וְאֲמַר רַבִּי חֲזַקִּיָּה לֹא אוֹסִיף לְקַלֵּל עוֹד אֶת הָאֲדָמָה בְּעִבּוּר הָאָדָם. מְאִי הוּא, אֲמַר
רַבִּי יִיסָא הֵכִי שְׁמַעְנָא מְרַבִּי שְׁמַעוֹן דְּאָמַר כָּל זְמַנָּא דְּאֲשָׁא דְּלְעִילָא אוֹסִיף לְתַקְפָּא,
תְּנַנָּא דְּאִיהוּ דִּינָא דְּלִתְתָּא אֲתַקִּיף רוּגְזָא וְשָׁצִי כְּלָא. בְּגִין דְּכַד נִפִּיק אֲשָׁא לִית לִיה
פְּסִק (קמיה) עַד דִּישְׁתַּלִּים דִּינָא. וְכַד דִּינָא דְּלִתְתָּא לֹא אוֹסִיף לְאַתְתַּקְפָּא בְּדִינָא
דְּלְעִילָא עֵבִיד דִּינָא וּפְסִיק וְלֹא יִשְׁתַּלֵּם דִּינָא לְשִׁצְאָה. וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב לֹא אוֹסִיף
לְמִיָּהֵב תּוֹסַפֵּת לְאַתְתַּקְפָּא דִּינָא דְּלִתְתָּא.

אֲמַר הָהוּא יְנוּקָא שְׁמַעְנָא בְּגִין דְּכֻתִּיב אַרְוֵרָה הָאֲדָמָה בְּעִבּוּרָךְ. דְּהָא בְּהִיא
שְׁעָתָא דְּאַתְלִטָּיא אַרְעָא בְּחוּבָא דְּאָדָם. אֲתִיִּיהִיב רְשׁוֹ לְשַׁלְטָאָה עֲלָהּ הָהוּא חוּיָא
בִּישָׁא דְּאִיהוּ מַחְבְּלָא דְּעֲלָמָא וְשָׁצִי בְּנֵי עֲלָמָא. מִתְהוּא יוּמָא דְּקַרִּיב נַח קְרַבְנָא,
וְאַרְח לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲתִיִּיהִיב רְשׁוֹ לְאַרְעָא לְנִפְקָא מִתַּחוּת הָהוּא נַחֵשׁ

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וּנְפָקָא מִמְסַבָּא. וְעַל דָּא מְקַרְבִּין יִשְׂרָאֵל קְרַבְנָא לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּגִין לְאַנְהָרָא אִפִּי אַרְעָא.

השלמה מההשמטות (סימן יג)

עוֹד פֶּתַח הֵהוּא יְנוּקָא וְאָמַר (שיר השירים א') לְרִיחַ שְׁמַנִּיךָ טוֹבִים. לְרִיחַ מָאן, אֵלָא אֵית רִיחַ וְאֵית רִיחַ. רִיחַ הַקְרָבָן וְרִיחַ הַקְטוֹרֶת. רִיחַ הַקְרָבָן מְקַרֵּב וּמַיִיחַד כֹּל אֵינוֹן שְׁבִטָא דְהִיכְלָא דְבֵית דָּוִד וְרִיחַ הַקְטוֹרֶת מְקַרֵּב וּמַיִיחַד וְאַנְהִיר אֵינוֹן בּוֹצִינִין עֲלָאִין נְהִיר (גהרי) אִפְרָסְמוֹנָא דְכִיָּא

וְעַל דָּא תְרִין מְדַבְּחִין הִיוּ, מְזַבַּח הַקְטוֹרֶת וּמְזַבַּח הָעוֹלָה מְזַבַּח הַקְטוֹרֶת אִיהוּ פְּנִימָא מְזַבַּח הָעוֹלָה אִיהוּ לְבַר. רִיחַ מְזַבַּח הָעוֹלָה מִתְקִין לְאַנְהָרָא בּוֹצִינִין תְּתָאִין, רִיחַ מְזַבַּח הַקְטוֹרֶת מִתְקִין לְאַנְהָרָא בּוֹצִינִין עֲלָאִין. וְעַל דָּא לְרִיחַ שְׁמַנִּיךָ טוֹבִים לְרִיחַ דְהֵהוּא קְטוֹרֶת שְׁמַנִּיךָ טוֹבִים.

בֵּא וְרָאָה שְׁתֵּי מְזַבְּחוֹת הֵן מְזַבַּח פְּנִימִי לְעֵילָא מְזַבַּח חִיצוֹן לְתַתָּא. מְזַבַּח הַפְּנִימִי הוּא שְׁלָם וְזֵהוּ דְכְּתִיב הַמְזַבְּחָה בְּתוֹסֶפֶת ה"א וְכֹף הוּא בְּכָל מְקוֹם. וּמְזַבַּח הַחִיצוֹן הוּא חֶסֶר ה"א כְּמוֹ נְעֵרָה נְעַר חֶסֶר ה' אֲשֶׁתְּכָה דְמֵאֲתַעְרוּתָא דְמְזַבַּח הַפְּנִימִי (ס"א החיצון) שֶׁל מִטָּה אֲתַעַר מְזַבַּח הַפְּנִימִי שֶׁל מְעֵלָה וּבְמָה אֲתַעַר בְּרִיחַ (ס"א דמאתערותא) דְמְזַבַּח הַחִיצוֹן שֶׁל מִטָּה אֲתַעַר מְזַבַּח הַחִיצוֹן שֶׁל מְעֵלָה וּבְמָה אֲתַעַר בְּרִיחַ הַקְרַבְנוֹת. וּבְרִיחַ הַקְטוֹרֶת שֶׁל מְזַבַּח הַפְּנִימִי שֶׁל מִטָּה אֲתַעַר מְזַבַּח הַפְּנִימִי שֶׁל מְעֵלָה, וּבְמָה אֲתַעַר בְּרִיחַ הַקְטוֹרֶת. וְעַל דָּא) הַקְטוֹרֶת שֶׁל מְעֵלָה וְאֲתַעַר רִיחַ הַקְרָבָן שֶׁל מִטָּה וְעַל דָּא (שיר השירים א') לְרִיחַ שְׁמַנִּיךָ טוֹבִים אֵינוֹן בּוֹצִינִין נְהִירִין וְנִצִּיצִין. כְּתִיב הֲכֹא טוֹבִים וְכְּתִיב הֵתֵם (בראשית א') וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹרֶךְ כִּי טוֹב: (עד כאן מההשמטות)

אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה יְאוֹת הוּא (והיא) וְהֵאֵי הוּא תְּלִי עַד דְּקִימוֹ יִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא דְּסִינִי. אָמַר רַבִּי יִיסָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲזַעִיר לָהּ לְסִיחָרָא וְשְׁלֵטָא הֵהוּא נְחָשׁ, אָבֵל בְּגִין חוּבָא דְּאָדָם אֲתַלְטִיָּא בְּגִין לְמִילֵט עֲלֵמָא. בְּהֵהוּא יוֹמָא (דאיתיבת אורייתא) נִפְקַת אַרְעָא מֵהֵהִיא קָלְלָה וְקִימָא סִיחָרָא בְּהֵהִיא גְרִיעוּתָא, בַּר בְּשַׁעְתָּא דְּקוּרְבְּנָא אֲשֶׁתְּפָחוּ בְּעֵלְמָא וְיִשְׂרָאֵל יִתְבִּין עַל אַרְעֵהוֹן.

אָמַר רַבִּי יִיסָא לְהֵהוּא יְנוּקָא מֵה שְׁמֹךְ, אָמַר לִיה אָבָא. אָמַר לִיה אָבָא תְּהָא בְּכֹלָא בְּחַכְמָה וּבְשִׁנִּין. קָרָא עֲלֵיהּ (משלי כג) יִשְׁמַח אָבִיךָ וְאִמָּךְ וְתִגַּל יוֹלְדֵתְךָ.

אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה זְמִין קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאַעְבְּרָא רוּחַ מְסַבָּא מִן עֲלֵמָא כְּמָה (ד"א ל"ג דאתמר) דְּכְּתִיב, (זכריה יג) וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אֲעֵבִיר מִן הָאָרֶץ. וְכְּתִיב, (ישעיה כה)

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בלע המות לנצח ומחה יי אלהים דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ פי יי דבר.

וזמן קודשא בריך הוא לאנהרא לסיהרא ולאפקא לה מחשוכא בגין ההוא חויה בישא. כמה דכתיב, (ישעיה ל) והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים. מאי אור, ההוא אור דגניו ליה קודשא בריך הוא בעובדא דבראשית:

ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו וגו'. רבי אבא פתח ואמר, (משלי י) ברפת יי היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה. ברפת יי דא שכונתא דאיהי אתפקדא על ברכאן דעלמא, ומנה נפקי ברכאן לכלא.

[זוהר חלק א' - דף עא ע"א]

תא חזי מה פתיב בקדמיתא ויאמר יי לנח בא אתה וכל ביתך אל התיבה וגו'. כמה דאתמר דמאריה דביתא יהב ליה רשו למיעאל. לבתר אתתא אמרה ליה לנפקא. בקדמיתא עאל ברשותא דבעלה, לסוף נפק ברשו דאתתא. מכאן אוליפנא מאריה (דף עא ע"א) דביתא יעיל ואתתא תפיק, הדא הוא דכתיב ויאמר אלהים אל נח לאמר צא מן התיבה. דרשו תוה בידהא לאפקא ליה לאושפיזא ולא לאעלא ליה.

כיון דנפק יהב מתנן לה, בגין דאיהי בביתא וביתא בידהא. ואנון מתנן דיהב לה בגין לאסגאה לה רחימותא בבעלה. מכאן אוליפנא אורח ארעא לאושפיזא. (למיהב בידא דבעלה כד נפק יהב מתנן לאתתיה ולא בידה ובגין כך כיון דיהב ליה מתנן) ועל דא לבתר דיהב לה מתנן לאסגאה לה רחימותא בבעלה (נ"א)

כיון דנפק יהב מתנן ונבזבז בידא דבעלה למיהב לאתתיה ולמחדי בה ולאסגאה לה רחימותא בבעלה, הדא הוא דכתיב ויקח מכל וגו' ויעל עולות במזבח, אלן מתנן דיהב בידא דבעלה בגין לאסגאה לה רחימותא בעלמא, ומכאן אוליפנא אורח ארעא לאושפיזא דיהב מתנן בידא דבעלה לאתתיה ולא בידהא, ועל דא ויעל עולות במזבח, קורבנא לדכורא לאסגאה רחימותא בבעלה ברכא ליה) ברכא ליה, דכתיב ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו וגו'. ובגין כך פתיב, (משלי י) ברפת יי היא תעשיר. ודאי כמה דאתמר.

ולא יוסיף עצב עמה. רזא דכתיב בעצבון תאכלנה. עצבון עציבו ורוגזא בלא נהירו דאנפין. פד אתחשך סיהרא וברכאן לא משתפחי. בעצבון סטרא דרוחא אחרא דאמנע ברכאן מעלמא, ובגין כך ולא יוסיף עצב עמה. ודא הוא רזא דכתיב, (בראשית ח) לא אוסיף לקלל עוד את האדמה:

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ומוראכם וחתכם יהיה. מפאן ולהלאה יהא לכון דיוקנין דבני נשא דהא בקדמיתא לא הוו דיוקנין דבני נשא. תא חזי, בקדמיתא פתיב, (בראשית ט) בצלם אלהים עשה את האדם. וכתב, (בראשית ה) בדמות אלהים עשה אותו. פיון דחטו אשתנו דיוקנייהו מההוא דיוקנא עלאה ואתהפכו אנון למדחל מקמי חיוון ברא.

בקדמיתא כל ברין דעלמא זקפן עיינין וחמאן דיוקנא קדישא עלאה וועאן ודחלין מקמיה. פיון דחטו אתהפך דיוקנייהו מעינייהו לדיוקנא אחרא. ואתהפך דבני נשא זעין ודחלין קמי שאר ברין.

תא חזי, כל אנון בני נשא דלא חטאן קמי מאריהון ולא עברין על פקודי אורייתא. זיו דיוקנא דלהון לא אשתני מחיוו דדיוקנא עלאה. וכל ברין דעלמא זעין ודחלין קמיה. ובשעתא דבני נשא עברין על פתגמי אורייתא, אתחלף דיוקנא דלהון וכלהו זעין ודחלין מקמי ברין אחרנין, בגין דאתחלף דיוקנא עלאה ואתעבר מנייהו, וכדין שלטי בהו חיות ברא, דהא לא חמו בהו ההוא דיוקנא עלאה כדקתזי.

ועל כף השתא פיון דעלמא אתחדש כמלקדמין, בריך לון ברכה דא ושלטי לון על פלא, כמא דאת אמר וכל דגי הים בידיכם נתנו. ואפילו נוני ימא. רבי חייא אמר בידיכם נתנו. מקדמת דנא. דכד ברא קודשא בריך הוא עלמא מסר פלא בידהון דכתיב ורדו בדגת הים ובעוף השמים וגו'.

ויברך אלהים את נח. רבי חזקיה פתח (תהלים לז) לדוד משפיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה. האי קרא אוקמוה, אבל קרא דא ברזא דחכמתא אתמר. דהא תנינן בעשרה זיני שבחא שבח דוד לקודשא בריך הוא וחד מנייהו משפיל. והוא דרגא חד מאנון עשרה. ודוד אתקין גרמיה עד לא ישרי עלוי האי דרגא.

אשרי נשוי פשע, דהא בשעתא דקודשא בריך הוא אתקיל חובי וזכוון דבני נשא דההוא (ד"א כד ההוא) תיקלא דבסטר חובין מסתלקין ואנון אוחרנין זכין דאנון בתיקלא אחרא מכריעין לתתא דא הוא נשוי פשע.

כסוי חטאה בשעתא דדינא שריא בעלמא דיהא מחפיא דלא ישלוט עלוי מחבלא, כמה דהוה לנח דכסי ליה קודשא בריך הוא מההוא חטאה דאמשיך עליה אדם על עלמא. דכיון דחטאה דא אנגיד אדם על עלמא, שאר ברין שלטאן ובר נש דחיל מנייהו ועלמא לא אתקין בתקונייה. ובגין כף כד נפק נח מתיבותא קודשא בריך הוא ברכיה. דכתיב ויברך אלהים את נח ואת בניו וגו'.

[זוהר חלק א' - דף עא ע"ב]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואתם פרו ורבו. בהני ברכאן לא אשתכחו נוקבי, אלא את נח ואת בניו, אבל נוקבי לא אמר קרא. אמר רבי שמעון ואתם כללא דדכורי (דף עא ע"ב) ונוקבי כחדא. ותו את נח לאסגאה נוקביה. ואת בניו לאסגאה נוקבי דלהון.

ובגין כך פתיב אתם פרו ורבו למעבד תולדות מכאן ולהלאה שרצו בארץ. והכא יהיב לון קודשא בריך הוא שבע פקודי אורייתא לון ולכל דאתו אבתרייהו, עד דקיימו ישראל בטורא דסיני ואתייב לון כל פקודי אורייתא כחדא:

ויאמר אלהים לנח וגו'. זאת אות הברית אשר אני נותן ביני וביניכם וגו'. את קשתי נתתי בענן. נתתי מקדמת דנא. רבי שמעון פתח (יחזקאל א) וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא. מה פתיב לעילא ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי בלכתן. אליו ארבע חיון רברבן עלאין קדישין דהווא רקיע מתתקנא עלייהו. וכלהו גדפיהו (ד"א ל"ג פרישן) מתחבראן דא בדא לחפייא גופייהו.

ובשעתא דאנון פרשי גדפיהו, אשתמע קול גדפין דכלהו דאמרי שירתא, הדא הוא דכתיב כקול שדי. דלא אשתכיף לעלמין. כמה דכתיב, (תהלים ל) למען יזמרך כבוד ולא ידום. ומאי אמרי, (תהלים צח) הודיע יי שועתו לעיני הגוים גלה צדקתו.

קול המלה כקול מחנה, כקול משרייתא קדישא כד מתחברן כל חילין עלאין לעילא. ומאי אמרי קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו. אהדרו לדרום אמרו קדוש, אהדרו לצפון אמרו קדוש. אהדרו למזרח אמרו קדוש. אהדרו למערב אמרו ברוך.

והאי רקיע קאים על רישיהון. ובכל אתר דאיהי אזלא, אסחרו אפין להיא סטרא דאתכלילו אנפין ביה. אסחרו אנפין לארבע זויין, וכלהו מסתחרין לתתא. ברבועא דיליה אתגליפת בארבע אנפין, אנפי אריה. אנפי נשרא. אנפי שור. אנפי אדם. גליף בכלהו אדם. אנפי ארי"ה אדם. אנפי נש"ר אדם. אנפי שו"ר (ד"א אדם). כלהו כלילן ביה. ובגין כך פתיב ודמות פניהם פני אדם.

והאי רקיע דאתרבע כלהו גוונין כלילן ביה, ארבע גוונין אתחזיין ביה גליפין בארבע ארבע. בארבע גליפין רשימין טהירין עלאין ותתאין. כד מתפרשאן גוונין דאנון ארבע סלקין תריסר. גוון ירק. גוון סומק. גוון חוור. גוון ספיר דאתכלילו מפל גוונין. הדא הוא דכתיב, (יחזקאל א) כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנוגה סביב הוא מראה דמות כבוד יי. חיוו דגוונין דכלא. ובגין כך את קשתי נתתי בענן.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מאי קשתי, כמה דאתמר ביוסף דכתיב, (בראשית מט) ותשב באיתן קשתו. בגין דיוסף צדיק אקרי, ובגין כך קשתו דא ברית דקשת דאתפליל בצדיק, דברית דא בדא אתאחיד. ובגין דנח הוה צדיק, קיימא דיליה קשת.

ויפוזו. מאי ויפוזו, אנהירו בחמירו דכלא. כמה דאת אמר (תהלים יט) הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים. אתנהירו בנהירו עלאה כד נטר ברית. ובגין כך אקרי יוסף הצדיק. על דא אקרי הקשת ברית, כליל דא בדא.

זהרא יקרא עלאה חיזו דכל חיזו חזו כחיזו טמירין (נ"א טמירא) גוונין טמירין. גוונין דלא אתגליין. ולית רשו לאסתכלא בעינא בקשת כד אתחזי בעלמא דלא יתחזי קלנא בשכינתא. וכן גוונין דקשת הוא חיזו סוסטיפא קטירא כחיזו יקרא עלאה דלא לאסתכלא.

וכיון דארעא חמאת להאי קשת קיימא קדישא, אתקיימת בקיומא. ועל דא והיתה לאות ברית בין אלהים וגו'. האי דאמרן דאלין תלת גוונין וחד דאתפליל בינייהו פלהו רזא חדא. ובגו עננא סלקא לאתחזאה. (יחזקאל א) וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר. האי היא אבן שתיה דאיהי נקודה חדא דכל עלמא. וקיימא עלה קדש הקדשים. ומאי היא, פרסייא קדישא עלאה דאיהי ממנא על אלין ארבע דמות פסא בארבע סמכין, ודא הוא תורה שבעל פה.

[זוהר חלק א' - דף עב ע"א]

ועל דמות הפסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה. דא הוא תורה שבכתב. מכאן דתורה שבכתב ישוון (דף עב ע"א) יתה על תורה שבעל פה. בגין דהאי פרסייא לדא, כמראה אדם דאיהו דיוקנא דיעקב דאיהו יתיב עלה.

רבי יהודה קם ליליא חד למלעי באורייתא בפלגו ליליא בבי אושפיזא במתא מחסיא. והוה תמן בביתא חד יודאי דאתא בתרי קסירא דקטפירא. פתח רבי יהודה ואמר (בראשית כח) והאבן הזאת אשר שמתני מצבה יהיה בית אלהים. דא היא אבן שתיה דמתמן אשתיל עלמא ועלה אתבני בי מקדשא.

זקף רישיה ההוא יודאי ואמר לה האי מלה איך אפשר, והא אבן שתיה עד לא אתברי עלמא הות ומינה אשתיל עלמא, ואת אמרת והאבן הזאת אשר שמתני מצבה. דמשמע דיעקב שוי לה השתא דכתיב, (בראשית כח) ויקח את האבן אשר שם מראשותיו. ותו דיעקב בבית אל הוה והאי אבנא הות בירושלם.

רבי יהודה לא אסחר רישיה לגביה, פתח ואמר (עמוס ד) הפון לקראת אלקיך ישראל. וכתיב, (דברים כז) הספת ושמע ישראל. מלי דאורייתא בעיין פוונה. ומלין

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דאורייתא בעאן לאתתקנא בגופא ורעותא כחדא. קם ההוא יודאי ואתלבש, ויתיב לגביה דרבי יהודה, ואמר זכאין אתון צדיקיא דמשתדלי באורייתא יומא ולילי.

אמר ליה רבי יהודה השתא דכוונת גרמך, אימא מילך דנתחבר כחדא. דהא מלי דאורייתא בעיין תקונא דגופא ותקונא דלבא. ואי לאו בערסאי שכיבנא ובלבאי אמרנא מלין. אלא הא תנינן דאפילו חד דיתיב ולעי באורייתא שכינתא אתחברת בהדיה, ומה שכינתא הכא ואנא שכיב בערסאי. ולא עוד אלא דבעיין צחותא.

ותו דכל בר נש (אחרי מות סו א) דקם למלעי באורייתא מפלגו ליליא כד אתער רוח צפון (בפלגו דליליא) קודשא בריך הוא אתי לאשתעשעא עם צדיקיא בגנתא דעדן. והוא וכל צדיקיא דבגנתא פלהו צייתין (ליה וצייתין) לאלין מלין דנפקי מפומיה. ומה קודשא בריך הוא וכל צדיקיא מתעדנין למשמע מלי דאורייתא בשעתא דא ואנא אהא שכיב בערסאי. אמר ליה השתא אימא מילך.

אמר ליה שאילנא על מה דאמרת בפסוקא דא (רזא דאבן שתיה דאמרת) והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים דדא אבן שתיה. (השתא דציית למלי) היך אפשר, דהא אבן שתיה עד לא אתברי עלמא הות ומנה אשתיל עלמא, ואת אמרת אשר שמתי, דמשמע דיעקב שוי לה השתא. וכתיב ויקח את האבן אשר שם מראשותיו.

ותו דיעקב בבית אל הוה ואבנא דא הות בירושלם. אמר ליה כל ארעא דישראל אכפל תחותוי וההוא אבן תחותיה הות. אמר ליה אשר שם פתיב. וכתיב והאבן הזאת אשר שמתי מצבה. אמר ליה אי ידעת מלה אימא לה.

פתח ואמר, (תהלים יז) אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך. דוד מלכא חביבותא ודבקותא דיליה בהאי אבן הות. ועלה אמר (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה. וכד בעא לאסתפלא בחיזו יקרא דמריה, נטל להאי אבן בידיה בקדמיתא ולבתר עייל.

סדר הלימוד ליום כו תשרי [יום 26 בשנה]

בגין דכל מאן דבעי לאתחזאה קמי מריה, לא אעיל אלא בהאי אבן. דכתיב, (ויקרא יג) בזאת יבא אהרן אל הקדש. ודוד משבח גרמיה ואמר אני בצדק אחזה פניך. וכל אשתדלותיה דדוד לאתחזאה בהאי אבן כדקא יאות לגבי דלעילא.

תא חזי, אברהם אתקין צלותא דצפרא ואודע טיבו דמאריה בעלמא. ואתקין ההיא שעתא בתקונאה כדקא יאות דכתיב, (בראשית כב) וישכם אברהם בבקר. יצחק

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

אתקין צלותא דמנחה ואודע בעלמא דאית דין ואית דין דיכול לשובא ולמידן עלמא.

[זוהר חלק א' - דף עב ע"ב]

יעקב אתקין צלותא דערבית, ובגין צלותא דא דאתקין מה דלא אתקין בר נש מקדמת דנא כדקא יאות. בגין כך שבח גרמיה ואמר (דף עב ע"ב) והאבן הזאת אשר שמתי מצבה. דעד ההיא שעתא לא שוי לה אחרא פותיה.

ובגין כך ויקח את האבן אשר שם מראשותיו וישם אותה מצבה. מאי מצבה דהוה נפילה ואוקים לה. ויצוק שמן על ראשה. דהא בייעקב תליא מילתא למעבד יתיר מכל בני עלמא. אתא רבי יהודה ונשקיה, אמר ליה וכל האי ידעת (והיד) ואת משתדל בסחורתא ומנח חיי עלמא. אמר ליה דהוה דחיקא לי שעטא, ואית לי תרין בגין וקיימין פל יומא בבי רב ואנא אשתדלנא על מזונייהו ולמיהב לון אגר למורייהו בגין דישתדלון באורייתא.

פתח ואמר, (מלכים א ב) ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותכון מלכותו מאד. מאי שבחא דא. אלא דאתקין אבן שתיה ושווי עליה קדש הקדשים וכדין ותכון מלכותו מאד. וכתוב, (בראשית ט) וראיתיה לזכור ברית עולם. דהא קודשא בריך הוא תיאובתא דיליה בה תדיר, ומאן דלא אתחזי בה לא אעיל קמי מאריה. ועל דא כתיב וראיתיה לזכור ברית עולם.

וראיתיה. מאי וראיתיה, רזא הוא כמא דאת אמר (יחזקאל ט) והתוית תיו על מצחות וגו'. לאתחזאה עלייהו. ואיפא דאמרי דא רשימו דאת קדישא די בבשרא.

אמר רבי יהודה ודאי כלא הוא. (ד"א הכי) אבל האי קשת דאתחזי בעלמא ברזא עלאה קיימא. וכד יפקון ישראל מן גלותא זמינא האי קשת לאתקשטא בגוונוי ככלה דא דמתקשטא לבעלה. אמר ליה תהוא ינדאי כך אמר לי אבא פד הוה מסתלק מעלמא (אמר לי) לא תצפי לרגלי דמשיחא עד דיתחזי האי קשת בעלמא (ד"א ל"ג בעננא) מתקשטא בגוונוי נהירין ויתנהיר לעלמא. וכדין צפי ליה למשיח.

מנלן, דכתיב וראיתיה לזכור ברית עולם. והשתא דאתחזיא בגוונין חשוכין מתחזיא לדוכרנא (והיא לזכור) דלא ייתי מבול. אבל בההיא זמנא אתחזיא בגוונין נהירין ומתקשטא בתקונא ככלה דמתקשטא לבעלה וכדין לזכור ברית עולם וידכר קודשא בריך הוא להאי ברית דאיהו בגלותא ויקים לה מעפרא הדא הוא דכתיב, (הושע ג) ובקשו את יי אלהיהם ואת דוד מלכם. וכתוב, (ירמיה ל) ועבדו את יי אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם, אשר אקים מעפרא דאת אמר, (עמוס

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ט) אקים את ספת דוד הנופלת. ועל דא וראייתה לזכר ברית עולם ולאקמא לה מעפרא.

ואמר הכי אבא דבגין כך אדכר באורייתא פורקנא דישראל ודכורנא דילה. ודא הוא דכתיב, (ישעיה נד) אשר נשבעתי מעבור מי נח עוד על הארץ פן נשבעתי מקצוף עליך ומגער בך:

ויהיו בני נח היוצאים מן התבה. רבי אלעזר אמר פיון דכתיב ויהיו בני נח. אמאי אמר היוצאים מן התבה. וכי בנין אחרנין הוו ליה דלא נפקי מן תיבותא. אמר ליה רבי אבא אין. דהא לבתר אולידו בנוי בנין. דכתיב ואלה תולדות שם וגו'. ואנון לא נפקי מגו תיבותא. ובגין כך פתיב היוצאים מן התיבה שם חם ויפת.

רבי שמעון אמר אילו הוינא שכיח בעלמא פד יהיב קודשא בריה הוא ספרא דחנוך בעלמא וספרא דאדם, אתקיפנא דלא ישתכחון ביני אנשא, בגין דלא חיישו כל חכמאן לאסתכלא בהו וטען במלין אחרנין לאפקא מרשו עלאה לרשו אחרא. והשתא הא חכימי עלמא ידעין מלין וסתמין לון ומתקפי בפולחנא דמאריהון.

והאי קרא אשפחנא ברזא דרזין. (תוספתא) דכד אתער חדוה דכל חדוון טמירא סתימא סבתא דסבתין אנהיר מניה נהירו דקיק. חדוה דכל חדוון נהיר לימינא במשח רבות עלאה. ונהיר לשמאלא בחדוה דחמרא טב, נהיר לאמצעייתא בחדוה (ד"א דארגוונא) דתרין סטרין. רוח אתער ורוח סלקא ואתייהיב ברוחא.

[זוהר חלק א' - דף עג ע"א]

דבקן דא בדא. תלת עאלין בתלת. מגו תלת נפקא חד ברית דדבקא בברית. אתעברת רוח דסלקא, מתעברת מניה. פד אתייהיבת בתרין סטרין אתדבקו רוחא ברוחא (דף עג ע"א) ומתעברן מתלת בנין. ונח ותיבה נפקו מנייהו תלתא, כגוונא דתלתא (דלתתא) עלאין, ואלין אנון דנפקו מגו תיבותא שם וחס ויפת. שם דבסטר ימינא, חם דבסטר שמאלא. יפת ארגוונא דכליל לון.

וחם הוא אבי כנען. זוהמא דדהבא תחות קסטיפין. אתערוותא דרוחא מסאבא דנחש קדמאה. ובגין כך רשים ואמר, וחס הוא אבי כנען. דאייתי לווטין על עלמא. ההוא כנען דאתלטיא. ההוא כנען דאחשיד אנפי ברין.

ובגין כך (כלהו) לא נפיק מגו כללא דכלהו אלא דא דכתיב וחס הוא אבי כנען. ההוא דאחשיד עלמא, ולא פתיב בכללא דא ושם הוא אבי כך או יפת הוא אבי כך, אלא מיד קפץ ואמר וחס הוא אבי כנען. ודאי.

ועל דא פד אתא אברהם מה פתיב (בראשית יב) ויעבר אברם בארץ. דעד לא הוה קיימא דאבהו ולא אתו זרעא דישראל בעלמא, דיפוק שמא דא ויעול שמא עלאה

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

קדישא. פד הוו זכאין ישראל אקרי ארעא על שמא דא ארץ ישראל. פד לא זכו
אקרי ארעא על שמא אחרא, ארץ כנען.

ועל דא פתיב, (בראשית ט) ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו. דאיהו
אייתי לווטין על עלמא. ובנחש מה פתיב, (בראשית ג) ארור אתה מפל הבהמה. היינו
דכתיב עבד עבדים. ועל דא פתיב שם חם ויפת. תלת אלין בני נח היוצאים מן
התיבה כדקאמרין:

שלשה אלה בני נח. קיומא דכל עלמא, קיומא דרזא עלאה. ומאלה נפצה כל
הארץ. היינו רזא (דא) דתלת גוונין עלאין. דכד ההוא נהר דנגיד ונפיק אשקי
לגנתא בחילא דתלת אלין עלאין. ומתמן אתפרשן גוונין דלתתא כל חד וחד פליל
בחבריה, לאחזאה דיקרא דקודשא בריה הוא אתפשט לעילא ותתא, ואיהו חד
בעלאי ותתאי.

אמר רבי אלעזר תלת גוונין אלין בכל אנון דאתיין מסטר דקדושה, ומחיו
דתלת גוונין אלין מתפרשן לכל אנון דאתיין מסטרא דרוחא אחרא. וכד תסתכל
ברזא דדרגין תשבח היך מתפרשן גוונין לכל אנון סטרין עד דעיילין לתתא ברזא
דאנון שבועה ועשרין צנורין (סטרי) דדשי דחפיין לתהומי.

וכלא ידיעא לחכימין עליונין. זכאה חולקהון דצדיקיא דקודשא בריה הוא
אתרעי ביקריהון וגלי לון סטרין עלאין דחכמתא, עלייהו פתיב, (תהלים כה) סוד יי
ליראיו ובריתו להודיעם.

פתח רבי אלעזר ואמר (ישעיה כה) יי אלהי אתה ארוממך אודה שמך פי עשית
פלא עצות מרחוק אמונה אמן. פמה אית לון לבני נשא לאסתכלא ביקרא דקודשא
בריה הוא ולשבחא ליקריה. בגין דכל מאן דיידע לשבחא למאריה כדקא יאות,
קודשא בריה הוא עביד ליה רעותיה. ולא עוד אלא דאסגי ברכאן לעילא ותתא.

ועל דא מאן דיידע לשבחא ליה למאריה וליחדא שמייה, חביב הוא לעילא וחמיד
לתתא וקודשא בריה הוא משתבח ביה (נ"א ביקריה), ועליה פתיב, (ישעיה מט) ויאמר
לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר:

ויחל נח איש האדמה ויטע כרם. רבי יהודה ורבי יוסי. חד אמר מגן עדן (אתרכבת)
אתתרכת ונציב לה הכא. וחד אמר בארעא הות ועקר לה ושתל לה, ובההוא יומא
עבדת איבין וניצת לבלבין וענבים והוה סחיט לה ושתי מן חמרא ורוי.

[זוהר חלק א' - דף עג ע"ב]

רבי שמעון אמר רזא דחכמתא איהו הכא בהאי קרא. פד בעא נח למבדק ביההוא
חובא דבדק אדם הראשון. לאו לאתדבקא ביה, אלא למנדע ולא תקנא עלמא ולא

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

יכיל. סחט ענבים למבדק בהוא פרם. פיון דמטא להאי, (ד"א כדין) וישפר ויתגל. ולא הוה ליה חילא למיקם. ובגין כך ויתגל גלי פרצה דעלמא דהוה סתים. בתוך אהלה פתיב בה"א. ועל דא פתיב ואל תקרב אל פתח ביתה. בתוך (דף עג ע"ב) אהלה דהוא פרם.

פגוונא דא בני אהרן דתנינן שתויי יין הוו. וכי מאן יהיב לון חמרא בהוא אתר למשתי. אי סלקא דעתך דאנון חציפין הוו דרוו חמרא. לאו הכי, אלא ודאי מההוא חמרא רוו דכתיב, (ויקרא י) ויקריבו לפניי אש זרה. פתיב הכא אש זרה וכתיב התם (משלי ז) לשמרך מאשה זרה וכלא חד מלה.

וכן פגוונא דא וישת מן היין וישפר ויתגל. ועל דא אתער חם אבי כנען כמה דאתמר ואתיהיב אתר לכנען לשלטאה, ומאי דהוה הדין צדיק ברזא דברית סרוו. ותניא דאעבר מיניה ההוא קימא.

ובגין כך אמר ארור דהא לווטין אתערו בקדמיתא על ידיה בעלמא. (ועל דא ויאמר ארור כנען דהא לווטין ייתון על עלמא כקדמיתא). עבד עבדים יהיה כמא דאת אמר ארור אתה מפל הבהמה וגו'. כלא יתתקן לזמנא דאתי והוא לא יתתקן. וכלא יפקון לחירו והוא לא יפוק. ורזא איהו לאנון דידיעי ארחוי ושביילי דאורייתא.

פתח ואמר (תהלים נא) כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד. כמה אית לון לבני נשא לאסתמרא מחובייהו מקמי קודשא בריך הוא. דהא לבתר דחטא בר נש רשים הוא חוביה לעילא ולא אתמחק בר בתוקפא דתיובתא סגיא. כמא דאת אמר, (ירמיה ב) כי אם תכבסי בגתך ותרפי לך בורית נכתם עונך לפני.

תא חזי, פיון דחב בר נש קמי קודשא בריך הוא זמנא חדא עביד רשימו. וכד חב ביה זמנא תננינא אתתקף ההוא רשימו יתיר. חב ביה זמנא תליתאה אתפשט ההוא כתמא מסטרא דא לסטרא דא, כדין פתיב נכתם עונך לפני.

תא חזי, דוד מלכא פיון דחב קמי קודשא בריך הוא על עסקא דבת שבע, חשיב דההוא חובא אתרשים עליה לעלמין. מה פתיב, (שמואל ב יב) גם יי העביר חטאתך לא תמות. (קודשא בריך הוא) אעבר ההוא רשימו מקמיה.

אמר ליה רבי אבא והא תנינן דבת שבע דיליה דדוד מלכא הות מן יומא דאתברי עלמא, אמאי יהבה קודשא בריך הוא לאוריה החתי מן קדמת דנא. אמר ליה הכי אורחוי דקודשא בריך הוא אף על גב דאתתא אזמינא ליה לבר נש למחוי דיליה, אקדים אחרא ונסיב לה עד דמטא זמניה דהאי. פיון דמטא זמניה, אתדחייא האי דנסיב לה מקמי האי אחרא דאתי לבתר ואסתלק מעלמא. וקשי קמיה קודשא בריך הוא לאעברא ליה מעלמא עד לא מטי זמניה מקמי האי אחרא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וְרָזָא דְּבַת שֶׁבַע דְּאַתְיִיהִיבַת לְאוּרִיָּה הַחֲתִי (כדאמרן) בְּקִדְמִיתָא, פּוּק וְדוּק וְתִשְׁפַח. אַמְאִי אַתְיִיהִיבַת אַרְעָא קְדִישָׁא לְכַנְעַן עַד לָא יִיתוּן יִשְׂרָאֵל. וְתִשְׁפַח מְלָה דָא. וְכֻלָּא רְזָא חֲדָא אִיהוּ וּמְלָה חֲדָא.

תָּא חֲזִי, דּוּד אַף עַל גַּב דְּאוּדֵי עַל חוּבִיָּה וְתַב בְּתִיּוּבְתָא, לָא אַעֲדִי לְבִיָּה וְרַעוּתִיָּה מְאֻנּוֹן חוּבִין דְּחַב, וּמַהֲהוּא חוּבָא דְּבַת שֶׁבַע, בְּגִין דְּדַחִיל עַלִיָּהּ תְּדִיר דִּילְמָא גְרִים חַד מְנִיָּהּ וּיְקַטְרַג עֲלֵיהּ בְּשַׁעְתָּא דְּסַפְנָה. וּבְגִין כֶּף לָא אַנְשֵׁי לֹון מִיָּנִיָּה וּמְרַעוּתִיָּה.

דְּבַר אַחַר כִּי פִשְׁעֵי אַנְי אַדְע כְּלָהּ דְּרַגִּין דְּתַלְיִין בְּהוּ חוּבֵי בְּנֵי נְשָׂא אַנְי אַדְע. וְחֻטְאֵי נְגְדֵי תְּמִיד דָּא פְּגִימוּ דְּסִיְהָרָא דְּלָא נְפָקָא מְסֻאֻבְתָּא עַד דְּאַתָּא שְׁלֵמָה וְאַתְנַהֲרִית בְּאַשְׁלָמוּתָא. וְכַדִּין אַתְבָּסַם עֲלֵמָא וּתִיבּוּ יִשְׂרָאֵל לְרַחֲצֵן דְּכְתִיב, (מלכים א ה) וַיֵּשֶׁב יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל לְבֵטַח אִישׁ תַּחַת גַּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֲנָתוֹ. וְעַם כָּל דָּא וְחֻטְאֵי נְגְדֵי תְּמִיד. וְלָא אַתְפָּסַק מְעֲלָמָא. עַד דִּיִּיתִי מְלָכָא מְשִׁיחָא לְזֻמְנָא דְּאַתִּי כְּמָה דְּאַתְמַר (זכריה יג) וְאַת רֹוח הַטּוֹמְאָה אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ:

הוּא הִיָּה גְבוּר צִיד לְפָנֵי יִי עַל כֵּן יֹאמֵר כְּנַמְרוּד גְבוּר צִיד לְפָנֵי יִי. תָּא חֲזִי, הוּא הוּוּ גְבַר תְּקִיף. לְבוּשׁוֹי דְּאַדָּם הִרְאִשׁוֹן הוּוּ לְבִישׁ וְהוּוּ יַדַּע לְמִיצַד צִידָה דְּבְרִיָּיתָא בְּהוּ.

אִמַר רַבִּי אֶלְעָזָר נְמַרְוּד הוּוּ מְפַתֵּי לְבְרִיָּיתָא לְמִיָּהּ בְּתַר פּוּלְחָן דְּעֵבוּדָה זָרָה וְהוּוּ שְׁלִיט בְּאַנּוֹן לְבוּשִׁין וְנִצַח בְּנֵי עֲלָמָא וְהוּוּ אִמַר דְּאִיהוּ שְׁלִיטָא בְּעֲלָמָא וּפְלַחֲנִין לֵיהּ בְּנֵי נְשָׂא. וְאַמְאִי אַקְרִי שְׁמִיָּה נְמַרְוּד דְּמַרְד בְּמִלְכָא עֲלָאָה דְּלַעֲיָלָא דְּמַרְד בְּעֲלָאֵי וּמַרְד בְּתַתָּאֵי.

[זוהר חלק א' - דף עד ע"א]

בְּאַנּוֹן (דף עד ע"א) לְבוּשִׁין שְׁלִיט עַל כָּל (ד"א שאר) בְּנֵי עֲלָמָא וּמְלָךְ בְּהוּ וּמַרְד בְּמֵאֲרִיָּה וְאִמַר דְּאִיהוּ שְׁלִיטָא דְּעֲלָמָא וְהוּוּ מְפַתֵּי לְבְרִיָּיתָא אַבְתְּרִיָּה עַד דְּמִשְׁךְ בְּנֵי נְשָׂא לְמִיָּפַק מִבְּתַר פּוּלְחָנָא דְּמֵאֲרִי עֲלָמָא. אִמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּאִילִין לְבוּשִׁין יַדְעֵי בְּהוּ חְבְרִיָּיא רְזָא עֲלָאָה:

מְתַנְיָתִין. וַיְהִי כָּל הָאָרֶץ שְׁפָה אַחַת וּדְבָרִים אֶחָדִים. רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח (מלכים א ו) וְהִבִּית בְּהַבְּנוֹתוֹ אֲבָן שְׁלֵמָה מִסַּע נִבְנָה וּמִקְבוֹת וְהַגְרָוֹן כָּל כְּלֵי בְרוֹזַל לָא נִשְׁמַע בְּבֵית בְּהַבְּנוֹתוֹ. (האי קרא אית לאסתכלא ביה), וְהִבִּית בְּהַבְּנוֹתוֹ. וְכִי לָא הוּוּ בְּנֵי לֵיָּה שְׁלֵמָה וְכֻלָּהּ אוּמַנִין דְּהוּוּ תַמּוֹן, מַהוּ בְּהַבְּנוֹתוֹ.

אֶלָּא כֶּף הוּא כְּמָה דְּכְתִיב, (שמות כה) מְקַשָּׁה תִיעֶשֶׂה הַמְּנוֹרָה. אִם הִיא מְקַשָּׁה מַהוּ תִיעֶשֶׂה. אֶלָּא וְדֵאֵי כְּלָא בְּאַת וְנִיָּסָא אַתְעֵבִיד אִיהוּ מְגַרְמִיָּה. כִּיִּין דְּשְׂרָאֵן לְמַעֲבַד עֵבִידָתָא אוּלְיָף לְאוּמַנִין לְמַעֲבַד בְּהּ מַה דְּלָא הוּוּ יַדְעִין מְקַדְמַת דְּנָא.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מאי טעמא בגין דברכתא דקודשא בריך הוא שרא על ידיהו, ועל דא כתיב בהבנותו איהו אתבני מגרמיה, דהוא אולפא אולפן לאומנין היאך שראן למעבד, ולא אסתלק מעינייהו רשימו דההוא עבידתא ממש ומסתכלאן ביה ועבדי עד דאתבני כל ביתא.

אבן שלמה מסע נבנה. שלמה כתיב חסר יו"ד אבן שלמה ודאי. מסע דאתנטיל ואתייא ושרייא עליהו ואתעביד עבידתא (מסע דאתנטיל ועביד עבידתא), מסע דאנטיל ידן למעבד דלא מדעתיהו. כתיב הכא מסע וכתיב התם (במדבר י) ולמסע את המחנות. ומקבות והגרזן כל כלי ברזל לא נשמע. בגין דשמיר בוע כלא ולא אשתמע מלה, דלא אצטריכו לשאר מאנין למעבד. וכלא באת וניסא הוה.

אמר רבי שמעון כמה חביבין אנון מלי דאורייתא. זכאה חולקיה מאן דאתעסק בהו וידע למיהך (ביה) בארץ קשוט. והבית בהבנותו. כד סלקא ברעותא דקודשא בריך הוא למעבד יקרא ליקריה, סלקא מגו מחשבה רעותא לאתפשטא, ואתפשט מאתר דאיהי מחשבה סתימא דלא אתידע.

עד דאתפשט ושרייא לבי גרון אתר דאיהו נביע תדיר ברזא דאיהו רוח חיים. וכדין כד אתפשטת ההיא מחשבה ושריא באתר דא, אקרי ההיא מחשבה אלהים חיים. דכתיב, (ירמיה י) הוא אלהים חיים.

עוד בעא לאתפשטא ולא תגליא מתמן נפקו אש"א ורוח"א ומי"א פליקן כחדא, ונפק יעקב גבר שלים ואיהו קול חד דנפיק ואשתמע. מהכא מחשבה דהוה סתימא בחשאי אשתמע לאתגליא.

עוד אתפשטת האי מחשבה לאתגליא. ובטש האי קול ואקיש בשפון, וכדין נפקא דבור, דאשלים כלא, וגלי כלא. אשתמע דכלא איהו ההיא מחשבה סתימא דהות לגו וכלא חד.

פיון דמטא אתפשטותא דא ואתעביד דבור בתקיפא דההוא קלא, כדין והבית בהבנותו. פאשר נבנה לא כתיב אלא בהבנותו בכל זמנא וזמנא. אבן שלמה כמה דאתמר. וכתיב, (שיר השירים ג) בעטרה שעטרה לו אמו.

מסע דנפקא מלגו ושריא ונטיל לבר, נפקא מלעילא ושריא ונטיל לתתא. ומקבות והגרזן כל כלי ברזל. אלין שאר דרגין תתאין דכלהו תליין ביה ולא אשתמעו ולא אתקבלן לגו כד איהי סלקא לאתאחדא לעילא ולינקא מתמן. ודא הוא בהבנותו. וכדין כד איהי ינקא, פלהו קיימי בחדוותא וינקין ואתמליין ברכאן. וכדין קיימין עלמין פלהו ברזא חדא ביחודא חד, ולא הוי בהו בכלהו עלמין

”זֹהַר הַיּוֹמִי” - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר וְתַקּוּנָיו בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

פִּירוּדָא. לְבַתֵּר דְּנִטְלֵי חוּלְקֵהוֹן כָּל חַד וְחַד כְּלֵהוּ מִתְפַּשְׁטֵן וּמִתְפַּרְשֵׁן לְסִטְרֵיהוּ לְמַה דְּאִתְמַנָּן.

[זוהר חלק א' - דף עד ע"ב]

תָּא חֲזִי, וַיְהִי כָּל הָאָרֶץ שְׂפָה אַחַת וְגו' (דף עד ע"ב) לְבַתֵּר מַה כְּתִיב וַיְהִי בְּנִסְעָם מִקְדָּם. מַהֲהוּא קִדְמָאָה דְּעֵלְמָא. וַיִּמְצְאוּ בְּקַעָה בְּאֶרֶץ שְׁנַעַר. דְּהָא מִתְמַן מִתְפַּרְשֵׁן לְכָל אַנּוּן סִטְרִין, וְאִיהוּ רִישׁ מַלְכוּ לְאִתְבְּרָא.

וְאִי תִימָא הָא כְּתִיב (בראשית ב) וַנְהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן וּמִשָּׁם יִפְרֹד. וְדִאִי הֵכִי הוּא דְכִיּוֹן דְּנִטְלֵי מִתְמַן הוּי פִּירוּדָא, וְכַד אַנּוּן כְּנִישֵׁין תְּמַן לְיִנְקָאָה לָא הוּי פִּירוּדָא. וְכַד נִטְלִין הוּי פִּירוּדָא, דְכְּתִיב וַיְהִי בְּנִסְעָם מִקְדָּם וַיִּמְצְאוּ בְּקַעָה כְּמַה דְּאִתְמַר.

וַיְהִי כָּל הָאָרֶץ שְׂפָה אַחַת וּדְבָרִים אֶחָדִים דְּהָא כְּדִין עֵלְמָא בִּיסוּדָא וְעִקְרָא וְשִׂרְשָׁא חֲדָא וּמַהֲיִמְנוּתָא חֲדָא בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. מַה כְּתִיב וַיְהִי בְּנִסְעָם מִקְדָּם מִקְדָּמָאָה עִקְרָא דְּעֵלְמָא מַהֲיִמְנוּתָא דְכֻלָּא. וַיִּמְצְאוּ בְּקַעָה. מְצִיאָה אֲשַׁכְּחוּ וּנְפָקוּ בָּהּ מִתְחַת מַהֲיִמְנוּתָא עֵלְמָה (וימצאו).

תָּא חֲזִי, נְמֵרוּד מַה כְּתִיב בֵּיהּ וְתֵהִי רֵאשִׁית מִמְלַכְתּוֹ בְּבַל. דְּהָא מִתְמַן נִטְלֵי לְאִתְאֲחֲדָא בְּרִשׁוֹ אַחֲרָא. וְהֵכֵא וַיִּמְצְאוּ בְּקַעָה בְּאֶרֶץ שְׁנַעַר מִתְמַן נִטְלוּ בְּלִבֵּיהוּ לְאִפְקָא מְרִשׁוּתָא עֵלְמָה לְרִשׁוֹ אַחֲרָא:

סִתְרֵי תוֹרָה (דף ע"ד ע"ב) קוּמְטוּרָא דְהִרְמָנָא מִמְלִלָן בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ דְּמִלְאֲכֵי הַשְּׂרָת אֲשֶׁתְּמוּדְעֵן בֵּיהּ וְלֹא הוּוּ מִמְלִלָן בְּלִישׁוֹן אַחֲרָא. בְּגִין כֶּף כְּתִיב וְעַתָּה לֹא יִבְצָר מֵהֶם וְגו'. דְּאִלְמָלִי מִשְׁתַּעֲאֵן בְּלִישׁוֹן אַחֲרָא דְּמִלְאֲכֵי עֵלְאִי לָא הוּוּ אֲשֶׁתְּמוּדְעֵן בֵּיהּ, גְּרַע חֲשִׁיבוּ דְאַנּוּן חֲשִׁבִין לְמַעַבְד. בְּגִין דְּעוּבְדָא דְשִׁדִּין לָאו אִיהוּ אֵלָא בְּרַגְעָא חֲדָא לְחַזוּ בְּנֵי אַנְשָׁא וְלֹא יִתִּיר.

וּדְבָרִים אֶחָדִים. דְּהוּוּ יְדַעִין דְּרַגִּין עֵלְאִין כָּל חַד וְחַד עַל בּוּרִיָּהּ וְלֹא אִתְחַלְףָהּ לְהוּוּ דְרָגָא וּבְגִין כֶּף כְּתִיב וּדְבָרִים אֶחָדִים. וּבְגִין כֶּף אֲתִיעֵטוּ בְּעִטָּא בִישָׂא עִיטָא דְחֻכְמָתָא דְכְּתִיב הִבֵּה נִבְנָה לְנוּ עִיר וּמִגְדָּל. כְּלָא בְּרִזָּא דְחֻכְמָתָא הוּא, וּבַעֲוֹ לְאִתְקַפָּא בְּאַרְעָא סִטְרָא אַחֲרָא וְלִמְפַלַח פּוּלְחָנָא דִּילֵיהּ. בְּגִין דְּהוּוּ יְדַעִין דְּהָא כָּל דִּינִין בִּישֵׁין מִתְמַן נַחְתִּין לְעֵלְמִין. וּבְעִינִין לְדַחֲוֵי דְרָגָא דְקִדְשָׁא.

עִיר וּמִגְדָּל, דָּא חֻכְמָתָא עֵלְמָה. (ד"א דהא) הוּוּ יְדַעִי דְשִׁמָּא קִדְשָׁא לָא אִתְתַּקַּף בְּאַרְעָא, אֵלָא בְּעִיר וּמִגְדָּל. עִיר דְכְּתִיב, (שמואל ב ה) (מ"א ח) עִיר דָּוִד הִיא צִיּוֹן וְגו'. מִגְדָּל דְכְּתִיב (שיר השירים ד) כְּמִגְדָּל דָּוִד צוּאֲרָה. וּבְחֻכְמָתָא עֲבָדוּ לְמַהוּי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

שְׁלֹטְנָא דְסִטְרָא אַחְרָא בְּאַרְעָא דְדַחֲיָא (ד"א לדחייא) אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ מֵאַתְרֵיהּ.
וּלְמַהוּי דִּינִירָא לְסִטְרָא אַחְרָא בְּאַרְעָא.

וּנְעֵשָׂה לָנוּ שֵׁם. כְּמָה דְאַחֲדָא (ד"א דאחרא) אִיהוּ שֵׁם לְעִילָא, נְתַקִּיף לָהּ בֵּינְנָא
לְמַהוּי שֵׁם בְּאַרְעָא. פֶּן נְפוּץ. יְדִיעָה הוּוּ יְדַעִין דִּיתְבַּדְרוֹן מֵעַל אִפִּי אַרְעָא. וּבְגִין כֶּף
הוּוּ מְתִיחֲדִין לְמַעַבְד עֲבִידְתָּא דָּא בְּחֻכְמָה.

סִטְרָא אַחְרָא אִיהוּ דְכַר וְנוֹקְבָא תּוֹקְפָא דְזוּהֵמָא דְדִינָא קְשִׁיא. וְכְמָה דְאָדָם חָב
(ביה) בְּהוּ וְאַתְקִפּוּ בְּגִינֵיהּ עַל עֲלָמָא. אוּף הַכִּי אַנּוּן עֲבָדִין דְאַתְתַּקֵּף יְתִיר. דְכַתִּיב
אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם. בְּנוֹי דְאָדָם קְדַמָּה דְאִיִּתִּי וְאֲשֻׁלִּיט סִטְרָא אַחְרָא עַל עֲלָמָא
סִטְרָא בִישָׂא. כְּמָה דְסִטְרָא דְקְדוּשָׁה לָאו שְׁלֹטְנֵיהּ בְּהַאי עֲלָמָא אֵלָּא בְּעִיר וּמְגַדְל.
אוּף הַכִּי חֲשִׁיבֵי אַנּוּן לְמַבְנֵי עִיר וּמְגַדְל לְמִשְׁלֵט הַאי סִטְרָא בִישָׂא בְּעֲלָמָא:

וַיֵּרֶד יְיָ לְרִאוֹת. (דף עה ע"א) נַחַת הַאי שְׁמָא דְקְדִישָׁא לְמַחְזִי (על) עוֹבְדֵיהוֹן
דְּבִנְיָנָא דְבָנוּ. וְאַנּוּן הוּוּ מְמַלְלֵן בְּלִשׁוֹן קְדֵשׁ לְגַבֵּי כָּל אַנּוּן דְרַגִּין קְדִישִׁין וְהוּוּ
מְצַלִּיחִין. כִּיּוֹן דְנַחַתת קְדֵשָׁה אַתְבְּלָבְלוּ כָּל אַנּוּן דְרַגִּין. עֲלָאִין נַחַתוּ וְתַתְּאִין סְלִיקוּ.
וְלֹא הוּוּ קִיַּיִמִין בְּאַרְח מִיִּשְׂרָאֵל כְּמָה דְהוּוּ. וּלְבַתֵּר בְּלָבֵל לִישְׁנֵהוֹן בְּעַ' לִישׁוֹן וְאַתְבַּדְרוּ
לְכָל סִטְרֵי עֲלָמָא.

חַד מְמַנָּא הוּוּ בְּרַקִּיעָא וּבֵיהּ קִיַּיִמִין כָּל (ד"א ל"ג אַנּוּן) מִפְתַּחַן דְעוֹבְדֵי עֲלָמָא.
וְאִיהוּ קִיַּיִמָא זְמִין בְּשַׁעֲתֵי וְרַגְעֵי דִיּוֹמָא. וְאַנּוּן הוּוּ יְדַעִין בְּרוּזָא דְחַכְמָתָא גְּנֻזָא דְהַאי
מְמַנָּא. וְהוּוּ פְתַחֵי וְסִגְרֵי וּמְצַלְחֵי בְּעוֹבְדֵיהוֹן בְּמִימְרָא דְפּוּמָהוֹן. כִּיּוֹן (דאסתכלא)
דְאַתְבְּלָבֵל מִימְרָא דְלֵהוֹן, כְּלָא אַתְמַנְע מְנִייהוּ. וְאַתֵּר מִתְקַן אֲשַׁכְּחוּ בְּהַהוּא בְּקַעָה.
סִטְרָא דְסִטְרִין: וּמְצָאוּ בְּקַעָה. אַתֵּר מִתְקַן לְהַאי (ד"א ל"ג הוּוּ) סִטְרָא בִישָׂא דְבָעוּ
אַנּוּן לְאַתְקַפָּא וְאַתְמַנְעוּ. תּוֹקְפָא (דִּילֵיהּ) דְהַהוּא סִטְרָא הוּוּ תְלִיא לְאַתְפָּרְעָא בְּהַאי
בְּקַעָה עַד דְנִטְלָא תְמָן חִילִין וּמְשִׁירִין כְּגוּוֹנָא דְאַנּוּן דְבָנוּ קְרַתָּא וּמְגַדְלָא וְאַתְיַהִיבוּ
(כלא) כְּלָהוּ בִידְהָא. וְאַתְקַטְלוּ תְמָן אַנּוּן דְלֹא בָּעוּ לְמִיפְק בְּקִיַּיִמִין. אַתְבְּהִילוּ
וּנְפְלוּ בְּקִיַּיִמִין. בְּהַהוּא אַתֵּר דְאַתְחַלֵּשׁ תְּקַפָּא בְּקַדְמִיתָא בְּהַאי בְּקַעָה. וְעַל דָּא
כְּתִיב, (יחזקאל לו) וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת. וְאַתְתַּקַּפְת בְּהַהוּא צוּלְמָא דְאַקִים גְּבוּכְדִנְצָר.
וְאַתְבַּר תּוֹקְפָא לְבַתֵּר בְּאַנּוּן גְּרַמִּין וּבְהַהוּא צוּלְמָא. דְאַנּוּן קְדַמָּאֵי קִיַּיִמוּ וְקָמוּ עַל
רְגְלֵיהוֹן. וְהַהוּא צוּלְמָא אַתְבַּר. וְכַדִּין יְדַעוּ כָּל עַמִּין דְעֲלָמָא דְלִית אֱלוֹהֵי בְּרַ קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּוּ בְּלַחֲדוּי. וְתוּ דְאַתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהּ עַל יְדָא דְחַנְנִיָּה מִיִּשְׁאֵל וְעוֹרְרֵיהּ וְכָלָא בְּחַד
יּוֹמָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה כט) וְהַקְדִּישׁוּ אֶת קְדוּשׁ יַעֲקֹב וְגו', (עד כאן סתרי תורה)

וַיֹּאמְרוּ הֵבֶה נְבִנָה לָנוּ עִיר וּמְגַדְל וְרֵאשׁוּ בְּשִׁמִּים וְנַעֲשֵׂה לָנוּ שֵׁם. רַבִּי חֲיִיא פְתַח
(ישעיה נז) וְהִרְשָׁעִים כִּיִּם נִגְרָשׁ וְגו'. וְכִי אִית יָם נִגְרָשׁ. אִין, דְכַד יָמָא נְפָקָא
מִתְקוּנֵיהּ וְאִזִּיל (בלא הבלא) בְּלָא חֲבָלָא, כְּדִין נִגְרָשׁ וְאַתְתַּרְךָ מֵאַתְרֵיהּ, כְּמָאן דְרוּי

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

חמרא ולא יתיב על בורייה וסלקא ונחתא. מאי טעמא בגין פי השקט לא יוכל, ויגרשו מימיו רפש וטיט. דמפקו מימיו כל ההוא טינא דימא וכל טנופא לשפוטתיה.

[זוהר חלק א' - דף עה ע"א]

כגוונא דא אנון רשעים דנפקא מארחה דתקנא ואולי פרוי חמרא בלא תקונא, דנפקי מאורח מישר לאורח עקים. מאי טעמא, בגין פי השקט לא יוכל. דהא עקימו דארחייהו גרים לון למהך בלא תקונא ובלא שכיכו. ולא עוד אלא דכל רוגזא דידיהו בשעתא דאמרי מלה מפומייהו ההוא מלה רפש וטיט פלהו מפקי טנופא וגיעולא מפומייהו לבר עד דמסתאבי (דף עה ע"א) ומסאבי לון.

תא חזי, ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים. לית הבה אלא הזמנה בעלמא. נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים. פלהו בעיטא בישא אתו לסרבא ביה בקודשא בריך הוא. בשטותא אתו (איהו) בטפשו דלבא.

אמר רבי אבא שטותא נסיבו בלבייהו. אבל בחכמה דרשיעו אתו בגין לנפקא מרשו עלאה לרשו אחרא ולאחלפא יקריה ליקרא נוכראה. ובכלא אית רזא דחכמתא עלאה.

הבה נבנה לנו עיר ומגדל. תא חזי, פד מטו להאי בקעה דאיהו רשו נוכראה ואתגלי להו אתר דשלטנותא דא תקיע בגו נוני ימא. אמרו הא אתר למיתב ולא תתקפא לבא לאתהנאה ביה תתאי. מיד הבה נבנה לנו עיר. נתקין באתר דא עיר ומגדל.

ונעשה לנו שם. אתר דא (יהיב לון) יהא לן לדחלא ולא אחרא, ונבנה לאתר דא עיר ומגדל. למה לן לסלקא לעילא דלא גיכול לאתהנאה מנה. הא הכא אתר מתקנא. ונעשה לנו שם דחלא למפלח תמן. פן נפוץ לדרגין אחרגין ונתבדר לסטרי עלמא:

וירד יי לראות את העיר ואת המגדל דא הוא חד מאנון עשר זמנין דנחתא שכינתא לארעא. וכי מה הוא לראות ולא הוה ידע מקדמת דנא. אלא לראות לאשגחא בדינא פמא דאת אמר, (שמות ה) ירא יי עליכם וישפט. את העיר ואת המגדל. הכא אית לאסתפלא. דהא לא פתיב לראות את בני האדם. אלא לראות את העיר ואת המגדל. אמאי. אלא בשעתא דאשגח קודשא בריך הוא בדינא, בקדמיתא ישגח בדרגא דלעילא, ולבתר בדרגא דלתתא. בקדמיתא בעלאי ולבתר בתתאי. ובגין דהאי מלה מטא לעילא, אשגחותא דלעילא הוה ביה בקדמיתא דכתיב לראות את העיר ואת המגדל.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם. מֵאֵי בְּנֵי הָאָדָם בְּנוֹי דְאָדָם קְדָמָא דְמֵרַד בְּמַרְיָה וְגַרְם
מוֹתָא לְעֵלְמָא. אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם בְּנֵיִנָּא וְדָאֵי אָמְרוּ (גרמו) וּבָעוּ לְמַבְנֵי לְעֵילָא.

[זוהר חלק א' - דף עה ע"ב]

רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח (ואמר) (יחזקאל מו) כֹּה אָמַר יְיָ אֱלֹהִים שְׁעַר (דף עה ע"ב) הַחֲצַר
הַפְּנִימִית הַפּוֹנֶה קְדָיִם יְהִי סְגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיט יִפְתַּח וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ
יִפְתַּח. הַאִי קָרָא אֵיט לְאִסְתַּכְּלָא בֵּיתָה. וְאִיהוּ רְזָא כְּמָה דְאִתְמַר. יְהִי סְגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי
הַמַּעֲשֶׂה. אֲמַאי (וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח וגו'). אֲמַאי יְהִי סְגוּר כֹּל
אֲנּוּן יוֹמִין דְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה).

אֲלָא אֵלִין יָמֵי חוּל. דְּתַרְעָא דָא יְהִי סְגוּר דְּלֹא לְאִשְׁתַּמְשָׂא חוּל בְּקוּדְשָׁא. וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיט יִפְתַּח וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח. דְּהָא כְּדִין שְׁמוּשָׂא (דקודשא בריך הוא) דְּקוּדְשָׁא
בְּקוּדְשָׁא. וְכִדִּין אֲתַנְהִיר סִיְהָרָא לְאִתְחַבְּרָא בְּשִׁמְשָׁא.

תָּא חֲזִי, תַרְעָא דָא לָא אֲתַפְתַּח בְּאֲנּוּן שְׁתָּא יוֹמֵי דְחוּל. בְּגִין דְּהָא בְּאֲנּוּן יוֹמֵי
דְּחוּל עֲלָמָא תַתָּא אֲתַזֵּן וְשִׁלְטִין כֹּל אֲנּוּן שִׁית יוֹמִין דְּחוּל עַל עֲלָמָא בְּרַבְרָא
דִּישְׂרָאֵל.

וְאֲנּוּן דְּשִׁלְטִין לָא שְׁלִטֵי בְּאַרְעָא קְדִישָׁא בְּגִין דְּהַשְׁעַר הַזֶּה אִיהוּ סְגוּר. אֲבָל בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיט וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ כְּלָהוּ מִתְעַבְּרִין וְלֹא שְׁלִטִין בְּגִין דְּהַשְׁעַר הַזֶּה אִיהוּ פְּתוּחַ וְעֲלָמָא
אִיהוּ בְּחֻדְוָה וְאֲתַזֵּן מִתְמָן וְלֹא אֲתִיְהִיב עֲלָמָא לְרִשׁוֹ אַחֲרָא.

וְאִי תִימָא דְּכָל אֲנּוּן שִׁית יוֹמִין אֲנּוּן שְׁלִטִין בְּלַחֲדִיָּהוּ. תָּא חֲזִי, הַפּוֹנֶה קְדָיִם. עַד
לָא יְקוּמוּן לְשִׁלְטָאָה אִיהוּ אִסְתַּכְּלָא תְּדִיר בְּעֲלָמָא. אֲבָל לָא אֲתַפְתַּח לְאִתְזַנָּא עֲלָמָא
מִקּוּדְשָׁא בְּרַבְרָא דְּשַׁבְּתָא וּבַיּוֹמָא דְּחֲדָשָׁא. וְכִלְהוּ יוֹמִין כְּלָהוּ אֲתַדְּבַקוּן בַּיּוֹמָא
דְּשַׁבְּתָא וְאִתְזַנּוּ מִתְמָן. דְּהָא (ד"א ל"ג כד"ן) בַּיּוֹמָא דְּשַׁבְּתָא כְּלָהוּ תַרְעִין פְּתִיחוּן וּבִיחָא
אֲשַׁתְּכַח לְכֹלָא לְעֵלְאֵי וְתַתָּאֵי. תָּא חֲזִי, וַיֵּרַד יְיָ לְרֹאשׁוֹת. נַחַת מִקּוּדְשָׁא לְחוּל (ורדיד
פרישא) לְאִשְׁגָּחָא בְּמָה דְּבָנוּ וְקִיִּימוּ קִיִּימָא לְאִתְעָרָא עַל עֲלָמָא לְדַחֲלָא לּוֹן.

רַבִּי יִצְחָק הוּהוּ יְתִיב קַמִּיהַ דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר לִיה מָה חָמוּ אֵלִין דְּעַבְדוּ שְׁטוּתָא
דָּא לְמַרְדָּא בֵּיה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכִלְהוּ בְּעֵיטָא חָדָא אֲתַקִּימוּ בְּדָא. אָמַר לִיה הָא
אֲתַמַּר דְּכַתִּיב וַיְהִי בְּנִסְעָם מִקְדָּם אֲתַנְטִילוּ מֵעֵילָא לְתַתָּא. אֲתַנְטִילוּ מֵאַרְעָא
דִּישְׂרָאֵל וְנַחַתוּ לְבַבְלָא. אָמְרוּ הָא הָכָא אֲתַר לְמַדְבְּקָא.

סדר הלימוד ליום כז תשרי [יום 27 בשנה]

וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם וְגו' וַיִּתְדַבֵּק סִיּוּעָא דְלַתְתָּא בְּאַתְרָא דָּא. בְּגִין דְּכַד דִּינָא אֲתִי
לְאַשְׁרָאָה בְּעֲלָמָא, הָא אֲתַר דָּא לְקַבְּלִיהָ. וּמַהֲכָא אֲתַהֲנִי עֲלָמָא וַיִּתְזַן. דְּהָא לְעֵילָא

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

דְּחִיקוּ אִיהוּ לְאַתְּוּנָא עֲלֵמָא מְנִיָּה. וְלֹא עוֹד אֵלָא אֲנִן נֶסֶק לְרִקְיעָא וְנִגַּח בֵּיה קֶרְבָּא
דְּלֹא יְחוּת (ביה) טוּפְנָא בְּעֲלֵמָא כְּדַבְּקֵדְמִיתָא:

וַיֹּאמֶר יי הֵן עִם אֶחָד וְשָׁפָה אַחַת לְכֻלָּם. בְּגִין דְּכֻלְהוּ כְּחָדָא, בְּיַחוּדָא דְּכֻלְהוּן
יַעֲבֹדוּן וַיִּצְלַחוּן בְּעוֹבְדֵיהוּ. יַתְבַּדְרוּן דְּרַגִּין כָּל חַד לְסִטְרֵיהּ. וּבְגִין כֶּף יַתְבַּדְרוּן כָּל
הַגִּי דְלִתְתָּא. מַה כְּתִיב וַיִּפֹּץ יי אוֹתָם מִשָּׁם.

וַאֲי תִימָא לִישְׁנָהוּן אֲמַאי אַתְּבַלְבֵּל (אתבדר ובלבל לון קודשא בריך הוא). אֵלָא בְּגִין
דְּכֻלְהוּן מְמַלְלִין בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ. הֵהוּא לִישְׁנָא קָא עֲבִיד לֽוֹן סִיּוּעָא. בְּגִין דְּבְעוֹבְדָא
וּבְמַלּוּלָא דְּפוּמָא תְּלִיין מְלִין אֵלִין לְאַדְבָּקָא כּוּנָה דְּלַבָּא. וּבְדָא עֲבִידִי סִיּוּעָא לְהֵהוּא
אַתְר דְּבְעִי לְאַקְמָא.

וְעַל דָּא אַתְּבַלְבֵּל לִישְׁנָהוּן דְּלֹא יְכִילוּ לְאַתְתְּקַפָּא רְעוּתְהוּן בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ. פִּיּוֹן
דְּאַתְחַלְפָּה לִישְׁנָהוּן לָא אֲצַלְחוּ בְּעוֹבְדָא (כט א בס"ת) בְּגִין דְּחִילָא דְּלַעִילָא לָא יִדְעִי
וְלֹא אֲשַׁתְּמוּדְעִי בַר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ. וְכַד אַתְּבַלְבֵּל לִישְׁנָא דְּלֵהוּן אַתְחַלֵּשׁ חִילֵיהוּן
וְאַתְבַּר תּוּקְפָא דְּלֵהוּן.

תָּא חוּזִי, דְּהָא מְלָה (דא) דְּאֲמַרִי תַתָּאי בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, כְּלֵהוּ חִילֵי שְׁמִיָּא יִדְעִי בֵּיה
וְאַתְתְּקִפִי בֵּיה. וְלִישׁוֹן אַחֲרָא לָא יִדְעִין וְלֹא אֲשַׁתְּמוּדְעִי בֵּיה. וְעַל דָּא אֵלִין פִּיּוֹן
דְּאַתְּבַלְבֵּל לִישְׁנָא דְּלֵהוּן, מִיָּד וַיִּחַדְלוּ לְבָנוֹת הָעִיר. דְּהָא אַתְבַּר חִילֵיהוּ וְלֹא יְכִילוּ
לְמַעֲבַד מִדֵּי בְּרַעוּתָא דְּלֵהוּן. (דניאל ב) לְהוּי שְׁמִיָּה (די אלהא) (דקודשא בריך הוא)
מְבַרְךָ מִן עֲלֵמָא וְעַד עֲלֵמָא, דִּי חֲכַמְתָּא וּגְבוּרְתָּא דִּי לֵהֲחִיא. דְּהָא בְּגִין (דא) דְּאַנְחִית
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְזִי דְּחֲכַמְתָּא לְעֲלֵמָא, אַתְקַלְקְלוּ בֵּיה בְּנֵי נֶשָׂא וּבְעוּ לְאַתְגָּרָא
בֵּיה.

[זוהר חלק א' - דף עו ע"א]

יְהִב חֲכַמְתָּא עֲלָאָה לְאָדָם הֲרֵאשׁוֹן, וּבִהְיָא חֲכַמָּה (דף עו ע"א) דְּאַתְגְּלִי לִיָּה יִדְעַ
דְּרַגִּין, וְאַתְדַּבֵּק בִּיצַר הָרַע, עַד דְּאַסְתְּלִקוּ מְנִיָּה מִבּוּעֵי דְּחֲכַמְתָּא. וְלִבְתַר תֵּב קַמִּי
מְאַרִיָּה, וְאַתְגְּלִיין לִיָּה מְנִיָּהוּ וְלֹא כְּקִדְמִיתָא. לְבַתַר בְּהֵהוּא סְפָרָא דִּילִיָּה יִדְעַ
חֲכַמָּאן. וְלִבְתַר אַתּוּ בְּנֵי נֶשָׂא וְאַרְגִּיזוּ קַמִּיָּה.

יְהִב חֲכַמְתָּא לְנַח וּפְלַח בְּהַ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְבַתַר מַה כְּתִיב וַיִּשֶׁתּ מִן הַיַּיִן
וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל כְּמָה דְּאַתְמַר. יְהִב חֲכַמְתָּא לְאַבְרָהָם וּפְלַח בְּהַ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
לְבַתַר נֶפֶק מְנִיָּה יִשְׁמַעֵאל דְּאַרְגִּיזוּ קַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְכֵן יִצְחָק נֶפֶק מְנִיָּה עֲשׂוּ.
יַעֲקֹב נֶסֶב תְּרִין אַחְתָּן.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

יֵהב חֲכַמְתָּא לְמִשָּׁה מַה פְּתִיב בֵּיה (במדבר יב) בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמַן הוּא. וְלֹא הוּוּ כַּמִּשָּׁה שְׁמַשׁ מְהִימָן בְּכֻלְהוּ דְרַגִּין וְלֹא סָטָא לְבִיה בְּתִיאֻבְתָּא דְחַד מְנִייהו. אֲלֵא קָאִים בְּמִהִימְנוּתָא עֲלָאָה כְּדָקָא יְאוּת.

יֵהב חֲכַמְתָּא עֲלָאָה לְשִׁלְמָה מְלָפָא. לְבַתֵּר מַה פְּתִיב בֵּיה (משלי א) מְשָׁלִי שְׁלֹמָה (משלי ל) הַמִּשָּׁא נָאִם הַגִּבֵּר לְאִיתִיָּאל לְאִיתִיָּאל וְאָכַל. אֲמַר שְׁלֹמָה אֲתִי אֵל וְחֲכַמְתָּא דִּילֵיה הוּא. וְאוּכַל וְאִיכּוּל לְמַעְבַּד רְעוּתִי. לְבַתֵּר (מלכים א יח) וַיִּקָּם יְיָ שָׁטָן לְשִׁלְמָה וְגו'.

תָּא חֲזִי, בְּגִין זַעֲרִו דְּחֲכַמְתָּא דְּאִשְׁכַּחוּ אֲלִין מַהֲהוּא חֲכָמָה דְּקַדְמָאִי, אֲתַגְרוּ בֵּיה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְנוּ מַגְדָּל וְעַבְדוּ כָּל מַה דְּעַבְדוּ. עַד דְּאֲתַבְּדוּ מֵאַנְפֵי אַרְעָא וְלֹא אֲשַׁתָּאר בְּהוּ חֲכָמָה לְמַעְבַּד מִיַּדִּי. אֲבָל לְזַמְנָא דְּאֲתִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִתְעַר חֲכַמְתָּא בְּעֲלָמָא וַיִּפְלְחוּן לֵיה בַּהּ הֲדָא הוּא דְּכַתִּיב, (יחזקאל לו) וְאֵת רוּחִי אֲתַן בְּקִרְבְּכֶם וְעִשִּׂיתִי. לָאוּ כְּקַדְמָאִי דְּחַבִּילוּ בֵּיה עֲלָמָא. אֲלֵא וְעִשִּׂיתִי אֵת אֲשֶׁר בְּחֻקֵי תִלְכוּ וְאֵת מִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעִשִּׂיתֶם.

רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזִיָּא הוּוּ אֲזִילִי בְּאַרְחָא. אֲמַר לֵיה רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי חֲזִיָּא נִפְתַּח בְּאוּרִיָּתָא וְנִימָא מְלָה. פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר (דברים כג) כִּי יִי אֱלֹהֶיךָ מִתְּהַלֵּךְ בְּקִרְבֵּי מַחְנֶיךָ לְהַצִּילֶךָ וְלִתֵּת אוֹיְבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מַחְנֶיךָ קְדוֹשׁ וְלֹא יֵרָאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבַר וְשֵׁב מֵאַחֲרֶיךָ. כִּי יִי אֱלֹהֶיךָ מִתְּהַלֵּךְ, מִתְּהַלֵּךְ מִבְּעֵי לֵיה. אֲלֵא כַּמָּא דְּאֵת אֲמַר (בראשית ג) מִתְּהַלֵּךְ בְּגִן לְרוּחַ הַיּוֹם. וְדָא הוּא אֵילָנָא דְּאָכַל מִנֵּיה אָדָם הֲרֵאשׁוֹן. מִתְּהַלֵּךְ נוֹקְבָא מִתְּהַלֵּךְ דְּכַר.

וְדָא הוּא דְּאֲזִיל קְמִיֵּיהוּ דִּישְׂרָאֵל כַּד הוּוּ אֲזִילִי בְּמַדְבְּרָא דְּכַתִּיב (שמות יג) וַיִּי הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם וְגו'. הוּא דְּאֲזִיל קְמִיָּה דְּבַר נֶשׁ כַּד אֲזִילִי בְּאַרְחָא. דְּכַתִּיב, (תהלים פה) צַדִּיק לְפָנָיו יִתְלַךְ וַיִּשֶׁם לְדֶרֶךְ פְּעֻמּוֹ. וְדָא הוּא דְּאֲזִיל קְמִיָּה דְּבַר נֶשׁ בְּשַׁעֲתָא דְּאִיהוּ זְכִי. וְלָמָּה. לְהַצִּילֶךָ וְלִתֵּת אוֹיְבֶיךָ לְפָנֶיךָ. לְאִשְׁתַּזְבָּא בַּר נֶשׁ בְּאַרְחָא וְלֹא יִשְׁלוּט בֵּיה אַחֲרָא.

וּבְגִין כֶּךָ לְבָעֵי לֵיה לְבַר נֶשׁ לְאַסְתְּמָרָא מַחֻבּוּי וְלְדַכְּפָאָה לְגִרְמִיָּה. מֵאִי דְּכִיּוּ דָא. דְּכַתִּיב, (דברים כג) וְהָיָה מַחְנֶיךָ קְדוֹשׁ. מֵאִי קְדוֹשׁ, קְדוֹשִׁים מִבְּעֵי לֵיה. אֲלֵא מַחְנֶיךָ קְדוֹשׁ אֲלִין שְׁיִיפִי גּוּפָא דְּגּוּפָא אֲתַחֲבַר וְאֲתַתְּקַן בְּהוּ. וּבְגִין כֶּךָ וְהָיָה מַחְנֶיךָ קְדוֹשׁ. וְלֹא יֵרָאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבַר.

מֵאִי עֲרוֹת דְּבַר. דָּא מְלָתָא (ערייתא) דְּעַרְיָין. דְּדָא הוּא מְלָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מֵאִים בַּהּ יִתִּיר מְכֻלָּא. כִּיּוֹן דְּאֲמַר וְלֹא יֵרָאֶה בְּךָ עֲרוֹת, אֲמַאי דְּבַר. אֲלֵא הֲנִי חֲזִיבִי עֲלָמָא דְּגַעְלִי וּמְסַאֲבִי גִרְמִיָּהוּ בְּמִלָּה דְּלִהוּן דְּנַפְקִי מִפּוּמִיָּהוּ וְהָא אִיהוּ עֲרוֹת דְּבַר.

”זוהר היוםמי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

וְכַל כֶּף לְמָה. בְּגִין דְּאִיהוּ אֲזִיל קַמָּךְ. וְאִי אַתְּ עֶבֶד פְּדִין, מִיָּד וְשׁוּב מֵאַחֲרֶיךָ, דְּלֹא יִזִּיל בְּהַדָּךְ וְיִיתוּב מֵאַחֲרֶיךָ. וְאַנְן הָא אֲזִילִנְן קַמִּיה בְּאַרְחָא נְתַעֲסַק בְּמַלְי דְּאוּרִייתָא. דְּהָא אוּרִייתָא אֲתַעֲטָרָא עַל רִישֵׁיה דְּבַר נֶשׁ וְשִׁכְנִיתָא לָא אֲעֵדִיאַת מִיָּבִיָּה.

[זוהר חלק א' - דף עו ע"ב]

פִּתַח רַבִּי חֵיִיא וְאָמַר וַיֹּאמֶר ה' הֵן עִם אֶחָד וְשִׁפְהָ אַחַת לְכֻלָּם וְגו' תָּא חֲזִי, מַה פְּתִיב וַיְהִי בְּנִסְעָם מִקְדָּם. מֵאִי מִקְדָּם. מִקְדָּמוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם. וַיִּמְצְאוּ. וַיִּרְאוּ מִבְּעֵי לֵיה מֵאִי וַיִּמְצְאוּ. אֲלֵא מִצִּיָּאָה אֲשַׁכְּחוּ תַמְן מְרִזֵי דְחֻכְמַתָּא מִקְדָּמֵי דְאַתְנַעַר תַּמְן מִן בְּנֵי טוֹפְנָא, וְבַה אֲשַׁתְּדְלוּ לְמַעַבְד בְּהֵיא עֵבִידְתָּא דְעֶבְדוּ לְסַרְבָּא בֵּיה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהוּוּ אִמְרֵי בְּפוּמָא וְעֶבְדֵי (דף עו ע"ב) עֵבִידְתָּא.

חֲמִי מַה פְּתִיב הֵן עִם אֶחָד וְשִׁפְהָ אַחַת לְכֻלָּם. בְּגִין דְּאַנְוִן בְּלָבָא חַד וְרַעוּתָא חַד וּמְמַלְלֵי בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ. וְעֵתָה לֹא יִבְצַר מֵהֶם כָּל אֲשֶׁר יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת. וְלִית מֵאֵן דִּימְנַע עוֹבְדָא דְלַהוֹן. אֲבָל מֵאִי אֲעֵבִיד, אֲבָלְבַל לֹוֹן דְּרַגִּין דְּלַעֲיִלָּא, וְלִישׁוֹן דְּלַהוֹן לְתַתָּא. וְכִדִּין אֲתַמְנַע עוֹבְדָא דְלַהוֹן. וּמַה בְּגִין דְּהוּוּ בְּרַעוּתָא וְלָבָא חַד וּמְמַלְלֵי בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ פְּתִיב לֹא יִבְצַר מֵהֶם כָּל אֲשֶׁר יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת, וְדִינָא דְלַעֲיִלָּא לֹא יְכִיל לְשַׁלְטָאָה בְּהוּ. אֲנִן אוּ חֲבַרְיָא דְמַתְעַסְקִין בְּאוּרִייתָא, וְאַנְוִן בְּלָבָא חַד וְרַעוּתָא חַד, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי מִכָּאֵן לְאַנְוִן מֵאִרֵי דְמַחְלוּקַת לִית לֹוֹן קִיּוּמָא. דְּהָא כָּל זְמַנָּא (דְּאֵלִין) דְּבְנֵי עֲלָמָא אֵלִין עִם אֵלִין בְּרַעוּתָא חַדָּא וְלָבָא חַד, אַף עַל גַּב דְּמַרְדֵי בֵּיה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לֹא שְׁלֵטָא בְּהוּ דִינָא דְלַעֲיִלָּא. כִּיּוֹן דְּאַתְפְּלִגּוּ מִיָּד וַיִּפְּץ יי אֹתָם מִשָּׁם וְגו'.

אָמַר רַבִּי חֵיִיא אֲשַׁתְּמַע דְּכָלָא בְּמַלְהָ דְּפוּמָא תְּלִיָּא. דְּהָא כִּיּוֹן דְּאַתְבְּלָבַל מִיָּד וַיִּפְּץ יי אֹתָם מִשָּׁם. אֲבָל בְּזְמַנָּא דְּאֵתִי מַה פְּתִיב, (צַפְנִיָּה ג) כִּי אֲזִי אֶהְפֵּךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְּרוּרָה לְקָרָא כָּלָם בְּשֵׁם יי וְלַעֲבָדוּ שְׁכָם אֶחָד וְכַתִּיב, (זְכַרְיָה יד) וְהָיָה יי לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד. בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

זוהר פרישת לך לך

סְתַרֵי תוֹרָה (דף ע"ו ע"ב) תֵּאנָא בְּתוּקָפָא דְּהַרְמָנוּ דְּמַלְכָּא, אֲנַצִּיב חַד אֵילָנָא רַבָּא וְתַקִּיף גּוֹ נְטִיעֵן עֲלָאִין, נְטִיעֵ עֲלָאִין דָּא, בְּתַרִיסַר תַּחוּמִין אֲסַתְחַר, בְּאַרְבַּע סְטָרִין דְּעֲלָמָא פְּרִישָׁא רַגְלִיָּה. ת'ק פְּרִסֵי מְטַלְנוּי, כָּל רַעוּתִין דְּאַנְוִן פְּרִסִין בֵּיה תְּלִיָּין, כַּד אֲתַעַר הָאִי, כָּלְהוּ מַתְעַרִין בְּהַדִּיָּה לִית מֵאֵן דְּנַפְיָק מְרַעוּתִיָּה לְבַתָּר, כָּלְהוּ בְּרַעוּתָא

זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

חדא בהדיה, קם מלעילא (ס"א נחית) אתנחית במטלנוי לגו ימא. מניה ימא (אתגלי) אתמלייא. איהו מקורא (דכל ד"א לכל) מיין דנבעין. תחותיה מתפלגין כל מימוי דבראשית, שקיו דגנתא ביה תליין.

כל נשמתין דעלמא מניה פרחין. נשמתין אלין עאלין בגנתא לנחתא להאי עלמא. נשמתא פד נפקא אתברכא בשבע ברכאן למהוי אבא (ד"א ל"ג לרוחא ודם) לגופא (ולמהוי) בסליקו (דדיוקנא עלאה הדא הוא דכתיב ויאמר יי אל אברם הא נשמתא עלאה אבא (ד"א ל"ג לרוחא ודם) לגופא בסליקו) דדיוקנא עלאה.

פד בעיא (נפשא) לנחתא להאי עלמא, אומי לה קודשא בריך הוא למיטר פקודי אורייתא ולמעבד רעותיה. ומסר לה מאה מפתחאן דברכאן. (ומולדתך דא גופא דאתקרי אילנא דחיי דאיהו תריסר שבטין עלאין. ומבית אביך דא שכינתא. אביך דא קודשא בריך הוא. שנאמר (משלי כח) גוזל אביו ואמו ואומר אין פשע וגו'. ואין אביו אלא קודשא בריך הוא ואין אמו אלא כנסת ישראל. אל הארץ אשר אראך דא איהו האי עלמא), (נ"א ומולדתך דא אילנא דחיי, ומבית אביך תריסר תחומין שבטין עלאין. אל הארץ אשר אראך דא איהו האי עלמא), (עד כאן סתרי תורה)

לך לך מארצך וגו'. רבי אבא פתח ואמר, (ישעיה מו) שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה. שמעו אלי אבירי לב, כמה תקיפין לבייהו דחייביא, דחמאן שבילי וארחי דאורייתא ולא מסתכלן בהו, ולבייהו תקיפין דלא מהדרין בתיובתא לגבי מריהון, ואקרון אבירי לב. הרחוקים מצדקה דמתרחקי מאורייתא.

רבי חזקיה אמר דמתרחקי מקודשא בריך הוא ואנון רחיקין מניה, ובגין כך אקרון אבירי לב. הרחוקים מצדקה דלא בעאן לקרבא לגבי קודשא בריך הוא, בגין כך אנון רחוקים מצדקה, פיון דאנון רחוקים מצדקה רחוקים אנון משלום דלית לון שלום. דכתיב, (ישעיה מח) אין שלום אמר יי לרשעים. מאי טעמא בגין דאנון רחוקים מצדקה.

[זוהר חלק א' - דף עז ע"א]

תא חזי, אברהם בעי לקרבא לקודשא בריך הוא ואתקרב. הדא הוא דכתיב, (תהלים מה) אהבת צדק ותשנא רשע. בגין דאהב צדק ושנא רשע אתקרב לצדקה, ועל דא פתיב, (ישעיה מא) אברהם אוהבי. מאי טעמא אוהבי, בגין דכתיב אהבת צדק. רחמיותא דקודשא בריך הוא דרחים (דף עז ע"א) ליה אברהם מכל בני דריה דהו אבירי לב ואנון רחוקים מצדקה כמה דאתמר.

רבי יוסי פתח (תהלים פד) מה ידידות משכנותיך יי צבאות. כמה אית לון לבני נשא לאסתכלא בפולחנא דקודשא בריך הוא. דהא כל בני נשא לא ידעי ולא

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

מסתכלי על מה קאים עלמא. ואנון על מה קיימין. דכד ברא קודשא בריך הוא עלמא עבד שמיא מאש וממים מתערבין כחדא ולא הוו גלדי. ולבתר אגלדו וקיימו ברוחא עלאה ומתמן שתיל עלמא, לקיימא על סמכין, ואנון סמכין לא קיימין אלא בההוא רוחא, ובשעתא דההוא רוחא אסתלק פלהו מרפפין וזעין ועלמא ארתת הדא הוא דכתיב, (איוב ט) המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון. וכלא קאים על אורייתא, דכד ישראל משתדלי באורייתא מתקיים עלמא ואנון קיימין וסמכין קיימין באורייתא בקיימא שלים.

תא חזי, בשעתא דאתער פלגות ליליא וקודשא בריך הוא עאל לגנתא דעדן לאשתעשעא עם צדיקיא, פלהו אילנין דבגנתא דעדן מזמרן ומשבחן קמיה. דכתיב, (דברי הימים א טז) אז ירננו עצי היער מלפני יי וגו'.

וכרוזא קרי בחיל ואמר לכוון אמרין קדישין עליונין, מאן מנכון דעייל רוחא באודנוי למשמע, ועינוי פקחין למחמי. ולביה פתוח למנדע, בשעתא דרוחא דכל רוחין ארים בסימו דנשמטא, ומתמן נפיק קלא דקליא, חילין אתבדר לארבע סטרי עלמא. א חד סליק לסטר חד. ב חד נחית לההוא סטר. ג (תיקונים עג, לעיל לב ב) חד עייל בין תרין. ד תרין מתערין מתערין בתלת. ה תלת עיילי בחד. ו חד אפיק גוונין. ז שית מנהון לסטר חד, ושית מנהון נחתי לההוא סטר. ח שית עיילי בתריסר. ט תריסר מתערין בעשרין ותרין. י שית כלילן בעשרה. יא עשרה קאים בחד.

[זוהר חלק א' - דף עז ע"ב]

ווי לאנון דניימי שנתא בחוריהון, לא ידעי ולא מסתכלאן איך יקומו בדינא דחושבן אתפקד, (דף עז ע"ב) כד אסתאב גופא, ונשמטא שטיא על אנפי דאורא דטיהרא, וסלקא ונחתא, ותרעין לא מתפתחון, מתגלגלן כאבנין בגו קוספיתא. ווי לון מאן יתבע לון, דלא יקומו בעדונא דא בגו דוכתי דענוגי דצדיקיא, אתפקדון דוכתייהו. אתמסרון בידא דדומה, נחתי ולא סלקי. עלייהו כתיב, (איוב ז) כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה.

בההיא שעתא אתער שלהובא חד מסטר צפון ובטש בארבע סטרי עלמא ונחית ומטי בין גדפי דתרנגולא ואתער ההוא שלהובא ביה וקרי, ולית מאן דאתער בר אנון זכאי קשוט דקיימי ואתערו באורייתא. וכדין קודשא בריך הוא וכל אנון צדיקיא דבגו גנתא דעדן צייתי לקליהון. כמא דאתא אמר, (שיר השירים ח) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני:

ויאמר יי אל אברם, מה כתיב לעילא (בראשית יא) וימת ה'ן על פני תרח אביו וגו'. מאי איריא הכא, אלא עד ההוא יומא לא הוה בר נש דמית בחיי אבוי בר

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דא, וכד אתרמי אברם לנורא אתקטיל הָרֶן, ובגין דא נפקו מתמן מאן קטיל לון להָרֶן, אלא פיון דרמו אברהם לנורא דפֿשְדָאי, אתגלי עליה קודשא בריה הוא ושזביה, והוה הָרֶן אחוי קאי תמן.

אמרו פֿשְדָאי בגין זכותיה דהָרֶן אשתזיב, מיד נפק שלהובא דאשא ואוקדיה להָרֶן, הדא הוא דכתיב וימת הָרֶן על פני תרח אביו. ואית דאמרי זרעא דתרח לית אשא שלטא ביה, אבל גרמי להָרֶן לנורא, ואי לא איתוקד גדע בודאי דלא שלטא נורא בזרעיה, מיד רמי ליה להָרֶן לנורא ואיתוקד והוה תרח אבוי קאים תמן הדא הוא דכתיב וימת הָרֶן על פני תרח אביו.

בהווא יומא ידעו כל אומיא ולישניא דלא שיזביה לאברהם אלא קודשא בריה הוא דאיהו יחידאי דעלמא, והוו מייתין בנייהו למשכניה דאברהם ואמרין ליה חמינן לך, דאת רחיץ בקודשא בריה הוא דאיהו רבוניה דעלמא, אוליה לבננא מאורחך דאת ידע, ועלייהו אמר קרא (תהלים מז) גדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם.

תא חזי, מה פתיב ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הָרֶן וגו'. ויצאו אתם מאור פֿשְדִים. ויצאו אתם, אתו מבעי ליה. דהא פתיב ויקח תרח וגו' מאי ויצאו אתם. אלא תרח ולוט עם אברהם ושרה נפקו דאנון הוו עקרא למיפק מגו אנון חייביא, דכיון דחמא תרח דאברהם בריה אשתזיב מגו נורא, אתהדר למעבד רעותיה דאברהם, ובגין כך ויצאו אתם תרח ולוט.

ובשעתא דנפקו מה פתיב ללכת ארצה פנען. דרעותא דלהון הוה למיהף תמן. מכאן אוליפנא כל מאן דאתער לאתדכאה מסייעין ליה. תא חזי, דהכי הוא דכיון דכתיב ללכת ארצה פנען מיד ויאמר יי אל אברם לך לך, ועד דאיהו אתער בקדמיתא לא כתיב לך לך.

תא חזי, מלה דלעילא לא אתער עד דאתער לתתא בקדמיתא על מה דתשרי ההיא דלעילא, ורזא דמלה, נהורא אוכמא לא אתאחיד בנהורא חוורא עד דאיהי אתערית בקדמיתא, פיון דאיהי אתערית בקדמיתא, מיד נהורא חוורא שרייא עלה.

ועל דא כתיב (תהלים פג) אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל. בגין דלא יתפסק נהורא חוורא מעלמא לעלמין. וכן (ישעיה סב) המזכירים את יי אל דמי לכם. בגין לאתערא לתתא במה דישרי אתערותא דלעילא. וכן פיון דאתער בר נש אתערותא בקדמיתא פדין אתער אתערותא דלעילא. תא חזי, פיון דכתיב ויצאו אתם מאור פֿשְדִים וגו' מיד ויאמר יי אל אברם וגו'.

[זוהר חלק א' - דף עח ע"א]

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ויאמר יי אל אברם לך לך, אמר רבי אלעזר לך לך, לגרמך לאתקנא גרמך, (לאתקפא) לאתקנא דרגא דילך. לך לך, לית אנת (ס"א כדא) למיקם חכא בין חייבין אלין. ורזא דמלה לך לך (דף עח ע"א) דהא קודשא בריך הוא יחיב ליה לאברהם רחא דחכמתא, והוה ידע ומצרף (צנור) סטרי דיישובי עלמא, ואסתכל בהו ואתקל בתיקלא וידע חילין די ממנן על סטרי יישובא.

כד מטא לגו נקודה דאמצעיתא דיישובא תקיל בתיקלא ולא הוה סליק בידיה. אשגח למנדע חילא די ממנא עלה ולא יכיל לאתדבקה ברעותיה, תקיל כמה זמנין וחמא דהא מתמן אשתיל כל עלמא, אשגח וצרף ותקל למנדע וחמא דהא חילא עלאה דעלה לית ליה שעורא עמיק וסתים ולא אוהו כגווי דסטרי דרגי דיישובא.

אשגח ותקיל וידע דהא כמה דמההיא נקודה אמצעיתא דיישובא מניה אשתיל כל עלמא לכל סטרוי. הכי נמי ידע דהא חילא דשרי עלה מתמן נפקו כל שאר חילין דממנן על כל סטרי עלמא, וכלהו ביה אחידן. כדין (בראשית יא) ויצאו אתם מאור פשדים ללכת ארצה כנען.

עוד אשגח ותקיל וצרף למיקם על ברירא דמלה דההוא אתר ולא הוה ידע ולא יכיל למיקם עלה לאתדבקה, פיון דחמא תוקפא דהאי אתר ולא יכיל למיקם עליה מיד ויבאו עד חרן וישבו שם.

מאי טעמא דאברהם. אלא דאיהו הוה ידע וצרף בכל אנון שלטנין מדברי עלמא בכל סטרו דיישובא, והוה תקיל וצרף אנון דשלטין בסטרי דיישובא מדברי ככביא ומזליהון, מאן אנון תקיפין אלין על אלין, והוה תקיל כל ישובי דעלמא (ולא) והוה סליק בידי. כד מטא להאי אתר חמא תקיפו דעמיקין ולא יכיל למיקם ביה. פיון דחמא קודשא בריך הוא אתערותא דיליה ותיאובתא דיליה. מיד אתגלי עליה ואמר ליה לך לך. למנדע לך ולא אתקנא גרמך.

מארצה, מההוא סטרא דיישובא דהוית מתדבק ביה. וממולדתך, מההוא חכמה דאת משגח ותקיל תולדתא דילך ורגעא ושעתא וזמנא דאתיילדת ביה ובההוא פוכבא ובההוא מזלא. ומבית אביך, דלא תשגח בביתא דאבוך. ואי אית לך שרשא לאצלחא בעלמא מביתא דאבוך, בגין כך לך לך מחכמה דא ומאשגחותא דא.

תא חזי, דהכי הוא, דהא נפקו מאור פשדים והווי בחרון, אמאי יימא ליה לך לך מארצה וממולדתך. אלא עקרא דמלתא כמה דאתמר. אל הארץ אשר אראך. אראך מה דלא יכילת למיקם עליה ולא יכילת למנדע חילא דההיא ארעא דאיהו עמיק וסתים:

סתרי תורה ואעשף לגוי גדול האי ברפתא חדא, ואברכה תרין, ואגדלה שמך תלת, והיה ברכה ארבע. ואברכה מברכך חמש, ומקללך אור שית. ונברכו בך כל משפחות האדמה הא שבע. כיון דאתברכו באלין שבע ברכאן, מה פתיב וילך אברם כאשר דבר אליו יי לנחתא להאי עלמא כמה דאתפקדא. מיד וילך אתו לוט. דא איהו נחש דאתלטיא ואתלטיא עלמא בגיניה דאיהו קאים לפתחא לאסטאה לגופא, ולא תפעול נשמתא פולחנא דאתפקדת עד דיעברון עלה בהאי עלמא י”ג שנין, דהא מתריסר שנין ולעילא נשמתא אתערת למפלח פולחנא דאתפקדת הדא הוא דכתיב. ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה. שבע וחמש תריסר אנון (ותרין עלאין עליהו ארבע סרי אנון).

וכדין אתחזיאת נשמתא בהאי עלמא. דאיהי אתיא מחמש שנים דאנון ת”ק פריסי דאילנא דחיי. ושבעים שנה דא איהו ההוא אילנא ממש דאיהו שביעאה לדרגין ושבעין שנה אתקרי. כדין נפקת מההוא זיהמא דנחש ועאלת בפולחנא קדישא הדא הוא דכתיב בצאתו מחרן (ימי ע’ שנה לא ספורות חיים מההוא ארבע סרי) מההוא רוגנא ותוקפא דההוא (שטן) נחש דהוה אסטי ליה עד השתא לגופא ושלטא עלוי.

באילנא שלטא ערלה תלת שנין. בבר נש תלת סרי שנין דאקרון שני ערלה, כיון דאעברו על גופא אנון שנין ואתעברת (ד”א ואתערת) נשמתא למפלח פולחנא קדישא, פקידת לגופא לרעותא טבא, לכפוף לההוא נחש דהא לא יכיל לשלטאה כמה דהוי, דכתיב ויקח אברם את שרי אשתו וגו’ (אברם דא י’ את שרי דא ה’ י’ דא נשמתא לנשמתא והוא זכר. ה’ דא נשמתא דנוקבא). דא גופא, דאיהי לגבי נשמתא פנוקבא לגבי דכורא. ואת לוט בן אחיו דא (יצר הרע) נחש דלא אעדי כל כך מן גופא, בגין דבקוּתא דגופא לא אעדיו כל כך (זמנא ההוא) מניה, אבל אתערותא דנשמתא אלקי ליה תדיר ואתרי ביה ואוכח ליה וכפיף ליה על כרחיה ולא יכיל לשלטאה.

ואת כל רכושם אשר רכשו אלין עובדין טבין דעביד בר נש בהאי עלמא באתערותא דנשמתא. ואת הנפש אשר עשו בחרן, ההוא נפש דהות בדבקוּתא בקדמיתא בחברותא דהיא ערלה בהדי גופא ואתקין לה לבתר, דהא לבתר דתליסר שנין ולעילא דנשמתא אתערת לאתקנא לגופא, תרווייהו מתקנין לההוא נפש דמשתתפא בתוקפא דנחש ותאובתיה בישא הדא הוא דכתיב ואת הנפש אשר עשו בחרן. ועם כל דא נשמתא אתקיפת ביה בההוא נחש לתברא ליה בתוקפא בשעבודא דתשובה (נ”א בשעבודא דאורייתא, ואמשיך ליה לגבי בתי כנסיות ובתי מדרשות בגין דלא יתגבר על רוחא כדבקדמיתא) הדא הוא דכתיב ויעבור (הכתוב בדף פ’ אחר הגליון שורה ט”ו) (עד כאן סתרי תורה)

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ואַעֲשֶׂה לְגוֹי גָדוֹל וְגוֹ' וְאֶעֱשֶׂה, בְּגִין דְּכַתִּיב לָךְ לָךְ. וְאַבְרָכְךָ, בְּגִין דְּכַתִּיב
מֵאַרְצָךְ. וְאַגְדִּלָּה שְׁמֶךָ, בְּגִין דְּכַתִּיב וּמְמוֹלְדֶתְךָ. וְהִיָּה בְרָכָה, בְּגִין דְּכַתִּיב וּמִבֵּית
אָבִיךָ.

[זוהר חלק א' - דף עח ע"ב]

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר וְאֶעֱשֶׂה לְגוֹי גָדוֹל מִסְטָרָא דִּימִינָא. וְאַבְרָכְךָ מִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא
וְאַגְדִּלָּה שְׁמֶךָ מִסְטָרָא דְאַמְצְעִיתָא. וְהִיָּה בְרָכָה מִסְטָרָא דְאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל. הָא הֲכָא
כְּרִסְיָא דְאַרְבַּע סַמְכִין דְּכִלְהוּ כְּלִילִין בֵּיהּ בְּאַבְרָהָם, מִכָּאן וְלְהֵלָאָה בְּרַכְאן לְאַחֲרֵינִי
דְּמִתְזַנֵּי מֵהֲכָא דְכַתִּיב וְאַבְרָכָה מְבָרְכִיךָ (דף עח ע"ב) וּמְקַלְלָךְ אֲאוּר וְנִבְרַכּוּ בְּךָ כָּל
מְשַׁפְּחוֹת הָאָדָמָה.

רַבִּי אֶלְעָזָר הוּא יְתִיב קַמֵּיהּ דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן אָבוּי, וְהוּי עֵמִיָּה רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק
וְרַבִּי חֲזַקְיָה. אָמַר לִיהּ רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָבוּי, הָאִי דְכַתִּיב לָךְ לָךְ מֵאַרְצָךְ
וּמְמוֹלְדֶתְךָ, פִּינּוֹן דְּכִלְהוּ נִפְקוּ לְמַהֲךָ, אֲמַאי לָא אֲתַמַּר לִיהּ דְּכִלְהוּ יִפְקוּן. דְּהָא אָף
עַל גַּב דְּתַרַח הוּא פְּלַח לְעִבּוּדָה זָרָה. פִּינּוֹן דְּאַתְעַר בְּאַתְעָרוּתָא טַב לְמִיפַק בְּהַדְיָה
דְּאַבְרָהָם, וְחַמִּינָן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעִי בְּתִיּוּבְתָא דְחַיִּיבֵיָא וְשָׂרָא לְמִיפַק אֲמַאי
לָא כְּתִיב לְכוּ לָכֶם, אֲמַאי לְאַבְרָהָם בְּלַחֲדוּי לָךְ לָךְ.

אָמַר לִיהּ רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִי תִימָא דְתַרַח כַּד נִפַק מֵאוּר כְּשָׂדִים בְּגִין לְאַהֲדָרָא
בְּתִשׁוּבָה הוּא, לָאו הֲכִי. אֲלָא כַּד נִפַק לְאַשְׁתְּזוּבָא נִפַק, דְּהוּוּ כְּלָהוּ בְּנֵי אַרְעִיָּה בְּעָאן
לְמִקְטָלִיָּה. פִּינּוֹן דְּחֻזּוּ דְאַשְׁתְּזוּב אַבְרָהָם הוּוּ אֲמַרִי לִיהּ לְתַרַח, אֲנִתְּ הוּא דְהוּיָת מְטַעִי
לָן בְּאַלִּין פְּסִילִין, וּמְגוּ דְחִלָּא דְלָהוֹן נִפַק תַּרַח, פִּינּוֹן דְּמִטָּא לְחַרְן לָא נִפַק מִתַּמָּן
לְבַתַּר, דְּכַתִּיב וַיִּלָּךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יי וַיִּלָּךְ אֹתוֹ לוֹט, וְאִילוּ תַרַח לָא כְּתִיב
(בֵּיהּ וִילךְ, אֵלָא וַיִּצָא).

פְּתַח וְאָמַר (אִיּוֹב לז) וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אוֹרָם וַיִּזְרַע רֶמֶה תְּשֻׁבָר. הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ,
אַבְל וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אוֹרָם, דָּא נְמַרּוּד וּבְנֵי דְרִיָּה דְנִפַק אַבְרָהָם מִנִּיָּהוּ דְהוּוּ אוֹרָם.
וַיִּזְרַע רֶמֶה תְּשֻׁבָר, דָּא נְמַרּוּד.

דְּבַר אַחַר וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אוֹרָם, דָּא תַרַח וּבְנֵי בֵיתִיהּ. אוֹרָם, דָּא אַבְרָהָם. הָאוּר
לָא כְּתִיב אֲלָא אוֹרָם דְּהוּוּ עֲמַהוֹן. וַיִּזְרַע רֶמֶה תְּשֻׁבָר, דָּא נְמַרּוּד דְהוּוּ מְטַעִי
אַבְתַּרִיָּה כָּל בְּנֵי עֲלָמָא, וּבְגִין כַּךְ כְּתִיב לָךְ לָךְ. בְּגִין לְאַנְהָרָא לָךְ וּלְכָל אַנּוּן דִּיפְקוּן
מִינְךָ מִכָּאן וְלְהֵלָאָה.

תּוּ פְתַח וְאָמַר, (אִיּוֹב לז) וַעֲתָה לֹא רָאוּ אוּר בְּהִיר הוּא בְּשַׁחֲקִים וְרוּחַ עֲבָרָה
וְתַטְהֵרָם. וַעֲתָה לֹא רָאוּ אוּר, אִימְתִי, בְּשַׁעֲתָא דְאָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַבְרָהָם לָךְ
לָךְ מֵאַרְצָךְ וּמְמוֹלְדֶתְךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ. בְּהִיר הוּא בְּשַׁחֲקִים. דְּבַעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לְאֲדַבְּקָא לִיה לְאַבְרָהָם בְּהָהוּא אֹר דְּלַעֲיֵלָא וּלְאַנְהָרָא תַּמְן. וְרוּחַ עֲבָרָה וְתַטְהָרָם. דְּהָא לְבַתֵּר תְּבוּ בְּתִיּוּבְתָא תֶּרַח וְכָל בְּנֵי בֵיתִיה (נ"א וְכָל בְּנֵי מֵאֲתִיה). בְּנֵי בֵיתִיה (נ"א בְּנֵי מֵאֲתִיה) דְּכְתִיב וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרָן. תֶּרַח, דְּכְתִיב וְאֵתָה תָּבֵא אֶל אֲבוֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם וְגו'.

וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יי. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר תָּא חֲזִי, דְּהָא לֹא כְּתִיב וַיֵּצֵא אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יי. אֶלָּא וַיֵּלֶךְ. כַּמָּא דָּאֵת אָמַר לֶךְ לֶךְ, דְּהָא יֵצִיאַהּ בְּקִדְמִיתָא עֲבָדוּ דְּכְתִיב וַיֵּצֵאוּ אֹתָם מֵאוּר כַּשְׂדִּים לְלֶכֶת אֶרֶצָה כְּנָעַן, וְהִשְׁתָּא כְּתִיב וַיֵּלֶךְ וְלֹא כְּתִיב וַיֵּצֵא.

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יי, דְּאַבְטַח לִיה בְּכֻלְהוּ הַבְּטָחוֹת. וַיֵּלֶךְ אֲתוּ לֹט, דְּאֲתַחְבֵּר עֲמִיה בְּגִין לְמִילָף מְעוּבְדוּי, וְעַם כָּל דָּא לֹא אֹלִיף כּוּלֵי הָאִי. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר זַפְּאִין אַנּוּן צְדִיקָיִיא דְּאוּלְפִי אֲרַחוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין לְמִיָּהָר בְּהוּ וְלְדַחֲלָא מִנֵּיהּ מִהָהוּא יוֹמָא דְּדִינָא דְּזַמִּין בַּר נֶשׁ לְמִיָּהָב דִּינָא וְחוּשְׁבָנָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

[זוהר חלק א' - דף עט ע"א]

פִּתַח וְאָמַר, (איוב לז) בְּיַד כָּל אָדָם יַחְתּוּם לְדַעַת כָּל אַנְשֵׁי מַעֲשֵׂהוּ הָאִי קָרָא אוּקְמוּהָ. אָבֵל (דף עט ע"א) תָּא חֲזִי בְּהָהוּא יוֹמָא דְּאַשְׁלִימוּ יוֹמוֹי דְּבַר נֶשׁ לְאַפְקָא מְעַלְמָא, הָהוּא יוֹמָא דְּגוּפָא אַתְבַּר וְנִפְשָׁא בְּעֵיא לְאַתְפָּרְשָׁא מִנֵּיהּ, כְּדִין אֲתִיָּהִיב רֶשׁוּ לְבַר נֶשׁ לְמַחְמֵי מַה דְּלֹא תוּה לִיה רֶשׁוּ לְמַחְמֵי בּוּזְמָנָא דְּגוּפָא שְׁלֵטָא וְקָאִים עַל בּוּרִיָּה.

וְכַדִּין קְיַיִמִי עֲלִיה תְּלַת שְׁלִיחֵן וְחֻשְׁבֵי יוֹמוֹי וְחוּבוֹי וְכָל מַה דְּעַבַד בְּהָאִי עֲלְמָא, וְהוּא אוּדֵי עַל כָּלָא בְּפוּמִיָּה, וְלְבַתֵּר הוּא חֲתִים עֲלִיה בִּידֵיהּ, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב בְּיַד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, וּבִידֵיהּ כָּלָהוּ חֲתִימִין לְמִידֵן לִיה (בְּהָהוּא ד"א בְּהָאִי) עֲלְמָא עַל קְדַמָּי וְעַל בְּתֵרָאֵי עַל חֲדָתִי וְעַל עֲתִיקִי לֹא אֲתַנְשֵׁי חַד מִנֵּיהּ, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב לְדַעַת כָּל אַנְשֵׁי מַעֲשֵׂהוּ. וְכָל אַנּוּן עוּבְדִין דְּעַבַד בְּהָאִי עֲלְמָא בְּגוּפָא וְרוּחָא הָכִי נְמִי יָהִיב חוּשְׁבָנָא בְּגוּפָא וְרוּחָא עַד לֹא יִפּוּק מְעַלְמָא.

תָּא חֲזִי, כַּמָּא דְּחֻשְׁבֵי אַקְשֵׁי קַדְל בְּהָאִי עֲלְמָא הָכִי נְמִי אֶפְלוּ בְּשַׁעֲתָא דְּבַעֵי לְנִפְקָא מִהָאִי עֲלְמָא אַקְשֵׁי קַדְל. בְּגִין כְּפֶךְ זַפְּאָה הוּא בַּר נֶשׁ דִּילִיף בְּהָאִי עֲלְמָא אֲרַחוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין לְמִיָּהָר בְּהוּ. וְחֻשְׁבֵי אַף עַל גַּב דְּאַסְתַּכֵּל בְּהֵנִי (נ"א דְּאַשְׁתַּדֵּל בְּהֵנִי) צְדִיקָיִיא אַקְשֵׁי קַדְל וְלֹא בְּעֵי לְמִילָף. וּבְגִין כְּפֶךְ אֵית לִיה לְצְדִיקָא לְמַתְקָה בֵּיהּ וְאַף עַל גַּב דְּחֻשְׁבֵי אַקְשֵׁי קַדְל הוּא לֹא יִשְׁבּוּק לִיה וְאֵית לִיה לְאַתְקַפָּא בִּידֵיהּ וְלֹא יִשְׁבּוּק לִיה, דְּאִי יִשְׁבּוּק לִיה יִתֵּךְ וְיַחְרִיב עֲלְמָא.

"זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

תא חזי, מן אלישע דדחה לגחזי. וכן באברהם כל זמנא דהוה לוט בהדיה לא אתחבר בהדי רשיעיא, כיון דאתפרש מניה מה פתיב ויבחר לו לוט את כל כפר הידן, וכתיב ויאהל עד סדום. מה פתיב בתריה ואנשי סדום רעים וחטאים ליי מאד.

סדר הלימוד ליום כח תשרי [יום 28 בשנה]

אמר רבי אבא האי דאמרת וילך אברם ולא פתיב ויצא אברם שפיר הוא. אבל סופא דקרא מה פתיב בצאתו מחרן. אמר רבי אלעזר מחרן פתיב וההיא יציאה מארץ מולדתו הות בקדמיתא:

ויקח אברם את שרי אשתו. מהו ויקח, אלא אמשיך לה במלי מעלייתא, בגין דלית ליה רשו לבר נש לאפקא אתתיה למיהך בארעא אחרא בלא רעותא דילה. וכן הוא אומר (במדבר כ) קח את אהרן (במדבר ג) קח את הלויים. ובגין כך ויקח אברם משיך לה במלין ואודע לה ארחיהון דאנון בני דרא כמה בישין. ובגין כך ויקח אברם את שרי אשתו.

ואת לוט בן אחיו. מה חמא אברהם לדבקה עמיה לוט, אלא בגין דצפה ברוח הקדש דזמין למיפק מניה דוד. ואת הנפש אשר עשו בחרן. אלן גרים וגירות דאתקינו נפשיהו, אברהם מגייר גוברין ושרה מגיירת נשין ומעלה עליהון פאלו עבדו להון.

[זוהר חלק א' - דף עט ע"ב]

אמר רבי אבא אי הכי כמה בני נשא הוו, אי תימא דכלהו אזלו עמיה. אמר רבי אלעזר אין. (ובגין כלהו ד"א ובגין כך כלהו) בני נשא דהוו אזלין עמיה פלהו אקרונ (דף עט ע"ב) עם אלהי אברהם. והוה מעבר בארעא ולא הוה דחיל דכתיב ויעבר אברם בארץ.

אמר ליה רבי אבא אי הוה פתיב והנפש אשר עשו בחרן הוה אמינא הכי, אלא ואת הנפש פתיב, את לאסגאה זכותא דכלהו נפשאן דהוו אזלי עמיה, דכל מאן דמוכה לאחרא ההוא זכותא תליא ביה ולא אעדי מניה, מנלן דכתיב ואת הנפש אשר עשו בחרן, זכותא דאנון נפשן הוה אזיל עמיה דאברהם. לך לך.

אמר רבי שמעון מאי טעמא דגלויא קדמא דאתגלי קודשא בריך הוא עליה דאברהם פתח בלך לך, דהא עד הכא לא מליל עמיה קודשא בריך הוא, מאי טעמא פתח לך לך. אלא הא קאמרו דרמו בחושבניה מאה דהא למאה שנין אתייליד ליה בר.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אבל תא חזי, כל מה דעביד קודשא בריך הוא בארעא פלא רזא דחכמתא איהו, בגין דאברהם לא הוה דביק ביה בקודשא בריך הוא כדין פדקא חזי, אמר ליה לך לך, ודא רמז להווא אתר דבעי לאתקרבא בתדיה דקודשא בריך הוא, ואיהו דרגא קדמאה לאעלא לקודשא בריך הוא, בגין כך לך לך.

והאי דרגא לא יכיל אברהם לאתאחדא ביה עד דייעול לארעא דתמן יקבל ליה להווא דרגא, כגוונא דא פתיב, (שמואל ב ב) וישאל דוד ביי לאמר האעלה באחת מערי יהודה ויאמר יי עלה ויאמר אנה אעלה ויאמר חברונה. וכי פיון דמית שאול ומלכותא אתחזי לדוד אמאי לא קביל מלכותא מיד על כל ישראל.

אלא פלא רזא דחכמתא איהו, בגין דדוד לית ליה לקבלא מלכותא אלא עד דיתחבר באבהן דאנון בחברון וכדין בהו יקבל מלכותא. ועל דא אתעפב תמן שבע שנין בגין דיקבל מלכותא פדקא יאות וכלא ברזא דחכמתא ובגין דיתקן מלכותיה. כגוונא דא אברהם לא עאל בקיומא דקודשא בריך הוא עד דעאל לארעא.

חמי מה פתיב ויעבר אברם בארץ. ויעבר וילך מבעי ליה, אלא הכא הוא רמז שמא קדישא דאתחתים ביה עלמא בע"ב אתוון גליפן דכלהו בשמא דא. פתיב הכא ויעבר וכתיב התם (שמות לה) ויעבר יי על פניו ויקרא:

סתרי תורה (ע"ט ע"ב מקב"ה עד ויעבור הוא גליון) קודשא בריך הוא רמז חכמתא עלאה באברהם וביצחק, אברהם דא נשמטא לנשמטא ואיהי (ס"א אב ורם), נשמ"ה דא היא שרה. לוט דא הוא נח"ש ובת זוגיה דהווא סמאל. רי"ח קדישא דא יצחק. נפ"ש קדישא דא רבקה. יצ"ר הרע דא רוח הבהמה, ועל דא אמר שלמה בחכמתיה (קהלת ג) מי יודע רוח בני האדם העולה היא וגו' נפש הבהמית דא נפש מסטרא דיצר הרע.

ועל דא אמרו (נ"א דהווא) דאיהי נשמטא לנשמטא אתערא לגברא בירא"ה ובחכמתא, נשמטא אתערא לאיניש בבניה, הדא הוא דכתיב, (איוב כח) ויאמר לאדם הן יראת יי היא חכמה וגו'. נשמ"תא אתערי בתשוב"ה דאתקרי בינה ואקרי שר"ה. ורו"ח הוא הקו"ל ואתקרי דעת ואתערי לאיניש די סליק קליה באורייתא, ואתקרי תורה שבכתב, ונפש השכלית אתער מניה עובדין טבין.

ובדוגמא דא ברא גופא מארבע יסודות אש ורוח ועפר ומים כגוונא דהוא נשמטא לנשמטא נשמה ורוח ונפש. מים דא דכר ודא הוא מים מתיקי דקדושה, ואית מים המאררים דאנון יצר הרע. אית אשא קדישא נוקבא ואית אשא נוכראה אש זרה, ועל דא פתיב ואל יבא בכל עת אל הקדש, דאיהי נוקבתא מן יצר הרע. רוח קדישא איהו דכר. אית רוח מסאבא דא יצר הרע שנאמר (ישעיה יד) כי משרש נחש יצא צפע. אית עפר קדישא ואית עפר מסאבא.

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

וְעַל דָּא נִשְׁמַתָּא דְאִיהִי תְּשׁוּבָה אֲתַקִּיפַת בֵּיהּ בְּהַהוּא נַחֵשׁ לְתַבְרָא לִיהּ
בְּשַׁעֲבוּדָא דְתְּשׁוּבָה וְאִמְשִׁיד לִיהּ לְבַתִּי כְּנִסְיוֹת וּלְבַתִּי מִדְּרָשׁוֹת, וְאַנּוּן אַרְבַּע יְסוּדֵי
מִתְּפַשְׁטִין לְכ"ב אֲתוּוֹן אַחַה"ע בּוֹמ"ף גִּיכ"ק דְּטַלְנ"ת זִסְשֵׁר"ץ. (עַד כּאֵן גַּלְיוֹן):

וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאַרְצָא עַד מְקוּם שְׂכָם. דָּא בִּי כְּנִישְׁתָּא אַתְר דְּדִיּוּרָא דְשְׁכִינְתָּא תַּמָּן
כְּמָא דְאֵת אַמְר, (בְּרֵאשִׁית מַח) וְאַנ"י נִתְתִּי לָךְ שְׂכָם' אַחַד, דָּא שְׁכִינְתָּא דְאֲתַחְזִי
לִיהּ הוּאִיל וְאֲתַקְרִי צְדִיק, דְּהָא צְדִיק לָאו דִּיּוּרָה אֶלָּא בְּהַדִּי צְדִיק, וְדָא הוּא עַד
מְקוּם שְׂכָם. עַד אֵלוֹן מוֹרָה אֵלוֹ בְּתִי מִדְּרָשׁוֹת דְּאוּלְפִין וּמוֹרִים תַּמָּן תּוֹרָה בְּרַבִּים.

וְהַכְּנַעֲנִי אִזּוּ בְּאַרְצָא. כְּדִין אֲתַבְּסָם וְאֲתַתְּקִין יִצְרַר הָרַע בְּגוּפָא בְּעַל כְּרַחֲמֵיהּ. דְּסִגְיָאִין
שְׁמַתָּן אִית לִיהּ, וּבְגִינֵי כְּךָ (אֲתַהֲדֵר) אֲדַכְּר בְּשְׁמַתָּן סִגְיָאִין. אִזּוּ בְּאַרְצָא וְדָאִי וְאֲתַכְּפִיא
בְּהָאִי, בְּגִין דְּכְדִין אִיהוּ גּוּפָא בּוֹזְמָנָא דְלָא אֲתַעֲבֵר מִנִּיהּ הַהוּא נַחֵשׁ כָּל כְּךָ, בְּגִין
דְּבִקוּתָא דְּגּוּפָא כְּדִין הַכְּנַעֲנִי אִזּוּ בְּאַרְצָא, אַמְאִי אַקְרִי כְּנַעֲנִי, דְּאֲסַחֵר גּוּפָא לְדִינִין
בִּישִׁין. וְנִשְׁמַתָּא קְיִימָא בְּהָאִי עֲלֵמָא (לְאֲתַתְּקֵנָא אֲוִרְחוּי דְּגּוּפָא) כְּדָקָא יְאוּת בְּגִין לְמִזְבִּי
בְּהַ, לְבַתֵּר כְּדִן נְפַקַת מִהָאִי עֲלֵמָא אִי זְכָאֵת סְלָקָא לְאֲתַרָּה דְּנְפַקַת מִתַּמָּן דְּכְתִיב אֵל
מְקוּם הַמְּזֻבַּח אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם בְּרֵאשִׁוֹנָה וְכְתִיב אֵל הַמְּקוּם אֲשֶׁר הָיָה שָׁם אֲהֵלָה
בְּתַחֲלָה. אֲהֵלָה בְּה"א.

וְהַשְׁתָּא אִיהִי קְיִימָא בִּין לְסְלָקָא לְעִילָא וּבִין לְנַחְתָּא לְתַתָּא. (דְּכְתִיב) בֵּין בֵּית אֵל
וּבֵין הָעֵי. אִי זְכָאֵת סְלָקָא אֵל מְקוּם הַמְּזֻבַּח, אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם וְגו'. מָאֵן עָשָׂה וּמָאֵן
מְזֻבַּח. אֶלָּא אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם, דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּאִיהוּ עֶבֶד תַּמָּן הָאִי מְזֻבַּח
וְאֲתַקִּין לָהּ עַל תְּרִיסֵר אַבְנִין לְמִסְפַּר שְׁבַטֵי בְּנֵי יִעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה דְּבַר י"י אֵלָיו לְאֹמֵר
יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמִךְ וְדָאִי.

וּמְזֻבַּח דָּא עָשָׂה שָׁם בְּרֵאשִׁוֹנָה כְּדִן אֲתַבְּרִי עֲלֵמָא עֲלָאָה (עֲלָאָה) טְמִירָא לְכָל
עֲלָמִין, וּמִיכָא"ל כְּהֵנָּא רַבָּא קָאִים וּמְקַרִּיב עֲלָה קֶרְבָּנִין דְּנִשְׁמַתִּין, כִּיּוֹן (דָּף פ' ע"ב)
דְּנִשְׁמַתָּא סְלָקָא תַּמָּן מַה כְּתִיב וַיִּקְרָא שָׁם אַבְרָם בִּשְׁם י"י, נִשְׁמַתָּא קְאֲרִי תַּמָּן
וְאֲצִרִירָא בְּצִרְוֹרָא דְּחִיִּי.

וְכָל דָּא, אִי זְכָאָה בְּהָאִי עֲלֵמָא לְאֲתַקְנָא גּוּפָא כְּדָקָא יְאוּת וְלְאֲכַפִּיא (וְלְאֲסַפִּיא)
תּוֹקְפָא דְּהַהוּא לְטִיִּיא, עַד דְּאֲתַפְּרָשָׁא מִנִּיהּ מַה כְּתִיב, וַיְהִי רִיב בֵּין רוּעֵי מְקַנָּה
אַבְרָם וּבִין רוּעֵי מְקַנָּה לוֹט (דָּא יִצְרַר הָרַע), דְּבְכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא בְּהָאִי עֲלֵמָא, אַנּוּן סִיעֵן
וּמְנַהֲיָגִי דְּנִשְׁמַתָּא, וְאַנּוּן סִיעֵן וּמְנַהֲיָגִין דְּיִצְרַר הָרַע, אַנּוּן בְּקִטְרוּגָא מְקַטְרָגִין אֵלִין
בְּאֵלִין, וְכָל שְׁיִיפִין דְּגּוּפָא בְּצִעְרָא בִּינִיּוּהוּ בִּין נִשְׁמַתָּא וְהַהוּא נַחֵשׁ דְּקָא מְגִיחִין
קְרַבָּא בְּכָל יוֹמָא. מַה כְּתִיב וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֵל לוֹט. נִשְׁמַתָּא אֲהֵדְרָא לְגַבִּי יִצְרַר הָרַע
וְאֹמֵר לִיהּ, אֵל נָא תְּהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינִיךָ וּבִין רוּעֵי וּבִין רוּעֵיךָ, סְטֵרִין דִּילִי וְסְטֵרִין

דילף. כי אנשים אחים אנחנו, יצר טוב ויצר הרע קריבין דא בדא, דא לימינא ודא לשמאלא.

הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי. סגי אין חייביא אנון בעלמא, זיל ושוט אבתרייהו ואתפרש מעמי. אם השמאל ואימינה וגו'. ואוכח ליה ואעיק ליה בכמה קריבין דעביד בהדיה בכל יומא, עד דכתיב ויפרדו איש מעל אחיו.

כיון דמתפרשין דא מן דא מה פתיב, אברם ישב בארץ כנען. אתישבת נשמתא באנון צדיקיא בישובא טב בשלם. ולוט ישב בערי הכפר, ההוא לטיא מקטרגא אזיל לקטרגא ולא תחברא באתר דחייביא תמן דכתיב ויאהל עד סדום. מה פתיב בתריה ואנשי סדום רעים וחטאים ליי מאד. תמן שריא ושוי דיוריה בינייהו לאתחברא בהו לאסטאה לון ולאובדא לון. (ואברהם בעובדין טבין בתשובה באורייתא) (חסר) (ס"א) בעובדין בישין.

כיון דאשתארת נשמתא בלא מקטרגא ואתדכי גופא מתהוא זוהמא, מיד קודשא בריך הוא אשרי דיוריה בהדיה וירית אחסנתא עלאה ותתאה, ואית ליה נייחא בין צדיקיא, וההוא לטיא בין אנון רשיעייא חטאן בהדיה, עד דלא הוה פורקנא לחובייהו. מה פתיב וישמע אברם כי נשבה אחיו. וישמע אברם דא נשמתא דאשתארת בדכיו בגופא. כי נשבה אחיו, דא יצר הרע דנשבה בין אנון חייביא בחובין סגי אין. וירק את חניכיו ילידי ביתו, אלין אנון צדיקיא דלעאן באורייתא דאנון שייפי דגופא זריזין למיהך בהדיה י"ח ושלש מאות, אלין רמ"ח שייפין דגופא, ושבעין, דרזא דנשמתא דנפקא מתמן (ע"כ). בכלא אזדרו למתך תמן לגבי אנון חייביא לאתבא לון (מחובוי) מחוביהון.

מה פתיב וירדף עד דן. רדיף אבתרייהו ואודע לון דינא דההוא עלמא ועונשא דגיהנם, ולא יהיב דמיכו לעיניה ביממא ובלייליא עד דאוכח לון לאנון חייבין ואתיב לון בתיובתא לגבי קודשא בריך הוא. מה פתיב וישב את כל הרכוש, אתיב לון בתיובתא שלימא פדקא יאות.

וגם את לוט אחיו וגו'. אפלו לההוא יצר הרע אתקיה בהדיה עד דאכפייא בעל פרחיה (ולא) ואמתיק ליה פדקא חזי. כלא אתיב בתיובתא שלימא פדקא יאות, בגין דלא אשתכח יממא ולייליא עד דאוכח לון ורדף לון על ההוא חובא דחאבו עד דתאבו בתיובתא שלימא פדקא חזו.

אהדרנא למילי קדמאי דפרשתא. פתיב (שיר השירים ג) מצאוני השומרים הסובבים בעיר וגו'. (תנן כדוגמת דרמיו באברהם ויצחק ושרה ורבקה ידו"ד, כדוגמא דא רמיו בהאי קרא (רות א) ושם האי ש אלמלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים. אלימל"ך דא נשמתא לנשמתא.) נעמ"י דא נשמה,

זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

וְאִמָּאֵי אֲתַקְרִי נְעָמִי, מְשׁוּם (תהלים צ) וַיְהִי נְעָם יְיָ אֱלֹהֵינוּ. מַחְלוֹן דָּא רוּחָא קַדִּישָׁא, וְלָמָּה אֲתַקְרִי מַחְלוֹן דְּמַחֵל לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. רוּחָא דָּא נִפְשׁ קַדִּישָׁא, וְלָמָּה אֲתַקְרִי רוּחָא עַל שֵׁם תּוֹרָה. כְּלִיז״ן דָּא רוּחָא דְּבַעֲיַר״א, וְעַל דָּא אִמַר שְׁלֹמֹה עָלָיו הַשְּׁלוֹם (קהלת ג) רוּחַ הַבְּהֵמָה דָּא יִצְרֵר הָרִ״ע. עֲרַפְ״ה דָּא נִפְשָׁא דְּשִׁמְאֵלָא בֵּת זּוּגִיָּה שֶׁל יִצְרֵר הָרֵע. וְלָמָּה אֲתַקְרִי עֲרַפְּהָ מְשׁוּם כִּי עִם קִשְׁרוֹ עֲרַף הוּא.

אִי זָכָה בַּר נֶשׂ סִלְקָא נִשְׁמַתָּא עֲלָאָה, וְאִי לָאוּ מִסְתַּלְקִי אַנּוּן דּוּבְרֵי נִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וְאַשְׁתָּאֵר נִשְׁמַתָּא עֲלָאָה וְנִפְשׁ הַשְּׁכֵלִית, מַה פְּתִיב, (רות א) וַתֵּצֵא מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה שָׁמָּה וּשְׁתֵּי כְּלוּתֶיהָ עִמָּהּ וַתֹּאמֶר נְעָמִי לְכֻלּוֹתֶיהָ שְׁבִנָּה בְּנִתִּי וְגוֹ'. וַתֹּאמֶר רות אֵל תִּפְגְּעִי בִּי וְגוֹ' וְעֲרַפְּהָ שְׁבָה לְעִמָּהּ וּלְאַלְהֶיהָ. תַּנּוּן עֶבֶד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְרוּשָׁלַם לְעֵילָא כְּגוּוֹנָא דִּירוּשָׁלַם דְּלִתְתָּא, בְּשׁוּרִין וּמַגְדָּלִין וּפְתַחִין פְּתִיחִין, וְאַנּוּן חוֹמוֹת דְּתַמָּן אֵית עֲלֵיהוּ נְטְרִין (דף פא ע"א) דְּנְטְרֵי תַרְעֵי דְּאַנּוּן חוֹמוֹת דְּכְתִיב, (ישעיה סב) עַל חוֹמוֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַם הַפְּקִדְתִּי שׁוֹמְרִים וְגוֹ'. וּמִיכָאֵל פְּהֵנָּא רַבָּא עֲלָאָה מִכְּלָהּוּ נְטְרֵי תַרְעֵי דְּאַנּוּן חוֹמוֹת.

נִשְׁמַתָּה (דאתקרי נעמי) כִּד נִפְקַת מֵהָאֵי עֲלָמָא, אִי זָכָאת עֲאֵלָת בְּגִנְתָּא דְּעֵדוֹן דְּאַרְעָא דְּנִטְע קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְרוּחִיהוֹן דְּצִדִּיקֵיָּא כְּגוּוֹנָא דְּהֵהוּא גִנְתָּא דְּעֵדוֹן דְּלְעֵילָא. וְתַמָּן כָּל צִדִּיקֵיָּא דְּעֲלָמָא.

וְכִד נִשְׁמַתָּא נִפְקַת מֵהָאֵי עֲלָמָא, עֲאֵלָת בְּמַעְרְתָּא דְּכַפְלָתָא דְּתַמָּן אֵיהִי פְתַחָא דְּגֵן עֵדוֹן. פְּגַעַת בְּאַדָּם הָרֵאשׁוֹן וּבְאַנּוּן אֲבָתָּהּ דְּתַמָּן, אִי זָכָאת אֵיהִי, חֲדָאן בָּהּ וּפְתַחִין לָהּ פְתַחִין וְעֲאֵלָת. וְאִי לָאוּ דְּחִיִּין לָהּ לְבַר. (ומה היא אמרה כד דחיין לה לבר (שיר השירים ג) מִצְאוּנֵי הַשׁוֹמְרִים וְגוֹ' אֵזְלָת. לְבַתֵּר דְּאֵזְלָת תַּמָּן מִקְמִי דְּאֵתִיא לְעֲלָמָא דָּא וַיְהִיבֵת נַר עַל רִישֵׁיהָ שְׁנֵאמַר (איוב כט) בַּהֲלוֹ נָרוֹ עָלַי רֵאשִׁי כָּל מֵאֵן דְּחוּזוֹן לָהּ מִזְדַּעְזְעִין וְאִמְרֵי הַזֹּאת נְעָמִי.

אֵתִיבֵת הִיא וְאִמְרָה (רות א) אֵל תִּקְרָאנָה לִי נְעָמִי קִרְאֵן לִי מְרָה וְגוֹ'. אֲנִי מִלֵּאָה הִלְכְתִּי בַּהֲהוּא אֵתֵר וְרִיקָם הַשִּׁיבְנִי יְיָ בְּלֵא תוֹרָה וּבְלֵא מַעֲשִׂים טוֹבִים דְּאֵעִיל לִי בְּגוּפָא בִישָׁא לְמָה תִּקְרָאנָה לִי נְעָמִי וְיִי עֵנָה בִּי). וְאִי זֹ זָכָאת עֵיִלָּת לְגִנְתָּא דְּעֵדוֹן, כִּיּוֹן דְּעֵיִלָּת יִתְבָּא תַמָּן בְּגִנְתָּא (אזדווגת באלימלך דא מחלון דדא רווח אזדווג ברות דדא נפש השכלית) וְאַתְלַבְּשׁוּ (ד"א ואתלבשת) תַּמָּן בְּלְבוּשָׁא דְּדִיּוּקְנָא דְּהָאֵי עֲלָמָא וְאַתְעַדְנַת תַּמָּן.

סִתְרָא דְּסִתְרִין לְחַכְמֵי לְבָא אֲתַמְסֵר. (ארבע) תֵּלֵת דְּרַגִּין אַנּוּן דְּאַחִידוֹן דָּא בְּדָא, וְאַלִּין אַנּוּן נִפְשׁ (נשמתא לנשמתא נשמתא עלאה דאתקרי יו"ד) רוּחַ וְנִשְׁמָה. (נפ"ש) נִפְשׁ אֵיהִי חֵילָא דְּגוּפָא אֲתַבְּנִי מְנִיָּה. דְּכִד בַּר נֶשׂ אֲתַעַר בְּהָאֵי עֲלָמָא לְאַזְדוּוּגָא בְּנוֹקְבִיָּה כָּל שִׁיפֵי מִסְתַּכְמֵי (נ"א מתכנשי) וּמִתְתַּקְנֵי לְאַתְהֵנָּא (לנשמה) תַּמָּן, וְהֵהוּא נִפְשׁ

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וְרַעוּתָא דִּילִיָּה אֶסְתַּכְּם בֵּיהּ בְּהוּא עוּבְדָא (ממש) וּמְשִׁיךְ לִיָּה לְהוּא נֶפֶשׁ וְאַעִּיל לִיָּה תַמָּן בְּהוּא זְרַעָא דְאוּשִׁיד.

וּמַגּוּ רַעוּתָא וּמְשִׁיכוּ דְנֶפֶשׂא דְמְשִׁיךְ תַמָּן, אֶתְמַשֵּׁךְ חִילָא אוּחְרָא תַמָּן מֵאַנּוּן דְרַגִּין דְאַתְקִרוּן אִישִׁי”ם, וְעָאל כֻּלָּא בְּמְשִׁיכוּ דְהוּא זְרַעָא, וְאַתְבְּנִי מִנִּיהּ גּוּפָא. וְדָא אִיהוּ חִילָא קְדֻמָּאָה תַתָּאָה דְאַנּוּן (ארבע) תַלַּת.

וּבְגִין דְהָאִי (נשמתא לנשמתא) נֶפֶשׁ אֶקְרִיב בְּדְבִקוּתָא וְיִסוּדָא דְגּוּפָא, קְרַבְנָא דְאַתְקִרִיב לְכַפְרָא עַל נִשְׁמָתָא אֶתִּיהִיבַת חוּלְקָא לְאַנּוּן דְרַגִּין דְאִישִׁי”ם (דאתקרון רוח ונפש השכלית) בְּגִין דְמְשִׁיכוּ דְחוּלְקָא דְהוּא (נשמה) נֶפֶשׁ אֶתִּי מִנִּיהּ. וְהִינּוּ דְכְּתִיב אֶת קְרַבְנֵי לַחֲמֵי לְאִישִׁי (מהו לחמי לאשי דיהיב מזונא לאשי ודא הוא שפע מאור דאנון מתהנן מזיו השכינה) בְּגִין דְהוּא כְּפָרָה דְנֶפֶשׁ נְטִלֵי חוּלְקִיהוּן. וְכַד מִית בַּר נֶשׁ בְּהָאִי עֲלָמָא, תְּהִיא נֶפֶשׁ לָא אֶתְעֵדִי מִן קְבָרָא לְעֲלָמִין, וּבְחִילָא דָא יְדַעִי מִתִּיָּא וּמְשַׁתְּעוּ דָא עִם דָּא.

רוּחַ אִיהוּ דְמַקְיִים לְנֶפֶשׁ בְּהָאִי עֲלָמָא. וְאִיהוּ מְשִׁיכוּ דְאַתְעֵרוּתָא דְנוֹקְבָא לְגַבֵּי דְכוּרָא פִּד אַנּוּן בְּתִיאֻבְתָּא חָדָא. וְכַדִּין אֶתְעֵרַת לְגַבֵּי דְכוּרָא בְּתִיאֻבְתָּא דִּילָהּ, לְהָאִי רוּחַ כְּגוּוּנָא דְנוֹקְבָא לְגַבֵּי דְלִתָּתָא אֶשְׁדִּיאַת זְרַעָא בְּתִיאֻבְתָּא לְגַבֵּי דְכוּרָא. וְסִתְרָא דָּא (כד אשדיאת שפע בתיאובתא לגבי נוקבא והכא רוא) (קהלת יב) וְהָרוּחַ תְּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה. וְהָאִי רוּחַ (ונפ”ש ונשמ”ה ונשמת”א לנשמתא כד) נֶפְקָא מִהָאִי עֲלָמָא (ואתפרשת מנפש) (אתפרשן י”ה אסתלק לגנתא דעדן בשמיא עלאה ומתלבש בדיוקנא עלאה מרקמא בכל גוונין) עָאל לְגַנְתָּא דְעֵדֶן דְבְּהָאִי עֲלָמָא (תתאה), וְאַתְלַבֵּשׁ תַמָּן גּוּ אוּרָא דְגַנְתָּא כְּמָה דְמִתְלַבֵּשִׁי מִלְּאֲכִי עֲלָאִי פִּד נְחִתִּין לְהָאִי עֲלָמָא. בְּגִין דְאַנּוּן מִהוּא רוּחַ הוּוּ דְכְּתִיב, (תהלים קד) עוֹשֶׂה מְלֶאכֶי רוּחוֹת וְגו’.

אוּף הָכִי רוּחַא מִתְלַבֵּשׁ בְּגִין עֵדֶן דְאַרְעָא בְּדִיוֹקְנָא דְהָאִי עֲלָמָא וְתַמָּן אֶתְעֵדְנַת בְּכָל עֵדוּנִין, בְּגִין עֵדֶן דָּא אִית צִיּוּרִין וְדִיוֹקְנִין דְהָאִי עֲלָמָא. וְאִית צִיּוּרִין וְדִיוֹקְנִין דְעֲלָמָא עֲלָאָה, וְתַמָּן כֻּל אַנּוּן צְדִיקֵיָּא אֶזְלִין וּמִתְעֵדְנִין תַמָּן, וּבְרִישׁ יְרַחֵי וּשְׁבַתֵי אַנּוּן בְּעָאן לְסִלְקָא לְעִילָא. (דיוקנא דא מרו”ח וא”ש דבהאי עלמא ובדיוקנא דא אתעדנו בכל עדונין ובכל זמנ”י וירח”י ושבט”י אסתלקו רו”ח ונפ”ש ומתפשטי מהאי גופא ומתלבשי בדיוקנא עלאה בגן עדן דלעילא מרקמא בכל גוונין. באן אתר הוא י”ה בלבושא דיליה ואזדווגו כחדא ידו”ד ואנון נהנין מאור השכינה) וּבְמִצִּיעוּת גַּנְתָּא אִית עֲמוּדָא חָדָא מִרְקָמָא בְּכָל גּוּוּנִין. וְהוּא רוּחַ פִּד בְּעָא לְסִלְקָא, אֶתְפִּשֵׁט תַמָּן מִהוּא לְבוּשָׂא (ונפשא אשתארת תמן בגופא) וְעָאל גּוּ הוּא עֲמוּדָא (וסלקת) וְסִלִּיק לְעִילָא גּוּ הוּא אֶתְר דְנֶפֶקַת מִנִּיהּ, כְּדְכְּתִיב וְהָרוּחַ תְּשׁוּב וְגו’.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וְנָטִיל לָהּ מִיכָאֵל כְּהֵנָּא רַבָּא וּמְקָרִיב לָהּ קֶרְבַּן בּוֹסְמִין קָמִי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, (ואתת) וְיִתְבָּא תַּמָּן וּמִתְעַדְנָא בְּהֵהוּא צְרוּרָא דְחֵי (ישעיה סד) דְּעֵין לֹא רָאתָה אֱלֹהִים זּוּלְתָךְ וְגו'. לְבַתֵּר (דף פא ע"ב) נְחֵתָא לְגוּ גִנְתָּא דְאַרְעָא וּמִתְעַדְנָא בְּכָל עֲדוּנִין, וְאַתְלַבְּשֵׁת בְּהֵהוּא לְבוּשָׁא (ואזדווגא בנפש דידיה) וְיִתְבָּא תַּמָּן בְּטוּרָא עַל חַד תַּרִּין מִכְּמָה דְהוּת בְּקִדְמִיתָא. (ודא הוא בחול ואסתלקא בישיבות דגן עדן ומתעסק באורייתא ובכל רישי ירחי וזמני ושבתי נחתא אזדווגת בנפש).

נְשֻׁמָּה הִיא חֵילָא עֲלָאָה עַל כָּל אֲלִין, וְאִיהִי מַחֲלָא דְדְכוּרָא רְזָא דְאִילְנָא דְחֵי. וְדָא סְלָקָא לְעֵילָא מִיַּד. וְכָל הַיּוֹם (ד"א אנון) תְּלַת דְרָגִין מִתְקַשְׁרִין כְּחֵדָא דָּא בְּדָא. וְכַד מִתְפָּרְשֵׁן פְּלֵהוּ סְלָקִין וְתַבִּין לְהֵהוּא אֲתֵר דְנִפְקוּ מִנֵּיהּ. כַּד הָאֵי רוּחָא נִפְקַת מֵהָאֵי עֲלָמָא וְעָאלַת בְּגוּ מְעֵרְתָּא דְאָדָם וְאַבְהֵן תַּמָּן, אֲנוּן יְהִבִּין לָהּ פְּנָקִס סִימְנָא וְעָאלַת לְגַבֵּי גִנְתָּא דְעֵדוּן, קְרִיבַת תַּמָּן וְאַשְׁכַּחַת פְּרוּבִים וְהֵהוּא לְהַט הַחֲרֵב הַמִּתְהַפֵּכַת. אֵי זְכָאת חֲמָאן פְּנָקִס סִימְנָא וּפְתַחִין לָהּ פְּתַחָא וְעָאלַת. וְאֵי לֹא דְחִיִּין לָהּ לְבַר.

[זוהר חלק א' - דף פ ע"א]

וְיִתְבָּא תַּמָּן, כָּל הֵהוּא זְמָנָא דְיִתְבָּא מִתְלַבְּשָׁא תַּמָּן בְּדִיוקְנָא דְהָאֵי עֲלָמָא. וּבְרִישׁ יְרַחֵי וְשַׁבְתֵּי כַּד בְּעָאת לְסְלָקָא. צְדִיקֵיִיא דְבִגְנִתָּא דְעֵדוּן יְהִבִּין לָהּ פְּנָקִס סִימְנָא, וְסְלָקַת בְּהֵהוּא עֲמוּדָא וּפְגַעַת בְּאֲנוּן נְטֵרֵי חוּמוֹת יְרוּשָׁלַם, אֵי זְכָאָה פְּתַחִין לָהּ פְּתַחָא וְעָאלַת. וְאֵי לֹא נְטֵלִין מִינָהּ הֵהוּא פְּנָקִס וְדְחִיִּין לָהּ לְבַר. תַּבַּת לְגִנְתָּא וְאַמְרָה (שיר השירים ג) מְצִאוּנֵי הַשּׁוֹמְרִים הַסּוֹבְבִים בְּעִיר וְגו' נִשְׂאוּ אֶת רְדִידֵי מַעְלֵי, דָּא אִיהוּ פְּנָקִס סִימְנָא דְנְטֵלֵי מִנֵּיהּ (ד"א מינה). שׁוֹמְרֵי הַחוּמוֹת אֲלִין אֲנוּן נְטֵרֵי חוּמוֹת יְרוּשָׁלַם. (כדוגמא דא נשמתא לנשמתא אתפשט מההוא לבושא דלעילא ומסתלק לעילא לעילא ואתהני מאור השכינה. ונשמה (ס"א ונפשא) אשתארת בגופא (שמות קמא ב) ובכל רישי ירחי וזמני ושבתי נחתא נשמה לנשמה ומזדווגא לנשמה דאשתארת בגופא ומזדווגא בנשמה ודיוקנא דגנתא דעדן דלתתא הוא אש ומים שנאמר שמים. עד הכא רוחא דשמאלא היורדת למטה אזלת לדרגא דיליה ונפש דיליה אשתארא בגופא דארעא דכתיב, (איוב יד) אך בשרו עליו יכאב וגו'. ועל דא אמרו דמתיא ידעי בעלמא דאתי מיקרא דצדיקייא ומעלמא תתאה ומשתעיין דא עם דא) (עד כאן סתרי תורה):

בְּסִפְרָא דְרַבֵּי יִיסָא סָבָא פְּתִיב הָכָא וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאַרְץ וּכְתִיב הָתָם (שמות לג) אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוּבֵי. וְהוּא רָמֵז לְקִדּוּשָׁה דְאַרְעָא דְאִתֵּי מֵאַתֵּר עֲלָאָה פְּדָקָא חֲזִי. עַד מְקוּם שְׁכָם עַד אֵלוֹן מוֹרָה. מִסְטָרָא דָּא (ד"א ל"ג דלתתא). לְסִטְרָא דָּא פְּדָקָא חֲזִי. וְהַכְּנַעֲנִי אֵז בְּאַרְץ. הָא אֲתַמָּר דְעַד כְּדִין שְׁלֵטָא חוּיָא בִישָׂא דְאַתְלֵטֵיָא וְאִיִּיתֵי לְוֹטִין עַל עֲלָמָא דְכְּתִיב, (בראשית ט) אָרוּר כְּנַעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאַחֵיו וּכְתִיב, (בראשית

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ג) ארור אתה מכל הבהמה וגו'. ותמן אתקריב אברהם לגבי קודשא בריך הוא. מה פתיב וירא יי אל אברם הכא אתגלי ליה מה דלא הוה ידע ההוא חילא עמיקא לשלטא על ארעא. ובגין כך וירא מה (דף פ ע"א) דהוה מתכפי מניה.

וכדין ויבן שם מזבח ליי הנראה אליו, פיון דאמר ליי מהו הנראה אליו. אלא הכא אתגלי ליה ההוא דרגא דשלטא על ארעא ועאל ביה ואתקיים ביה:

ויעתק משם ההרה. מתמן ידע הר יי. וכלהו דרגין דנטיעין בהאי אתר. ויט אהלה בה"א פתיב. פריש פרישו וקביל מלכו שמיא בכלהו דרגין דאחידן ביה. וכדין ידע דקודשא בריך הוא שליט על פלא. וכדין בנה מזבח. ותרין מדבחן הוו, בגין דהכא אתגלי ליה דהא קודשא בריך הוא שליט על פלא וידע חכמה עלאה, מה דלא הוה ידע מקדמת דנא. ובנה תרין מדבחן חד לדרגא דאתגליא וחד לדרגא דאתכפיא.

תא חזי, דהכי הוה בקדמיתא פתיב ויבן שם מזבח ליי הנראה אליו וגו'. ולבתר פתיב ויבן שם מזבח ליי סתם ולא פתיב הנראה אליו. וכלא רזא דחכמתא איהו. וכדין אתעטר אברהם מדרגא לדרגא עד דסליק לדרגיה הדא הוא דכתיב ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבת. דא דרום דהוא חולקיה דאברהם. הלוך ונסוע דרגא בתר דרגא עד דסליק לדרום ותמן אתקשר פדקא יאות וסליק לדרגיה דדרום. פיון דאתעטר אברהם בדרגוי בארעא קדישא ועאל (בארעא) בדרגא קדישא, פדין מה פתיב ויהי רעב בארץ. דלא הוה ידעי ידיעה לקרבא לגבי דקודשא בריך הוא:

ויהי רעב בארץ, דעד כען לא הוה חילא דעל ארעא יחיב תוקפא ומזונא על ארעא, בגין דעד לא אתקדשת (נ"א אתתקנת) ולא קיימא בקיימא. פיון דחמא אברהם דהא ההוא חילא דממנא על ארעא לא יחיב תוקפא וחילא קדישא פדקחזי, פדין וירד אברם מצרימה לגור שם. מנא ידע אברהם, דכתיב לזרעה נתתי את הארץ הזאת. פדין ידע אברהם דהא ארעא לא אתתקנא בתקונא קדישא אלא בדרגין (ידיען) קדישין דיפקון מניה, וכדין ידע אברהם רזא דחכמתא דארעא לא תתקן בקדושה אלא פדאמרן:

וירד אברם מצרימה לגור שם. מאי טעמא למצרים. אלא בגין דשקיל לגן יי. דכתיב כגן יי בארץ מצרים. דתמן שקיל ונחית חד נהרא דאיהו לימינא דכתיב, (בראשית ב) שם האחד פישון הוא הסובב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב. ואברהם פיון דידע ועאל בהימנותא שלימתא. בעא למנדע כל אנון דרגין דאתאחדן לתתא. ומצרים הוה נטיל מימינא (ד"א לימינא) ובגין כך נחת למצרים. ותא חזי, כפנא לא אשתכח בארעא אלא כד מסתלקי רחמי מן דינא: ויהי כאשר הקריב לבא מצרימה. אמר רבי אלעזר כאשר הקריב, כאשר קרב מבעי ליה. מאי כאשר הקריב, אלא כדכתיב, (שמות יד) ופרעה הקריב דאיהו אקריב להו לישראל

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לתיובתא. אוף הכא הקריב, דאקריב גרמיה לקודשא בריך הוא כדקא יאות. לבא מצרימה לאשגחא באנון דרגין ולא תרחקא מנייהו ולא תרחקא מעובדי מצרים.

אמר רבי יהודה תא חזי, כיון (ס"א בגין) דנחת אברהם למצרים בלא רשו, אשתעבידו בנוי במצרים ארבע מאה שנין, דהא פתיב וירד אברם מצרימה. ולא פתיב רד מצרים, ואצטער כל ההוא ליליא בגינה דשרה.

ויאמר אל שרה אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את. וכי עד התיא שעתא לא הוה ידע אברהם דאשה יפת מראה הוה. אלא הא אוקמוה דעד התיא שעתא לא אסתכל בדיוקנא דשרה בסגיאות צניעותא דהוה ביניהון, וכד קריב למצרים אתגלייא איהי וחמא בה.

[זוהר חלק א' - דף פב ע"א]

דבר אחר במה ידע, אלא על ידא דטורח אורחא בר נש מתבנה והיא קיימא בשפירו דילה ולא אשתני. דבר אחר הנה נא ידעתי דחמא עמה שכנינתא. ובגין כך אתרחץ אברהם ואמר אחותי היא. ומלה דא אסתלק לתרי גוונין. חד כמשמעו. וחד כדכתיב, (משלי ז) אמור לחכמה אחותי את. וכתיב אמרי נא אחותי את. וכתיב, (דברים ה) ואת תדבר אלינו. למען ייטב לי בעבורך, כלפי שכניה אמר בעבורך ייטב לי קודשא בריך הוא. וחיתה נפשי בגלגלך. בגין דבדא יסתלק בר נש ויזכה לאסתלקא לארחא דחיי. אמרי נא אחותי וגו'. רבי ייסא אמר ידע הוה אברהם דכלהו מצראי שטיפין אנון בזמה, וכיון דכל האי (דף פב ע"א) ידע אמאי לא דחיל על אתתיה דלא אהדר מארחא ולא ייעול לתמן. אלא בגין דחמא שכנינתא עמה:

השלמה מההשמטות (סימן יד)

ויהי כבוא אברם מצרימה, כבואם מבעי ליה ושרה היכן היתה. אלא אברהם אעלה בתיבותא וסגר עלה פיון דמטא למצרים אמרו ליה הב מכסא אמר אנא יהיב מכסא. אמרו ליה מאנין את טעין אמר אנא יהיב דמאנין אמרו ליה מטכסא את טעין אמר אנא יהיב דמטכסא. אמרו ליה מרגלאן את טעין, אמר להו אנא יהיב מכסא דמרגלאן, אמרו ליה אי אפשר, אלא למפתח תיבותא ונחזי מה בגווה. פיון דפתחו תיבותא אתנהרא ארעא דמצרים מנהורא דילה הדא הוא דכתיב (שם) ויראו המצרים את האשה וגו' אמר רבי יהודה ויהי כבואם מצרימה, הוה ליה למימר אלא בתיבה וכו': (עד כאן מההשמטות)

ויהי כבא אברם מצרימה ויראו המצרים את האשה כי יפה היא מאד. אמר רבי יהודה בתיבה אעיל לה, ופתחו לה למיסב מנה קוסטונא. פיון דאתפתח הוה נהורא כנהורא דשמשא הדא הוא דכתיב כי יפה היא מאד. מאי מאד, אלא דחמו בתיבה

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דְּיוֹקְנָא (נ"א נהורא) אַחְרָא. אַפִּיקוּ לָהּ וְחִמוּ לָהּ כְּמַלְקָדְמִין הִדָּא הוּא דְכְּתִיב וַיֵּרְאוּ אוֹתָהּ שְׂרֵי פְרַעֲהָ. כִּיּוֹן דְכְּתִיב וַיֵּרְאוּ הַמִּצְרִים אֶת הָאִשָּׁה מֵאֵי וַיֵּרְאוּ אוֹתָהּ שְׂרֵי פְרַעֲהָ, אֶלָּא דְאַפִּיקוּ לָהּ וְחִמוּ לָהּ כְּמַלְקָדְמִין וְכַדִּין וַיְהִלְלוּ אוֹתָהּ אֶל פְּרַעֲהָ וְגו'. (כאן שייך מה שבז"ח דף לח ע"ב)

אָמַר רַבִּי יִצְחָק. וּוי לְאַנּוֹן חַיִּיבֵיָא דְעֵלְמָא דְלָא יִדְעִין וְלָא מְשַׁגְּיַחִין בְּעֵבִידְתֵּיהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַנּוֹן לָא מְסַתְּפֵלִי (בכלא) דְכָל מַה דְהוּי בְּעֵלְמָא מְעַם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיהוּ, דְאִיהוּ יִדַּע בְּקוּדְמִיתָא מַה דְלָהוּי בְּסוּפָא דְכְּתִיב, (ישעיהו מו) מְגִיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית. וְאִיהוּ אֶסְתְּכִי וְעֵבִיד עֵבִידִין בְּקוּדְמִיתָא בְּגִין לְסַלְקָא לֹון לְבַתֵּר יוֹמִין.

תָּא חֲזִי אֶלְמֵלָא דְאַנְסִיבַת שְׂרֵי לְגַבֵּי פְרַעֲהָ, לָא אֶלְקִי הוּא, וְאַלְקָאוּתָא דָּא גְרִים אֶלְקָאוּתָא לְבַתֵּר כֹּן דִּילְקוֹן מִצְרִים בְּנִגְעִים גְּדוּלִים, כְּתִיב הֵכָא נִגְעִים גְּדוּלִים וְכְתִיב הֵתָם (דברים ו) וַיִּתֵּן יְיָ אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים גְּדוּלִים וְרַעִים בְּמִצְרַיִם. מַה לְהֵלֵן עֶשֶׂר מִכּוֹת אִף כָּאֵן עֶשֶׂר מִכּוֹת. כְּמַה דְעֵבִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְסִין וְגַבּוּרִין לְיִשְׂרָאֵל לִילֵיָא, אִוּף הֵכָא עֵבִיד לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְשֵׁרָה נְסִין וְגַבּוּרָאֵן לִילֵיָא.

רַבִּי יוֹסִי פִתַּח וְאָמַר (תהלים ג) וְאַתָּה יְיָ מִגֵּן בְּעֵדֵי כְבוֹדֵי וּמְרִים רְאִשֵׁי. אָמַר דּוֹד אִף עַל גַּב דְכָל בְּנֵי עֵלְמָא יִיתוֹן לְאַגְחָא בֵּי קְרַבָּא, וְאַתָּה יְיָ מִגֵּן בְּעֵדֵי. תָּא חֲזִי, כְּתִיב מִגֵּן בְּעֵדֵי. אָמַר דּוֹד לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מְפַנֵּי מַה לָּא עֵבִידֵי בֵּי חֲתִימָה דְבִרְכָה כְּמַה דְחֲתִמֵּי בְּרַכָּה בְּאַבְרָהָם דְכְּתִיב אֲנֹכִי מִגֵּן לְךָ. וְאָמְרֵי מִגֵּן אַבְרָהָם.

אָמַר לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְדוֹד, אַבְרָהָם כְּבֹר בְּחֲנִתֵּיו וְצִרְפְּתֵיו וְקֵאִים קֵמֵאֵי בְּקִיּוּמָא שְׁלִים. אָמַר לִיָּה דּוֹד אֵי הָכִי (תהלים כו) בְּחֲנִנִי יְיָ וְנִסְנִי צִרְפָּה כְּלִיּוֹתֵי וְלִבִּי. כִּיּוֹן דְעֵבִיד הֵהִיא מְלָה דְבַת שְׁבַע אֲדָכֵר דּוֹד קֵמֵיהָ עַל מַה דְאָמַר. אָמַר (תהלים יז) בְּחֲנֵת לִבִּי פִקְדוֹת לִילָה צִרְפְּתֵנִי בַל תִּמְצָא זְמוֹתַי בַּל יַעֲבֹר פִּי.

אָמַר אֲנָא אֲמִינָא בְּחֲנִנִי יְיָ וְנִסְנִי וְאַנְתָּ בְּחֲנֵת לִבִּי. אֲנָא אֲמִינָא צִרְפָּה כְּלִיּוֹתֵי וְאַתָּ צִרְפְּתֵנִי בַל תִּמְצָא לָא אֶשְׁכַּחַת לִי כְּדָקָא יְאוּת. זְמוֹתַי בַּל יַעֲבֹר פִּי. מֵאֵן יִתֵּן וְהֵאֵי מְלָה דְחֲשָׁבִית דְלָא יַעֲבֹר לִי פּוּמָאֵי, וְעַם כָּל דָּא חֲתִמִּין בֵּיהּ בְּרַכָּה דְקֵאֲמְרוּן מִגֵּן דּוֹד, וּבְגִין כֶּךָ אָמַר דּוֹד וְאַתָּה יְיָ מִגֵּן בְּעֵדֵי, כְּבוֹד וּמְרִים רְאִשֵׁי. (ד"א ל"ג וְהֵאֵי) וְדֵאֵי דְרָגָא דָּא יִקְרָא דִילֵי דְאֲנָא מִתְעַטְרָנָא בֵּיהּ:

וַיֵּצֵאוּ עֲלֵיו פְרַעֲהָ אֲנָשִׁים וַיִּשְׁלְחוּ אוֹתוֹ. תָּא חֲזִי, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיהוּ מִגֵּן לְצִדִיקֵיָא דְלָא יִשְׁלְטוֹן בְּהוּ בְּנֵי נְשָׂא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲגִין עַל אַבְרָהָם דְלָא יִשְׁלְטוֹן בֵּיהּ וּבְאַתְתֵּיהּ.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תא חזי, שכינתא לא אתעדי מנה דשרה כל ההוא ליליא, אתא פרעה למקרב בהדה, אתא מלאך ואלקי ליה, כל אימת דאמרה שרה אלקי הוא מלקי, ואברהם הוה מתקיף במאריה דהא שרה לא יכלין לשלטאה עלה הדא הוא דכתיב, (משלי כח) וצדיקים ככפיר יבטח, והכא נסיונא הוא דלא הרחר אבתריה דקודשא בריך הוא.

אמר רבי יצחק תא חזי, דבגין כך לא פקיד קודשא בריך הוא לנחתא למצרים אלא הוא עצמו מגרמיה נחת, בגין דלא יהא פתחון פה לבני עלמא דאמר ליה פן ולבתר אצטער על אתתיה.

רבי יצחק פתח ואמר (תהלים צב) צדיק כתמר יפרח פארו בלבנון ישגא. צדיק כתמר יפרח. מפני מה אקיש צדיק לתמר. מה תמר פיון דגזרין ליה לא סליק עד זמן סגיא, אוף הכי צדיק פיון דאתאביד מעלמא לא סליק אחר תחותוי עד זמן סגיא. פארו בלבנון ישגא אוף הכי נמי.

סדר הלימוד ליום כט תשרי [יום 29 בשנה]

כתמר יפרח מה תמר לא סליק אלא דכר ונוקבא. אוף הכי צדיק לא סליק אלא דכר ונוקבא, דכר צדיק ונוקבא צדקת, כגוונא דאברהם ושרה. פארו בלבנון ישגא מה ארו בלבנון עלאה על כלא וכלא יתבי תחותוי, אוף הכי צדיק הוא עלאה על כלא וכלא יתבי תחותוי. ועלמא לא קיימא אלא על צדיק חד דכתיב, (משלי י) וצדיק יסוד עולם. ועליה קאים עלמא, ובגיניה אסתמיה, ועליה אשתיל.

[זוהר חלק א' - דף פב ע"ב]

רבי יהודה אמר והא תנינן דעל שבעה סמכין עלמא קיימא דכתיב, (משלי ט) חצבה עמודיה שבעה. אמר ליה רבי יוסי הכי הוא ודאי, אבל (הכא) פלהו אחרנין בשביעאה (דף פב ע"ב) קיימי דאיהו סמכא דעלמא, ואיהו צדיק ודא אשקי (לעלמא) ורוי עלמא (ס"א מן כלא) וזן כלא. ועליה כתיב (ישעיה ג) אמרו צדיק פי טוב פי פרי מעלליהם יאכלו. וכתיב, (תהלים קמה) טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו.

אמר רבי יצחק, הא כתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. דא הוא סמכא דעלמא קאים עליה, ואיהו אשקי לגנתא (דעדן) וגנתא אשתקי מניה ומניה עבידא פירין. וכלהו פירין פרחין בעלמא ואנון קיומא דעלמא קיומא דאורייתא, ומאן גינהו, נשמטהון דצדיקייא דאנון פרי עובדוי דקודשא בריך הוא. ובגין כך בכל ליליא ויליליא נשמטהון דצדיקייא סלקון.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

וכד אתפלג ליליא קודשא בריך הוא אתי לגנתא דעדן לאשתעשעא בהו. במאן. אמר רבי יוסי בכלהו, בין אנון דמדוריהון בההוא עלמא, בין אנון דיתבי במדוריהון בהאי עלמא, בכלהו משתעשע בהו קודשא בריך הוא בפלגות ליליא.

תא חזי, עלמא דלעילא אצטריך לאתערותא דעלמא תתאה, וכד נשמתהון דצדיקייא נפקי מהאי עלמא וסלקי לעילא פלהו מתלבשי בנהורא דלעילא בדיוקנא יקר, ובהו קודשא בריך הוא משתעשע ותאיב לון דאינהו פרי עובדוי, ועל דא אקרון ישראל דאית לון נשמתין קדישין בנין לקודשא בריך הוא, כמא דאת אמר (דברים יד) בנים אתם ליי אלהיכם, בנים ודאי איבא דעובדוי.

אמר רבי ייסא ואפילו אנון דבהאי עלמא (דארעא), היאך. אמר ליה בגין די בפלגות ליליא כל אנון זכאי קשוט פלהו מתערי למקרי באורייתא ולמשמע תושבחן דאורייתא, והא אתמר דקודשא בריך הוא וכל אנון צדיקיא דבגו גנתא דעדן פלהו צייתין לקליהון, וחוטא דחסד אתמשך עליהו ביממא דכתיב, (תהלים מב) יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי.

ועל דא תושבחן דסלקין בליליא קמיה דא תושבחתא שלים. תא חזי, בשעתא דישאל הו סגירין בבתיהון כד קטל קודשא בריך הוא בכוריהון דמצראי, הו אמרי הלילא ותשבחן קמיה.

תא חזי, דדוד מלכא הוה קם בפלגות ליליא, דאי תימא דהוה יתיב או שכיב בערסיה והוה אמר שירין ותושבחן, לא, אלא כמה דכתיב (תהלים קיט) חצות לילה אקום להודות לך. אקום ודאי בעמידה לאתעסקא בשירין ותושבחן דאורייתא. ובגין כך דוד מלכא חי לעלמין, ואפילו ביומי מלכא משיחא איהו מלכא. דהא תנן מלכא משיחא אי מן חייא הוא דוד שמיא ואי מן מתייא הוא דוד שמיא, ואיהו הוה אתער בצפרא עד לא ייתי דכתיב, (תהלים נז) עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר.

תא חזי, כל ההוא ליליא דשרה הוה לגביה דפרעה אתו מלאכי עלאי לזמרא ליה לקודשא בריך הוא בשירין ותושבחן, אמר להו קודשא בריך הוא פלכו זילו ועבידו מכתשין רברבין במצרים, רשימו למאן דאנא זמין למעבד לבתך, (דא) מה פתיב וינגע יי את פרעה נגעים גדולים וגו'.

תא חזי, מה פתיב ויקרא פרעה לאברם וגו'. מנא הוה ידע, דהא לא פתיב הכא כמה דאתמר באבימלך דכתיב ועתה השב אשת האיש פי נביא הוא וגו', והכא לא אמר ליה מדי.

אמר רבי יצחק הא פתיב על דבר שרי אשת אברם. דהכי הוה אמרי ליה, על דבר שרי אשת אברם. דהא לא הוה ממליל עמיה כמה דממליל באבימלך, אלא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

במלה דא אתמר ולא יתיר, מכתשא דא על דבר שרי אשת אברם איהי, ולא הוה מליל (דא) עמיה, כדין ידע (הוא) דהא אתתיה דאברהם איהי, מיז ויקרא פרעה לאברם ויאמר וגו'.

ויצו עליו פרעה אנשים. למה בגין דלא יקרב בר נש בהו לאבאשא לון. וישלחו אותו, לוייה עבדו ליה בכל ארעא דמצרים. אמר ליה קודשא בריך הוא הכי אנת זמין למעבד לבנוי את תוויף לון מארעך דכתיב, (שמות יג) ויהי בשלח פרעה את העם דאוויף לון מכל ארעיה.

[זוהר חלק א' - דף פג ע"א]

אמר רבי אבא כל כף למה אנדמן ליה לאברהם ולמאי איצטריך, אלא בגין לגדלא שמייה דאברהם ושרה בעלמא, (דף פג ע"א) דאפילו במצרים דאנון חרשי עלמא ולא הוה יכיל בר נש לאשתזיב מנייהו. אתגדל אברהם ואסתליק לעילא הדא הוא דכתיב ויעל אברם ממצרים, לאן אתר הנגבה. (ומאי הוא ואשתו וכל אשר לו, אלא לאודעא דלא גזלו מניה מדעם מאנון מתנן דיהבו ליה בדיל שרה דתהא למלכא)

אמר רבי שמעון תא חזי, כלא רזא דחכמתא איהו, וקא רמז הכא בחכמתא ודרגין דלתתא דקא נחית אברהם לעומקייא דלהון וידע לון, ולא אתדבק בהו, ותב לקמי מריה. ולא אתפתא בהו כאדם דכד מטא להווא דרגא אתפתא בנחש וגרים מותא לעלמא. ולא אתפתא כנח דכד נחת ומטא להווא דרגא מה פתיב, (בראשית ט) וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה. אהלה פתיב בה"א.

אבל באברהם מה פתיב ויעל אברם ממצרים. דסליק ולא נחית, ותב לאתריה לדרגא עלאה דאתדבק ביה בקדמיתא. ועובדא דא הוה, בגין לאחזאה חכמתא דאתקיים בקיומא שלים כדקא חזי ליה ולא אתפתא וקם בקיומא ותב לאתריה. הנגבה, דא דרום דרגא עלאה דאתאחיד ביה בקדמיתא דכתיב הלוך ונסוע הנגבה. אוף הכא הנגבה, אתר דאתדבק ביה בקדמיתא.

תא חזי, רזא דמלה, אי אברם לא ייחות למצרים ולא יצטרף תמן בקדמיתא. לא יהא חולק עדביה בקודשא בריך הוא. כגוונא דא לבנוי כד בעא קודשא בריך הוא למעבד ליה (ד"א לון) עמא חדא עמא שלים ולקרבא לון לגביה, אי לא נחתו בקדמיתא למצרים ולא יצטרפון תמן, לא הוו עמא יחידא דיליה. (סא א) כגוונא דא אי לא אתייהיבת ארעא קדישא לכנען בקדמיתא וישלוט בה לא הות ארעא חולקיה ועדביה דקודשא בריך הוא. וכלא רזא חדא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רבי שמעון הוה אזיל בארְחא, והוה עמיה רבי אלעזר בריה ורבי אבא ורבי יהודה. עד דהוה אזלי, אמר רבי שמעון תוּוהנא היך בני עלמא לא משגיחין למנדע מלי דאורייתא ועל מה קיימי. פתח ואמר, (ישעיה כו) נפשי אויתיך בלילה אף רוחי בקרבי אֶשְׁחַרְךָ, האי קרא אוקמוה ואוקימנא ליה, אבל תא חזי, נפשא דבר נש, כד (איהו) סליק לערסיה, נפקת מניה וסלקא לעילא. ואי תימא דכלהו סלקאן. לאו כל חד וחד חמי אפי מלכא, אלא נפשא סלקא ולא אשתאר בה בהדי גופא בר חד רשימו (נשימו) דקיסטא דחיותא דלבא.

ונפשא אזלא ובעיא לסלקא. וכמה דרגין לדרגין לסלקא, שטאת והיא אתערעת בהני קומרין טהירין דמסאבותא. אי היא דכיאת דלא אסתאבת ביממא סלקא לעילא. ואי לאו דכיאת, אסתאבת בינייהו ואתדבקת בהו ולא סלקא יתיר. ותמן מודעי לה מלין ואיהו אתדבקת מאנון מלין דזמן קריב. ולזמנין דחייכין בה ומודעין לה מלין כדיבין. וכדין אזלא פהאי גוונא כל ליליא עד דיתער בר נש ותאבת לאתרה. זכאין אנון צדיקיא דגלי לון קודשא בריה הוא רזין דיליה בחלמא בגין דיסתמרון מן דינא. ווי לאנון חייבי עלמא דמסאבין גרמייהו ונפשייהו.

תא חזי, אנון דלא אסתאבו, כד סלקי בערסייהו, נפשא סלקא ועאלת בין כל הגי דרגין בקדמיתא וסלקא ולא אתדבקת בהו. ולבתר אזלא ושטאת וסלקא כפום אורחה.

ההיא נפשא דזכת לסלקא אתחזיאת קמיה דסבר אפי יומין ואתדבקת ברעותא לאתחזאה בתיאובתא עלאה למחמי בנועם מלכא ולבקרא בהיכליה. ודא הוא בר נש דאית ליה חולקא תדיר בעלמא דאתי.

ודא היא נפשא דכסיפא דילה כד סלקא בקודשא בריה הוא (תדיר), ולא אתדבקת בהני זנין טהירין אחרנין, והיא אזלת בתר זינא קדישא באתרא (ד"א בתר אתרא) דנפקת מתמן. ובגין כך פתיב נפשי אויתיך בלילה. בגין למרדף בתרדף ולא לאתפתאה בתר זינא אחרא נוכראה.

[זוהר חלק א' - דף פג ע"ב]

תא חזי, נפשי דא נפש דאיהי שלטא בלילה ולמרדף בתר דרגא. רוח ביום, דכתיב נפשי אויתיך (דף פג ע"ב) בלילה, דא נפש דאיהי שלטא בלילה. אף רוחי בקרבי אֶשְׁחַרְךָ. דא רוח דאיהו שלטא ביממא.

ואי תימא דתרין דרגין אנון בפרודא, לאו הכי, דהא דרגא חד אנון, ואנון תרין בחבורא חד. וחד עלאה דשלטא עלייהו ואתדבק בהו ואנון ביה (ואקרון) ואתקריאת נשמה, וכלהו דרגין סלקאן ברזא דחכמתא, דכד מסתכלן אלין דרגין יסתפל בר נש

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בַּחֲכֵמָה עֲלָאָה, וְהָאִי נִשְׁמָה עֵייל בְּהוּ וּמִתְדַבְּקֵן בְּהָ, וְכַד הָאִי שְׁלֵטָא כְּדִין תְּהוּא בַר
נִשׁ אֶקְרִי קְדוּשׁ שְׁלִים מְכֻלָּא. רְעוּתָא חֲדָא לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

נַפְ״שׁ אִיהוּ אֲתַעְרוּתָא תְּתָאָה וְדָא סְמִיכָא בְּגוּפָא וְזוּנַת לֵיהּ, וּגּוּפָא אֶחִיד בְּהָ וְהִיא
אֲתַאֲחִדַת בְּגוּפָא. לְבַתֵּר אֲתַתְקַנַּת וְאֲתַעֲבִידַת כְּרִסְיָא לְאַשְׁרָאָה עֲלָה רוּחַ בְּאֲתַעְרוּתָא
דְּהָאִי נַפְׁשׁ דְּאֲתַאֲחִידַת בְּגוּפָא, כְּמָה דְכָתִיב, (ישעיה לז) עַד יַעֲרָה עֲלֵינוּ רוּחַ מִמְרוֹם.

לְבַתֵּר דְּמִתְקַנֵּי תְרוּוּיָהוּ, זְמִינִין לְקַבְּלָא נִשְׁמָה. דְּהָא רוּחַ אֲתַעֲבִיד כְּרִסְיָא לְגַבֵּי
נִשְׁמָה לְאַשְׁרָאָה עֲלֵיהּ, וְהָאִי נִשְׁמָה אִיהִי סְתִימָא עֲלָאָה עַל כֻּלָּא טְמִירָא דְכָל
טְמִירִין. אֲשַׁתְּכַח דְּאִית (לה) כְּרִסְיָא לְכְרִסְיָא וּכְרִסְיָא לְגַבֵּי עֲלָאָה עֲלֵיהּ. וְכַד
תְּסַתְּפַל בְּדַרְגִין תְּשַׁכַּח רְזָא דְחֻכְמָתָא בְּהָאִי מְלָה. וְכֻלָּא הוּא חֻכְמָתָא לְאַתְדַּבְּקָא בְּהָאִי
גּוּוּנָא מְלִין סְתִימִין.

תָּא חֲזִי (לעיל עו ב) נַפְׁשׁ אִיהִי אֲתַעְרוּתָא תְּתָאָה דְּאֲתַדְּבַקָא בֵּיהּ בְּגוּפָא. כְּגוּוּנָא
דְּנַהוּרָא דְּבוּצִינָא. דְּנַהוּרָא תְּתָאָה דְּאִיהִי אוּכְמָא אֲתַדְּבַקַת בְּפִתְלָה וְלֹא אֲתַפְרֵשׁ מִנָּה
וְלֹא אֲתַתְקַנַּת אֲלָא בְּהָ. וְכַד אֲתַתְקַנַּת בְּפִתְלָה אֲתַעֲבִידַת כְּרִסְיָא לְנַהוּרָא עֲלָאָה
חֲוּרָא דְּשְׁרִיָּא עַל הַהוּא נַהוּרָא אוּכְמָא.

לְבַתֵּר כַּד מִתְקַנְנֵן תְרוּוּיָהוּ אֲתַעֲבִידַת הַהוּא נַהוּרָא חֲוּרָא כְּרִסְיָא לְנַהוּרָא
סְתִימָאָה דְּלֹא אֲתַחֲזִי וְלֹא אֲתִידַע מַה דְּשָׂרָא עַל הַהוּא נַהוּרָא חֲוּרָא. וְכַדִּין נַהוּרָא
שְׁלִים. וְכַךְ הוּא בַר נִשׁ דְּאִיהוּ שְׁלִים בְּכֻלָּא. וְכַדִּין אֶקְרִי קְדוּשׁ, כְּמָא דְּאֵת אָמַר,
(תהלים טז) לְקְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה וְגו'. כְּגוּוּנָא דָּא בְּרִזָּא עֲלָאָה.

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דְּעָאֵל אַבְרָהָם לְאַרְעָא, אֲתַחֲזִי לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּמָה
דְּאֲתַמַּר דְּכָתִיב לִי הִנְרָאָה אֱלֹהִי, וְקַבִּיל תַּמָּן נַפְׁשׁ וּבְנָה מִזְבֵּחַ לְהַהוּא דְּרָגָא. לְבַתֵּר
הַלּוֹךְ וְנִסּוּעַ הַנְּגַבָּה דְּקַבִּיל רוּחַ. לְבַתֵּר (עד) דְּסֻלִּיק לְאַתְדַּבְּקָא גּוּ נִשְׁמָה כְּדִין וַיִּבֶן
שֵׁם מִזְבֵּחַ לִי סֵתֵם, דָּא הִיא נִשְׁמָה דְּאִיהִי סְתִימָא דְכָל סְתִימִין.

לְבַתֵּר יַדַּע דְּבַעֵי לְאַצְטְרָפָא וְלְאַתְעֵטְרָא בְּדַרְגִין, מִיַּד וַיִּרְד אַבְרָם מִצְרִימָה,
וְאַשְׁתִּזִּיב מִתַּמָּן. וְלֹא אֲתַפְתָּא גּוּ אַנּוּן טְהִירִין, וְאַתְצְרִיף וְתַב לְאַתְרִיהּ. פִּיּוֹן דְּנַחַת
וְאַתְצְרִיף, מִיַּד וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם, סֻלִּיק וְדָאִי וְתַב לְאַתְרִיהּ וְאַתְדַּבַּק בְּמַהִימְנוּתָא
עֲלָאָה דְכָתִיב הַנְּגַבָּה.

מִכָּאֵן וְלַהֲלָאָה יַדַּע אַבְרָהָם חֻכְמָתָא עֲלָאָה וְאַתְדַּבַּק בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאַתְעֵבִיד
יְמִינָא דְּעֵלְמָא. כְּדִין וְאַבְרָם כְּבִד מְאֹד בְּמַקְנָה בְּכֶסֶף וּבַזָּהָב. כְּבִד מְאֹד בְּסִטְרָא
דְּמִזְרַח. בְּמַקְנָה בְּסִטְרָא דְּמַעְרָב. בְּכֶסֶף מִסְטְרָא דְּדָרוּם. בַּזָּהָב מִסְטְרָא דְּצָפוֹן.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

אתו רבי אלעזר ורבי אבא וכלהו חבריא ונשקו ידוי. בכה רבי אבא ואמר ווי ווי
כד תסתלק מן עלמא מאן ינהיר נהורא דאורייתא. זכאה חולקהון דחברייא דשמעין
מלין דאורייתא אלין מפומך.

אמר רבי שמעון תא חזי, מה פתיב וילך למסעיו, למפקד אתריה ודרגוי. למסעיו
למסעו פתיב, מאן מסעו. דא דרגא קדמאה דאתחזי ליה בקדמיתא, פתיב הכא
מסעו וכתוב התם (מלכים א 1) אבן שלמה מסע נבנה. והא אוקימנא אבן שלמה
ודאי. מסע כמה דאתמר.

[זוהר חלק א' - דף פד ע"א]

וילך למסעיו. (עיין פי' בס' הגלגולים דף ו' ע"ג סוף פ' ו) כל אנון דרגין דרגא בתר
דרגא כמה דאתמר. מנגב (דף פד ע"א) ועד בית אל לאתקנא אתריה ולחברא לון
ביחודא שלים. דהא מנגב ועד בית אל אשתכח רזא דחכמתא פדקא יאות.

אל המקום אשר היה שם אהלה בתחלה, אהלה בה"א, מאן אהלה, דא בית אל.
אבן שלמה פדאמרן. תו רשים ואמר אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה
דכתיב ליי הנראה אליו. וכדין ויקרא שם אברם בשם יי. כדין אתדבק במהימנותא
שלימתא.

תא חזי, בקדמיתא סליק מתתא לעילא דכתיב וירא יי אל אברם. וכתוב ליי
הנראה אליו. ודא הוא דרגא קדמאה פדאמרן אבן שלמה (מסע נבנה וכתוב למסעו).
ולבתר הלוח ונסוע הנגבה. דרגא בתר דרגא עד דאתעטר בדרום חולקיה ועדביה.
לבתר סתים מלה כד סליק ואמר ליי סתם, דא עלמא עלאה. ומתמן נטיל בדרגין
ונחית מעילא לתתא ואתדבק כלא באתריה פדקא יאות.

והכא כד תסתפל בדרגין תשכח רזא דחכמתא עלאה. מה פתיב וילך למסעו
מנגב מסטרא דימינא שירותא דעלמא עלאה סתימא עמיקא לעילא עד אין סוף,
ונחית דרגא בתר דרגא (עד) מנגב ועד בית אל מעילא לתתא.

וכתיב ויקרא שם אברם בשם יי אדבק יחודא באתריה פדקא יאות דכתיב אל
מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה. מאי אשר עשה שם, דסליק לה מתתא
לעילא. והשתא נחית בדרגין מעילא לתתא, בגין דהיא לא תעדי מאנון דרגין
עלאין, ואנון לא יעדון מנה, ויתיחד כלא ביחודא חדא פדקא יאות.

כדין אתעטר אברהם והוה חולק עדיה דקודשא בריך הוא ודאי. זכאין אנון
צדיקייא דמתעטרי ביה בקודשא בריך הוא והוא מתעטר בהון. זכאין אנון בעלמא
דין וזכאין אנון בעלמא דאתי. עלייהו פתיב, (ישעיהו 60) ועמך כלם צדיקים לעולם
ירשו ארץ. וכתוב, (משלי 1) ואורח צדיקים כאור נוגה חולך ואור עד נכון היום.

”זוהר היומי” - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

אָזְלוּ, כַּד מְטוּ בְּחַד בֵּי חֻקְלֵי יִתְבוּ. פִּתַּח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר (תהלים כה) פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי וְגו'. הָאֵי קָרָא אֵיךְ לְאַסְתַּפְּלָא בֵּיהּ, וְהָא אֹקִימְנָא לֵיהּ בְּכַמְהָ אַתְרַ. אַבְל בְּהָאֵי קָרָא מְלִין סְתִימִין אֵיךְ בֵּיהּ. פָּנָה אֵלַי. וְכִי דוּד אָמַר פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי. אֵלָא בְּגִין דְּרָגָא דִּילֵיהּ דְּאִיהוּ אֲתַעֲטַר בֵּיהּ קְאָמַר. תְּנָה עֲזָרָה לְעַבְדְּךָ, תְּנָה עֲזָרָה דָּא עֲזָרָה בְּדַכְתִּיב, (שמואל א ב) וַיִּתֵּן עֲזָרָה לְמַלְכוֹ. מֵאֲנִי מַלְכוֹ דָּא מַלְכוֹ סְתָם מַלְכָּא מְשִׁיחָא. אוּף הֵכָא לְעַבְדְּךָ דָּא מַלְכָּא מְשִׁיחָא כְּדָאֲמַרְן מַלְכוֹ סְתָם.

וְהוֹשִׁיעָה לְבָנִי אֲמַתְךָ, וְכִי לֹא הָיָה בְרִיָּה דִּישִׁי אִיהוּ עַד דְּאִיהוּ אָמַר בְּשֵׁמָא דְאַמִּיָּה וְלֹא בְּשֵׁמָא דְאַבּוּי. אֵלָא הָא אֹקִימְנָא דְכַד יִיְתִי בַר נֶשׁ לְקַבֵּל מְלָה עֲלָאָה לְאַדְכָּרָא, בְּעֵי לְמַהֲרָה בְּמַלְהָ דְאִיהוּ וְדָאֵי. וְעַל דָּא אֲדַכְּרָא לְאַמִּיָּה וְלֹא לְאַבּוּי. וְתוּ הָא תְּנִינָן (ד"א ל"ג דהא) דְּדָא מַלְכוֹ כְּדָאֲמַרְן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן תָּא חוּזִי, מַה פְּתִיב וַיְהִי רִיב בֵּין רַעֲיָי מְקַנְהָ אַבְרָם, רַב פְּתִיב חֹסֵר יוֹד, דְּבַעָא לׁוּט לְמַהֲדַר לְפּוֹלְחָנָא נּוֹכְרָאָה דְּפִלְחִי יְתִבִּי אַרְעָא, וְסוֹפִיָּה דְּקָרָא אוֹכַח דְּכְתִיב וְהַפְּנֵעֵנִי וְהַפְּרִיזֵנִי אֲזִי יוֹשֵׁב בְּאַרְצִי. וּמְנַלְן דְּלוּט אַהֲדַר לְסוֹרְחָנִיָּה לְפּוֹלְחָנָא נּוֹכְרָאָה, דְּכְתִיב וַיִּסַּע לׁוּט מְקַדָּם. מֵאִי (לעיל עד ב) מְקַדָּם, מְקַדָּמוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. כְּתִיב הֵכָא וַיִּסַּע לׁוּט מְקַדָּם וַיְהִי בְּנִסְעָם מְקַדָּם מַה לְהַלָּן גְּטִילוֹ מְקַדָּמוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אוּף הֵכָא בְּנִי.

[זוהר חלק א' - דף פד ע"ב]

כִּינָן דִּידַע אַבְרָהָם דְּלוּט לְהַכִּי נְטִי לְבֵיָּהּ. מִיָּד וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֵל לׁוּט וְגו' הַפְּרִד נָא מֵעָלַי. לֵית אַנְתָּ כְּדָאֵי לְאַתְחַבְּרָא בְּהַדָּאֵי. כְּדִין אַתְפָּרֵשׁ אַבְרָהָם מִנִּיָּה וְלֹא בַעָא לְמִיָּהָ וְלְאַתְחַבְּרָא עִמִּיהָ, דְּכָל מֵאֲנִי דִּיתְחַבְּרָא לְחַיִּיבָא סוֹפִיָּה לְמִיָּהָ אַבְתְּרִיָּה וְלְאַתְעַנְשׁ (דף פד ע"ב) בְּגִינֵיהּ.

מְנַלְן מִיְהוֹשֶׁפֶט דְּאַתְחַבְּרָא עִם אַחָאָב וְאַלְמֵלָא זְכוּ דְאַבְהָן אַתְעַנְשׁ תְּמַן דְּכְתִיב, (דברי הימים ב יח) וַיִּזְעַק יְהוֹשֶׁפֶט. וְכִדִּין אַשְׁתּוּזִיב דְּכְתִיב וַיִּסִּיתֶם אֱלֹהִים מִמֶּנּוּ. וְעַל דָּא לֹא בַעָא אַבְרָם לְמִיָּהָ בְּהַדִּיָּה דְּלוּט. וְעַם כָּל דָּא לֹא בַעָא לׁוּט לְמַהֲדַר מְסוּרְחָנִיָּה אֵלָא וַיִּבְחַר לוֹ לׁוּט אֵת כָּל כְּפַר הַיִּרְדֵּן. וַיִּסַּע לׁוּט מְקַדָּם אַתְנַטִּיל מִן קַדְמָאָה דְּעֵלְמָא וְלֹא בַעָא לְאַתְדַּבְּקָא בְּמַהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא כְּאַבְרָהָם. אַבְרָם יוֹשֵׁב בְּאַרְצֵי כְּנָעַן. לְאַתְדַּבְּקָא בְּאַתְרָא דְּמַהִימְנוּתָא וְלִמְנַדַּע חֻכְמַתָּא לְאַתְדַּבְּקָא בְּמַאֲרִיָּה. וְלוּט יוֹשֵׁב בְּעָרֵי הַכְּפָר וַיֵּאֱהֶל עַד סְדוֹם. עִם אַנּוּן חַיִּיבִין דְּעֵלְמָא דְּנַפְקוּ מִגּוֹ מַהִימְנוּתָא דְּכְתִיב וְאַנְשֵׁי סְדוֹם רָעִים וְחַטָּאִים לִי מְאֹד. כָּל חַד אַתְפָּרֵשׁ לְאַרְחִיָּה כְּדָקָא יְאוּת. בְּגִין כְּךָ זְכָאִין אַנּוּן חַבְרִיָּא דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרִיָּתָא יְמָמָא וְלִילֵיאָ, וְחַבְרוּתָא דְּלַהוֹן בְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא. וְעַלִּיָּהּ פְּתִיב, (דברים ד) וְאַתֶּם תְּדַבְּקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם:

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ויי אָמַר אֶל אַבְרָם אַחֲרֵי הַפֶּרֶד לוֹט מֵעֵמוּ וְגו'. רַבִּי אַבְנָא פִּתַח (יונה א) וַיִּקַּם יוֹנָה לְבְרוּחַ תְּרִשִׁישָׁה מִלְפָּנַי יי וְגו'. ווי לְמַאן דְּאַסְתֵּתֵר מִקְמֵי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְכְתִיב בֵּיה (ירמיהכג) הֲלֹא אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֲנִי מִלֵּא נָאֵם יי וְהוּא אֲתִי לְמַעַרְק מִקְמֵיהּ.

אַלֵּא פְתִיב, (שיר השירים ב) יוֹנָתִי בַחְגוּי הַסֶּלַע בְּסִתְרַי הַמְדְרָגָה. יוֹנָתִי דָּא כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל. בַּחְגוּי הַסֶּלַע דָּא יְרוּשָׁלַם דְּאִיהִי סְלֵקָא עַל כָּל עֲלָמָא. מַה סֶּלַע אִיהִי עֲלָאָה וְתַקִּיפָא עַל כָּלֵּא אוּף יְרוּשָׁלַם אִיהִי עֲלָאָה וְתַקִּיפָא עַל כָּלֵּא. בְּסִתְרַי הַמְדְרָגָה דָּא (בית המקדש) אַתְרַי דְּאַקְרֵי בֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים לְבָא דְכָל עֲלָמָא.

וּבְגִין כֶּף כְּתִיב בְּסִתְרַי הַמְדְרָגָה בְּגִין דְּתַמְנָן הוּת שְׂכִינְתָּא מִסְתַּתְרָא כְּאַתְתָּא דְּאִיהִי צְנוּעָה לְבַעֲלָהּ וְלֹא נִפְקָא מִבֵּיתָא לְבַר. כְּמַה דְּאַתְּ אָמַר (תהלים קכח) אֲשַׁתְּךָ כְּגִפְנֵן פּוֹרְיָהּ בִּירְפֵתִי בֵּיתְךָ וְגו'. כֶּף כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל לֹא שְׂרִיֵּא לְבַר מֵאַתְרָהּא בְּסִתְרֵיהּ דְּדְרָגָא אַלֵּא בּוֹזְמָנָא דְּגִלוּתָא דְּאִיהּ בְּגוּ גְלוּתָא, וּבְגִין דְּאִיהִי בְּגִלוּתָא, שְׂאָר עֲמִין אִית לֹון טִיבוּ וְשִׁלּוּה יִתִּיר.

תָּא חֲזִי בּוֹזְמָנָא דִּישְׂרָאֵל שְׂרִיֵּין עַל אַרְעָא קְדִישָׁא כְּלֵּא הוּוּ מִתְתַקֵּן כְּדָקָא יְאוּת, וּפְרִסִיֵּא שְׁלִים עֲלֵייהּ, וְעַבְדֵי פּוֹלְחָנָא וּבְקַע אֲוִירִין דְּעֲלָמָא וְסִלִּיק הוּוּא פּוֹלְחָנָא לְעִילָא לְאַתְרֵיהּ, בְּגִין דְּאַרְעָא לֹא אֲתַתְקַנְתָּ לְפּוֹלְחָנָא אַלֵּא לְיִשְׂרָאֵל בְּלַחֲוּדֵייהּ. וּבְגִין כֶּף שְׂאָר עֲמִין עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת הוּוּ מִתְרַחֲקֵי דְלֵּא הוּוּ שְׁלִטִין בְּהַ כְּדֵּה שְׁתָּא בְּגִין דְּלֵּא אֲתוֹנוּ אַלֵּא מִתְמַצִּית.

וְאִי תִימָא הָא חֲמִינָן כְּמַה מְלָכִין הוּוּ דְשְׁלִיטִין בּוֹזְמָנָא דְּבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִיִּים עַל עֲלָמָא. תָּא חֲזִי, בְּבֵּית רֵאשׁוֹן עַד לֹא סְאִיבוּ יִשְׂרָאֵל אַרְעָא, לֹא הוּוּ שְׁלִטִין שְׂאָר עֲמִין עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת אַלֵּא אֲתוֹנוּ מִתְמַצִּית וּבְהּ הוּוּ שְׁלִטִין וְלֹאוּ כָּל כֶּף. פִּיּוֹן דְּחִבוּ יִשְׂרָאֵל וְסְאִיבוּ אַרְעָא כְּדִין כְּבִיכּוֹל דְּחִוּ לָהּ לְשְׂכִינְתָּא מֵאַתְרָהּ וְאַתְקַרְבַּת לְדוּכְתָּא אַחְרָא, וּכְדִין שְׁלִטִין שְׂאָר עֲמִין וְאַתִּיִּיהִיב לֹון רְשׁוּ לְשִׁלְטָאָה.

תָּא חֲזִי, אַרְעָא דִּישְׂרָאֵל לֹא שְׁלִיט עֲלָהּ מִמְנָא אַחְרָא בְּר קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּלַחֲוּדֵיהּ. וּבְשַׁעֲתָא דְּחֵאבוּ יִשְׂרָאֵל וְהוּוּ מְקַטְרִין לְטַעוּן אַחְרָנִין בְּגוּ אַרְעָא, כְּבִיכּוֹל אֲדַחִיֵּיא שְׂכִינְתָּא מֵאַתְרָהּ וּמְשַׁכִּי וּמְקַטְרֵי לְאַתְקַשְׂרָא טַעוּן אַחְרָן גוּ שְׂכִינְתָּא, וּכְדִין אֲתִיִּיהִיב לֹון שְׁלִטְנוּתָא, בְּגִין דְּקַטְרַת קַטְרָא הוּוּ לְאַתְקַטְרָא. וּכְדִין שְׁלִטוּ שְׂאָר עֲמִין, וּבְטִלוּ גְבִיִּיִם, וְכָל אַנּוֹן דְּרָגִין עֲלָאִין לֹא שְׁלִטוּ בְּאַרְעָא.

וְלֹא אַעֲדִיו שְׁלִטְנוּתָא דְּשְׂאָר עֲמִין בְּגִין דְּאַנּוֹן מְשַׁכּוּ לְשְׂכִינְתָּא לְגַבִּיִּיהּ. וְעַל דָּא בְּבֵּית שְׁנֵי הָא שׁוֹלְטְנוּתָא מְשַׁאָר עֲמִין לֹא אַעֲדִיו וְכָל שְׁפָן בְּגִלוּתָא דְּשְׂכִינְתָּא בְּשְׂאָר עֲמִין אַתְרַי דְּשְׂאָר מִמְנָן שְׁלִטִין וּבְגִין כֶּף כְּלָהּוּ יִנְקִין מִן שְׂכִינְתָּא דְּאַתְקַרִּיבַת גְּבִיִּיהּ.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

[זוהר חלק א' - דף פה ע"א]

ועל (דף פה ע"א) דא בזמנא דישראל הווי שראן על ארעא ופלחי פולחנא דקודשא בריך הוא, שכינתא הוות צנועה בינייהו ולא נפקת מגו ביתא לבר באתגלייא. ובגין כך כל אנון נביאים דהווי בההוא זמנא לא נטלו נבואה אלא באתרה פדקאמרן. ובגין כך יונה הוה ערק לבר מארעא קדישא, דלא יתגלי עליה נבואה ולא יהך בשליחותא דקודשא בריך הוא.

ואי תימא הא חמינן דאתגלייא שכינתא בבבל דאיהו לבר. הא אוקימנא דכתיב, (יחזקאל א) הוה הוה, דהוה מה דלא הוה מן קדמת דנא מיומא דאתבני בי מקדשא, וההיא נבואה לשעתא הוות וכתוב על נהר פבר, נהר דכבר הוה מיומא דאתברי עלמא, ושכינתא אתגלייא תדיר עליה דכתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד וגו'. (שם האחד וגו) ודא איהו חד מינייהו.

ותמן אתגלייא שכינתא לפום שעתא דאצטריכו לה ישראל לפום צערייהו. אבל בזמנא אחרא לא אתגלייא. ובגין כך יונה בגין דלא תשרי עלוי שכינתא ולא תתגלי עליה, אזל מארעא קדישא וערק. דדא הוא דכתיב (יונה א) מלפני יי. וכתוב כי ידעו האנשים כי מלפני יי הוא בורח.

תא חזי, כמה דשכינתא לא אתגליא אלא באתרא דאתחזי לה, אופי הכי לא אתחזי ולא אתגליא אלא בבר נש דאתחזי לה. דהא מן יומא דסליק על רעותיה דלוט לאתהפכא בסרחניה, אסתלקת רוחא קדישא מאברהם. וכד אסתלק לוט מניה, מיד שרא רוח קודשא בדוכתיה דדא הוא דכתיב ויי אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו וגו'.

תא חזי, כיון דחמא אברהם דלוט הוה תב לסרחניה, הוה דחיל אברהם. אמר דילמא חס ושלום בגין חברותא דדא אבידנא בגיניה חולקא קדישא דאעטר לי קודשא בריך הוא. כיון דאתפרש מניה אמר ליה שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם.

מאי מן המקום אשר אתה שם דאתדפקת ביה בקדמיתא ואתעטרת בהימנותא שלימתא. צפונה ונגבה וקדמה וימה. אלין אנון מסעיו דהווי בקדמיתא דכתיב וילך למסעיו. וכתוב הלוד ונסוע הנגבה. אלין דרגין עלאין דאתעטר במהימנותא שלימתא בקדמיתא.

וכדין אתבשר דלא יעדי מניה ומן בנוי לעלמין דכתיב כי את כל הארץ אשר אתה רואה. מאי אשר אתה רואה. דא דרגא קדמאה דאתגליא ליה כמא דאת אמר

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לִי הַנְּרָאָה אֱלֹהֵי. וּבִגִּין כֹּךְ אֲשֶׁר אַתָּה רוֹאֶה בְּגִין דְּדַרְגָּא דָּא קַדְמָאָה אַתְּכִלִּיל מִכְּלָהוּ דְּרַגִּין וּכְלָהוּ אַתְחַזֵּון בֵּיהּ, וּבִגִּין כֹּךְ פִּי אַתְּ כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה רוֹאֶה וְגו'.

רַבִּי אֶלְעָזָר אֶעְרָא בְּבִי אוֹשְׁפִיזָא בְּלוּדָּה, וְהוּהוּ עֲמִיָּה רַבִּי חֲזַקְיָה. קָם בְּלִילֵיא לְמַלְעֵי בְּאוּרִייתָא, קָם רַבִּי חֲזַקְיָה גַבִּיָּה. אָמַר לֵיהּ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּקִיסְטָרָא דְּקוֹסְטָא חֲבַרְיָא שְׂכִיחִי.

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) כְּתַפּוּחַ בְּעֲצֵי הַיַּעַר וְגו'. כְּתַפּוּחַ, דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהוּ חֲמִיד וּמִתְעַטֵּר בְּגוּוֹנוּי מְכַל שְׂאָר אֵילָנִין דְּלֹא אִית דְּדַמִּי לֵיהּ. רְשִׁים אִיהוּ מְכַלָּא, רְשִׁים הוּא דְּלִית אַחְרָא כּוֹתִיבָהּ. בְּגִינֵי כֹךְ בְּצִלוֹ חֲמִידָתִי. בְּצִלוֹ וְלֹא בְּצִלָּא אַחְרָא. בְּצִלוֹ וְלֹא בְּצִלָּא דְּשְׂאָר מְמַנָּן. חֲמִידָתִי, אִימָתִי, מִן יוֹמָא דְּהוּהוּ אַבְרָהָם בְּעֶלְמָא דְּאִיהוּ חֲמִיד וְרַחִים לֵיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאַהֲבָה כְּמָא דְּאִתְּ אָמַר, (יִשְׁעִיָּה מֵא) אַבְרָהָם אוֹהֲבִי. וּפְרִיּוֹ מִתּוֹק לְחֻפֵּי, דָּא הוּא יִצְחָק דְּאִיהוּ אִיבָּא קַדִּישָׁא.

דְּבַר אַחַר בְּצִלוֹ חֲמִידָתִי וַיִּשְׁבַּתִּי, דָּא יַעֲקֹב. וּפְרִיּוֹ מִתּוֹק לְחֻפֵּי, דָּא יוֹסֵף הַצַּדִּיק דְּעֵבֶד פִּירִין קַדִּישִׁין בְּעֶלְמָא. וְעַל דָּא כְּתִיב (בְּרַאשִׁית לז) אֱלֹהֵי תוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף. דְּכָל אַנּוּן תוֹלְדוֹת דְּיַעֲקֹב (יוֹסֵף דְּאִיהוּ דְּעֵבֶד תוֹלְדוֹת) (נ"א בְּיוֹסֵף הַצַּדִּיק קִימִי, דְּעֵבֶד תוֹלְדוֹת כְּעִין כְּלָהוּ) (ד"א ל"ג שְׁבַטִים), וּבִגִּין כֹּךְ אַקְרוּן יִשְׂרָאֵל עַל שְׂמָא דְּאַפְרִים דְּכְתִיב, (יִרְמִיָּה לֹא) הֲבֵן יִקִּיר לִי אַפְרִים וְגו'.

[זוהר חלק א' - דף פה ע"ב]

דְּבַר אַחַר כְּתַפּוּחַ בְּעֲצֵי הַיַּעַר. דָּא אַבְרָהָם. דְּדַמִּי לֵיהּ לְתַפּוּחַ דְּסִלִּיק רִיחִין (דף פה ע"ב) וְאִתְרִשִׁים בְּמַהִימְנוּתָא שְׁלִימָתָא עַל כָּל בְּנֵי דְרִיָּה, וְאִתְרִשִׁים חַד לְעֵילָא, וְאִתְרִשִׁים חַד לְתַתָּא דְּכְתִיב (יחזקאל ל"ג כ"ד) אֶחָד הִיָּה אַבְרָהָם. מֵאִי טַעְמָא הוּוּ אַחַד. דְּלֹא הוּוּ אַחְרָא בְּעֶלְמָא דִּי סִלִּיק לְמַהִימְנוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרִי אִיהוּ. אָמַר לֵיהּ רַבִּי חֲזַקְיָה וְהָא כְּתִיב וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרֶן. אָמַר לֵיהּ עַד כְּעַן אַנּוּן לֹא הוּוּ בְּדַרְגִּין עֲלָאִין דְּאִתְעַטֵּר בְּהוּ אַבְרָהָם.

לְבַתֵּר אָמַר לֵיהּ תוּ שְׂמַעְנָא דְּלֹא אַקְרִי אַבְרָהָם אַחַד עַד דְּאִסְתַּלַּק בְּיִצְחָק וַיַּעֲקֹב. כִּיֵּן דְּאִסְתַּלַּק בְּיִצְחָק וַיַּעֲקֹב (נ"א וְהָא) וְהוּוּ כְּלָהוּ תְּלַתְּהוּן אַבְתָּן דְּעֶלְמָא כְּדִין אַקְרִי אַבְרָהָם אַחַד. וְכְדִין הוּא תַפּוּחַ בְּעֶלְמָא רְשִׁים מְכַל בְּנֵי עֶלְמָא. אָמַר לֵיהּ שְׂפִיר קָא אַמְרַתְּ.

דְּבַר אַחַר כְּתַפּוּחַ בְּעֲצֵי הַיַּעַר דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. כֵּן דוּדֵי דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בְּצִלוֹ דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. חֲמִידָתִי וַיִּשְׁבַּתִּי, בְּיוֹמָא דְּאִתְגַּלִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל טוּרָא דְּסִינַי וְקַבִּילוּ יִשְׂרָאֵל אוּרִייתָא וְאָמְרוּ (שְׁמוֹת כד) נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ופריו מתוק לחפי. אלן מלין דאורייתא דכתיב בהו (תהלים יט) ומתוקים מדבש ונופת צופים. דבר אחר ופריו מתוק לחפי, אלן נשמתהון דצדיקיא דכלהו איבא דעובדוי דקודשא בריך הוא וקיימי עמיה לעילא.

תא חזי, כל נשמתין דעלמא דאנון איבא דעובדוי דקודשא בריך הוא פלהו חד ברזא חד, וכד נחתי לעלמא פלהו מתפרשין בגוונין דכר ונוקבא, ואנון דכר ונוקבא מחברין כחדא.

ותא חזי, תיאובתא דנוקבא לגבי דכורא עביד נפש. ורעותא דתיאובתא דדכורא לגבי נוקבא ואתדבקותא דיליה בה, אפיק נפש וכליל תיאובתא (נ"א תיאובתיה) דנוקבא ונטיל לה. ואתכליל תיאובתא תתאה בתיאובתא דלעילא ואתעבידו רעותא חדא בלא פירודא.

וכדין (נטיל) כליל פלא נוקבא ואתעברת מן דכורא ותיאובתין דתרווייהו מתדבקן כחדא, ועל דא פלא כליל דא בדא. וכד נשמתין נפקין דכר ונוקבא כחדא נפקין. לבתר פיון דנחתי מתפרשין דא לסטרא דא ודא לסטרא דא, וקודשא בריך הוא מזווג לון לבתר. ולא אתייהיב זווגא לאחרא אלא לקודשא בריך הוא בלחודוי, דאיהו ידע זווגא דלהון לחפרא לון פדקא יאות.

זכאה הוא בר נש דזכי בעובדוי ואזיל באורח קשוט בגין דאתחבר נפש בנפש כמה דהוה מעיקרא, דהא אי זכי בעובדוי דא הוא בר נש שלים פדקא יאות. ובגין כך כתיב ופריו מתוק לחפי. דהוא בתקוונא מברך לאתברכא מניה עלמא, בגין דכלא בעובדין דבר נש תליא אי זכי אי לא זכי.

אמר רבי חזקיה הכי שמענא דכתיב, (הושע יד) ממני פריך נמצא. קודשא בריך הוא אמר ליה לכנסת ישראל ממני ודאי פריך נמצא. פריי נמצא לא כתיב אלא פריך. והוא תיאובתא דנוקבא דעביד נפש ואתכליל בתוקפא דדכורא ואתכליל נפש בנפש ואתעבידו חד כליל דא בדא כדאמרן. לבתר אשתכחו תרווייהו בעלמא, ודא בחילא דדכורא אשתכח איבא דנוקבא.

סדר הלימוד ליום ל תשרי [יום 30 בשנה]

דבר אחר בתיאובתא דנוקבא אשתכח איבא דדכורא. דאי לאו תיאובתא דנוקבא לגבי דכורא לא אתעבידו פירין לעלמין חדא הוא דכתיב ממני פריך נמצא:

ויהי בימי אמרפל מלך שנער וגו'. רבי יוסי פתח (ישעיה מא) מי העיר ממזרח צדק יקראוהו לרגלו וגו'. האי קרא אוקמוהו חברייא. אבל האי קרא ברזא דחכמתא איהו.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דְּהָא תְּנִינָן שְׁבַעָה רְקִיעִין עֲבַד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא, וְכִלְהוּ לְאַשְׁתְּמוּדַע יְקָרָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכִלְהוּ קְיִימִין לְאוּדְעָא רְזָא דְמַהִימְנוּתָא עֲלָאָה.

[זוהר חלק א' - דף פו ע"א]

תָּא חֲזִי, אֵית רְקִיעָא עֲלָאָה סְתִים לְעֵילָא מְנִייהו דְּאַנּוּן שְׁבַעָה, וְדָא הוּא רְקִיעָא
דְּדַבְּר לֹון וְנִהִיר לֹון לְכִלְהוּ, וְדָא לָא אֲתִידַע, וְקִימָא בְּשַׁאֲלָתָא דְּלָא יְדִיעָא, בְּגִין
דְּאִיהוּ סְתִים וְעַמִּיק, וְכִלְא תְּוֹהִין עֲלֵיהּ, וּבְגִין כְּךָ אַקְרִי מ"י, כְּמַה דְּאוּקְמוּהָ
דְּכְתִיב, (איוב לח) מִבְּטָן מִי יֵצֵא הַקֶּרַח וְאֲתַמֵּר, וְהָאִי הוּא רְקִיעָא עֲלָאָה (דף פו ע"א)
דְּקִימָא עַל כָּל אַנּוּן שְׁבַעָה.

וְאֵית לְתַתָּא רְקִיעָא דְּאִיהוּ תַתָּאָה מְכֻלְהוּ וְלָא נְהִיר, וּבְגִין דְּאִיהוּ תַתָּאָה דְּלָא
נְהִיר, הֵהוּא רְקִיעָא דְּעֲלִייהו אֲתַחְבַּר בֵּיתָה, וְאַלִין תְּרִין אֲתוּון כְּלִיל לֹון בְּגִייהָ וְאַקְרִי
יָם, דְּהֵהוּא רְקִיעָא עֲלָאָה דְּאַקְרִי מ"י.

בְּגִין דְּכָל אַנּוּן רְקִיעִין אַחֲרָנִין אֲתַעֲבִידוּ נְחִלִין וְעַאלִין לְגַבִּיהָ, וְכַדִּין אִיהוּ יָם
עֲלָאָה וְעַבְד אִיבִין וְנוּנִין לְזַנִּייהו, וְעַל דָּא אָמַר דְּוֹד (תהלים קד) זֶה הַיָּם גָּדוֹל וְרַחֵב
יַדָּים שֶׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר חַיִּות קִטְנוֹת עִם גְּדוֹלוֹת.

וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה מא) מִי הָעִיר מִמְּזוּרַח צְדָק יִקְרָאָהוּ לְרַגְלוֹ. מִי הָעִיר מִמְּזוּרַח.
דָּא אַבְרָהָם. צְדָק יִקְרָאָהוּ לְרַגְלוֹ. (נ"א דא שרה, ד"א צדק יקראהו לרגלו וגו') דָּא הוּא
רְקִיעָא תַתָּאָה דְּכִלְהוּ רְקִיעִין דְּאֲתַעֲבִיד יָם.

יְתֵן לְפָנָיו גּוֹיִם. מֵאַן הָאִי, הוּא רְקִיעָא תַתָּאָה דְּאַמְרֵן דְּעַבִּיד נוֹקְמִין וְאַפִּיל
שְׁנֵאִין. וּבִהָאִי אֲשַׁתְּבַח דְּוֹד וְאַמְר (תהלים יח) וְאִיבִי נִתְתָּה לִי עֶרְף וּמִשְׁנָאִי אֲצִמִיתֵם.
(ישעיה מא) יְתֵן לְפָנָיו גּוֹיִם. אֵלִין אַנּוּן עַמִּין דְּהוּה רְדִיף עֲלֵיהוּן אַבְרָהָם וְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא הוּה קְטִיל לֹון. (ומלכים ירד. (מאי ירד אלא) אֵלִין מַלְכִים דְּמִמְנָן לְעֵילָא
עֲלִייהוּ. יְתֵן לְפָנָיו גּוֹיִם, אֵלִין עַמִּין דְּלַתְתָּא) וּמַלְכִים יְרֵד אֵלִין מִמְנָן רְבַרְבָּן
דְּלְעֵילָא. דְּכַד עַבִּיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּינָא בְּעֵלְמָא (ד"א בעמא) בְּכִלְא עַבִּיד דִּינָא
בְּעֵילָא וְתַתָּא.

יְרַדְפֵם יַעֲבוֹר שְׁלוֹם אַרְח בְּרַגְלֵיו לֹא יָבוֹא. יְרַדְפֵם דָּא אַבְרָהָם. דְּאַבְרָהָם הוּה
רְדִיף לֹון, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הוּה עַבְר קַמִּיהָ וְקְטִיל לֹון. דְּכְתִיב יַעֲבוֹר שְׁלוֹם דָּא
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאַקְרִי שְׁלוֹם.

אַרְח בְּרַגְלֵיו לֹא יָבוֹא. וְכִי סִלְקָא דְּעַתְרָה דְּהוּה אַבְרָהָם אֲזִיל בְּגוּ עֲנַנִי אוּ בְּגוּ
סוּסוּון וְרַתִּיכִין. אֵלָא אַרְח בְּרַגְלֵיו לֹא יָבוֹא, דְּלָא הוּה אֲזִיל קַמִּיהָ דְּאַבְרָהָם לָא
מְלֻאָכָא וְלָא שְׁלִיחָא אֵלָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחוּדוּי דְּכְתִיב אַרְח בְּרַגְלֵיו. מֵאַן

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

רגליו אליו מלאכין דאנון תחותוי דקודשא בריך הוא כמא דאת אמר, (זכריה יד) ועמדו רגליו ביום ההוא וגו'.

דבר אחר מי העיר ממזרח. תא חזי, בשעתא דקודשא בריך הוא אתער עלמא לאייתאה לאברהם ולקרבא ליה לגביה, האי אתערותא בגין דומין יעקב למיפק מניה ולקיימא תריסר שבטין פלהו זכאין קמיה דקודשא בריך הוא. צדק יקראהו לרגלו. דקודשא בריך הוא הוה קרי ליה תדיר מן יומא דאתברי עלמא כמא דאת אמר, (ישעיה מא) קורא הדורות מראש, ובגין כך צדק יקראהו ודאי. לרגלו, לאתחברא ביה בפולחניה ולקרבא ליה לגביה. כמא דאת אמר, (שמות יא) העם אשר ברגליו.

דבר אחר מי העיר ממזרח. דמתמן שרותא דנהורא לאנהרא. בגין דדרום ההוא תוקפא דיליה מגו מזרח איהו. ועל דא מי העיר ההוא נהורא דדרום. ממזרח, בגין דאיהו נטיל ואתון בקדמיתא, ותיאובתא דההוא רקיעא עלאה למיהב ליה למזרח.

צדק יקראהו לרגלו. דא מערב, דאיהו קרי ליה תדיר ולא שכין כמא דאת אמר (תהלים פג) אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקוט אל. בגין דמערב אתער תדיר לגביה. יתן לפניו גוים ומלכים ירד. דהא מניה קביל תוקפא לאכנעא כל אנון עמין דעלמא.

רבי יהודה אמר (ישעיה מא) מי העיר ממזרח, דא אברהם דלא נטיל אתערותא לגבי קודשא בריך הוא אלא ממזרח, בגין דחמא שמשא דנפיק בצפרא מסטרא דמזרח, נטיל אתערותא לנפשיה דאיהו קודשא בריך הוא. אמר דא הוא מלכא דברא יתני. פלח ליה כל ההוא יומא, לרמשא חמא שמשא דאתכניש (וירחא נפקת) וסיהרא נהרא. אמר דא הוא ודאי דשליט על ההוא פולחנא דפלחית כל האי יומא, דהא אתחשף קמיה ולא נהיר. פלח ליה כל ההוא ליליא.

לצפרא חמא דאזלא חשוכא ואתנהיר סטרא דמזרח. אמר ודאי כל אליו מלכא אית עלייהו ושליט דאנהיג לון. פיון דחמא קודשא בריך הוא תיאובתא דאברהם לגביה, כדן אתגלי עלוי ומליל עמיה, דכתיב צדק יקראהו לרגלו. דמליל עמיה ואתגלי עליה.

[זוהר חלק א' - דף פו ע"ב]

רבי יצחק פתח (ישעיה מה) דובר צדק מגיד מישרים. (דף פו ע"ב) קודשא בריך הוא כל מלוי אנון בקושטא, ועביד מישרים, במה עביד מישרים. בגין דכד ברא קודשא בריך הוא עלמא, לא הוה קאים והוה מתמוטט להכא ולהכא. אמר ליה קודשא בריך הוא לעלמא, מה לך דאת מתמוטט. אמר ליה, רבוננו של עולם לא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

יְכִלְנָא לְמִיקָם דְּלִית בֵּי יְסוּדָא עַל מַה דְּאַתְקִיִּים. אָמַר לִיהּ הָא אָנָּא זְמִין לְמִיקָם בְּךְ חַד צְדִיק דְּאִיהוּ אַבְרָהָם דִּי יְרַחֵם לִי. מִיַּד קָאִים עֲלָמָא בְּקִיּוּמֵיהּ הֲדָא הוּא דְכָתִיב, (בראשיתב) אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם אֶל תִּקְרָא בְּהַבְרָאָם אֶלָּא בְּאַבְרָהָם. בְּאַבְרָהָם מִתְקִיִּים עֲלָמָא.

אָמַר רַבִּי חֲזִיא (ישעיה מה) מַגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל. דְּהָא אָתִיב לִיהּ עֲלָמָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הַהוּא אַבְרָהָם זְמִין הוּא דִּיפְקוֹן מְנִיָּה בְּגִין דִּיחֲרִיבוּ מְקוּדְשָׁא וְיֻקִּידוּ אֹרִייתָא. (נ”א לנפקא מניה ישמעאל, אמר ליה הא יצחק, אמר ליה זמין למיפק מניה עשו חייבא דיחרב בי מקדשא ויוקיד אורייתא), אָמַר לִיהּ זְמִין חַד בַּר נָשׁ לְמִיפְק מְנִיָּה דְּאִיהוּ יַעֲקֹב וְיִפְקוֹן מְנִיָּה תְּרִיסַר שְׁבַטִין כְּלָהוּ זַכָּאִין. מִיַּד אַתְקִיִּים עֲלָמָא בְּגִינֵיהּ הֲדָא הוּא דְכָתִיב מַגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל.

רַבִּי אֲלֵעָזַר אָמַר הָא אַתְעָרְנָא וְיַדְבֵּר וַיִּגַּד וַיֹּאמֶר כְּלָהוּ לְטַעֲמֵיהוּ מִתְפָּרְשׁוּ. וְיַדְבֵּר אִיהוּ בְּאַתְגַּלְיָא דְּרֵגָא לְבַר, דְּלָא אִיהוּ דְּרֵגָא פְּנִימָאָה כְּאַנּוּן דְּרֵגִין עֲלָאִין, וְדָא אִיהוּ (ישעיה מה) דוֹבַר צְדָק. וַיִּגַּד אִיהוּ רְמֹז לְדְרֵגָא פְּנִימָאָה עֲלָאָה דְּשִׁלְטָאָה עַל דְּבוּר, וְדָא הוּא מַגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל. מֵאַן מִיִּשְׂרָאֵל דָּא דְרֵגָא עֲלָאָה דִּיעֲקֹב שְׂרִיִּיא בֵּיהּ הֲדָא הוּא דְכָתִיב, (תהלים צט) אַתָּה כּוֹנֵנֵת מִיִּשְׂרָאֵל. וּבְגִין כֶּךָ מַגִּיד כְּתִיב, וְלֹא כְּתִיב דוֹבַר.

אָמַר רַבִּי יַצְחָק וְהָא כְּתִיב, (דברים ד) וַיִּגַּד לְכֶם אֶת בְּרִיתוֹ. אָמַר לִיהּ הֲכִי הוּא וְדָאִי אִיהוּ דְּרֵגָא דְּשִׁלְטָאָה עַל תְּתָאָה דְּאִיהוּ דוֹבַר צְדָק. וְכֹלָא (בה) אִיהוּ (נ”א לאשתלא איבא) לְאַסְתְּכָלָא (איכא) הֲכָא. (נ”א אתיא) תָּא חֲזִי, דָּאף עַל גַּב דְּדְבוּר אִיהוּ תְּתָאָה, לָא תִימָא דְּלָא עֲלָאָה אִיהוּ, אֶלָּא וְדָאִי דְּבוּר מְלִיִּיא אִיהוּ מְכֹלָא וְדְרֵגָא עֲלָאָה אִיהוּ. וְסִימְנִיךְ (דברים לכ) כִּי לֹא דְבַר רַק הוּא מִכֶּם.

רַבִּי אֲלֵעָזַר הוּא אֲזִיל לְבֵי חֲמוּי, וְהוּו עֲמִיָּה רַבִּי חֲזִיא וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזִיקָה. אָמַר רַבִּי אֲלֵעָזַר הָא חֲמִינָא דְּאַתְעָרוּתָא דְּלַעֲיִלָּא לָאו אִיהוּ אֶלָּא כַּד אַתְעָר לְתַתָּא, דְּהָא אַתְעָרוּתָא דְּלַעֲיִלָּא בְּתִיאֻבְתָּא דְּלַתְתָּא תְּלִיִּיא (מלתא).

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים פג) אֱלֹהִים עַל דְּמִי לָךְ אַל תִּחַרֵּשׁ וְאַל תִּשְׁקוּט אַל. דָּא הוּא אַתְעָרוּתָא דְּלַתְתָּא בְּגִין לְשִׁלְטָאָה. אָמַר דוּר, אֱלֹהִים אַל דְּמִי לָךְ, לְאַתְעָרָא לְגַבִּי עֲלָאָה וְלַאֲתַחְבְּרָא גַבִּי יְמִינָא. מֵאִי טַעֲמָא בְּגִין (תהלים פג) כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יִהְיִינּוּ וְגו' (וכתיב) כִּי נִוְעָצוּ לִבְיָדִי יַחֲדָיו עֲלֶיךָ בְּרִית יְכָרוּתוֹ, וּבְגִין כֶּךָ אֱלֹהִים אַל דְּמִי לָךְ לְאַתְעָרָא לְגַבִּי עֲלָאָה, דְּהָא כְּדִין אַתְעָרָת יְמִינָא וְקִטִּירָתָא לָהּ בְּהִדְהָ. וְכַד אַתְקִשְׂרַת בְּיְמִינָא כְּדִין אַתְבַּר שְׁנָאִין דְּכָתִיב (שמות טו) יְמִינֶךָ יִי נֶאֱדָרִי בַּכַּח יְמִינֶךָ יִי תִרְעֵץ אֹיִב.

וְתָא חֲזִי בְּשַׁעְתָּא דְּאַתְחַבְּרוּ כָּל אַנּוּן מְלַכִּין לְאַגְחָא קְרָבָא עֲלֵיהּ דְּאַבְרָהָם, אַתְיַעֲטוּ לְאַעֲבְרָא לִיהּ מִן עֲלָמָא, וְכִיּוֹן דְּשִׁלְטוּ בְּלוּט בַּר אַחוּהָ דְּאַבְרָהָם מִיַּד אֲזִלוּ,

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דְּכַתִּיב וַיִּקְחוּ אֶת לוֹט וְאֶת רְכוּשׁוֹ בֶּן אַחֵי אַבְרָם וַיֵּלְכוּ. מֵאֵי טַעְמָא, בְּגִין דְּדִיּוּקְנִיָּה דְּלוֹט הוּוּ דְּמֵי לְאַבְרָהָם, וּבְגִין כֶּף וַיֵּלְכוּ, דְּכָל תְּהוּא קֶרְבָּא בְּגִינֵיהּ הוּוּ.

מֵאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּהוּוּ אַבְרָהָם אֶפִּיק בְּנֵי עֲלָמָא מְפּוֹלְחָנָא נּוֹכְרָאָה וְאֶעִיל לֹון בְּפּוֹלְחָנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְתוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַעַר לֹון בְּעֲלָמָא בְּגִין לְגַדְלָא שְׂמָא דְּאַבְרָהָם בְּעֲלָמָא וּלְקֶרְבָּא לֵיהּ לְפּוֹלְחָנִיָּה. וְרוּא דְּמִלָּה פִּיּוּן דְּאַבְרָהָם אֲתַעַר לְמַרְדֵּף אֲבַתְרִיָּהּ כְּדִין אֱלֹהִים אֵל דְּמֵי לָךְ עַד דְּאֲתַקְשֵׁר כִּלָּא בְּאַבְרָהָם, וְכַד אֲתַקְשֵׁר כִּלָּא בְּאַבְרָהָם כְּדִין אֲתַבְּרוּ כִּלְהוּ מַלְכִין מְקַמֵּיהּ כְּדָקָא אֲמַרְן דְּכַתִּיב יְמִינֵךְ יִי תִרְעֵץ אוֹיֵב וְגו':

[זוהר חלק א' - דף פז ע"א]

וּמַלְכֵי צְדָק מְלָךְ שְׁלָם הוּצִיא לָחֵם וַיֵּינ. רַבֵּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר (תהלים עו) וַיְהִי בְּשָׁלָם סֹכּוֹ וְגו'. תָּא חֲזִי כַד סָלִיק בְּרַעוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַבְרֵי עֲלָמָא חַד שְׁלֵהוּבָא דְּבוּצִינָא דְּקַרְדִּינּוּתָא. וּנְשָׁף זִיקָא בּוּזִיקָא חֲשֻׁכָּאָת וְאוּקִידַת. וְאֶפִּיק מִגּוֹ (דף פז ע"א) סְטֵרֵי תְהוּמָא חַד טִיף וְחַבֵּר לֹון כְּחַד וּבְרָא בְּהוּ עֲלָמָא.

הַהוּא שְׁלֵהוּבָא סָלִיק וְאֲתַעֲטָרָא בְּשְׂמָאָלָא, וְהַהוּא טִיף סָלִיק וְאֲתַעֲטָר בְּיְמִינָא, סָלְקוּ חַד בְּחַד אַחְלָפוּ דּוּכְתֵי דָא לְסִטְרָא דָא וְדָא לְסִטְרָא דָא, דְּנַחֲתֵי סָלִיק וְדְּסָלִיק נַחֲתֵי. אֲתַקְשֵׁרוּ דָא בְּדָא, נְפִיק מִבִּינֵיָּהּ רוּחַ שְׁלָם. כְּדִין אַנּוּן תְּרִין סְטֵרִין אֲתַעֲבִידוּ חַד וְאֲתִיָּהִיב בִּינֵיָּהּ וְאֲתַעֲטָרוּ חַד בְּחַד. כְּדִין אֲשַׁתְּכַח שְׁלָם לְעִילָא וּשְׁלָם לְתַתָּא, וְדַרְגָּא אֲתַקֵּיִם.

אֲתַעֲטָרַת ה"א בּוּא"וֹ וְא"וֹ בְּה"א, כְּדִין סָלְקָא ה"א וְאֲתַקְשֵׁרָא בְּקִשּׁוּרָא שְׁלָם. כְּדִין וּמַלְכֵי צְדָק מְלָךְ שְׁלָם. מְלָךְ שְׁלָם וְדָאֵי מְלָךְ אִיהוּ דְּשְׁלִיט בְּשְׁלִימוֹ, אִימְתֵי אִיהוּ מְלָךְ שְׁלָם בְּיוּמָא דְּכַפּוּרֵי דְּכָל אַנְפִּין גְּהִירִין. (דבר אחר מלכי צדק מלך שלם, אמר רבי שמעון בעא קודשא בריך הוא למיפק כהונתא משם כמא דאת אמר ברוך אברם לאל עליון, כיון דאקדים ברכתא דאברהם לברכתא דמריה, אמרו ליה אברהם וכי מקדימין ברכתא דעבדא לברכתא דמריה, מיד אתיהיבת כהונתא לאברהם דכתיב, (תהלים קי) נאם יי לאדני שב לימיני. וכתוב בתריה נשבע יי ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק, דכתיב והוא כהן לאל עליון, ואין זרעו כהן)

דְּבַר אַחַר וּמַלְכֵי צְדָק. דָּא עֲלָמָא בְּתַרְאָה. מְלָךְ שְׁלָם, דָּא עֲלָמָא עֲלָאָה. דְּאֲתַעֲטָר חַד בְּחַד בְּלָא פִּירוּדָא תְּרִין עֲלָמִין כְּחַדָּא, וְאֶפִּילוּ עֲלָמָא תַתְּאָה כִּלָּא הוּא. וְחַד מְלָה אִיהוּ. הוּצִיא לָחֵם וַיֵּינ דְּתַרֵּי אֵלִין בֵּיהּ. וְהוּא כְּהֵן לָאֵל עֲלִיּוֹן מְשַׁמֵּשׁ עֲלָמָא לְקַבֵּל עֲלָמָא. וְהוּא כְּהֵן דָּא יְמִינָא. לָאֵל עֲלִיּוֹן עֲלָמָא עֲלָאָה. וּבְגִין כֶּף בְּעֵי כְּהֵנָּא לְבִרְכָּא עֲלָמָא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

תא חזי, ברכאן (ד"א ל"ג כד) נטיל האי עלמא תתאה פד אתחבר בכהנא רבא פדין ויברכהו ויאמר ברוך אברם (וגו) לאל עליון הכי הוא ודאי. כגוונא דא בעי כהנא לתתא לקשרא קשרין ולברכא האי דוכתא בגין דיתקשר בימינא לאתקשרא תרין עלמין פחד. ברוך אברם רזא דמלה תקונא דברכאן איהו.

ברוך אברם כמה דאמרינן ברוך אתה. לאל עליון. יי אלהינו. קונה שמים וארץ. מלך העולם. והאי קרא רזא דברכאן איהו. (ובגין כך) ויברכהו מתתא לעילא. וברוך אל עליון (אשר מגן צריך בידך). מעילא לתתא. ויתן לו מעשר מכל לאתדבקא באתר דקשורא אתקשר לתתא.

עד דהו אולי, אערע בהו רבי ייסא וחד יודאי בהדיה. והוה אמר ההוא יודאי (תהלים כה) לדוד אליך יי נפשי אשא. לדוד. וכי אמאי לא פתיב מזמור לדוד או לדוד מזמור. אלא בגין דרגיה קאמר לדוד תושבתתא דאמר בגיניה אליך יי נפשי אשא. אליך יי לעילא. נפשי, מאן נפשי, (אשא) דא דוד (הוא) דרגא קדמאה דקאמרן. אשא, אסלק. כמא דאת אמר, (תהלים קכא) אשא עיני אל ההרים. בגין דכל יומי דוד הוה משתדל לסלקא דרגיה לאתעטרא לעילא ולא אתקשרא תמן בקשורא שלים כדקא יאות.

כגוונא דא (תהלים קג) לדוד ברכי נפשי את יי בגין דרגיה קאמר, ומאי אמר ברכי נפשי את יי. את לאתקשרא בקשורא לעילא. וכל קרבי, מאן קרבי. אלין שאר חיון ברא. דאקרון קרבים כמא דאת אמר, (שיר השירים ה) ומעי המו עליו. דבר אחר ברכי נפשי, בגיניה קאמר. את יי דא שלימו דכלא, את יי כללא דכלא.

אמר ליה רבי אלעזר לרבי ייסא חמינא לה דהא עם שכינתא קאתית ואתחברת. אמר ליה הכי הוא ודאי, ותלת פרסי הוא דאזילנא בהדיה ואמר לי כמה מלי מעלייתא ואנא אגירנא ליה ליומא דא ולא ידענא דאיהו בוצינא דנהיר כדחמינא השתא.

[זוהר חלק א' - דף פז ע"ב]

אמר ליה רבי אלעזר לההוא יודאי מה שמך, אמר ליה יועזר. אמר ליה יועזר ואלעזר (מלה חדא) יתיבן פחדא, יתבו גבי חד טנרא (דף פז ע"ב) בההוא חקל. פתח ההוא יודאי ואמר (ישעיה מג) אנכי אנכי הוא מוחה פשעיה למעני וחטאתיה לא אזכור. מאי טעמא תרי זמני אנכי אנכי.

אלא חד בסיני וחד בשעתא דברא עלמא, דכתיב (שמות כ) אנכי יי אלהיך דא הוא בסיני. וחד פד ברא עלמא דכתיב, (ישעיה מה) אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי. הוא, בגין לאחזאה דלא הוי פירודא בין עילא ותתא.

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מוחה פשעיה. מעביר פשעיה לא כתיב, אלא מוחה. בגין דלא יתחזון לעלמין. למעני. מאי למעני, בגין אנון רחמין דתליין בי דכתיב, (דברים ד) פי אל רחום יי אלהיה וגו'.

דבר אחר מוחה פשעיה למעני. תא חזי (לעיל פד ב) חייבי עלמא עבדין פגימותא לעילא, דכד אנון חובין סלקין רחמין ונהירו עלאה ויניקו דברכאן לא נחית לתתא, והאי דרגא לא נטיל ברכאן דלעילא לינקא לתתא. ובגין כך למעני בגין דלא יתמנעון ברכאן לינקא (ליה) לכלא. פגוונא דא (דברים לז) ראו עתה פי אני אני הוא. לאחזאה דלא הוי פירודא בין עילא ותתא כמה דאתמר.

תא חזי, פגוונא דא כד אשתפחו זכאין בעלמא אתערו ברכאן לעלמין פלהו. פיון דאתא אברהם אתער ברכאן לעלמא דכתיב ואברכה והיה ברכה. מאי והיה ברכה. רמז דישתפחון בגיניה ברכאן לעילא ותתא דכתיב ונברכו בך וגו' וכתיב ואברכה מברכה.

אתא יצחק אודע לכלא דאית דין ואית דין לעילא לאתפרעא מרשיעיא, ואיהו אתער דינא בעלמא בגין דידחלון ליה לקודשא בריה הוא כל בני עלמא. אתא יעקב ואתער רחמי בעלמא ואשלים מהימנותא בעלמא כדקא חזי.

ביומי דאברהם מה כתיב ומלכי צדק מלך שלם, דאתעטרת פרסייא בדוכתיה, וכדין אשתכח מלך שלם בלא פגימו כלל. הוציא לחם ויין דאפיק מזונין לעלמין פלהו כדקא חזי. הוציא לחם ויין דלא אתמנעו ברכאן מפלהו עלמין. הוציא כמא דאת אמר, (בראשית א) תוצא הארץ מדרגין דלעילא אפיק מזונין וברכאן לעלמין פלהו.

והוא כהן לאל עליון דאשתכח כלא בשלימו עלאה כדקא חזי. לאתחזאה כמה דחייביא עבדי פגימו בעלמא ומנעי ברכאן. הכי נמי בגין זכאין אתיין (אתחזיאן) ברכאן לעלמא, ובגיניהו אתברכאן כל בני עלמא:

ויתן לו מעשר מכל. מאי מעשר מכל מאנון ברכאן דנפקי מכל. בגין דאיהו אתר דכל ברכאן דנחתי לעלמא מתמן נפקי. דבר אחר ויתן לו מעשר מכל. קודשא בריה הוא ייב ליה מעשרא. ומאן איהו, דא דרגא דכל פתחין דמהימנותא וברכאן דעלמא ביה קיימי ואיהו מעשר ויהו חד מעשרה ואיהו עשרה ממאה. מכאן ולהלאה עאל אברהם בקיומא דלעילא כדקא חזי.

אמר ליה רבי אלעזר שפיר קא אמרת. אמר ליה רבי אלעזר מאי עבידתך, אמר ליה קרינא דרדקי באתרי, השתא אתא רבי יוסי דכפר חנין למתא וסליקו לון מגבאי ואותבו לון לגביה. והווי ייבין לי כל בני מתא אגרא פההוא זמנא דדרדקי

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

הוּו גַבְאִי. וְאִסְתַּכְלַנָּא בְּנַפְשָׁאֵי דְלָא אֶתְחַזִּי לִי לְאַתְהֵנִי מְנַיְהוּ לְמַגְנָא, וְאַגְרִנָּא גְרַמְאֵי בְּהַדִּי דְהָאֵי חַפִּים. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַכָּאן דְּאָבָא אֶצְטְרִיכוּ הַכָּא.

[זוהר חלק א' - דף פח ע"א]

קָמוּ. אָתוּ קַמִּיהַ דְרַבִּי שְׁמַעוֹן (לבתר), וְהוּו יְתִיב וְלַעֲזִי כָּל יוֹמָא קַמִּיהַ דְרַבִּי שְׁמַעוֹן. וְיוֹמָא חַד הוּו עָסִיק בְּנִטְיַלַת יְדֵים קַמִּיהַ. אָמַר כָּל מָאן דְּלָא נְטִיל יְדוּי כְּדָקָא יְאוּת, אָף עַל גַּב דְּאַתְעַנְשׁ לְעֵילָא אֶתְעַנְשׁ לְתַתָּא, וּמְאֵי עוֹנְשִׁיהַ לְתַתָּא, דְגָרִים לִיהַ לְגַרְמִיהַ מְסַכְנוֹתָא. כְּמָה דְעוֹנְשִׁיהַ כְּףַ, הַכִּי הוּו זְכִי מָאן דְּנְטִיל יְדוּי כְּדָקָא יְאוּת דְגָרִים לְגַרְמִיהַ בְּרַכָּאן דְּלַעֲזֵילָא דְשָׂרָאן בְּרַכָּאן עַל יְדוּי כְּדָקָא יְאוּת, וְאַתְבְּרַךְ בְּעוֹתְרָא. (דף פח ע"א)

לְבַתַּר אַקְדֵּים רַבִּי שְׁמַעוֹן חָמָא לִיהַ דְאַנְטִיל יְדוּי בְּמִיָּא וְנְטִיל לֹון בְּשִׁיעוּרָא סְגִיָּא דְמִיָּין. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מִלָּא יְדִיו מְבִרְכוּתֵיהֶן. וְכַךְ הוּו, מִהֵהוּא יוֹמָא וְלַהֲלָאָה אֶתְעַתֵּר וְאַשְׁכַּח סִימָא וְהוּו לְעִי בְּאוּרִייתָא וְיַהֲיִב מְזוֹנָא לְמַסְכְּנֵי כָּל יוֹמָא, וְהוּו חַדִּי עַמְהוֹן וּמְסַבְר לֹון אַנְפִּין נְהִירִין. קָרָא עֲלֵיהַ רַבִּי שְׁמַעוֹן (ישעי' מ"א) וְאַתָּה תְּגִיל בְּיַי בְּקִדּוּשׁ וְגו', (חסר)

אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר י"י אֶל אַבְרָם וְגו'. רַבִּי יְהוּדָה פִּתַּח (שיר השירים ז) אֲנִי לְדוּדֵי וְעֲלֵי תְשׁוּקָתוֹ. הָא אוֹקְמוּהַ, אַבְל בְּאַתְעָרוּתָא דְלַתְתָּא אֶשְׁתַּכַּח אֶתְעָרוּתָא לְעֵילָא, דְהָא לָא אֶתְעַר לְעֵילָא עַד דְאַתְעַר לְתַתָּא. וּבְרַכָּאן דְּלַעֲזֵילָא לָא מְשַׁתְּכַחִי אֶלָּא בְּמָה דְאִית בֵּיהַ מְמִשָּׂא וְלָאו אִיהוּ רִיקְנִיָּא.

סְתַרִי תוֹרָה אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְגו'. אֵלִין פְּתַגְמֵי אוּרִייתָא, דְכְּתִיב, (דברים ה) אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דְבַר י"י אֶל כָּל קְהָלְכֶם. מַה לְהֶלֶן פְּתַגְמֵי אוּרִייתָא, אוּף הַכָּא פְּתַגְמֵי אוּרִייתָא. בְּתַר דְאַשְׁתַּדַּל בַּר נֶשׁ בְּהָאֵי עֲלָמָא בְּדְבָרִים הָאֵלֶּה, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּו מְבִשֵּׁר לִיהַ וְאַקְדֵּים לָהּ לְנִשְׁמַתָּא שְׁלָם (בשורות טובות), הֵדָּא הוּו דְכְּתִיב אֶל תִּירָא אַבְרָם אֲנֹכִי מִגֵּן לָךְ. מְכַל זַיִינִין בִּישִׁין דְגִיְהֵנָם.

שְׁכַרְךָ הִרְבֵּה מְאֹד בְּגִין דְכָל מָאן דְאַשְׁתַּדַּל בְּאוּרִייתָא בְּהָאֵי עֲלָמָא זְכִי וְאַחְסִין יְרוּתָא אַחְסַנְתָּא בְּעֲלָמָא דְאִתִּי כְּמָה דְכְּתִיב (משלי ח) לְהַנְחִיל אוֹהֲבֵי יֵשׁ. מְאֵי י"ש (דא י"ש מֵאִין תַּלְת עֶשֶׂר נְהָרֵי דְאַפְרַסְמוּנָא דְכִיא (מכילן) דִּיהֲבִי לִיהַ אַחְסַנְתָּא עֲלָאָה בְּעֲלָמָא דְאִתִּי) (נ"א דא עֲלָמָא דְאִתִּי). וְאוּצְרוּתֵיהֶם אֲמֵלָא, בְּהָאֵי עֲלָמָא מְעוֹתְרָא וּמְכַל טִיבוּ דְעֲלָמָא. מָאן דְאֵזִיל לְיַמִּינָא זְכִי לְעֲלָמָא דְאִתִּי, וּמָאן דְאֵזִיל לְשְׂמַאלָא הָא עוֹתְרָא בְּעֲלָמָא דִּין, (דאִית שְׂמַאלָא קְדִישָׁא וְאִית שְׂמַאלָא מְסַבָּא, וְדָא הוּו דְאַמְרִינֵן מָאן דְמַתְעַסַּק בְּאוּרִייתָא יְהֲבִי לִיהַ אֶרֶךְ יָמִים בְּעֲלָמָא דְאִתִּי, וְיַהֲבִי לִיהַ עֶשֶׂר וּכְבוֹד בְּעֲלָמָא דִּין שְׁנַאמֵר (משלי ג) אֶרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ וְגו', וּמָאן דִּיתַרְעִי דִּיתַהֲנִי גּוּפָא בְּעֲלָמָא דִּין וְלָא אֶתְעַסַּק בְּאוּרִייתָא וּבְעוּבְדִין טְבִין, יְהֲבִי לִיהַ עוֹתְרָא בְּעֲלָמָא דִּין

מסטרא דשמאלא מסטרא דיצר הרע, ובעותרא דא עביד ביש ירית גיהנם. ואי תימא וכי לא אית בעלמא דין עותרא מסטרא דקדושה, אין, דכל המקיים את התורה מעוני סופו לקיימה מעשר, ודא הוא עותרא טבא דמסטרא דקדושה). רבי אבא פד אתא מהתם, הוה מכריז מאן בעי עותרא ומאן בעי אורכא דחיי בעלמא דאתי ייתי וישתדל באורייתא. הוה מתפנשין פולי עלמא לגביה. רווק חד הוה בשיבבותיה. יומא חד אתא לגביה, אמר ליה רבי בעינא למלעי באורייתא פדי שיהיה לי עותרא. אמר ליה הא ודאי. אמר ליה מה שמך. אמר ליה דאזיל לימינא וכי לעלמא דאתי, ומאן דאזיל לשמאלא הא עותרא בעלמא דין, (דאית שמאלא קדישא ואית שמאלא מסאבא, ודא הוא דאמרינן מאן דמתעסק באורייתא יהבי ליה ארך ימים בעלמא דאתי, ויהבי ליה עשר וכבוד בעלמא דין שנאמר (משלי ג) ארך ימים בימינה וגו', ומאן דיתרעי דיתהני גופא בעלמא דין ולא אתעסק באורייתא ובעובדין טבין, יהבי ליה עותרא בעלמא דין מסטרא דשמאלא מסטרא דיצר הרע, ובעותרא דא עביד ביש ירית גיהנם. ואי תימא וכי לא אית בעלמא דין עותרא מסטרא דקדושה, אין, דכל המקיים את התורה מעוני סופו לקיימה מעשר, ודא הוא עותרא טבא דמסטרא דקדושה). רבי אבא פד אתא מהתם, הוה מכריז מאן בעי עותרא ומאן בעי אורכא דחיי בעלמא דאתי ייתי וישתדל באורייתא. הוה מתפנשין פולי עלמא לגביה. רווק חד הוה בשיבבותיה. יומא חד אתא לגביה, אמר ליה רבי בעינא למלעי באורייתא פדי שיהיה לי עותרא. אמר ליה הא ודאי. אמר ליה מה שמך. אמר ליה יוסי. אמר לון לתלמידוי דיקרון ליה רבי יוסי מארי דעותרא ויקרא. יתיב ואתעסק באורייתא.

ליומין הוה קאים קמיה, אמר ליה רבי אן הוא עותרא. אמר שמע מינה דלא לשם שמים קא עביד, ועאל לאדריה, שמע חד קלא דהוה אמר לא תענשיה (תוב לגביה) דגברא רבא ליהוי. תב לגביה, אמר ליה תיב פרי תיב ואנא יהיבנא לך עותרא.

אדהכי אתא גברא חד ומאנא דפז בידיה, אפקיה ונפל נהורא בביתא. אמר ליה רבי בעינא למזכי באורייתא ואנא לא זכינא, ובעינא מאן דישתדל באורייתא בגיני. דהא אית לי עותרא סגי דקא שבק לי אבא, דכד יתיב על פתוריה הוה מסדר עליה תליסר כפי מאלין. ובעינא למזכי באורייתא ואנא יהיבנא עותרא. אמר ליה להווא רווק תשתדל באורייתא ודא יהיב לך עותרא, יהב ליה ההוא כסא דפז. קרא עליה רבי אבא (איוב כח) לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה פלי פז. יתיב ולעא באורייתא וההוא בר נש הוה יהיב ליה עותרא. ליומין עאל חמידו דאורייתא במעוי. יומא חד הוה יתיב והוה בכי. אשכחיה רביה דהוה בכי, אמר ליה על מה קא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

בכית. אמר ליה ומה מנחנא חיי דעלמא דאתי בגין האי, לא בעינא אלא למזפי לגבאי. אמר השתא שמע מינה דהא לשם שמים קא עביד.

קרא ליה לההוא גברא, אמר ליה טול עותרך והב ליה ליתמי ולמסכני, ואנא יהיבנא לך חולק יתיר באורייתא בכל מה דאנן לעאן. אהדר ליה רבי יוסי ההוא פסא דפז, ועד יומא לא אעדי שמייה, ומן בנוי בן פזי, והיינו רבי יוסי בן פזי, וזכה לכמה אורייתא הוא ובנוי (בגין דלעא באורייתא). דלית לך אגר טב בעלמא כמאן דלעי באורייתא ומקיימה:

אחר הדברים האלה היה דבר יי אל אברם במחזה לאמר וגו', בכל אתר דכתיב באורייתא במחזה דא שמא דאתגלי לאבהו, ומאן איהו, שד"י, שנאמר (שמות ו) וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי. כמא דאת אמר, (במדבר כד) אשר מחזה שדי יחזה. ודא איהו חיזו דכל חזון עלאין אתחזין מגויה, פהאי מראה דכל דיוקנין אתחזין ביה וכלא חד. מראה מחזה חד הוא, דא תרגום ודא לשון הקדש.

אמר רבי יוסי סגיאין אנון באורייתא, ועל דא הוה ליה רשו לאונקלוס לתרגם בההוא לישנא דגלי קודשא בריה הוא באורייתא. ולישנא דא סתים איהו מגו מלאכי עלאה, במחזה (דהא) דהוה סתים ממלאכי עלאי דלא ידעי בדא פד ממליל ביה באברהם. מאי טעמא, בגין דאברהם לא הוה מהול והוה ערל סתים בשרא. ובגין כך הוה סתים מנייהו בלשון תרגום. כגוונא דא בלעם דכתיב אשר מחזה שדי יחזה, יחזה. סתים הוה מלה מגו מלאכי השרת בגין דלא יהא לון פטרא דקודשא בריה הוא ממליל בההוא ערל מסאבא (עד ב, עה ב) דהא מלאכי קדישי לאו (יקרון) נזקין בלשון תרגום.

אי תימא דלא ידעי, והא גבריא אל אוליה ליוסף ע' לשון, ותרגום חד מע' לשון הוא, אלא מנדע ידעי אבל לא נזקין תנו, דלא חיישי ולא משגיחין עליה דהא מאיס איהו קמיייהו מכל שאר לשון. ואי תימא הואיל ומאיס איהו ממלאכי עלאי, אמאי תרגם אונקלוס אורייתא בהאי לשון, ויונתן בן עוזיאל המקרא. אלא מאיס הוא קמיייהו והכי אצטריך, דלית קנאה למלאכי עלאי בהדייהו דישראל (אלא אורייתא, ואלמלא הו ידעי שבחי דאורייתא הוה להו קנאה בהדייהו דישראל) יתיר, ועל דא תרגום תורה ומקרא כך, ולא מאיס איהו דהא בכמה דוכתי פתב קודשא בריה הוא באורייתא הכי.

ובגין כך סתים איהו מגו מלאכי עלאי קדישי. ועל דא אתגלי ביה באברהם באורח סתים דלא ישגחון ביה מלאכין קדישין ולא יהא לון פטרא, דקודשא בריה הוא אתגלי על בר נש ערל. אימתי אתגלי ליה באתגליא דמלאכי עלאי, פד יהיב

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

ליה ברית קיימא קדישא דכתיב וידבר אתו אלהים לאמר, אלהים שמא דקודשא ולא פתיב במחזה. שמא באתגלייא.

לאמר מאי לאמר, לאמר ולאכרזא בכל לשון דלא תהא באתכסיא, לאו בלישנא אחרא, אלא בלישנא דכלא משתעיין בה דיכלי למימר דא לדא ולא יכלי לקטרגא ולמימר פטרא, ועל דא וידבר אתו אלהים לאמר. אלהים ולא מחזה. בגין דהוה מעייל ליה בברית קיימא קדישא וקריב ליה לגביה.

רבי יהודה אמר בגין כך את ה' לא אתייהב ליה עד דאתגור, מאי טעמא דאיהי ממלש ברית אקרי. ועל דא פיון דעאל בברית פדין אתייהיבת ליה את ה"א. דכתיב אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים ולא יקרא עוד שמך אברם וגו':

אחר הדברים האלה. רבי חייא הוה אוזיל למחמי לרבי אלעזר, פגע ביה רבי חגאי, אמר ליה האי ארחא דמתקנא קמיה דמר לאן איהו אוזיל, אמר ליה למחמי לרבי אלעזר, אמר ליה ואנא נמי אוזיל בהדך, אמר ליה אי תיכול למסבר סברא למאי דתשמע זיל ואי לאו תוב אבתרך, אמר ליה לא ליחוש מר להאי, דהא אנא שמענא פמה רזי דאורייתא ויכילנא למיקם בהו. פתח רבי חגאי ואמר, מאי דכתיב, (במדבר כח) את קרבני לחמי לאשי (דף פט ע"ב) וגו'. את קרבני דא קרבן בשרא דאתקרב לכפרא דמא על דמא בשרא על בשרא, בגין דכל קרבנין לאו מתקרבין אלא על בשרא לכפרא על בשרא. והכי שמענא אי בר נש חטא בהמה מה חטאת, דקודשא בריה הוא אמר (ויקרא א) אדם פי יקריב מכס קרבן וגו'. אמאי, אלא קודשא בריה הוא עביד רוח בני נשא ורוח הבהמה, ואפריש דא מן דא. ובגין כך (קהלת ג) רוח בני האדם העולה היא למעלה ורוח הבהמה וגו' ודאי מתפרש דא מן דא. עד לא חטא אדם מה פתיב, (בראשית א) ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע וגו' וכתוב לכם יהיה לאכלה ולא יתיר. פיון דחטא ויצר הרע אשתאיב בגופא דיליה, ובכל אנון תולדין עבד בהו דינא. ולבתר אתא נח וחמא דהא גופא אתבני מאתרא דיצר הרע, אקריב קרבן פמה דאקריב אדם, מה פתיב, (בראשית ח) וירח יי את ריח הניחח וגו'. (וכתיב) פי יצר לב האדם רע מנעוריו. אמר קודשא בריה הוא מפאן ולהלאה הואיל וגופא אשתאיב מההוא יצר הרע, יתענג גופא פמה דאתחזי ליה ייכול בשרא. פירק עשב נתתי לכם את כל. פד אכיל בשרא. מההוא בשרא אתענג בשרא דיליה ואתערב דא בדא ואתרבי גופא מניה, ומההוא ענג גופא חטא בכמה חטאין. אמר קודשא בריה הוא כפרה על גופא בשרא. בשרא אכיל ובשרא אתרבי מניה וביה חטא. בגין כך לכפרא על גופיה בשרא. ובשרא דאכיל בשרא עביד דמא לגופא (בגין כך דמא דאשתאר מההוא בשרא דאכיל בשרא עבד דמא לגופא) בגין כך דמא דאשתאר מההוא בשרא לבר אתעתד

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

לְכַפֵּרָא עַל דְּמָא דְאַתְעֵבִיד מִהֵוּא בְּשָׂרָא דִּילֵיהּ דְּכְתִיב, (ויקרא יז) כִּי הַדָּם הוּא בְּנַפְשׁ יִכְפֹּר.

כְּתִיב קִרְבָּנִי, וְכְתִיב קִרְבַּנְכֶם דְּכְתִיב, (ויקרא א) תִּקְרִיבוּ אֶת קִרְבַּנְכֶם, מִה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי, אֶלָּא קִרְבָּנִי. כְּגוֹן שְׁלָמִים דְּאַתְיִין עַל שְׁלוֹם. קִרְבַּנְכֶם, כְּגוֹן חַטָּאוֹת וְאַשְׁמוֹת דְּאַתְיִין עַל חַטָּא וְאַשָׁם, כְּגוֹן כֶּף אֶת קִרְבָּנִי בְּשָׂרָא. לְחַמֵּי נִהְמָא וְחַמְרָא. רִיחַ דָּא קְטוֹרֶת. נִיחְחֵי דָּא נַחַת רוּחַ דְּעֵבִיד כְּהֵנָּא בְּרַעוּתָא דְּשָׂמָא קְדִישָׁא, וְלִיּוֹאֵי בְּרַעוּתָא דְּשִׁיר וְשִׁבְחָה.

תְּשַׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ. בְּמוֹעֵדוֹ מָאֵי הוּי, אֵי תִימָא בְּכָל יוֹמָא בְּבִקְרָא וּבְעֵרְבָא, מָאֵי אִיהוּ בְּמוֹעֵדוֹ (נ"א מָאֵי אַרְיָא דַּאִיהוּ מוֹעֵדוֹ), אֶלָּא מוֹעֵדוֹ דְּשְׁלֵטָא בְּהֵוּא זְמַנָּא רַעוּא. רַעוּ דְּאַשְׁתַּכַּח לְעֵילָא בְּדַרְגָּא יְדִיעָא. וְעַל דָּא כְּתִיב בְּמוֹעֵדוֹ. כֶּד קִרְבָּן אֶתְקָרִיב. כֹּלָּא נְטִלִין חוֹלְקָא, וְאַתְבַּדְרִין קְלִיפִין לְכָל סְטָרָא, וְיִיחודָא אֶתְקָרִיב וְאַתְיִיחַד וּבּוֹצִינִין אֶתְנַהֲרִין וְאַשְׁתַּכַּח רַעוּא וְרַעוּ בְּכָל עֲלָמִין וְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא אֶשְׁתַּכַּח בְּרָזָא דִּיחודָא חָדָא כְּדָקָא חֲזִי. אֶתָּא רַבִּי חֲזִיָּא וּנְשַׁקִּיָּהּ, אֲמַר לֵיהּ יְאוּת אַנְתָּ בְּרִי מִיַּנֵּי לְמִיָּהָר לְמַחְמֵי לֵיהּ לְסַבֵּר אַנְפִּין דִּיּוֹמִין. (תו פתח ואמר דוד מלכא דאיהו רביעאה ואיהו אבן מאסו הבונים) (נ"א אַמָּאֵי דוּד מְלַכָּא אַחְסִין מְלַכּוּתָא דַּאִיהוּ רַבִּיעָאָה דַּאִיהוּ אַבְן מַאֲסוּ הַבּוֹנִים).

אֲזַלוּ, כֶּד מְטוֹן לְגַבִּיָּהּ, חָמָא לֹון יְתִבֵּי עַל תְּרַעָא, אֲמַר לֵיהּ לְשִׁמְשָׁא זִיל וְאַימָא לֹון הָאֵי כְּרִסְיָא דְתַלְתָּ קְיִימִין מִהוּ כֹל אַחַד (ס"א כֹּלָּא חַד). אֲמַרוּ לֵיהּ זִיל וְאַימָא לֵיהּ לְמַר דְּלָאוּ לְמַגְנָא אֲמַר דוּד מְלַכָּא דַּאִיהוּ רַבִּיעָאָה אַבְן מַאֲסוּ הַבּוֹנִים. אֲמַר לֵיהּ זִיל וְאַימָא לֹון דָּאן גַּעְלוּ בֵּיהּ בְּדוּד דַּאִיהוּ אֲמַר אַבְן מַאֲסוּ הַבּוֹנִים. אֶהְדֵּר רַבִּי חֲזִיָּא רִישִׁיָּה לְגַבִּי רַבִּי חַגָּאֵי וְאַמַּר לֵיהּ שְׁמַעַת בְּהָאֵי מִיָּדִי. אֲמַר שְׁמַעְנָא בְּהָאֵי קְרָא דְכְתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים א) ”בְּנֵי ”אֲמִי ”נַחְרוּ בִּי שְׁמוּנֵי וְגו’.” דְּהָאֵי קְרָא שְׁלֵמָה מְלַכָּא אֲמַרוּ, וְעַל דוּד מְלַכָּא אֶתְמַר כֶּד דְּחַו לֵיהּ אַחוּהֵי מְנַיְהוּ.

וְתוּ שְׁמַעְנָא מָאֵי חָמָא קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא לְמִיָּהּ מְלַכּוּתָא לִיהוּדָה מְכַל אַחוּהֵי, אֶלָּא אַתְוּוֹן דְּשְׁמִיָּה חֲקִיקָן בֵּיהּ, וְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא יְהֵב יְקָרָא לְשְׁמִיָּהּ וּבְגִין כֶּף אַחְסִין מְלַכּוּתָא. וְתוּ שְׁמַעְנָא יְהוּדָה הָא אַתְוּוֹן דְּשְׁמִיָּה וְדָאֵי, ד’ לִיתִיָּה אַמָּאֵי. אֶלָּא דָּא דוּד מְלַכָּא דְאַתְקִשֵׁר בְּשְׁמִיָּה מְכַל בְּנֵי עֲלָמָא דְכְתִיב, (הוֹשֵׁעַ ג) וּבִקְשׁוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דוּד מְלַכָּם וְגו’ הָא דוּד קִשֵׁר בְּשְׁמִיָּה, תוּ דַּאִיהוּ קִשֵׁר שֶׁל תְּפִלִּין וְדָאֵי ד’ דוּד מְלַכָּא (ד"א קִשֵׁר שֶׁל תְּפִלִּין וְדָאֵי), וּבְגִין כֶּף דוּד אֶתְקִשֵׁר בְּשְׁמִיָּה. עָאֵלוּ, כִּיּוֹן דְּעָאֵלוּ יְתִיבוּ קַמִּיָּה, אֶשְׁתִּיק רַבִּי אֶלְעָזָר וְאַנּוֹן אֶשְׁתִּיקוּ. עָאֵל רַבִּי אֶלְעָזָר לְאַדְרִיָּה שְׁמַע חַד קָלָא דְהוּא אֲמַר זִיל וְאַימָא לֹון מִה דַּאֲנּוֹן בְּעִיִין דְּכִשְׁרִין אַנּוֹן. אֶהְדֵּר לְגַבִּיָּהּ. אֲמַר לֹון אֵית מָאן דְּשְׁמַע מְלָה לִימָא לִי. אֲמַרוּ לֵיהּ אַנּוֹן מְחַפָּאן לְאַנְהָרָא

”זהר היומי” - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

מגו צחותא דבוצינא עלאה וסברא (דף צ ע"א) נסבר. פתח ואמר, (חבוק ב) וי בהיכל קדשו הם מפניו כל הארץ. כד בעי קודשא בריך הוא למברי עלמא, אסתכל גו מחשבה רזא דאורייתא ורשים רשומין ולא הוה יכיל למיקם, עד דברא תשובה דאיהי היכלא פנימאה עלאה ורזא סתימא ותמן אתרשימו ואתציירו אתון בגלופייהו.

כיון דאתברי דא הוה מסתכל בהאי היכלא ורשים קמיה ציורין דכל עלמא דכתיב הם מפניו כל הארץ רשים קמיה רשומין וציורין דכל עלמא. בעי למברי שמים מה עבד אסתכל באור קדמאה ואתעטף ביה וברא שמים. דכתיב, (תהלים קד) עוטה אור כשלמה ואחר כך נוטה שמים פריעה.

אסתכל למעבד עלמא תתאה עבד היכלא אוחרא ועאל ביה ומניה אסתכל ורשים קמיה כל עלמין לתתא וברא לו. הדיא הוא דכתיב וי בהיכל קדשו הם מפניו כל הארץ. ה"ס מפניו, ה"ס רשים קמיה כל נקודין דכל עלמא דאנון שתין וחמש, כחושבן ה"ס, שתין אנון וחמש אנון, וכלהו רשים קמיה כד ברא עלמא. בגין כך יקרא דקודשא בריך הוא לאו איהו אלא לאנון דידעין ארחוי ומחכין בה באורח קשוט כדקא יאות. אדהכי דהוה משתעי בהדייהו, אתא גורא ואסחר ליה, ואנון יתבו לבר. שמעו חד קלא דהוה אמר אי קדישא הביאני המלך חדריו בכל אנון אידרין דסבא דאנפין עולימא קדישא (נ"א עולימתא קדישתא) דאתמסרו מפתחן דלהון בידיה, וכלהו מתקנן לה ולאנון דבגינה. ובחייך קדישא כל חילא דשמיא נגילה ונשמחה בה. כד חמו אלין הכי, אנדעועו, ודחילו סגי נפל עלייהו, אמרי, לית אנן חזיין להאי, נפויק מפאן ונהך לאורחין, (אזלו) יתבו תמן כל ההוא יומא ולא יכילו למחמי ליה, ואמרו לית רעותא דקודשא בריך הוא דביתב הכא נפקו מתמן ואזלי.

עד דהווי אזלי פתח רבי חייא ואמר (תהלים קג) ברכו יי מלאכיו גבורי כח עושי דברו וגו'. זכאין אנון ישראל מפל שאר עמין דעלמא דקודשא בריך הוא אתרעי בהו מפל שאר עמין ועבד לון חולקיה ואחסנתיה, ועל דא יהיב לון אורייתא קדישא, בגין דכלהו הוו ברעותא חדא על טורא דסיני ואקדימו עשיה לשמיעה.

כיון דאקדימו עשיה לשמיעה קרא קודשא בריך הוא לפמליא דיליה אמר לון עד הכא אתון הויתון יחידאין קמאי בעלמא, מפאן ולהלאה הא בני בארעא חברים בהדייהו בכלא. לית לכו רשו לקדשא שמי עד דישאל יתחברון בהדייכו בארעא, וכלהו תהוון כחדא חברים לקדשא שמי, בגין דאקדימו עשיה לשמיעה כגוונא דמלאכי עלאי עבדי ברקיעא דכתיב ברכו יי מלאכיו גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו. עושי דברו בקדמיתא ולבתר לשמע.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

דבר אחר ברכו יי מלאכיו. אלין אנון צדיקיא בארעא דאנון חשובין קמי קודשא בריך הוא כמלאכי עלאי ברקיעא, בגין דאנון גבורי כח דמתגברי על יצריהון כגבר טב דמתגבר על שנייה. לשמע בקול דברו. דזכאן בכל יומא למשמע קלא מלעילא בשעתא דאצטריכו. השתא מאן יכיל למיקם בהדייהו דאנון קדישין עליונין, זכאין אנון דיכלי למיקם קמיייהו, זכאין אנון דיכלי (ד"א ל"ג למאן דיכול) לאשתזבא מקמיייהו, אשגחותא דקודשא בריך הוא עלייהו בכל יומא, היך אנון יכילן למיעל קמיייהו. ועל דא פתיב, (תהלים סה) אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך וכתיב (תהלים פד) אשרי אדם עוז לו בך וגו', (עד כאן סתרי תורה):

מנלן מאשת עובדיהו דאמר לה אלישע (מלכים ב ד) הגידי לי מה יש לך בבית. דהא ברכאן דלעילא לא שריין על פתורא ריקניא ולא באתר ריקניא. מה פתיב ותאמר אין לשפחתך כל בבית פי אם אסוף שמן. מאי אסוף. אלא אמרה ליה שיעורא דהאי משחא לאו איהי אלא פדי משיחת אצבעא זעירא.

אמר לה נחמתני. דהא לא ידענא היאך ישרון ברכאן דלעילא בדוכתא ריקניא, אבל השתא דאית לך שמן, דא הוא אתר לאשתכחא ביה ברכאן. מנלן דכתיב, (תהלים קלג) כשמן הטוב וגו' וסיפיה מה פתיב, (תהלים קלג) פי שם צוה יי את הברכה תיים עד העולם. ובאתרא דא שראן ברכאן. (ואתמר).

ואי תימא (תהלים קלג) כטל חרמון שירד על הררי ציון ולא פתיב שמן אלא טל. אלא איהו שמן ואיהו טל. ההוא טל איהו דאטיל קודשא בריך הוא ממשחא עלאה. דההוא שמן נפק לסטרא דימינא.

תרין אנון יין ושמן. ואזלו לתרין סטרין. יין לסטר שמאלא שמן לסטר ימינא. ומסטרא דימינא נפקי ברכאן לעלמא ומתמן אתמשח מלכותא קדישא ובגין דשמן הוה אתתקן לתתא בקדמיתא, שמן אזדמן לעילא אריקו דברכאן.

מבנתה דבני הזוהר הישנים

			<u>זוהר חלק א'</u>
244.....סא	159.....מ:	90.....ב:	25.....א:
245.....סא:	160.....מא:	92.....כא:	25.....א:
247.....סב	161.....מא:	94.....כא:	28.....ב:
251.....סג	163.....מב:	95.....כב:	29.....ג:
253.....סג:	164.....מב:	97.....כב:	31.....ג:
254.....סד	165.....מג:	98.....כג:	32.....ד:
256.....סד:	167.....מג:	100.....כג:	34.....ד:
258.....סה	168.....מד:	105.....כד:	35.....ה:
259.....סה:	170.....מד:	107.....כד:	37.....ה:
261.....סו	171.....מה:	109.....כה:	38.....ו:
262.....סו:	172.....מה:	111.....כה:	40.....ו:
264.....סז	174.....מו:	112.....כו:	42.....ז:
266.....סז:	179.....מו:	113.....כו:	43.....ז:
268.....סה	198.....מז:	115.....כז:	44.....ח:
270.....סה:	201.....מה:	116.....כז:	46.....ח:
271.....סח	202.....מה:	118.....כח:	47.....ט:
273.....סח:	203.....מט:	119.....כח:	49.....ט:
276.....ע:	206.....מט:	121.....כט:	50.....י:
278.....עא	208.....נ:	122.....כט:	51.....י:
279.....עא:	209.....נ:	123.....ל:	53.....יא:
281.....עב	212.....נא:	125.....ל:	61.....יב:
283.....עב:	214.....נב:	126.....לא:	63.....יב:
284.....עג	215.....נב:	128.....לא:	64.....יג:
285.....עג:	217.....נג:	132.....לב:	65.....יג:
287.....עד	218.....נג:	136.....לג:	67.....יד:
289.....עד:	220.....נד:	137.....לג:	68.....יד:
291.....עה	221.....נד:	139.....לד:	71.....טו:
292.....עה:	223.....נה:	140.....לד:	72.....טו:
293.....עו	224.....נה:	142.....לה:	74.....טז:
295.....עו:	228.....נו:	143.....לה:	75.....טז:
296.....עז	230.....נו:	146.....לו:	81.....יז:
297.....עז:	231.....נו:	147.....לו:	83.....יח:
298.....עה	233.....נו:	149.....לז:	84.....יח:
301.....עה:	234.....נה:	150.....לז:	86.....יט:
302.....עפ	236.....נה:	152.....לח:	87.....יט:
303.....עפ:	238.....נט:	153.....לה:	89.....כ:
309.....פ	241.....ס:	156.....לט:	
311.....פב	242.....ס:	157.....מ:	

"זֶהַר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנֵיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

537..... קמט.	477..... קכח.	412..... קו.	313..... פב:
539..... קמט:	478..... קכח:	414..... קו:	315..... פג.
540..... קז.	479..... קכט.	416..... קז.	316..... פג:
544..... קז:	481..... קכט:	417..... קז:	318..... פד.
545..... קנא.	482..... קל.	421..... קח.	319..... פד:
547..... קנא:	482..... קל:	421..... קח:	321..... פה.
548..... קנב.	484..... קלא.	422..... קט.	322..... פה:
549..... קנב:	486..... קלא:	426..... קט:	324..... פו.
551..... קנג.	487..... קלב.	428..... קי.	325..... פו:
552..... קנג:	490..... קלג.	429..... קיא.	327..... פז.
554..... קנד.	492..... קלג:	430..... קיא:	328..... פז:
555..... קנד:	493..... קלד.	430..... קיב.	330..... פח.
558..... קנה.	497..... קלד:	431..... קיב:	367..... פח:
559..... קנה:	498..... קלה.	433..... קיג.	367..... פט.
560..... קנו.	499..... קלה:	441..... קיג:	369..... צ.
563..... קנו:	499..... קלו.	442..... קיד.	370..... צא.
563..... קנו:	500..... קלו:	443..... קיד:	372..... צא:
565..... קנו:	506..... קלזע"א].	443..... קטו.	373..... צב.
566..... קנה.	507..... קלז:	444..... קטו:	375..... צב:
568..... קנה:	507..... קלח.	445..... קטז.	376..... צג.
570..... קנט.	508..... קלח:	445..... קטז:	378..... צג:
571..... קנט:	509..... קלט.	446..... קיז.	379..... צד.
573..... קס.	509..... קלט:	447..... קיז:	382..... צה.
574..... קס:	511..... קמ.	448..... קיח.	384..... צה:
576..... קסא.	511..... קמ:	448..... קיח:	385..... צו.
578..... קסא:	513..... קמא.	450..... קיט.	388..... צו.
579..... קסב.	514..... קמא:	452..... קיט:	395..... צו:
580..... קסב:	516..... קמב.	453..... קכ.	395..... צח.
581..... קסג.	517..... קמב:	455..... קכ:	396..... צט.
582..... קסג:	519..... קמג.	458..... קכא:	397..... צט:
584..... קסד.	520..... קמג:	459..... קכב.	397..... ק.
586..... קסד:	521..... קמד.	460..... קכב:	398..... ק:
587..... קסה.	523..... קמד:	463..... קכג.	399..... קא:
590..... קסה:	524..... קמה.	464..... קכג:	400..... קב.
590..... קסו.	526..... קמה:	466..... קכד.	400..... קב:
592..... קסו:	527..... קמו.	473..... קכת.	401..... קג.
593..... קסז.	529..... קמו:	473..... קכה:	403..... קג:
595..... קסז:	531..... קמוז.	474..... קכו.	405..... קד.
597..... קסח.	534..... קמוז:	475..... קכו:	406..... קד:
598..... קסח:	535..... קמח.	476..... קכז.	409..... קה.
600..... קסט.	536..... קמח:	476..... קכז:	410..... קה:

"זוהר ה'יומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

824.....רלה.	752.....ריב:	663.....קצ:	601.....קסט:
825.....רלה:	753.....ריג.	665.....קצא.	603.....קע.
828.....רלו:	755.....ריג:	666.....קצא:	604.....קע:
830.....רלו.	756.....ריד.	668.....קצב.	605.....קעא.
831.....רלו:	758.....ריד:	669.....קצב:	607.....קעא:
834.....רלח.	759.....רטו.	671.....קצג.	609.....קעב.
835.....רלח:	761.....רטו:	693.....קצג:	610.....קעב:
837.....רלט.	762.....רטז.	694.....קצד.	612.....קעג.
839.....רלט:	764.....רטז:	695.....קצד:	613.....קעג:
840.....רמ.	765.....ריו.	699.....קצה:	614.....קעד.
842.....רמ:	768.....ריו:	700.....קצו.	616.....קעד:
843.....רמא.	769.....ריח.	702.....קצו:	617.....קעה.
845.....רמא:	771.....ריח:	703.....קצו.	619.....קעה:
848.....רמב:	774.....ריט:	705.....קצו:	620.....קעו.
849.....רמג.	776.....רב.	706.....קצח.	622.....קעו:
851.....רמג:	777.....רב:	708.....קצח:	623.....קעז.
853.....רמד.	780.....רכא.	709.....קצט.	625.....קעז:
854.....רמד:	781.....רכא:	711.....קצט:	626.....קעה.
856.....רמה.	783.....רכב.	713.....ר.	628.....קעה:
857.....רמה:	785.....רכב:	714.....ר:	629.....קעט.
859.....רמו.	786.....רכג.	716.....רא.	630.....קעט:
860.....רמו:	788.....רכג:	717.....רא:	632.....קפ.
862.....רמוז.	791.....רכד.	719.....רב.	634.....קפ:
863.....רמוז:	792.....רכה.	720.....רב:	635.....קפא.
864.....רמח.	794.....רכה:	722.....רג.	636.....קפא:
866.....רמח:	795.....רכו.	723.....רג:	638.....קפב.
867.....רמט.	797.....רכו:	725.....רד.	639.....קפב:
869.....רמט:	798.....רכז.	726.....רד:	641.....קפג.
871.....רנ.	801.....רכח.	728.....רה.	642.....קפג:
872.....רנ:	803.....רכח:	729.....רה:	644.....קפד.
874.....רנא.	806.....רכט:	731.....רו.	645.....קפד:
	808.....רל.	734.....רוז.	647.....קפת.
	809.....רל:	736.....רוז:	648.....קפה:
	811.....רלא.	737.....רח.	650.....קפו.
	813.....רלא:	739.....רח:	651.....קפו:
	814.....רלב.	740.....רט.	654.....קפז:
	815.....רלב:	742.....רט:	656.....קפח.
	817.....רלג.	743.....רי.	657.....קפח:
	819.....רלג:	745.....רי:	659.....קפט.
	821.....רלד.	747.....ריא.	660.....קפט:
	822.....רלד:	750.....ריב.	662.....קצ.
זוהר חלק ב'			
876.....ב.			
876.....ב'.			
878.....ג'.			
879.....ג'.			
881.....ד'.			
882.....ד'.			
884.....ה'.			
885.....ה'.			

"זֶהָר הַיּוֹמִי" - לְיִמּוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנָיִם בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה

1130.....ע"א	1041.....מ"ט	949.....כ"ז	886.....ו'
1131.....ע"א	1043.....נ'	951.....כ"ז	888.....ו'
1132.....ע"ב	1044.....נ':	953.....כ"ז	890.....ז'
1132.....ע"ב	1049.....נ"ב	954.....כ"ח	891.....ז'
1133.....ע"ג	1050.....נ"ב	956.....כ"ה	893.....ח'
1134.....ע"ג	1052.....נ"ג	957.....כ"ט	894.....ח':
1135.....ע"ד	1053.....נ"ג	959.....כ"ט	896.....ט'
1135.....ע"ד	1055.....נ"ד	960.....ל'	898.....ט:
1136.....ע"ה	1056.....נ"ד	962.....ל':	899.....י'
1137.....ע"ה	1058.....נ"ה	963.....ל"א	901.....י':
1139.....ע"ו	1059.....נ"ה	965.....ל"א	902.....יא
1140.....ע"ו	1061.....נ"ו	968.....ל"ב	904.....י"א
1142.....ע"ז	1063.....נ"ו	970.....ל"ג	905.....י"ב
1143.....ע"ז	1064.....נ"ו	971.....ל"ג	907.....י"ב
1145.....ע"ח	1066.....נ"ז	973.....ל"ד	908.....י"ג
1146.....ע"ח	1067.....נ"ח	974.....ל"ד	910.....י"ג
1147.....ע"ט	1069.....נ"ח	976.....ל"ה	911.....י"ד
1149.....ע"ט	1070.....נ"ט	978.....ל"ה	912.....י"ד
1150.....פ'	1072.....נ"ט	980.....ל"ו	914.....ט"ו
1152.....פ':	1073.....ס'	981.....ל"ו	915.....ט"ו
1153.....פ"א	1075.....ס':	983.....ל"ז	917.....ט"ז
1155.....פ"א	1076.....ס"א	984.....ל"ז	918.....ט"ז
1157.....פ"ב	1078.....ס"א	986.....ל"ח	920.....י"ז
1160.....פ"ב	1079.....ס"ב	987.....ל"ח	922.....י"ז
1161.....פ"ג	1081.....ס"ב	989.....ל"ט	923.....י"ח
1163.....פ"ג	1082.....ס"ג	990.....ל"ט	925.....י"ח
1164.....פ"ד	1084.....ס"ג	992.....מ'	927.....י"ט
1166.....פ"ד	1086.....ס"ד	994.....מ':	928.....י"ט
1167.....פ"ה	1091.....ס"ד	995.....מ"א	930.....כ'
1169.....פ"ה	1093.....ס"ה	996.....מ"א	931.....כ':
1171.....פ"ו	1094.....ס"ה	999.....מ"ב	933.....כ"א
1172.....פ"ו	1096.....ס"ו	1022.....מ"ג	934.....כ"א
1173.....פ"ו	1097.....ס"ו	1025.....מ"ד	936.....כ"ב
1175.....פ"ז	1099.....ס"ז	1028.....מ"ה	937.....כ"ב
1176.....פ"ח	1100.....ס"ז	1029.....מ"ה	939.....כ"ג
1178.....פ"ח	1102.....ס"ח	1030.....מ"ז	940.....כ"ג
1180.....פ"ט	1103.....ס"ח	1032.....מ"ז	942.....כ"ד
1181.....פ"ט	1105.....ס"ט	1034.....מ"ז	943.....כ"ד
1183.....צ'	1107.....ס"ט	1035.....מ"ז	945.....כ"ה
1184.....צ':	1108.....ע'	1036.....מ"ח	946.....כ"ה
1186.....צ"א	1130.....ע':	1038.....מ"ח	948.....כ"ו

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

1415.....קנ"ז:	1342.....קל"ה:	1253.....קי"ב:	1188.....צ"א:
1416.....קנ"ח:	1344.....קל"ה:	1255.....קי"ג:	1192.....צ"ב:
1418.....קנ"ח:	1345.....קל"ו:	1256.....קי"ג:	1192.....צ"ג:
1419.....קנ"ט:	1348.....קל"ז:	1258.....קי"ד:	1194.....צ"ג:
1421.....קנ"ט:	1349.....קל"ז:	1259.....קי"ד:	1199.....צ"ד:
1422.....ק"ס:	1351.....קל"ח:	1261.....קט"ו:	1200.....צ"ד:
1423.....ק"ס:	1352.....קל"ח:	1262.....קט"ו:	1202.....צ"ה:
1425.....קס"א:	1355.....קל"ט:	1264.....קט"ז:	1203.....צ"ה:
1426.....קס"א:	1357.....ק"מ:	1265.....קט"ז:	1205.....צ"ו:
1428.....קס"ב:	1358.....ק"מ:	1267.....קי"ז:	1206.....צ"ו:
1430.....קס"ב:	1360.....קמ"א:	1269.....קי"ז:	1208.....צ"ז:
1431.....קס"ג:	1361.....קמ"א:	1270.....קי"ח:	1209.....צ"ז:
1433.....קס"ג:	1363.....קמ"ב:	1272.....קי"ח:	1211.....צ"ח:
1434.....קס"ד:	1364.....קמ"ב:	1273.....קי"ט:	1212.....צ"ח:
1436.....קס"ד:	1366.....קמ"ג:	1275.....קי"ט:	1214.....צ"ט:
1437.....קס"ה:	1367.....קמ"ג:	1278.....ק"כ:	1215.....צ"ט:
1439.....קס"ה:	1370.....קמ"ד:	1279.....קכ"א:	1217.....ק'.
1440.....קס"ו:	1372.....קמ"ה:	1281.....קכ"א:	1218.....ק'.
1442.....קס"ו:	1373.....קמ"ה:	1283.....קכ"ב:	1220.....ק"א:
1444.....קס"ז:	1374.....קמ"ו:	1284.....קכ"ב:	1221.....ק"א:
1448.....קס"ח:	1377.....קמ"ז:	1286.....קכ"ג:	1223.....ק"ב:
1449.....קס"ט:	1379.....קמ"ז:	1287.....קכ"ג:	1224.....ק"ב:
1451.....קס"ט:	1380.....קמ"ז:	1288.....קכ"ד:	1226.....ק"ג:
1452.....ק"ע:	1381.....קמ"ח:	1290.....קכ"ד:	1227.....ק"ג:
1454.....ק"ע:	1388.....קמ"ח:	1291.....קכ"ה:	1229.....ק"ד:
1455.....קע"א:	1390.....קמ"ט:	1293.....קכ"ה:	1230.....ק"ד:
1457.....קע"א:	1391.....קמ"ט:	1294.....קכ"ו:	1231.....ק"ה:
1458.....קע"ב:	1392.....ק"נ:	1295.....קכ"ו:	1232.....ק"ה:
1460.....קע"ב:	1394.....ק"נ:	1297.....קכ"ז:	1234.....ק"ו:
1461.....קע"ג:	1396.....קנ"א:	1298.....קכ"ז:	1235.....ק"ו:
1463.....קע"ג:	1397.....קנ"א:	1300.....קכ"ח:	1237.....ק"ז:
1464.....קע"ד:	1398.....קנ"ב:	1301.....קכ"ח:	1239.....ק"ז:
1467.....קע"ה:	1400.....קנ"ב:	1303.....קכ"ט:	1240.....ק"ח:
1468.....קע"ה:	1401.....קנ"ג:	1304.....קכ"ט:	1241.....ק"ח:
1470.....קע"ו:	1403.....קנ"ג:	1309.....קל"א:	1243.....ק"ט:
1471.....קע"ו:	1404.....קנ"ד:	1310.....קל"א:	1244.....ק"ט:
1473.....קע"ז:	1406.....קנ"ד:	1313.....קל"ב:	1246.....ק"י:
1475.....קע"ז:	1409.....קנ"ה:	1315.....קל"ג:	1247.....ק"י:
1477.....קע"ח:	1410.....קנ"ו:	1316.....קל"ג:	1250.....קי"א:
1478.....קע"ח:	1412.....קנ"ו:	1317.....קל"ד:	1250.....קי"א:
1480.....קע"ט:	1413.....קנ"ז:	1341.....קל"ד:	1252.....קי"ב:

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

1688..... רמ"ב:	1605..... רכ"א:	1542..... ר':	1482..... ק"פ:
1689..... רמ"ג:	1608..... רכ"ב:	1543..... ר"א:	1483..... ק"פ:
1691..... רמ"ג:	1610..... רכ"ג:	1545..... ר"א:	1485..... קפ"א:
1692..... רמ"ד:	1611..... רכ"ג:	1546..... ר"ב:	1486..... קפ"א:
1694..... רמ"ד:	1613..... רכ"ד:	1548..... ר"ב:	1488..... קפ"ב:
1695..... רמ"ה:	1614..... רכ"ד:	1549..... ר"ג:	1489..... קפ"ב:
1697..... רמ"ה:	1615..... רכ"ה:	1551..... ר"ג:	1491..... קפ"ג:
1698..... רמ"ו:	1617..... רכ"ה:	1552..... ר"ד:	1492..... קפ"ג:
1700..... רמ"ו:	1618..... רכ"ו:	1554..... ר"ד:	1494..... קפ"ד:
1701..... רמ"ז:	1620..... רכ"ו:	1555..... ר"ה:	1495..... קפ"ד:
1703..... רמ"ז:	1621..... רכ"ז:	1557..... ר"ה:	1497..... קפ"ה:
1704..... רמ"ח:	1623..... רכ"ז:	1558..... ר"ו:	1498..... קפ"ה:
1706..... רמ"ח:	1624..... רכ"ח:	1560..... ר"ו:	1500..... קפ"ו:
1707..... רמ"ט:	1625..... רכ"ח:	1561..... ר"ז:	1501..... קפ"ו:
1709..... רמ"ט:	1627..... רכ"ט:	1563..... ר"ז:	1503..... קפ"ז:
1710..... ר"נ:	1629..... רכ"ט:	1564..... ר"ה:	1504..... קפ"ז:
1712..... ר"נ:	1630..... ר"ל:	1566..... ר"ה:	1506..... קפ"ח:
1713..... רנ"א:	1631..... ר"ל:	1567..... ר"ט:	1507..... קפ"ח:
1715..... רנ"א:	1633..... רל"א:	1569..... ר"ט:	1508..... קפ"ט:
1716..... רנ"ב:	1634..... רל"א:	1571..... ר"י:	1510..... קפ"ט:
1718..... רנ"ב:	1636..... רל"ב:	1572..... ר"י:	1511..... קצ"ב:
1720..... רנ"ג:	1637..... רל"ב:	1574..... רי"א:	1513..... קצ"ב:
1721..... רנ"ג:	1639..... רל"ג:	1575..... רי"א:	1514..... קצ"א:
1723..... רנ"ד:	1640..... רל"ג:	1577..... רי"ב:	1516..... קצ"א:
1724..... רנ"ד:	1642..... רל"ד:	1578..... רי"ב:	1517..... קצ"ב:
1726..... רנ"ה:	1643..... רל"ד:	1580..... רי"ג:	1518..... קצ"ב:
1727..... רנ"ה:	1645..... רל"ה:	1581..... רי"ג:	1520..... קצ"ג:
1729..... רנ"ו:	1667..... רל"ה:	1583..... רי"ד:	1521..... קצ"ג:
1730..... רנ"ו:	1668..... רל"ו:	1584..... רי"ד:	1523..... קצ"ד:
1732..... רנ"ז:	1670..... רל"ו:	1586..... רט"ו:	1524..... קצ"ד:
1734..... רנ"ז:	1671..... רל"ז:	1587..... רט"ו:	1525..... קצ"ה:
1735..... רנ"ח:	1673..... רל"ז:	1589..... רט"ז:	1527..... קצ"ה:
1737..... רנ"ח:	1674..... רל"ח:	1591..... רט"ז:	1528..... קצ"ו:
1739..... רנ"ט:	1676..... רל"ח:	1592..... רי"ז:	1530..... קצ"ו:
1740..... רנ"ט:	1677..... רל"ט:	1594..... רי"ז:	1531..... קצ"ז:
1742..... ר"ס:	1679..... רל"ט:	1595..... רי"ח:	1533..... קצ"ז:
1743..... ר"ס:	1680..... ר"מ:	1597..... רי"ח:	1534..... קצ"ח:
1745..... רס"א:	1682..... ר"מ:	1599..... רי"ט:	1536..... קצ"ח:
1747..... רס"א:	1683..... רמ"א:	1601..... ר"ב:	1537..... קצ"ט:
1748..... רס"ב:	1685..... רמ"א:	1603..... ר"ב:	1539..... קצ"ט:
1750..... רס"ב:	1686..... רמ"ב:	1604..... רכ"א:	1540..... ר':

"זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

1949..... נ"ט:	1884..... ל"ה:	1814..... ט"ו:	1751..... רס"ג:
1951..... ס'.	1886..... לח:	1815..... ט"ז:	1753..... רס"ג:
1953..... ס':	1887..... ל"ט:	1817..... ט"ז:	1754..... רס"ד.
1954..... ס"א:	1889..... ל"ט:	1821..... י"ז:	1756..... רס"ד:
1956..... ס"א:	1890..... מ'.	1822..... י"ח:	1757..... רס"ה.
1957..... ס"ב.	1892..... מ':	1823..... יח:	1759..... רס"ה:
1959..... ס"ב:	1893..... מא.	1825..... יט.	1760..... רס"ו:
1960..... ס"ג:	1895..... מ"א:	1826..... י"ט:	1762..... רס"ו:
1962..... ס"ג:	1896..... מ"ב:	1828..... כ'.	1763..... רס"ז:
1963..... ס"ד.	1898..... מב:	1829..... כ':	1764..... רס"ז:
1983..... ס"ד.	1899..... מ"ג:	1831..... כ"א:	1766..... רס"ח.
1983..... ס"ד:	1901..... מ"ג:	1832..... כ"א:	1767..... רס"ח:
1985..... ס"ה.	1902..... מ"ד:	1834..... כ"ב:	1769..... רס"ט.
1987..... ס"ה:	1904..... מ"ד:	1837..... כ"ג:	
1988..... ס"ו.	1905..... מ"ה.	1838..... כ"ג:	
1990..... ס"ו:	1907..... מה:	1840..... כ"ד:	
1993..... ס"ז:	1909..... מ"ז:	1842..... כ"ד:	
1994..... ס"ח:	1910..... מ"ז:	1843..... כ"ה:	
1996..... ס"ח:	1912..... מ"ז:	1845..... כ"ה:	
1997..... ס"ט:	1914..... מ"ז:	1846..... כ"ו:	
1999..... ס"ט:	1915..... מ"ח:	1848..... כ"ו:	
2000..... ע'.	1917..... מ"ח:	1849..... כ"ז:	
2002..... ע':	1920..... מ"ט:	1850..... כ"ז:	
2003..... ע"א:	1922..... נ'.	1856..... כ"ט:	
2005..... ע"א:	1923..... נ':	1858..... כ"ט:	
2006..... ע"ב.	1925..... נ"א:	1859..... ל'.	
2008..... ע"ב:	1926..... נ"א:	1861..... ל':	
2011..... ע"ג:	1927..... נ"ב:	1862..... ל"א:	
2012..... ע"ד.	1929..... נ"ב:	1864..... ל"א:	
2014..... ע"ד:	1930..... נ"ג:	1866..... ל"ב:	
2015..... ע"ה.	1932..... נ"ג:	1867..... ל"ב:	
2017..... ע"ה:	1933..... נ"ד:	1869..... ל"ג:	
2018..... ע"ו.	1935..... נ"ד:	1870..... ל"ג:	
2019..... ע"ו:	1936..... נ"ה:	1873..... ל"ד:	
2021..... ע"ז:	1938..... נ"ה:	1874..... ל"ד:	
2022..... ע"ז:	1939..... נ"ו:	1875..... ל"ה:	
2024..... ע"ח:	1940..... נ"ו:	1876..... לה:	
2027..... ע"ט:	1942..... נ"ז:	1878..... ל"ו:	
2029..... ע"ט:	1944..... נ"ז:	1880..... ל"ו:	
2030..... פ'.	1945..... נ"ח:	1881..... ל"ז:	
2031..... פ':	1946..... נ"ח:	1883..... ל"ז:	

זוהר חלק ג'

1772..... ב'.
1773..... ב':
1774..... ג'.
1776..... ד'.
1778..... ד':
1782..... ה'.
1783..... ה':
1785..... ו'.
1786..... ו':
1788..... ז'.
1789..... ז':
1791..... ח'.
1792..... ח':
1794..... ט'.
1795..... ט':
1797..... י'.
1798..... י':
1800..... י"א.
1801..... י"א:
1803..... י"ב.
1805..... י"ב:
1806..... י"ג.
1808..... י"ג:
1809..... י"ד.
1811..... י"ד:
1812..... ט"ז.

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

2246..... קנ"א	2178..... קב"ט	2104..... ק"ד	2033..... פ"א
2253..... קנ"א	2180..... קב"ט	2105..... ק"ה	2034..... פ"א
2254..... קנ"ב	2182..... ק"ל	2107..... ק"ה	2041..... פ"ב
2256..... קנ"ב	2183..... ק"ל	2108..... ק"ו	2043..... פ"ד
2257..... קנ"ג	2185..... קל"א	2110..... ק"ז	2044..... פ"ד
2261..... קנ"ד	2186..... קל"א	2111..... ק"ז	2046..... פ"ה
2263..... קנ"ד	2188..... קל"ב	2113..... ק"ז	2049..... פ"ז
2264..... קנ"ה	2191..... קל"ג	2116..... ק"ה	2050..... פ"ז
2266..... קנ"ה	2193..... קל"ג	2117..... ק"ט	2052..... פ"ז
2267..... קנ"ו	2195..... קל"ד	2119..... ק"ט	2053..... פ"ז
2268..... קנ"ז	2196..... קל"ד	2121..... ק"י	2054..... פ"ח
2270..... קנ"ז	2197..... קל"ה	2122..... ק"י	2056..... פ"ח
2271..... קנ"ז	2199..... קל"ה	2124..... קי"א	2057..... פ"ט
2273..... קנ"ה	2201..... קל"ו	2127..... קי"א	2059..... פ"ט
2274..... קנ"ה	2202..... קל"ו	2128..... קי"ב	2060..... צ'
2276..... קנ"ט	2204..... קל"ז	2130..... קי"ב	2062..... צ'
2277..... קנ"ט	2205..... קל"ז	2132..... קי"ג	2063..... צ"א
2278..... ק"ס	2207..... קל"ח	2133..... קי"ג	2065..... צ"א
2280..... ק"ס	2208..... קל"ח	2134..... קי"ד	2066..... צ"ב
2281..... קס"א	2210..... קל"ט	2136..... קי"ד	2068..... צ"ב
2283..... קס"א	2212..... קל"ט	2137..... קט"ו	2069..... צ"ג
2284..... קס"ב	2213..... ק"מ	2139..... קט"ו	2071..... צ"ג
2286..... קס"ב	2215..... ק"מ	2142..... קי"ז	2074..... צ"ד
2287..... קס"ג	2216..... קמ"א	2142..... קי"ז	2076..... צ"ה
2289..... קס"ג	2218..... קמ"א	2144..... קי"ח	2077..... צ"ה
2309..... קס"ד	2220..... קמ"ב	2145..... קי"ח	2079..... צ"ו
2310..... קס"ד	2221..... קמ"ב	2147..... קי"ט	2080..... צ"ו
2313..... קס"ה	2223..... קמ"ג	2148..... קי"ט	2082..... צ"ז
2316..... קס"ו	2224..... קמ"ג	2150..... ק"כ	2085..... צ"ז
2318..... קס"ז	2226..... קמ"ד	2151..... ק"כ	2086..... צ"ח
2319..... קס"ז	2227..... קמ"ד	2153..... קב"א	2087..... צ"ח
2320..... קס"ח	2229..... קמ"ה	2154..... קב"א	2088..... צ"ט
2322..... קס"ה	2230..... קמ"ה	2156..... קב"ב	2089..... ק'
2323..... קס"ט	2231..... קמ"ו	2167..... קב"ד	2089..... ק'
2325..... קס"ט	2235..... קמ"ז	2168..... קב"ה	2094..... ק"א
2326..... ק"ע	2236..... קמ"ז	2169..... קב"ו	2095..... ק"א
2328..... ק"ע	2238..... קמ"ח	2171..... קב"ז	2097..... ק"ב
2329..... קע"א	2239..... קמ"ח	2172..... קב"ז	2098..... ק"ב
2331..... קע"א	2242..... קמ"ט	2174..... קב"ז	2100..... ק"ג
2332..... קע"ב	2243..... ק"נ	2175..... קב"ח	2101..... ק"ג
2334..... קע"ב	2245..... ק"נ	2177..... קב"ח	2103..... ק"ד

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

2577.....רמ"ד	2479.....רט"ו	2399.....קצ"ג	2336.....קע"ג
2585.....רמ"ו	2487.....רט"ז	2414.....קצ"ד	2337.....קע"ג
2589.....רמ"ז	2492.....רי"ח	2416.....קצ"ד	2339.....קע"ד
2591.....רמ"ז	2492.....רי"ח	2417.....קצ"ה	2340.....קע"ד
2593.....רמ"ח	2493.....רי"ט	2419.....קצ"ה	2341.....קע"ה
2594.....רמ"ח	2497.....ר"ב	2421.....קצ"ו	2345.....קע"ה
2595.....רמ"ט	2498.....רב"א	2422.....קצ"ו	2346.....קע"ז
2597.....רמ"ט	2500.....רב"א	2424.....קצ"ז	2347.....קע"ז
2598.....ר"ג	2501.....רב"ב	2426.....קצ"ז	2349.....קע"ז
2599.....ר"ג	2503.....רב"ב	2427.....קצ"ח	2350.....קע"ז
2600.....ר"ג	2505.....רב"ג	2429.....קצ"ח	2352.....קע"ח
2601.....ר"ג	2506.....רב"ג	2430.....קצ"ט	2353.....קע"ח
2602.....רנ"א	2508.....רב"ד	2432.....קצ"ט	2355.....קע"ט
2603.....רנ"א	2512.....רב"ד	2433.....ר'	2357.....קע"ט
2627.....רנ"ב	2513.....רב"ה	2435.....ר'	2358.....ק"פ
2628.....רנ"ג	2514.....רב"ו	2437.....ר"א	2360.....ק"פ
2629.....רנ"ד	2515.....רב"ז	2438.....ר"א	2361.....קפ"א
2630.....רנ"ד	2535.....רל"א	2440.....ר"ב	2363.....קפ"א
2634.....רנ"ה	2536.....רל"ב	2441.....ר"ב	2365.....קפ"ב
2636.....רנ"ו	2537.....רל"ב	2443.....ר"ג	2366.....קפ"ב
2638.....רנ"ו	2539.....רל"ג	2444.....ר"ג	2367.....קפ"ג
2640.....רנ"ז	2541.....רל"ג	2446.....ר"ד	2369.....קפ"ג
2642.....רנ"ז	2542.....רל"ד	2448.....ר"ד	2370.....קפ"ד
2643.....רנ"ח	2544.....רל"ד	2449.....ר"ה	2372.....קפ"ד
2645.....רנ"ה	2546.....רל"ה	2452.....ר"ו	2373.....קפ"ה
2647.....רנ"ט	2548.....רל"ה	2454.....ר"ו	2375.....קפ"ה
2648.....רנ"ט	2549.....רל"ו	2455.....ר"ז	2376.....קפ"ו
2651.....ר"ס	2551.....רל"ז	2457.....ר"ז	2378.....קפ"ז
2651.....ר"ס	2553.....רל"ז	2458.....ר"ח	2379.....קפ"ז
2652.....ר"ס	2555.....רל"ז	2460.....ר"ח	2381.....קפ"ז
2653.....רס"א	2555.....רל"ח	2461.....ר"ט	2383.....קפ"ח
2655.....רס"א	2562.....רל"ט	2463.....ר"ט	2384.....קפ"ח
2656.....רס"ב	2563.....ר"מ	2464.....ר"י	2386.....קפ"ט
2658.....רס"ב	2564.....ר"מ	2466.....ר"י	2387.....קפ"ט
2659.....רס"ג	2566.....רמ"א	2467.....רי"א	2388.....ק"צ
2661.....רס"ג	2568.....רמ"א	2469.....רי"א	2390.....ק"צ
2663.....רס"ד	2569.....רמ"ב	2470.....רי"ב	2392.....קצ"א
2664.....רס"ד	2571.....רמ"ב	2472.....רי"ב	2393.....קצ"א
2666.....רס"ה	2573.....רמ"ג	2475.....רי"ג	2395.....קצ"ב
2670.....רס"ה	2574.....רמ"ג	2476.....רי"ד	2396.....קצ"ב
2672.....רס"ו	2576.....רמ"ד	2478.....רי"ד	2398.....קצ"ג

"זוהר היומי" - לימוד כל ספר הזוהר ותקונים במעגל השנה

3522.....ל:	3463.....ח:	2747.....רפ"ז.	2673.....רס"ז:
3524.....לא.	3463.....ט.	2748.....רפ"ז:	2676.....רס"ז.
3525.....לא:	3465.....ט:	2751.....רפ"ח.	2677.....רס"ז:
3526.....לב.	3466.....י.	2753.....רפ"ח:	2679.....רס"ח.
3528.....לב:	3468.....י:	2754.....רפ"ט.	2681.....רס"ח:
3529.....לג.	3469.....יא.	2756.....רפ"ט:	2682.....רס"ט.
3532.....לד.	3471.....יא:	2757.....ר"צ.	2683.....רס"ט:
3533.....לד:	3472.....יב.	2759.....ר"צ:	2685.....ע"ר.
3534.....לה.	3477.....יג.	2761.....רצ"א.	2686.....ע"ר:
3536.....לה:	3478.....יד.	2762.....רצ"א:	2688.....רע"א.
3537.....לו.	3479.....יד:	2764.....רצ"ב.	2690.....רע"א:
3539.....לו:	3481.....טו.	2765.....רצ"ב:	2691.....ער"ב.
3540.....לו.	3482.....טו:	2767.....רצ"ג.	2693.....ער"ב:
3541.....לו:	3483.....טז.	2768.....רצ"ג:	2695.....רע"ג.
3542.....לו:	3485.....טז:	2770.....רצ"ד.	2696.....רע"ג:
3543.....לח.	3486.....יז.	2772.....רצ"ד:	2698.....עד"ר.
3544.....לה:	3487.....יז:	2773.....רצ"ה.	2700.....עד"ר:
3546.....לט.	3488.....יח.	2775.....רצ"ה:	2702.....ער"ה.
3547.....לט:	3489.....יח:	2776.....רצ"ו.	2703.....ער"ה:
3548.....מ.	3492.....יט.	2778.....רצ"ז.	2705.....רע"ז.
3550.....מ:	3493.....כ.	2780.....רצ"ז.	2707.....רע"ז:
3551.....מא.	3495.....כ:	2781.....רצ"ז:	2709.....רע"ז.
3552.....מא:	3496.....כא.	2783.....רח"צ.	2710.....רע"ז:
3573.....מב.	3497.....כא:	2784.....רח"צ:	2712.....רע"ח.
3574.....מב:	3499.....כב.	2786.....רצ"ט.	2714.....רע"ח:
3575.....מג.	3500.....כב:	2787.....רצ"ט:	2716.....רע"ט.
3577.....מג:	3501.....כג.		2718.....רע"ט:
3578.....מד.	3503.....כג:	תיקוני זוהר	2720.....ר"פ.
3580.....מד:	3504.....כד.	3442.....א.	2722.....ר"פ:
3581.....מה.	3506.....כד:	3443.....א:	2726.....רפ"א.
3583.....מה:	3507.....כה.	3444.....ב.	2728.....רפ"א:
3584.....מו.	3508.....כה:	3446.....ב:	2730.....רפ"ב.
3585.....מו:	3510.....כו.	3447.....ג.	2732.....רפ"ב:
3587.....מוז.	3511.....כו:	3448.....ג:	2733.....רפ"ג.
3589.....מוז:	3512.....כז.	3450.....ד.	2736.....רפ"ג.
3590.....מח.	3514.....כז:	3453.....ה.	2738.....רפ"ד.
3591.....מח:	3515.....כח.	3455.....ו.	2739.....רפ"ד:
3593.....מט.	3517.....כח:	3457.....ו:	2741.....רפ"ה.
3594.....מט:	3518.....כט.	3458.....ז.	2742.....רפ"ה:
3596.....נ.	3519.....כט:	3460.....ז:	2744.....רפ"ז.
3597.....נ:	3521.....ל.	3461.....ח.	2745.....רפ"ז:

"זהר היומי" - לימוד כל ספר הזהר ותקונים במעגל השנה

3777.....קטז	3720.....צה	3658.....עב	3599.....נא
3779.....קטז	3722.....צה	3659.....עב	3601.....נא
3780.....קיז	3723.....צו	3661.....עג	3602.....נב
3782.....קיז	3724.....צו	3662.....עג	3603.....נב
3783.....קיה	3726.....צו	3664.....עד	3605.....נג
3785.....קיה	3727.....צו	3665.....עד	3606.....נג
3786.....קיט	3729.....צה	3666.....עה	3608.....נד
3787.....קיט	3730.....צה	3669.....עו	3609.....נד
3789.....קכ	3732.....צט	3671.....עו	3610.....נה
3790.....קכ	3733.....צט	3672.....עו	3611.....נה
3792.....קכא	3735.....ק	3673.....עו	3612.....נה
3793.....קכא	3736.....ק	3675.....עה	3613.....נו
3794.....קכב	3737.....קא	3676.....עה	3615.....נו
3795.....קכב	3739.....קא	3677.....עט	3616.....נו
3797.....קכג	3740.....קב	3679.....עט	3617.....נו
3798.....קכג	3742.....קב	3680.....פ	3619.....נה
3800.....קכד	3743.....קג	3683.....פא	3620.....נה
3801.....קכד	3745.....קג	3684.....פא	3623.....נט
3802.....קכה	3746.....קד	3686.....פב	3624.....ס
3803.....קכה	3747.....קד	3687.....פב	3625.....ס
3805.....קכו	3748.....קה	3688.....פג	3627.....סא
3808.....קכו	3750.....קה	3689.....פג	3628.....סא
3809.....קכו	3751.....קו	3691.....פד	3630.....סב
3810.....קכח	3752.....קו	3692.....פד	3631.....סב
3812.....קכח	3753.....קז	3693.....פת	3632.....סג
3812.....קכח	3755.....קז	3695.....פה	3634.....סג
3813.....קכט	3757.....קה	3696.....פז	3635.....סד
3814.....קכט	3758.....קה	3699.....פז	3637.....סד
3816.....קל	3759.....קט	3700.....פז	3638.....סה
3817.....קל	3761.....קט	3702.....פח	3640.....סה
3819.....קלא	3762.....קי	3703.....פח	3641.....סו
3820.....קלא	3763.....קי	3704.....פט	3642.....סו
3821.....קלב	3766.....קיא	3705.....פט	3644.....סז
3823.....קלב	3768.....קיב	3708.....צ	3646.....סז
3824.....קלג	3771.....קיב	3709.....צא	3647.....סח
3825.....קלג	3772.....קיג	3711.....צא	3650.....סט
3827.....קלד	3773.....קיג	3712.....צב	3651.....סט
3828.....קלד	3773.....קיד	3714.....צב	3652.....ע
3829.....קלה	3774.....קיד	3716.....צג	3654.....ע
3831.....קלה	3776.....קטו	3718.....צד	3655.....עא
3832.....קלו	3776.....קטו	3719.....צד	3656.....עא

”זֶהַר הַיּוֹמִי” - לִימוּד כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתַקּוּנֵי בְּמַעֲגַל הַשָּׁנָה

קמוז:.....3859

קמוז:.....3861

קמח:.....3863

קמוג:.....3850

קמד:.....3852

קמד:.....3853

קמת:.....3854

קמה:.....3856

קמו:.....3857

קמו:.....3841

קמו:.....3842

קמא:.....3844

קמב:.....3846

קמב:.....3847

קמוג:.....3849

קלו:.....3833

קלז:.....3833

קלז:.....3834

קלח:.....3837

קלט:.....3838

קלט:.....3839